

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

VELA ROTH

Blood
Feast

BLOOD GRACE BOOK VIII

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

BL FEAST

B L O O D G R A C E B O O K V 2 I I

V E L A R O T H

F I V E T O O R M S P R E S S

OceanofPDF.com

İÇİNDEKİLER

Başlık Sayfası
İçerik Notu
İmparatorluk Haritası
Tenebra Haritası
Kış Gündönümüne 22 Gece Kala
Doğanın Yeni Bir Gücü
Kış 21 Gece Kala Dünyaya
Yeniden Giriş
İlk Ritüel
Sıradaki Düello
En Kişisel Düşman
Karmaşıklık
Eski Bir Nemesis
Yıkım Yolu
Kış Gündönümüne 20 Gece Kala
Hayal Edilen Bir Gelecek
Değerli Bir Eser
Kış Gündönümüne 10 Gece Kala
Kusurlu Ama Bozulmamış
Ebedi Yemin
Kanlı Kelimeler
Kış Gündönümüne 6 Gece
Onur Rozeti Yeniden
Düzenlendi
Düşmüş Ölümsüzler
Pazarlık Edilemez
Merhamet Nöbeti
Bilinmeyen
İçineKaçakların
Müzakereler Nasıl
SonlandırırUnutulmuş
Ritüelleri ?

[Birlik Nöbeti](#)
[Avı](#)
[Şiddetin Yüğü Yas Çemberi](#)
[Büyücünün Görevi](#)
[Hediyein Nöbeti](#)
[Kaçış Yok](#)
[Yayılan Bir Ateş Kış](#)
[Gündönümü](#)
[Tuz ve Kemikler](#)
[Kanat Üzerine En Önemli](#)
[Ders](#)
[Yaprakla](#)
[Deneme](#)
[Pençeyle](#)
[Deneme](#)
[Hespera'nın](#)
[Onuruna Gerçek](#)
[Kule](#)
[Kış Gündönümünden 10 Gece](#)
[Sonra Silah Ustası](#)
[21 Gece Sonra Kış Gündönümü](#)
[Camın Çağrısı](#)
[Hainler Mezarı](#)
[Pazarlık Kalp](#)
[Yaraları](#)
[22 Gece Kış Gündönümünden](#)
[Sonra Onun Tek Koruyucusu](#)
[25 Gece Sonra Kış Gündönümü](#)
[Barış Sunusu](#)
[Kış Gündönümünden 26 Gece](#)
[Sonra Hayaletlerin Peşinde](#)
[Ritüel Alanı](#)
[Tehlikeli Deneyler](#)
[Kış Gündönümünden 40 Gece](#)
[Sonra Dumanın Ardından](#)
[Sadakat Yasası](#)
[Kefaret](#)
[41 Gece Sonra Kış Gündönümü](#)
[Dame](#)

[Kış Gündönümünden 44 Gece](#)

[Sonra Gerçek Hedef](#)

[Büyücü Kral'ın Ateşleri](#)

[Hayatta Kalanlar](#)

[Üç Çarpı Üç](#)

[Acil Durum Planı](#)

[Kış Gündönümünden 45 Gece](#)

[Sonra Bir Hesperine Kalbi](#)

[Bir Çember Olarak](#)

[Lustra'nın Kalbi](#)

[Kış Gündönümünden 46 Gece](#)

[Sonra Son Sığınak](#)

[Lio'nun](#)

[Yemini](#)

[Barrow](#)

[Yadigar Bıçak Yara](#)

[Adalet](#)

[Kış Gündönümünden 54 Gece Sonra](#)

[Bu Çağın En Güçlü Büyücüsü Sözlük](#)

[Kan Ritüeli](#)

[Ücretsiz Kitaplar](#)

[Yazar Hakkında](#)

[İthaf Telif Hakkı](#)

[OceanofPDF.com](#)

İÇERİK NOTU

Öz bakımınız için, içerik uyarılarını yazarın vroth.co/cw adresindeki web sitesinde bulabilirsiniz.

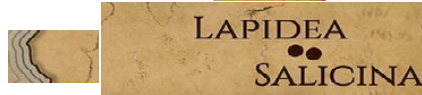
OceanofPDF.com

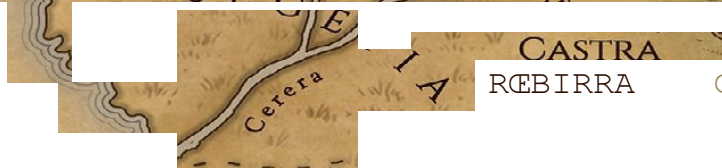
OceanofPDF.com

SSAVI

EA
N

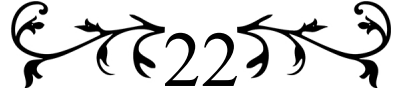

AKANTHIA

tsäøtern ðemíøpðere

OceanofPDF.com

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

DOĞANIN YENİ BİR GÜCÜ

CASSIA'NIN DAMARLARINDA BÜYÜ DOLAŞIYOR, her siniri boyunca bir heyecan yayılıyordu. Ham güç ayaklarının altından yukarı doğru zonkluyor ve kan gibi doğal bir şekilde içinden akıyordu. Kalbi yaptığı büyüyle aynı anda atmaya başladı ve Grace'in kalbinin de aynı anda attığını duydu.

Lio'nun sesi zihninde yankılandı. *Şimdi bir kez daha sihrini kaynağına geri yönlendirmeyi dene.*

En büyük cazibeye karşı kendini hazırladı - onu büyüünün derinliklerine çekmek için. Birlikte bu akışın içinde kaybolmak. Onun coşkusunu kanında tadana kadar onunla birlikte zevk almak.

Tüm İradesini öfkeli gücüne odakladı ve onu ters yöne itti. Sadece içinde daha sıkı dolandı, kavradı, sevdi.

Dişlerini gösterdi. Bir hırıltıyla büyüünü bükte ve onu tekrar yere indirdi. Parçalayıcı bir ses hassas kulaklarını acıttı. Lustra'nın, vahşi doğanın gücü bedeninden çekildi ve onu kendi derisinin içinde bıraktı.

Görüşünü netleştirmek için gözlerini kırıştırdığında Lio'nun uzattığı bileği gördü. Azı dişleri diş etlerinden daha da dışarı fırladı ve kule odasındaki büyü ışıkları aniden genişlemiş gözlerine parlak geldi. Tüm duyuları Lio'nun soluk teninin altındaki narin mavi damarlara odaklanmıştı. Ama sadece yapabildiğini kanıtlamak için kavrulmuş dilini bir an daha bekletti.

"Bu kadar büyü efordan sonra bir yuduma ihtiyacın var," dedi.

Sesi onu çözdü. İki eliyle bileğini kavradı ve dişlerini ona geçirdi. Adam küçük bir memnuniyet mırıltısı çıkardı ve diğer kolunu ona sıkıca sardı.

Bir ağız dolusu kanı içine çekti ve rahatlayarak inledi. Dünyası İçki'ye doğru küçüldü. Etinin dişlerine yaptığı baskı. Boğazından aşağı kayan özünün sıcaklığı. Büyüsü damarlarına akıyordu.

Adam başını okşadığında kendini hatırladı. Dişlerini dikkatlice geri çekti ama ağzını ısırığın üzerinde tutarak hafifçe yaladı.

onu iyileştirmek için yırtık bileği. Elinden geldiğince ihtiyatlı bir şekilde, adamın derisinde ve kendi dudaklarında kalan kanı yaladı. Etrafı konusunda gittikçe daha iyi oluyordu. Ayrıca onun kanının son damlasına kadar akması için de açgözlüydü. Başını kaldırdığında onu kendisine gülümserken buldu.

"Aferin," dedi. "Kontrolünü kaybetmeden bir kanallık ve bir içki içmeyi başardın. Elbette, kontrolünü kaybetmeni sevdiğimi biliyorsun ama bu, sonunda ikamet ettiğimiz yerden ayrılma çabamız için iyiye işaret."

"Bir aydır kendimizi burada kilitli tutuyoruz. Ailemizi ve arkadaşlarımızı tekrar görmek istiyorsak daha hızlı öğrenmeliyim."

"Senin Armağanından sonra neden inzivaya çekilmemiz gerektiğini anlıyorlar. Hepsi Ölümsüzlük Hediyesi'nin daha da güçlü kıldığı güçlü büyüye sahip olmanın zorluklarıyla yüzleştiler."

"Bir aydan kısa bir sürede adım atma ve havaya yükselme gibi temel Hesperine becerilerinde ustalaştılar. Ben henüz bunları deneyemedim bile çünkü patlamalara neden olmamaya çalışmakla çok meşgulüm."

"Lustra bitki büyüğü ve Hesperine kan büyüğünün daha önce hiç görülmemiş eşsiz ikiliğine sahip değiller." Sırıttı, kendi dişleri onun içkisine karşılık olarak kınından çıktı. "Yeni bir Hesperine'in ihtiyaç duyduğu zaman miktarı her zaman güçleriyle orantılıdır. Bu nedenle, *çok* zamana ihtiyacın var ve ben de seni bolca zaman geçirene kadar bu kulede tutacağım."

Dudaklarını tekrar yaladı. Siyah saçları büyüğünün etkisiyle rüzgârda savrulmuştu, cübbesi çıplak göğsünün üzerinde yarı açık duruyordu. Peçeli saat cübbeleri, dönüştüğü geceden beri giydikleri kıyafete benzeyen tek şeydi. Her an açıklığının kontrolünü kaybetme eğilimindeydi; yatakları, onun masası ya da çalışma odasının zemini gibi uygun herhangi bir yüzeyde.

Ama sihrinin kontrolünü kaybetmek o kadar da keyifli değildi. Lio'nun yıllarını zihin büyüğü ve ışık büyüğüne olan uçucu eğiliminde ustalaşmak için harcadığı korunaklı odada duruyorlardı. Onun yetenekleriyle yaptıkları deneylerin sonuçları etraflarını sarmıştı. Her denek paramparça olmuş, gücünün büyüklüğü yüzünden yok olmuştu. Molozların arasından, çiçek açmış bir gül sarmaşığı cümbüşü yükseliyordu.

Son kurbanları Cassia'nın ayaklarının dibinde yatıyordu. Bir parşömen, şimdi paramparça. Lio'nun atölyesinden yedek bir cam bölme, şimdi parçalanmış durumda. Ve mucizevi bir şekilde hasar görmemiş, bir gül dalından sarkan taş bir vazo.

Şişman bir çiçeği ayak parmağıyla iterek uzaklaştırdı. "Bundan daha iyisini yapmalıyım."

"Kendinize karşı sabırlı olun. Büyünüzü incelemeye daha yeni başladık ve testlerimizin sonuçları eşi benzeri görülmemiş!"

Bu yüzüne bir gülümseme getirdi. En azından parşömen kurdu, sihrinin gerektirdiği araştırmadan keyif alıyordu.

Odadaki tek sağlam mobilyaya, muhafazalı bir sandığa elini salladı ve kapak açıldı. Tüy kalemi eline uçtu ve bir parşömen önünde havalandı. Gözleri parlayarak notlarına bir ekleme yaptı. "Bu bir ilerleme! Taş gibi dirençli malzemeler artık büyülerinizin yakınında hayatta kalabilir. Biraz daha pratik yaparsan, büyülerini artık cam kırmayacak ya da kâğıt parçalamayacak şekilde düzenleyebileceksin."

Cassia dağınıklığa bakarak iç çekti. "Yapmaya çalışırken tüm kuleyi parçalayacağımdan korkmasam senden bana bir temizlik büyüğü öğretmeni isterdim."

Lio sadece kıkırdadı. Onun gülmesi kalbinde sıcak bir gıdıklanma hissi uyandırdı. Düşünsenize, insanken aralarındaki empatik bağı sadece anlık olarak hissetmişti. Artık Yeteneği onların Zarafet Birliğini tamamen uyandırdığına göre, onunla bu sürekli bağlantı olmadan nasıl var olduğunu neredeyse hiç bilmiyordu. Aralarındaki bağın biraz daha derinlerine indi ve hayal kırıklığı yerini memnuniyete bıraktı.

Notlarını unutarak ona döndü ve boynuna yumuşak, yavaş bir öpücük kondurdu. Yeni teni onun dudaklarının altında canlanıyor gibiydi. Hesperine duyuları dönüşümünden hemen sonra olduğu kadar dayanılmaz derecede çiğ değildi ama yine de her yerinin bu kadar hassas olmasına alışkın değildi. Lio'nun sakal bırakması her ne kadar hoşuna gitse de, şimdilik boğazını okşarken temiz tıraşlı yüzünün pürüzsüzlüğünün tadını çıkarıyordu.

Aklını başında tutmaya çalıştı. *Belki de en azından herkesi rahatlatmak için ana evi ziyaret etmelisiniz.*

Seni büyüün ve Arzunla yalnız bırakmayacağım. Kollarının ulaşamayacağı bir yerde olmama hazır değilsin.

Kolları içgüdüsel olarak ona sıkıca sarıldı. Adam haklıydı.

Kulemizden ayrılmak için gerçekten bu kadar acelen var mı?

diye sordu. Kız ona doğru eğildi. *Hayır. Sonsuza kadar burada kalabilirim.*

Seni biraz daha kendime saklamama izin ver.

Ancak öteki dünyadan gelen endişeler düşüncelerine karıştı.

Boğazını sert bir şekilde ısırdı ve dişlerinin acısı onu şimdi ve buraya geri döndürdü. *Bir savaş olduğunu biliyorum. Sevdiğimiz insanların tehlikede olduğunu biliyorum. Ama savaşçıların şu anda bizim gibi diplomatlara ihtiyacı yok. Sonsuzluğun şu anında senin görevin kendine, benimki de tamamen sana karşı.*

Grace içgüdüleri onu tekrar ele geçirdi ve mantığını kovmaya söz verdi. Adamın boğazına sokuldu, vücudu kendi isteğiyle adama karşı eridi.

Elini saçlarının arasına soktu, yeni hislerinin hoşuna giden baskıyı vermek için çekiştirdi. *Seni yatağına geri götürüp dünyanın geri kalanını unutturmam gerekiyor mu? Yoksa bir sonraki büyü dersine konsantre olabilir misin? Hınzır bir parıltı aurasını doldurdu. Önce bir ders daha , seni iki kat daha uzun süre yatakta tutacağım ve Hesperine bedenine henüz yapmadığımız bir şey deneyeceğiz.*

Ne kadar rezil bir sihir öğretmenisin.

Bunun öğrencimi motive etmek için etkili bir yol olduğunu inkar edebilir misiniz?

Seni hiçbir şeyden mahrum edemeyeceğimi biliyorsun. Onun kollarından sıyrıldı ve gizemli duyularını tekrar açtı.

Lustra büyüü cevap olarak aşağıdan yukarı sıçradı. Yeteneğinin kulenin altında yarattığı serbest bırakma alanı vahşi bir şeydi ve her zaman serbest bırakmasını bekliyordu. Yüzyıllardır ilk kez bir doğa büyüü kaynağı açmış olması ne kadar mucizevi olsa da, bu durum yeteneklerinde ustalaşmayı çok daha karmaşık hale getiriyordu.

Lio notlarını sandığın güvenli kısmına geri gönderdi. "Şimdi senden izin alanının çekimine direnme alıştırması yapmanı istiyorum."

Cassia içine doğru yükselmeye çalışan daha fazla güç dalını zihinsel olarak uzaklaştırdı. "Ne kadar süre için?"

"Geçen seferkinden bir dakika daha uzun, bu arada yaramazlık yapıyor." Elini ağzına götürdü ve avucunu ısırıldı.

Cassia onun ne yapmak üzere olduğunu fark ederek, "Ah, kanayan dikenler," diye küfretti.

Gücünün hayat verdiği çiçeklerin üzerine kanından bir kadeh koydu. O kırmızı damlacıkların etkisini ayaklarının altında bir sarsıntı olarak hissetti. Grace'in kanı için gözleri açıldı ve ağzı sulandı.

Işık büyüü göz kapaklarının ardında parladı, sihirbazlığı zihnini gölgeledi. Onun bir parçası olduğu kadar o da izin alanının bir parçasıydı, çünkü bu büyüü fenomeni onun yeni Hesperine formunu yarattıkları aynı gece birlikte yapmışlardı.

Lustra, gücünün sarhoşluğuyla toprağın derinliklerinden yukarı fırladı. Bunu istedi. Onların birleşik büyülerinin damarlarını beslediğini hissetmeye ihtiyacı vardı.

Hayır. Kontrol. Büyüsüyle onun hayatını defalarca kurtarmıştı. Şimdi nihayet karşılığında onu koruyacak güce sahipti. Bunu kullanmayı öğrenmeliydi. Dişlerini sıktı ve büyüünün saldırısına karşı duyularını kapattı.

Büyü havayı doldurdu ve etrafını sardı, ama o titreyerek onu uzak tuttu.

onu yönlendirmemek için çaba harcadı.

Lio onun elini kavradı, zihni gizemli şeylere dalmış olsa da fiziksel temas onu dünyevi dünyaya bağladı. "İşte bu kadar! Çok iyi gidiyorsun. Başaracağını biliyordum."

İnsan hayatı boyunca karşılaştığı alaylardan sonra, Lio'nun övgüleri her zaman bir merhem olmuştu. Onun elini sıktı, kendisine olan inancı için minnettardı. Ona sihir öğretme şekli sanki her şeyi yapabilecekmiş gibi hissetmesini sağlamıştı.

Kendi gücünün karşısında dimdik durdu ve İradesini ona duyurdu. *Beni kontrol etmiyorsun. Sen bana aitsin.*

Bu doğru Kraliçem, diye mırıldandı Lio zihninde.

Lustra etrafını sımsıkı sarmıştı ama o, kan büyüsünün kalbinde attığı güçlü, yeni bedeninin derinliklerinde kendini merkeze aldı.

"Bir dakika daha!" Lio dedi ki. "Neredeyse ."

Zihninde saniyeleri saydı. Ama Lustra onun zihinsel savunmasına karşı koydu. Ve sonra, sanki dikenleri filizlenmiş gibi, gizemli duyularına keskin acı noktaları gönderdi. Nefes nefese kaldı ve Lio'nun birlikteliklerinden duyduğu endişeyi hissetti.

İzin verdiği site ona asla zarar vermeye çalışmaz. *Bu bir acı çığlığı. Yardım için yalvarıyor, tıpkı Paradum'daki kiralama sitesi gibi.*

Bu imkansız. Lio kollarını ona doladı. *Paradum bölgesinde Lustra hasar gördü çünkü Toplayıcı orada bitki büyünü senden çaldı. Bırakma alanınız burada, Orthros'ta, Kraliçelerin koğuşunun arkasında, Toplayıcı'nın onu ya da sizi yaralayamayacağı bir yerde güvende.*

Ama bir var. Dinlemek zorundayım.

Evet, kabul etti. Endişesini ondan saklayamazdı.

Cassia kontrolünü teslim etti ve Lustra büyüsü onu ele geçirdi. Zihninin gözünde bir görüntü şekillendi. Tanıdık koridorlar boyunca koştu- Atası Değişen Kraliçe'nin Solorum Sarayı'nda bıraktığı ve hâlâ büyülü sırlarını saklayan gizli geçitleri.

Labirent gibi koridorlar, Cassia'nın yön duygusuna sahip olamayacağı kadar hızlı, geniş bir yeraltı geçidine açılıyordu. Önünde devasa bir taşla kapatılmış yuvarlak bir kapı belirdi.

Miranda'nın düşüncelerinde gördüğüm kapı, demişti Lio, *Paradum'dan kaçabilmemiz için zihnindeki Koleksiyoncu'yla savaştığımda.*

Bu imgelemde, Hespera'nın Güllerinden oluşan sarmaşıklar geçit boyunca uzanıyordu. Cassia kapıya yaklaştıkça çiçekler soldu, yaprakları buruştu ve

öldü. Kapıya yaklaştıkça içini bir korku kapladı. Uzanıp dokunacak kadar yaklaştığında, elinden kan aktığını gördü.

Görüntü bozuldu. İçindeki büyü hızla dışarı fırladı ve ölümsüz bedeni bile bu ani tükeniş karşısında kendini güçsüz hissetti. Gözlerini açtı ve kendini Lio'nun sihirle parıldayan koyu mavi bakışlarına bakarken buldu. Onu yerde, kucağında tutuyordu. Etraflarındaki çiçekler hâlâ parlak ve güzel kokuluydu, bir gül dalı sanki iyi olduğundan emin olmak istercesine yanağına doğru uzanıyordu.

Lio onun diğer yanağını okşadı, uzak bakışları tekrar ona odaklandı. "İzin verdiğin yerde her şey yolunda. Büyünün hâlâ saf olduğunu hissedebiliyorum. Kallikrates bize burada saldıramaz." Koleksiyoncu'nun gerçek adı Lio'nun dudaklarından dökülüp yok oldu. Ölü çağırının Hespera'nın Mabesinde hiçbir gücü yoktu.

Ama insan dünyasında hâlâ serbestti.

Cassia yutkundu. "Lustra'nın İradesini daha önce de hissetmiştik, ama... izin verme alanımız... iletişim kurabilir mi?"

Lio tereddüt etti. "Bildiklerimize göre, tüm izin siteleri bir bütün olarak Lustra'ya bağlı gibi görünüyor. Teorik olarak, bir icar alanının Tenebra'daki diğer alanların yakınındaki olaylardan bizi haberdar etmesi sihirli bir şekilde mümkün."

"O zaman bu bir uyarıydı." Elini cüppesinin ön kısmına sıkıştırdı. "Lustra bize Kallikrates'in o kapıyı açmaktan vazgeçmediğini söylemeye çalışıyor."

Lio'nun çenesi sıkıştı. "Bu olamaz."

Koleksiyoncu ve onun fanatik hizmetkârıyla yaptıkları son savaşa dair bulanık anılarıyla ürperdi. Bir zamanlar en yakın arkadaşı olan kız. "Miranda'nın zihninden planının iki şartı olduğunu öğrendiğini sanıyordum."

"Bu doğru. İlk şart sihrini çalmaktı. Artık bir Hesperine olduğuna göre, senden asla alamaz. Planı mahvoldu."

"Pes etmeliydi."

"Evet." Lio'nun gergin duyguları bir araya gelen bir fırtına gibi hissediyordu. "Bitmiş olmalı."

Cassia uzanıp onun yüzüne dokundu. "Ama öyle değil." Lio gözlerini kapadı ve Cassia'nın eline doğru eğildi.

"Bilmemiz gerekirdi," dedi. "Yüzyıllardır süren bir komplodan o kadar kolay vazgeçmezdi."

"Tabii ki. Plan içinde planları var."

O ve Lio burada saklanırken Kallikrates ne yapmıştı? Kız kardeşini ve Trial kardeşlerini en son gördüklerinde kuşatma altındaydılar.

Lio onu daha da yakın tutarak başını çenesinin altına sıkıştırdı. "Sakin onların yanında savaşmadığın için kendini suçlu hissetmeye kalkma. Mak ve Lyros Solia'yı ve birbirlerini güvende tutacaklar."

"Ya... kuleden ayrıldığımızda... kötü haberler bizi bekliyorsa?"

"Olmayacak. Rudhira ve Hücüm'un onlara göz kulak olacağına güvenin."

"Haklısın." Cassia kendini bir süre daha Lio'nun kollarına bıraktı. Halkını Kallikrates'ten koruyabilecek biri varsa, o da Orthros'un Birinci Prensi ve onun Hesperines errant kuvvetleriydi.

Paradum'da Rudhira ile son karşılaşmalarını düşünmeye çalıştı. "Miranda ile savaştan sonra bizi kurtarmaya geldiği zamanı hatırlamıyorum. Ama onunla konuştun, değil mi? Onun zihninden öğrendiklerinizle ilgili onu uyarma şansınız oldu mu?"

Lio bir an için çok uzun süre sessiz kaldı.

"Hayır," diye itiraf etti sonunda. "Seni güvenli bir yere götürmeye o kadar odaklanmışım ki. Onları herhangi bir konuda uyarmak aklıma gelmedi."

Bunun olası sonuçlarını onun duygularında hissedebiliyordu. Kalbi daha hızlı atmaya başladı ve onunki de buna ayak uydurmak için hızlandı.

"Miranda'yı Paradum'da esir bıraktık," diye mantık yürüttü Cassia. "Büyük ihtimalle şu anda Rudhira'nın zindanındadır ve Rudhira onu sorgulayarak bilmesi gereken her şeyi öğrenmiştir."

Lio sesini yumuşattı. "Hiç esir aldığından emin değilim."

"Oh," diye mırıldandı Cassia.

Bu beklenmedik bir darbeydi. Bu onun ve Miranda'nın hayattaki seçimlerinin sonucuydu. Cassia, Rudhira'nın ölümsüz Ayin kızı olmak için hayatta kalmıştı. Bir zamanların arkadaşı ise onun kılıcının ucunda kendini öldürtmüştü.

Hayır. Arkadaşı uzun zaman önce, Miranda kendi isteğiyle kendini Koleksiyoncu'nun hizmetine teslim ettiğinde ölmüştü.

Artık bir zamanlar olduğu kızın yasını tutacak zaman yoktu. Eğer sırları da onunla birlikte öldüyse, başları büyük beladaydı.

"Bilmediğimiz bu kadar çok şeyden nefret ediyorum," dedi Cassia. "Kallikrates kapıyı açmak için bu kadar zahmete giriyorsa, içinde ne olabilir? Ve eğer oraya erişirse herkese ne gibi zararlar verebilir?"

"Hayal etmeye bile dayanamıyorum," diye yanıtladı Lio.

"İkinci şartı zaten yerine getirildi. Hesperinler ve Büyücü Tarikatları arasında Tenebran topraklarında istediği savaşı yaptı."

"Herkesi uyarmak zorundayız," dedi Lio. "Savaşıkları savaşın tam da Kallikrates'in istediği şey olduğunu bilmeleri gerekiyor."

Öfke Cassia'yı yakıp kavuruyordu. İzin alanının çağrısına kulak vermek istemiyordu. Hazır değildi. Lustra ondan o kapının ardında gizlenen felaketi önlemesini nasıl bekliyordu? Kendi büyüsünü zar zor kontrol edebiliyor ya da Lio'nun kanı olmadan birkaç saat hayatta kalabiliyordu.

"Ben de hazır değilim," diye itiraf etti Lio, sesi sertti. "Seni neredeyse tekrar kaybetmek her şeyi değiştirdi. Seni sonsuza dek kazanmak her şeyi değiştirdi. Kuleden ayrıldıktan sonra bile seni Yetenek Verilmeden önceki gibi paylaşamayacağım. Ne görevlerimizle, ne de sevdiğimiz insanlarla."

Onun ender rastlanan sahipleniciliği ihtiyacı olan güvenceydi. Bir şekilde, tamamen kendilerine ait olan bu büyülü dünyayı terk ettiklerinde, onu kaybetmeyeceklerdi. Zarafet bağlarının gerçek derinliklerini de yanlarında götüreceklerdi.

Parmaklarını boynuna doladığı saç örgüsünün etrafına doladı. "Yetenklendirilmemden sonra ilk uyandığımda sana ne söylediğimi hatırla. Artık hiçbir şeyi ya da hiç kimseyi senin önüne koyacak durumda değilim. O başka bir hayattı. Başka bir ben. Sen artık benim her şeyimsin ve hep öyle kalacaksın."

Elini bileğindeki Grace örgüsünün etrafına doladı. "İhtiyacım olan şey bu, Cassia."

Onun tatlı, özverili Lio'su. Kendisi için çok nadiren bir şey isterdi. Böyle bir istekte bulunması ona bunun ne kadar gerekli olduğunu gösteriyordu. Ona ihtiyacı olanı vermek için kanını akıtmaya hazırdı.

Korkuları ona fısıldadı. Dünya onun sözlerine kulak asmayacaktı. Müttefikleri onlardan daha fazlasını istemeye devam edecek, düşmanları ise onu ondan koparmaya çalışacaktı.

Ama artık onlara direnmek için yetersiz ölümlü gücüne güvenmiyordu.

Lio'nun dişlerini görmesine izin verdi. "Artık aramıza girmeye cüret eden herkesle savaşacak güce sahibim. Eğer seni tehdit ederlerse, sihrimi kontrol etmeme gerek kalmayacak. Tek yapmam gereken onu serbest bırakmak."

"Tanrıça," diye nefes aldı. "Tehditler savururken çok güzelsin."

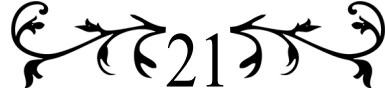
Kadın adamın ağzını kendi ağzına çekti ve öpüşmeleri verdikleri sert, talepkâr bir söze dönüştü. Paylaştıkları öfke Grace'lerinin içine işliyordu.

Birlik, aralarında dönüp durdukça daha da güçleniyor ve yine de bir şekilde katlanılması daha kolay oluyordu.

Dünyayla yüzleşmeye hazır değillerdi ama yine de aynı inancı paylaşıyorlardı. Müttefikleri ve düşmanları, hayal bile edemeyecekleri yeni bir doğa gücüyle karşılaşmak üzereydi.

Dünya onlar için hazır değildi.

OceanofPDF.com

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

DÜNYAYA YENİDEN GİRİŞ

"KOLYE VE MADALYONLARIMIZ gitmiş olamaz." Cassia, yatak odasının her yerinde büyüyen gül sarmaşıkları ve ayçiçeklerinin arasında çaresizlik içinde durdu.

"Yok olmadılar," dedi Lio. "Onlar sadece... şu anda belirgin değiller."

Cassia elini göğsüne götürdü. Evlerinden ayrılmak için giyinmişti ama iki tılsımı olmadan sanki bir parçası eksikmiş gibi hissediyordu. "Ah, Tanrıça. Ya büyüm onları parçaladıysa?"

"Değişen Kraliçe'nin kolyesi bir Lustra büyüğü eseri ve elçi madalyonlarımız da kan büyüğü eserleridir. Gücünüzün onlara zarar vereceğinden şüpheliyim."

"Onları en son nerede gördünüz?"

Başını kaşıdı. "Hediyeniz için bizi çırılçıplak soyarken onları yere attım."

Halılardan birini kaplayan çiçeklerin arasından baktı. "Daha önce madalyonunu kaybettiğinde, onu büyüyle hissedip bulabilmiştin. Eminim bu şimdi de işe yarayacaktır."

"Rezonansını tespit edemiyorum," diye itiraf etti. "Neden denemiyorsun?"

Odadaki büyü bolluğunun ortasında duyularını esnetti. Yatak odalarını koruyan Sığınak koğuşunun içinde kan büyüğü ve Lustra büyüğü ahlaksız aşıklar gibi birbirine karışmıştı. Lio'nun vitray pencerelerinden ışık büyüğü ve thelemancy yayılıyordu. Dağınık yatak örtülerindeki kan kokusu, Lio bir temizleme büyüğü yapana kadar odaklanmasını tehdit ediyordu.

Cassia, "Buradaki tüm büyülerden belirli bir büyü imzasını ayırmaya başlayamam," dedi. "Bekle. Bir fikir daha deneyeyim."

Tekrar öfkeli bir kanallaşmayı kışkırtmamak için izin verme alanına yumuşak bir sesle seslendi. Onun kederli cevabını hissetti.

Madalyonlarımız ve kolyem nerede? Bir doğa gücünün kelimeleri ve hatta görüntüleri anlamadığını biliyordu, bu yüzden madalyonun ne olduğuna odaklandı.

Tılsımlar onun gizemli duyularına öyle geliyordu. *Büyük bir güce sahipler. Lustra'yı koruyabilmem için onlara ihtiyacım var.*

Bir gül sarmaşığı ve bir ayçiçeği sarmaşığı demir karyola direklerinden birine doğru uzanıyordu. Cassia'nın göz hizasına geldiklerinde yaprakları ayrılarak dallarından sarkan şeyleri ortaya çıkardı.

"Hayır," diye bağırdı Cassia. "Bu nasıl olabilir?"

Lio eserlerden geriye kalanları incelemek için eğildi, aurası hayranlıkla parlıyordu.

İki gümüş elçi madalyonu, atasının ahşap kolyesi aralarına sıkışmış bir şekilde birbirine kaynaşmıştı. Dönüşen obje, tıpkı odadaki diğer her şey gibi, onların birleşik büyüleriyle dolup taşıyordu.

Lio sıırttı. "Kurduğumuz bu gizemli düzen hoşuma gitti majesteleri." "Ya onları mahvettiysen? Bu, büyüü değıştirebilir ya da bozabilirdi. zaten üzerlerinde olan önemli büyüler!"

"Sizin Hediyeiniz bu eserleri kutsadı. Sadece bekleyip hangi yeni büyüü ortaya çıkaracaklarını görebiliriz." Uzandı ve birleştirilmiş tılsımları nazikçe eline aldı.

Elinde parçalandıklarında nefesi kesildi. İki yarım avuçlarının üzerine düştü. Değışen Kraliçe'nin kolyesi hâlâ Cassia'nın madalyonuyla birleşmişti ama Lio'nunkine dokunulmamıştı. Üç ahşap sarmaşık yaprağı, göksel desenlerin ortasında gümüşe kaynaşmış halde duruyordu.

"Sana ne demiştim?" dedi şaşkınlıkla. "Üzerimde iz bıraktın. Teşekkür ederim Cassia. Bir Silvicultrix tarafından, Lustra tarafından kutsanmak... Bunun ne kadar nadir olduğunu takdir ediyorum."

Elçi kordonlarını çözdüler ve madalyonlarını taktılar. Adamın onun işaretini taktığını görmek kadında temel bir tatmin duygusu uyandırdı. İzin sitesi karşılık olarak mırıldandı.

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayılırken kendi aurası da ısındı. "Evet, bunu çok takdir ediyorum."

Sadece madalyonunda değıl, kanında da onun izini taşıdığını bildiğinden, kuleden ayrılmak için biraz daha hazır hissetti. Kapıya doğru yöneldiler ama kadın, inzivaya çekildikleri sırada adamın yaptığı yeni pencerenin önünde durakladı. Sanki bu aya veda ediyormuş gibi cama dokundu. Yine de o, kan kırmızısı güller ve bembeyaz ayçiçeklerinden oluşan camlarda bir şekilde onu yakalamıştı.

Elini tuttu ve parmaklarını camdaki kusurlardan birinin üzerinde gezdirdi; bu kusur, yapım sürecinde sihrinin öngörülemeyen bir dalgalanmasıyla oluşmuştu. "Kusurların tasarımın en sevdiğim kısmı olduğunu biliyorsun."

Merdivenlerden giriş salonuna nasıl indiklerinden emin değildi. İndikleri her katta Lio'nun ruh hali daha da karardı. Ön kapının önünde durdu ve kendini desteklemek için derin bir nefes almaya başladı. Sonra nefes almasına gerek olmadığını hatırladı.

Pelerine de ihtiyacı yoktu. Onu sarma ritüelinden mahrum kalan Lio, onun yerine alnından öptü.

Onun kasvetli ruh halini hafifletmek umuduyla gülümsedi. "Sonunda karda üşümeden çıplak dans edebileceğim. Daha sonra bana katılmak ister misin?"

Bu onu güldürdü. "Eh, böyle söylediğinizde, sonuçta konutumuzdan ayrılmanın avantajları var."

Onun ellerini tuttu. "Bu hiçbir şeyin sonu değil, Lio. Hesperinler olarak birlikte yeni hayatlarımızın başlangıcı."

"Özür dilerim. Elbette öyle. Bunu dört gözle beklemediğimi sanma. Seninle çok gurur duyuyorum. Herkesin senin dönüştüğün Hesperine'i görmesi için sabırsızlanıyorum."

"Özür dileyecek bir şey yok. Elbette beni bir ya da sekiz ay daha çıplak ve kulede kilitli tutmayı tercih edersin."

"Çok cazip." Kırmızı festival cübbesinin yüksek yakasını düzeltti. "Ama Hesperine yaşamının hiçbir geleneğini kaçırmaya izin vermeyeceğim. Ailemiz seni soyumuza kabul etmek için bu gece ilk Ayinini düzenlemek isteyecektir. Notumuzu ana eve gönderir göndermez, annemin bir hazırlık kasırgasına girdiğini hayal ediyorum. Savaş olsun ya da olmasın bu geceyi özel kılmayı başaracaktır."

Cassia aileye takdimi için seçtiği, Hespera'nın gülleriyle işlenmiş siyah cübbesini düzeltti. "Tören sırasında söyleyeceğim doğru kelimeleri hatırlamama yardım etmen gerekecek."

"Yolun her adımında seninle olacağım." Onun için bir gülümseme takındı.

Hâlâ onun duygularında gizlenen hayaletleri hissedebiliyordu. Onu rahatlatmanın bir yolunu bulacağına yemin etti.

O anda aklına bir plan geldi. Lio'ya aşklarının birinci önceliği olduğuna dair gerçekten güven vermenin en iyi yolu, belki de tek yolu buydu. Ama savaşın ortasında bu kadar kısa sürede bunu yapabilir miydi? Onları önemseyen tüm Hesperinlerin yardımıyla bu mümkün olabilirdi.

"Buyurun majesteleri." Çift kapıyı işaret etti. "Ölümsüz geleceğiniz sizi bekliyor."

Ağır demir paneller şimdi ona hafif geliyordu. Sığınaklarını açtı ve elini onun elinin içine koyarak dünyaya yeniden girdi.

Onunla kulede baş başa geçirdiği bu zaman onun gerçekliği haline gelmişti ve dışarı adım atmak ona bir rüya gibi geliyordu. Ciğerlerine çarpan buz gibi rüzgâr onu sarsıp uyandırmadı. Sevgili Orthros'unun soğuğu onu sarmıştı, tanıdık ve güvenliydi. Teras taze karla kaplıydı ve bu beyaz örtünün üzerindeki yıldız ışığı görmek için ihtiyaç duyduğu tek ışıktı. Hızlı gözleri etraflarında uçuşan her kar tanesini takip edebiliyordu.

Baş döndürücü bir kahkaha attı. Etkilenmemişti. Özgürdü.

Yüzünü Hespera'nın gece gökyüzüne kaldırdı ve kendini perçinlenmiş buldu.

Lio onun arkasında durdu ve kollarını ona doladı, onunla birlikte Tanrıçalarının alanına baktı. "Şimdi hissedebiliyorsun, değil mi?"

"Gökyüzünü hissedebiliyorum."

"Sana nasıl hissettiriyor?" Aurası merakla kıpırdandı. "Bana her şeyi anlat."

Kanla doğan biri olarak, Grace hiçbir zaman yeni bir Hesperine olmamıştı. Annesinin dönüşümü onu daha anne karnındayken ölümsüz yapmıştı. Cassia bunu şimdi onunla birlikte deneyimleyebildiği için mutluydu.

"Uçsuz bucaksız hissettiriyor," dedi. "Derin. Sanki o enginlik göğsümün içindeymiş gibi. Kanlı ay damarlarımda dolaşıyor, nabzını hissedebiliyorum. Ve ışıklı ay derimin altında parlıyor."

"Peki bahçe nasıl bir yer?"

Duyularını ve bakışlarını Komnena Evi'nin arazisine doğru uzattı. Bakımsız bahçeler her zaman Orthros'un donmuş toprağında yaşama tutunan kutup bitkilerinin vahşi bir karmaşası olmuştu.

Ama şimdi burnuna binlerce yemyeşil koku çarpıyordu. Kutup gecesinin pelerinine rağmen, çalılar ayı üzümü ile doluydu ve cüce söğütler tam çiçek açmıştı. Hespera'nın kutsal dikenlerinden oluşan sarmaşıklar kulenin önündeki çardaktan taşmış ve terasın etrafında bir burç oluşturmuştu.

Lio, "Sanırım izin sitenizi beğendiler," diye sözlerini tamamladı.

"Aman Tanrım. Ayıklama işi düşündüğümde de kötü olacak." Başlamak için sabırsızlanıyordu.

Ama patikalar boyunca ana eve doğru yürürlerken sevinci azaldı.

"En büyük endişeniz nedir?" Lio sordu. "Herkese katılmadan önce onu yenip yenemeyeceğimizi görelim."

"Teşekkür ederim şampiyonum ama aptallık ediyorum. Dünya alevler içinde yanıyor ve benim en çok endişelendiğim kişi..."

"Köpeğiniz."

Cassia başını salladı. "İnsanlara bazı şeyleri açıklayabiliriz. Hayvanlar anlamaz."

"Şövalye sıradan bir hayvan değildir. Anlayacaktır." "Ya beni tanımazsa?"

"Yavru bir köpek olduğundan beri onun tüm dünyası sizdiniz. Seni tekrar gördüğüne çok sevinecek."

"Ben onun korumasıyım, onun *kaetlii*'siyim... ya da öyleydim. Şimdi bağlandığı ölümlü bir Hesperine, avlamak için yetiştirildiği bir varlık. Ya benim Yeteneğim aramızdaki bağı kopardıysa?"

"Hesperine ailenizle zaten güçlü bir bağı var. Sizinle de öyle olacak."

"Bağ kopmasaydı onun için daha kötü olabilirdi." Boğazındaki yumruyu yuttu. "Liegehound'lar *kaetlii*'lerinden ayrı kalmaya dayanamazlar. Bensiz geçireceği bir aydan sonra ağır hasta olabilir."

"Ama artık Zoe'yi de bir *kaetlii* olarak tanıyor. Bu ay onunla birlikte kalmak onu güvende tutacaktır."

Uzaktan çığınca bir havlama sesi geldi, ardından bir tane daha. Cassia'nın eli Lio'nun elini sıkıca kavradı.

Gülümsedi. "Görünüşe göre Knight seni keçi ahırında bekliyor. Zoe'nin de öyle olduğunu söyleyebilirim."

Cassia koşmaya başladı. Havlama sesleri daha da arttı. Arazi bir bulanıklık içinde yanından geçip giderken Lio da ona ayak uyduruyordu. Keçi padokunun alçak taş çitinin dışında yavaşladı.

Devasa, karanlık bir form, kendi hızına rakip olacak bir hızla ona doğru fırladı. Lio onun önüne geçmek için hamle yaptı ama başını sallayarak yaklaşmakta olan yırtıcı hayvanın önünde durdu.

Knight nasıl tepki verirse versin, onunla yüzleşecekti.

Vücudu ona çarptı ve ciğerlerindeki havayı dışarı attı. Kar onu sırtında karşıladı. Onu ağırlığının altında sıkıştırdı.

Ve yüzünü yalamaya başladı. Aşırı heyecanlı inlemeleri kulaklarını yırttı. Tüm vücudu duygularının ve sallanan kuyruğunun gücüyle sarsıldı, tüm eğitimi ve disiplini unutuldu.

Cassia nefes nefese kaldı, gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu. Yuvarlandı, onu itecek kadar güçlüydü ama kollarını ona doladı. Karda yarı güreştiler, yarı sarıldılar.

"Biliyorum, canım benim," diye mırıldandı. "Bu, hayatın boyunca ayrı kaldığımız en uzun süreydi. Çok zordu."

Her yerini koklayarak hapşırdı ve kulaklarını salladı.

"Farklı mı kokuyorum?" diye sordu, boğazı düğümlenmişti. "Sen de öyle. Hesperinler için berbat koktuğunu biliyor muydun? Evet, öyle kokuyorsun ama burnuma tazı miskin dolması beni hiç bu kadar mutlu etmemişti."

Tekrar çenesini yaladı. Gülererek, salyalı köpek öpücüklerinin hepsini ona vermesine izin verdi.

O hâlâ onun *kaetlii'siydi*, dişleri ve her şeyiyle.

Sana söylemiştim. Lio yakınlarda bir yerde oturmuş, küçük kız kardeşinin iki keçisini arbededen uzak tutmaya çalışıyordu.

Senin güvencelerine her zaman güvenmeliyim, dedi Cassia.

Sonra daha küçük başka bir form ona çarptı, onunla ve Knight'la birlikte yığının içine yuvarlandı. Zoe ciyakladı ve Cassia'nın havasını ikinci kez sıktı. "Seni çok özledim!"

Cassia derin bir nefes çekti ve Grace kardeşinin kokusunu öğrendi. Betony çiçekleri ve şurup. Zoe Knight'tan daha çok titriyordu. Cassia bu duygu titremesini kendi kemiklerinde de hissetti. Çocuğun eski korkuları, yeni paniği ve şimdiki neşesi Cassia'nın kalbinin hızlanmasına ve gözlerinden taze bir yaş dalgasının gelmesine neden oldu.

Hesperinler uyuşmuş kalbine hissetmeyi öğretmişti ama bu... bu Kan Birliği'ydi. O, buzdan leydi, artık damarlarında kan akan herkesle içgüdüsel bir empati içinde yaşayacaktı. Özellikle de sekiz yıllık yaşamında çok fazla acı çekmiş olan bu küçük kız gibi sevdiği insanlarla.

Cassia Zoe'yi kendine yakın tuttu. "Sana söz verdim, Lio ve ben ne zaman senden ayrılmak zorunda , her zaman geri döneceğiz. Artık beni asla kaybetmeyeceksin, Grace-kardeşim. Çünkü ben de senin kadar ölümsüzüm."

Lio küçük kardeşinin saçlarını okşarken Cassia da Zoe'nin ağlamasına izin verdi. Çocuğun rahatlama hıçkırıkları dinmiş gibi görüldüğünde Cassia, "Yeni dişlerimi görmek ister misin?" diye sordu.

Zoe burnunu çekerek başını salladı. Cassia, Zoe ona yaslanıp Knight da kucağına yayılınca doğrulmayı başardı. Dişlerini göstererek küçük kıza gülümsedi.

"Artık senin de benim gibi dişlerin var!" Zoe de sırtarak kendi küçük köpek dişlerini ve eksik bir alt kesici dişini gösterdi.

Cassia'nın nefesi kesildi. "Bir dişini daha kaybetmişsin! Ritüel babamız bu sefer sana Diş Hediyesi olarak ne verdi?"

"Rudhira bana yeni bir oyuncak keçi oydu. Tüm dişlerimi kaybettiğimde, bütün bir sürüyü tamamlayacağını söylüyor."

"Koleksiyonunuzun yeni üyesini görmek istiyorum."

"Size sonra gösteririm. Şu anda içeride sizin için bir sürprizimiz var!"

Lio'nun kaşları kalktı. *Zoe'yi Birinci Prens tarafından yontulmuş bir keçi sürüsünden daha fazla heyecanlandıran şey gerçekten de muhteşem olmalı.*

Cassia yeni duyularını kullanarak Zoe'nin Kan Birliği'ndeki duygularını araştırmaya çalıştı ama çocuğun aurası ona hiçbir ipucu vermedi.

Zoe kıkırdadı. "Bu gıdıklıyor."

Cassia uzanıp Zoe'nin kaburgalarını da gıdıklayınca bir kahkaha tufanı daha koptu. Zoe bir Hesperine hızıyla kaçtı. Cassia kovalamaca oyunlarını dört gözle bekliyordu. Cassia temel Hesperine yeteneklerini öğrenmeyi başarırsa, peçe ve adım da oynayabilirlerdi.

O ve Lio süt emen yavruyu eve doğru takip ettiler. Lio, Cassia'ya hızlı bir temizlik büyüü yaptı, ancak Knight yeniden tüy dökmeye ve üzerine salya akıtmaya başladı. Köpeği her adımda Cassia'nın etrafında dönüyor, kuyruğunu sallayarak ona sürtünüyor ve daha fazla güven vermek için burnunu sokuyordu.

Komnena Evi önlerinde beliriyordu ama Cassia'nın nefesini kesen şey muhteşem beyaz mermer kemerler ve payandalar ya da parlak vitray pencereler değildi.

Büyüydü. Soylarının evi onun duyuları için çok parlaktı, ağzına kadar doluydu ve sıcak, misafirperver büyülerle dolup taşıyordu.

Lio ve ailesi her zaman onun buraya ait olduğunu bilmesini sağlamıştı. Ama bunu hiçbir zaman şimdiki gibi hissetmemişti. Taş temellerdeki sihir onun kanındaki sihirle aynıydı. O evin içine yerleştirilmişti, ev de onun içine.

Lio anlayışlı bir gülümsemeyle, "Evine hoş geldin Cassia Komnena," dedi.

Komnena'nın çalışma odasının vitraylı kapısından girdiler. Ama orada onları bekleyen Lio'nun annesi değildi. Cassia çok fazla duyguyla donmuş bir halde olduğu yerde durdu.

"Sürpriz!" Zoe söyledi.

Solia, Cassia'nın önünde alev alev yanıyor, etrafındaki boşluk ateş büyüsünün görünmeyen gücüyle çatırdıyordu. Yüzü sertti, bir savaşçının disiplin maskesiydi ama ruhu Kan Birliği'nde cırılçıplaktı. Cassia, Solia'nın öfkesinin, neşesinin, kederinin ve umudunun yakıcı kaynaşmasıyla sersemlemişti.

Ölümsüzlük Solia'nın Cassia için istediği bir gelecek değildi. Lio, kız kardeşinin onları kutsadığına dair güvence vermişti ama bu güvence Cassia ölmek üzereyken verilmişti ve Hediye onu kurtarabilecek tek şeydi. Şimdi yeni gerçekliğiyle yüzleşen Solia ya bunu kabullenemezse?

Cassia yaptığı seçimlerden asla pişman olmayacaktı. Ama çocukluk kalbinin bir parçasının da ölümsüz kalbi gibi kırılacağını inkâr edemezdi.

"Yaşıyorsun," dedi Solia.

Cassia'nın boğazı ağrıyordu. "Sen de öylesin."

Kız kardeşi aralarındaki mesafeyi aştı ve onu sert bir kucaklamanın içine çekti. Solia ona yıllar önce, Cassia'nın tanıdığı tek anne olduğu zamanki gibi sarıldı. Yarım ömür ayrı kaldıktan sonra birbirlerini yeniden bulduklarında olduğu gibi. Sanki hiçbir şey değişmemiş gibi.

"Yavrum," diye homurdandı Solia.

"Soli." Cassia kollarını kız kardeşine doladı. Ölümlü kız kardeşine. Yine de bir Hesperine olarak bile Solia'nın kollarında kendini güvende hissediyordu.

"Seni kaybedeceğimi sandım," dedi Solia. "Senin için yaptığım onca şeyden sonra seni yüzüstü bıraktım Cassia. Seni ve anneni. Çok özür dilerim."

"Bunu nasıl söylersin?" Cassia ağladı. "Benim için her şeyini feda ettin. Hiçbiri senin hatan değildi. Ne benim büyümlü hastalığım. Miranda'nın bizi yakalaması değil. Ve..." Cassia sesini sabitlemek için bir nefes aldı. "Beni korumak için ne yaparsanız yapın ya da yapmayın, Yetenekli olmam her zaman kaçınılmazdı."

"Biliyorum." Solia geri çekildi ve Cassia'nın gözlerinin içine baktı. "Lio sana onayımı verdiğimi söyledi mi?"

"Evet." Ama Cassia bunu Solia'nın kendisinden duymanın verdiği güvenceyi istiyordu.

"Senin güvende ve mutlu olmanı istiyorum." Solia, Cassia'nın yeni şeklini test etmek istercesine kollarını ovuşturarak ona baktı. "Sen mutlu musun? Mutlu musun?"

"Ben bir bütünüm. Ama pişmanlık duymazsan daha da mutlu olacağım."

"Hiç. Senin olman gereken kişi bu. Bunu şimdi anlıyorum. İlk Ayininde burada seninle birlikte olmak istiyorum... eğer sorun olmazsa."

Cassia bu güçlü kabul jestine inanmakta güçlük çekiyordu. Solia, Hesperine ailesiyle birlikte bu geleneğin bir parçası olmak istedi. Cassia

kendini tekrar Solia'nın kollarına bıraktı. "Elbette bunun için seni burada istiyorum. Bunu nasıl başardın?"

"Herkesi görmeye hazır olduğunuzu öğrenir öğrenmez Mak ve Lyros beni buraya getirdiler."

"Kuşatmada ne oldu?"

"Ben hâlâ Tenebra Kraliçesiyim," dedi Solia. "Diğer her şeyi sana sonra anlatacağım."

"Lio ve benim sana bir şey söylememiz gerekiyor." Zoe'nin kulağının dibinde olduğunun farkında olan Cassia ayrıntı vermedi. "Mümkün olan en kısa sürede."

"Ritüelinizden hemen sonra Birinci Prens ile bir strateji oturumumuz var. Ama şimdilik hepimiz hayattayız, burada, birlikteyiz. Bir saatliğine savaşı unutmama ve bunu sizinle kutlamama izin verin."

Cassia kız kardeşinin hatırı için bunu yapabiliirdi. "Elbette."

Solia, Zoe'yle birlikte sabırla bekleyen Lio'ya döndü. "Cassia'nın her zaman güvende olmasını sağladın. Söyleyecek sözüm yok... Hesperinler minnettarlık bağından daha derin bir şeye ne derler?"

Gülümsedi. "Aile."

"Katılıyorum, Grace-kardeşim."

Cassia kız kardeşinin Grace'in ellerini tutuşunu izledi. Solia'nın ateşli varlığı, Lio'nun Hesperine aurasının tatlı gölgesiyle çarpışırken, Kan Birliği birbirlerine karşı yeni keşfettikleri sevgiyle hafifledi.

Birlikte Ritüel salonuna doğru ilerlediler. Parlak büyü ışıkları ve yankılanan sesler Cassia'nın duyularını bastırdı. Cassia ayakta durup gözlerinin ve diğer her şeyin alışmasını beklerken Lio bir elini sırtının alt kısmına koydu. Alev alev yanan yıldızlarla dolu bir odada yüzüyordu. Sevdikleri zamansız bir gücün hareket eden toplarıydı.

Sıkı bir sarılma onu kendine getirdi. Mak'ın sarılışlarından birini nerede olsa tanırdı ama şimdi onun sıcak karanfil ve güçlü karaçalı kokusunu da alabiliyordu. Onun koruyucu büyüünün dostane karanlığının altındaki tehlikeli ve güvenli gölgeleri hissedebiliyordu.

"Yeni kemiklerine karşı nazik ol," dedi Lio mağdur bir ses tonuyla ve kuzeninin omzuna yumruk attı.

"O artık ölümsüz!" Mak cevap verdi. "Onun hayatını söndürmem resmen imkânsız."

"Eve tek parça halinde dönmüşsün," diye burnunu çekti Cassia. "Lyros-?"

Nane ve narenciye kokusu aldı ve başka bir koruyucu gölge yaklaştı. Lyros'un zayıf ve güçlü elini omzunda hissetti. "Tam burada."

Kadın rahat bir nefes aldı. "Bunca zamandır ön saflarda mıydın?"

"Vekilharçları takviye etmek için eve çağrıldık," diye açıkladı Lyros, "şimdilik korumalarınız olarak görevden alındığımız için."

Mak kıs kıs güldü. "Sen ve Lio'nun bedenleri başka şeylerle meşgul olduğunuz ve korunmaya ihtiyaç duymadığınız için."

Kia'nın keskin, parlak aurası yakınlarda parıldıyordu ama kokusu şaşırtıcı derecede tatlıydı... beyaz çiğdem, diye düşündü Cassia. Xandra'nın neşeli dut aurası daha da yakınlaştı, sonra da Nodora'nın kiraz çiçeklerinin ahenkli ezgileri. Cassia hepsini daha önce görmüştü ama şimdi Hesperine duyularıyla onlarla ilk kez gerçekten tanıştığını hissediyordu. İnsanlar dış görünüşlerinden çok fazlasıydı. Üzerinden izlenimler akıyordu: auralarının eşsiz imzaları, seslerinin tınları ve kokuları. O kadar çok koku vardı ki kokudan daha fazlasını ilettiler.

Sanki duyguların kokusunu alabiliyorum, diye yorumladı Lio'ya.

Yapabilirsin, diye yanıtladı. *Aslında, Kan Birliği'nde duyguları hissedersiniz, ancak bunlar fiziksel izlenimler olarak ortaya çıkabilir.*

Herkes farklı bir bitki gibi kokar.

Büyüleyici. Botanik büyüüne olan yakınlığınız kokularını nasıl algıladığınızı etkiliyor olmalı.

"O zaman şu yeni dişleri görelim!" Kia talep etti.

Cassia, Deneme Çemberi'nin hayranlık dolu haykırıışları karşısında köpek dişlerini gösterdi.

Başka biri ıslık çaldı. "Lakabını 'Çilli'den 'Dişli'ye terfi ettirmem gerekecek."

Cassia şaşkın bir gülümsemeyle odadaki en güçlü auralardan birine doğru döndü. "Tendo mu?"

[OceanofPDF.com](https://oceanofpdf.com)

İLK RİTÜEL

TENDESÖ selamlamak için siyah ve alaca kanatlarından birini kaldırdı. İlk karşılaştıklarında Lio'nun onu neden düşman olarak gördüğünü şimdi anlıyordu. Burada, dünyanın öbür ucunda, Tendo'nun atalarının gücünün topraklarında bile, şekil değiştiren prensin büyüü onun ayaklarının üzerinde durmasına yetiyordu.

Kollarını ona doladı, tehlikeli aurası, keskin silahları ve her şeyiyle. Adam bozkır otları ve kraliyet tütsüsü kokuyordu. "Geldiğiniz için çok teşekkür ederim."

Kanatları onu sardı. "Kıl payı kurtulmayı bırak, *Nyakimbi*. Hayatını kurtarmak için çok zahmete girdim. İpek ayağının seni düzgün bir şekilde kurtardığından emin olmak için bizzat gelmem gerekti."

Lio Tendo'nun kolunu sıktı. "Bu ipek ayak burada olduğun için çok mutlu."

Tendo Lio'yu sırtını sıvazlamak için kendine çekti. "Ben de senin lakabını yükseltmek zorunda kalabilirim. Onu güvenli bir yere taşımak için büyücülerle dolu bir kaleden savaşıarak çıktığını duydum. Sıradan ölüm büyücülerini de değil.

-Hayatlarını kazanmak için Hesperinleri öldüren Hediye Koleksiyoncuları. İyi "

"Senden büyük övgü, Monsoon."

Tendo servetinin adından, geçmişte paralı asker olarak kazandığı lakattan bahsedilince başını salladı. Solia ile birlikte paralı asker grubu Küller'le savaşıarak geçirdikleri mutlu yılların acı verici bir hatırlatıcısı olmalıydı. Bir kraliyet mensubu olarak görevlerini birlikte yaşamaya tercih ettiği için onu affetmemişti.

"Bugünlerde Küller'in haberci kuşundan başka bir şey değilim," dedi Tendo. "Karege, Tuura ve Ukocha'nın köyündeki herkes seni tebrik etmemi söyledi."

Solia araya girdi, "Kella ve Hoyefe de sevgilerini gönderdi. Tenebra'da kaleyi koruyorlar."

Solia ve Tendo toplantının karşı taraflarında duruyordu ama Cassia'nın hatırı için aynı odadaydılar. Ne tür bir ateşkes olduğunu sormaya cesaret edemedi.

eski sevgililer anlaşmışlardı.

Kızkardeşi şimdi kuşatılmış altın eşarbını omuzlarına sarmış ve aurasını Kan Birliği'nden gizlemışti. Tendo'nun elinde de benzer bir büyü olmalı, çünkü Cassia onun da kız kardeşine karşı duygularını hissedemiyordu.

Ama Cassia beden dilini ve ifadeleri okuma yeteneğini kaybetmemişti. İkili birbirlerinin her seğirmesinden ve bakışından haberdardı.

Lio iç çekti. *Dövüşmeye hazır iki yırtıcı hayvan gibi davranıyorlar.*

Ya da çiftleşmek için. Cassia, sadece aynı havayı soludukları için ikisi arasında en doğal büyü biçiminin kıvılcımlandığını hissedebiliyordu.

Lio, *onlarla genellikle bir fark olmadığını* .

Belki de odanın diğer ucundan birbirlerine hançer gibi bakmaktan daha fazlasını yapmalarını sağlayabiliriz.

Çöpçatanlık türünden diplomatik planlarımızdan birinin zamanı geldi, diye kabul etti.

Ama şu anda yaşlılar Cassia'yı Ritüel çemberine doğru çağırıyorlardı. Komnena kollarını açtı, gözleri yaşlarla parlıyordu ve Cassia Grace-annesinin kucağına gitti. Bir daha asla annesiz kalmayacaktı.

Canlı bir an için, ölümlü annesinin ruhunun hayalet gibi sarılışını hatırladı. şimdi Thalia da Cassia aracılığıyla bir tür ölümsüzlüğe sahipti.

"Nasıl hissediyorsun?" Komnena şefkatli ve yatıştırıcı sesiyle sordu. "Eğer bu gece çok bunaltıcı olursa, bana söyle."

Zihin şifacısının Cassia'yı sonsuzluğa böylesine düşünceli bir soruyla karşılaması ne kadar da hoş. "Geleceğim ama şu anda herkesle birlikte olduğum için çok mutluyum."

Cassia Apollon'a döndü, onun varlığının bu toplantının merkezinde bu kadar sessizce yer almasına şaşırmıştı. "Baba, sen... örtünüyor musun?"

Apollon'un göğsünden bir kıkırdama yükseldi. "Evet. Eskilerle dolu bir oda aksi takdirde biraz havasız kalabilir."

Kendi hesabına nazik bir şaka. Ona karşı her zaman çok sabırlı davranmıştı, hatta insan babasıyla ilgili korkularını onun üzerine attığında bile.

Cassia, "Siz Orthros'taki en az kibirli ihtiyarlardan birisiniz," diye itiraz etti. "Lütfen peçe takma ihtiyacı hissetmeyin."

Lio'nunkilere çok benzeyen koyu mavi gözlerinin kenarları eğlenerek kırıştı ve sonra varlığı odada belirdi. O asla

Gece Tanrıçası'nın en eski Hesperine'i çok daha ısıltılıyken insanların neden güneş tanrısı Anthros'a taptığını bir kez daha anladım.

Apollon'un gücü ayaklarının altındaki ana kayada, Komnena, Lio ve Zoe'nin kalp atışlarındaydı. Cassia'da. Onun büyü, soyları arasında akan akımı taşıyordu.

Onun bakışlarını inceledi, gözlerinde sessiz bir soru vardı. Bunu kabul edebilir miydi?

Babalığın bir zamanlar kendisi için ifade ettiği anlamı nasıl gölgede bıraktığını açıklayacak kelimeleri bulamıyordu. Bu yüzden Zoe'nin yapacağı gibi ona sarıldı. Onun aurasında hissettiği gülümseme, inşa ettiği evin her salonunu ve odasını ısıtıyor gibiydi.

Argyros Amca ve Lyta Teyze onu tebrik etmek ve kendilerini rahatlatmak için elden ele dolaştırmayı bitirdiğinde, yeni duyuları onların gücü ve sevgisiyle sersemlemişti. Javed Thenie'yi çocuğun kollarına takana ve Kadi onu Ayin çemberinin dışında onlarla birlikte durmaya ikna edene kadar, Bosko onu Yetenekleri hakkında emzirmeye uygun hiçbir cevabı olmayan sorularla sıkıştırdı. Cassia'nın Knight'ı Kadi ve Solia ile birlikte orada kalmaya ikna etmesi birkaç denemesini aldı.

Lio Cassia'ya elini uzattı. "Hazır mısın?"

"Evet, öyle." Cassandra Cassia'yı öne doğru itti.

Orthros'un kahininden gelen bu güvenoyu karşısında Cassia ona minnettar bir bakış fırlattı. Cassandra'nın bakışlarıyla karşılaşan Cassia, kahinin kavrayışsız aurası karşısında nefesini tuttu. O geçmiş ve şimdiki zamandı, acı ve sevinç aynı bedende ve aynı andaydı. Onun yerinde olmak ne kadar zor olmalıydı.

Ama Cassandra gülümsedi. "Böyle gecelerde benim için her şey yolunda."

Lio ve Cassia birlikte Hespera'nın mozaığının üzerinde Apollon'a katıldılar. Ritüel çemberinin içinde Rose. Komnena, Zoe'yi onlarla birlikte durması için yönlendirirken, Zoe'nin terlikleri fayanslara vuruyordu.

Kassandra, gizemli gülümsemelerinden biriyle, kutsal halkanın karşısında uzun, yuvarlanmış bir bohça uzattı. "Ritüel goblenini dokumak zor oldu. İmgelemlerimde senin planlarını takip etmek kolay değil, Cassia Komnena. Ama ah, ne muhteşem desenler oluşturunuyorlar."

Cassia elini kalbine götürdü. "Teşekkür ederim."

Kassandra'nın ona Büyücü Kral'ın sancağını verdiği geceyi hatırladı ve bunun onun geleceği olduğunu düşünmüştü. Şimdi ise bu dokumanın gerçek kaderini temsil ettiğinden emin bir şekilde Kahin'den Ritüel aldı. Lio ile birlikte herkesin görmesi için onu açtılar.

Cassia'nın zengin kan kırmızısı, koyu yeşil ve kadifemsi siyahın inanılmaz dokumasındaki her ayrıntıyı algılayabilmesi için buna yüzyıllarca bakması gerekecekti. Cassandra, Lustra'nın tüm vahşiliğini ve güzelliğini göksel tasarımlardan oluşan bir çerçeve içinde yakalamış gibiydi. Hespera'nın karanlık gece gökyüzü Cassia'nın tüm geleceğini kuşatıyor, ayları ve yıldızları bahçesine ışıklarını saçıyordu.

Bitkiler, ona Değişen Kraliçe'nin kolyesini hatırlatan karmaşık düğümlerle birbirlerinin içinde ve dışında dans ediyordu. Hespera'nın Güllerini ve betonyayı, Sığınak Güllerini ve sinameki çiçeklerini, sarmaşıkları ve dikenleri gördü. Ama hayvanlar da vardı. Ava çıkmış bir av köpeği sürüsü onu gülümsetti. Arapsaçının çeşitli noktalarında bir şahin belirdi, sanki kaderinin içine girip çıkıyormuş gibi. Çiçeklerin arasına gizlenmiş, dudakları sanki bir büyü konuşuyormuş gibi ayrılmış o zor şekil bir kadın yüzü müydü?

Lio'nun aurası inançla keskinleşti. *Hayvanlar ve konuşan kadın canavar büyüünün ve kahinliğin sembolleri olmalı. Haklıydım Cassia. Diğer iki yakınlığını geri getirmek bizim için senin kaderin.*

Kassandra'nın kehanetlerinin yoruma ne kadar açık olduğunu biliyorsun. Belki de goblen sadece Silvicultrix mirasına bir övgüdür. Hediye'den ve bitki büyülerimden memnunum.

Tüm gücünüze sahip olmalısınız. Bu kehanet yıldızlarda yazılı olduğunu gösteriyor. Ve eğer öyle olmasaydı, öyle yapardım.

Onun gözlerindeki o bakışı biliyordu. Kaderin hangi yolu için savaşacağına dair seçimini yapmıştı ve Tanrıça, dünyayı sokacağı yeni şekle direnen herkesin yardımcısı olsun.

Sizi seviyorum, Majesteleri, dedi.

Ve seni seviyorum, Silvicultrix'im.

Rudhira ve Nike, Hespera'nın Gülü'nün taş yapraklarına ayak bastıklarında Cassia'nın etrafındaki görkemli büyü o kadar yükseldi ki içinde boğulabilirdi. Ritüel goblenini onlara uzattı. "Ritüel Baba, Ritüel Anne, size minnettarım."

Rudhira'nın karmaşık kokusunda taze kesilmiş keresteleri ve ailesinin seralarındaki adaşı olan Kan Kırmızısı Kraliyet gülünün cesur kokusunu seçti. Ama ona verdiği nadir gülümseme basitti. Bir ona, bir Lio'ya, bir Zoe'ye baktı. "Apollon'un soyuna üçüncü bir ekleme için çağrıldığım için mutluyum. Üçünüze sonsuza dek bakmanın bir macera olacağı kesin."

"İyi ki bu sefer benim yardımımı alacaksın." Nike ellerini Cassia'nın omuzlarına koydu. İlk tanıştıkları karanlık ormanın yaprak dökmeyen kokuları, Tenebra'daki uzun arayışından sonra Nike'ı eve kadar takip etmiş gibiydi. "Onur duydum. O gece seni ölümlü bir çocuk olarak ilk bulduğumda, bu gece burada duracağımızı asla hayal edemezdin. Ne kadar da Hesperine olmuşsun. Neler yapacağını görmek için sabırsızlanıyorum."

"Sözlerinize değer vereceğim." Cassia, Kan Kırmızısı Prens ve Zafer Yıldızı'nın bu önemli olay sırasında onun için goblenini tuttuğuna inanamıyordu.

Henüz kimsenin Cassia ve Lio'ya sormadığı bir soruya gebe olan salonun üzerine bir sessizlik çöktü.

Büyü yapıp yapmadığımı sormayacak kadar kibarlar, dedi Cassia.

Onları uyarmamız gerekmez mi?

Lio'nun aurasında fesatlık parıldıyordu. *Neden sürpriz olmasına izin vermiyoruz? Bunun güvenli olduğuna emin misin?*

Bu evi babam inşa etti. O kadar çok sihirle kaplı ki, her şeye dayanabilir. Eğer ... Elimden gelenin en iyisini yapacağım.

"Cassia Komnena," dedi Apollon. "Bu gece ve sonsuza dek soyun için kendini feda edecek misin?"

Benim kanım senin kanın, diye hatırlattı Lio ona. *"Benim kanım senin kanın,"* diye karşılık verdi Cassia.

Bileğini Zoe'ye uzattı. Ailelerinin en küçük üyesi Cassia'nın elini tuttu ve küçük dişleri Cassia'nın tenine battı. Zoe çekiştirdi ve Cassia hayatının, gücünün çocuğu beslemek için içinden akıp gittiğini hissetti.

Bu küçük kız için kanının son damlasına kadar akıtacağını her zaman biliyordu. Ama artık kanı asla kurumayacaktı. Zoe'nin ihtiyacı olan güce her zaman sahip olacaktı.

Zoe başını kaldırdı, bu önemli tören sırasında bir hata yapmamak için gösterdiği çabanın verdiği ciddiyetle. Dökülmemeyi başardı ve annesinden aceleyle bir mendil aldı. Cassia eğildi ve Zoe'nin alnından öptü, bileği çoktan mühürlenmişti.

"Cassia Komnena," dedi Apollon, "biz, senin soyun, bu gece ve sonsuza dek kendimizi senin için feda edeceğiz."

Majesteleri. Lio ona önce bileğini verdi ve onun tanıdık tadı onu sakinleştirdi. *Çok iyi gidiyorsun. Ritüel çemberinin ortasında kıyafetlerimi yırtma dürtüsü yok mu?*

Böyle devam edersen kızaran yüzümü örtmek zorunda kalacaksın. O zaman amacıma ulaşmış olurum.

Ondan aldığı içkiyi bitirdiğinde, bir güç ürpertisinin yere indiğini hissetti. *Şimdi değil*, izin verilen yeri diledi.

Komnena bileğini uzattı. "Kızım."

Cassia lütfkâr annesinin ikramını kabul ederken düşüncelerini ve büyüsunü aynı hizada tutmaya odaklandı. Zengin erik şarabının ve tatlı gardenyanın tadına baktı ve Komnena'nın büyüsu Cassia'nın içine yağmur gibi aktı. Cassia'nın kendi büyüsu çiçek açtı.

Bir anda altlarındaki büyüün şekillerini hissetti. Zihninin gözünde, Anastasios'un kalıcı gücüyle parlayan takımyıldızının sekiz parlak mozaik yıldızının kanla aşılannış Ritüel çemberini izleyebiliyordu. Derinlerde, kulenin altındaki bereketli bağlantı noktasına kadar uzanan güçlü kökler uzanıyordu. Lustra her yerdeydi.

Cassia Apollon'a döndü ve Lio'yla birlikte kendini kontrol etmesine yardımcı olması için tasarladıkları tüm zihinsel modelleri gözünde canlandırdı. Kendi ilk Ritüelini mahvetmeyecekti.

Apollon'un kanı diline çarptı. *Güçten* başka hiçbir şeyin tadını alamıyordu. Kendini destekledi ve yutkundu.

Büyü damarlarında alevlendi. Çenesi sıkıştı, kalbi göğsünden fırlamaya hazırdı. Atasının su katılmamış gücü ona hücum etti ve Lustra cevap olarak onu yırttı.

Sen bana aitsin. Olduğu yerde titredi, kulakları uğuldadı. *Beni kontrol edemezsin. Sen benimsin.*

Ama gücü buraya ait olduğunu biliyordu. Damarlarında neşeyle dolaşıyor ve soyunun yüzyıllardır süregelen büyüleri arasında gelişıyordu.

Lio'nun zihni onunkine doğru derinleşti. *Ben buradayım. Birlikte yönlendirmeye çalışalım.*

Birleşik İrade güçleriyle onun içindeki azgın gücü ele geçirdiler. Kaos, kavrayabildikleri ve yönlendirebildikleri sihirli sarmaşıklar olarak şekil kazandı, ancak yine de yolun her santiminde onlarla savaştı.

Komnena'nın gücü bir okyanus gelgitinin amansız gücüyle büyüünün içine girerek Lustra büyüsunün akıntılarını ehlileştirdi. Apollon da onun büyüüne katılarak, yoldan çıkan gücü taşla mühürledi ve zeminin katman katman üzerine inşa etti. Nike'ın büyüsu mücadelenin içine girdiğinde, sanki usta bir demirci ham büyüyü sert bir sanatla büküp şekillendirmiş gibiydi.

Rudhira büyüye bir kış esintisi gibi nazikçe katıldı. Bu kadar dikkatli olmasaydı, Cassia kraliyet Hesperine büyüünün aşılmasının büyü üzerindeki kontrolünü yeniden kaybetmesine neden olacağından korkuyordu. Adamın gücü Cassia'nın kanında bir savaş çılgılığının yükselmesine neden oldu.

Zarafeti ve dört kadim ölümsüzün iradesini desteklemesiyle Cassia Lustra büyüünü kaynağına geri gönderdi.

Başını Apollon'un bileğinden kaldırdı ve gözlerini açtı. Bir an için kendini güçlü hissetti, kendi türünün gücüyle sarhoş olmuştu. Sonra Ritüel salonuna ne yaptığını gördü.

Güller her yerde patlamıştı. Mermeri kırarak zemine yayılmış ve sütunlara tırmanmışlardı. Cassia, sarmaşıkların çatıyı çökerttiği bir deliğe baktı, böylece imkânsız kara çiçeklerini aylara doğru çevirebilmişlerdi. Yaprakları gece gökyüzü kadar .

Cassia ellerini yüzüne götürdü, nutku tutulmuştu. Lio onu sabit tuttu, birliktelikleri boyunca onu güvenle sardı. Ama yanakları yanıyordu.

Apollon'un kahkahası sessizliği böldü ve harap olmuş şaheserinin içinde yankılandı. "İşte benim kızım."

"Siyah güller." Nike parmağıyla bir taç yaprağına dokundu. "Hespera'nın kutsal çiçeği, onun korumasının rengini alıyor. Mucizevi bir alamet."

Solia gözlerini Cassia'ya dikti. "Senin bitki büyün var. Nasıl?"

Eğer Cassia onlara geçmişinin gerçek dehşetini anlatmak zorundaysa, bunu Hespera'nın artık bir bütün olduğuna dair kanıtıyla çevrili bir şekilde yapmak istiyordu. "Yeteneklendirilmem sırasında Koleksiyoncu'nun benden sakladığı anıları yeniden kazandım. Bitki sihrimin bana on dört yaşımdayken geldiğini öğrendik... ve o bunu aldı."

Sevdiklerinin öfkesi ve kederi, onun kudurmuş gülleri gibi coştı. Kan Emici'nin kendisine acı çektiren düşmanlarını avlamak için o anda odadan dışarı fırlayabileceğini düşündü. Onlara bu acıyı yaşatmak istemiyordu ama böyle savunucular için ne kadar da minnettardı.

Solia Cassia'yı kollarının arasına aldı, teni sıcacıktı. "Lucis'le görülecek çok hesabım var ama her şeyden önce bunu ona ödeteceğim."

"Artık her şey yolunda. Beni hayatta tutmak için bitki büyümünden bir damla bırakmak zorunda kaldılar. Hediye o son kalıntıyı aldı ve onu..." Etraflarını işaret etti. "Bu. Lio sayesinde hayattayım, iyiyim ve oldukça güçlüyüm."

Lio gülümsedi. "Bu kadar mütevazı olma. Kulenin altında bir izin sitesi açtınız."

Solia'nın gözleri büyüdü. "Bu diğer iki yeteneğin için ne anlama geliyor? Yeni izin alanın sana canavar büyüsü ve kahinlik mi verecek?"

"Bunun üzerinde çalışıyoruz," dedi Lio kararlılıkla. *Gördün mü?* diye ekledi zihnine.

Kız kardeşin de benimle aynı fikirde.

Bunu sevdiklerinin önünde tartışmanın zamanı olmadığına karar verdi. "Şu anda kutlama yapmak için yeterince büyüye ve fazlasıyla nedene sahibim."

Solia gözlerini kırıştırdı. "Keşke Thalia da burada olup bunu görebilseydi ama onun adına konuşabilirim. Seninle gurur duyuyoruz Cassia."

Gelecek ^{yüzyıllarda} Cassia, sanki sihirli felaketi en büyük kutlama sebebiymiş gibi herkesin kutlamayı nasıl neşeyle kütüphaneye taşıdığını asla unutmayacaktı.

Siyah güllerin Ritüel salonundan kütüphaneyi istila etmekle tehdit ettiği kapı aralığında duraksadı. Bir çiçeği koklamak için eğildi ve parmaklarının arasında koyu renkli yaprakların dokusunu test etti. Kokuları Orthros'un kırmızı güllerinin acı veren güzelliğini taşıyor, kanın hoşgörülü tatlılığına doğru derinleşiyordu.

"Benim ya da Hespera'nın ya da Lustra'nın bu yaratımına ne anlam vereceğimi bilemiyorum."

"Üçü de." Lio çiçekleri inceledi, yüzünde bir gülümseme vardı, büyüsü en yakın asmanın üzerinde geziniyordu. "Orthros'taki tüm gülcüler bunları incelemek için can atacak. Sihirle yetiştirilmiş bir tür melez olmalı, sence de öyle değil mi?"

Cassia elini Şövalye'nin fırfırında tuttu. "Kış Gündönümü festivali iki hafta içinde başlıyor. Kollarımızın burada toplanmasının ve gelecek yıl için onlara vereceğimiz hediyeleri almalarının ne kadar önemli olduğunu biliyorum. Onları koyacak bir Ayin salonu olmadan ne yapacağız?"

"Canım," dedi Komnena gülerek, "bu evde ters giden ilk büyü değil. Lio'nun thelemancy'si ilk ortaya çıktığında Apollon'un yapmak zorunda kaldığı onarımları görmelisin. Daha yürümeyi bile yeni öğrenmişti ama evdeki tüm pencereleri kırmayı başardı."

Lio yüzünü ovuşturdu. "Sanırım Cassia'nın daha iyi hissetmesini sağlayacaksa çocukluğumun utanç verici anlarıyla ilgili hikaye saatlerine tahammül edebilirim."

"Annene böyle bir izin vermek tehlikeli." Xandra'nın gözleri parladı. "Bütün gece burada olacağız."

Kraliçelerin Baş Mabeyincisi olarak asla yılmayan Komnena, büyüyen kütüphanelerinin yarı boş rafları arasında şenliklerin yeniden düzenlenmesini denetledi. Dostları ve aileleri, süt emenleri omuzlarında taşıyan Apollon dışında, yemek ve şarap tabaklarını getirdiler. Rudhira ve Nike bir yemek masasını havaya kaldırdı.

Argyros Amca kahve servisini yıkıntıdan bizzat kurtarmış ve tüm ihtişamıyla masanın üzerine yerleştirmişti. Büyük bir törenle Cassia'ya bir fincan doldurdu ve ona ikram etti. "Şimdi, önemli bir geçiş töreni. Hesperin tat alma duyunuzla kahveyi deneyimlemek."

Cassia, "Daha büyük bir fincana ihtiyacım olacak," diye tahmin etti.

Argyros Amca memnun bir iç çekişle, "Gerçekten de ölümsüzlüğün en büyük zevklerinden biri," dedi. "Dilediğin kadar kahve içebilirsin."

Uсталıkla hazırlanmış içecekten derin bir nefes aldı. "Deukalion'un Karışımı. Benim favorim."

"Elbette." Akıl hocalarının heybetli bakışları iyi bir mizahla yumuşadı.

Cassia bir yudum aldı. Kat kat zengin lezzet ağzını ısıttı. Bir iniltiyi bastırdı. "Eğer ölümsüz olmasaydım, ölmüş olurdum."

"Rakibim var mı?" Lio alaycı bir sırıtışla sordu.

Bakışlarını fincanın kenarından adamın yüzüne dikti ve kızardı. "Kahve Hesperine türünün bildiği en iyi *ikinci* içecek."

Argyros Amca içten bir kahkaha atarak elini Lyta Teyze'nin elinin içine soktu. "Aynı fikirdeyim."

Dünyanın diplomatik ilişkileri altüst olmuştu ama yine de Kraliçelerin Baş Elçisi Cassia'nın ilk kahvesini yapmak için zaman ayırmıştı. Solia ve Tendo krallıklarının ve kalp kırıklıklarının ağırlığını taşıyorlardı ama burada olmak için bunları bir kenara itmişlerdi. Hesperinler bin altı yüz yıldır ilk kez Büyücü Tarikatlarıyla savaş halindeydi ve Rudhira savaş alanını onun için, en yeni Ritüel kızı için terk etmişti.

Cassia ölümsüz olabilirdi ama zaman hâlâ değerliydi ve hiçbir yarının ne getireceğini bilmiyordu. Savaşın pençesinden kaçırdıkları kırılğan, neşeli anlara sıkı sıkıya sarıldı.

Lio, her değerli anın içine işleyen sihirdi. Onların Zarafet Birliği, Lio'nun her nefesinde ve bakışında tamamen var olmasını sağladı.

Dünyalarının bu tanıdık kısımlarını yeni duyularıyla deneyimledi. Onu kendi lanetli düşüncelerinden uzak tutmaya çalışarak, aralarındaki bağın daha da derinlerine çekmeye devam etti.

Tendo birkaç dakika boyunca Lio'yla sohbet ettiğinde, kahkahaları Cassia'yı biraz rahatlattı. Şimdi gizli planını Lio aklından çıkarıp sürprizi mahvetmeden uygulamaya koymak için tek şansı olabilirdi.

Grace Union'dan olabildiğince nazikçe uzaklaştı. Nefesini tutuyormuş gibi hissetti. O hâlâ içindeydi, ciğerlerinde kalan hava gibi ve tüm düşünceleri ve duyguları bir sonraki dozunu içine çekme ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordu.

Kontrolünü kaybetmeden önce Komnena'yı kenara çekti. "Bir sorum var. Konuşmamızı perdeleyebilir misiniz lütfen?"

Komnena, büyüü onları sararken Lio'ya bir bakış attı. "Elbette, ama ondan bir şey saklamaya niyetliysen, artık benim peçelerimden çok daha fazlasına ihtiyacın olacak."

Cassia güçlkle yumruklarını sıktı. "Birliğimiz romantik sürprizleri son derece zorlaştırıyor."

Lyta Teyze de onların komplocu çemberine katıldı. Orthros'un Muhafızı yatıştırıcı çayır çiçeği ve tehlikeli civanperçemi kokuları yayıyordu. "Güçlü bir thelemancer'a karşı zihinsel savunmaya ihtiyaç duyan yeni bir Hesperine mi seziyorum?"

"Bunun mümkün olduğunu mu söylüyorsun?" Cassia sordu.

"Yüzyıllar boyunca aynı kişiyle yaşamak için *biraz* mahremiyetinizi korumalısınız. Özellikle de Grace bir zihin büyücüsüye."

"Kendim bir büyücü olmasam bile nasıl yapıldığını öğrenebilir miyim?"

"Elbette. Bir gardiyan ve savaşçı olabilirim ama Argyros'la geçirdiğim bin yılı aşkın süre zihnimi de geliştirdi. Sana bazı numaralar öğretebilirim. Lio ve Argyros gibi Thelemancer'lar isterlerse bu savunmaları kesinlikle aşabilirler ama bizim vicdanlı diplomatlarımız asla."

"Tabii ki hayır." Cassia yüzünü buruşturdu. "Ben daha çok kendi düşüncelerimin onun görmesi için zihnimden ne kadar kolay sızdığı konusunda endişeliyim."

"Bu konuda yardımcı olabilirim. İşte size hemen yardımcı olacak hızlı bir taktik. Başka bir şeye odaklanmak, belirli bir düşünceden kaçınmaya çalışmaktan daha etkilidir. Zihninizi onun dikkatini dağıtacak kelimelerle veya görüntülerle doldurursanız, ondan uzak tutmaya çalıştığınızı fark etme olasılığı azalır." Lyta ekledi, "Bununla iyi eğlenceler."

Cassia sırtıttı. "Oh, bu çok iyi bir fikir."

Düşüncelerini Lio'nun şüphesini çekmeyecek bir şeye odaklayarak başladı: kendisi, babası ve Mak'ın onun için inşa etmekte olduğu seranın şeması. Bitki çeşitlerini ve çiçeklik düzenlerini gözden geçirdi ve Lio'nun zihnine hafifçe dokunması tüm dikkatini vermesine engel oldu.

Komnena'dan ihtiyacı olan cevapları aldıktan sonra Cassia Deneme halkasını etrafında topladı. Sormasına gerek kalmadan üzerlerine beş kat peçe indi.

Xandra'nın aurası ilgiyle parlıyordu. "Gözlerindeki o bakışı biliyorum. Bir plan üzerinde çalışıyorsunuz."

Lyros, "Belli ki bir strateji oturumunun vakti geldi," diye onayladı.

Cassia minnettarlığını Kan Birliği'ne gönderdi, kelimeler yetersiz kaldığında bu şekilde iletişim kurabildiği için çok mutluydu. "Kia, anneni rahatsız etmeni istiyorum."

Dişleri sırtarak parladı. "Sana bir iyilik yapmamı istediğini sanıyordum."

"Mak, Lyros, Vekilharçlar'ın koğuşlarını kullanmak istiyorum. savaş, ama romantizm."

Mak cesurca bir elini göğsüne koydu. "Aşk ya da savaş konularında bize güvenebileceğini biliyorsun."

"Nodora," diye sordu Cassia, "Lio'nun ve benim en sevdiğimiz dansın bir tekrarını daha isteyebilir miyim?"

Ellerini birbirine kenetledi. "Tabii ki! Benim için zevktir."

Tüm ayrıntılara karar verdiklerinde, Cassia'nın Lio'nun dikkatini dağıtmak için hayal edebileceği gül aranjmanları tükeniyordu.

"Bir kası germek üzereymişsin gibi görünüyorsun," diye gözlemledi Lyros. "Ya da birine çarpacaksın," dedi Mak.

"Kendine biraz zarafet ver, olur mu?"

Cassia Lio ve Tendo'ya dönmeden önce, "Hepinize minnettarım," dedi.

Grace Union'la savaşmayı bıraktı. Lio'nun düşünceleri ve duyguları yeniden onunkilere akarken, rahatlayarak inlememek için dilini ısırды. Kolunu ona doladı. *Benden saklanmaya çalışıyordunuz, Leydi Circumspect. Şimdiden şirketimden bıktın mı?*

Kuleden ayrılmadan hemen önce beni beslediğinde senden bıkmış gibi mi görünüyordum? Düşüncelerini son, hızlı ziyafetlerinin sesleri ve hisleriyle doldurdu.

Lio ağzını ovuşturdu. *O zaman bu örtülü konuşmaların tek bir açıklaması var. Komplo kuruyorsun.*

Mak ile sadece seralarım hakkında konuşuyordum, diye masumca cevap verdi.

Bu annem ve teyzemin bu işe nasıl bulaştığını açıklamıyor. Üçünüzün dünyaya salmak üzere olduğunuz şey için endişelenmeli miyim?

Artık mutlu bir çift ölümsüz olduğum için sadece Graced yaşamı hakkında biraz tavsiye alıyordum. Ne de olsa babanı ve amcanı yıllardır mutlu ve beladan uzak tutuyorlar. Büyülü patlamaları düşündü.

Neden başımı daha da derde sokma eğilimindesin?

Hiç sizi dışarıda kalmaktan daha mutlu edeceğini düşündünüz mü?

Tendo homurdandı. "İkinizin yüzünde yine o aşk dolu ifade var. Mak, Lyros, buraya gelin ve benimle şiddet hakkında konuşun."

Deneme kardeşleri de onlara katıldı, Lyros şarap kadehini Grace'ine kaldırdı. "Mak bu konuda her zaman pek yardımcı olmuyor. Umutsuz bir romantiktir."

"Yardımsever bir ruh halindeyim," dedi Mak. "Yarın bizimle antrenman yapacaksın, değil mi Tendo?"

Arenada buluşmak için Solia'nın onayını çoktan almamış mıydı? Lio sessizce Cassia'ya sordu.

Kesinlikle öyle, diye cevap verdi. Oh, zeki Mak.

Cassia bir elini Tendo'nun koluna koydu. "Lütfen o kadar uzun kal. Gelip izlemeyi çok isterim."

"Beni ringe çıkarıp birkaç dayak atmana bile izin veririm," diye söz verdi Lio. "Göreceğiz," diye yumuşadı Tendo. Bu hayır cevabından çok daha iyiydi.

Huysuz vites değiştirici.

Gece ilerledikçe kimse savaş ya da politika hakkında tek kelime etmedi. Cassia, Lio'nun haberi olmadan Zoe ve Solia'yı planına dâhil etmeyi başardı. Ama Cassia söylenmemiş her şeyin bir fırtına gibi yükseldiğini hissediyordu, ta ki havadaki yüke dayanamayacak hale gelene kadar.

Yeni bir aura sessizce toplantıya sızdığına fırtına dindi. Cassia'nın büyüü tanıyarak yükseldi ve artık sessiz olan odada gözcünün ürkmüş yeşil gözleriyle karşılaştı.

"Habuch joh bero," diye nefes aldı Kalos, bir zamanlar doğa büyüünü en eski ve güçlü biçimleriyle uygulayan ataları Lustri halkı tarafından konuşulan eski bahçe dilinde bir yemin. Kalos'un canavar büyüünün izin alanının etrafında dolaştığını ve onu çevrelediğini hissetti. Onun önünde derin bir şekilde eğildi.

Ona doğru yaklaştı. "Oh, Kalos, buna gerek yok."

"Silvicultrix," dedi saygıyla. "Bir Hesperine izin alanı yaptınız."

"Seninle bu konu hakkında konuşmak isterim. Daha sonra." Şu anda zamanlarının azaldığını söyleyebilirdi.

Kalos'un bakışları önce Birinci Prens'e, sonra da Solia'ya yöneldi. Gözcü duygularını gizliyordu. Yavruların iyiliği için, diye düşündü Cassia. Ama onun korktuğu kötü haberi vermek için burada olduğundan hiç şüphesi yoktu.

OceanofPDF.com

BİR SONRAKİ DÜELLO

LIO KENDİSİNE ÖFKESİNE İZİN VERDİ. Cassia'nın Giftmoon'u sona ermişti.

Kiralama sitesi umutsuz uyarısını yayınlar yayınlamaz bunu anlamıştı. Ama Kadı ve Javed, Lio'nun anne babasının masum yavruları odadan çıkarmasına yardım ederken, bir süre daha inkâr içinde durdu.

Zoe kalmak için yalvararak Cassia ve Lio'ya sarıldı. Cassia mor saç kurdelelerinden birini yerine takarken, Lio onu kalçasından tutup kaldırdı.

Nodora, "Biz de seninle gelelim, Zoe," diye teklif etti. Kia başıyla onayladı. "Sana yatmadan önce bir masal okuyacağım."

Teşekkür , dedi Lio Zoe'nin başının üzerinden Deneme kardeşlerine.

Nodora ona o nazik gülümsemelerinden birini verdi. Onun, Kia'nın ve Xandra'nın büyük ikna çabalarından sonra Zoe, Lio'nun onu babalarına vermesine izin verdi. Kızın yüzündeki hayal kırıklığı ifadesi Lio'nun savaşa karşı nefretini bir kat daha artırdı.

Dışarı çıktıklarında Xandra duraklayarak kardeşine sertçe sarıldı. "Yakında tekrar eve gelsen iyi olur Rudhira. O berbat sert elma şarabını tek başıma içmek zorunda bırakma beni."

"En kısa zamanda dayanılmaz derecede tatlı bal likörünüzden bir şişe içmek için size katılacağım," diye söz verdi. Ama bira yapma konusundaki iyi huylu kardeş rekabetleri bu gece kimseyi güldürmedi.

Knight, Cassia'nın yanında tetikte bekliyordu. Lio'nun elini tuttu ve yeni gücüyle beslenen güven duygusu aralarındaki bağ boyunca titreşti. Ama ikisi de olanları durduramıyordu.

Geriye Hücum, Stand ve diplomatlar kalmıştı. Lio'nun kızgınlık süresi dolmuştu. Öfkesi sadece yolculuğa eşlik etmek zorunda kalacaktı.

Odanın üzerine peçe büyüleri düştü ve Kalos, "Lord Lucis ve savaş büyücülerini harekete geçmeye hazırlanıyor," diye duyurdu.

Lord Lucis. Bunu duymak Lio'ya yeni gerçekliklerini hatırlattı ve Majestelerinin aurası bu sözler karşısında memnuniyetle kaynadı. Cassia ve Solia'nın ölümlü efendisi artık kanunen kral değildi. Kendisi ve büyücü müttefikleri bunu kabul etmeyi reddetse bile.

Kalos hızlı raporuna devam etti. "Cordium'dan yeni mühimmat aldılar - magefire ile aşılarmış oklar. Bunları Mederi Köyü'nde kullanmayı planlıyorlar."

Rudhira yemin etti. "Ne kadar zamanımız var?"

"Alacakaranlıkta saldıracaklar," diye bilgi verdi Kalos.

"Yine mi?" Solia talep etti.

Rudhira başını salladı. "Gündüzleri zafer şanslarının daha yüksek olacağını biliyorlar ama yine de biz uyanırken saldırmaya devam ediyorlar."

"Seni yemiyorlar," diye karşılık verdi Solia.

"Evet," diye onayladı Rudhira. "Başka bir hedefi tahliye etme ve son tuzaklarından kaçma zamanı."

Solia'nın aurası parladı. "Halkımı sonsuza dek tahliye etmeye devam edemeyiz. Onlar için savaşacağımı bilmeleri gerekiyor ve lordların bir kadın hükümdarın tehditlerle yüzleşemeyecek kadar çekingen olduğunu düşünmelerine izin vermeyeceğim."

"Bana savaşlarını seçmen gerektiğini söyleyen sendin," diye cevap verdi Rudhira. "Ve magefire oklarıyla yapılacak ilk savaşın seçmek isteyeceğin bir savaş olduğunu sanmıyorum."

"Bütün bu savaşı geri çekilerek geçirmeyeceğim," diye uyardı Solia.

Rudhira'nın gri gözleri parlıyordu ama duyguları örtülüydü. "Bundan hiç şüphem yok. Ama hazırlık için en avantajlı konuma çekilmek korkaklık değildir. Bilgeliktir."

"Bunu dikkate alacağım, Birinci Prens, ama onlar benim halkım. Onlar için bir duruş sergileme zamanı geldiğinde ben karar vereceğim."

Lio'yu şaşırtan bir şekilde, Tendo tüyleri diken diken olmuş bir halde konuştu. "İmparatoriçe ve onun ordusuna asker sağlayan kardeş devletler Tenebra'ya takviye güç göndermeye hazır."

"Resmi bir sıfatla mı buradasınız?" Cassia umutla sordu.

"Seni ziyarete geldi." Solia o gece ilk kez doğrudan Tendo'ya baktı. "Ve bana saraydan zaten bildiğim söylentileri anlat. Bu savaş İmparatorluk savaşçıları yardımına gelmeden de kazanabilirim. Küller hariç tabii ki."

Tendo'nun çenesi sıkıştı ve Lio Solia'nın sivri sözleri karşısında içten içe irkildi. Ama Lio, Tendo'nun Solia'nın taht teklifini destekleme -ya da aşkları uğruna onu bundan vazgeçirme- şansını heba ettiğini inkâr edemezdi.

"Sana ne demiştim?" Tendo kanatlarını çııptı. "Ben sadece bir haberci kuşum. Sizi resmi faaliyetlerinizle baş başa bırakayım."

Lio kapıda ona yetişti ve konuşmalarını gizledi. "Tendo, kal. Cassia seninle daha fazla vakit geçirmekten çok mutlu olacaktır."

"Kız kardeşi ve ben aynı çatı altındayken ne olacağını sana söylemişim? Komnena Evi'nin henüz alev almamış olması bir mucize."

"Burada başınızın üstünde yeriniz olduğunu biliyorsunuz. Biz spor salonuna gitmeden Orthros'tan ayrılmayacaksınız, değil mi? Daha bana yumruk bile atmadın."

Tendo belli belirsiz bir homurtu çıkardı. "İyi. Karege bana boş evini ödünç veriyor. Beni orada bulabilirsin."

Kapı arkasından gereğinden sert bir şekilde kapandı. Solia savaşçı yüzünü takındı, sanki az önce Orthros'un ailesinin ve liderliğinin yarısının önünde eski sevgililerin kavgasını yapmamışlardı. "Pekâlâ. Tahliye edeceğiz. Şimdilik."

Rudhira şaşırmadan başıyla onu onayladı. "Kalos, büyücülere göz kulak ol. Birazdan orada olacağız."

"Emredersiniz, Prensım." Kalos yumruğunu kalbinin üzerine koyarak eğildi. "Dikkatli ol," dedi Rudhira ona.

"Endişelenme," diye mırıldandı Hesperine. "Büyücüler perdelerimin arkasını görebilirler ama Lustra numaralarını göremezler."

"Bunu aklımda tutacağım," dedi Cassia.

Kalos bir kez daha ona döndü ve tereddüt etti. "Size daha sonra birkaç soru sorabilir miyim? Kiralama alanı hakkında?"

"Elbette." Ona gülümsedi.

Başını eğdi ve uzaklaştı.

Rudhira içini çekti. "Özür dilerim Cassia. Ne ayin babasıyım, kutlamanızın ortasında gidiyorum. Ama magefire okları oyundayken, sahada bana ihtiyaç var."

Solia gözlerinde bir özürle Cassia'ya baktı. "Başka birini de gönderemem. Bu sefer kendim gitmeliyim."

"Anlıyorum." Cassia Solia'nın eline uzandı. "Sizi kuşatmanın ortasında bırakmak zorunda kaldığımız için üzgünüm."

"Ben . Seni güvenli bir yere götürmek tam da Lio'nun yapması gereken şeydi," diye cevap verdi Solia. Ama onun bir sonraki sözlerine hazırlıklı değildi. "Ve burada kalmanı istiyorum."

"Ne?" Lio ve Cassia hep bir ağızdan söylediler.

"Sana düşen görev tamamlandı." Solia sanki onun sözü zaten kanunmuş gibi konuştu. "Tahtımı senin diplomasine borçluyum. Şimdi savaştayız ve senin yerin burası."

Argyros'un İmparatorluk, Orthros ve yeni Tenebra'm arasında arabuluculuk yapmasına yardım et. Zoe ile vakit geçir."

Cassia, "Bize ihtiyacınız var," diye itiraz etti.

"Seni buradaki hayatından birçok kez uzaklaştırdım. Artık seninle Orthros arasında durmayacağım. Artık savaşı savaşçılara bırakmanı istiyorum."

"Sana iyi şanslar," diye mırıldandı Mak.

O haklıydı. Cassia kulelerinde kalmayı ne kadar arzulasa da, Lio onun başladıkları işi bitirmek zorunda hissettiğini biliyordu. Onu bir kenara çektiğinde ne söyleyeceğinden hiç şüphesi yoktu.

Ellerini onun göğsüne koyarak gözlerinin içine baktı. *Eğer istediğin buysa, burada seninle kalacağım.*

Lio'nun ağzı açık kaldı. Ellerini onunkilerin üzerine koydu, Majesteleri karşısında bir kez olsun nutku tutulmuştu.

Ben burada kalacağım, diye tekrarladı Cassia. *Solia istediği için değil. Sen istediğin için.*

Kelimelerini buldu. Bunu yapmaya gerçekten dayanabilir misin? Dayanamadığım şey seni incitmek.

Seni yapman gereken şeyden alıkoymak istemiyorum.

İhtiyacım olan şey Grace'imın ihtiyacını karşılamak.

Vicdanı onu rahatsız ediyordu. *Sana ihtiyacı olan tek kişinin ben olmadığımı biliyorum.*

Hepsinin sana ihtiyacı var. Ama sen beni birçok kez ilk sıraya koydun. Ben de aynısını senin için gözümü kırpmadan yaparım. Artık Hesperine'in öncelikleri var, Majesteleri.

Lio onu kollarının arasına aldı. Sonunda, tüm öfke ve umutsuzluklarının altında yatan kesinliğe ulaştı.

Yeteneği her şeyi değiştirmişti, onun için de.

Onun sonsuza dek kendisine ait olduğunu biliyordu. Ama buna inanmamıştı. Ta ki onun uğruna tüm dünyayı bir kenara bırakmaya hazır olduğu o ana kadar.

Sevgili bilginim, dedi, *dünyanın beni senden uzaklaştırmaya çalıştığı onca zamandan sonra, gerçeği anlamak için bir gösteriye ihtiyacın olabileceğini düşündüm.*

Teşekkürler, Cassia.

Saniyeler geçip gidiyordu ve yapmaları gereken seçimle birlikte savaş da yaklaşıyordu.

İkisi de konuşmadı, ama Zarafet Birliği içinde ikisi de gerçeği biliyordu.

Değişen Kraliçe'nin unutulmuş salonlarında düşmanlarıyla kim karşılaşacaktı? Aynı zamanda bir Rüya Büyücüsü olan bir büyücüye -ölüm tanrısının gücüne sahip bir büyücüye- kim karşı koyabilirdi?

Kimse Koleksiyoncu'yla onlar kadar yüzleşemezdi. Lustra'nın gücünü kullanan tek Hesperine oydu. Kallikrates'i daha önce yenmiş olan tek ölümsüz zihin büyücüsüydü.

Ailelerinin ikisine de ihtiyacı vardı. Diplomasi için değil, güçleri için.

Eğer seninle gelmemi istersen, dedi Cassia, bunu da yaparım.

Bu kararı her zaman olduğu gibi birlikte vermeliyiz.

Birbirimizi ilk sıraya koyacağımızı bilerek, bizden istedikleri şeylerle yüzleşebilir miyiz?

-Birlikte mi?

Bu senin için çok zor olurdu.

Sadece karnımı doyur, ben idare ederim.

Seni asla aç bırakmayacağımı biliyorsun. Ama senin için istediğim bu değil.

Gücünüze kavuşmak için daha fazla zamanınız olmalı.

Koleksiyoncu'nun yüzüne karşı gücümü gösterebilirim. Korkarım ki bu senin için çok zor olacak.

Olacak, itiraf etti. Ama bence yine de yapmalıyız. O zaman

Kallikrates'i bana dişlerini verdiği geceye pişman edeceğiz.

Peçe büyüsünü indirmeden önce onu bir kez daha öptü, köpek dişlerinin diline karşı keskinliğini hissetti.

"Biz de sizinle geliyoruz," diye duyurdu Lio.

Döndüklerinde kendilerini kızıl saçlı korkunç bir engelle karşı karşıya buldular. Rudhira kollarını göğsünün üzerinde kavuşturdu. "Kuvvetlerime katılmak için benden izin alman gerektiğini unuttun mu?"

Argyros Amca kaşlarını kaldırdı, karanlık bakışları en korkutucu halini almıştı. "Ve Tenebra'daki diplomatik görevinize devam etmeniz için benimkini."

"Orthros Abroad yeni bir Hesperine için uygun bir yer değil," dedi Rudhira. "Senin deneyim ve becerilerini ölümsüzlüğe taşıyan biri için bile Cassia. Sen ve Lio tekrar yoldan çıkmadan önce gücünüzü geliştirmenizi öneririm."

Prenslerinden gelen bir öneri aslında bir öneri değildi. Cassia'nın hayal kırıklığı Zarafet Birliği'nde yükseldi. Kütüphanedeki saksı eğrelti otlarından biri protesto amacıyla birkaç yeni yaprak çıkardı ve Rudhira ona sert bir bakış attı.

"Cassia'yı burada tutmaktan daha çok istediğim bir şey yok," dedi Lio, "ama onun ve benim büyülerimiz Koleksiyoncu'yu durdurmak için gerekli. Onun planı hakkında bilmeniz gereken bilgilere sahibiz."

Ölüm büyücüsünden bahsedildiğinde odadaki sıcaklık düşer gibi oldu. Lio bile yaşlıların tehlikeli büyüğü karşısında ürperdi. Koleksiyoncu kendisi gibi ölümsüz olan tek varlığı düşman edinmişti.

Solia odadaki tek ısı novasıydı. "Bize söylemen gereken şey bu muydu? Sanki daha fazla bekleyemezmiş gibi geliyor."

"Hayır," dedi Cassia. "Lucis ve büyücülerin Hesperinleri yemlemesinin nedeni bu."

Rudhira ve Argyros Amca birbirlerine baktılar.

"Lio," dedi Ritüel babası, "şimdilik benimle gelmene izin veriyorum. Tahliye konusunda bana yardımcı olurken, bildiklerini bana anlatabilir ve Cassia ile neden savaşta kalmanız gerektiğini savunabilirsin."

"Benim de bilgilendirilmem gerekecek," dedi amcası. "Cassia burada benimle kalmalı ve diplomatik servisin olacaklara hazırlıklı olmasını sağlamalı."

Eğretili otu tehditkâr bir hışırtı çıkardı, saksısı yeni yaprakların patlaması altında neredeyse görünmez oldu. Ama Cassia'nın zihnindeki ses kontrollü ve gerçekçiydi. *Bu sağlam bir plan.*

Lio'nun kolları yeni bedeninin etrafında sıkılaştı. Tanrıça'nın onun için yapmasına yardım ettiği şekli. Artık sadece onun Lûtfu değil, aynı zamanda onun Şekil Değiştireniydi. Yeni Hesperine'ini güvende tutma ihtiyacı, zaten şiddetli olan koruyucu içgüdülerini vahşi bir şeye dönüştürdü. *Seni terk etmek istemiyorum.*

Ben de bu fıkirden hoşlanmıyorum. Düşüncelerini panik kapladı. *Ama fazla zamanımız yok ve bize aynı anda iki yerde ihtiyaç var. Güçlerimizi bölmek ve Grace Birliği ile iletişim kurmak mantıklı.*

İçindeki her şey ondan bu kadar uzakta olma düşüncesine direniyordu.

"Gitme vakti geldi," dedi Solia, neredeyse nazikçe. "Bizimle geliyor musun, Lio?"

Rudhira onunla birlikte durdu, adım atmaya hazırdı. Nike onun kolunu sıktı ve Trial kardeşiyle üstü kapalı bir vedalaşmaya girişti.

Bunu bizim için yapıyorsun, diye hatırlattı Cassia Lio'ya. *Böylece o büyücüyü hayatımızdan çıkarabilir ve huzur içinde kulemize geri dönebiliriz.*

Bunun için seni terk edecek gücü bulabilirim -kısa bir süreliğine. Onun alınına bir öpücük kondurdu ve kendisini onun gitmesine izin vermeye zorladı.

"Seninleyim," dedi Solia'ya.

"Kararınızı sizi başka türlü ikna etmenin mümkün olmadığını biliyorum." Solia uzun bir süre Cassia'ya sarıldı.

"Seni bir daha ne zaman göreceğim?" Cassia sordu. "Yakında, umarım," diye cevapladı kız kardeşi.

Mak, Lyta Teyze'yi selamladı. "Tenebran İşleri Büyükelçilerinin koruması olarak görevimize dönmek için izin istiyoruz."

Onun ve Lyros'un omuzlarını kavradı. "Evet. İkiniz de şimdilik Lio'yla gidin. Cassia burada bizimle güvende olacak."

"Merak etme Cassia." Mak bir kolunu Lio'nun omzuna doladı. "Lyros ve ben bu ikisini beladan uzak tutacağız."

"Ve bu da bir şey ifade ediyor." Lyros gözlerini Solia'ya dikti. "Bu sefer bizim gözetimimizde ailevi magefire düelloları olmayacak, tamam mı?"

Solia ellerini kaldırdı. "Aklımın ucundan bile geçmez." "Söz vermiyorum," dedi Lio.

Cassia gülümsedi ama daha derindeki korkuları Lio'nun fikrini değiştirip kalması için neredeyse yeterliydi.

Orthros'un altındaki izin alanının büyüsunü hissetti ve Miranda'nın zihnindeki o kapının görüntüsünü hatırladı. Koleksiyoncu'nun onun aracılığıyla konuşarak bir uyarıda bulunduğunu hatırladı: *Eğer bu sırrı istiyorsan, bunun için benimle düello yapmak zorunda kalacaksın.*

Lio bir sonraki düelloyla yüzleşmek için savaşçılarla birlikte uzaklaştı.

EN KİŞİSEL DÜŞMAN

LIO daha önce Orthros'tan dışarı adım atarken hiç bu kadar savunmasız hissetmemişti. Ölümlülerin kokuları ve duyguları üzerine çökerken, kendisi için korkmuyordu. Cassia'ya asla ulaşamamaktan korkuyordu. Tek bir magefire oku onu Craving tarafından ölüme mahkûm edebilirdi.

"Biliyorum." Lyros Lio'nun duygularını hissetmiş ve ne düşündüğünü tahmin etmiş olmalıydı. "Başka birinin hayatı senin hayatına bağlıyken savaşa girmek tamamen farklıdır."

Lio sert bir şekilde başını salladı. "Siz ikiniz anladınız."

"Ve eve tek parça halinde dönmenizi sağlayacağız," diye yanıtladı Mak, "yumuşak bir parşömen kurdu olsanız bile."

"Bakın," dedi Lio, "geçen sefer buraya geldiğimizde bir Hediye Toplayıcıları ordusuna karşı koymuştum."

"Bizden biraz yardım aldığını hatırlıyor gibiyim." Solia güzel elbisesine aldirmeden saklandıkları yerden dışarı bakmak için çömeldi. Tepelik araziye kaplayan çalılıkların koruduğu sığ çukurlardan birine varmışlardı.

Rudhira bir an sonra yanlarında belirdi. Hesperine hızında fazladan bir mola vermiş olmalıydı, çünkü ünlü çift kılıçlı silahı Thorn şimdi sırtındaki kının içindeydi. Solia'ya altın gladyüsünü ve bir pelerin fırlattı. Solia kılıcı aldı ve İmparatorluk kıyafetlerini gizlemek için pelerini üzerine sardı.

"Kılıcını halkının önünde kullandın mı?" Lio sordu.

"Hayır," diye homurdandı. "Sadece bir sembol olarak takıyorum. Hâlâ bir savaşçı ve büyücü olduğumu bilmiyorlar - ya da bu gece Orthros'taki görevlerimi ektiğimi, bu arada."

"Sırlarınız kâfirlerin yanında güvende," diyerek ona güvence verdi.

"Peçelerinizi sıkı tutun," diye emretti Rudhira, "ama büyünüzü dikkatli kullanın. Savaş büyücüleri sürekli tetikte, Hesperinleri yakalamaya hazırlar. Sıradan gizliliğin faydalarını göz ardı etmeyin. Eğer bir savaş büyücüsü sana

bir ifşa büyüsu yapar ve perdelerinizi sıyırsa, zaten siperiniz varsa onun ateş topundan kaçma şansınız daha yüksek olacaktır."

"Anlaşıldı," dedi Lio.

Rudhira onları vadinin kenarından geçirdi. Alçaktan uçarak köyü çevreleyen taş duvara doğru koşular.

Lio? Cassia'nın sesi geldi, sanki onun yanında duruyormuş gibi netti. Beni duyabiliyor musun?

Ateş oklu büyücüler her an saldırabilirdi ama yine de gülümsedi.
Elbette, gülüm.

Grace Union'ın kapsamı tam olarak nedir? diye sordu.

Hesperinler onu henüz bulamadı. Siz İmparatorluk'ta, ben burada Tenebra'da olsak bile ayrı kıtalarda olduğumuzu anlayamazsınız.

Bu çok güven verici.

Ama kalbinin nasıl çarptığına bakılırsa, kendini güvende hissetmiyordu. *Bu mesafede bile kalplerimizin nasıl hala aynı anda attığını hissediyor musun? İşte şu anda sana bu kadar yakınlım.*

Hızla atan nabzımı sana bulaştırdığım için üzgünüm ama bu beni daha iyi hissettiriyor. Gücünün beni nasıl değiştirdiği için asla özür dileme.

Keşke orada olsaydım da seni sihrimle korusaydım. Durum nedir?

Tanıdık köyü tüm duyularıyla taradı. Burası Solia'ya sadık olanlar için bir sığınaktı ve eski kral bunu biliyordu. Ter ve korku kokuları buradan geliyordu. *Mederi Köyü'ne girmek üzereyiz. İyi korunuyor ama büyüler magefire oklarına karşı dayanıklı değil.*

Düşmandan bir iz var mı?

Dikkatini ufuktaki kaleye ve uzaktaki savaş seslerine çevirdi. Parlak alev kıvılcımları surların karanlık silueti boyunca dans ediyordu. "Castra Patria kimin elinde?"

"Biliyorum." Solia'nın sesi kendini beğenmiş geliyordu. "Lord Lucis ve büyücüler büyülü trebuche'larıyla kaleyi yerle bir edebileceklerinden o kadar emindiler ki. Ama 'üç günlük' kuşatmaları otuz günden fazla sürdü."

Rudhira da halinden memnun görünüyordu. "Hücumum peçeler altında düşman kampına girip kuşatma motorlarını devre dışı bıraktığında, düşman uzun, eski moda bir kuşatma için yerleşmek zorunda kaldı. Ve Solia'nın kuvvetleri için kaçakçılıkla erzak getirdiğimizden, süresiz olarak dayanabiliriz."

"Görünüşe göre Lucis yeni bir saldırı başlatıyor," diye yorumladı Lyros. "Büyücüler köye gelirken dikkatimizi dağıtmaya çalışıyor. Ama

Sıradan saldırılar kaledeki Hesperine korumalarına karşı pek bir şey yapamaz."

Kraliçe Solia, Hesperine'in desteğiyle yerini korurken, Lio Cassia'ya rapor verdi.

Bir an için zafer duygusunu paylaştılar. Zaferleri henüz boşa gitmemişti.

Lio diğerlerinin ardından köy duvarından atladı. Rudhira Lio'ya kendisini takip etmesini işaret etti ve Mak ile Lyros'u Solia ile birlikte diğer yöne gönderdi.

"Herkesi köy meydanında toplayacağız," diye talimat verdi Rudhira, "sonra onları gruplar halinde güvenli bir yere taşıyacağız. Biz ölümlüleri taşıırken hiçbir büyücünün büyülerimizi bozmaması için dua edin."

"Yani," dedi Lio, "bu ilk tahliyeniz değil."

"Lucis'in güçleri savunması zayıf köylere sürpriz saldırılar düzenliyor. Kolay hedeflere zorbalık yapıyor, korkak herif. Hepsini tahkim edemeyiz, bu yüzden sakinleri güvenli bir yere götürüyoruz."

"Ancak Mederi erken dönemde güçlendirdiğimiz bir yer."

"Evet. Giderek daha hırslı oluyor. Ama bu strateji beni rahatsız ediyor. Bir isyanı mümkün olduğunca çabuk bastırması gereken bir savaş lordu için hiç mantıklı değil."

"Hayır," dedi Lio başını acımasızca sallayarak, "ama Hesperinlere savaş açmaya çalışan biri için çok mantıklı. Masumları savunacağımızı biliyor. Lucis ve Koleksiyoncu savaşı mümkün olduğunca uzatmak ve Hesperinlerle açık bir çatışmaya girmek istiyor."

"Neden?" Rudhira talep etti.

İlk kulübeye girmeden önce Lio'nun cevap verecek vakti yoktu. Rudhira'yla birlikte çocuklarını çalıp kanlarını emmek için burada olmadıklarına dair önyargılı Tenebralıları ikna etmenin tüm diplomasisini gerektireceğini bilerek kendini hazırladı.

İki ölümsüzün aniden evinde belirmesiyle, ateşin başındaki yorgun genç anne irkildi ve beti benzi attı. Ama tepkisi bu kadarla sınırlı kaldı. Onların talimatlarını dikkatle dinledi, sonra dört küçük çocuğunu yataklarından kaldırdı ve yarı kucağında, yarı sürü halinde köy meydanına doğru götürdü.

Lio, Cassia için düşüncelerinde bir görüntü tuttu. *Hesperinler ve Tenebran insanları müttefik olarak birlikte çalışıyorlar. Bunu görecektik kadar yaşayacağımızı kim hayal edebilirdi?*

Yaptınız, Sör Diplomat. Ve bana da buna inanmam için ilham verdiniz.

Ardından genç annenin komşularını uyandırdılar. Çift ve oğulları birbirleriyle konuşuyor, rastgele eşyaları çuvallara doldurmak için küçük ocak odasında sağa sola koşuşturuyorlardı. Rudhira'nın sakin liderliği onların kaosunu dağıttı ve çok geçmeden onları sadece gerçekten ihtiyaç duydukları şeylerle kapıya kadar getirdi.

Yukarıdaki çatı katından bir kız, Lio'ya "Süt keçimizi getirebilir miyiz?" diye sorana kadar sessizce izledi.

Lio onun yardım etti ve keçiye bir ip takmak için onu küçük bahçeye çıkardı. Meleyen dadı üzerinde zihin büyüsünü kullanabilmeyi diledi ama çok fazla büyüyle büyücülerin dikkatini çekme riskini göze alamazlardı. Kan Birliği aracılığıyla onu yatıştırmaya karar verdi. Kız artık sessiz olan hayvanı uzaklaştırdı.

O evle bir sonraki ev arasında Lio, "Paradum'da Hediye Toplayıcılardan herhangi birini esir aldınız mı?" diye sordu.

Rudhira paketi dökülen bir köylüye yardım etmek için durakladı. Birinci Prens hiç tereddüt etmeden Lio'yla birlikte çamura diz çökerek Hesperine hızıyla yaşlı adamın eşyalarını topladı.

Ölümlü yoluna koyulduğunda Rudhira iç geçirdi. "Savaş gördüğünü biliyorum ama yine de Paradum'da gerekli olan, Hesperine'e yakışmayan düzeyde bir şiddete tanıklık etmek zorunda kaldığın için üzgünüm."

Lio, Rudhira'nın kılıcının gözlerinin önünde Skleros'un boynunu kesişini asla unutamayacaktı. "Endişelendiğin buysa, bana gündüz korkusu vermeyecek. Neredeyse Cassia'yı benden alıyordu. Kafasını bedeninden ayırdığını bildiğim için daha rahat uyuyacağım. Daha sonra Hespera'nın beni affetmesi için dua etmem gerekirse, ederim."

Rudhira yüzünü ovuşturdu ve umutsuz bir kahkaha attı. "Sesin hiç bu kadar babana benzememişti. Seni şiddet dolu bir hayattan kurtarma çabalarımız boşa gitti."

"Diplomatlar her zaman şiddetten kaçınamaz, özellikle de biz şiddeti durdurmaya çalışırken."

"Ben de aynı fikirdeyim, çünkü şifacılar da aynı fikirde değil."

Sessiz ağlamalar onları bir sonraki şeride çekti. On dört yaşlarında bir kız çocuğu, düşmüş olan yaşlı bir kadına yardım etmek için çabalıyordu. Büyükanne ayağa kalkmak için mücadele ederken bile acı içinde yüzünü buruşturuyordu. Rudhira'nın iyileştirici büyüsünün en hafif dokunuşu yaşlı kadının üzerinde gezindi.

Kızın nefesi kesik kesik geliyordu. Panik içindeki zihni, kadına odaklanmak için mücadele etti. Lio Rudhira'ya yalvaran bir bakış attı ve

Ritüel babası hafifçe başını salladı.

Lio sesine sihir kattı. "Her şey yoluna girecek."

Onun ince büyüğü zihninin korku tepkisini azalttığında, nabızı sakinleşti ve nefesini yeniden kazandı.

Rudhira büyükanneyi güçle ve havaya kaldırarak ayağa kaldırdı. "Hiçbir şey kırılmamış."

Kız onu köy meydanına doğru götürürken topallamadı bile. Genç kadın omzunun üzerinden onlara tereddütlü ama minnettar bir gülümseme verdi.

Lio, Rudhira'nın ardından bir sonraki kulübe sırasını temizlemek için aceleyle ilerledi. "O gece Paradum'daki tüm Hediye Toplayıcıları yok ettiysen seni yargılayacak son kişi benim. Ama senin için bıraktığımızın başına ne geldiğini bilmem gerekiyor. Kalenin iç odalarından birinde Cassia'nın sarmaşıkları tarafından bir duvara bağlanmıştı."

"O mu?" Rudhira tekrarlardı. "Kadın olan bir Hediye Toplayıcısıyla mı karşılaştın?"

Onun şaşkınlığı karşısında Lio'nun umutları suya düştü. "O zaman onu bulamadın."

"Mekânın her köşesini didik didik aradık ama kadın büyücüye dair hiçbir iz göremedik. Kim o kadın?"

"Miranda," dedi Lio. "Koleksiyoncu'nun gözdesi. Paradum onun kalesiydi."

Rudhira başını salladı. "Beni affet, Lio. Görünüşe göre bir Hediye Koleksiyoncusu benim gözetimimdeyken kaçmış."

"Bu senin suçun değil." Lio'nun aklı karıştı. Hespera'nın Merhameti, o gece Rudhira'ya daha fazlasını anlatmamakla büyük aptallık etmişti.

En kişisel düşmanları rüzgârın içindeydi.

"Nasıl kaçmış olabilir? Ben... Ben onun zihnini kıldım," diye itiraf etti Lio.

Rudhira ona sertçe baktı. "Bir Hediye Koleksiyoncusu'nun rüya koğuşlarını mı yok ettin?"

"Koleksiyoncu'nun planına onun düşüncelerinde tanık oldum. Onun son oyunu."

Rudhira başka bir grup köylüyü hızla yanından geçirdi ama bakışları Lio'nunkileri aradı. "Ne gördün?"

"Zihinleri çarpıtıyor, hayatları çarpıtıyor, çatışmaları tetikliyor - tüm bunların tek bir nedeni var. Solum Sarayı'nın altındaki mühürlü bir kapı. Değişen Kraliçe'nin gizli geçitlerinin derinliklerinde saklı."

"Bunun arkasında ne var?" Rudhira sordu.

"Bilmiyoruz. Ama her ne ise, erişim sağlamak için iki şeye ihtiyacı var. Biri kraliyet soyundan bir Silvicultrix."

"Cassia," dedi Rudhira farkına vararak. "Bu yüzden onu hedef aldı."

Lio'nun hâlâ içinde barındırdığı öfke büyüünün yükselmesine neden oldu ve bunu büyük bir çabayla kontrol altına aldı. "Lucis Thalia'yı bir hayvan gibi kullandı ve Cassia'yı onun kraliyet kanına ve annesinin büyüüne sahip olsun diye *yetiştirdi*. Hepsi Koleksiyoncu Cassia'nın gücünü çalabilsin diye."

"Lucis'in Koleksiyoncu'ya komplosunda yardım ederek ne kazanması gerekiyor?"

"Bilmiyorum. Ama Cassia kendi kaderini kontrol altına aldığı için pişman olacak."

Rudhira Lio'nun omuzlarını kavradı. "Bir Hesperine olarak, yer değiştirmeye karşı bağışıklığı var, artık onların işine yaramaz. Onu canlı ele geçirmek istemeyeceklerdir. Ve onu onlardan kurtardığın için seni affetmeyecekler. Koleksiyoncu senin kanın için dışarıda olacak."

KORKU CASSIA'NIN EN ESKİ DÜŞMANIYDI. Lucis'le her karşılaştığında, tüm ölümlü varlığı boyunca onunla savaşmıştı. Onun tüm taktiklerini ve her kılığına girdiğini bildiğini sanıyordu.

Şimdiye kadar, Hesperine hayatında ilk kez Grace'inden ayrı kalması gerekiyordu.

Kütüphanenin duvarları üzerine doğru küçüldü. Kalbi, ölümsüz bedeninin ölümcül bir tehlike altında olduğu uyarısıyla çarpıyordu. Damarlarında fiziksel bir sızı vardı, sanki onun uzaklığı kanını çekiyordu.

Dilinin kurumuş ağırlığıyla yutkundu. "Lütfen bana bunun daha kolay olacağını söyle."

"Öyle olacak," dedi Lyta Teyze. "Argyros odadan her çıktığında bir şeye vurmak istediğimi görmüyorsun."

Güldü. "Ama Yeteneklendirilmenden sonra ilk kez ayrı kaldığımızda uyguladığın şiddeti sevgiyle hatırlıyorum."

Yakındaki eğrelti otu saksısı çatladı ve yapraklar Cassia'nın ayak bileğine dolandı. Derin nefesler almaya çalıştı ama vücudu havayı umursamıyordu. Lio'yu istiyordu.

misin? diye sordu. Benden çok iyi görünüyorsun.

Tolerans geliştirmek için daha fazla zamanım oldu. Ama nasıl hissettiğinizi çok iyi anlıyorum.

Kalbi daha da hızlı çarpmaya başladı. *Beni Tenebra'da bıraktığında ve yarım yıl ayrı kaldığımızda böyle mi hissettin?*

Yeniden bir araya geldiğimizde beni teselli edişin çektiğim acılara değdi. Tekrar bir araya geldiğimizde ne kadar iyi hissedeceğimizi bir düşün.

Eğer bu konuyu çok detaylı düşünürse, Aşerme duygusu işleri daha da kötüleştirecekti.

Düşüncelerini diplomatik hesaplara odaklamalı ve soğuk, net siyasi manevraların onu açlığından uzaklaştıracağını ummalıydı. "Sen hazır olduğunda ben de hazırım amca."

"İzin verin bizi geçireyim." Argyros Amca kolunu uzattı.

Büyüsünün durumuna bakılırsa Cassia'nın henüz bu konuda ustalaşmadığını tahmin etmiş olmalıydı. Cassia kütüphanenin bir eğreltiotu ormanına dönüşmemesi için hayal kırıklığını bastırdı. "Şimdiye kadar kaosa neden olmadan kütüphanenize adım atabilmeliydim."

"Ah, ama kütüphaneme gitmiyoruz. Yakınımda durun ve herhangi bir büyümlü aksilikte yardımcı izin verin."

Cassia şaşkınlıkla gözlerini kırıştırdığında Komnena Hanesi uzaklaşmıştı. Cassia kendini ve Knight'ı açık havada, Argyros Amca, Lyta Teyze ve Nike'nin yanında buldu. Bir an sonra Kadı da onlara katıldı.

Cassia'yı kayalık bir uçuruma getirmişti; burada rüzgâr kar yığınlarını sökü� aşağıdaki vadinin üzerine savuruyordu. Selas'ın başkenti görünürde yoktu.

Kraliçe'nin koğuşu dokunulacak kadar yakındı. Cassia, Kraliçe Alea'nın Orthros'un tüm sınırlarına yerleştirdiği Sığınak koruması tarafından cüceleştirilmiş ve kucaklanmış bir halde suskun duruyordu. Kraliçe Soteira'nın teramisi koruma büyüünün içinden ona seslendi. Hesperin duyuları cevap verdi, kan büyüü Kraliçelerine bir sadakat jesti olarak korumaya doğru alevlendi.

"Koğuş seni tanıyor, koruması altındaki en yeni Hesperine," dedi Lyta Teyze.

Nike'ın aurası Cassia'nın etkilendiğini gösteriyordu. "Ve büyüünüz kesinlikle bilinmeye kararlı."

"Bariyerin karşısında mı duruyoruz?" Cassia sordu.

Kadı başını salladı. "Kraliçelerin ilk demir attığı düğümün hemen dışında."

"Argyros Amca ve ben bu gece sınır devriyesinde size katılıyor muyuz?" Nihayet Cassia'nın *yapabileceği* bir şey vardı.

"Bugünlerde biz diplomatların savaşılarla ailece vakit geçirebilmemizin tek yolu bu," dedi Argyros Amca hafifçe, ama aurasındaki ciddiyeti hissetmişti.

"Alkaios ve Nephalea üzüntülerini ilette," dedi Kadi Cassia'ya. "Ritüeliniz sırasında sınırda devriye gezmeyi teklif ettiler, böylece geri kalanımız da katılabilecekti. Şimdi onlara katılmaya gidiyoruz."

"Onlara minnettarlığımı iletin," dedi Cassia.

Argyros Amca yaşlı, güçlü Grace ve kızlarına "Güvende kalın," diye seslendi.

"Yapacağız," diye güvence verdi Lyta

Teyze. Nike, "Ve düşmanlarımız

yapmayacak," diye söz verdi.

Onlar uzaklaşırken kız kardeşi ona sıırıttı.

Argyros Amca'nın gözleri karardı ve muazzam büyüğü kar ve rüzgârla sarılmış bir gölge gibi etraflarını sardı. Büyüğü koğuşla buluştuğunda Cassia'nın gizemli duyuları üzerindeki baskı tüylerinin diken diken olmasına neden oldu. Knight kulaklarını tıkadı ama etraflarındaki kan büyüğü seline rağmen sakinliğini korudu.

"Sen ve Lyta Teyze koğuşa mı katılıyorsunuz?" Cassia tahmin etti. Argyros Amca başını salladı.

Cassia diğer Hesperinlerin Kraliçelerin büyüğüyle bağlantı kurarak Orthros'un tüm sınırlarını gözlemleyebildiğini biliyordu ama buna daha önce hiç şahit olmamıştı. "Nasıl yardımcı olabilirim?"

"Düşman saldırırsa, buradan yapabildiğiniz Lustra büyüğünü kanalize etmeye çalışın. Bırakma alanından uzakta hangi güce erişebileceğinizi test etmek değerli olacaktır. Ayrıca büyüğünüzün koğuşun yakınında nasıl tepki vereceğini de merak ediyorum."

Lio'nun amcasının bunu bir araştırma fırsatına dönüştüreceğine güvenin. Böyle bir test için kuleden kesinlikle yeterince uzaktaydılar, Komne Denizi'nin öbür ucunda ve Umbral Dağları'ndaydılar.

"Ve Cassia..."

"Evet, amca?"

"Size koğuşun içine çekilmenizi söylersem, bunu yapacağınıza inanıyorum." Gümüşdil efsanevi bakışlarıyla onu sabitledi.

Akıl hâlâ gözünü korkutabildiğini kabul etmek zorundaydı. "Yapacağım."

Cassia, ölümsüz olmasaydı şimdiye kadar donmuş olması gereken çıplak parmaklarını esnetti. Tek hissettiği Hesperine teninde hoş bir ürperti oldu. Knight ona yaklaştı, kalın kürkü ve dayanıklı liegehound kanı sayesinde soğuğa karşı zırhlanmıştı. Onun sıcaklığına ihtiyacı olmasa da, yakınlığını memnuniyetle kabul etti. Onu sanki bir insanmış gibi korumaktan vazgeçecek miydi?

Ellerini tekrar açıp kapatarak dağların altında yatabilecek herhangi bir Lustra büyüsunü kavramaya çalıştı. Teoride, doğanın büyüsunü her yerdeydi ve vahşi yerlerde en güçlüydü. Burası kesinlikle yabaniydi ama çorak arazide hangi gücü bulabilirdi ki?

Argyros Amca, "Lio sana temel büyü yapma hareketlerini öğretmiş, görüyorum," diye yorum yaptı.

"Büyücülerin aslında büyüsunün çalışması için bu hareketlere ihtiyaç duymadıklarını, ancak konsantre olmamıza yardımcı olduklarını ve doğru hareketlerin özellikle kontrol edilmesi zor olan yakınlıklarda önemli olduğunu açıkladı."

Argyros Amca başını salladı. "Fiziksel eylemler gizemli gücünüzü sabitlemenize ve İradenizi odaklamanıza yardımcı olur."

"Ayrıca her büyüsunün hangi hareketlerin kendisi için en uygun olduğunu bulması gerektiğini söyledi. Yakınlığımla neyin uyumlu olduğunu bulmak için deneyler yapıyorum." Bunun devam eden bir çalışma olduğunu kabul etmek istemedi. Ne kadar el sallarsa sallasın Lustra'yı evcilleştiremiyor gibiydi.

Ayaklarının altında bir titreşim gibi bir şeyin hafifçe kıpırdadığını hissetti. Elbette şimdi tam tersi bir sorun yaşamayacak ve ihtiyaç duyduklarında güç çekemeyecekti.

"Bir saldırı ihtimali ne kadar?" diye sordu. "Sınır devriyeleri tedbir amaçlı, değil mi? Tüm çatışmalar Tenebra'nın çok uzağında olmalı."

Zihin büyüsunünden bir işaret fişegi daha geldi ve koğuş yanıt verdi. "Kalp avcılarından oluşan organize savaş grupları doğrudan koğuşa sürpriz saldırılar düzenliyor."

Cassia'nın göğsü gerildi. Keskin Hesperin görüşüyle aşağıdaki vadiyi taradı. Nerede olduklarını ancak o zaman fark etti. Bu bakış açısından fark etmemişti ama bir keresinde o uçurumun en dibine düşmüş ve etrafı ele geçirilmiş kalp avcıları tarafından sarılmıştı.

"Şehit Geçidi'ndeyiz," dedi. "Koleksiyoncu'nun kontrolü altında daha fazla kalp avcısı olduğunu mu söylüyorsun?"

"Evet. Nike ve ben onun varlığını zihinlerinde tespit ettik, ancak yakalanması zor. Bizimle düello yapmaktan kaçınıyor ve piyonlarını Vekilharçlara fırlatıyor."

"Kalp avcılarının yapabileceği en kötü şey, bariyerin dışına çıkan Hesperinleri pusuya düşürmek olur. Koruma, düşmanlarımızın geçemeyeceği kadar güçlü."

"Bugüne kadarki tüm düşmanlarımız için, evet. Ancak Koleksiyoncu'nun neler yapabileceğini tam olarak anlamış değiliz. Gündönümü Zirvesi sırasında Orthros'un içinde o portalı açtığında, Hespera'nın güvenliğini ihlal eden ilk düşman oldu."

Sığınak kurulduğundan beri. Koğuşa karşı girişebileceği sabotajları hafife almamalıyız."

Orthros'un dayanıklı savunmasının gerçekten de savunmasız olabileceği düşüncesi Cassia'nın midesini bulandırdı. "Koleksiyoncu'nun son bir aydır yaptığı tek şey bu değil. Bundan eminim."

Argyros Amca, "Bu sadece onun tespit edilebildiği cephe," diye onayladı.

"Orthros'un İmparatorluğu da ondan koruyacağına söz verdik.

İmparatorluk müttefiklerimiz onun kıyılarına sızmaya çalıştığına dair herhangi bir işaret bildirdi mi?"

Argyros Amca başını salladı. "Ama Tendeso'nun dediği gibi, Solia'nın istemesi halinde İmparatorluk ordusunu göndermeye hazırlar."

"Tenebralıları tanıyan tebaası, İmparatorluğun askeri hareketini kahramanca bir kurtarma olarak değil, yabancı bir istila olarak görecektir."

"Korkarım öyle. Binlerce yıllık izolasyondan sonra yarımküreler arasındaki temas, en ufak bir provokasyonda patlamayı bekleyen uçucu bir büyüdür. Neyse ki Tendo burada tamamen gayri resmi bir sıfatla bulunmuyor."

"Solia sadece kişisel bir ziyaret için geldiğini söyledi."

"Hediye Gecenizde geldi. Bir şekilde, içinde bulunduğunuz tehlikenin haberini almış. Lio büyü ışığını kulenizin üzerine tutarak kurtulduğunuzu işaret edene kadar bizimle birlikte bekledi."

Cassia o dikenli akbabaya bir kez daha sarılmak istedi. "Ama ondan sonra kaldı mı?"

"Paralı asker rolü oynarken bile hâlâ Sandira Krallığı'nın Prensi Tendeso'dur. Kardeş devletler, çıkarlarının Tenebra ile büyüyen ittifakımız tarafından tehdit edilmemesini sağlamak için Orthros ile müzakere etmesi konusunda ona güveniyor."

Cassia kaşlarını kaldırdı. "Tendo diplomat olarak mı burada?"

"Kuşkusuz, Mak ve Lyros'la spor salonunda vakit geçirmekten çok kütüphanemde kahve içiyor ama İmparatorluğun endişelerini giderme konusunda ilerleme kaydediyoruz."

Cassia, "Onun içinde olduğunu biliyordum," dedi. "Tahtını kaybetmiş olabilir ama hâlâ bir kral gibi düşünüyor ve davranıyor."

"İmparatorluğun Kraliçe Anneleri de onda aynı şeyi görüyor."

"Hâlâ onun için İmparatoriçe'nin kızıyla bir evlilik ayarlamaya çalışıyorlar, değil mi?"

"İmparatorluk Sarayı başka bir şeyden bahsetmez."

Solia'nın kızdığı söylentiler bunlar olmalı. Bunlardan bu kadar rahatsız olması umut verici bir işaretti.

Eğer bu savaş ona ve Tendo'ya ikinci bir şans tanıyacaksa. Cassia'nın ölümlü sevdiklerinden hiçbiri için yarın garanti değildi. Çatışma zamanında Hesperinler için bile.

Argyros Amca durakladı. "Siz inzivadayken İlk Kan Çemberi'nde bir oylama daha yapıldı."

Cassia ona döndü. "Ayrılma konusundaki kararlarını geri almış olamazlar. Bana Tenebra'dan çekilmek üzere olmadığınızı söyle, şimdi değil."

Kadim bakışları onun üzerinde durdu. "Lord Lucis ve Büyücü Tarikatları Hesperines'e savaş ilan ettiğinde, resmi olarak nasıl karşılık vereceğimize karar vermemiz gerekiyordu. Oylama senin Vaftiz edildiğin saatlerde gerçekleşti."

"Lio ve ben Orthros'un Tenebra ile yeni ittifakı için bu kadar mücadele ettikten sonra, Çember'in izolasyona oy vermeyeceği kesin. Hele ki biz anlaşmayı savunmak için orada bile değilken."

"Sonucu belirleyen senin durumundu. Tüm Orthros dönüşümünüzden sağ çıkıp çıkmayacağınızı görmek için nöbet tuttu. Siyasi rakipleriniz bile fedakârlığınızın boşa gitmesine izin vermedi. Oylama neredeyse oybirliğiyle yapıldı. Orthros tarihinde ilk kez, şiddeti önlemek için geri çekilmeyeceğiz. Savaşa gidecek ve Tenebra için savaşacağız."

Lio, ağladı. Bunu duydun mu?

Evet. Kendi şaşkınlığı ona geri döndü. Olup biteni izliyorum, burada ve şimdi.

Cassia'nın düşünceleri dönüyordu. *Her zaman barış için savaştık. Orthros'un Tenebra'yı terk etmesini istemedik ama bir savaş da istemedik.*

Biliyorum.

Oynamayı kazanmışlardı. Ama Koleksiyoncu'nun oyununun bu raundunu kaybetmişlerdi. Ona istediği savaşı vermişlerdi ve artık geri dönüşü yoktu.

"Biz ne yaptık?" Cassia nefes aldı.

"Tarihin bu anı neyi gerektiriyorsa," diye yanıtladı Argyros Amca. "Bin altı yüz yıl önce, Lyta ve ben halkımızın Tenebra'dan kaçabilmesi için Aithourialıların ordusunu bu geçitte durdurduğumuzda, geri çekilmenin tek seçenek olduğuna dair sarsılmaz bir inancım vardı. Burada ve şimdi, Hesperinlerin harekete geçme zamanının geldiğine dair oyumun arkasındayım. Büyük gücümüzü yardım etmek için kullanmadan vicdanımız rahat bir şekilde bu gelişmeleri izleyemeyiz."

Cassia, Orthros'un en büyük diplomatının bunu söylemesinin ne anlama geldiğini biliyordu. "Savaştan yana olacağınızı hiç düşünmemiştim."

"Ben asla savaştan yana değilim."

Duyguları perdelerini araladı. İlk kez Gümüşdil'in öfkesini hissetti. Kıpırdamadan duruyordu ama koruyucu öfkesi, Zarafetiyle birlikte halklarını kurtarmak için bir orduyu durdurduğu dağ geçitlerini dolduruyor gibiydi. Kan Birliği'ndeki aurasının gücü, korkmamasına rağmen yeni duyularının titremesine neden oldu.

"Sen ve Lio için istediğim bu değildi." Akıl hocalarının sesi zihin büyüyle yankılanıyordu. "Yüzyıllar boyunca barış için çabaladıktan sonra, haleflerimin daha nazik bir dönemi miras almalarını istedim."

"Bizim de istediğimiz bu değildi. Eylemlerimizin barışa yol açacağını düşünmüştük. Eski Usta'nın ekmeğine yağ sürmeyi değil."

OceanofPDF.com

KOMPLIKASYON

LIO, Birinci Prens'in önünde durdu. "Cassia ve ben sadece kendi güvenliğimizi düşünemeyiz. Bu savaş başından beri Koleksiyoncu'nun planıydı. Bu ikinci şart: Hesperinler ve Büyücü Tarikatları arasında Tenebran topraklarında şiddet."

Rudhira başını salladı. "Siz ikiniz onun intikamının hedefi olacaksınız. Evinize, Cassia'ya dönün. Şimdi."

"Yapamam Rudhira. Gördüğüm imgelemeler... Lucis ve Koleksiyoncu Son Savaş gibi uzun bir kan banyosu istiyor."

Rudhira gülümsedi. Dişleri, sırtındaki kılıç kadar tehditkâr bir şekilde aşağı indi. "Bırakın denesinler."

Lio'nun gözleri büyüdü. "Onlara istedikleri şiddeti veremeyiz."

"Hiç şüpheniz olmasın. Onlarla istedikleri her şey arasında duracağım."

"Sizinle birlikte duralım."

"Beni dinleyin. Ben yeni kan olduğumda, Orthros hâlâ Son Savaş'ın yeniden patlak vereceği korkusuyla yaşıyordu. Bu yüzden savaş sanatlarına çağrıldığımı hissettim. Arenaya ilk adımımı attığımdan beri bunun için hazırlandım. Bir sonraki savaş geldiğinde, halkım için savaşmanın benim görevim olacağını hep biliyordum. Benim görevim. Senin ya da Cassia'nın değil."

"Peki ya Kraliçeler o zaman seni arenadan men etseydi? Ya şimdi seni eve çağırırsalardı? Emirlerine itaat eder miydin?"

Rudhira'nın çelik gibi gözleri kısıldı. "Sen ben değilsin, Sekizinci Çember'den Deukalion. Halkımıza olan takdire şayan bağlılığının yanı sıra, yeni hediyeyle ilgilenmen için sana hemen eve dönmeni emretmemem için bana bir neden söyle."

"O kapının ardında ne olduğunu ve Koleksiyoncu'nun onu ele geçirmesini nasıl öğrenene kadar hiçbirimiz güvende değiliz."

"Hücum bir ya da iki Hediye Koleksiyoncusu avlayacak. Sorularımıza benim zindanımda cevap verebilirler."

"Peki ya yaptıklarında? Güçleriniz arasında Koleksiyoncu'yla düello edip ruhları onun elinden kurtaran kim var?"

Rudhira'nın çenesi gerildi.

Lio, "Değişen Kraliçe'nin sırlarının gömülü kalmasını sağlamak için yedek bir Silvicultrix'i nereden bulacaksın?" diye sordu.

Köyün ortasından bir bağırış geldi. Rudhira bir yemin mırıldandı ve sonsuza dek sürecekmış gibi görünen bir an için tereddüt etti. Sonra Lio'yu bıraktı ve meydana doğru yöneldi. Lio onu takip ettiğinde, Rudhira ona geri dönüp eve gitmesini emretmedi.

Meydandaki diğerlerine katıldıklarında daha fazla tartışma şansları yoktu. Mak ve Lyros köylüleri her Hesperine'in adım atabileceği kadar küçük gruplar halinde yönlendiriyordu.

"Herkes burada," diye duyurdu Solia. "Tüm köylüler güvenli bir şekilde kaleye girene kadar burada kalacağım."

Rudhira, "İkimiz nöbet tutarken diğer ikisi adım atacak," dedi. "Mak, Lyros, siz buradaki nöbetçileri tutun. Lio, benimle gel."

Lio, Rudhira'nın ses tonundaki uyarıyı kaçırmadı. Hâlâ burada gözetim altındaydı.

Lio tanıdığı iki köylüyü gördü ve önce onların grubunun başına geçti. Yaşlı çifti en son gördüğünde, kadın sevgili prensesleri Solia'nın hayatta olduğunu ve onları Lucis'in zulmünden kurtarmak için geri döndüğünü öğrenince sevinç gözyaşları dökmüştü.

Yaşlı kadın ellerini kavuşturdu. "Büyükelçi Deukalion. Siz ve Prenses Cassia o gecedan beri Leydi Miranda'dan haber aldınız mı?"

"Dedikodulardan korkuyoruz," dedi kocası. "Üçünüzün Castra Paradum'da bir büyücünün tuzağına düştüğünüz doğru mu?"

Miranda'nın kendisinin büyücü olduğunu hâlâ bilmiyorlardı. İki güçlü bacağı olan adam, kralın askerlerinin bir zamanlar dizini parçaladığına dair hiçbir işaret vermiyordu. Miranda'nın masum şifacı Pakhne'den söküp aldığı büyüyle onardığı diz.

Bu insanlara duyduğu sevgi gerçek miydi? Miranda onlara karşı sorumluluk hissettiğini çünkü bir zamanlar onların leydisi olduğunu iddia etmişti. Belki de çarpık zihninde Pakhne'nin büyüsünü alıp bu adamı kurtarmak için kullanmak bir şekilde haklıydı. Yoksa onlara gösterdiği ilgi Lio ve Cassia'nın güvenini kazanmak için bir başka aldatmaca mıydı?

Lio'nun bu insanların birkaç umut sembolünden birini çalmaya yüreği elvermiyordu. "Leydi Miranda kaçtı. Eminim onu tekrar göreceğiz."

Çift rahat bir nefes aldı. "Daha önce de saklanmak zorunda kalmıştı," dedi karısı, "ama her zaman bize geri döner."

"Hazır mısın?" Rudhira Lio'ya sordu. "Onları Castra Patria'nın içindeki büyük salona götürüyoruz."

Lio başını salladı ve büyüsunü kendisine emanet sekiz köylünün etrafında toplayarak büyüsunün üzerine perdeler serdi. Rudhira adım attığında, Lio da onun güçlü aurasını takip etti ve birlikte ölümlü varlıkların ağırlığını taşıyan dünyanın içinden geçtiler.

Bir adımla diğeri arasındaki o bir saniyede, ışık Lio'nun görüşünü yaktı. Ateş onu gerçekliğin dokusundan kopardı. Dizlerine batan kayalık zemine sertçe indi.

Lio! Cassia zihninde ağladı. Neler oluyor?

Ben iyiyim. Ölümsüz bir hızla tekrar ayağa kalktı ve ölümlülerin etrafındaki örtülerini sıkılaştırdı.

Bu bir ezme büyüğü müydü? Bir Hesperine'i adımının ortasında durduran türden mi?

Işık tekrar parladı ve gizleme büyüleri parçalandı. *Ve bir ifşa büyüğü.*

Rudhira'nın tavsiyesini hatırlayarak yüksek sesle "Eğilin!" diye seslendi. O ve köylüler kendilerini tek siperin, engebeli zemindeki bir çukurun arkasına attılar.

Bir ateş topu başlarının üzerinden geçerek Lio'nun kafa derisine bir ısı dalgası gönderdi.

Rudhira nerede? Cassia sordu.

Bilmiyorum. Lio hislerini alevlendirdi.

Rudhira ve grubu yakınlarda değildi. Büyücü ile köylüler arasında duran tek şey Lio'ydu.

Alev rengi cüppeli adam ellerini döndürerek uçucu büyüsunünden bir top daha topladı.

Ateşin çekirdeği tam olarak oluşmadan önce, Lio büyüsunü büyücünün zihnine doğru yönlendirdi. Büyüsunü büyücüyü çevreleyen ateşli savaş kordonu boyunca ilerletirken kendi kafasında da yakıcı bir acı belirdi. Bir Hediye Koleksiyoncusu'nun zihnindeki rüya korumalarını aşmıştı. Bir Pyromagus'un savunması karşısında yılmayacaktı.

Büyücü bir çaba homurtusu çıkardı. Ateş daha da parladı.

Lio daha fazla büyüğü serbest bıraktı. Beyaz-altın ışık gözlerinde parlayarak dünyayı yok etti ve acı kafatasının derinliklerine işledi. Ama ateşin içinden büyücünün düşüncelerini yakaladı, disiplinli yapılar inşa etti

şiddete susamıştı. Bu gece, nihayet bir Hesperine'i öldürmenin heyecanını yaşayacaktı.

Ya da o öyle sanıyordu. Derisi yanan Lio, büyücünün hayatı boyunca aldığı eğitimi iskambilden bir ev gibi yıktı. Adamın zeki zihnini harabeye çevirmek için tüm gücüyle bir darbe indirmesi yetti.

Büyücü yere yığıldı, ateşinin kalıntıları ıslak otların arasında sönüp gitti.

Lio bir anlık rahatlama yaşadı, ardından göğsüne bir alarm saplandı. Cassia'nın duyguları.

Nefesini içine çekti. *Ne ?*

Aurası kararlılığa dönüştü. *Argyros Amca ve benim halledemeyeceğimiz bir şey yok.*

Tanrı aşkına, neredesin sen?

Şehit Geçidi, dedi çok fazla acımasız bir zevkle. *Stand'ın bazı ele geçirilmiş kalp avcılarına Orthros'un ne kadar iyi korunduğunu öğretmesine yardımcı olmak.*

Lio küfretti. Bunun yanlışlığı kanını kaynattı. Majesteleri ulaşamayacağı bir yerdeydi ve Koleksiyoncu'nun piyonlarıyla karşı karşıyaydı. Ama mantıklı aklı, kendisinin ve köylülerin daha tehlikeli bir konumda olduğunu biliyordu.

Görüşündeki lekelerden etrafına baktı. Kaleye sadece yarı yoldaydılar.

Tekrar Rudhira'nın aurasına uzandı ama tek hissettiği iki ateşli varlıktı. Kanayan dikenler. Castra Patria ile aralarında daha fazla savaş büyücüsü vardı.

"Sakin olmalıyız," dedi yol göstermesi için kendisine bakan sekiz korkmuş ölümlüye. "Vekilharçların bizi koruyabileceği köye geri döneceğiz."

Yaşlı çift başını salladı ve komşuları da onların onayını güvence olarak algıladı. Lio düşmenin onlara zarar vermediğinden emin olduktan sonra hepsini köye doğru geri götürdü.

Kalbi o anda binlerce kez çarpmış gibiydi, bir büyücünün onu tekrar ayaklar altına almasını bekliyordu. Sağlam zemine ayak bastığında ve etraflarındaki köyü rahat bir nefes aldı.

Ta ki gökyüzünden alevli oklar yağana kadar. Lucis'in renklerini taşıyan on iki asker en yakın tepede durmuş, yaylarını tekrar çekmeye başlamıştı.

Bir düzine magefire noktası koğuşlara çarptı ve indikleri yerde bir düzine karanlık noktası parladı. Mak ve Lyros dişlerini gösterdi, kanayan elleri birleşti, gölgeler auralarından yükselip büyülerini güçlendirdi.

Solia, aurası tehlikeli derecede sıcak olan yaşlı çiftin kalkmasına yardım etti. Lio, düşman savunmayı aşarsa Solia'nın kılıcını çekeceğinden ve hatta büyüsünü açığa çıkaracağından korkuyordu.

Okuların zihinlerini sınamak için üstü kapalı bir araştırması yaptı. Hissettiğı şey onu ürpertti.

Koleksiyoncu'nun öfkesi düşüncelerine fısıldadı. *Geri döndün. Ben de bekliyordum.*

O da mı orada? Cassia aradı.

Lucis'in askerlerine sataşan Lio şöyle dedi.

Ona kendi mesajımızı göndereceğiz.

Koleksiyoncu, Lio'nun düşüncelerinde onu hissettiğine dair hiçbir işaret vermedi. Tıpkı uyanırken rüyasında onunla düello ettikleri ilk seferde olduğı gibi, aralarındaki Zarafet Birliğı bir şekilde onun zihinsel istilasından korunmuştu. Bu kutsal bağı, Yaşlı Usta'nın gücünün ötesinde, gerçekliğini koruyordu.

Bir ok dalgası daha yağdı ve Lio, Mak ve Lyros'un auralarında hissettiğı acıyla ürperdi.

Miranda'nın imgeleri Cassia ve onun ortak düşüncelerinde yeniden canlandı. Hesperinler ışık patlamaları içinde ölüyorlardı. Büyücülerin alevleri arasında kalan ölümlüler. Kan ve yanık et kokuları.

İşte, şimdi, hayallerinden biri kolayca gerçeğe dönüşebilirdi.

Savaşlarımızı seçelim, dedi Cassia.

Lio daha iyi bir yere çekilmeyi kabul etti. "Geri çekilmeliyiz!"

Hâlâ benden kaçıyor musun, Deukalion? Koleksiyoncu tısladı. *Yeterince uzağı kaçamazsın. Saklanabileceğın hiçbir yer yok.*

Ona saklanmadığımızı söyle, diye hırladı Cassia. *Onun için geliyoruz.*

Oyununuzun kurallarını her zaman ihlal ediyoruz, diye bağırdı Lio ona. Öngöremediğın karmaşıklık biziz. Cassia ve ben büyük tasarınızı sonsuza dek bozmaya devam edeceğiz.

Lio, kesinliğın Koleksiyoncu'nun engin zihnine yayıldığı anı hissetti. Öfkesi bir zehir gibi patladı ve içinde yaşadığı okçular sendeledi.

Tamamdır, Koleksiyoncu tısladı. *O artık sizden biri.*

Lio'dan, kendisinin ve Cassia'nın zaferiyle dolu bir kahkaha yükseldi. *Bu raundu biz kazandık, Kallikrates.*

Benim en hassas enstrümanım. Onu yok ettin. Ben de seni yok edeceğim.

Beyaz kürklere olan KALP AVCILARI uçurumun aşağısındaki karlara karışmışlardı. Ama Cassia Hesperine gözleriyle onların hareketlerini kolayca izleyebiliyordu. Kulakları dört düzine farklı kalp atışı algıladı.

Kar fırtınasının içinde ilerliyorlardı, beyaz tazıları yanlarında böğürüyordu. Şövalye, vadide yankılanan bir uyarı uluması çıkardı.

Adamlar ve köpekleri oldukları gibi görünüyorlardı: büyük bir oyun tahtasındaki oyun taşları.

Cassia Koleksiyoncu'nun Kraliçe'nin koğuşuna doğru ilerleyişini izliyordu. "Onun adı Kallikrates," dedi Cassia.

"Hespera'nın kanı," diye mırıldandı Argyros Amca. "Eski Ustalardan birine bir isim koymuşsun."

Cassia dağların derinliklerine doğru uzandı ve izin alanından kendisine kolayca gelen gücün bir ipucunu bile aradı. "Gerçekten de onlardan altı tane var, binlerce yıldır var olan bir büyücüler hex'i. Kâhin Kraliçe İmparatorluk'taki ruh kapısını açıp dünyanın bu tarafına ilk kez seyahat ettiğinde onlar ölümlü insanlardı. Buradaki insanlara büyü yapmayı öğrettiğinde, Eski Ustalar bu gücü kötüye kullanmaya başladı. Geçidi yıkarak İmparatorluğu korumayı başardı ama o zamandan beri bu kıta onların turnuva alanı oldu."

"Cassia... bir kez daha, senin ve Lio'nun öğrendikleri, geçmişe ve bugüne dair anlayışımızı alt üst ediyor. Bunlar çağların sırları. Yine de parçalanmış kapıyı kendi gözlerinle gördün ve Eski Ustaların oyununu da izledin."

Kalp avcılarının geçidin tepesine ulaşmasını izledi, onları durduracak gücü yoktu. Lustra'sı neredeydi şimdi? "Her şeyi onlar kontrol ediyor, Argyros Amca. Onlar her kralın, büyücünün ve köylünün iplerini elinde tutan kukla ustaları. Onlar için her şey hastalıklı bir yarışma. Onların sporu tüm uygarlıkları öldürdü. Var olduğunu hiç bilmediğimiz tarih çağları var, çünkü Eski Ustaların geçmiş maçları onları sildi."

"Demek onları harekete geçiren şey bu. Bunlar, insanlıktan çıkacak kadar güçlü ve kadim zihinlere baktığımızda gördüğümüz iç işleyişler. Henüz birbirlerini yok etmemiş olmaları bir mucize. Görünüşe göre kendi varlıklarını ve aralarındaki güç dengesini ne pahasına olursa olsun koruyacaklar."

Cassia başını salladı. "Onların kuralları var. Bizim zamanımızdaki oyun bir incelik ve strateji maçıdır. Nüfuzlarını insanlıktan gizli tutmaları gerekiyor. Kallikrates komplo için yaşıyor, bu yüzden bunun bir raunt kazanmak için bir fırsat olduğunu düşünüyor."

"Kazanmak için kriterler nelerdir? Galip gelen Eski Usta için ödül nedir?"

"Bilmiyoruz ama cevap şu mühürlü kapının ardında saklı olabilir. Lio ve benim içeride ne olduğunu bulmamız gerekiyor."

Bir kalp avcısının borusu havada vızıldadı ve Cassia ürperdi. Bu sesi en son duyduğunda, yarattığı çığ neredeyse onu öldürüyordu. "Bir şeyler yapmak zorundayız!"

Argyros Amca elini kaldırdı. "Stand'ın işaretini beklemeliyiz."

Geçidin aşağısında, siyah savaş cübbesi giymiş beş figür lapa lapa yağın karın içinden belirdi. Orthros Muhafızı ve dört Vekilharç kalp avcılarına doğru ilerledi.

Arbalet okları Alkaios ve Nephalea'nın siperlerinden sekti. Kadi, kanından bir iz bırakarak, sıçrayışlarından ve ısırıklarından kaçmak için ustaca bir hassasiyetle havalanarak ve adım atarak liegehound'ları uzaklaştırdı.

Nike ve Lyta göz açıp kapayıncaya kadar savaş grubunun içinden geçti. Ama şimdi Cassia onların her zarif darbesini algılayabiliyordu. Arenada geçirdikleri yüzyıllar boyunca mükemmele ulaşmak için çalışmış olmaları gereken bir tandemle hareket ediyorlardı. Arbaletleri kavrayışlarında kırıldı, sonra kemikleri.

Ama kalp avcıları savaşmaya devam etti. Filo ölümsüzlerinin saldırılarından ürkütücü bir hızla sıyrıldılar. Yumruklarından biri Nike'ın çenesine indiğinde Cassia, Koleksiyoncu'nun kuklalarına ne kadar doğaüstü bir güç verebileceğini anladı.

Koleksiyoncu'nun Nike'a el kaldırdığını görmek Cassia'yı öfkeyle doldurdu.

Neden kanallık yapmak izin verme alanından uzakta çok daha zor olmak zorunda?

Yeni olduğu için şu anda zor geliyor, diye ona güvence verdi Lio, ama ustalaşacaksın. Unutma, bu sana doğal geliyor.

Bakışları dağın yamaçlarına tutunmuş birkaç bükülmüş çam ağacına kaydı. *Bu toprakta hayat var. Ona ulaşacağım!*

Karanlık şekiller vadinin üzerinde süzülüyordu. Akbabalar, ölümü bekleyerek daireler çizmeye başlamışlardı bile.

Cassia'nın öfkesi daha da yükseldi. Duyularını tüm gücüyle olabildiğince uzağa fırlattı, uçuruma doğru sessiz bir çığlık attı. Sadece ona geri döndü ve ayaklarının üzerinde sallanmasına neden oldu.

Sakin ol. Lio'nun sesi onu sakinleştirdi. *Stand'ın onları tutacağına güven. Büyünü oluşturmak için zamanın var. Tekniğine konsantre ol.*

Gözlerini kapadı ve yavaşlamaya, odaklanmaya çalıştı.

Pençelerin taşa sürtünmesiyle konsantrasyonu bozuldu. Şövalye hırladı. Gözleri açıldı.

Altı akbaba onun ve Argyros Amca'nın önünde yarım daire şeklinde konmuştu. Cassia'nın gözleri önünde, beyaz kürkler giymiş ve savaş baltalarıyla silahlanmış adamlara dönüştüler.

"Değiştiriciler," diye tükürdü. *Lustra büyüsunü bana karşı kullanmaya nasıl cüret eder!*

Seninkinin hala sende olduğunu asla tahmin edemez. Sürpriz yapma avantajın var.

Eğer kullanabilirsem!

Argyros Amca'nın aurasından yayılan altı temiz vuruş kalp avcılarına çarptı.

Başlarını geriye attılar ama düşmediler. Dudakları ayrıldı ve aynı sesle, hep bir ağızdan konuştular.

"Cassia," diye yakındı Koleksiyoncu. "Seni o kadar mükemmel yaratmıştım ki. Hesperinler seni mahvetti."

"Seni mahvedeceğim," diye hırladı.

"Koğuşun içine girene kadar geri çekilin." Argyros Amca'nın dişleri göründü. "Bu adamları elinde tutmak için savaşıyor. Onu dışarı çıkarmak zaman alacaktır."

Argyros Amca'nın onların iradeleri için verdiği savaş hareketlerinde görebiliyordu. Adamlar baltalarını kaldırmış, kolları sanki büyük bir güce karşı koyuyormuş gibi yavaşça hareket ediyordu.

Knight ona en yakın olan kalp avcısının üzerine atladı. Çenesini adamın koluna kenetledi ve balta yere düştü. Şövalye onu yere yatırırken ele geçirilmiş avcı çığlık bile atmadı.

Diğer beş kalp avcısı kurşuni ayaklarını kaldırdı ve bir adım daha yaklaşmayı başardı.

"Cassia," diye bağırdı Argyros Amca, "koğuşun arkasına geç!"

İtaat etmedi. Düşünmedi bile. Çaresizlik içinde dişlerini her iki avucuna geçirdi ve kanayan ellerini uzattı.

Kanı ayaklarının dibindeki taşa çarptığında, güç kükreyerek ona doğru geldi. Dudaklarından bir zafer çılgılığı döküldü ve Lio bunu zihninde yankıladı.

Kanallamanın onu ele geçirmesine izin verdi. Lustra'nın tadı burada sertti, soğuk, keskin ve hayatta kalmaya kararlıydı. Daha derine çekti. Güç metalik bir kan tadı aldı.

Kan büyüsü bu vahşi doğayı doyuruyordu. Kraliçelerin koğuşu sayısız mevsim boyunca bu toprağa demir atmıştı. Cassia, Hesperine büyüsünün en büyük şaheseri aracılığıyla Lustra büyüsünü yukarı çekti.

Taşlar çatladı. Odunsu sarmaşıklar yerden tırmandı, kıvrımlı dikenleri kalp avcılarının etine saplandı. Kan akıttıkları her yerde kara tomurcuklar filizlendi. Büyü Cassia'nın içinden geçerek yarattıklarına aktı ve siyah güller açıldı.

"İmkânsız," diye bağırdı Koleksiyoncu altı sesle. "Sihirini aldım. Seni güçsüz bıraktım."

Cassia gülümsedi ve dilini bir dişinin üzerinde gezdirerek büyüsüne daha fazla kan ekledi. O anda hiç korku hissetmedi. Eski düşmanı gitmişti. Yeni gücü damarlarındaydı.

Ellerini büktü ve gül sarmaşıkları büyücünün piyonlarının etrafına daha sıkı dolandı. Dikenlerinden ve Şövalye'nin kırılan dişlerinden kaçarak tekrar canavar formlarına büründüklerinde tüyler havada sürüklendi. Akbabalar kendilerini uçurumdan aşağı fırlattı.

Ellerini yumruk yaparak taşa daha fazla kan sıktı. Sarmaşıklar çıkıntının üzerinden dışarı doğru koptu. Bir tanesi bir akbabanın kanadına dolanarak onu havadan kopardı.

Çılgınca çırpındı, sonunda kendini dikenlerden kurtardı. Ama yıkılmış iğnesinin üzerinde uçuruma yuvarlandı.

Cassia'nın kalbi durmuş gibiydi. Atmayan kalp, içinde büyük bir boşluk bıraktı. Kanayan elleriyle göğsünü kavradı ama tutamadı. Durduramadı. Hayat avuçlarından akıp gitti.

Hayır. Lio'nun varlığı ona nefes verdi. Kalbin hala benimkiyle birlikte atıyor.

Onun yaşadığını hatırlatması üzerine, zihni az önce Kan Birliği'nde yaşadıklarını kavradı. Damarlarında durgunlaşan kalp avcısının kanıydı.

Uçurumun kenarına kadar ilerledi ve aşağıya baktı.

Şehit Geçidi'nin her yerinde, beyaz karların arasından siyah yumaklar fıskırıyordu. Kara güllerden oluşan çalılıklar şimdi kuşatma altındaki bir kalenin altındaki kazık sıraları gibi koğuşu tahkim ediyordu.

Ölü akbaba Nike'ın ayaklarının dibine düşmüştü. Cassia kuşun tekrar bir insan kalıntısına dönüşmesini izledi.

Nefes almaya çalıştı, sonra pişman oldu. Bir Hesperine olarak ölüm çok daha kötü kokuyordu.

KOLEKSİYONCUNUN dikkatinin dağıldığı bir anda, Lio okçuların üzerine thelemancy'sini boşalttı. Zihinlerinden ikisi Kallikrates'ten kurtuldu. Şaşkınlık çılgınlıkları atan ikili yaylarını bırakıp kaçtı.

Ama erteleme sona ermişti. Koleksiyoncu'nun varlığı kalan on okçunun içinde daha da güçlendi ve tüm dikkatini Lio'ya verdi.

Yaylarına iki ok taktılar ve Mak ile Lyros'un koğuşuna tekrar ateş ettiler.

Deneme kardeşleri de bu anlık avantajdan en iyi şekilde yararlanmıştı. Büyüleri bir sonraki yaylım ateşine karşı daha da güçlenmişti. Her ok ucu bariyerlerine çarptığında, büyülü ateş tısladı.

Biri hariç. Son cıvata koğuşu yırtarak Lio'nun kalbine doğru fırladı.

Havaya sıçrayarak okun ulaşamayacağı bir yere yükseldi. Meydanın ortasındaki heykellerin ayaklarının dibine indi. Cassia'nın heykeli. Magefire köylülerin oraya bıraktığı adakları yaladı ve çiçekler yanmaya başladı.

Solia'nın elleri yumruk şeklinde kıvrılmıştı, parmak eklemleri bembeyazdı. O ateşi söndürmek için ne kadar istekli olmalıydı. Lio onun bakışlarını karşıladı ve başını salladı. Sırrını ifşa etmenin sırası değildi.

Gözleri parladı ama başını sallayarak cevap verdi.

Lio'nun Koleksiyoncu'yla on zihin daha düello edecek ya da Rudhira'yı bekleyecek zamanı yoktu. Lio, köy yanmadan ya da Tenebra'nın yeni kraliçesi büyüsunü kullanıp kendi halkı tarafından mürted olarak damgalanmadan önce herkesi dışarı çıkarmalıydı.

Ama savaş büyücülerini onları durdurmak için beklerken, nasıl?

Eli boynundaki madalyona gitti. *Cassia, sence şimdi Patria'ya giden gizli geçitleri açabilir miyim?*

Lustra seni eşim olarak kabul etti. Dene!

Lio iradesini madalyonuna odakladı. Köylülerin korku dolu sesleri ve Solia'nın sakin komutları farkındalığından kayboldu. Mak ve Lyros'un koğuşuna isabet eden bir sonraki ok yayını duymadı.

Ama tılsımının içinden ona doğru Lustra büyüğü mırıldanmadı, sadece kan büyüğü vardı.

Tabii ki. Lustra'nın ondan ne istediğini biliyordu. Avucunu ısırdı ve madalyonu tekrar kanayan eline sıkıştırdı.

Üç sarmaşık yaprağı onun dokunuşuyla ısındı.

Elinden ışık büyüğünün bir titreşimi fırladı. İki kulübenin arasında göz kırptı. Sonra onu aynı yöne doğru yönlendiren başka bir titreşim geldi.

"Mak, Lyros," diye seslendi, "koğuşu biraz daha koruyabilir misiniz?"

"Eğer yapamazsak," bağırdı Mak, "okçuların ellerini kendim kıracağım."

Lio heykelleri kömürleştiren büyüğü ateşe baktı. "Alevlere dikkat et!"

"Onları da elimizden geldiğince uzak tutacağız," dedi Lyros. "Köylüleri buradan uzaklaştırabilir misin?"

"Evet." Lio bunun doğru olması için dua etti. "Herkes beni takip etsin. Bizi kaleye götürecek gizli bir geçit var."

Köylüler Solia'ya baktı. Hiç tereddüt etmeden Lio'nun yanına geldi ve halkını onun peşinden sürükledi. Nihayet felaketle sonuçlanan çatışmaları geride kalmıştı ve savaşta ona güveniyordu.

Köyün içinden geçen büyüğü ışığını takip etti. Işık onu Mederi'nin en ucundaki tanıdık bir kapıya götürdü. Köy duvarının hemen dışında, büyüğü ışığı çimlere vurdu ve bir sembolün izini sürdü. Lustri sanatçıların karmaşık düğüm işleriyle çizilmiş bir şahin.

Bir giriş buldum. Cassia'nın görmesi için düşüncelerinde önündeki manzarayı tuttu.

Miranda'nın ölümsüz karga tanıdığını alay etmek için bıraktığı yer mi? Bu bir tesadüf olamaz.

Koleksiyoncu pasajların burada olduğunu bilmeli.

Ama Lustra onu Lio'ya verdiği şeyden, Silvilcultrix'in kutsamasından mahrum bırakmıştı. Lio şahin sembolüne kanından bir libasyon yaptı.

Çim, toprak ve kökler geri çekilerek toprağa bir geçit açtı.

Kaba yontulmuş basamaklar karanlığa iniyordu.

İşe yaradı! Cassia'ya söyledi.

Koleksiyoncu seni içeri kadar takip etmeye mi çalışıyor?

Hiç şansı yok. Gücünü girmek için bekleyen her zihnin içinden geçirdi. "Acele edin," dedi Solia köylülere. "Her iki kişi. Gelenlere yardım edin arkanda."

Halkını geçide doğru yönlendirirken, Lio geride durdu. Koleksiyoncu'nun köylülerin düşüncelerini kemirdiğini ve içeri girmek için bir yol aradığını hissetti. Lio geri itti, gizemli düzlemde bir bildiri yayınladı. Bu insanlar onun koruması altındaydı.

Son köylü de güvenli bir şekilde içeri girdiğinde, Lio köyü saran alevleri taradı. Mak ve Lyros'u göremedi.

Auralarını hissedebiliyor musun? Cassia ağladı.

Bilemiyorum. Çok fazla ateş büyüü var!

Korku onu ve Cassia'yı birlikte ele geçirdi. Onları bulmak için alevlerin içine dalmak üzereyken bir adım öne çıktı. Ama ateşin kendisini ve Cassia'nın hayatta kalma umudunu yok etmesini engelleyecek hiçbir koruması yoktu.

Lio sesi kısılana kadar isimlerini bağırdı. Cevap vermediler.

Sonunda dumanın içinden bir gölge kümesi çıktı. Mak ve Lyros koğuşlarının son kalıntılarına sarınarak ona doğru koştular. Arkalarındaki köyün üzerinden daha fazla ok fırladı ve sazdan çatıları ateşe verdi.

"Zarar yok," diye seslendi Mak yıkılan ahşap kirişlerin sesi üzerine.

Lyros isli saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı. "Okçular hariç."

Tanrıça'ya şükürler olsun, diye nefes aldı Cassia.

Lio onun duasını yüksek sesle tekrarladı ve kollarını Mak ile Lyros'un omuzlarına dolayarak onları geçide doğru itti. Arkalarından havalandı.

Saklanamazsın, diye fısıldadı Koleksiyoncu'nun son fısıltısı, yeryüzü Lio'nun arkasına kapanıp büyücüyü Değişen Kraliçe'nin kutsal salonlarından dışarı atarken.

ESKİ BİR NEMESİS

İYİ MİSİN? Lio ani sessizlikte Cassia'ya sordu.

Bir kalp atışı. *Bilmiyorum.*

Bunu onun kanında hissetti. Ölümü. Bir Hesperine olarak bunu ilk kez deneyimlemenin nasıl bir şey olduğunu asla unutmayacaktı.

Dayan Grace. Birlikte dağılırız, unuttun mu?

Sen hâlâ tehlikedeyken dağılmayı reddediyorum. Geçitlerden geçen rotayı hatırlamana yardım edeyim.

Aklından hiç çıkmayan kızla birlikte, sarmaşıklarla kaplı koridorlarda ilerliyor, büyü ışığı ölümlülerin yolunu aydınlatıyordu. Kıvrımlar ve dönüşler boyunca gerginliği daha da arttı. Yakıcı bir susuzluk, aurasındaki ölümün soğukluğunu gölgede bıraktı.

Lio'nun dişleri düştü. *Bana ihtiyacın var.*

. Herkesi güvenli bir yere götürmelisin.

Lio aralarındaki kilometrelere lanet okudu. İlerlemeye devam etti ama köylüler ve hayvanlarıyla birlikte sürünerek ilerliyorlardı. Cassia'nın nabızı geçitleri dolduruyor gibiydi, Özlemi Lio'nun damarlarının derinliklerine işliyordu.

Sonunda çıkış yolunu bulduğunda, bu yol Castra Patria'nın büyük salonuna açılan bir kapıdan geçiyordu. Yorgun köylüler Hesperinlerin ve kraliçelerinin arkasındaki kürsüye tökezleyerek çıktılar.

Tenebra Lordları'nın tören odası şimdi yatak örtüleri ve endişeli ölümlülerle doluydu. Büyücüler Solia'nın tebaası arasında yiyecek ve sargı bezleriyle dolaşırken, savaşçılar haritalarla dolu bir masanın etrafında duruyordu. Solia'nın duvarın dışında belirmesiyle birlikte herkes en son tahliye edilenlere yardım etmek için harekete geçti.

Gri saçlı Lord Hadrian Solia'nın yanına geldi. "Majesteleri, muhafızlarınız olmadan kendiniz mi gittiniz?"

"On beş yıldır halkımdan uzaktaydım," dedi ona. "Bu savaşı savunmanın içinde gözlerden uzakta geçirmeyeceğim."

"Kraliçem," diye homurdandı en sadık generali, "bu savaşı hayatta kalmanızı sağlayabileceğim bir yerde geçirmeyecek misiniz?"

"Görevlerinizi zorlaştırmamak için elimden geleni yapıyorum. Mantık çerçevesinde." "Ben de sizi engellemek için elimden geleni yapıyorum, Majesteleri. Protesto ediyorum."

"Muhalefetiniz not edildi lordum." Gözleri şefkatle kırıştı. "Yanımda Hesperinler vardı."

Mak, ürkmüş ama minnettar bir ihtiyarı kürsüden indirirken, "Onu size her zaman bir çizik bile almadan geri vereceğiz Lord Hadrian," dedi.

"Vekilharçlar." Ölümlü savaşçı onları uzun bir iç çekişle selamladı ama Lio'nun Deneme kardeşleriyle arasında bir saygı akoru mırıldandı. "Bir dahaki sefere yanınıza biraz çelik alın,"-elini havada salladı-"gölgeleriniz ve moondrizzle ile birlikte."

Lyros dostça bir selamla, "Bunu da not ettim," dedi ve daha fazla köylünün aşağı inmesini emretti.

Lio eşyalarını onlara doğru fırlattı. "Ne yazık ki, takviye için sadece bir diplomatları vardı, ama sizi temin ederim ki bu gece en iyi moondrizzle'ımı getirdim."

"Büyükelçi," dedi Lord Hadrian. "Bu bir sürpriz oldu. Anladığım kadarıyla düşman için de öyle."

"Sağ salim döndüğümüz için ona teşekkür borçluyuz," dedi Solia.

"Ve Prenses Cassia'nın hayatı için, anlıyorum." Lord Hadrian'ın sert bakışları Lio'nun üzerindeydi.

Majestelerinin Lord Hadrian'ın kalbinde her zaman Prenses Cassia olarak kalacağını biliyordu. "Lordum, Orthros ona hak ettiği tüm gücü ve onuru bahsetti. İkimiz de yaşadığımız sürece hiçbir şey istemeyeceğine dair size söz veriyorum."

Lord Hadrian Lio'nun kolunu sıktı ve onu yanına çekti. "Aferin," diye mırıldandı huysuzca, daha fazla emir vermek için arkasını dönmeden önce.

Lio bir nefes verdi. "Bunu beklemiyordum."

"Cassia ve beni güvende tutmak için Hesperine moondrizzle'ına başvurmanın onur tanımında yeri var." Solia masadaki adamlarına katılmadan önce Lio'nun kolunu sıktı.

Lio kaotik büyük salonun etrafına bakındı. Savaş bitmeden önce bu odada kaç ruh kaybedeceklerdi? Bu gece kaçını kaybedeceklerdi?

Rudhira ve köylü grubundan hiçbir iz göremedi.

Cassia, *onun güvende olduğunu anlayana kadar kal*, diye ısrar etti.

İdare edebilir misin?

Şu anda benden daha büyük bir tehlike altında. Ateşi arzulamak küçük bir mesele değil majesteleri. İdare edebilirim, dedi tekrar.

"Rudhira şimdiye kadar burada olmalıydı," dedi Lio.

"Biliyorum." Mak'ın aurası endişeyle zonkluyordu. "Ama bize verilen emirler var ve itaatsizlik etmemizin ona bir faydası olmaz."

"Duvarlarda bize ihtiyaç var," dedi Lyros Lio'ya. "Hücum'un muhafızlarını takviye edeceğiz."

Lio başıyla onayladı. "Siz ikiniz gidin. Ben tünellere geri dönüyorum."

Lio duvarın içinden geri daldı. Büyü gücünü tünellerin derinliklerine gönderdi ve garip izlenimler ona geri yankılandı. Büyü burada farklı kurallara göre oynanıyordu. Lustra'nın kuralları.

Ama aulararın bir ipucunu yakalamayı başardı. Buraya giremediğine lanet ederek koşmaya başladı.

Hemen sekiz kişilik bir insan grubuna rastladı. Rudhira'nın Mederi'den çıkarırken eşlik ettiği köylüler perişan haldeydi ama hayattaydı. Onun ani gelişı onları ürküttü ama sonra rahat bir nefes aldılar.

"Bize çıkış yolunu gösterebilir misiniz?" diye yalvardı köyün değirmencisi.

Lio başını salladı. "Seni köyden çıkaran Hesperine nerede?"

Adam geldikleri yolu işaret etti. "Yaralıyla birlikte geride kalmak zorunda kaldı."

Lio'nun kalbi sarsıldı.

Kim o? Cassia'nın hızlı cevabı geldi.

Bilmiyorum.

Elinden tekrar kan çeken Lio, kolyesini kavradı ve tünellerden geçide doğru süzülen bir büyü ışığı gönderdi. "Işığımı takip edin. Sizi kalede güvenli bir yere götürecektir."

Minnettar köylüler yola koyuldu ve Lio geçitlerin derinliklerine doğru hızla ilerledi. Etrafında nefes alıp veren tuhaf büyüünün ortasında bir fısıltı, bir kesinlik yakaladı. Lustra'nın kendisi ona rehberlik ediyor gibiydi.

Rudhira'yı başka bir geçidin ışıltısında buldu. Prens yere düşmüş bir Hesperine'in üzerine çömelmişti. Lio Cassia'ya önündeki görüntüyü gösterdi.

Kalos olmaz! diye bağırdı.

Lio baygın arkadaşlarının yanında diz çöktü. "Ne oldu?"

Rudhira, "Biri en iyi gözcümün göğsüne magefire oku saplamış," diye homurdandı. "Yarayı iyileştirir iyileştirmez gidip o okçuyu bulacağım ve Thorn'u ona saplayacağım."

Lio bir magefire yarasıyla ilgili kendi deneyimlerinden, onlar konuşurken Kalos'un damarlarında ne kadar büyük bir acı olduğunu biliyordu. "Başarabilecek mi?"

Rudhira'nın iyileştirici büyüsü Kalos'un aurasını doyurdu. "Evet. Büyüm umduğumdan daha hızlı çalışıyor. Sanırım buradaki güçlü Lustra büyüsü yüzünden."

Lio, Cassia'ya *pasajlar sayesinde iyileşeceğini* ilettili.
Lustra Rudhira'nın onu iyileştirmesine yardım ediyor.

Korkusu azaldı. *Artık tek Hesperine Lustra büyücüsü o değil. Umarım bu ona arkasını kolladığını kanıtlar.*

"Siz ikiniz geçitlere nasıl girdiniz?" Lio sordu. "Cassia onlara eşlik etmeden kimse giremezdi, ta ki bu gece artık onları açabilecekimi keşfedene kadar."

Rudhira kaşlarını kaldırarak Lio'ya baktı. "Savaş büyücülerini adımıımızı kestiğinde, seni ve beni farklı yerlerden çıkardılar. Kalos beni bulduğunda yakınımdakinin icabına yeni bakmıştım. Castra Patria'yı çevreleyen kırsalın her yerinde parlayan portalların ortaya çıktığını ve Hesperine kanının onları açıp kapatacağını söyledi. Bizi girişe götürdüğünde senin büyünü hissedebildim."

Şaşkına dönen Lio tekrar Cassia'nın varlığına uzandı. *Sanırım Kalos için geçitleri açmayı başardık. Hatta tüm Hücüm'u.*

Lustra sadece benim Majestelerini değil, tüm Hesperinleri kabul etti mi?

En azından bu tünel ağında. Orthros'un Silvicultrix'i bize büyük bir hediye verdi.

Bunu bana verdiğin hediye yaptı. Hesperine olmadan önce bu mümkün değildi.

"Biz içeri girerken okçular bizi pusuya düşürdü," dedi Rudhira. "Kalos diğer herkesi önce aşağı gönderdi. Arkamızdaki geçidi kapatırken ok onu yakaladı."

Kalos inledi ve kıpırdandı.

"Kıpırdamadan yat," diye ısrar etti

Rudhira. *O uyanık, diye güvence*

verdi Lio Cassia'ya. *Ona bizi böyle*

korkutmamasını söyle.

Lio onun sözlerini belli belirsiz sırttan Kalos'a aktardı. "Ona bu tünellerin bu gece beni kurtardığını söyle."

"Evet, yaptılar." Rudhira sonunda hastasından uzaklaştı.

"Prensım," dedi Lio, "bu gece Cassia ve benim neler yapabileceğimizi gördünüz."

Rudhira derin bir iç çekti. "İkinizin de evinizde güvende olmanızı istiyorum. Ama sanırım Tanrıça'nın başka fikirleri var."

"Gücümüzü Kallikrates'e karşı kullanalım."

Sonunda Rudhira başını salladı. "Hespera bizim için yeni savunucular yarattığında, onun hediyesine leke sürmeyeceğim. Argyros ve Lyta'yı kararımdan haberdar edeceğim ve senin, Cassia'nın, Mak'ın ve Lyros'un görev için ne zaman ve nerede rapor vermeniz gerektiğini söyleyeceğiz."

"Hazır olacağız." Her nasılsa.

Yeni doğan Özlemi, her nefes alışında göğsüne saplanan bir bıçak gibiydi.

"Şimdi git," dedi Rudhira. "Şafak sökmek üzere ve güneşin seni burada yakalamasını göze alamazsın."

O haklıydı. Şafak Uykusu Lio'yu Tenebra'ya hapsederse Cassia buna dayanamazdı.

YIKIM YOLU

Geliyorum, dedi LIO ona. ?

Beni eve götürdüler. Büyü ve Özlem'in kakofonisi altında sesi zayıftı.

Yakasını gevşetti. Şimdi yalnız mısın? Evet, yalnızım.

Cassia'nın aurasına teslim oldu ve Birliklerinin onu geçitlerden çıkarıp Orthros'a geri götürmesine izin verdi. Adımlarının onu getirdiği yere şaşkınlıkla baktı. Bu buzla kaplı çalılık Komnena Hanesi'nin dağınık bahçelerinde bir yerde olmalıydı.

Arkasında, siyah güllerden ve kaotik duygulardan oluşan bir iz, Grace'in arazideki uçuşunu işaret ediyordu. Önünde ise dikenlerden oluşan bir duvar onunla Grace'in titreyen varlığı arasında duruyordu.

"Cassia, burada ne yapıyorsun?"

Daha fazla yıkıma neden olmamaya çalışıyorum.

O orada dururken, dikenlerden oluşan kalesi büyüyor ve her an daha fazla siyah gül filizlendiriyordu. Gücünün köklerinin bahçeye yayıldığını, izin verilen alanın besiniyle beslendiğini hissedebiliyordu. Düşünceleri de bir o kadar vahşiydi.

Onun kuşatılmış zihnini okşadı. *Çok dolusun. Yardım edebilmem için beni içeri almayacak mısın?*

Hayır! Kanın... Onun yutkunduğunu duydu. Büyü onunla da beslenecek.

Bırak, dedi. Bana ihtiyacın var.

Seni incitmek istemiyorum.

Bir adım daha yaklaştı, neredeyse elini bir buz dikenine çalısına çarpıyordu. Siyah gül sarmaşıkları dışarı fırladı ve diğer bitkinin etrafını sardı. Kendisini tehdit eden dalı koparmalarını izledi ve Cassia'ya giden yolu açmak için buz dikenine çalısını yolundan çekti.

Büyünüz tehdit edici değil, aşırı korumacı tepki veriyor. Ama bunu nasıl durdurabilirim?

Lio hızlı düşündü. Lustra'dan potansiyel olarak sınırsız miktarda büyü aktarıyordu. Su baskınına uğradığında güvendiği tekniklerin hiçbirisi onun için işe yaramayacaktı. Lustra'nın savunma içgüdüleri sakinleşene kadar tüm bu büyüü koyabileceği bir yere ihtiyacı vardı.

Onu koyabileceği bir yer biliyordu. Güvenle, belki.

Tüm bu sihri bana aktarmanı istiyorum.

Lio, hayır! Güllerden duvar, reddinin gücüyle kalınlaştı. Senin üzerinde deney yapmayacağım.

Daha önce birlikte izin sitesinde çizim yapmıştık. O deneyleri ne kadar sevdiğimi biliyorsun.

O zaman uysaldı! Bana itaat ederdi. Şu anda öldürmeye hazır.

Ölü kalp avcısının görüntüsü Birliklerinde parladı.

İçeri gelmeme izin ver, diye yalvardı Lio. Sana sarılmama izin ver.

Şu anda kontrolüm yok, diye uyardı. Sana ulaştığımda ne yapacağıma dair söz veremem.

Bunu biliyorum ve içeri girmeyi seçiyorum.

Şehveti onu sarmaladı ve dişleri hazır olmak için uzadı. Madalyonu hariç her şeyini çıkardı, kıyafetlerini onunkilerin yanına bıraktı, sarmaşıklar etrafını sarmadan önce onları yırtmış gibi görünüyordu. Soğuk hava ve onun susuzluğunun sıcaklığı teninde bir ürperti yarattı. Kendi Arzusu kıpırdandı ve vücudunu sıkılaştırdı.

Ya durmamı istersen? diye sordu.

Benim sihrim sizinkiyle boy ölçüşebilir majesteleri. Gerekirse seni durdurabilirim. Gücünü onun düşüncelerinin derinliklerine doğru kullandı.

Dilinin dudaklarında çıkardığı yumuşak sesi duydu.

Lustra'nın savunması onun kanının tadına bakmak ister miydi? Uzandı ve parmağını bir dikene batırmayı denedi.

Güller ürperdi ve gerildi, onu karşılamak için ayrıldı. İçeri adımını atar atmaz dikenli duvar yeniden sımsıkı sarıldı ve onu dört bir yandan güllerle çevreledi. Tepesindeki sarmaşık bariyerinden tek bir ay ışığı ulaştı.

Bir şekil ölümsüz bir hızla ışığın içinden fırladı. Onun gözlerini gördü, genişlemiş göz bebeklerinin etrafında yeşil-altından iki parlayan halka vardı.

Sonra kadın onun üzerine atladı, Hesperine gücü ikisini de yere düşürdü. Adam, tırnakları göğsüne batarken sırt üstü yere düştü. Sarmaşıklar kollarını ve bacaklarını okşuyor, uzuvlarının etrafına dolanıyordu.

Şahdamarına saldırırken güller onu yere yatırdı. Dişlerinin etkisini kasıklarına kadar hissetti, aniden, acı verici bir şekilde sertleşti. Aklından yeminler geçti ama nutku tutulmuştu. Köpek dişlerini daha derine sokabilsin diye başını geriye attı.

Umutsuz iniltieler eşliğinde emerek ve ısırarak boğazını parçaladı. İpeksi gül yaprakları kalçasının iç kısmını okşadı ama dikenler batmadı. Sadece dişleri onu deliyor, damarlarından zevk-acı çekiyordu.

Kavrıldığı elini adamın vücudunda gezdirerek ereksiyonunu buldu. Sıkı tutuşu adamın zevkle tıslamasına neden oldu. Onu istediği yere koydu, elinin sert bir darbesi ve kalçalarının bir hareketiyle onları birbirine uydurdu. Isırığı sıkılaştı ve boğazına demir atarak hızlı ve sert bir şekilde üzerine indi. Soğuk havada ıslak ısı şaftının üzerine kapandı. Adam kemerli yeni vücudunun gergin kaslarını kavramak için yukarı doğru iterek bağlarına karşı koydu.

Nefesleri havada bulanıklaştı ve sıcak kan, gül yatağında beslenmek üzere boynundan aşağı süzüldü. Koku göğsünde ağırlaştı ve bağlanmamış Lustra büyüğü gizemli duyularını doyurdu. Yaprakların birbiri üzerinde kaydığını ve yeni sarmaşıkların yayıldığını duydu.

Bütün o sihri bana getir, dedi.

Bir başka çılgın inilti daha çıkardı, boğazından beslenirken aynı sert hızda ona biniyordu. Büyüğü ahlaksızca dışa doğru uzanıyordu.

Eğer onun iradesine itaat etmezse, aralarındaki bağı tanımasını sağlamak zorunda kalacaktı.

Dişlerini gererek, kendini onun zihnine daha da yakınlaştırdı. *Ver onu bana.*

Düşünceleri onunkilere karıştı, sahiplenici. Adamın ağzını boynuna doğru çekti.

Evet. Dişlerini ona geçirdi. Kadının kanını ağzına çekerken, onu Birlikteliklerinin daha derinlerine çekti, büyüğü için sessiz bir talepte bulundu.

Etraflarındaki Lustra büyüğünün vahşi dalları, sanki doğal yollarını bulmuş gibi aniden tek ve güçlü bir akıma dönüştü.

Beni şimdi durdur, diye uyardı,

yoksa her damlanı istiyorum.

Kanallamanın tüm gücü göğsüne çarptı. Güç. Kendisinininki kadar sınırsız. Sonsuza dek ziyafet çekecekti.

Büyü çiçek açtı ve her sinirini karıncalandırdı. Kaslarının derinliklerinde zevk spazmları patladı. Onun altında sarsıldı, içinde serbest kaldı ve vücudunu çalıştırırken sadece büyüğü kullanabildi. O olduğunda

Harcanan güç, tekrar patlayana kadar onu daha yükseğe, daha sert bir şekilde itmeye devam etti.

Damarlarında akan sular, ölümsüz bedenini yıkanmış ve neşelenmiş bir halde bıraktı. Orada Silvicultrix'inin merhametine kalmıştı ve kendini hiç bu kadar yok edilemez hissetmemişti.

Sonunda gizemli bir sessizlik çöktü. Aurası hareketsizdi. Tepesindeki güller de öyle, ayları görebilmesi için aralarını açmışlardı. Bir noktada uzuvlarını serbest bırakmışlardı ama o hareket etmedi.

Cassia onun göğsünü iterek kendini yavaşça kaldırdı. Ona göz kırparak dudaklarından süzülen kanı sildi.

Gözleri odaklandı ve nefesi kesildi. "Sen iyi misin?"

Boğuk bir kahkaha attı. "Şaka yapıyor olmalısın."

Sanki yaralarını kontrol ediyormuş gibi ellerini üzerinde gezdirdi, ama hareketleri ona sadece buruşmuş bedeninin hâlâ onunkinin içinde olmasının ne kadar hoş olduğunu hatırlattı.

Kadının elini tuttu ve lekeli parmaklarını yalamaya başladı. Bir ara dilini ısırılmıştı. Kanlarının tadı teninde çok güzeldi.

Başını onun göğsüne yasladı ve gözlerini kapattı. "Bunu yaptığina inanamıyorum; sonuçları ne olursa olsun buraya girdin ve bağlanmamış Lustra'yla yüzleştin."

"Endişelenmem için bir sebep yok. Büyün beni seviyor."

"Sana ne yapacağını hala bilmiyorduk! Benim için aldığın riskler..."

"Sana her adımda rehberlik edeceğime söz verdim." "Bunu anlamama yardımcı olduğun için teşekkür ederim," dedi.

"Biliyorsun, gizemlerini anlamlandırmak en sevdiğim uğraşlardan biri," diye yanıtladı.

"Ne yapacağını nasıl bildin?"

"Bu tür bir su baskını daha önce de başıma geldi çünkü ikili bir yakınlığım var."

"Işık büyünüz ve zihin büyünüz de mi buna neden oluyor? Sadece benim garip Lustra-kan büyüm değil mi?"

"Evet. Senin büyün ikili bir yakınlıktan ziyade birleşik bir ikilik, ama aynı prensip. Hatırlat da bunu notlarıma ekleyeyim."

Onun yüzünü okşadı. "Bu sana olduğunda, yardım etmek için burada değilim.

Nasıl durdurdun?"

"Onlarca yıllık çabayla." Ona bakmak için başını koluna dayadı. "Etrafımdaki çoğu canlıdan daha güçlü olduğumu bilerek bu dünyada yumurta kabukları üzerinde yürüyorum. Gücünle yüzleşmenin ne kadar iyi hissettirdiği hakkında hiçbir fikrin yok."

"Oh," diye yumuşak bir sesle haykırdı. "Şimdi anlıyorum. Seninki kadar büyük bir sihri hissetmeye ihtiyacın var." Kaşlarını çatı ve parmaklarıyla onun dudaklarında gezindi. "Daha önce yalnız mı hissediyordun?"

"Tabii ki."

"Burada, güçlü varlıklarla çevrili olduğumuz Orthros'ta bile mi?"

"Bence bu her güçlü Hesperine'e zarar veriyor olmalı. Bir büyüün yanlış gitmesi ve sizi paramparça etmesinden sonraki o an. Özünüzde, sadece sizin ve büyüünüzün yaşadığı yerde, gerçekten yalnız olduğunuzu fark edersiniz."

Yutkundu. "Evet. Bu gece hissettiğim buydu."

"Kan Birliği bile oraya ulaşamıyor." Parmaklarını kızın saçlarında gezdirdi. "Ama Grace Union ulaşıyor."

Alnını onunkine dokundurdu. "Benimle o yere geldiğin için teşekkür ederim."

"Olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok."

"Bazen Hespera'nın seni neden yarı deli bir Silvicultrix'e sonsuza dek bağladığını kendime soruyorum. Ama sanırım senin kadar büyü birine ihtiyacın olduğunu biliyordu. Ve o meraklı zihninin sıkılmasını engelleyecek pek çok açıklanamayan yeteneğe."

Güldü ama acı çekmeden değil. "Bana senin kadar güçlü bir Zarafet verdiği için ona teşekkür ediyorum. Ne kadar güçlü olursam olayım seni asla kıramayacak olmamın benim için ne kadar önemli olduğunu biliyor musun?"

Yüzünü onun boynuna sakladı. "Evet."

Evet. Biliyordu, çünkü bu gece birini kırmıştı.

Kollarını ona doladı ve zihninin kendi zihniyle birlikte dinlendiği hissini tadını çıkardı. Güzel ve bütün olan İradesi, onun için yaptığı zihin koruması tarafından sonsuza dek korunuyordu. Büyüyü onun ölümlü zihniyle kaynaştırmışlardı ama Yetenekli oluşu onu kendisiyle birlikte sonsuzluğa taşımış, kökleri Zarafet Birlikteliklerinin derinliklerine uzanan bir şeye dönüştürmüştü.

Onun varlığı anılarına karşı bir panzehirdi. Büyücünün zihninin elinde buruştuğunu hâlâ hissedebiliyordu. Sadece dokunuşuyla yok olan bir hayat.

"Acaba evde sevdiği bir çocuğu var mıydı," dedi Lio, "Dexion Chrysanthos gibi. Ya da onun yerine Eudias'a benzeyebilir miydi, eğer

Aithourian emberi'ne girmeye zorlanmamış ve Hesperinlerden nefret etmesi ğretilmemişti."

Cassia başını salladı. "Kalp avcısı hakkında ben de aynı şeyi düşünüyordum. Şans verilse Kalos gibi bir Hesperine olabilir miydi?"

Lio onun saçlarını okşadı. "Çok üzgünüm Cassia. İlk cinayetini işlemenin nasıl bir his olduğunu bilirim. Kan Birliğı aracılığıyla bir insanla birlikte ölümü deneyimlemek." "Bir ölümlüyen çok duygusuzdum. Kendi efendime suikast düzenlemeyi düşündüm. Bir ölümlü olduktan sonra ilk kez bir can alacağımı hiç düşünmemiştim.

Hesperine."

"Hepimizin yapması gerekeni yaptınız. Halkımızı korudun." "Uçup gitmesine izin verebilirdim."

"Eğer yapsaydınız, yarın gece ailemize bir balta daha doğrultmak için geri dönerdi."

"Bunu hiç düşünmedim. Muhakeme yeteneğimi hiç kullanmadım. Onu incitme ihtiyacıyla yanıp tutuşuyordum."

"Çünkü sevdiğin insanları tehdit etti."

"Ama içgüdülerimle hareket etmeyi göze alamam." Eli yumruk şeklinde kıvrıldı. "Kendimi kontrol etmek her zaman en büyük gücüm olmuştur. Hayatım buna bağılıydı. Neden şimdi, başka hayatlar bana bağılyken bunu başaramıyorum?"

"Cassia, sen hiçbir zaman kendini kontrol eden bir kadın olmadın. Sen her zaman korku, acı ve öfkenin içine hapsolmuş güçlü bir büyücüydün. Bir daha asla kendinin o dikkatli versiyonu olmaya çalışma." Kızın yüzünü kendi yüzüne doğru kaldırdı. "Yoluna çıkan her şeyi kır."

2020

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

HAYAL EDİLEN BİR GELECEK

Onun kollarında kendini güvende hissederek, kendisini dikenlerin arasından çıkarmasına izin verdi. Tanrıça'ya şükürler olsun ki arkalarında yeni siyah güller filizlenmedi. Onu kulelerine geri götürdü ve yataklarına yatırdığında, yatak direklerindeki çiçekler sadece hoş geldiniz demek için onlara doğru döndü. Knight en sevdiği battaniyesinin yanına yerleşti, halkıyla birlikte olmaktan memnundu.

Kutup gecesi boyunca Uyku olmamasına rağmen, Lio ile birlikte bir tür dinlenme bulabileceklerini öğrenmişti. Şehrin çan sesleri Sığınaklarına ulaşana kadar, birbirlerinin sıkıntılı düşüncelerine merhem olan Zarafet Birlikteliklerinde sürüklendiler.

Öteki dünyada Ay Saatleri gelmişti, bu da Tenebra'da akşam karanlığı anlamına geliyordu.

Lio daha endişesini dile getirmeden, "Kalos'un durumuyla ilgili bir haber olup olmadığına bakacağız," dedi.

Güç kuyusuna temkinli bir şekilde uzandı. Şu an için hâlâ sakindi. "Sanırım başkalarıyla birlikte olmaya uygunum."

"Utanç verici." Lio onun arkasını sıktı.

Gülerek onun elini çekti. "Zoe'ye oyma keçilerini görmek için verdiğimiz sözü tutar tutmaz beni kulemize geri kaçırabilirsin."

Lio uzun süre acı çekerek iç çekti. "Bana bir tur daha büyümlü deney yapacağına söz vermelisin."

Hafif tonuna rağmen, onun içinde gizlenen ihtiyacı hissetti, derinden sahiplenici ve zar zor güven verici.

Onun elini tuttu ve uzun, zarif parmaklarından birini yavaşça dişlerinin arasına aldı. "Sana bundan daha fazlasını vaat ediyorum."

Hem açlık hem de merak onun mücevher mavisini bakışlarını aydınlattı. Düşüncelerindeki planı, bir sonraki ziyafetlerine dair güçlü hayallerle çabucak örtbas etti.

Lio inledi ve aniden uzayan dişlerini gizlemek için yüzüne bir yastık çekti. "Bana işkence etmeyi bırakın Majesteleri, yoksa başkaları için uygun bir arkadaş olmayacağım."

Giyinmeden önce ondan bir temizlik büyüü istedi, düzgün bir banyo yaparlarsa saatlerce dışarı çıkamayacaklarını biliyordu.

Ana eve vardıklarında Rudhira ve Kalos'un auraları onları kütüphaneye çekti. İçeri girdiklerinde izciyi bir kanepeye yığılmış, bol cübbesinin yırtmacında bir bandaj görünür halde buldular. Şövalye bir kişnemeyle ona doğru koştu ve Kalos sağ eliyle köpeğinin kulaklarını ovuşturdu.

Cassia Kalos'u hiç bu kadar bitkin görmemişti. "Nasıl hissediyorsun?"

"Korkunç," diye yanıtladı Rudhira onun yerine, kollarını kavuşturmuş Kalos'un başında dikilirken.

Kalos, "Ben göreve hazırım," diye itiraz etti.

"Ben söylediğimde göreve hazırsın," diye yanıtladı Rudhira. "O ok kalbinin çok yakınına isabet etti."

"Bana sahada ihtiyacınız var, Prensım."

"Sana canlı ihtiyacım var. geçici olarak görevden alındığını söylediğimde, bu dostça bir tatil teklifi değildi. Böyle bir magefire yarasıyla Şifa Mabedinde iyileşiyor olman gerekirdi."

Kalos ürperdi. "Eğer orada kapalı kalırsam, tedavi öldürmekten daha kötü olacak. Saygıdeğer annenize saygısızlık etmek istemem elbette. Biliyorsun ki ben... pek Hesperine sayılmam."

Rudhira'nın kaşları daha da çatıldı. "Bir daha asla kendin hakkında böyle konuşma. Bu bir emirdir. Geri kalanımız için o oku almak şimdiye kadar yaptığın en Hesperine şeylerden biri."

Gözcünün kül rengi yüzüne bir kızarıklık geldi ve başını eğdi. "Pekâlâ, Prensım."

"Bunu yapan okçuyu bulma konusunda bir gelişme var mı?" Lio sordu.

Rudhira kaşlarını çatı. "Geride bıraktığı tek kanıt Kalos'tan çıkardığım oktu. Bana tek söylediği, ok saplarını işlemek için elma ağacını tercih ettiği. Ama sözlerime kulak verin, onu adalete teslim edeceğim. Bu arada, Kalos'un tamamen iyileşmeniz için gereken eşsiz kaynaklara sahip olmasını sağlayacağım. Umarım siz ikiniz bu ikilemde bana yardımcı olabilirsiniz."

"Elbette," dedi Cassia, Lio'nun onayladığını çoktan hissetmişti. "Komnena Evi, Kalos'un Orthros'ta düzgün bir şekilde iyileşebileceği tek yer olmalı, izin verdiğim yer sayesinde. Burada kalabilir ve şifacılar ev ziyaretleri yapabilir."

Kalos, "Zorla kabul ettirmek istemem," dedi.

"Bu bir dayatma değil," diye Lio onu temin etmek için acele etti.

"Hayır," dedi Rudhira, "bu senin yeni görevin. Hesperine Silvicultrix'imiz savaş çabaları için gerekli. Senin görevin Lio'nun onu harekete hazır hale getirmesine yardım etmek. Ona Lustra büyüü hakkında öğretebileceğin her şeyi öğret. İyileşmek ve eğitilmek için Kış Gündönümüne kadar vaktin var. Festival bittikten sonraki gece, üçünüzün de -istemeyerek de olsa- sahaya dönmesini istiyorum."

Knight elini yaladı ve onu acınası bir bakışa maruz bıraktı.

Rudhira içini çekti ve köpeğin kulaklarını karıştırdı. "Evet, dördünüzü de kastediyorum, seni salyalı canavar."

Cassia elinin arkasına bir gülümseme sakladı.

Ama Lio gülümsemedi. Kolu koruyucu bir şekilde kızın beline dolanmıştı.

Bu plan sizin için kabul edilebilir mi? diye sordu.

O da isteksizce cevap verdi. "Bize güvenebilirsiniz Prensım. Cassia'nın yurtdışında kendi başına kalmasını sağlayacağız."

"Hazır olacağız," diye kabul etti. "Değil mi, Kalos?"

Kalos tereddüt etti, kaşları çatıldı ama sonra başını salladı. "Seni hayal kırıklığına uğratmayacağım." O anda kütüphaneyi dört aura ve kahve kokusu daha doldurdu. Argyros Amca, Lyta Teyze, Mak, Lyros ve çok genç bir kızla birlikte içeri girdi.

büyük, buharlı tencere.

Mak, Cassia'ya sırtıttı. "Bu güller çok kötü!"

Omzundaki kırmızı karın tozunu endişeyle aldı. "Ne kadar kötü?"

"Görevlerimizi kolaylaştıracak ve Orthros'u daha güvenli kılacak kadar kötü," diye yanıtladı Lyros.

Lyta Teyze uzun kumral saçlarını aşağı indirdi, aurası yorgun ama rahatlamıştı. "Gülleriniz sınırlarımızı korumada o kadar etkili ki, ayrıldığınızda Tenebra'ya kadar size eşlik etmeleri için bu ikisini ayırabilirim."

"Macera zamanı," dedi Mak coşkuyla.

Lyros zarafet örgüsünü Mak'ın kulağının arkasına sıkıştırdı. "*Savunma* amaçlı bir macera."

Mak'ın sırtışı daha da genişledi. "Eminim savunma manevraları düşmanı biraz hırpalamamızı gerektirecektir."

Lio kaşları çatılmış bir halde amcasına döndü. "Görünüşe göre Cassia ve benim diplomatik hizmetten ayrılma talebinde bulunmamız gerekiyor."

Argyros Amca başını salladı. "Hayır, Tenebran İşleri Elçilerim. Sizi yurt dışına, Orthros'u ön saflarda temsil etme yetkisine sahip diplomatlar olarak gönderiyorum. Yapabildiğiniz zaman müzakere edin. Mecbur kaldığınızda savaşın."

"Güveniniz için teşekkür ederim." Cassia bakışlarını kaçırdı. "Bana savaşı terk etmemi söylediğinde itaat etmediğim için özür dilerim."

"Bunun için asla özür dileme," diye girdi Lyta Teyze.

Onunla Argyros Amca arasında bir yük mırıldanıyor gibiydi, Grace Birliği'nde sessiz bir alışveriş olduğu kesindi.

Argyros sonunda, "Sınırımızın korunması Majesteleri'nin görev alanıdır," dedi. "Savaş sırasında herkesin davranışları hakkında onun kararına saygı duymak zorundayım. Diplomatlarımı ayarttığında bile."

Lyta Cassia'yı işaret etti. "Bu diplomat az önce koğuşun tüm uzunluğu boyunca savunmamızı güçlendirdi. Dağların her yerinde yetişen siyah güller bulduk. Çok da saldırganlar. Bir çalılık kalp avcılarından oluşan başka bir savaş grubunu durdurdu bile."

Cassia'nın kalbi yine tekliyor gibiydi. "Hayatta kaldılar mı?"

Lyta Teyze, "O dikenler onlara keşke yapmasaydım dedirtti," diye cevap verdi, "ama hepsini kalpleri hâlâ atarken Charge'a teslim ettik."

Rudhira, "Kale Ustası Baruti onlar üzerinde... güvenli bir yerde çalışıyor diyebiliriz," diye açıkladı. "Bu, Koleksiyoncu'nun etkisini incelemek üzere zihin iyileştirme yeteneğini kullanması için değerli bir fırsat."

"Yardıma ihtiyacınız var mı?" Lio sordu.

Rudhira, "Eğer siz sahada bize katılana kadar ilerleme kaydetmemiş olursa," diye onayladı. "Bu arada, bizim için açtığınız Lustra geçitleri tahliyeleri ve sabotajları çok daha kolay ve güvenli hale getiriyor. Ayrıca Hesperinlerin büyücüler tarafından pusuya düşürülmeden Uykuyu geçebilecekleri bir sığınak sağlıyorlar. Siz ikiniz bize hem sınırda hem de cephede güçlü bir erteleme sağladınız. Bu zamanı kullanın... ve eğer yapabilirseniz tadını çıkarmaya çalışın."

Lio, Mak'ın Cassia'ya bir not verdiğini gördüğünde RUDHIRA oradan ayrılıyordu. Bu da nereden çıkmıştı? Belli ki Entrikaların Leydisi bir şeylerin peşindeydi. Çok sevdiği kahvesinin bitmemiş fincanını bırakıp onu kenara çektiğinde önemli bir şey olduğunu anlamıştı.

İçgüdüsel olarak, konuşmalarının etrafına bir perde büyüsü yaptı. "Özlemin iyi mi?"

"Mesele o değil." Güçlü duygular aurasını sarmış, düşüncelerini Birliklerine yansıtıyordu. Ama onun zihninde duyduğu tek şey botanik terimlerini ezberden okumasıydı.

Kaşları kalktı. "Cassia, düşüncelerini gizlemeye mi çalışıyorsun? Sorun ne?"

"Hiçbir şey." Öfkeli bir nefes verdi. "Bilmen gerekiyorsa, seni şaşırtmaya çalışıyorum. Lütfen bana anlayış göster."

Zihnindeki büyüü bir kenara sakladı ve yüzüne bir gülümseme yayıldı. Eğer Majesteleri ona bir hediye vermek istediye, sürprizi mahvederek buna kesinlikle leke sürmezdi.

O bit onu dudak. "I umut etti için yap

Bu farklı... altında daha iyi koşullar... ama sanırım hiçbir zaman mükemmelliği hedeflemedik, değil mi?"

Başparmağını kızın çilli yanağında gezdirdi. "Mükemmellik hakkında ne hissettiğimi biliyorsun. Beni o şeyden kurtardın."

Kapının girişinde yetişen güllerin siyah çiçeklerinden birini kopardı. "Bizi Gözlemevi kulesinin tepesine çıkarır mısınız?"

"Hypatia'nın Gözlemevi mi? Aklınızda ne olabilir?"

"Düşüncelerimi dikizlemek yok," diye hatırlattı ona, köpeğini kendine doğru sararak. "Lütfen Knight'ı da getir."

Toplantıya bir göz attı ama Mak ve Lyros ortadan kaybolmuştu. Annesi içeri girmişti ve Kalos'la onun için hazırladığı oda hakkında konuşuyordu. Annesi ve Lyta Teyze kışkırtıcı hareketler yaparken, Argyros Amca düşüncelerinin üzerine amansız bir perde çekerek kahvesini yudumluyordu.

Rudhira kapıdan çıkarken Lio'ya sinsi bir bakış attı ve ona düz ahşap bir kutu fırlattı. "Henüz açma."

Lio kabı yakaladı ve avuçlarının arasında tuttu. Örtülü içeriğini tahmin bile edemiyordu. "Tüm ailemiz bu işin içinde mi?"

"Yakında olmayan herkes ," dedi gizemli bir şekilde.

"Krallığı yok eden bakışını takınmışsın." Onu daha yakına çekti. "Karşı koymamam gerektiğini biliyorum."

Lio onları Gözlemevi'ne götürdü ve genellikle Hypatia'nın meslektaşları ve öğrencileriyle dolu olmasına rağmen buranın kendilerine ait olduğunu görünce şaşırdı. Bu mahremiyet için kesinlikle Kia'ya teşekkür etmeliydiler.

Kulenin düz, açık tepesini hiçbir kutup rüzgârı kesmiyordu. Mak ve Lyros'un koğuşları tüm güvertiyi çevreliyor, Xandra'nın taş zemine yerleştirmiş olması gereken sayısız mumun yumuşak alevlerini koruyordu. Aşağıdan bir yerlerden müzik sesi yükselmeye başladı.

"Bu bizim dansımız," dedi. "Tenebra'da dans ettiğimiz ilk şarkı."

Sonunda bir gülümseme Cassia'nın ifadesini rahatlattı ve başını salladı. Knight'a bir komut mırıldandı.

Dantellerle dolu mor bir sepete doğru koştu. Bu Zoe'nin katkısı olmalıydı. Tazı narin beyaz çiçeklerden birini güçlü çenesiyle kavradı ve Lio'ya Cassia'yla birlikte Zoe ve diğer hasta çocuklara şifalı bitkileri kaçırdıkları geceyi hatırlattı. Cassia'nın ailesinin köpek üyesi Lio'ya ilk kez o zaman onay vermişti.

Cassia Rudhira'nın kutusunu mumların arasına bıraktı ve Lio'nun elini tuttu. "Buraya gel."

Onu Gözlemevi güvertesinin en uç noktasına kadar çekti ve hiçbir korkuluğun onları aşağıdaki büyüleyici manzaradan ayırmadığı eşikte korkusuzca durdular. Selas şehri ayaklarının dibine serilmişti. İnsanlarının son bin altı yüz yıl boyunca döşediği her taş. Bu kırılmaz Sığınak'a dönüştürdükleri her kırılman cam parçası. Uğruna savaştıkları her şey.

Cassia derin bir nefes aldı, gerginlik aurasına yayılıyordu. "Burası bana sonsuza dek seninle Orthros'ta kalmamı teklif ettiğinde durduğumuz yer. Bana sonsuz geceyi sunduğun ve sahip olabileceğimiz geleceğin hayallerini kurduğun yer."

"Ne kadar iyi hatırlıyorum. Burada kalmak istediğini itiraf etmiştin."

Yutkundu. "Ve sonra seni reddettim. Bu yüzden bunu burada yapmak istiyorum."

Saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "Ne yapacağım, gülüm?"

Kalbi daha hızlı atıyor, kendi kalbinin göğsünde çırpınmasına neden oluyordu. Elindeki siyah gülü çevirdi. "O gece bana Sığınak'ın beyaz gülünü teklif etmiştin. Ama sen her zaman benim siyah güllerimi kabul ettin, Lio. Dikenlerimi, kaosumu ve burada durmamız, aylar önce hayalini kurduğumuz geleceği yaşamamız için gereken uzun, zorlu yolu."

Bir parmağını dudığında gezdirdi ve dişinin ucuna dokundu. "Buna değdi."

Gözlerini kırıştırdı. "Sana söz veriyorum, bunların hepsi bitti. Sana burada, şimdi, kazandığınızı kanıtlamak istiyorum." Uzandı ve onun boynuna dokundu. "Beni kaybetmeyeceksin. Beni kaybedemezsin. Bu artık mümkün değil."

"Korkularımı bağışla, Cassia."

"Artık korkmak yok, Lio. Biz biriz. Ve bunu söylemenin zamanı geldi." Siyah gülü uzattı, aurası ağrıyordu, sanki kalbini içinde tutuyormuş gibi.

"Lio, beni doğrulayacak ve halkımızın önünde lütuf bağımızın gerçek olduğunu itiraf edecek misin?"

Tüm sözleri, düşünceleri ve beklentileri onu terk etti. Sersemlemiş bir halde durdu, eli onun elini ve o çiçeği sarmıştı.

"Orthros'tan ayrılmadan önce fazla zamanımız olmadığını biliyorum," dedi daha önce birçok kez onun için dünyayı yeniden düzenleyen sesiyle. "Savaşta olduğumuzu biliyorum. Ama bu yüzden sana şimdi soruyorum aşkım. Her Hesperine'den önce sana Grace demek istiyorum. Herkesin görmesi için saç örgünü takmak istiyorum. Ve yoldan çıktığımızda, dünya bize ne getirirse getirsin, tamamen senin olduğuma dair sana güvence verecek bir yeminimiz olsun istiyorum."

Onu kendine doğru çekti ve dudaklarını öptü, krallıkları deviren ve kendisine evlenme teklif eden o tatlı, tehlikeli dudakları. Onu, Grace'i, yeni hediyesini içine çekerken ilk danslarının nakaratı etraflarında dolaşıyordu. Onun.

Adam onun nefes almasına izin verdiğinde, kadın titreyen bir nefes çekti. "Oh, Lio. Cevabını *hissediyorum*. Ama sen de söyleyecek misin? Grace Birliğimiz ne kadar derinleşirse derinleşsin, sözlerin benim için her zaman önemli olacak. Ne de olsa birbirimize verdiğimiz ilk söz buydu."

"Cassia," dedi, hediyesini ve umutlarını ne kadar kolay ezebileceğinin o kadar farkındaydı ki. "Evet demeyi ne kadar çok istediğimi hissedebiliyorsun. Ama evet demek için ne gerektiğini biliyorsun. Ritüel ayrılığımızdan geçmek zorundayız. Tam sekiz gece ayrı kalacağız. Bu senin için dayanılmaz olur."

"Bununla yüzleşmeye hazırım."

"Yeteneklendirilmenden sadece bir ay sonra, büyün bu kadar açken sana bunu yaşatmayı hayal bile edemiyorum. Beklemeyi düşünmüştüm..."

"Ne süre için, Lio? Zaten katlanmak zorunda kaldığımız onca bekleyiştin sonra mı?" Onun yüzünü okşadı. "Özlemin senin için daha katlanılabilir olana kadar."

"Bunun ne kadar süreceğini bilmiyoruz. Ya da bu arada savaş cephesinde neler olabileceğini. Ama şu anda sevdiğimiz herkes burada olabilir. Ne olursa olsun, sonsuza dek sürececek bir anı yaratabiliriz."

Yanağındaki tek bir damla gözyaşını sildi. "Biliyorum. Ama benim ilk endişem sensin."

"Eğer bunu gerçekten şu anda yapmak istemiyorsanız ya da acele etmek sizi mutsuz ediyorsa, bunu tamamen anlarım. Hayal ettiğin her şeyin olmasını istiyorum. Ama bil ki sen ne zaman istersen ben hazırım, bu ister şimdi ister yüz yıl sonra olsun."

Bırakın bir yüzyılı, bir gece daha bekleme düşüncesine bile katlanamıyordu. Ama sadece birkaç saat önce onun Arzusunun acısını hissetmişti. Sekiz gecenin ona ne yapacağını biliyordu. Ölümlüken ona çektirdiği acıları çoktan görmüştü.

Evet, başkaları da öyle.

Aklında bir plan oluşmaya başladı. Bu gece onun için sevgiyle yürürlüğe koyduğu plana layık bir plan olmasını umuyordu.

Onun bakışlarını inceledi, gizemli hisleri Birliklerini araştırıyordu. "Bu, ne istediğin ve neye ihtiyacın olduğu konusunda bana karşı dürüst olmanı istediğim anlardan biri, Lio. Şu anda Ritüel ayrılığımızdan geçmemi isteyip istemediğin sorusuna cevap verme. Teklifime cevap ver."

Bunu onun için kolaylaştırma umudu olduğunu bilerek cevap verebilirdi.

Siyah gülü dudaklarına götürdü. "Evet, Cassia. Sana söz veriyorum ve Hespera'nın Gözleri altında tüm sözlerimizi ebedi bir yemine dönüştüreceğiz."

Kollarını adamın boynuna doladı ve adam da onu etrafında döndürdü. Dünyanın ağırlığı o an için yok olmuş gibiydi ve ikisi de güldüler.

Onu danslarının tanıdık adımlarına doğru sürükledi. Onun Hesperine zarafetiyle hareket edişini izlerken, bu adımları şimdiye kadar hiç gerçek anlamda dans etmemişler gibi hissetti.

"Beni buraya getirdiğinde neden gergindin?" diye sordu.

Birlikte döndükleri adama süründü ve bu samimi dokunuşla Grace Birliği'nde sıcaklık yankılandı. "Hayal kırıklığına uğrarsın diye endişelendim."

Bir koluyla kızın belini kavradı ve onu kaldırdı. "Asla. Aslında, bu tehlikeli bir şekilde mükemmele yakın."

DEĞERLİ BİR ESER

BİR DANS VE Lio'nun hoşuna gitmeyecek kadar az öpücükten sonra, Deneme halkası güvertede onlara katıldı. Mak onu ve Cassia'yı kucakladı. "Thorns, tebrikler, ikinize de. Zamanı gelmişti."

"Bir zafer, Cassia." Kia turkuaz ipek mantosunu omzunun üzerinden attı.

Nodora da onları kucaklayabilmek için udunu bir kenara bıraktı. "Artık yemin planlamasına başlayabiliriz!"

Oturduğu yerden kalkan Şövalye, toplantıya katılmak için sıçradı. Doğruca Lio'nun yanına geldi ve kuyruğunu sertçe sallayarak ayaklarının üzerine oturdu.

Lio, Knight'ın sırtına bir çizik attı. "Beni sürüne kabul ettiğin için teşekkür ederim, ihtiyar delikanlı."

Xandra kollarını kavuşturdu. "Evet demen iyi oldu. Biz Trial kardeşler Cassia'yı bir yığın mendil ve çikolatayla serama götürmeye ve muhtemelen savaş alanında Solia'ya acil bir mesaj göndermeye hazırdık."

"Mak ve ben de seni Tendo'yla birlikte içmeye götürmeyi planlıyorduk," dedi Lyros.

Lio kaşlarını çatarak Cassia'ya baktı. "Hayır dememden korktun! Tanrıça aşkına bunu neden yapayım ki?"

Cassia bir el salladı. "Çünkü yüzyılın yemin törenini üç haftadan kısa bir sürede yapmaya çalışmak nesnel olarak delilik. Ve sen fedakâr olduğun ve benim Özlemim için endişelendiğin için. Teselli çikolatasına ihtiyacım olabileceğini düşündüm."

"Sana asla hayır demem," dedi Lio. "Sadece, 'evet, sonra,' belki."

Kolunu adamın beline dolayan Cassia ona doğru eğildi. "'Evet, şimdi' demene çok sevindim."

"Ben de öyle." Planının işe yarayacağını doğruladıktan sonra bu konuda vicdanı rahat olacaktı.

Xandra kardeşinin hediyesini işaret etti. "Bunu unutma. Şimdi açabilirsin."

Lio, Rudhira'nın örtülü kutusunu açtığında bir fincan buldu; Hesperinler'in Lütuf'u bulduklarında tebrik etmek için verdikleri geleneksel hediye bu. Lio, prens Cassandra'nın kendi Lütüf hakkındaki kehanetlerinden şüphe duyduğunda Rudhira'ya verdiği kupayı hatırlayarak gülümsedi.

Rudhira bu kadehi tek parça koyu kırmızı bir ağaçtan oymuştu. Budaklarına ve kusurlarına kıvrım kıvrım dikenler kazımış, zarif güller ise pürüzsüz kıvrımlarını süslemişti. Zarafetin acı ve neşesinin gerçek bir sembolüydü. Lio, Rudhira'nın kadehi kendi kanıyla doldurduğunu hissetti; bu, onlara her zaman gücünü vereceğine dair bir sözdü.

"Bir sonraki hedefimiz Komnena Evi," diye duyurdu Kia.

Nodora, "Zoe senin kutlama partini düzenleyen kişi olmak için ısrar etti," dedi.

Lio kıkırdadı. "Tabii ki öyle."

Zoe'nin üst kattaki geniş odasına ve mor çiçek yaprakları ve daha mor kurdelelerden oluşan bir denize adım attılar. Birlik'te bir tezahürat gibi kolektif bir sevinç duygusu patlak verdi. Cassia'nın Ayinine katılmış olan neredeyse herkes Zoe'nin keçilerini ve Şövalyesini tasvir eden vitray pencerenin ışığında toplanmıştı.

Zoe kollarını Lio'ya doladı. "Evet dedin!"

Etraflarındaki lavanta ve menekşe cümbüşüne gülmemeyi başardı ve çok ciddi bir şekilde, "Bize böyle güzel bir parti verdiğiniz için teşekkür ederiz," dedi.

"Cassia'ya herkesin önünde Grace-kardeşim diyeceğim için çok heyecanlıyım" diye fısıldadı.

"Bunu senin de yapabilecek olmana sevindim, Zoe çiçeği." Annelerine döndü. "Ama bu kadar çabuk bir yemin töreni planlamanın çok şey istemek olduğunu biliyorum." Annesi telaşlı görünmek yerine parlıyordu. "Cassia

planını yaptığında ilk endişesi buydu. Onu temin ettiğim gibi, sana hamileyken mutfağında Aithourian Çemberi'nin bir üyesinin başını kestim.

Sana sonsuzluğa yakışır bir yemin ettirmek beni korkutmuyor. bir anda."

"Ayrıca," diye girdi Cassandra, "bir Kahin ona neleri önceden hazırlaması gerektiği konusunda birkaç ipucu verdi."

Cassia'nın kaşları kalktı. "Bu, evlenme teklif etmek için kader anını seçtiğim anlamına mı geliyor?"

Kassandra kadehini Cassia'ya doğru kaldırdı.

Lio'nun babası savaşta bilenmiş bir eliyle ipek bir bohça uzattı. "Bunu sana verene kadar kaç yüzyıl geçeceğini bilmiyordum oğlum. Ama sen Cassia'yla tanışmadan önce bile, annen için benim kadar uzun süre beklemeyeceğini umarak bunu hazırladık."

Lio hediyein paketini açtı. Ailesinin kutlama kupası, babasının taş büyüsiyle eski bir tarzda oyulmuş, sadeliği içinde ustaca işlenmiş bir kadehti. Yıldızlar arasında kıvrılan bir hatla işlenmişti. Kadim bir Hesperin kutsaması olan sözcükler annesinin teramisini yansıtıyordu.

Cassia yıldızlara, Anastasios takımyıldızına dokundu. "Bu çok güzel."

"Bunun değerini bileceğiz." Lio onu Rudhira'nın pencere kenarındaki fincanının yanına koydu. "Bunlar evimizde ilk sergileyeceğimiz şeyler olacak."

Annesi, "Tüm Orthros, İlk Hediye Komnenos'u tebrik etmeyi bitirdiğinde bir oda dolusu vitrine ihtiyacın olacak," diye öngördü.

Lio ilk kez, yaklaşan yeminleri karşısında bir parça panik hissetti.

Kendisinin ve Cassia'nın yemin kupasına daha başlamamıştı bile.

Tören sırasında içecekleri kadeh güçlü bir büyü obje ve aşklarının ebedi bir sembolü olmalıydı. Hespera'nın kutsal kâsesinin bir simgesi olmalıydı ve bu kâsedan Grace de dâhil olmak üzere ilahi cömertliği akmalıydı. Ve Cassia'yı kendi soyuna kabul eden Hesperine olarak, bunu yapmak Lio'nun sorumluluğuydu. Sahip oldukları bu kadar az zamanda buna layık bir şeyi nasıl yaratabilirdi?

Sevdikleri onlara hepsi de mükemmel birer işçilik ve büyü şaheseri olan bir dizi fincan sunarken, umutsuzluğa kapılmamaya çalıştı.

Daha da kötüsü, eğer başka bir cephede başarısız olursa, tüm bu kutlamalar ve Cassia'nın aurasında parlayan mutluluk boşa gidecekti.

Konstantina kraliyet gücünün akıntısıyla toplantıya süzülürken eline bir fırsat geçti. Ona planı konusunda tavsiyede bulunabilecek biri varsa o da Kraliçe'nin en büyük kızı, Kraliyet Başyargıcı ve Orthros'un hukuk parşömenlerinin yazarıydı. Tek umudu, böyle bir gelenekçinin sormak üzere olduğu şey karşısında iyice gücenmemesiydi.

Elindeki siyah güllerden birini döndüren Konsntantina, Lio ve Cassia'nın yanına gelmeden önce Xandra'yla bir şeyler konuşmak için durakladı. Cassia'nın çenesini kaldırdı. "Ah, benim en yeni ölümsüz Rosarian'ım. Dur sana bir bakayım."

Cassia dişlerini göstererek gülümsedi.

Konstantina da ona gülümseyerek karşılık verdi. "Çok güzel. Hespera'nın bahçesinde yeşermek üzere ölümlü dünyadan koparılmış bir çiçek daha. Birlikte büyük işler başaracağız, canım."

Cassia, "Sanırım Gülcüler Çemberi'ne sunacak yeni bir gül çeşidim var," dedi.

"Anlıyorum." Konstantina siyah çiçeği burnuna götürdü. "Bunlar en büyüleyici büyüler. Yapraklarındaki kan büyüğü yoğunluğu olağanüstü. Lustra büyüünüzün gelecek yüzyıllarda Hesperine botanliğini nasıl geliştireceğini hayal ettiğimde, olasılıklar heyecan verici." Parmakları çiçeğin üzerinde neredeyse fark edilmeyecek şekilde sıkılaştı. "Kardeşim seni bana tek parça halinde getirse iyi olur."

Cassia'nın yüzünü buruşturması Grace Union'larını etkiledi. *Rudhira ve Efendi Kona'nın ilişkisindeki son anlaşmazlık noktasının ben olduğumu düşünmekten nefret ediyorum.*

Eğer sen olmasaydın, diye onu teselli etti Lio, destansı kardeş rekabetlerini başlatacak başka bir şey bulurlardı.

Her ikisinin de ne kadar güçlü iradeye sahip oldukları ve birbirlerini ne kadar şiddetle sevdikleri göz önüne alındığında, sanırım bu kaçınılmaz.

Cassia tereddüt etti. "Yetiştirilmem sırasında verdiğiniz oy için teşekkür ederim. Size sonsuz minnettarlığımı sunuyorum."

"Beni savaşı desteklediğime pişman etmeyin."

Cassia uzanıp Konstantina'nın eline, prensesine yalvarır bir edayla dokundu. "Umarım Orthros yemin törenimizi sadece birbirimize değil, halkımıza verdiğimiz bir söz olarak görür. Kan Komnena'nın varisleri olarak ayrıcalıklarımızı ve görevlerimizi kabul ediyoruz. İlk Kan Çemberi'ndeki yerimizi almak üzere geri döneceğiz."

"olduğunu görüyorum. Bahçecilik dersleri yapacağımız tartışmaları da dört gözle bekliyorum."

Şimdi, Orthros'un büyük politikacısı Cassia'ya karşı hayırseverlik duyguları beslerken, Lio fırsatı değerlendirdi. "Kona Teyze, yeminimizle ilgili hukuki bir konuda tavsiyelerinize minnettar olurum."

"Memnuniyetle," dedi. "Cassia ile tam bir tören yapmak istediğinize inanıyorum. Yakın aile dışındaki herhangi bir uygun çift kulak önünde bağınızı aceleyle, ortak hukukla kabul etmek yok mu?"

"Elbette hayır," diye güvence verdi ona. "Her biri Kraliçelerin önünde Arzumuzun belirtilerini gördüklerine dair yemin edecek tam sekiz tanışımız olacak. Kendi iyiliğim için değil ama Cassia'nın iyiliği için yapmayı umduğum tek bir değişiklik var. Ritüel ayrırlığımızla ilgili."

"Yeteneklendirilmesinden bu kadar kısa bir süre sonra iddialı bir girişim." Konstantina ilk kez Cassia'ya alt metinden yoksun ve gerçek bir endişe dolu bir bakış attı. "Hiçbirimiz cesaretinden şüphe etmiyoruz ama senin için endişeleniyoruz."

"Ben de öyle," dedi Lio. "Hastalığını gören herkesin tanıklık edebileceği gibi, bir ölümlü olarak zaten çok acı çekti. Özlemine tanıklık etselerdi, bu yasayı yerine getirir ve Ritüel ayrılığı gereksiz kılar mıydı?"

Şaşkınlık Cassia'nın aurasına vurdu. *Lio, hiç şüphe kalmasını istemiyorum. Şartları yerine getireceğim.*

Lütfen, en azından bunu sizin için kolaylaştırmaya çalışmama izin verin.

Onun elini sıkı.

Konstantina dudaklarını büzdü. "Bu oldukça ilginç bir hukuki soru. Ayinsel ayrılık, çiftin birbirinin kanından uzak durması ve her gece farklı bir tanığın semptomlarını gözlemlemek için yanlarında nöbet tutması gereken sekiz gecelik bir süre olarak tanımlanır. Ölümlüler kana aç olmadıklarından, bunun ancak çiftin her ikisinin de Hesperin olması halinde gerçekleşebileceği anlaşılmaktadır."

"Ama bu yasada belirtiliyor mu?" Lio sordu.

Konstantina başını salladı. "Hayır, ama önerdiğiniz şey için elimizde bir emsal yok. Özlem belirtileri genellikle insanlarda bağı kanıtlamak için yeterince belirgin değildir."

Solia'nın şakağındaki bir kas seğirdi, bu da onun süreci desteklemediğinin ilk işaretiydi. "Saygısızlık etmek istemem ama İkinci Prenses, Cassia'nın Lio'ya olan ihtiyacı ölümlüken bile trajik bir şekilde ortadaydı. Maaqul Çölü'ndeki ayrılıklarından sonra onu Lio'ya ben götürdüm. Kollarımda ölüyordu."

"Ve onlar ayrıken Kella ve ben Cassia'yı hayatta tuttuk," diye konuştu Tendo.

"Orthros bunun için minnettar," dedi Konstantina. "Ancak soru hâlâ ortada duruyor. Semptomlarının ne kadarı Özlem'den, ne kadarı yerinden edilmiş büyüünden kaynaklanıyordu?"

"Bunu doğrulayabilirim." Rudhira, aralarında kaynayan gerilime rağmen kız kardeşine bir adım daha yaklaştı. "Bir şifacı olarak gücümü kullanarak, onun büyüünü nasıl emdiğini inceledim. Hastalığının Özlem'den değil, Koleksiyoncu'nun onu büyüünden mahrum bırakmasından kaynaklandığı doğru. Bununla birlikte, aurası Lio'nunkinden başka hiçbir sihrî eksik gücüne vekil olarak kullanmıyordu."

Aralarındaki kırılmaz kanalizasyon, gücünün onu hayatta tutma şekli - bunlar sadece aralarındaki bağ sayesinde mümkün oldu."

Konstantina bir elini dudaklarına götürerek düşündü. "Bu da Cassia'nın semptomlarına dört tanık demek oluyor."

Nike bir adım öne çıktı. "Rudhira ve Annassa Soteira'nın Lio ve Cassia arasında gerçekleşen gizli kanalizasyonu tespit ettiği gece ben de oradaydım." "Biz de oradaydık." Lio'nun annesi babasının elini tuttu. "Onunla birlikteydim. Serada hastalandı ve Apollon ona Lio'nun yanında yardım etti." "Bu yedi eder," dedi Lio, umutla gerilerek.

"Sekiz," diye araya girdi Cassandra. "Yargıçların benim sözümü Kahin olarak kabul edeceklerine inanıyorum?"

Konstantina düşünürken ölümlü ve ölümsüz oda nefeslerini tutmuş gibiydi.

"Kraliyet Baş Yargıcı olarak," dedi sonunda, "Lio ve Cassia'nın katlandıkları ayrılıkların Orthros'un herhangi bir Hesperin çiftinden isteyebileceğinden daha fazla olduğunu ve maceralarındaki yoldaşlarının Özlemlerinin değerli tanıkları olduğunu söylüyorum. Kan Komnena'nın bir dostu olarak, bu ikisinin daha fazla acı çekmesini önleyebildiğim için mutluyum."

Herkes rahatlama nidaları attı ve ardından alkışlar koptu. Cassia'nın eli Knight'ın firfırında yavaşça gevşedi; bu, ayrılıklarından itiraf edebileceğinden çok daha fazla korktuğunun dışa vuran tek işaretiydi. Lio, Cassia'nın rahatlmasına yönelik bu küçük ama güçlü ihanet karşısında üzerinden büyük bir yük kalktığını hissetti.

Bu partiden sonra, diye yemin etti, seni en yakın karanlık köşeye sürükleyeceğim ve bir daha senden uzak durmak zorunda kalmayacağımı bilerek her santimini yiyip bitireceğim.

Lio sertçe yutkundu ve dişlerini herkese göstermemeye çalıştı. "Size minnettarız Kona Teyze."

Prenses gülümsedi. "Töreni dört gözle bekliyorum. Onlar töreni yönetirken annemin yanında bir koltuk bekliyorum."

Cassia'nın gözleri büyüdü. "Kraliçeler bizim için nikâh kıymayı mı planlıyor?" "Elbette," diye yanıtladı Konstantina. "Onlar ilk Lütuflar ve nadiren

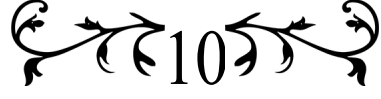
Bir çiftin yeminini duyma fırsatını kaçırmayın, özellikle de Anastasios'un soyunda nadir görülen bir birleşmeyi. Ve kupa taşıyıcınıza gelince, tören sırasında yemin kupanızı kim taşıyacak? Bu rol şahitlikten bile daha büyük bir onurdur."

Lio kupayla ilgili endişelerini perdenin arkasına itmek için çaba sarf etti. Zarafet Birliği aracılığıyla Cassia'ya aklında kimin olduğunu gösterdi ve Cassia da ona kesin onayını gönderdi.

Lio akıl hocasına döndü. "Amca, Cassia ve benim hakkımdakileri nasıl öğrendiğine hâlâ pişmanım. Tüm İlkkan Çemberi'yle birlikte öğrenmene izin vermek yerine sana güvenmeliydim. Şimdi bunu telafi etmeme izin ver. Kupa taşıyıcımız olma onurunu bize bahşeder misin?"

Amcası bileğini kavradı ve onu kendine çekti. Gümüşdil'in duygularının tüm derinliği peçe büyülerinden kaçtı ve Lio'ya soğukkanlı amcasının her şeyi ne kadar derinden hissettiğini hatırlattı. "Bu benim için bir onurdur."

Keşke Lio zamanında uygun bir obje yapabilseydi. Zaman geçmeden ve savaşın kaçınılmaz gidişatıyla yüzleşmek zorunda kalmadan önce bu anıları bir fincanda yakalamanın bir yolunu bulmalıydı.

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

KUSURLU AMA KIRILMAMIŞ

CASSIA'nın sihir dersleri için zamanı kalmamıştı. Ama yapacağı son şey olsa bile, yemin töreninin önünü açmak için cehennem güllerini evcilleştirecekti.

Sanki bir bakışıyla onları korkutabilirmiş gibi, kırık zeminde hâlâ büyümekte olan vahşi şeylere dik dik baktı. Kalos'tan şimdiye kadar öğrendiği bir şey varsa, o da büyüsünü kontrol etmenin Lustra'nın kendisine itaat etmesini istemekten daha karmaşık olduğuydu.

Elindeki ot demetini sıkıca kavrayarak, elini güçlü bir hareketle yere doğru savurdu. Yaprakların arasından büyü fışkırdı. Umut verici. Siyah güllerde cevap niteliğinde bir kıpırtı hissetti.

Koyu renkli çiçeklerle dolu dikenli bir sarmaşık gıcırdadı. Gül dalı yavaşça bir mermer parçasının üzerinden kayarak deliğin içine doğru geri çekildi.

Sonra durdu.

Cassia otları yere . "Bu işe yaramıyor!"

"Öyle." Kalos bandajlarını çıkarmıştı ama yine de etrafını işaret ederken dikkatle hareket ediyordu. "Bak ne kadar ilerleme kaydetmişsin."

Avowal planlama ve provalarından bile daha fazla çaba gerektiren özenli büyü derslerinin sonuçlarını inceledi. Güllerin çoğunu evcilleştirmeyi ve onları sütunların etrafına ustalıkla sarmayı başarmıştı. Ama büyüünün kalbinden yükselen sarmaşıklar hâlâ ona direniyordu. İzin alanının zeminde patladığı yerde, çiçeklerden oluşan bir isyan hala her yöne yayılıyor ve molozları pençelerinde tutuyordu.

Cassia çaresizlik içinde, "Zemini bu şekilde onaramazsın baba," dedi.

Apollon, serbest bıraktığı tek mermer bloğuna doğru ikna edici bir hareket yaptı. Taş güllerin ulaşamayacağı bir yere havalandı. "Misafirlerimiz başka bir yerde durabilir."

"Herkeseye yetecek kadar yer yok." Cassia şakaklarını ovuşturdu. "O zaman havalanabilirler," dedi.

Lyta Teyze'nin kahkahaları galeriden aşağı süzüldü. Tırabzanın üzerindeki ipek örtüyü düzeltti, sonra da çatıdaki deliğin üzerinde oluşturmaya geri döndü. Taze kar taneleri içeri girmekle tehdit ediyordu.

Cassia'nın büyüü damarlarında paniğe kapılmış bir kalp atışı gibi çarpıyordu. "Kalos, deneyebileceğimiz başka bir şey olmalı."

Çenesini ovuşturdu. "Büyü yaparken doğru bitkileri kullanmanın senin için işe yarayacağından emindim. Ama kalp avcılarının kullandığını gördüğüm ya da masalarda Silvicultrix'lerin kullandığını duyduğum tüm büyüleri, jestleri ve büyü malzemelerini denedik. Üzgünüm Cassia. Büyümüzle ilgili pek çok bilgi kayboldu."

"Ben de üzgünüm." Birbirlerinin kötü durumuna duydukları sempati Kan Birliği'ni sızlattı.

Kalos, "Korkarım tek bir çözüm olabilir," dedi.

Güllerden gözlerini ayırıp onun sert bakışlarıyla karşılaştı. "Her ne ise, deneyeceğim."

"O kadar basit değil." Yüzünü buruşturdu. "Sanırım üçlü bir odağa ihtiyacın var." "O nedir?" diye sordu.

"Efsanelere göre, bir Silvicultrix ayinlerinde objeler kullanırdı. Lustra'dan çekebileceği muazzam miktarda büyüye odaklanmasına yardımcı olan üç set. Bunlar en güçlü Lustra eserleriydi, Silvicultrix'lerin izin alanları yaratmak için kullandıkları eserler."

Cassia'nın eli kolyesine gitti. "Sence bu bir tane olabilir mi?"

Kalos başını salladı. "Sanırım bu eskiden Değişen Kraliçe'nin üç odağından biriydi. Şimdi sizin oldu."

Cassia'nın omuzları çöktü. "Bu kadar güçlü iki eseri daha nasıl bulabilirim?"

"Şey, yapamazsınız. Bir odak noktası yapılmalıdır. Ritüeller sırasında onu kullanarak ona hayat verirsiniz." Kolyeyi işaret etti. "Senin Yetenek'in gibi."

Yarısı ahşap, yarısı metal olan erimiş diske baktı. Kadim atasının eserini piçleştirmişti. "Artık bir Silvicultrix olup olmadığım bile tartışılır."

Adam şaşkınlıkla ona göz kırptı. "Tabii ki hâlâ bir Silvicultrix'sin."

"Şu anda sadece bir Lustra yakınlığım var, kan büyüüm sayesinde tamamen başka bir şeye dönüştü."

"Ne olursa olsun sen Orthros'un Silvicultrix'isin," dedi

Apollon. Yüzüne bir gülümseme geldi. "Teşekkür ederim, baba."

Kadının elini iki eski ve güçlü elinin arasına aldı. "Tören için hazırlanma vaktin geldi."

"Ama güller..." diye itiraz etti.

"Gerisini bana bırak. Bu senin yeminin. Tüm endişelerini seni ve Lio'yu sevenlerin ellerine bırak ki bu gecenin tadını tam anlamıyla çıkarabilesin."

Yeni hayatının en sessiz ama en derin ifşaatlarından biri olarak yeniden içine işledi. Yardım isteyebilirdi. Hatta onun yükünü hafifletmek için dağları yerinden oynatacak bir babası bile vardı. Ölümlü efendisinin zıttı olan bu sapkın patrik.

"Size minnettarım," dedi Cassia.

"Sevgimi kazandın," diye Apollon.

Bunu yapmak çok zordu ama güllere sırtını döndü. İçindeki gizli büyüünün akıp gitmesine izin verdi. Yıllarca süren hayatta kalma ve kendini koruma mücadelesi o yabani çiçeklerden daha zordu ama kontrolü bıraktı. Amacını yarım bırakarak, Grace-babasının onu koruyacağına güvendi.

CASSIA boy aynasına baktı ve camdaki görüntünün şimdiki hayatı olduğuna inanamadı. Geçmişteki benliğinin korktuğu gelecekte o kadar farklıydı ki.

Cenazeye uygun bir Tenebran gelinliği giymiş boş bir kabuğa bakmıyordu. Bir erkeğe kurban edilmek üzere Anthros'un sunağına doğru yürümekten korkmuyordu. Ve yalnız da değildi.

Ayna onun çilli halini ve yanından hiç ayırmadığı tüylü köpeğini gösteriyordu. Ama şimdi çilli benliğinin azı dişleri vardı ve Hesperine yemin töreni için giyinmeye hazır yeşil ipek bir peçe saat cübbesi giyiyordu.

Etrafı bu geceyi onun için harika kılmak isteyen insanlarla çevriliydi. Komnena Cassia'nın saçlarını düzeltti ve Solia yanağını Cassia'nın yanağına bastırarak onunla birlikte aynaya baktı. Arkalarında, Trial kız kardeşleri Cassia'yı hazırlayacakları, Grace-annesinin lüks giyinme odasını hazırlamakla meşguldü.

Ritüel salonundan geçip Lio'nun yanına gitmek için sabırsızlanıyordu.

bir kahkaha yükseldi. Onun için ölümlü düğünü yoktu. Kâfir tanrıça Hespera'ya adanmış bir çemberde herkesin önünde sevgilisinin kanını içmek üzereydi.

Zarafetini bulmuştı ve bu gece nihayet bunu tüm Orthros'a söyleyebilecekti.

Komnena ona bir mendil uzattı. Cassia kendi kendine öfkeli bir inilti çıkardı ve gözlerini sildi.

Solia onun omzunu okşadı. "Seni giydirmeden önce tüm gözyaşlarının akmasına izin ver."

Cassia gözlerini sıkarak kapattı. "Kanayan dikenler, bu gece zafer kazanmayı planlamıştım, gözyaşlarına boğulmayı değil."

"hak ettin canım," dedi Komnena.

"Kendime *bir* ağlama izni vereceğim. Bir kez." Cassia'nın omuzları sarsıldı.

"değil," diye yatıştırdı Grace-annesi. "Hepimiz Thalia'nın bu gece burada olmasını istedik."

Cassia daha sert hıçkırdı. "Evet ama... senin, Solia'nın ve diğer herkesin burada olacağını da düşünmemiştim. Bu gece hiç gelmeyecek sandım. Hayatım beklediğimden çok daha iyi."

"Bu ve anneni özlemek aynı anda doğru olabilir." Solia kollarını Cassia'ya doladı. "Ben de onu özlüyorum."

"Ve Iris," dedi Cassia gözyaşları arasında.

Kız kardeşinin aurası ortak bir kederle sarsıldı. "Evet. Onları geri getiremeyiz. Ama burada olabiliriz. Hepimiz."

Solia gidip kapıyı açmak için onu serbest bıraktı. Cassia, Kella Tilili'nin üzerine binmeden hemen önce çivit bitkilerinin kokusunu aldı. Kella'nın dökümlü tuniğinden kedisinin gümüş süslemeli eyerine kadar beyaz Azarqi giysileri içindeydiler.

Cassia rahatlayarak, "Kuşatmadan çıkabildiniz," diye haykırdı.

Kella'nın koyu mavi dudakları bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Ve Tenebra'dan bir arkadaşımı getirdim."

Başka bir ölümlü onu içeri kadar takip ettiğinde Cassia yeniden ağlamamak için kendini zor tuttu. "Perita? Hesperine yeminime mi geldin?"

Eski hizmetçisi ve en eski arkadaşı ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Elbette leydim. Böylesine önemli bir olay için sizi başkasının giydirmesine izin vereceğimi mi sandınız?"

Cassia kollarını Perita'ya doladı, arkadaşının göğsünde bir askıda taşıdığı bebeği itmemeye dikkat etti. Perita'nın aurasına dair izlenimler, yeni ama bir o kadar da tanıdık bir şekilde üzerine çöktü. Güzel bahar çiçekleri ve ısırgan otları. "Bunca yolu -yeni bir bebekle- geldiğin ve görevlerini bıraktığın için teşekkür ederim."

"Birinin beni durdurmaya çalıştığını görmek isterdim. Sen ve Hesperine baykuşun planladığınız Tenebran düğününü yapamayacağınız için üzgünüm. Ama en azından yemin etmene yardımcı olabilirim."

"Callen seninle mi?"

Perita oğullarını okşayarak, "Beni ve küçük Callen'ı gözünün önünden ayırmıyor," diye doğruladı. "Diğer erkeklerle birlikte, Büyükelçiniz Süslü Sabun'u tören için daha da süslü hale getirmelerine yardım ediyor."

Cassia güldü. "Seni çok özledim."

Perita Cassia'yı geniş mermer tuvalet masasına oturttu. "Nereden başlayalım?"

"Yardım edebilir miyim?" Zoe keçileriyle oynadığı masanın altından dışarı baktı. Knight Cassia'nın ayaklarının üzerine uzandı ve Zoe kolunu onun boynuna doladı.

"Elbette yardımınıza ihtiyacımız var." Solia Zoe'ye gülümsedi. "Cassia senin yaşındayken önemli etkinlikler için giyinmeme hep yardım ederdi."

Kia Cassia'nın eline bir kadeh tutuşturdu. "İşte Hesperinleri rahatlatacağı garanti olan, şaraptan biraz daha sert bir şey."

"Arkanıza yaslanın ve güneşlenin." Xandra Cassia'nın boynuna bir havlu doladı, yumuşak kumaş nefis bir şekilde sıcaktı.

Perita saç fırçalarını ve kurdeleleri yerleştirirken, Hesperinler küçük Callen'i bir ileri bir geri dolaştırıyor, minik ölümlüye dişlerini göstererek gülümsüyorlardı.

Nodora, tüm bu çabanın başındaki kişi olarak, hazırladığı göz kamaştırıcı kozmetik ürünlerini işaret etti. "Kitharan Tiyatrosu'ndan eksiksiz bir renk seçkisi getirdim. Sadece Matsu'nun en iyi kreasyonları. Ritüel annemin Hesperine modasının bir simgesi olmasının faydası bu." Nodora Cassia'ya Matsu'nun erkek olarak doğduğu ve kadınlığını ancak tiyatrodaki kadınsı roller oynadığında ifade edebildiği ölümlü hayatını anlatmıştı. Bir Hesperine olarak Matsu artık hem sahnede hem de sahne dışında gerçek benliği olarak yaşayabiliyordu ve güzellik büyülerini ve simyasıyla ünlüydü. her ölümsüz kadının kendini en iyi şekilde hissetmesine yardımcı oldu.

"Lütfen ona minnettarlığımı iletin." Cassia ellerini birbirine kenetlemiş, hangi kadınsı büyüyü önce eline alacağını bilemiyordu.

Küçük, güzel bir koku yağı şişesine baktı, geçmiş korkularına bu geceye müdahale etme fırsatı vermekten çekiniyordu. Yavaşça eline aldı ve mantarı patlattı. Tek hissettiği etrafındaki sevgi dolu auralardı. Derin bir nefes aldı. Kokladığı tek şey güllerdi.

Komnena ona gülümsedi. "Aferin benim cesur kızıma."

Cassia, Grace-annesinin elini sıktı, ona ve geçmişinin anılarından kurtulmak için her gün gösterdiği çabada kendisine yardımcı olan diğer tüm zihin şifacılarına minnettardı.

Solia şişeyi aldı ve Cassia'nın bileklerine gül yağı sürdü. "Bu bir Sonbahar Kutlaması değil, yavrum. Seni o sadık, taparcasına seven parşömen kurduna kabul ettireceğiz ve sonra gerçek paralı askerler gibi masanın altında birbirimizi içeceğiz."

Cassia'nın kahkahası kapının tekrar açılmasıyla kesildi. Orthros'un Kahini, Cassia'nın yemin cübbesini bir sehpanın üzerinde havaya kaldıran inisiye dokumacı ve terzilerinden oluşan küçük bir orduyu yöneterek içeri girdi. Cassia, Kassandra'nın göz kamaştırıcı kreasyonlarının çoğunu görmüştü ama belli ki hâlâ Cassia'nın çenesini düşürme yeteneğine sahipti.

Beyaz ipek cüppe sanki Işık Ayı'nın kendisinden dokunmuş gibiydi. Karmaşık brokarın içindeki bitkisel desenler enfesti ve Cassia bunları dokumanın Kassandra'nın ne kadar zamanını aldığını ancak hayal edebilirdi. Nakışlar parıldıyordu, gerçek altın ipliklerle işlenmişti.

Perita ıslık çaldı. "Orthros beyazı Segetian altınını gölgede bırakıyor ve gerçek bu."

Kassandra yaptığı işi gözden geçirerek etek ucunu düzeltti. "Bir Hesperine bir kan bağına girdiğinde, törende Beyazkan olur ve yeni ailesine ışık getirdiğinin bir sembolü olarak bu rengi giyer. Onları karşılayan Hesperine, yani Kızılgan, yeni bir soyun Lütuflarına verildiğini belirtmek için kırmızı giyer."

"İki ay gibi mi?" Perita tahmin etti.

"Evet." Nodora hülyalı bir iç geçirdi. "Bu çok güzel bir gelenek. Beyazkan'ın ailesi de beyaz giyer ve Kızılgan'ın soyu da çiftin yanında olduklarını göstermek için kırmızı giyer."

"Bunu evdeki herkese anlatana kadar bekleyin!" Perita haykırdı. "On yıl boyunca bunun dedikodusunu yapacaklar ve Solorum'dan Corona'ya kadar her kadın kıskançlıktan yeşile dönecek."

Saraydaki harpiller, tahttan indirilen kralın piçinin geçmişinden nasıl yükseldiğini ve bir ölümsüze yakışır bir cübbe giydiğini duyacaklardı. Ama bu artık Cassia için önemli değildi.

Bu ipek ve altının içinde geleceğini görebiliyordu. Lio'yla yeminlerini edecekleri bu geceyi. Gelecek yıllarda, birlikte yaptıkları evde yemin cübbeleri içinde bir portreleri asılı olacaktı. Önümüzdeki yüzyıllar boyunca, bu cübbeleri her getirdiklerinde giyeceklerdi.

Ailelerine yeni bir Hesperine katılacaktı. Çocuklarını ilk Ayin'de bu cübbeyle kucağına alacaktı.

Cassia Cassandra'nın elini sıktı. "Söyleyecek sözüm yok."

Kassandra gülümsedi. "Kahin, Kahin'in nutkunu mu tuttu? Gerçekten de büyük övgü."

Cassia kahinin sonsuz bakışlarına baktı. Zaman Cassandra'nın etrafında ışık gibi akıyordu, geçmiş ve gelecek onun görüşünde her zaman mevcuttu. Şimdi Cassia'nın kaybettiği yakınlıktan mı bahsediyordu? Yoksa Lio'nun Cassia'nın diğer büyülerini güvence altına alma arayışının gerçekleşeceğini mi söylüyordu?

Cassia koridorda bir asa sesi duyduğunda kalbi yerinden çıkacak gibi oldu. Şifalı bitkilerin topraksı kokuları Tuura'yla birlikte odaya girdi. Koyu kahverengi teninde yeni çizgiler belirmişti ve yuvarlak vücudu eskisinden daha az cömertti. Ama Tenebra'daki çöküşünden sonra Cassia, Küller'in kâhininin hayatta ve yeniden ayağa kalkmış olmasına ancak şükredebilirdi.

"Fıstık!" Cassia onun tuvalet masasının yanındaki sandalyeye oturmasına yardım etti. "Kendini nasıl hissediyorsun?"

"Çok restore edildi." Tuura ona el salladı. "Benim için telaşlanmana gerek yok, Gölge."

Solia Tuura'nın bir yastık koydu. "Savaşta her sıyrık aldığımızda üzerimize titriyorsun. Sıra bizde."

Tuura içini çekti. "Şifacıların berbat hastalar olduğunu bilmen gerekirdi." "Telaşlanmamıza izin verin," dedi Kella. "Bu bir emirdir."

"Madem ısrar ediyorsun, Birinci Kılıç." Tuura kozmetik ürünlerini incelemek için öne doğru eğildi. "Bunlar parlak bir simyacının eseri. Bunlar hakkında çok şey duyduğum Muse Matsu'nun ünlü eserleri olabilir mi?"

"Evet!" Nodora bir kenarda duran narin seramik kavanoza uzandı ve onu Tuura'ya uzattı. "Bunu sana vermemi istedi, Ebedi İpek Kremi'nden özel bir parti."

"Sakalları sihirli bir şekilde eriten bu mu?"

Nodora başıyla onayladı. "Tıraş olmamayı tercih ettiğiniz her yerde kullanılabilir."

"Ona şahsen teşekkür etmem ve simya hakkında sohbet etmem gerekecek." Tuura'nın çok sevindiği belliydi. Erkekliği reddettiği ve bir kadın olarak ruhani doğasını kucakladığı için kimsenin bir kâhini sorgulamadığı daha nazik bir gelenekten geliyordu, ancak erkeksi özellikleri yine de zaman zaman onu rahatsız ediyordu.

"Sizi törende tanıştıracam," diye söz verdi Nodora. "Daha sonra evine uğramanızı çok isteyeceğini biliyorum."

Cassia sözünü kesmekten çekinerek dudağını ısırđı ama Tuura'nın neşesinin altında yatan derin yorgunluğu hissedebiliyordu. "Ne kadar kalabilirsin? Eğer yeminimize gelmen Tenebra'da olduğu gibi seni de hasta ederse Lio ve ben kendimizi asla affetmeyiz."

"Burada, Orthros'ta iyi olacağıma inanıyorum. Diğer Küllerin bensiz töreninize tanıklık etmesine izin veremezdin."

Kella bakışlarıyla Tuura'yı sabitledi. "Eğer kendini hasta hissetmeye başlarsan, bunu saklamaya çalışma. Karege atalarınca olan bağını yeniden kurmak için seni doğruca İmparatorluğa geri götürecektir."

"Korkma, Standstill," diye onu rahatlatdı Tuura. "Geçen sefer olanları tekrarlamak gibi bir niyetim yok."

Aynı endişe Solia'nın duygularını da gölgeledi. "Orthros Boreou'nun sizin için güvenli olduğundan emin misiniz? Ruh evresiyle iletişiminiz tüm bu yarımkürede kesilmiş durumda, değil mi?"

Cassia başını salladı. "Kâhin Kraliçe, Eski Ustaların ruh evresinden geçerek İmparatorluğa seyahat etmelerini engellemek için bir bariyer oluşturdu. Bildiğimiz kadarıyla yaptığı büyü Cordium, Tenebra ve Orthros Boreou'yu etkiliyor."

"İşte bu çok ilginç," dedi Tuura. "Tenebra'da olmak atalarımın büyüsunü etkilediği için kesinlikle zararlıydı. Ama Orthros farklı hissettiriyor."

Kia'nın bakışları merakla keskinleşti. "Nasıl yani?"

"Burada bariyer daha az mutlak," diye düşündü Tuura. "Atalarla konuşamıyorum ama onlar kendilerini bana yakın hissediyorlar."

Bu imalar Cassia'nın başını döndürdü.

Kia öne doğru eğildi. "Burada ruh aşamasına geçmenin daha kolay olabileceğini mi söylüyorsun?"

Komnena başını salladı. "Orthros Boreou'da ruh kapıları yapmak mümkün değil. Biz denedik. Onları sadece Orthros Notou'da, İmparatorlukla aynı yarımkürede açabiliriz."

"Öyle bile olsa," dedi Tuura, "Kâhin Kraliçe'nin büyüsu burada daha zayıf. Benim teorime göre bariyer, evreleri bölmek için büyü yaptığı yerin yakınında en güçlüsü. Orthros Boreou coğrafî olarak ondan daha uzakta olmalı."

Cassia'nın tüyleri diken oldu. "Gölgeler Diyarı ile İmparatorluk arasındaki ruh geçidini yıktığı yer orası olmalı." Maaqul Çölü'nün derinliklerindeki yıkık Btana Ayal şehrini düşündü, orada parçalanmış kapının taş megalitlerini görmüşü. "Elbette."

Geçidin diğer tarafı hâlâ var olmalı. Bu kıtada bir yerlerde Btana Ayal'ın kardeş harabesi yatıyor."

"Orthros'tan uzak bir yerde," dedi Xandra, "bu konuda endişelenmene gerek olmayan bir yerde."

Tuura başını salladı. "Kadim gizemlerin bu gece aklını kurcalamasına izin verme. Şu kadarını söyleyeyim, Karege'nin beni yemin töreninize götürme davetlerini reddedecek kadar iyiyim."

Cassia düşüncelerini bir kenara iterek gülmeye çalıştı. Ama bu düşünceler zihninin arkasında dolaşan yeni hayaletlere dönüştü.

Eğer bir kardeş geçit varsa, Eski Ustalar bunu bir şekilde kullanmaya çalışırlar mıydı? Orthros'ta bariyer daha zayıf olsaydı, İmparatorluğa ulaşmak için bundan faydalanmaya çalışırlar mıydı?

Cassia, sorun ne? Lio sordu.

Bir şey olmadığını söylesem bana inanır mısın? Hayır, inanmam.

O zaman bu gecenin tadını çıkarabilmemiz için benden itiraf almayı erteleyecek misin?

Hmm. Bu değişir. Senden itiraflar almaktan hoşlanıyorum.

Bu gece, tüm baştan çıkarıcılığı istiyorum, itiraflara gerek yok. Gerçekten, Lio. Bizim dışımızda hiçbir şey düşünmek istemiyorum.

Bu durumda, her ne ise birlikte görmezden geleceğiz ve ben de seni baştan çıkaracağım.

Yemin gecesinin beklentisi damarlarını ısıtırken, kapıda gizlenen büyücüyü unutmak daha kolaydı.

Bu, LIO'nun yeminlerini bozmamak için son şansıydı.

Son cam şaheseri denemesi ellerinin arasında asılı duruyordu. Fırının açıklığına doğru havaya kaldırdı. Isıya yeterince yakındı ama çok da yakın değildi.

"Kendi törenine geç kalacaksın." Tendo kollarını kavuşturdu, bunaltıcı atölyede göğsünden aşağı ter damlıyordu.

Lio dişlerini sıkarak, "Bu kupayı bitirmezsem tören olmayacak," diye cevap verdi.

Büyünün rezonansının nasıl değiştiğini hissederek camın yumuşamasını izledi. Neredeyse oldu. İş elbisesinin kolu aşağı düştü ama dirseğinin üstünden yukarı itmeye cesaret edemedi.

Hoyefe onun için geri katladı. Küller'in kılıç ustası, hepsi is ve ter içindeyken bir şekilde bakımlı ve cesur görünmeyi başarmıştı. "Sizi dakikalar içinde en iyi halinize getirebilirim ama benim bile sınırlarım var."

"Başka bir konuda yardımcı olabilir miyiz?" Karege'nin efsanevi saç bulutu kuru sıcakta başının etrafında uçuşuyordu. İri yarı paralı asker bir adım daha yaklaştı ve sandaletinin altındaki camlar çatırdadı.

Mak yüzünü buruşturdu. "Bu noktada yapabileceğimiz pek bir şey yok. Lio herkesin getirdiği malzemelerden yaptığı son bardağı kullanıyor ve bunun uygun kıvama gelmesi geceler aldı."

Callen yere saçılmış başarısız girişimlere baktı. Perita'nın kocası da gömleğini bırakmıştı, Tenebran bünyesinin bu sığağa alışık olmadığı belliydi. Sapsız, yontulmuş bir fincan aldı ve çalışma masasına götürdü. "Başka içecek isteyen var mı?"

"Ben olsam bunu kullanmazdım," diye öğüt verdi Argryos Amca. "Kararsız cin büyüü yayıyor."

Callen kabı dikkatlice yerine koydu. Argryos Amca ona sıradan bir bakır fincanda biraz kahve doldurdu, sonra da bolca likör ekledi.

Lio yapılmakta olan çalışmasını sıcaktan alıp havaya kaldırarak kendisine geri getirdi. Maşasını erimiş cama götürerek kadehin kenarını büyük bir özenle şekillendirdi. İçine hapsolmuş çiçek yapraklarını ortaya çıkarmak için camı inceltti. Ama çok fazla inceltirse, içindeki büyüü korumak için harcadığı tüm çaba boşa gidecekti.

"Adamın sanatına konsantre olmasına izin vermeliyiz." Hoyefe Tendo'yu kuleye çıkan merdivenlere doğru kıskırttı.

"Ben hiçbir yere gitmiyorum," dedi Tendo. "Cassia'yı Ritüel çemberinde bırakmasına izin vermeden önce bu ipek ayağı buradan kendim çıkaracağım."

"Bunu ona asla yapmam!" dedi Lio. Raflardaki cam bölmeler tıkırdadı. Önündeki kadeh inledi.

"Ben de kalsam iyi olur," dedi Mak.

Lyros başını salladı. "Daha fazla koğuşa ihtiyacımız olursa diye."

"Bu sanatçının ihtiyacı olan şey ilham." Tendo'nun gözleri kısıldı. "Tehditler çok ilham vericidir. Daha hızlı çalış yoksa ayak parmaklarını kırarım. Cam yapmak için onlara ihtiyacın yok."

"Tören için ayağa kalkmalarını istiyorum!" Lio itiraz etti.

Tendo bir el salladı. "Çabuk iyileşiyorsun."

Lio dilini ısırarak ve maşasını yalamak için durakladı. Kanlı metali tekrar bardağa uyguladı ve kenarını kanıyla boyadı. Bardağa daha fazla büyü bulaştı. Kırılgan malzemenin bu kez parçalanmaması için dua etti. Parçadan kopardığı bir parça ayaklarının dibinde patladı.

Mak ve Lyros uçan camı bir koruma büyüyle hapsetti, sonra da yığının içine doğru .

Hoyefe temizlenmiş patikadan yürüdü. "Yukarıda kendi sihrimi yapacağım ve her şey hazır bir şekilde bekleyeceğim. Fincan biter bitmez, bizim asi Kızılkan'ı eritip yemin cübbesinin içine koyacağım."

"Kulağa acı verici geliyor," diye mırıldandı Lio, "ama teşekkür ederim."

Hoyefe Callen'a işaret etti. "Gel bakalım savaşçı dostum. Günü kurtarmak bize düşüyor."

Callen içki şişesini kaptı ve Hoyefe'yi takip ederek dışarı çıktı. Lio bakışlarını işinden ayırmazken auraları üst kata sürüklendi.

"Bitmiş görünüyor," dedi Tendo.

Lio başını salladı.

Lyros Lio'nun omzunun üzerinden baktı. "Büyü tamamlanmadı."

Tendo içini çekti ve ellerini havaya kaldırdı.

Lio thelemancy'sini topladı. Mak ve Lyros cam ile diğer herkes arasında başka bir gölge yarattı.

Argyros Amca, "Sonsuzluğu tek bir objede yakalamak kolay bir iş değil," dedi. "Tören bekleyecektir."

Lio bu güvence için ne kadar minnettar olsa da, bu fincan da kırılırsa her şeye yeniden başlamak için çok geç olacağını biliyordu.

Sorun nedir? Şimdi sorma sırası Cassia'daydı.

Size bir şey olmadığını söylesem, sanırım siz de bana inanmazsınız. Tabii ki inanmam.

Sonunda itiraf etti, *hâlâ mükemmel bir fincan yapamadım. Aman Tanrım, Cassia, korkarım bu geceyi mahvedeceğim.*

Kahkahası onun içinde parlıyordu, her camdan daha güzeldi. *Lio. Mükemmel olmak zorunda değil, hatırladın mı? Sadece bizim olması gerekiyor.*

Onların. Dengesiz, güçlü yaratımına akıttığı onca şeyden sonra bunu daha fazla onların yapamazdı.

Camdaki kusurlar da benim en sevdiğim kısım, dedi.

Lio içindeki gerginliğin boşalmasına izin verdi, ona her uzanışında sihrinin bardağa olduğu kadar zihnine de usulca akmasına izin verdi. Durdu

Kesin bir büyü yapmaya çalıştı ve tam olarak anlamadığı doğa kanunlarına göre büyü yapmasına izin verdi. Lustra ona bunu öğretmişti.

Gücü, her şeye rağmen malzemenin içinde oluşturduğu tuhaf büyülü kalıplara büründü. Farklı yakınlıkları, Birlik içinde, onu ve Majestelerini bir araya getiren güçlerle reaksiyona girerek, birbirlerine giden acı verici, harikulade yollarını geri izledi.

Cam uğuldayarak gözlerinin önünde sertleşti. Büyü canlandı ve Lio'nun damarlarında bir titreme yarattı. Cassia'nın geçici soluğunu hissetti.

Binlerce paramparça kulaklarına saldırdı. Cam parçaları etrafındaki havada dans ediyordu. Bir tanesi yüzünü sıyırdı ve ağzından kan damladı.

Kadeh ellerine düştü, kusurlu ama kırılmamıştı.

OceanofPDF.com

EBEDİ YEMİN

LIO, tarağı hâlâ saçına takılı, Hoyefe de tarağın diğer ucunu tutmuş bir halde antreye adım attı. Konukların getirdiği tüm kutlama kupaları devasa bir masanın üzerine dizilmişti. Göz kamaştırıcı dizinin ortasında, kadife örtülü bir kaide yemin kupasını bekliyordu.

"Sakın düşürmeye kalkma," diye tehdit etti Tendo.

"Büyü tamamlandı," diye nefes aldı Lio. "Artık sadece bir damlanın bile camı kıramayacağı kadar güçlü bir obje."

Amcasının elinin ağırlığı omzuna dayanmıştı. "Bu gurur duyulacak bir eser."

Lio, Cassia'nın da kabul edeceğini umarak kadehi sehpasına koydu. Yakasının altına uzanarak, Cassia'nın kendisine taktığından beri boynundan ayrılmayan örgüsünün mührünü kırdı. Cassia'nın saçlarını, o gece daha önce kendisine emanet ettiği kendi Grace örgüsüyle birlikte kadehin içine sardı.

Hoyefe, Lio'nun başının diğer tarafına uzanarak, "Şimdi kıpırdamadan dur," diye emretti. "Ve daha az uzun ol."

Lio arkadaşının işini kolaylaştırmak için eğildi. Callen bir bezle uzanıp Lio'nun alnındaki kanı sildi.

"Hespera'nın Merhameti," dedi Lio, "yemin cübbeme kan mı bulaştı?"

Amcası kıkırdadı. "Hayır, ama bir yemin cübbesinin tören öncesinde, tören sırasında ya da özellikle tören sonrasında ilk kez kanla lekelenmesi olmazdı."

Argyros Amca'nın arkasında, Lyros Mak'a sinsî bir bakış attı. Mak kızardı. Hoyefe, Lio'ya dönmesini işaret etti.

Lio itaat etti. "İmparatorluk Üniversitesi Güzel Sanatlar Okulu Tiyatro Bölümü mezunu Owia'lı Lord Hoyefe'nin standartlarını karşılıyor muyum?"

"Bu gece kariyerinin en iyi işlerinden bazılarını çıkaran tek sanatçı sen değilsin." Hoyefe tırnaklarını omzuna geçirdi. "Yaşamak için fazla güzelsin."

"Teşekkür ederim dostum," dedi Lio.

"Severin'i ve beni töreninize katılan tüm Hesperine misafirleriyle tanıştıracak bana teşekkür edebilirsiniz. Onu Tenebra'da cesurca kurtardığımdan beri, utangaç sevgilim tam bir asi oldu. Sonunda romantik maceralarımıza katılması için birini davet etmeye hazır."

Lio sırttı. "Bu gece yalnız olmayacaksın, Yalnız Adam. İkinizin en iyi arkadaşlara sahip olmanızı sağlayacağız."

Artık kendi kraliyet Sandira kıyafetlerini giymiş olan Tendo, Lio'yu bir aşığı bir yukarı süzdü.

"Peki," diye sordu Lio ona, "Orthros'a ya da İmparatorluk kıyılarına gelmiş geçmiş en tehlikeli iki kız kardeşten birine yemin etmeye beni layık görüyor musun?"

Tendo'nun ağzı bir gülümsemeyle eğildi. "Sen de ona eşitsin."

Lio, Tendo'nun törene dakikalar kala burnunu kırma olasılığını düşündü ve kendi iyiliği için olmasa bile Cassia'nın iyiliği için bu olasılığı düşük buldu. Bu yüzden fikrini söylemenin güvenli olduğuna karar verdi. Eğer bunu yapmak için bir zaman varsa, o da bu geceydi.

Lio Tendo'nun kolunu tutup onu kendine çekti ve kulağına, "Cassia ve ben ilk olabiliriz ama sırada sen ve Solia var. Seni kayınbiraderimiz olarak görme umudumuzdan asla sanma."

Tendo ona küfretti ama yumruk atmadı. Ve gözlerinde kesinlikle bir gülümseme vardı.

Ön odanın kapısı açıldı ve Rudhira tam resmi kırmızı ipeklerini giymiş olarak içeri girdi. Ama Lio, prensin cübbesinin eteklerinin altına gizlenmiş Tenebran binici çizmelerini gördü ve üzerinde hâlâ bir adamas ve kale taşı kokusu vardı.

"," dedi Lio rahatlayarak.

Rudhira dişlerini göstererek sırttı. "Ritüel oğlumun yeminini asla kaçırmam. Biz seni örerken savaş büyücüleri saat daha yaşayacak."

"Doğrusu, savaşı yemin etmeye tercih etseydin seni suçlamazdım." Ritüel babası, kendisi on altı yüz yıldır beklerken, başka bir genç kanın Lütuflarını bulmasını her izlediğinde nasıl da zorlanıyor olmalıydı.

Rudhira'nın aurası yumuşadı ve başını salladı. "Bu gece, olmayı tercih edeceğim başka bir yer yok."

"Peki ya Nike?" Mak sordu.

"Bütün Vekilharçlar da burada," diye yanıtladı Rudhira. "Görevliler tören bitene kadar sınırı tutuyorlar."

"O halde hazırız." Mak, Lio'yu kapıya doğru itti. "Hadi seni Ritüel çemberine götürelim!"

Gerçek bir anda kafama dank etti. Herkes buradaydı. Lio töreni mahvetmemişti. Hiçbir büyücü, savaş büyücüsü ya da tahttan indirilmiş kral bunu engelleyemeyecekti.

"Bu gece Cassia'ya yemin ediyorum. Tanrıça korusun. *Cassia'ya yemin ediyorum. Hemen şimdi.*"

Lyros majestelerine baktı, bakışları yumuşamıştı. "İşte resmi tavsiyemiz. Her dakikasının tadını çıkarın. En kötüsü kolaylaşmak üzere ve en iyisi henüz gelmedi."

Mak, Lyros'un koluna girdi. "Sakın tek romantik olanın ben olduğumu iddia etme."

Lio kapıyı açıp Ritüel salonuna girerken Cassia'nın beklentisi birlikteliklerinde kaynıyordu.

Ritüel salonunun ana girişinin dışında, Cassia gelenek olduğu üzere tek başına duruyordu.

Lio onun zihnine dokundu. Tüm harikulade gece durmuş gibiydi ve birlikte nefeslerini tuttular.

Zamanı geldi, dedi.

Hazır mısın?

Seninle tanıştığım andan beri hazırım. Sen, Firstgrace Cassia, bunu kendin için istiyor musun?

İlk danslarındaki, ilk ısırığındaki sözlerinin yankısıyla gülümsedi. *Hiçbir şeyi istemediğim kadar çok.*

Bana gelin, Majesteleri.

Çifte kapılar Ritüel salonunun ihtişamına doğru açıldı. Beyaz büyü ışıkları ve tam çiçek açmış güller yolunun üzerinde havada süzülüyordu. Tavan arasından İlahi Dilde bir ilahi aşağıya doğru süzüldü. Bu ilahi binlerce yıldır Anastasios'un soyunun başladığı Hespera'nın Büyük Tapınağı Hagia Boreia'da söyleniyordu.

Cassia, Lütuflarına kendi özgür iradesiyle geldiğini herkese göstermek için, kanında taşıdığı Tanrıça'dan başka kimsenin eşlik etmediği tek başına ilerledi.

İçerideki Beyazkanlı konukları gören Cassia, kaç tanesinin burada ailesi olarak bulunduğu inanamıyordu. Perita ve Callen, Tenebran sırdaşları. Kella ve Küller, paralı asker ailesi ve onların reisi

Ukocha, kızı Chuma ve kocası Mumba. Ve geleceği ne olursa olsun Cassia'nın her zaman kardeşi olarak göreceği kanatlı bir prens.

Kız kardeşi, tüylü boynuna beyaz ipek ve güllerden bir çelenk takmış olan Şövalye'yle birlikte önde duruyordu. Yanaklarından özgürce süzülen gözyaşlarıyla Solia kenara çekilip Cassia'nın Lio'ya giden yolunu açan ilk kişi oldu. Diğerleri de onu izledi, bir destek gösterisi. Teslimiyetin, Cassia'yı ebedi soyuna teslim etmenin.

Yarım düzine dilde ona bir veda duası mırıldandılar. "Işığın Gözü, Majestelerine giden yolu gösterebilirsin."

Cassia Kızıl Kanlılarla buluşmak için onların arasından ilerledi. Onun Hesperinleri. Kan Komnena'nın akrabaları ve kolları, parıldayan kırmızı büyü ışıkları ve yüzen Hespera Gülleri altında toplanmıştı. Yalnız Kalos bile kalabalığa göğüs germiş, tesadüfî tavan penceresinin altındaki galeride misafirlerin arasında durmuştu.

O ilerlerken, ölümsüzler kalabalığı kıpkırmızı bir deniz gibi yarıldı ve güçleri onun üzerinde yıkandı. Onların hoş geldin kutsamaları ebedi sesleriyle salonda yankılandı. "Kanın Gözü yolculuğunuzu Lütfunuzla sürdürsün."

Yer değiştiren Hesperine misafirlerinin arasında siyah gülleri gördü. Sarmaşıklar bıraktığı gibi yabancı duruyordu. Ama şimdi onları çevreleyen, eski zemin parçaları olduğunu fark ettiği mermerden yapılmış yeni bir sınır vardı. Apollon hasarı bir çiçek tarhına dönüştürmüş, taşları gülleri saklamak için değil, dikkati onlara çekmek için yeniden şekillendirmişti.

En yakın dostları ve ailesi son yolculuğuna uğurladı. Alkaios Bosko'ya bir şeyler mırıldanırken, Nephalea'nın elleri Zoe'nin ince omuzlarına dayanmış, Cassia'ya iki Hesperin'in çocukken onu nasıl koruduğunu hatırlatıyordu. Zoe kırmızı cübbesinin içinde, saçlarında bolca kızıl kurdele ile çok sevimli küçük bir kan büyücüsü gibi görünüyordu. Cassia, Kan Argyros'un Lütfkâr çiftleri arasında yürüdü, ardından Ritüel ebeveynleri, Lütfkâr ebeveynleri tarafından karşılandı. Apollon ve Komnena ayrılarak Lio'ya doğru son adımlarını attı.

Sonunda Cassia onunla göz göze geldi. Sanki salondaki tüm büyü ışıkları karnında uçuşuyormuş gibi hissetti. Saçlarının siyah dalgaları gevşemiş, örülmeye hazırды. Kulak memesinde yakut bir küpe parlıyordu. Uzun boyuyla, altın renginde parıldayan ağır, kıpkırmızı cübbesinin içinde görkemli görünüyordu.

Onun kanını çağıran bir güç yayıyordu. Onun Gifter'ı. Onun Zarafeti. Bu muhteşem ölümsüz gerçekten onun olabilir miydi?

Yüzündeki ifade şüpheyi yer bırakmıyordu. Ona bir tanrıçaymış gibi bakıyordu ve o anda, kendisine sonsuza dek bu şekilde bakacağını biliyordu.

Açık avucunu uzattı. Elini onun elinin içine koyarak Ritüel çemberinin içinde ona katıldı.

Mozağin dışında, ilk Graces el ele oturuyordu. Cassia, kendisine bahsedildiğinden beri ilk kez Kraliçelerini görüyordu. Tanıma duygusu damarlarının derinliklerinde çınladı. Kendisinden onlara ve onlardan da Hespera'nın Ritüel ilk kanlara dokunup kendi türlerini yarattığı uzak bir geceye akan ortak kanı hissetti. Yanlarında Prenses Konstantina anlayışla gülümsedi. Cassia ve Lio birlikte asillerin önünde kalp selamı verdikten sonra Hespera'nın Gülü ve Anastasios takımyıldızının karşısında karşı karşıya geldiler.

Kraliçe Alea aurası parlayarak konuştu. "Kızılkan Deukalion, halkımızı hangi sebeple bir araya çağırıyorsunuz?"

"Cassia aracılığıyla Hespera'nın bereketini deneyimlediğimi ilan etmek için."

"Beyazkan Cassia." Kraliçe Soteira'nın sıcak sesi salonda yankılandı. "Kendi özgür iradenizle bu beyanda ona katılıyor musunuz?"

"Tanrıça'nın Gözleri Altında, yaparım."

Kraliçe Alea solgun elini kaldırdı. "Ritüel İlk Kan Anastasios yıldızlardan izliyor. Onun adına, hala bu dünyada yürüyen bizler Cassia'nın soyunu kendi soyuna kabul edelim."

Kalabalık yer değiştirdi. Kızılkan misafirleri, Beyazkanlıların aralarına karışması için yer açtı ve tüm sevdikleri bir arada durdu.

Kraliçe Alea, Kraliçe Soteira'nın elini sıktı. "Aralarındaki bağın keyfini yalnızca Graces bilir ama acımız herkes için aşikârdır. Kızılkan Deukalion, sekiz tanık Beyazkan Cassia olmadan sonsuzluğa sahip olamayacağınızı doğrulayabilir mi?"

"Ona olan özlemimi gören sekiz kişiyi çağırıyorum," diye yanıtladı Lio.

"Beyazkan Cassia," diye sordu Kraliçe Soteira, "sekiz tanık

"Kızılkan Deukalion'un size sonsuzluğu sunduğunu biliyor musunuz?"

Cassia yankılandı: "Ona olan özlemimi gören sekiz kişiyi çağırıyorum."

Tanıkları kalabalığın arasından öne çıktı ve orta koridorda ilerledi; yaptıkları şeyin ciddiyetine rağmen şenlikli bir alaydı.

tarif etmek üzereydin. Ritüel çemberinin iki yanında iki yarım ay şeklinde durdular.

Kraliçe Alea, Lio'nun tanıklarına hitap etti. "Lütuf gören ilk Kızılkan olarak, tanıklığınızı dinleyeceğim."

Mak kalp selamını verdi. "Annassa, Lio'nun halkımızı korumak için yaptığı fedakârlıkları izledim ve şimdi mutluluğunu güvence altına almasına yardım etmek benim için bir onurdur. Savaşı önlemek için, bedeli ne olursa olsun Tenebra'dan Cassia olmadan döndü. Majesteleri ve ben onu spor salonunda yere yığılırken gördüğümüzde altı aydır onsuzdu."

Lyros sözlerine şöyle devam etti: "Belirtilerini kendimiz de yaşadığımız için fark ettik. Küçük dövüş yaralanmalarından sonra vücudu iyileşmiyordu. Ne kadar güçlü olursa olsun hiçbir kan onu tamamen iyileştiremezdi."

Cassia'nın eli Lio'nun elini sıkıca kavradı. Onun açlıktan ölmeye ne kadar düşünmekten nefret ediyordu. Deneme kardeşleri onun İlk Kan Çemberi'nin önünde nasıl çöktüğünü anlatırken onları dinledi. Ardından Karege, Tuura ve Hoyefe, Özlem'inin daha sonra Maaqul Çölü'nde onu nasıl tehlikeye attığını anlattılar.

O anılardan artık dehşet duymuyorum, diye sessizce ona güvence verdi. *Bu yaralar yeminimizin bir parçası olsun.*

Kraliçe Alea, "Sekiz kez gerçek söylendi," diye sözlerini tamamladı. "Sonsuza dek bilinsin ki Deukalion'un Cassia'ya olan Arzusu Tanrıça'nın İradesidir."

Haklısın, dedi Cassia düşüncelerinde. *Bir şekilde, o lanetler bu kutsamaya dönüştü.*

Kraliçe Soteira Cassia'nın şahitlerini işaret etti. "Halkımıza Lütuf getiren ilk Beyazkanlı olarak, tanıklığınızı dinleyeceğim."

"Gördüklerim tanıklık olarak kabul edilebilseydi," diye başladı Kassandra, "size Lio'nun Lütufu'yla tanıştığım ilk geceyi anlatırdım, o henüz gelecekteki bir rüyayken. Ama Orthros'a geldiğinde ve İrade Nöbeti'nde bilgeliğimi istemek için beni aradığında onu kanlı canlı gördüm. Kendi içindeki gerçeği görmesine yardım ettim: Özlem sadece kana susamışlık değil, aynı zamanda ruhun açlığıdır. Lio olmadan ruhu ölüyordu."

Cassia'nın en karanlık saatlerinden biriydi. Ama aynı zamanda, şimdi gözlerinin önünde gerçekleşmekte olan bu gelecek için umut bulduğu saatti.

Önce Tendo, sonra da Kella hikayeyi anlatmaya başladılar ve Cassia'nın hastalığı sırasında, çölde Lio'dan ayrı düştüğünde ona nasıl baktıklarını anlattılar.

Sıra Solia'ya geldiğinde, aurası pek çok şeyle doluydu ama en önemlisi bir inanç duygusuydu. "Kız kardeşim için duyduğum korkuyla

Lio ile olan bağıını inkar ediyor. Kalbimin değişmesini aşklarının gerçek olduğuna dair güçlü bir kanıt olarak kabul et. Cassia'yı iyileştirdiğini gördüm. Onun için fedakarlık yaptı. Ve hepsinden önemlisi, geçmişinde yaşadıklarından sonra mümkün olabileceğini hiç düşünmediğim şekillerde onu mutlu etti."

Cassia'nın İmparatoriçe'nin sarayında ölümün kıyısından döndüğünü anlattıktan sonra, sözü bir şifacı olarak deneyimlerini aktaran Rudhira'ya verdi. Cassia o anda Tendo'nun aurasında bir miktar gerginlik yakaladığını düşündü ama bu çok çabuk kaybolmuştu ve duyuları böyle bir anda onu endişelendirmesine izin veremeyeceği kadar doluydu.

Nike ve Komnena Rudhira'nın ifadesini pekiştirdikten sonra Cassia adına son konuşan Apollon oldu. "Cassia'nın oğluma duyduğu özlemle, hayatındaki her zorluğa göğüs gerdiği gibi aynı cesaretle yüzleştiğini gördüm. Serasında yere yığıldığında ayağa kalkmasına yardım ettim. Lio'nun yanına kendi başına yürüyecek gücü olmadığı için değil. Ama onu her zaman ayağa kaldıracak, onun için savaşacak ve elinden geldiğince yolunu kolaylaştıracak bir babayı hak ettiği için."

Cassia boğazındaki yumrunun etkisiyle konuşamadı. Ama konuşmasına da gerek yoktu. Apollon'a Kan Birliği'nde minnettarlığını ilettili.

"Sözlerim Cassia'nın soyumuzdaki yerini mühürlesin," dedi Apollon. "O benim Zarafet kızım."

Kraliçe Soteira başını salladı, koyu renk örgülü tacındaki altın yıldızlar şingirdadı. "Sekiz kez gerçek söylendi. Sonsuza dek bilinsin ki Cassia'nın Deukalion'u arzulaması Tanrıça'nın isteğidir."

"Kraliçe Alea, "Tanrıça'nın Kadehi'nden sonsuza dek birlikte içebilmeniz için yemin kadehiniz getirilsin," diye duyurdu.

Argyros Amca koridorda ilerlerken uzun gümüş örgüsü ve pırıl pırıl cübbesi nefes kesen sessizlikte usulca sallanıyordu. Uzun zamandır beklenen kupayı herkesin hayranlıkla seyretmesi için havada tutarak onlara Ritüel çemberinin içinde katıldı.

Cassia'nın nefesi kesildi. *Lio, bu şaheser için nasıl endişelenmiş olabilirsin?*

Memnun musun?

Büyüleyici.

Kan ve ışık, sanki canlı bir şeymiş gibi kadehin karmaşık botanik desenlerinden akıyordu. Aralarındaki bağ gibi. Kristal berraklığındaki camın içine kapatılmış gerçek gül yaprakları havada süzülüyor gibiydi. Sadece yataklarının üzerinde yetişen kırmızı güller ve Sığınak'ın beyaz gülleri değil. Ama onun siyah gülleri de.

Gümüşdil'in sert bakışları, kadehi onlara uzatırken artık sevinçten sakinleşmişti. "Kendinizi ölümsüz iplerle birbirinize bağlayın, böylece ikiniz de sonsuzluk boyunca yalnız sürüklenmeyeceksiniz."

Lio örgüsünü fincandan kaldırdı, sonra Cassia onunkini aldı, parmakları bir anlığına sürtündü.

"Birbiriniz için kan dökün," dedi Argyros Amca, "böylece ikiniz de asla susamayacaksınız."

Bileklerini dişlerine doğru kaldırdılar ve ısırıklar iyileşmeden ellerini birleştirdiler. Lio, Cassia'nın bakışlarını tutarak parmaklarını onunkilere geçirdi ve kanları kadehe aksın diye onu sıkıca kavradı.

"Cassia," diye başladı, "Glasstongue olarak bilinmeme rağmen, benim için ifade ettiğın anlamı karşılayacak kelimeler bulmakta zorlanıyorum. Ama sana her zaman en doğru sözlerimi söyledim, ne kadar kusurlu olursa olsun, ilk kez açıkça, dürüstçe, yargılamadan konuşacağımıza söz verdiğimizden beri. O gece ve o günden bu yana her gece bana duyduğın güven en büyük armağandır. Birbirimize verdiğimiz ilk yemin bu yemine dönüşsün: Sana karşı her zaman dürüst olacağım. Her zaman güveninize layık olacağım. Sen konuştuğunda, dünyanın dinlemesini sağlayacağım. Savaştığında, senin davayı benim devam yapacağım. Ve barışa hasret kaldığında, senin sığınacağın olacağım. Sana olan sevgim sonsuzluk kadar sonsuz ve damarım her zaman senin bolluğın olacak."

Parmak uçlarını kadehe daldırdı, sonra saç örgüsünü kadının şakağına doğru kaldırdı. Kanının kokusu onu sardı ve yeminlerinin sembolünü saçlarına mühürlerken okşayışını hissetti.

"Lio," dedi, dilinde onun en sevdiği ismin tadını çıkararak. "Kehanet gücüm elimden kaçabilir ama bil ki tüm sihrimi ve tüm İrademi bu kelimelere döküyorum. Sessiz bir hayata hapsolmuşken, beni duydun. Beni dinledin. Ve bana sunduğın güvende, sesimi buldum. Yemin ettiğimiz geceden itibaren beni armağan yağmuruna tuttun: sabrın, nezaketin, olabileceğim kişiye olan inancın. Her dönüşümde bana destek oldun. Şimdi karşınızda gerçek benliğimle duruyorum. Bu güçle seni güvende tutacağım. Her çilende sana destek olacağım. Verdiğimiz tüm sözleri gerçekleştireceğim. Sana olan sevgim sonsuzluk kadar sonsuz ve damarım her zaman için senin bolluğın olacak."

Kanları parmaklarında sıcacıktı. Kendi örgüsünü onun saçlarına tuttu, İradesinden, büyüünden ve sevgisinden bir damlayı dokunuşuna akıttı. Büyünün tuttuğı anı hissetti ve bir tamamlanma duygusu içini doldurdu.

"Kızılkan Deukalion," dedi Kraliçe Alea, "Beyazkan Cassia senin için kim?" Kraliçelerinin, ve tüm halkının önünde "Cassia benim Majestelerimdir," dedi.

"Beyazkan Cassia," dedi Kraliçe Soteira, "Kızılkan Deukalion senin için kim?"

"Deukalion benim ." Kelimeler çok iyi, çok güçlü hissettirdi, gizli gerçekleri sonunda Ritüel haline geldi.

"Lütuf bağınızın gerçek olduğu bilinsin," diye konuştu Kraliçe Alea.

"Hespera'nın sizi kutsamasını kutlamak için önümüzde için," dedi Kraliçe Soteira açıkladı.

Argyros Amca kadehi Lio'nun eline verdi. Cassia'nın Zarafeti onun eserini dudaklarına götürdü. Karışan kanlarında hayatlarının saatlerini tattı ve bu kadehi dövmek için sonsuza dek durduğu kumların adını söyleyebildi. Tapınaklarının ufalanan taşını ve onun kalıcı Sığınak büyüsünü. Orthros'un sahillerinin pırıl pırıl siyahı, onların evi. Parçalanmış penceresinin yeniden yapılmış kızıl şeritleri. Maaqul'un hain kumları bile, her bir tanesi henüz keşfetmedikleri gizemler barındırıyor.

Karşılığında kadehi adamın ağzına tuttu ve herkesin görmesi için kanını içmesini izledi. Toprağın derinliklerinde Lustra, sanki kalıcı, doğal bir yasanın tanığı gibi titriyordu.

Lio elini fincanın üzerinde onunkine doladı ve törenin son geleneği için yakınına eğildi. Boynuna kondurduğu öpücük iffetli ve şefkatliydi ama yine de dudaklarının samimi fırçası, vaadi, dişlerinin zonklamasına neden oldu.

Öpücüğünü onun boğazına bastırdı ve zaman onun için atacağını bildiği nabzını damarlarında hissetti.

KAN İÇİNDE SÖZCÜKLER

LIO CASSIA'NIN DANSINI İZLEDİ. Saçları uçtu ve örgüsü herkesin görmesi için onunla birlikte döndü. Ellerini başının üzerinde çırpı, kıvrak vücudunu salladı, artık onun Beyazkan olmadığını göstermek için kırmızı festival elbiseleri giymişti.

Firstgrace Komnena'ydı.

Tören Ritüel salonunda başlamıştı ama kutlama evin bir zamanlar boş olan odalarından dışarıya, vahşi bahçelere taşmıştı. Geleneksel ilahiler sona ermiş ve yeni danslar başlamıştı. Şaraptan ya da kandan sarhoş olmuş arkadaşları etraflarında dans ederken, Nodora ve müzisyen arkadaşları udlarını ve davullarını sonuna kadar zorladılar.

Lio Cassia'yı kaldırdı ve Cassia onlar dönerken başını geriye attı. Arzuları her dönüşte daha da sıkılaşıyordu.

Kutlama ne kadar sürecektir? diye sordu.

Son misafir eve gidene kadar.

Bir kahkaha atarak ondan uzaklaştı. *Peki bu ne zaman olacak?*

Dansın adımları boyunca onu kovaladı. *Kutup gecesinde Hesperinlerle dolu bir ev, hayatta bir kez yaşanacak bir olayı mı kutluyor? Geceler boyunca burada olacaklar.*

Büyü ışıklarından oluşan bir bulutun altında onu yakalamasına izin verdi. *Onur konuklarının yemin gecesini için uzaklaşmaları ne kadar sürer?*

Onu kendine doğru çekti, vücudunu vücuduna bastırarak hareket etti. *Peçeler altında gizlice kaçmaya çalışmak bizim için bir gelenektir. Yakalanırsak herkes bize gül atar ve evimize kadar kovalar. Ondan sonra istediğimiz zaman gelip gidebiliriz.*

Bir kahkaha attı. *Majestelerinin bu kadar güçlü bir zihin büyücüsü olması iyi bir şey. Fark edilmeden kaçabileceğimizi söylemeye cüret ediyorum.*

Onu döndürdü ve kaldırdı, böylece kalbinin onunkine karşı çarptığını hissedebiliyordu. *Şimdi deneyelim mi?*

Kulağına fısıldadı, dili küpesini okşamak için dışarı fırladı. "Evet. İlk göz ağrın aç."

Sesinin kısık tınısı büyüünün yükselmesine neden oldu. Tüm büyüünü bir perde büyüüne etti ve onları festival ışıklarının arasındaki gölgelerin derinliklerine çekti. Peşlerinden gelen müzik sesiyle bahçelerde hızla ilerlediler. Kuleleri görünür hale geldi ve son patika boyunca hızla ilerlediler.

Birdenbire bir gül bulutu patladı ve Cassia bir şaşkınlık çığlığı attı. Tombul, yumuşak çiçekler başlarına yağdı

Lio gölgelerden gelen neşeli kahkahaları neredeyse tanıyamıyordu. Ama onun peçelerini yenebilecek tek bir büyücü düşünebiliyordu.

"Amca?" diye mırıldandı.

Argyros Amca saklandığı yerden çıktı, omuzları kahkahalarla titriyordu ve Lio'nun burnuna bir gül fırlattı. Gümüşdil'in sesi bahçede yankılandı. "İşte buradalar!"

Arkalarındaki patikada nal sesleri duyuldu ve döndüklerinde savaş atlarına binmiş, heybeleri güllerle dolu Blood Errant'ı gördüler. Artık kendi kahkahalarından nefesleri kesilen Lio ve Cassia, Orthros'un büyük savaşçıları peşlerindeyken çiçek fırlatarak kaçtılar. Arkadaşları ve ailelerinin geri kalanı patikaya dizilmiş, tüm bu gösterinin tadını çıkarıyordu.

Kulenin merdivenlerine ulaştılar. Lio Cassia'yı kollarının arasına aldı ve yolun geri kalanını havaya kaldırdı. Alkışlar onları kapılara kadar kovaladı ve kapılar arkalarından kapanarak gül yapraklarının son telaşını da engelledi.

Cassia onun ağzını kendi ağzına çekti ve hıçkırık kahkahaları arasında onu öptü. Dönerek onu kapıya doğru kaldırdı ve öpüşmelerini derinleştirdi. Cassia parmaklarını Cassia'nın saçlarında gezdirdi, sonra sakinleşerek Cassia'nın saç örgüsünü okşadı. Bir iç çekti.

Ağzını geri çekti. "Hâlâ tam bir tören istiyor musun? Seni hediye ettiğim o tören yatağımızda bir yemin gecesi de dahil mi?"

Onun ağzından birkaç öpücük daha kaptı, sonra başını salladı. "Ah, evet, her şeyi önce resmi yoldan yapmalıyız. Bir dahaki sefere gizlice kaçtığımızda kapıya karşı ziyafet çekebiliriz."

"Mmm." Bunu daha sonra kesinlikle kabul edecekti. Şimdilik onları tek adımda yatak odalarına götürdü ve onu yatağa doğru itti.

Ellerini göğsüne koyarak onu durdurdu. "Bekle. Senin için bir sürprizim daha var."

Kadın onu şakacı bir şekilde itti ve adam sırtarak sendeleyerek geri döndü. Bir sütuna dayandı ve gülleri şefkatle omuzlarına kayd.

"Biz İmparatorluk'tayken..." Ellerini yakasına götürdü ve güzel festival elbisesini açmaya başladı. "...Güneş Pazarı'nda iç çamaşırından başka bir şey satılmayan çok gizli bir çadırı ziyaret ettim."

Onu izlerken dişleri uzadı. Yavaş yavaş çıplak tenini değil, daha fazla ipeği ortaya çıkardı. Sonunda cüppesini iterek çıkardı ve kıpkırmızı bir havuzun içinde ayaklarının dibine düştü.

Kadın, en saf beyaz ipekten yapılmış geçici bir kreasyonun içinde adamın önünde duruyordu. Çıplak omuzlarından ay taşlarıyla tutturulmuş bu narin giysi vücudunu sarıyor ve ayak bileklerine kadar iniyordu. İncecik kumaşın arasından vücudunun her hattını görebiliyordu. Meme uçlarının belirgin izlerinden, ona bakan göbek çillerine ve altındaki karanlık davete kadar her santimini yutmak istiyordu.

Yanakları kızardı. "Bu gece bana ikinci kez öyle bakıyorsun."

"Ne bakışı?" Ona doğru yürüdü.

Boğazında küçük bir nefes düğümlendi. "Sanki ben senin tanrıçanım." "Öylesin ve şimdi diz çöküp sana tapacağım."

LIO'NUN SÖZLERİYLE CASSIA, ölümsüz dizlerinin hâlâ güçsüzleşebileceğini fark etti. "Bunun için hazır olduğunu düşünüyor musun?" diye sordu.

Şimdiye kadar yeni bedenini pek çok şekilde keşfetmişlerdi ama bu henüz bilmediği bir zevkti. Artan dokunma duyusuyla, en hassas yerlerinde ağzının yoğunluğuna hazırlıklı hissetmemişti.

Ama onu bunaltsa bile bunu şimdi istiyordu. Vücudu, yemin kadehinden içtikleri kutsal içkiyle kabaran bir özlemle mırıldanıyordu. Onun kendisini sular altında bırakmasını istiyordu.

"Evet," dedi. "Bu geceyi unutulmaz kılalım."

Kadının önünde dizlerinin üzerine çöktü. "Bu Hesperine yemin geleneğinin çok önemli bir parçasıdır. Beyazkan'a çığlık attırmak Kızılkan'ın görevidir."

Ellerini onun omuzlarına dayadı. "Yemin provaları sırasında kimse bundan bahsetmedi."

"Şu andan itibaren bunu özel geleneğimiz olarak ilan ediyorum."

Karnına yumuşak, durgun bir öpücük kondurdu, ağzı ve dili serin ipekten sıcaktı. Kadının kasları adamın dudakları karşısında seğirdi.

Beklenti. Yavaşça karnında ve kalça kemiğinin üzerinde bir yol izledi. Kadın ellerini adamın saçlarına doladı, onu daha da yaklaştırdı ve devam etmesi için teşvik etti. Adam kadının kalçalarını avuçladı ve kadın bacaklarını onun için daha da araladı. Sıcaklık

Öpücükleri uyluklarının iç kısmında iz bıraktı ve kadın titredi.

Bunu dört gözle bekliyordum, dedi zihninde, ağzı kalçasının ve uyluğunun oluşuyla meşguldü. Şimdi tadının nasıl olduğunu öğrenmek için sabırsızlanıyorum.

Elleriyle onun tepe noktasını çerçeveleyerek, üzerini örten ipeği düzeltti. Adamın onu soymayacağını fark etti.

Yine de, dedi ki. Eğer çok fazla gelirse, durmamı söyle.

Ağzını onun kranasına bastırdı. Zaten arzusundan dolayı sıcak ve nemli olan kumaşta bile bir şok etkisi yarattı. Alt dudağını sertçe ısırды, kendi dişleri ona batıyordu.

Öpücüğünü derinleştirerek ona hafifçe baskı yaptı. Kadından bir inilti yükseldi ve kadın refleks olarak adamın ağzına doğru eğildi. Adamın elleri kadının kalçalarını daha sıkı onu sabitledi.

Tomurcuğunu okşadığında, dilinin pürüzsüz ipek üzerinde kayması tüm duyularına ısı gönderdi. Onun kucağında eridi, artık nefes almıyordu.

Onun tepkisi üzerine kaluksunu tekrar tekrar yaladı. İmkânsız bir zevk, kadının çekirdeğinin derinliklerinde, derisi boyunca ve ayak parmaklarının ucuna kadar kıvılcımlandı. Onun elinde titrerken, vücudunun bu kısmının gerçek olduğuna inanmakta güçlük çekiyordu.

Sen bir rüyasın. Elleri onun üzerinde esnedi. Ama yine de buradasın, benim elimde geçersin. Benim ölümsüz ilk göz ağrım.

Çenesi düştü, dilinin her sert vuruşunda içinden geçen hislerle dişleri zonkluyordu. Destek için kollarını ona daha sıkı sardı. Zarafet Birliği çiçek açtı, samimi fiziksel eylemleri düşüncelerini ve duygularını birbirlerinin derinliklerine doğru döndürdü.

İçindeki gizemli yollar onunla dolup taşı. Vücudu şarkı söylüyordu, en keskin uçta yakalanmıştı. Sonunda konuşabilmek için bir nefes aldı ama tek başarabildiği çaresiz bir çığlıktı. Ya onun ellerinden havalanmak ya da yere yığılmak üzereydi.

Dizleri büküldü. Adamın ağzı onu serbest bırakmanın eşiğinde bıraktı ve adam onu hızla kolundan yakaladı. Oda döndü, duyuları yıldızlarla doldu ve sonra adam onu yatak örtülerinin yumuşak yığına yatırdı.

Dizlerinin arasına diz çöktü. Refleks olarak kalçalarını, göbeğindeki lezzetli işkenceye karşı sıktı.

"Çok mu fazla?" diye sordu. "Evet," diye inledi.

"Daha fazlası için hazır mısın?"

"Evet. Sana ihtiyacım var-Tanrıça bana yardım et, ihtiyacım var-"

Adam kadının bacaklarını ayırdı ve kadın konuşmaktan vazgeçerek başını salladı. Adam ellerini kadının kalçalarından geçirerek ipeği yolundan çekti. Kadın kendini desteklemek için topuklarını yatağa gömdü.

Aralarında hiçbir tampon olmadan, yüzünü kadının kalçalarının arasına gömdü ve ağzıyla onu sardı. Kadın şaşkın bir haykırıyla yataktan kalktı.

Burada da tadın inanılmaz, diye bilgilendirdi onu.

Sert öpücükleri yerini dilinin hınzır, narin dokunuşlarına bıraktı. Elleri yatak başlığının kıvrımlı demirinin üzerine kapandı ve adam bacaklarını aşağı doğru tutarken o da oraya yapıştı. Bildiği tüm sapkın lanetler ve Hespera'ya dualar dudaklarından döküldü.

Bu benim tanrıçam, dedi.

Tomurcuğunu ağzına aldı ve emmeye başladı. Sanki saf duyulardan oluşan bir yaratığa dönüşmüş gibi hissetti. Ölümsüz duyuları tek bir amaç için var olmuştu. Zevk, en ham haliyle.

Hâlâ bir sesi vardı. Etraflarında yankılanan onun çığlığıydı. Ama avuçlarının teninde gezinmesine, parmaklarının kaslarını deşmesine kıyasla çok uzaktı. Ağzı, ıslak bir sıcaklıkla kızıne karışarak onu yeniden dönüştürüyordu. Vücudu onun elinde bir kez daha parçalanıp yeniden şekilleniyor gibiydi.

Tam daha kırılmaya dayanamadığı anda, adam ağzını çekti. Onu ağırlığıyla sardı, ona sığınak ve sükûnet verdi. Kadın, adamın tatmin olmuş gülümsemesi ve nemli dişleri ortaya çıkana kadar nefes almadı ya da hareket etmedi.

Yumuşak bir sesle konuştu. "Bu bir anı yarattı mı?"

"Zihnime sonsuza dek bağlı, tıpkı koğuşumuz gibi," dedi köpek dişlerinin arasından.

Dişlerinden birini okşayarak onu tekrar inletti. "Ama şimdi tanrıçam kana aç. İzin ver sana yemin ziyafetini vereyim."

Adam ayağa kalktı ve onu da yanına çekti. Kendi kendine yavaşlaması gerektiğini, bu anı uzun tutması gerektiğini söyledi, ama Özlem'inin vahşiliğiyle yakasını yırttı.

Ona izin verdi. *Sonsuzlukta çok yavaş ya da çok hızlı diye bir şey yoktur. Tüm anlarımız sürecektir.*

Acı, onun eğlence ve zevk sersemliğini yarıp geçti. Gerçekten sınırsız zamanları var mıydı? Bu savaş sırasında neler olacağını bilmiyorlardı. Lio onun ellerini tuttu ve onu sakinleştirdi. "Evet Cassia. Ne olursa olsun gerçekten sonsuza dek birlikte olacağız. Bu hayatı yan yana yaşayacağız -ya da terk . Bu da Lütuf'un doğasıdır. Kaybetme korkusu yok. Ben bu dünyada ya da Mabet'te seninle olsun."

Festival tınışını sonuna kadar çıkardı ve kadın onun için hazırladığı sürprizi gördü. İlahi yazılar bir sarmaşık gibi derisine işlenmişti. Parlayan kıpkırmızı harfler şahdamarının üzerinden kalbine ve pantolonunun içine doğru uzanıyordu.

Parmağını kelimelerin üzerinde gezdirdi. "Bu bizim yeminimiz."

"Sana o ilk gece ve bu gece söylediğim her kelime. Yeminlerimizle ziyafet çek ve onlar tenimden gittiğinde, hala damarlarımızda olduklarını bil."

Onun boğazını öptü, ezilmiş gül yapraklarının ve kanının tadını aldı. *Söz veriyorum* kelimelerini ağzına aldı, onun hafif büyüğü dilinde tatlıydı.

Seni çok seviyorum, diye fısıldadı zihninde.

Seni seviyorum gülüm.

Onu sırt üstü yatırdı. Köpek dişleriyle yazıyı çerçeveleyerek, keskin uçlarını hafifçe derisinin üzerinde kaydırarak ve taze kan çekti. Adamın aurasındaki zevk kuyusundan birlikte nefes aldılar. Kan, göğsünün hatlarını izleyerek derisi boyunca ilerledi. İnfüzyon dövmeyi daha parlak hale getirdi ve kız onun meme ucunu çevreleyen parlayan yazı girdabını emdi.

Harf harf, her bir sözün, her bir anının tadını çıkarmak için hayatlarının belirleyici kelimelerini onun bedeninden yaladı. Sırayla dişleriyle ona taptı. Hiçbir şeye inanmazken onun için kutsal hale gelen ilahi ölümsüzlüğüne.

Dövme kasıklarının üzerinde müstehcen bir noktada son buluyordu. Yumuşak bir sıyrıkla, kadın adamın pantolonunu çıkarırken tırnaklarını yatak örtüsüne geçirdi. Adamın zorlanan ereksiyonunu serbest bıraktığında, gördüğü manzara karşısında ağzının sulandığını fark etti.

Kadının çenesini kaldırarak ağzına baktı. "O güzel dişlerini buraya getirmen için hazırım."

Köpek dişlerini onun için göstererek vücudunu yukarı kaydırarak. Dişlerini ona doğru parlattı ve onu yastık yığınının üzerine çevirdi. Onun Arzusu

Birliktelikleri boyunca ve damarlarına bir frisson gönderdi. Nabzı daha hızlı atıyor, Grace'i doyurmaya hazırlanırken kanını hızlandırıyor.

Ama tereddüt etti, kadının kalçalarının arasında durdu. Kadın ışık büyüünün parıltısını hissetti. Üzerlerindeki hava parıldadı, sonra bir düzleme dönüştü. Güller ve ayçiçekleriyle kaplı gölgelik yatak yerine, ikisinin bir ayna büyüyle kendisine yansıdığını gördü. Kadın beyaz ipekten bir yumağın içindeydi. Adam, onu siyah ipek çarşaflara bastırıyordu.

Parmaklarını adamın sırtında devam eden dövmenin parlak kırmızı çizgileri boyunca gezdirdi. Yeminleri, hiç bitmeyen bir söz gibi tersten tekrar yazılmıştı.

Ağzını kızın kulağına bastırdı. "Seni avlamamı izle."

Adam onun içine gömülürken kaslarının dövmenin altında oynadığını gördü. Onu doldurdu, vücudunun içini onun etrafında yeniden şekillendirdi. Minnettar bir inilti ile geri çekildi, ancak onu ayna büyüünde kalçalarının görüntüsüne perçinlenmiş bırakan ağır bir itme ile geri döndü.

Dişlerinin yansıması ona parıldıyordu. *Bana ısırığını ver, şimdi ve her gece.*

Orthros'taki ilk gecesini hatırladı, cam aynalarında onun kendisiyle ziyafet çekmesini izlemişti. Şimdi onun ayna büyüünde, kendi dişlerinin onun boğazına battığını görüyordu. Ağzının onun damarına yapıştığını gördü. Ve bu görüntü onu değiştirdi, tıpkı onu dünyasına kabul ettiği gece olduğu gibi.

Sırtından aşağı bir ürperti indi ve kalçaları gerildi. Isırığına verdiği refleksif tepki onu bacaklarının arasında daha da derine itti. Saçlarını okşayarak boğazını emmeye başladı. Adamın zevk yüklü kanı ağzına dolduğunda, vücudunun ritminin değiştiğini, artık içkisiyle aynı anda pompalandığını izledi.

Adamın kanı kadının ısırığından üzerine döküldü. Değerli iksiri yakaladı ve ellerini adamın omuzlarında ve sırtında gezdirdi. Cildinde kendi izlerini bırakarak, yeminlerini onunkilerin yanına kanlı el izleriyle kazıdı.

"Cassia," dedi alçak sesle ve sertçe. Sonra dişleri kızın boğazına kenetlendi.

içine taştilar. Vücudunun onunkinin altına girdiğini, onunla buluşmak için aşağı doğru itildiğini . Çok güzeldiler, besleniyorlardı, birlikte dalgalanıyorlardı, sert ve yavaş. Sonra daha sert, daha hızlı. Çiçekler sallandı, yaprakları adamın sert kaslarının üzerine saçıldı.

Tam görüşü bulanıklaşmaya başlamıştı ki, üstündeki manzara parçalandı. Paramparça olan büyü, sihrini ona doğru uçurdu. Kadının gücü, tüm gücü, kadının içinden çıkıp adamın derinliklerine dolandı. Birbirlerini kırdılar, her salıverme spazmı ve birbirlerinin boğazlarına çarpan sert inilti boyunca birbirlerini bir arada tuttular.

Birliktelikleri sadece daha fazla zevk almak için derinleşti. Daha fazla zaman. Yeminleri bozulamazdı. Ne olursa olsun, Grace kalacaktı.

OceanofPDF.com

geceye kadar

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

BİR ONUR ROZETİ

CASSIA VE LIO, yemin kutlamalarına istedikleri gibi girip çıkıyor, dans ve kahkahalara katılıyor, sonra daha özel bir oburluk için tekrar gizlice uzaklaşıyorlardı. Saatler gecelere akıyordu, kaç tane olduğunu bilmiyordu. Kan Birliği'ndeki duygu akımına kapılan Cassia, ölümsüzlerin zaman algısını anlamaya başladı.

Sonunda kendini avlulardan birinde, Solia'nın söz verdiği içki yarışmasını izlemek için Lio'nun kucığında, Knight'ın ayaklarının dibinde otururken buldu. Kız kardeşi Tendo ile Sandira Krallığı'nın en iyi içkisi olan ora şişesi için karşı karşıya gelirken, Deneme çemberi ve Küller de onları izliyordu. Kaptan Ziara ve İkinci Kaptan Huru, korsan kraliçe ve sevgili eşi, en sevdikleri kumar ortakları Cassandra ile sonuç üzerine bahse girdiler.

Açık bir kemerden mangrov ağaçlarının ve sazlıkların kokusu geliyordu. Orthros'un casus ustaları düşman topraklarına girip çıkarken sessizce kutlamaya katılmışlardı. Cassia ve Lio, Kraliçelerin Baş Elçilerini karşılamak için ayağa kalkmış, bileklerini sıkmışlardı.

"Basir, Kumeta," diye selamladı Lio onları, "sizi görmek harika."

"Bunun için eve gelebileceğinden emin değildik." Cassia elçilerin buraya gelmek için Magelands'ın hangi tehlikeli köşesinden kaçtıklarını ancak hayal edebilirdi.

"Elbette geldik," diye yanıtladı Kumeta. "Ne de olsa ilk tanıştığınızda biz de oradaydık."

Basir'in her zamanki asık bir gülümseme belirdi. "Tenebra'ya o yolculukta, Lio ölümlü bir hanımefendiyle gizlice buluşarak özenle hazırlanmış planlarımızı neredeyse mahvederken, bunun nasıl sonuçlanacağını kesinlikle tahmin edememiştim."

"Olası felaketlerin uzun bir listesini yaptı." Kumeta ona başını salladı.

Basir, "Bu sonuç hayal ettiğim her şeyden çok daha iyi" dedi.

"Yani en iyi senaryonun gerçekleştiğini mi söylüyorsun?" Cassia sahte bir şaşkınlıkla ağzını kapattı.

Lio gözlerini Basir'e dikti. "Başka bir iyimserlik kırıntısı mı seziyorum?"

Basir kaşlarını çatı ama aurası gülümsedi. "Siz ikiniz işin içindeyken iyimserlik bana alışılmadık derecede sık geliyor."

Solia ve Tendo bir kadeh daha attılar ve korsanlar alkışladılar. Ama Mak ve Lyros şenlikten uzaklaşıp elçilerin yanındaki Lio ve Cassia'ya katıldılar.

Basir tereddüt etti, sonra etraflarında bir perde büyüğü şekillendi. "Size Cordium'dan haberlerimiz var. Size ne kadarını söyleyeceğimizi tartıştık. Bu geceyi asla lekelemek istemeyiz."

Kumeta, "Ancak bilmemenin sizi nadiren rahatlattığını da anlıyoruz," diye ekledi.

Lio kolunu Cassia'ya doladı. *Bulgularını duymak istersen, onları seninle birlikte taşıyacağım.*

Cassia dudağını ısırđı. Bir zamanlar olsa tereddüt etmezdi. Leydi Circumspect, ne kadar acı verici olursa olsun her sırrı bir silah olarak kullanmak için kendine toplardı. Ancak şu anda, Firstgrace Cassia tüm bunları unutmak istiyordu.

Yapmak istediğim şey arkadaşlarımızla başımız dönene kadar dans etmek. baktı. Ama onların iyiliğı için tek bir silahı bile boşa harcayamayız, değil mi?

Lio iç çekti. *Katılmıyorum.*

"Ne öğrendin?" Cassia sordu.

Kumeta dudaklarını büzdü. "Anthros Tarikatı ile Hypnos Tarikatı arasındaki mevcut siyasi durumdan haberdar olduğunuzu varsayıyorum?"

"Evet," diye yanıtladı Lio, "Hypnos Tarikatı'nın henüz savaşa müdahale etmemiş olması dikkate değer."

"Çok garip," diye onayladı Lyros, "Anthros Tarikatı'nın hem rakibi hem de müttefiki olma geçmişleri düşünüldüğünde. Hypnos Tarikatı'nın, Anthros'a hizmet eden kardeş büyücülerinin kellelerimiz için rekabet etmeden Hesperinleri yakmasına izin vermesi hiç hoş değil."

"Bence bu işin arkasında Koleksiyoncu var," dedi Cassia. "Eski Ustaların tüm büyücülerin, ama özellikle de Hypnos Tarikatı'ndaki büyücülerin iplerini elinde tuttuğunu biliyoruz. Kallikrates onları geri çağırması olmalı. Hediye Toplayıcıları bile geride tutuyor çünkü bizimle savaş büyücüler arasında bir savaş çıkması planının bir parçası."

"Şimdiye kadar." Basir'in aurası ciddiydi. "Hypnos Tarikatı nihayet Hesperinlere yeni ödülleri koydu ve Corona'dan Şehit Geçidi'ne kadar her Hediye Toplayıcısı ödülü almak için yarışıyor."

"Kime ödül koydular?" Mak sordu. "Yine Blood Errant değil mi?"

Basir başını salladı. "Sadece iki ödül var: Lio ve Cassia."

Kumeta, "Bunu bir onur nişanı olarak kabul etmeni öneririm," dedi.

Cassia'nın elleri yumruk şeklinde kıvrıldı. "Güzel. Demek ki bizim tarafımızdan tehdit edildiğini hissediyor."

Lio'nun büyüü Birliklerinde parladı ve kolu onun etrafında sıkılaştı. "Sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim."

Başını kaldırıp ona baktı. "Ben de sana bir şey olmasına izin vermeyeceğim. Başımıza ne gelirse gelsin, Trial kardeşlerimizle birlikte yüzleşeceğiz."

"Bu doğru," dedi Make. "Yeni hediyeniz de Corona'dan Şehit Geçidi'ne kadar en iyi korumaya sahip."

"Uyarı için teşekkürler," dedi Lyros elçilere. "Bu hazırlanmamıza yardımcı olacaktır."

Basir başını eğdi. "Prensimize rapor vermiyoruz."

"Ve gitmeden önce bir dans için zaman ayırın." Kumeta onun elini tuttu ve avludan çıkarken ona eşlik etti.

Yüz ifadesi alışılmadık derecede ciddi olan Mak, majestelerine baktı. Lyros durakladı, sonra başını salladı.

Mak peçelerini indirmede. "Sizin için bir yemin hediyemiz daha var. Peçenin ortasında bize doğru gel, sana gösterelim. Knight'ı Zoe ile bırak. Siz ikiniz yalnız gelmelisiniz."

O gecenin ilerleyen saatlerinde Lio onları Deneme kardeşlerinin yanına götürdüğünde ^{aysız gökyüzü} Cassia'ya ağır gelmişti. Mak ve Lyros onları denize bakan bir uçurumun kenarında bekliyordu, bir partiye değil gizli bir konseye yakışır örtülerle örtülmüşlerdi. Mak'ı hiç bu kadar ciddi görmemişti.

Cassia yakındaki Nike heykeline baktı. Komnena Hanesi'nin arazisinde, Blood Errant'ın anıt heykellerinin yanında gizli bir toplantı yaparak ne yapıyorlardı?

Lio kaşlarını çatı. "Merhamet Nöbeti yarın geceye kadar değil. Prometheus'un anma töreninde saygılarımızı sunmayı o zaman planladığımızı sanıyordum."

Cassia Mak'a gülümsedi. "Artık kimse kız kardeşinin heykelinin başında nöbet tutmuyor. Gerçek Nike'la konuşabilecekken olmaz."

"İşte bu yüzden buradayız," dedi Lyros. "Kimse bizi takip etmeyecek." "Bu hediye'nin tüm sorumluluğunu üstleniyorum-" diye başladı Mak.

"Bunu konuşmuştuk," diye araya girdi Lyros. "Biliyorsun, suçu eşit şekilde üstlenmeye hazır olmasaydım sana yardım etmezdim."

"Her ne olursa olsun, bunu ben başlattım." Mak derin bir nefes aldı. "Lio, Cassia, bir hediyeye saygısızlık etmekten endişe etmemeniz gereken tek an bu. Size ne teklif ettiğimi bilmeyi hak ediyorsunuz ve reddetme hakkına sahipsiniz."

"Neden bahsediyorsun?" diye sordu. "Elbette sizden gelen her hediyeye değer veriyoruz."

Mak, "Bu yasa dışı," dedi.

Hepsinin arasında bir anlık sessizlik oldu.

Kulağa öyle geliyor olamaz, diye sessizce itiraz etti Cassia. *O asla yasaları çiğnemez. Stand'a çok bağlı.*

Bilmiyorum. Lio'nun endişesi aralarında zonkluyordu. *Mak bazı şeyleri düşünmeden aceleyle getirir.*

Kimse konuşmayınca Mak devam etti. "Bunu sadece Nike, Lyros ve ben biliyoruz. Kutsal görevi yasaları korumak olan Vekilharçlar olarak bunu hafife almadığımızı söylerken bana güvenin. Ancak bazen yasanın lafzından ziyade ruhunu korumak zorundayız ve en büyük görevimiz halkımızı korumaktır."

Şimdi daha da endişeliyim, dedi Lio.

Evet, Cassia da aynı fikirdeydi, *çünkü bu konuyu çok iyi düşündüğü belliydi.*

Sevdikleri insanlar arasında, kamu yararı için yasallığı şüpheli komplolar düzenleyenler de vardı. Ama Mak bir suç dehası olabilecek en son kişiydi. Öyle değil miydi?

Lio dikkatle, "Lütfen açıklayın," dedi.

"Hayır." Mak sakın bir güvenle konuştu. "Eğer herhangi bir tereddüdün varsa, detayları bilmemen senin için daha güvenli olur. Bu şekilde, ileride işler ters giderse suçlanmamış olursun."

"Daha fazla bilgi olmadan nasıl karar verebiliriz?" Cassia bastırdı.

"Bilmeniz gereken her şey burada," dedi Mak onlara. "Size verdiğimiz hediyeler Kraliçelerin yasalarına aykırı ama sevdiğimiz insanlara asla zarar vermeyecek. Aslında, hayat kurtarabilirler. Siz birkaç kişiden biri olacaksınız ama

onlara sahip olan tek Hesperinler. Ve bizden önce bu yükü taşıyan Hesperinler yüzyıllar boyunca bundan kurtuldular."

Kız kardeşinin heykeline anlamlı bir bakış attı.

Cassia, Nike'ın taş elinin önünde havada asılı duran ve onun efsanevi kalkanına bir övgü niteliği taşıyan koruma büyüsüne baktı. Cassia'nın kafasında bir anlayış belirdi.

Aman Tanrım, dedi Lio.

Anılar zihinleri arasında gidip geliyor, her biri farklı ipuçlarını hatırlıyordu. Cassia'nın Tenebran lordlarıyla silahlar hakkında tartıştığı bir gece, Mak tartışma boyunca garip bir şekilde gergindi. Daha yakın bir zamanda, Nike ile savaş çabalarına yardımcı olabilecek gizli bir projeyi ima etmişti.

Lio bir elini saçlarının arasında gezdirdi. *Silahları var. Ve eğer yasa dışıysa, sınırın bu tarafındalar demektir.*

Ve bizim için de biraz var, Cassia fark etti.

Lyros onları izledi ve başıyla onayladı. "Kararınızı vermek için bir dakikanızı ayırın. Bir kez girdiniz mi, geri dönüş yok."

Bu konuda ne hissediyoruz? Cassia sordu.

Bilmiyorum, diye cevapladı Lio.

Biz diplomatız. Savaş çabalarına katılmak rolümüzün sınırlarını yeterince zorluyor. Ama silahlanmak?

Eğer biri öğrenirse, sen ve ben madalyonlarımızı kaybederiz, Mak ve Lyros da bir daha asla Stand'da görev yapamaz. Hepimiz tutuklanır ve Kraliçelere karşı işlediğimiz suçlardan yargılanırdık.

Cassia, Hesperine tarihinde hüküm giymiş tek bir suçlu olduğunu biliyordu: Son Savaş sırasında masum ölümlüleri acımasızca öldüren Phaedros. Bu düşünce onu ürpertmiş olmalıydı. Ama onlar Phaedros değildi. Eğer bu yolu seçerlerse, çok farklı kadim ayak izlerini takip etmiş olacaktı.

Evet. Evet. Lio'nun duygularında kararlılık oluşmaya başladı. *Blood Errant yüzlerce yıldır silah kullanıyor.*

Ve Kraliçelerin emrettiği gibi, eve döndüklerinde onları her zaman Waystar'a kilitlemiyorlar.

Rudhira, Thorn'u Komnena Hanesi'nin kalbine getirdi ve hiç yakalanmadı.

Eğer Nike'nin kardeşleri de aynısını yaparsa... Eğer Apollon'un çocukları onun izinden giderse... Eğer ilk kanlı Methu'nun yaptığı gibi sekizinci kanlı da silaha sarılırsa

Kanla doğmuş.

Bu bir felaket olabilir.

Ya da bir zafer.

Lio onun gözlerinin içine baktı. *Aynı fikirde olmalıyız. Ya bunu birlikte yaparız ya da hiç yapmayız.*

Onun elini tuttu. *Biz biriz. Eğer siz de çağrıldığınızı hissederseniz, ben de sizinle birlikte silahlanacağım majesteleri.*

Sevdiğimiz herkesin bu savaştan sağ çıkmasını için bana daha fazla güç veren hiçbir şeyden çekinmeyeceğim.

Ben de öyle hissediyorum.

Birlikte Trial kardeşlerine döndüler. "Biz varız," diye duyurdu Lio.

Mak bir nefes verdi. "Hayır diyeceğinden emindim, Lio. Ve seni suçlamazdım."

"Haklısınız, bir zamanlar bunu asla düşünmezdim.

Ama ben artık o kişi değilim."

"Reddedeceğimden endişelenmedin mi?" Cassia sordu.

"O kadar da endişeli değildim," diye yanıtladı Mak.

"Nedenini göreceksin."

"Tespit edilmeden buradan ayrılabilir miyiz?" Lio sordu.

Lyros başını salladı. "Nike'in heykelinin büyüğü ayrılışımızı karşılayacaktır." Mak elini uzattı. Avucunda bir çeşit tılsım duruyordu, bir dört-

başparmağı büyüklüğünde sivri bir yıldız. Sedefli metal yıldız ışığını yakalayarak gümüş ve çelikten daha parlak bir şekilde parlıyordu.

"Bu Adamas'tan mı yapılmış?" Lio sordu.

"Başka soru yok. Burada olmaz. El ele tutuşun." Dördü ellerini halka şeklinde birleştirdiğinde, Mak her birine baktı. "Hazır mısınız?"

Cassia başını salladı. "Evet."

"Ne olursa olsun," dedi Lio, "birbirimizin arkasındayız. Ve pişmanlık yok. Anlaştık mı?"

"Anlaştık," diye yankılandı hepsi.

Cassia adım attıkça Mak'ın büyüünün çekimini hissetti. Uçurumlar etraflarında kayıyor ve yarılıyor gibiydi. Göğsüne bir ağırlık çöktü ve kan kokusu aldı. Bir güç mengenesi kalbinin etrafını sararken, Hespera adına az önce neyi kabul ettiklerini merak etti.

YENİLENDİ

Büyü Cassia'yı yere serdikten sonra onu dünyaya geri püskürttü.

Göğsünü tutarak sendeledi ve kendini ahşap bir masanın kenarında yakaladı. "Kanayan dikenler. Knight'ı neden getiremediğimizi anlıyorum."

Lio'nun burun deliklerinden birinden kırmızı bir iz sızdı. "Neyin içinden geçtik biz?"

Mak elini Cassia'nın dirseğinin altına koydu. "Özür dilerim. Nike'ın koşuşlarını açmak için yapabileceğimin en iyisi buydu. Kendi kanından akrabalarına bile dostça davranmıyorlar."

"İlk sefer en zordur." Lyros Lio'yu sakinleştirdi ve ona bir mendil uzattı. "Artık korumalar seni onayladığına göre, işler daha da kolaylaşacak."

Cassia etrafına bakındı, çenesi düştü. Yuvarlak taş odanın duvarları her türden silahla kaplıydı. Akofo'nun cephaneliği hariç, Orthros'un hiçbir yerinde görmediği kadar çok silah vardı ve bu silahlar her zaman kilitli kalmalıydı.

Aklına Lucis'in güneşi, kişisel işkence odası, Tenebra krallarına ait silahların gölgesinde önünde diz çöktüğü bir anı geldi.

Çevresindeki Hesperine yaratıklarında bu çirkinlikten hiçbirini göremiyordu. Belki de görmeliydi. Yine de nasıl yapabilirdi? Bu kılıçlar kan büyüsunün karanlık savaş çığlığıyla çınıyordu. Tıpkı Orthros için çoktan ölmüş olan gülleri gibi.

Lio bir kılıcı incelemek için yanına gitti. "Bu Adamas." "Dünyadaki en sert metal," diye onayladı Mak.

"Ama kimse nasıl bilmiyor," diye itiraz etti Lio. "Blood Errant'ın silahlarını bir Hesperite harabesinde bulduğu ve nasıl yapıldıklarına dair hiçbir kanıt olmadığı çok iyi belgelenmiştir."

Mak öksürdü. "Nike, tamamen kurgusal olan bu hikayeyi, ölmüş bir tarihçinin takma adı altında, yıllıklara kendisi ekledi."

"Kız kardeşin tarihi kayıtlarla mı oynamış?" Lio her şeyden çok buna şaşırması görünüyordu ve Cassia neredeyse gülecekti.

Lyros başını salladı. "En çok endişelendiğin suç bu mu, parşömen kurdu?"

"Adamas'ı Nike icat etti," diye açıkladı Mak. "Bu gizli demirhaneyi sadece Blood Errant'ın silahlarını kendi özel alaşımından yapmak için inşa etti. Sekiz yüz yıldır bunu başka kimse keşfedemedi."

"Şaşılabilecek bir şey değil," diye nefes aldı Lio. "Buranın üzerindeki gölge koğuşları ve thelemantik perdeler başlı başına bir sanat eseri. Blood Errant'ların hepsi burada aynı anda usta büyüler yapabilir ve kimse bundan haberdar olmaz."

"Muhtemelen gelmişlerdir. Methu, Rudhira ve Apollon Amca daha önce buraya gelmişlerdi." Mak onları derin odanın arka tarafına çağırdı.

Demirhaneye yaklaştıklarında jeomajik ısı Cassia'nın tenini yıkadı. Büyük potadan gümüş bir ışık ve görünmeyen, erimiş bir güç yayılıyordu. Yakındaki bir su havuzundan öyle bir soğuk yayılıyordu ki, Orthros'un donmuş dağlarından gelmiş olmalıydı.

Lio, "Babam bu konuda tek kelime bile etmedi," dedi.

"Diplomatik kariyerini kurtarmaya çalıştığına şüphe yok," diye tahmin yürüttü Cassia. "Nike seni buraya mı getirdi?" Lio Mak'a sordu.

"Aslında, hayır." Mak Adamas yıldızını havaya kaldırdı. "O kayıpken bunu terk edilmiş evinde buldum ve içeri nasıl gireceğimi çözdüm."

"Eve döndüğünde nasıl tepki verdi?" Cassia sordu.

"Beni kovmaya çalıştı. Ama ben onun yerine bana öğretmesi için ikna ettim." Mak etraflarında sergilenen kılıçları işaret etti. "Bunların hepsi derslerimizden kalma alıştırma parçaları."

Lyros kollarını kavuşturmuş, gözlerini demirhaneye dikmişti. "Sizi cin hapisanesinden kurtarmak için İmparatorluğa geldiğimizde, Lio-Mak varlığının kılıçlarından daha önemli olduğunu hissetti. Silah demirciliğini bıraktı ve biz de senin korumaların olarak yeniden görevlendirilmeyi istedik."

Lio kuzeninin yüzünü aradı. "Ama fikrini değiştirdin?"

Mak masaya geri döndü ve ellerini dört gizemli şekli örten siyah bir beze dayadı. "Paradum'da olanların her şeyi değiştirdiğini biliyorsun. Lyros ve ben seni korumak için yine orada değildik. Ve çıkış yolunuzda size yardım etmek için oraya vardığımızda bile, Kollektör'den daha önce hiç görmediğimiz tehditlerle karşılaştık. O zaman biliyordum ki

demirhaneyi terk etmek bir hataydı. Blood Errant'ınki gibi silahlara ihtiyacımız var."

Lio masada ona katıldı. "Rudhira, Thorn'la birlikte Skleros'un kafasını koparmasaydı Cassia da ben de ölmüş olacaktık."

Cassia masanın üçüncü tarafında durdu. "Hesperine kılıçları Tenebran kılıçları değildir. Kan Emiciler silahlarını her zaman iyilik için kullandılar. Onlar gibi biz de bunları Hespera'nın adına, onun ilkelerini unutmadan kullanabiliriz."

"Evet." Lio'nun nazık yüzü sert bir ifadeye bürünmüştü. "Diplomat olmamıza rağmen değil, diplomat olduğumuz için, halkımız barışı tanısin diye sizinle birlikte şiddetin yükünü taşıyacağız."

Lyros Mak'ın yanındaki boşluğu doldurarak elini Grace'in elinin üzerine koydu.

Mak'ın yüzüne acı tatlı bir gülümseme geldi. "Üzgünüm. Ama bu işte hep birlikte olduğumuz için de mutluyum."

"Üzülme," dedi Cassia. "Yakında bir gece, senin ellerinde dövülmüş bir kılıç Skleros kadar kötü bir düşmanı yok edebilir."

Mak derin bir nefes aldı ve başını salladı. "Evet, benim serseri halkam. Yeni silahlarınızla tanışın."

Siyah örtüyü geriye doğru süpürdü.

Cassia silahları güzel bulabileceğini hiç düşünmemişti ama bunlar nefesini kesti. Her biri bir göz büyüklüğünde süt beyazı bir ay taşıyla süslenmiş dört adet yeni doğmuş Adamas eseri.

Bir sabah yıldızı, gece gökyüzünde bir ışık gibi kalıcı. Keskin zekâlı bir generale yakışan bir mızrak. Bir büyücünün uzun, zarif asası.

Ama tüm duyularının odaklandığı şey hançerdi. Bıçağı daha koyu renkliydi, daha az parlaktı ama kötücül küçük şey onu çağırıyordu. Nefes nefese kaldı ve ona uzandı. Eli kabzaya yaklaştığı anda anladı.

"O benim küreğim."

Mak ona gülümsedi. "Kırık parçaları Paradum'un içinde buldum. Onu kaybetmene dayanamazdım. Böyle bir eseri yerine koyamazsın, hele ki savaşların onu senin için yaratmışken. Bu yüzden onu yeniden dövdüm - bu sefer kırılmaz."

Bir parmağını kabzaya gömülü ay taşının üzerinde gezdirdi, sonra da bıçağın düz kısmına. Silahın içindeki büyü, eski bir dost gibi onu selamlamak için dışarı fırladı. "Hâlâ Lustra büyüü ve Hesperine kan büyüüyle dolu, tıpkı bir bahçe aleti olduğu zamanki gibi."

"Orijinal büyüleri korumaya çalışırken olabildiğince dikkatli davrandım."

Ona sımsıkı sarıldı, yıllardır tek silahıydı, şimdi yeniden yapılmıştı. Tıpkı onun gibi. Gözleri yaşardı. "Teşekkür ederim, Mak."

"Onu daha önce birçok kez cesaretle kullandın. Bu yüzden silaha sarılmanın seni daha rahat hissettireceğini düşündüm." Lio'ya sorgulayıcı bir bakış attı.

Lio parmaklarını asanın üzerinde gezdirdi. "Bu benim için mi?"

Mak başını salladı. "Bir bilgin ve büyücü olarak bunun sizin için kabul edilebilir olacağını umuyordum."

Lio asayı eline aldı, sonra da önünde yere bıraktı. Soluk metal, Cassia'ya sarmaşıkları ya da belki de bir sanat eserine dönüşmek üzere olan erimiş camı hatırlatan kıvrımlı bir tasarımla dövülmüştü. Çubuğun tepesine yakın adamas kıvrımları ay taşını kafesliyordu.

"Paradum'da," dedi Lio, "Rudhira gelmeden önceki o anlarda etrafım Hediye Toplayıcılarla çevriliydi. Zihin büyümle o kadar çok rüya koğuşunu aştığımda Cassia'nın..." Onun elini sıktı ve başını salladı. "Eğer böyle bir silahım olsaydı, umudum olurdu. Bu hediye minnettarlıkla kabul ediyorum."

Mak yakındaki bir raftan bir tomar not aldı. Kâğıtları elinde yuvarladı, tereddüt etti ve sonra Lio'ya uzattı.

Lio kâğıtları aldı, bakışları ilk sayfayı taradı ve gözleri büyüdü.

"Politikacı olmadığımı biliyorsun..." Mak mırıldandı.

Lio kâğıtların üzerinden kaşlarını kaldırarak ona baktı. "İşte şimdi oldu. Bu, İlk Kan Çemberi'nin Vekilharçların yumruklardan daha fazlasını kullanmasına izin vermesi için bir teklif."

"Silahlarımın halkımıza hizmet ettiğini savaş alanında gösterebilirsem, siyasi kısımda bana yardım edeceğinizi umuyordum. Orthros'taki ilk Tenebran elçiliğine oy vermeleri için birinci kanları ikna ettin. Onları Stand için silahlanmayı onaylamaya ikna edebilecek biri varsa o da sensin."

"Hiçbir diplomatın onları bu konuda ikna edebileceğini sanmıyorum," dedi Lio, "ama senin gibi bir savaşçı ikna edebilir."

"En azından teklifi benim için eleştirin. Vicdanınız rahat edecekse tabii. Sadece okuyun ve düşünün. Tek istediğim bu."

"Elbette yapacağım." Lio kâğıtları cüppesinin iç cebine yerleştirdi.

Lyros mızrağı eline aldı. Pürüzsüz, temiz formunda mükemmellik vardı. "Benimki bir şaheser oldu, Majesteleri. Bunlara en büyük yeteneğinizi, gücünüzü ve büyüünüzü verdiniz. Gurur duymalısınız."

"Olacağım - onlardan biri bir hayat kurtarır kurtarmaz." Mak sabah yıldızını eline aldı ve birkaç kez salladıktan sonra tatmin olmuş gibi başını salladı. Topun içinden çıkan sivri uçlar gerçekten de ölümcül görünüyordu.

Lio gülümsedi. "Eğer bu silahların Blood Errant'ınkiler kadar efsanevi olmasını istiyorsak, isimlere ihtiyaçları olacak."

"Serseri çemberimiz de öyle," dedi Cassia. "Hespera'nın adına arayışımıza devam ederken kendimize ne isim vereceğiz?"

Mak düşünceli görünüyordu. "Nike, Blood Errant'a ve silahlarına isim vermenin Methu'nun fikri olduğunu söylüyor."

"Lio'nun isim seçmesine izin verme," dedi Lyros. "Düşmanlarımızın telaffuz etmek şöyle dursun, anlamak için bile sözlüğe ihtiyaç duyacağı bir sürü özel terim bulacağız."

"Beni yaraladın." Lio elini göğsüne götürdü. "Prometheus gibi kanla doğmuş biri olarak, uygun efsanevi sıfatlar düşünebilirim."

"Onun aksine sen bir şair değilsin," diye alay etti Mak. "Lio şiire değer verir," diye onu savundu Cassia.

Mak, "Eğer şiirden anladığınız altı yüz sayfalık bilimsel bir tezse," dedi.

Lio teslim olmak için elini kaldırdı. "O zaman sadece bir öneride bulunacağım. En anlamlı isimler sizi gerçekten görenlerden gelen hediyelerdir. Her birimiz Grace'in silahına bir isim verebiliriz."

Lyros başını salladı. "Bu çok uygun. Mak, sen onların yaratıcısısın. Bu onuru önce sen verir misin?"

Mak elini bir an mızrağın üzerinde gezdirdi, düşünüyordu ya da belki de Lyros'la sessizce konuşuyordu. "Gecenin Amacı, çünkü karanlık korumadır ve sen bu amaca her zaman sadıksın."

Lyros'un aurası duygularla karıştı. "Teşekkür ."

"Peki ya benimki?" Mak sordu.

Lyros bir elini çivili sopanın sapına koydu. "Vatanımızı savunmak için bir sabah yıldızından daha uygun ne olabilir?"

"Ah, doğru ya," diye mırıldandı Cassia. "Orthros 'sabah' anlamına gelir, Hespera'nın bizi dinlendirdiği zaman."

Lyros başını salladı. "Demircimizin silahı Orthros'un Yıldızı olarak bilinsin."

Mak, Lyros'un bakışlarıyla karşılaştı. "Teşekkür ederim. Sadece isim için değil. Bu çılgın girişimde bana destek olduğun için."

"Her zaman, Majesteleri."

Lio elinde asasıyla Cassia'ya döndü. "Peki ya beklenmedik bir savaşçının silahı için?"

Kaşlarını kaldırarak ona baktı ve gülümsedi. "Seninkinin bir diplomata yakışır bir ismi olmalı. 'Son Söz', çünkü şiddet her zaman son çarenizdir ve savaşta bile zaferinizi Hespera'nın şartlarına göre müzakere edersiniz."

Uzandı ve onun yüzünü okşadı. "Gerçek yolumu görmeme yardım ettiğin için teşekkür ederim."

Hançerini uzattı. "Kanla doğanımız kılıcıma ne diyecek?"

Avucunda, bahçe aletinin keskin kenarının bir zamanlar yara izi bıraktığı yeri takip etti. Yetenekleri sayesinde şimdi pürüzsüz bir cildi vardı ama sanki o kan ritüelleri üzerinde ebedi, gizemli bir iz bırakmış gibi hissediyordu.

"Rosethorn," dedi basitçe. "Hespera'nın bizim Hesperine Silvicultrix'imizden daha gerçek bir gülü yoktur. Ve dikenlerini ne kadar sevdiğimi bilirsin."

Yanakları ısındı. "Onlara senin bir şair olduğunu söyledim."

"Yakında efsaneleşecek eserler için değerli isimler," diye onayladı Mak. "Şimdi onları taşımak için pratik bir yola ihtiyacınız var."

Başka bir raftan onlar için kınlar getirdi. Cassia'ya uygun bir kemer zincirine bağlı koyu metal bir hançer kılıfı uzattığında, ne kadar ağır olduklarını görünce şaşırdı.

"Bunlar mı Adamas'ın dövmesi?" diye sordu.

"Alaşımın içinde biraz adamas var," diye onayladı Mak. "Başka hiçbir şey bu ağırlığı taşıyamaz. Büyülemeyi bitirdiğimizde silahların büyü aurlarını da sönmleyecekler."

"Biz mi?" Cassia sordu.

"Eğer isterseniz, hepinizin sihrinizi silahlarımıza katmanızdan onur duyarım." Mak sabah yıldızını Cassia'nın önündeki masaya koydu. "Senden başlayarak."

"Ben mi?" Çivili sopadan bir adım geri çekildi. "Sihrimin ne kadar kontrol edilemez olduğunu biliyorsun! Ya silahları kırarsam?"

"Adamas'tan yapılmışlar," dedi Mak neşeyle. "Hiçbir şey onları kıramaz. Üzerinde deney yapabileceğiniz mükemmel, yok edilemez eserler."

"Benim sihrim ne katabilir ki?"

"Lustra büyüünü Kraliçe'nin koğuşuna yönlendirdiğinde neler olduğunu düşün. Gücünüzün savunma içgüdüğü var, özellikle de Hesperine koruma büyüleriyle birlikte kullanıldığında."

Lyros mızrağını da masanın üzerine koydu. "Beni mücevherleri büyülerken izledin. Tekniği biliyorsun. Silahlarımızı kendi ikili büyüyle aşılayabilirsin."

Cassia şüpheyile Lio'ya döndü.

Asasını onun önüne koydu. *Her zaman senin gönüllü deneğin olduğumu biliyorsun. Ve bana başka bir büyüden deney sözü vermiştin. Sonuçları test etmek için sabırsızlanıyorum.*

Sen ve senin doymak bilmeyen araştırma iştahın. Seni araştırmak için, kesinlikle.

Etrafındaki üç kişiye de baktı. "Sizce silahlarımızda benim sihrimin olmasının zaferle yenilgi arasındaki farkı belirleyeceği bir zaman gelecek mi? Eğer onları büyülersem, bu hayat kurtarabilir mi?"

"Evet," dedi Lyros. "Özellikle de Koleksiyoncu'ya karşı. Sizin büyüünüzün onun için başa çıkması en zor paradigma olduğunu size kendisi söyledi."

Bunu Mak ya da Lio söylemiş olsaydı, fazla cömert davrandıklarını düşünebilirdi. Ama Lyros onların askeri stratejistiydi ve lafı dolandırarak savaşın sonucunu asla riske atmazdı.

Başıyla onu onayladı. ". Onlara verebileceğim tüm gücü vereceğim. Önce hançerimi deneyeyim, çünkü içinde zaten Lustra büyüğü var."

"İyi fikir," diye kabul etti Lio.

Cassia parmağını hançerin keskin kenarında gezdirdi. Objeden fıskıran doymak bilmez Lustra büyüğü karşısında nefesi kesildi. Güllerin kokusu havayı doldurdu. Sarmaşıklar bir anda elinin etrafına dolandı, dikenleri tenini tırmaladı. Sonra yılan gibi kıvrılıp yok oldular ve o orada durup elinin iyileşmesini izledi.

"İşe yaradı mı?" diye sordu.

Lio kanlı parmak eklemlerini ovuşturdu. "Kesinlikle öyle oldu."

Lyros başını salladı. "Üzerinde Lustra ve kan büyüğü gibi hissettiren yeni bir büyü var."

"Ama ne işe yarıyor?" diye sordu.

Mak sırtıttı. "Büyü savaşta uyandığında öğreneceğiz."

"Silahlarınıza da bilinmeyen bir büyü yapmamı istediğinizden emin misiniz?"

Lio tereddüt etmeden, "Önce benimki lütfen," dedi.

Asayı gizemli duyularıyla inceledi. Ona Lio'yu hatırlatıyordu ve tıpkı onun gibi bir şekilde ona bağlı olduğunu hissediyordu. "Pekâlâ, evet. Sanırım doğru terimi bilmiyorum. Toprakta bir bitkiyi bekleyen boş bir delik gibi. Büyüyü köklendirmek için bir yer."

"Potansiyel bir büyü çapası," diye Lio. "Mükemmel bir benzetme."

"Doğru." Küreğe dönüşmüş hançerini avucunun üzerinde tuttu. "Kendinizi hazırlayın."

İhtiyaç duyduğu geçmiş saatlerde pek çok kez yaptığı gibi, avucunun üzerinde bir çizgi çizmek için bıçağını kullandı. İçki hançerini kıpkırmızı yaptı ve diğer üç silahın da onun kanına tepki verdiğini hissetti.

Artefaktının Lustra büyüsu damarlarında dolaşıyordu. Hançerin kendisinden kanalize olabileceğini fark etti. Bıçak vahşi doğaya dokunduğunda, güç ayaklarından yukarı doğru yayıldı.

Nike'ın Mabedi'nin taşları Lustra'nın gücüyle sarsıldı. Çakıl taşlarının sıçradığını duydu ve demirhanedeki büyü'nün kabardığını hissetti. Ama hançere sıkıca tutunarak kaosa odaklanabildi.

Büyüyü teker teker silahlara yönlendirmeye çalıştı, ancak asi güçle boğuşmak zorunda kaldı. İçgüdüsel olarak hareket ederek, aynı anda üç güç dalını kavradı. İşte. Bu doğru geldi. Üçlü büyü'nün silahların içinde büyümesine izin verdi.

Büyüsünü Mak, Lyros ve Lio'nun yatağının derinliklerine yerleştirdi. Orada ne kadar süre durup büyü'sünü eğittiğinden emin değildi, eserlerin yaşayan bir parçası olarak güçlenmesi için gücünü onun etrafında inşa ediyordu.

Sonunda, sanki adamas en zengin toprak ve kan en besleyici yağmurmüş gibi metalin içinden sarmaşıklar filizlendi. Siyah güller her bir silahın gövdesi boyunca kıvrıldı. Sonra bitkiler aniden kayboldu ve geride siyah yapraklardan oluşan bir telaş bıraktı. Lustra ayaklarının altındaki uykusuna geri döndü. Ama

artık silahlardaki büyü'sünün varlığını hissedebiliyordu. bir gülümseme kapladı. "İşe yaradı! Sanırım bu benim ilk başarımdı, kontrollü büyü!"

Lio aniden, "İşte bizim serseri çemberimize böyle demeliyiz," dedi.

Başını kaldırıp ona baktı.

"Siyah Güller." Kollarını ona doladı ve soru dolu bakışlarla Mak ve Lyros'a baktı. "Ne diyorsunuz?"

Lyros bir elini Mak'ın savaş cübbesinin ön kısmında gezdirdi. "Orthros'un koruyucuları için siyah."

"Tanrıçamız için güller." Cassia'nın bakışları silahlarının üzerinde duran yapraklara kaydı.

"Siyah Güller." Mak başıyla onayladı. "Tanrıça'nın Gözleri yolumuzu aydınlatsın."

"Ve onun karanlığı bizi Sığınak'ta tutar." Lyros duayı bitirdi.

Sonra Mak'ın bakışları Cassia'nın omzunun üzerinden bir şeye takıldı. Adamın yüzündeki dehşet ifadesi karşısında Cassia donakaldı.

Cassia yavaşça döndü ve arkasından hafif adımlarla ve eski peçelerle yaklaşan kişiyi gördü.

Kapının girişinde Orthros'un Muhafızı duruyordu.

OceanofPDF.com

DÜŞMÜŞ ÖLÜMSÜZLER

LYTA TEYZE, bir kez olsun Argryos Amca kadar okunamaz bir halde, kıpırtısız duruyordu. Gözleri demirhaneyi görmek için bir ileri bir geri gidip geliyordu. Masanın üzerindeki silahları. Cassia'nın elindeki hançeri.

Cassia'nın damarlarında inkâr ateşi yanıyordu. Bu gerçekleşiyor olamazdı.

Ama öyleydi. O anda, hesaplamalar zihninde tıkırdadı. Eğer planlarından biri için uygun bir zaman varsa, o da şimdi idi. Kaderleri onun ellerindeydi.

*Lio, bana güvenmeni
istiyorum. Cassia-*

*Tartışmaya zaman yok. Bir planım var. Sen ve Lyros bundan
hoşlanmayacaksınız ama hepimizin iyiliği için buna uymalısınız.*

Seni korumak için her şeyi yaparım.

"Bunun anlamı nedir?" Lyta Teyze'nin sesi son derece sakindi.

"Bizi nasıl buldunuz?" Cassia cevabı zaten bildiğini düşünmesine rağmen bir soruyla karşılık verdi.

"Gözden kaçırmak oldukça zordu," diye tersledi Lyta Teyze. "Yakaladıkları düşmanları yakalayabilmek için güllerinizden gelecek tepkiler için alarmdayız. Buradaki büyülü karışıklık, o kalp avcılarını yakaladıkları zamanki gibi hissettirdi." Sesi hafifçe yükseldi. "Düşmanın koğuşun içinde olduğunu ve senin büyüünün onları durdurmak için yayıldığını düşündüm. Dağlara doğru siyah güllerin izini takip ettiğimde, bunu hiç hayal etmemiştim..."

Cassia haklıydı. Bu onun suçuydu. Midesinin çukurundaki dehşet azaldı ve düşünceleri daha soğuk, daha net hale geldi. Şu anda önemli olan tek şey herkesi bu işe bulaşmaktan korumaktı.

Keşke bu cezayla tek başına yüzleşebilseydi. Ama Lyta Teyze'nin inanacağı bir hikâye uydurmak için en az iki kişi gerekirdi.

Mak masanın etrafında bir adım attı ama Cassia elini kaldırdı. "Annene gerçeği borçluyuz. Bunların hepsi benim suçum ve tüm sorumluluğu ben üstleneceğim."

"Bekle-" diye itiraz etmeye başladı Lyros.

"Artık hiçbiriniz beni koruyamazsınız," diye sözünü kesti, neyin peşinde olduğunu anlamalarını istiyordu. "Hepinizi bu işe bulaştırdıktan sonra siz de korumamalısınız."

Hayır. Lio'nun büyüğü aurasında bir fırtınaydı. Sakın buna cüret etme.

Eğer bana güveniyorsanız, majesteleri, bunu yapmama izin vereceksiniz.

"Bu benim fikrimdi," diye açıkladı Cassia. "Orthros'u korumak için her zaman her şeyi yapmaya hazır olduğumu biliyorsun. Hesperine'in hayatını kurtaracaksa, silahlara karşı yasaları esnetmenin haklı olacağını düşündüm." Boğazı düğümlendi. Bu yalanı uydurmak kolaydı çünkü çok doğru geliyordu. "Ama bunun çok Tenebran bir şey olduğunun farkındayım. Sanırım olmam gerektiği kadar Hesperinli değilim."

"Cassia." Duygu Lyta Teyze'nin perdelerini araladı ve oradaki yıkım Cassia'nın ölümsüz kanını sızlattı. "Bu silahları kimin yaptığını açıklamıyor. Sen demirci değilsin ve o demir ocağı da çok sıcak."

Lyta Teyze burada birinin silah yaptığını biliyordu. Cassia'nın tek yapabildiği, bu işe sadece bir demirci karışmış gibi görünmesini sağlamaktı. Mak'ın ne istediğini biliyordu. İkisinin de aileleri ve Orthros için ne yapmaları gerektiğini.

"Onları buldum," diye ağzından kaçırdı Cassia, "Tenebra'daki Hesperite tapınağında bazı kadim Adamas silahları. Onları glif taşıyla birlikte Orthros'a getirdim. Blood Errant'ın bulduklarını yapan aynı kadim demirci tarafından yapılmış olabileceklerini düşündüm." Mak'a döndü. "Onları sana gösterdiğim ve fikrini sorduğum için beni affedebilecek misin?"

Bekledi ve Mak'ın Nike'ı korumasına yardım edebilmek için bu düşüşü onun yanında yaşamasına izin vermesi için dua etti. Cassia'nın Ritüel annesiyle arasındaki minnettarlık bağı bunu gerektiriyordu. Nike yıllar önce Cassia'nın hayatını kurtarmasaydı, bu gece burada bir ölümsüz olarak durmak için hayatta kalamazdı.

Mak masanın etrafında döndü ve Cassia'nın omzunda durdu. "Seni suçlamıyorum Cassia. Bu işe karışmak benim kararımdı."

"Ama onları sana hiç getirmemiş olsaydım, onları inceleme ve adamaların nasıl dövüleceğini öğrenme fikrini edinemezdin. Araştırmamızı Nike'ın bu eski demirhanesinde kurmaya karar verdiğinde bile seni cesaretlendirdim."

"Onun bir Mabedini ihlal etmek ve burada silah üretmek... Ona ne kadar derinden ihanet ettiğimi biliyorum."

Lyta Teyze'nin gözleri kısıldı. "Bu yüzden mi burası onun korumalarıyla kaplı, öyle mi?"

Mak annesinin gözlerinin içine baktı. "Burayı o yokken buldum. Burası Birinci Çember'in eski sürgü deliklerinden biri; o, Methu ve Rudhira'nın görevlerinden kaçıp zanaatlarıyla uğraştıkları yer. Şimdi buraya gelmek onu üzüyor. Ben de ödünç aldım."

Cassia, dürüst ve doğrudan Mak'ı bu duruma ayak uydurduğu için kucaklayabilirdi. Bu, bir ihmal yalanına denk gelen ustaca bir doğrular dizisiydi. "Mak ve ben aylardır buraya gizlice geliyoruz. Sonra güllerimin neler yapabildiğini görünce, onların gücünü silahlara katmayı denemek istedim." Lio ve Lyros'a döndü. "Bizi durdurmaya çalıştığınızda dinlemeliydik."

Mak, "Onların bununla hiçbir ilgisi yok," diye onu destekledi.

"Buraya ilk kez ayak basıyorlar," dedi Cassia şiddetle. "Başından beri bizi vazgeçirmeye çalışıyorlardı ve bu gece bizi durdurmak için bir kez daha denemek için peşimizden geldiler... çok geç olmadan."

Mak, Cassia'nın hissettiğinden daha sakindi. "Bunu biliyorlar çünkü bunu Zariflerimizden saklayamadık. Orthros yasalarına göre, tek başına Grace Birliği bir Hesperine'i eşinin suçlarına ortak yapmaz. Hiçbir Hesperine, özel birliktelik yoluyla öğrendiği bir şey hakkında Lütüflarına karşı tanıklık etmek zorunda değildir. Lyros ve Lio yanlış bir şey yapmadılar ve biz onları işlediğimiz suçlardan dolayı bizi ihbar edememek gibi affedilmez bir duruma soktuk."

Cassia bunların hiçbirini bilmiyordu. Mak'ın yasalara olan bağlılığı, kendisinin ve Cassia'nın kaderini belirlerken bile Lyros ve Lio'yu kurtarmaya geliyordu.

Lio'nun eline uzandı ve gerçeği söyledi. "Mak ve ben seni ve Lyros'u bu duruma soktuğumuz için çok üzgünüm."

Gözleri öfkeyle parlıyordu. *Ya seni ve beni birlikte alır ya da hiçbirini.*

Kendini şehit edersen bana bir faydası olmaz. Mak ve ben Nike'ı durdurmak için sana ve Lyros'a güveniyoruz. Biri onu Lyta Teyze'ye gerçeği söyleyip kendini tutuklatmaması için ikna etmeli.

Sen ve Mak'ın onun için bu fedakarlığı yapmanıza izin vermenin Nike'taki her şeye aykırı olduğunu biliyorsun.

Evet. Bizi temize çıkarmak için itiraf edecek. Bunun izin veremeyiz. Sizin yerinize hapse girmeyi tercih eder.

Kimsenin onu hapsedmesine izin vermeyecekti. Methu'yu bulma görevine bir daha dönmek üzere kaçacaktı. Onu tekrar kaybetmenin Argyros Amca'nın kalbini kıracağını ve bu sefer asla iyileşemeyeceğini biliyorsun.

Lio'nun kalbinin dakika dakika kırıldığını hissedebiliyordu. Birlikteliklerinde yayılan her yeni çatlağı hissediyordu. Ondan sevdiği pek çok insan arasında seçim yapmasını istiyordu. Ne pahasına olursa olsun Grace'i korumak için en derin içgüdüsüne karşı gelmesini istiyordu.

Birbirimize öncelik vermeyi kabul ettik. İtirazı zihin koğuşunda çınladı.

Seni ilk sıraya koyma sırası bende. Lyta Teyze silahlar üzerinde sihrimi kullandığıma şahit oldu. Bu işe karışmadığıma onu ikna etmemizin bir yolu yok. Ama yine de seni masum gösterebiliriz.

Ya da Cassia öyle umuyordu. Planı Lyta Teyze'nin şüphelerini yatıştırmış mıydı?

Orthros'un Koruyucusu avucunu deldi, sonra da yumruk haline getirdi. Gücü havayı doldurdu ve Cassia'nın kulaklarına baskı yaptı. Silahlar masanın havalandı. Sonra kınlar yükseldi ve etraflarına sıkıca sarılarak onları zincire bağladı.

"Mak," dedi. "Oğlum. Ne yapmam gerektiğini biliyorsun."

Annesiyle yüzleşti. "Evet, Orthros'un Muhafızı. Seni zorladığım için özür dilerim."

"Ben de öyle." Yaşlı savaşçının gözlerinde kısa süreli bir yaş parıltısı belirdi.

Sonra kanını yere döktü. Cassia koruyucu büyüünün bileklerini sardığını hissetti. Kanlı Prangalar.

Mak'ın annesi şaşırtıcı bir nezaketle kollarından tuttu. "Telemakhos Argyros ve Cassia Komnena, Orthros sınırları içinde silah bulundurmak, silahlarınızı Waystar'a veya Akofo Cephaneliği'ne teslim etmemek, Kraliçelerin koğuşunun huzuru içinde savaş aletleri dövmek ve öldürmek için tasarlanmış büyülerle eserleri aşılama suçlarından tutuklusunuz. Bu suçlamalar ve savunmanız Orthros yargıçları tarafından dinlenecektir. Hespera'nın Gözleri adaletin yerini bulduğunu görsün."

Cassia'nın duyuları bulanıklaştı, odadaki güçlü büyü ve Kan Birliği'ni saran duygularla boğuldu.

Yetenek Verme'nin onu buna layık bulmayacağından korkmuştu. Ölümsüz olmayı başarırken bu kadar düşeceğini hiç düşünmemişti.

Deli Phaedros gibi o da artık Orthros tarihindeki birkaç Hesperine suçlusundan biriydi.

Ama Hesperinleri için her şeyi yapabileceğini her zaman biliyordu.

Lio'nun gücü Birliklerini sarstı. *Benden burada durup ben serbest kalırken senin tutuklanmanı izlememi istiyorsun.*

Orthros'un Koleksiyoncu'nun en büyük iki düşmanından birinin hapiste olmamasına ihtiyacı var. Bu gece, o kişi sen olmalısın.

Orthros Koleksiyoncu'yla bensiz savaşabilir o zaman. Ben senin için savaşacağım.

Benimle kilitli kalırsan beni korumak için hiçbir şey yapamazsın. Sana verdiğim bu fırsatı değerlendir. Mak'ı ve beni savunmak için Lyros'la birlikte çalış.

Bu, sonunda, öfkesini kesmiş gibi görünüyordu. Evet. Tabii ki. Bunu düzelteceğiz.

Yemin ederim Cassia, seni buradan çıkaracağız.

Lyta Teyze Lio ve Lyros'a seslendi. "Soydaşlarınızın Stand'ın olduğunu Yaşlı Hanelerinize bildirin. Onların savunmasını düzenlemek birinci kanlarınızın görevidir."

"Emrettiğiniz gibi, Orthros'un Muhafızı," dedi Lyros.

Lio hiçbir şey söylemedi. Cassia, Glasstongue'un o anda ağzından çıkacak kelimelere güvenmediğini hissetti.

Onun ve Mak'ın götürülmesini sessizce izlemesinin Lio'nun yaptığı en fedakârca şeylerden biri olduğunu biliyordu.

Lio'nun gücünü dizginlemek için BÜTÜN İRADESİNİ KULLANMASI GEREKTİ. Grace'in aurası ondan koparılırken etraflarındaki variller ve raflar sarsıldı. Kalbinin de onunla birlikte demirhanenin acımasız koğuşlarında sürüklendiğini hissetti.

"Burada oyalanamayız," dedi Lyros, "ama ben... şu anda Argyros'la yüzleşemem."

"Ben de yapamam."

Nike'ın demir ocağından çıkıp heykelinin yanına geri döndüler. Lio kayalıkların üzerinden hüsrana dolu bir çığlık attı, büyüğü aşağıdaki dalgalarla birleşmek için aşağıya doğru çarpıyordu.

Lyros'un sesi uyuşmuş gibiydi. "Nasıl bu kadar yanlış değerlendirebildim bilmiyorum. Mak'ın silah ustalığını hiçbir zaman desteklemedim ama ben onun majesteleriğim. Onu kayıtsız şartsız destekledim. 'İşler ters gittiğinde birlikte batırız' diye düşündüm."

Lio kendi kendini suçlama sarmalına düşmenin eşiğindeydi. Ama kaç kez onu tekrar ayağa kaldıran kişi Lyros olmuştu? Bu gece Lyros'un, Lio'nun kendisi için aynısını yapmasına ihtiyacı vardı.

"Biliyorum." Lio, Trial kardeşinin omzunu kavradı. "Şu anda herkesten çok kendime kızgıyım. Ama pişmanlıklarımızın Mak ve Cassia'ya bir faydası yok. Net düşünmemize ve kararlı davranmamıza ihtiyaçları var."

"Tüm düşüncelerim ve kararlarım yanlıştı. Onu korumaya çalışmak için Mak'ı bu yolda takip ettim ve şimdi nerede olduğuna bir bakın. Ailesi bana iyi bir örnek olacağım konusunda güvenmişti, ancak Zarafet-annem kendi oğlunu tutuklamak zorunda kaldı ve ben de savunması için Zarafet-babamla konuşmak zorundayım. Hespera'nın Merhameti. Bir çeşit stratejistim."

"Bunu kurtarabiliriz. Mak ve Cassia bu fedakârlığı bizim için yaptı. Bunun boşa gitmesine izin veremeyiz."

Lyros yüzünü ovuşturdu. "Tanrıça. Bu doğru. Özür dilerim." Lio onun omzunu sıktı. "Özür dilemek yok."

"Doğru." Lyros kendini yukarı çekti. "Serbest kalmamızı sağladılar ve bunu boşa harcamayacağız. Bir plana ihtiyacımız var."

Birbirlerine uzun uzun baktılar.

Lyros, "Yasal işlemlerin ölümcül bir hızla ilerlemesini beklemek gibi bir niyetim yok," dedi.

Lio ona, "Ve bu iş bittiğinde bizim de aranan suçlular olmamız umurumda değil," dedi.

Lyros elini uzattı. "Onları kurtarmak için her şeyi yaparız. Ne pahasına olursa olsun."

Lio onun bileğini sıktı. "Seninleyim, Trial kardeşim."

UZLAŞILAMAZ

ODA ÇIPLAKTI ve tek bir kasvetli büyüyle aydınlanıyordu. Gri taş duvarlarda sert banklar sıralanmıştı. Cassia, Orthros'ta konfor ve güzellikten yoksun tek yerin burası olduğunu düşündü.

En kötüsü, koğuşlar odayı boğuyordu. Kan Birliği'ne karşı sağır hissediyordu. Özellikle de Lyta Teyze'nin duygularının üzerindeki amansız perdelerin arkasından dinlemeye çalıştığında.

Ama efsanevi savaşçı aslında duygularını saklamakta pek de iyi değildi. Mak ve Cassia'nın kollarını bırakırken ellerinde özen vardı. Gözlerinde acı titreyordu. Minyon, kaslı vücudunun her gergin çizgisi öfkesini açığa vuruyordu.

Cassia onu suçlamıyordu. Lyta Teyze'yi bu duruma soktuğu için kendine çok kızmıştı.

"Anne," dedi Mak. "Özür dilerim."

Lyta Teyze konuşmak için ağzını açtı, sonra başını salladı. Ellerini önünde duran silahların etrafına kapattı. Uzaklaştı, eserler de onunla birlikte kayboldu.

Mak bir bankın üzerine çöktü ve başını ellerinin arasına aldı.

Cassia odanın içinde volta atıyordu. Bileklerini salladı, Kanlı Pranga hissinden nefret ediyordu. Damarlarında ağırlık yapıyor, gizemli hisleri her seğirdiğinde onu sürüklüyorlardı.

Ne entrikacı kadındı ama. Tenebra Kralı'nın elinden her seferinde kurtulmayı başarmıştı ama yine de ölümsüz ailesini bir trajediye bulaştırmıştı.

Hespera ona yardım etsin, nasıl böyle feci bir hata yapmış olabilir?

Döndü ve diğer tarafa doğru ilerledi. Bunu nasıl düzelteceğini düşünecekti. Yapacaktı.

"Neredeyiz?" diye sordu.

Mak esprisiz bir kahkaha attı. "Vekilharçlar Koğuşu'ndaki büyü bozma odaları. Kabadayı gençler aptal büyüler yaptığında, burası

Kendilerini havaya uçurmasınlar diye onları attığımız yer. Sihirlerinin soğuması için kaç kez birini buraya fırlattığımızı biliyor musun?"

Yüzünü buruşturdu. "Bu sadece yaralanmaya hakaret ekliyor, değil mi?"

"Burası Phaedros'un gece yarısı güneşi altındaki hapishanesinden daha iyi, bunu söyleyebilirim. Daha fazla karanlık. Daha az kutup ayısı."

Cassia zayıf bir kahkaha attı. Mak'ın şimdi bile bir espri bulabileceğine güveniyordu. Lio onların birliğinde gezindi. *Sen iyi misin?*

Onları bu belaya o bulaştırmıştı. En azından Grace için güçlü olabilirdi. Soğukkanlılığını topladı. *Biz gayet iyiyiz. Lyta Teyze bize karşı nazik davranıyor.*

İyi deneme, majesteleri. Yıkıldığını biliyorum. ?

Panik içinde kıpırdandı. *Anlayamıyor musun?*

Tereddüt etti. *Hayır. Ah. Bu büyü bozma odalarında olduğun anlamına geliyor olmalı. Adım atmaya ve her türlü büyüye karşı korumalıdırlar.*

Kendini ikna etmeye çalıştı. En azından koğuşlar onun bir daha tutuklanmasına neden olacak düşüncesizce bir şey yapmasını engelleyecekti.

Ama asi kalbi hızla çarpmaya başladı. Onu Maaqul Çölü'nde bulabilmişti. Tam da yaşadıkları şehirde ondan koparılacak, içgüdüsel olarak duyduğu tüm ayrılık korkularını tetiklemişti. Ve bunu ondan saklamak için hiçbir umudu yoktu.

Grace Union'ı hiçbir şey engelleyemez, diye hatırlattı ona. Zihin büyüsi onun düşüncelerini örttü.

Kalbi yavaşlamaya başladı ve nefes aldı.

Korkma, dedi. *Lyros ve benim bir planımız var.*

Lio, hayır-

Grace Union'dan çok uzaklaşmamasına rağmen onun itirazlarını görmezden geldi. Onun yakınlığı için minnettar olmaktan kendini alamıyordu.

Döndü ve Mak'ın yanından tekrar geçti. "Mahkûmların peçe büyü yapmasına izin var mı?"

"Evet." Mak'ın büyü sardı. "Stand'in bizi suçlu çıkarmak için büyü kullanmaması gerekiyor. Buna peçelerimizi çıkarmak da dahil."

"Tüm bunların senin için ne kadar zor olduğunu biliyorum," dedi büyüün sessizliğinde. "Nike'tan bana öğretmesini istediğimde bu olasılığı kabul ettim ama..."

Hespera'nın Merhameti. Bunların hepsi yanlış. Burada benden başka kimse kilitli kalmamalı."

Cassia bankın üzerine çöktü ve kollarını ona doladı. "Lyta Teyze'yi tüm silahları gerçekten bulduğuma ikna etmenin bir yolu olsaydı kendimi tek başıma tutuklatırdım."

"Demirhanede onların orada üretildiğine dair çok fazla kanıt var." Mak ona sıkıca sarıldı. "Nike'ın üzerindeki şüpheleri kaldırmak için beni suçlamak zorundaydın. Bunu yaptığına sevindim."

"Onu kurtardık. Önemli olan da bu."

"Ama şu anda tek yapman gereken kutlama yapmak. Seni ve Lio'yu bu işe hiç bulaştırmamalıydım."

"Biz de bu olasılığı kabul ettik. İtiraf etmek gerekirse, beş dakika sonra yakalanacağımızı beklemiyordum."

"Nike'ın koruyucularının ve peçelerinin senin büyülerini gizleyemeyeceğini hiç düşünmemiştim!"

"Bilmem gerekirdi. Lustra büyüsü kan büyüsüne karşıdır. Nike muhtemelen benimki gibi anti-himatik büyüyü hesaba katmamıştır."

"Ama Lustra büyünüz kan büyünüzle birlik içinde. Bir şeylerin ters gideceğinden şüphelenmemene şaşmamalı."

"Ne olursa olsun, bizi yakalatan benim büyümdü."

Lio, *kendini suçlamayı bırakmanı* istedi.

Cassia, Lio inanmasa bile zihnindeki rahatlatıcı görüntülere tutundu. *Babamla savunmam hakkında mı konuşuyorsun?*

Ona, Ritüel çemberinin etrafında kıymalı börek ve kahve eşliğinde oturan gülümseyen ailelerinin zihnindeki görüntüsünü gönderdi. *Burada her şey yolunda. Endişelenecek bir şey yok.*

Bunu sen uydurdun.

Bu oyunu iki kişi oynayabilir.

"Hesperine yasalarına göre," diye sordu Cassia Mak'a, "işlediğimiz suçların cezası nedir?"

Bir nefes verdi. "Her zaman önce zor soruları soruyorsun. Keşke size söyleyebilseydim. Ama daha önce hiç kimse bunun için yargılanmadı. Emsali yok. Kraliçeler devreye girip kendileri bir karar vermedikçe cezamız sulh hâkimlerinin takdirine bağlı olacak... ki silah yasağı olduğunu düşünürsek bunu yapabilirler."

"Bizi Phaedros'la birlikte hapsedeceklerini mi düşünüyorsun?"

"Umarım kullanmamışsızdır. Silahları aslında kimsenin üzerinde kullanmadık." Yutkundu. "Belki de kutup ayıları yerine yurtdışına sürgün edilmeliyim. Sanırım bunu alternatifine tercih ederim... ipek yastıklı bir hücrede ev hapsi,

Tüm şehrin kapının önünde bize ve soyumuza acıdığını bilerek."

Boş duvara baktı ve kendisini neyin beklediğini düşünmeye zorladı. "Eş ziyaretleri mi?"

"Doğru. Kimse Lio ve Lyros'un kan kaynakları cezalarını çekerken Aşermekten ölmelerini istemez."

Onları seven insanlar Hespera'nın ilkelerini korumak için onları yargılamak zorunda kalacaklardı. Aileleri, sadece keder ve skandal getirecek uzun bir yasal süreç boyunca sürükleneceklerdi. Ve en büyük acıyı da Graces çekecekti.

Tüm bunlar olurken Koleksiyoncu o kapıya ve onu açarsa dünyanın başına gelecek kadere gittikçe daha da yaklaştı.

Cassia kendini oyun dışı bırakmıştı. Kendini oyundan fiilen çıkarmıştı ve bunun sonucunda kaybedilen her hayat sonsuza dek vicdanını sızlatacaktı.

"Kaçma şansımız nedir?" diye sordu.

Mak'ın omuzları çöktü. "Yaşlı bir ilk kan olan Phaedros'un bin altı yüz yıldır bunu başaramadığını düşünürsek, şansımız pek de iyi değil."

Cassia ayaklarının altındaki zemini düşündü. "Acaba annenin koğuşları Lustra büyüsunü gerçekten engelleyebilir mi?"

"Kaçabilsek bile Kanlı Prangalar adım atmamızı, havalanmamızı ya da sınırı geçmemizi engelleyecek. Kaçabilmemizin tek bir yolu var."

"Eğer Lio ve Lyros bizi kurtarırsa." Dişlerini sıktı. "Ve bu süreçte suçlu olarak damgalanırlarsa."

O gecenin erken saatlerinde kutladıkları Lütuf kutsaması çoktan Lio'nun boynunda bir zincir haline gelmişti.

"Bunu ona yapmayacağım," dedi Cassia. "Onu ilk sıraya koyacağıma dair verdiğim sözü tutacağım. Burada kalmalı ve mahkemeye yüzleşmeliyim."

"Hiçbir yere gitmiyorum," diye kabul etti Mak. "Lyros'a bunu elimden geldiğince telafi etmeyi borçluyum."

"En azından hala masum sayılacaklar. Burada yaşamaya devam edebilirler."

"Evet."

Aralarına sessizlik çöktü. Graces'in suçlarının utancını taşıyan hayatlar nasıl hayatlar olurdu?

Lio karda koşan pençelerin sesini . Dondu kaldı, Lyros'un yanında peçe büyülerini sıkılaştırdı. Ama işe yaramadı.

Knight burnu yerde, doğruca onlara doğru yöneldi. Pelerinli bir figür arkasında erimiş kardan bir iz bırakarak ilerledi. Peçelerinin kenarında durdu ve kuyruğunu salladı.

"Cici köpek," diye geldi Solia'nın sesi kapüşonun içinden. Bir elini gökyüzüne doğru kaldırdı ve avucunda ateş parladı.

İşte o zaman Lio tepesinde çaprazlama ilerleyen karanlık silueti fark etti. Tendo dalışa geçerek Solia'nın yanına indi.

Solia, Lio ve Lyros'a el salladı. "Orada olduğunuzu biliyoruz."

"Kapıyı aç," diye buyurdu Tendo.

"Nodora'nın gemisine de sinyal gönderdik," diye uyardı Solia. "Takviye kuvvetlerimiz çoktan yola çıktı."

Lio görünmez büyü katmanının ötesinde, onlara bir kol mesafesinde duruyordu. "Onları dahil etmek istemiyorum."

Lyros ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Biliyorum. Eğer onları bu işe bulaştırırsak, sonuçları-"

Dava kız kardeşleri uçurumun üzerinden havalanıp kenara inmeden önce sözlerini bitirecek zamanı olmadı.

Nodora'nın büyü peçelerini yokladı. "Yardım etmek için buradayız. Biz sizin Deneme Çemberiniziz. Birimiz muazzam derecede aptalca bir şey yaptığında bile birbirimize göz kulak oluruz."

"Özellikle o zaman," diye kabul etti Kia.

Xandra ellerini kalçalarının üzerine koydu. "Bizi korumak için bunun dışında tutmak gibi aptalca, asil düşüncelerin zamanı değil."

Solia'nın aurası öfkeyle yanıyordu. "Kız kardeşim tutuklandı. Onu bensiz kurtarmaya çalışmayı aklından bile geçirme."

"Kabul et," dedi Tendo. "Bize ihtiyacınız var. Özellikle de bana. Ne de olsa Cassia'nın aranan bir suçlu olduğu son seferde yumuşak derilerinizi kurtaran bendim."

Lio ve Lyros birbirlerine baktılar.

"İçlerinden biri tutuklanmış olsaydı," dedi Lio, "sen ve ben yardım etmek için kapılarını aşındırırdık, bu hepimizin gece yarısı güneşinin altında sürgüne gönderilmemize neden olsa bile."

Lyros başını Lio'ya doğru salladı. "Ne zamandan beri hepimizi suça teşvik eden kişi oldun?"

yaramazlığımızı büyüklere itiraf edelim mi?"

"Birisi Grace'imın telini ilk kez tehdit ettiğinde."

"Bu hissi biliyorum. Ancak bir Vekilharç olarak herkesi suçlarımıza ortak etmek bana ters geliyor ve Mak da buna katılacaktır."

"Bu seçimi onlar yapıyor. Her ne kadar onları korumak istesem de, Mak ve Cassia'yı korumak için harekete geçemeyeceklerini söylemeye hakkım yok."

Lyros içini çekti. "Haklısın. Bu riski almaya istekli olmaları bir armağan ve buna saygısızlık etmemeliyiz."

Lio başını salladı. O ve Lyros peçelerini indirdiler. "Zamanı gelmişti!" Solia homurdandı.

Knight Lio'nun yanına sıçradı. Köpeğin tüylü boynuna sarıldı ve onun ciddi gözleriyle buluşmak için aşağı baktı. "Orthros'ta bizi perdelerimizin arkasından takip edebilecek bir köpeğe sahip tek insan olmanız iyi bir şey."

"Bizi kimsenin bulamayacağından emin olabilirim." Nodora onları uçuruma doğru çağırdı. "Acele edin. Gemim aşağıda bekliyor."

Mükemmel bir plandı. Okyanus, çok az kişinin kontrol edebildiği kendi doğal büyülü güçleriyle doluydu. Güçlü esrarlı akıntıları, özellikle de Nodora'nın su büyüsünün yardımıyla, büyülerini ve auralarını gizlemelerine yardımcı olacaktı.

Gemisine indiler ve ölümlüler için sıcaklık büyülerinin bulunduğu güverteye cıvatalanmış bir tentenin altında toplandılar. Nodora flütüyle birkaç nota çaldı. Dalgalar etraflarında kıpırdandı ve yüzen konutu harekete geçti. Büyük, zarif gemi Selas'ın ışıklarından uzaklaşarak karanlık Komne Denizi'ne doğru hızla yol aldı.

Lio, nasıl hissettiğini anlamak için Birlik'in içinden Cassia'ya uzandı. Onda boyun eğmiş bir güven vardı ve bundan nefret ediyordu. Bu gece onun şehit olmasına izin vermeyecekti.

Konuşmayı seven birisin, dedi. Birçok kez benim için kendini şehit etmeye çalıştın.

Bu farklıydı. Nasıl yani, söyler misin?

O bendim. Fırsat verilirse, her zaman senin yerine darağacına yürüyeceğim.

Sakin buna cüret etme.

Bu konuda mantıklı düşünemediğimi biliyorsunuz, Majesteleri.

Lio, Deneme kardeşlerinden Solia ve Tendo'ya baktı. "Lyros ve ben, Cassia ve Mak'ı Stand'ın gözetiminden kaçırmayı ve planlıyoruz, hayır

sonuçları ne olursa olsun."

Lyros ciddi bir şekilde başını salladı. "Büyüklerimiz kurdukları bu toprakların bütünlüğü için yapmaları gerekeni yapıyorlar. Biz de Graces'ımızı korumak için ne gerekiyorsa yapacağız."

"Bizim de daha yüksek bir görevimiz var." Lio bu kararı arkadaşlarına mı yoksa kendisine mi gerekçelendirdiğinden emin değildi. "Koleksiyoncu Orthros'un yargıçlarının bir karara varmasını beklemeyecektir. Tenebra'ya gitmeli ve o kapıyı açmasını engellemeliyiz. Ama hepinizin krallıklarınıza ve soylarınıza karşı da görevleri var."

"Lütfen," dedi Lyros, "bu plan hakkında herhangi bir tereddütünüz varsa, şimdi gidin. Hiçbirinize zarar vermek istemiyoruz."

Solia kollarını kavuşturdu. "Cassia ve Mak'ı kaçırmayı planlamıyor olsaydınız, bunu kendim yapardım."

Tendo gözlerini ona dikti. "Neyse ki İmparatoriçe'nin gizli hapisanelerine sızdım. Yüksek güvenliğin ipek ayak versiyonunun bir zorluk çıkaracağından şüpheliyim."

Başka tarafa baktı. "Küller bizi koruyor. Karege, Tuura ve Kella'nın çantalarınızı ve atlarınızı kaçırmasına yardım ederken, Hoyefe de kutlamada hepimize mazeret göstermek için illüzyonlar yapıyor."

"Ben sizin kaçıış aracınızım," dedi Nodora.

Kia kendini işaret etti. "Mak ve Cassia'yı Kanlı Prangalarından kurtarmak için benim metodolojik yapıbozum yeteneklerime ihtiyacınız olacak."

Lyros'un gözleri taşı gibi açıldı. "Kanlı Prangaları kırabilir misin?"

"Yapısını anladığım sürece teoride her büyüü bozabilirim. Korkarım onu ve Cassia'yı serbest bırakmamı istiyorsanız, Mak'la birlikte Stand'ın bazı büyüü sırlarını ifşa etmeniz gerekecek."

Lyros yüzünü buruşturdu. "Bunu matematiksel olarak ifade etmek gerekirse, bu tutuklanma şansınızı önemli ölçüde artırabilir."

Çenesini kaldırdı. "Bunu bir onur olarak kabul ediyorum."

Lyros ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "İlkeleriniz uğruna yasaları tereddüt etmeden çiğneyeceğinize güveniyorum."

"Yasalar ilkelerimizle uyuşmadığında, yasaların değişmesi gerekir." Kia onun koluna dokundu. "Eğer bu beni sürgüne gönderip Phaedros'la birlikte gece yarısı güneşinin altında hapsettirecekse, bu sadece son tezini onunla şahsen tartışabileceğim anlamına gelir."

Lyros başını salladı, kollarını onun ve Nodora'nın omuzlarına doladı.

"Bu gece başka kimsenin tutuklanmasına izin vermeyeceğiz," dedi Lio kararlı bir şekilde.

Özellikle de Blood Errant'ın. "Tutuklama hakkında şu ana kadar kim bilgi sahibi?"

"Lyta'nın yarım saat içinde annelerimle bir konseyi var," diye yanıtladı Xandra. "Bu, Mak ve Cassia'yı korumasızken kurtarmak için bir şans olacak."

"Bu bize fazla zaman kazandırmaz," dedi Lio. "Başka kim var?"

Xandra, "Argyros ve Lyta ailen ve Solia dışında kimseye bilgi vermediler," diye açıkladı. "Sonra Solia geri kalanımızı yardım için işe aldı. Aileleriniz şimdilik tüm bunları çok gizli tutuyor. Yemin kutlamalarını bile durdurmadılar."

Lio yüzünü buruşturdu. "Babam nasıl tepki verdi?"

"Çok sessizdi," dedi Xandra. "Tehlikeli derecede. Sonra seni aramaya gitti."

Lio bir küfür daha mırıldandı. "Peki ya Nike ve Rudhira?"

Xandra başını salladı. "Rudhira Tenebra'da ve Nike da bunca zamandır koğuşun diğer ucunda devriye geziyordu. Sanırım aileleriniz bu haberi onlara vermeyi erteliyor."

"Nike'ın dikkatini dağıtmalıyız," dedi Lio. "Mak ve Cassia, onun kendini feda edecek bir şey yapmasına izin vermeyeceğimize dair bize söz verdirdi."

Xandra'nın kaşları çatıldı. "Bu işe senin söylediğinden daha fazla mı karıştı?"

Lio, Lyros'la bir kez daha baktı. Arkadaşları hikâyenin sadece Cassia ve Mak'ın Lyta Teyze'ye anlattıkları versiyonunu biliyorlardı.

"Gerçeği bilmeye hakları var," diye karar verdi Lyros.

Lio başını salladı. "Katılıyorum. Nike'ın da onların korumasına ihtiyacı var."

Amcası da öyle. Argyros Amca'nın savunmasız bir insan olduğunu hiç düşünmemişti. Ama şu anda öyleydi. Kalbini ellerinde tutuyorlardı.

"Ne Nike ne de Cassia kadim bir harabede Adamas silahları bulabildi," diye açıkladı Lio. "Nike, Blood Errant'ın silahlarını dövdü ve Mak'a bizimkileri nasıl yapacağını öğretti."

O ve Lyros olayların gerçek yüzünü açıklar açıklamaz, Solia'nın tapınağında bir alev canlandı. "Büyükleriniz Cassia'yı kollarını açarak karşıladı, ancak onu bir hançer almak kadar doğal bir şey için tutukladılar!"

"Özür dilerim Solia," diye yanıtladı Lio. "Bunun olmasını asla istemediğimi biliyorsun."

"Seni suçlamıyorum." Sesinde onaylama vardı. "Onunla kılıcının arasına girmeye çalışsaydın daha çok kızardım."

Lio gülümsedi. "Bundan daha iyisini biliyorum."

Xandra'nın aurası daha sıcak bir şekilde parladı. "Bu adil değil. Blood Errant hiç böyle cezalandırılmamıştı. Mak ve Cassia'nın tutuklanmasına çok kızacaklar. Hemen Rudhira'ya haber göndermeliyiz. Onları savunabilir ve Nike'ı düşüncesizce bir şey yapmaktan vazgeçirebilir."

"Hayır, Xandra," dedi Lio. "Bunu ailene yapamayız. Rudhira'nın emirlerine itaatsizlik ettiğini öğrenmenin Kraliçeler için -tüm Orthros için- ne anlama geleceğini bir düşünsene."

"En azından babandan saklanmayı bırak o zaman!"

"Ben de onun bu işe bulaşmasını istemiyorum. Ailelerimiz için içine karışmadan da bu Zoe için yeterince zor olacak."

"Alkaios ve Nephalea'ya ne dersiniz?" Nodora önerdi. "Nike'ın dinleyeceği birkaç kişiden biri onlar ve onun tüm sırlarını biliyorlar."

Lyros başını salladı. "Onlar da değil. Burada, Orthros'ta yeni hayatlarını kurdular. Mak bunu asla mahvetmek istemez."

"Cassia da öyle," diye onayladı Lio, "onun için yaptıkları onca şeyden sonra olmaz."

Lyros'un ifadesi kasvetli bir hal aldı. "Artık Mak'ın ailesine teselli olacaklar."

Xandra'nın yüzüne kararlı bir ifade geldi. "O halde Nike'ı ben koruyacağım."

Kia itiraz etmek için ağzını açtı.

Xandra bir elini kaldırdı. "Şimdi beni çocukluğumuzdaki gibi korumanın zamanı değil. Ben asil bir Hesperine'im ve bunu kendim halledeceğim."

"Ne yapacaksın?" Nodora ona endişeyle sordu.

Xandra'nın gözleri kısıldı. "Nike'ı Mak ve Cassia'yı kurtarmaya gelmekten alıkoyabilecek tek bir şey olabilir. Orthros'a yönelik yakın bir tehdit."

"Tanrıça," dedi Lyros, "Stand bu şekilde parçalanırken sınıra bir saldırı olmaması için dua etmeliyiz."

"Olmayacak," dedi Xandra. "Sadece görünüşte olacak. Nike'ın dağlarda haydut bir savaş büyücüsü olduğunu düşünmesini sağlamak için koğuşun yakınında tamamen güvenli birkaç ateş büyüsü yapacağım. Ve eğer ben onun dikkatini dağıtırken gerçek bir saldırı olursa, arkamı dönüp düşmana gerçek ateş topları fırlatabilirim. Orthros hiç bu kadar güvenli olmamıştı."

"Xandra..." Lio başını salladı. Bunun korkunç bir şekilde yanlış gidebileceğini ona söylemesine gerek yoktu. "Emin misin?"

"Evet. Dava çemberim ve ailem tehlikede. Hepinizi koruma sırası bende. Ve eğer bir Hesperine kraliyet mensubunun bu işe bulaşması gerekiyorsa, Orthros bu kişinin sevgili Birinci Prensimiz yerine asi Sekizinci Prenses olmasına çok daha kolay katlanabilir."

"Tanrıça'nın Gözleri yolunu aydınlatsın," dediler hepsi ona.

"Ateşi dağları aydınlatmak üzere." Xandra parmak uçlarında dans eden alevlerle onlara el salladı ve sonra gözden kayboldu.

Neler oluyor? Cassia'nın aurası endişeyle zonkluyordu.

Lio kendi endişelerini bastırdı ve ona güvence gönderdi.

Senin tatlılığının ve ışığının içini görebiliyorum, diye cevap verdi. *Savaş yolunda olduğunu biliyorum. Seni ve Lyros'u Kanlı Prangalar'a düşürecek bir şey yapma.*

Tutuklanmak gibi bir niyetimiz yok, diye dürüstçe cevap verdi Lio.

Sen ve Lyros düşüncesizce bir şey yapmadan önce Mak ve bana ne yapacağımıza karar vermemiz için biraz daha zaman ver.

Bu pazarlığa açık değil, diye bilgilendirdi onu. *Seni kurtarmaya geliyoruz.*

OceanofPDF.com

VIGIL OF MERHAMET

Kış Gündönümüne 5 Gece Kala

OceanofPDF.com

BILINMEYENE DOĞRU

Alçak, gri bina taze karın üzerinde uzun bir gölge oluşturunuyordu; Lio'nun kurtarma ekibini gizlemek için derinleştirdiği bir gölge. Büyü bozma odalarının girişini koruyan basit revağın altından geçtiler.

Lio'nun içeride kimlerin olabileceğini hissedemeyeceği kadar büyülerle kaplıydı. Sadece Xandra'nın haklı olması ve Lyta'nın uzun bir süre Kraliçelerle konseyde kalması için dua edebilirlerdi.

Lyros kapıda durdu ve soru sorar gibi Lio'ya baktı. Lio başını salladı. Peçeleri hazırdı.

Lyros kapıyı hafifçe araladı.

Merkez oda boştu. Tek muhafız köşede duran ve bir Vekilharcın genellikle inisiyellerle ve onların yaramazlık yapan sihirleriyle ilgilenirken vakit geçirdiği hırpalanmış bir alıştırma kuklasıydı.

Duvarları saran koğuşlar artık o kadar da koruyucu hissettirmiyordu. Lio ve Majesteleri arasında duruyorlardı. Duvarlarda sıralanan kapılardan ikisi sıkıca kapatılmış ve büyüyle güçlendirilmişti.

Cassia'nın varlığı kapalı kapılardan birinin ardında kıpırdandı. *Sunbind it, Lio, bana onaylanmış bir ziyaret için burada olduğunu söyle.*

Sen güvende olana kadar bir şeyleri kırmak için buradayım.

Tendo açık kapılardan birinden baktı. "Gerçekten mi? Sela'staki tek hapishane burası ve biz de elimizi kolumuzu sallayarak girebiliyor muyuz?"

"Burası bir hapishane değil," dedi Lyros, "ve sorun ön kapı değil."

"Hesperinlerin tutsaklarını daha rahat tutmalarını beklerdim," diye söylendi Solia.

"Biz esir tutmayız," diye itiraz etti Lyros. "Buraya koyduğumuz tüm minderler, bir dahaki sefere bir genç kanın büyüğü isyan ettiğinde yok olur."

Solia öne doğru yürüdü. "Bakalım büyülerim isyan ettiğinde burası nasıl dayanacak. Önce hangi kapıyı yakayım?"

Lio girişin karşısındakini işaret etti. *Geri çekilin. Kardeşin koğuşlarda magesfire denemek üzere.*

Cassia'nın öfkesi aralarındaki bağı yakıp kavurdu. *Plan bu değil! Solia'nın Orthros'la ittifakını riske atamayız! Mak ve ben kararımızı verdik ve kimsenin bizimle birlikte düşmesine izin vermeyeceğiz!*

Lio Lyros'a eğlenen bir bakış attı. "Eğer Mak bu çabayı Cassia'nın yarısı kadar yüksek sesle protesto ediyorsa, kafan şu anda meşgul bir yer olmalı."

Lyros şakaklarını ovuşturarak yarı sırttı. "Tanrıçalarımızın öfkeleri vardır."

Ne yazık ki Cassia'öfkesi Lio üzerinde nadiren istediği etkiyi yaratıyordu.

Yaptıklarından pişmanlık duymayacak kadar onun öfkesinin tadını almıştı.

"Bu hücreden dışarı adım atmamakta ısrar ediyor ve eğer onu taşımaya kalkarsam, kendimi tutuklatmadan önce beni gül sarmaşıklarıyla yere bağlayacak."

Tendo kıs kıs güldü. "O zaman onu senin için taşıyacağımı söyle. Ama ondan bir daha ayağıma basmamasını iste."

Tendo'ya bu sefer kanatlarına nişan alacağımı söyle!

Lio bunu tekrarladı ve Tendo daha sert güldü.

Solia kapının önünde savaş pozisyonuna geçti ve ellerini kavuşturdu. "Hazır mısın?"

"Evet," diye yanıtladı Lio. "Seni Nike'dan öğrendiğim en iyi thelemantik örtülerle kapladım. Umalım da onun deneysel büyülerini ateş büyüsünü gizlesin." Solia'nın aurası çatırdadı. Altın bir ışık parlamasıyla avuçlarından bir ateş topu fırladı. Yankılanan bir darbeye korumalı kapıya çarptı. Taşın içinden.

Ateş topu Solia'ya geri döndü. Pis bir İmparatorluk laneti savurdu ve ellerini uzattı. Alev ona geri döndü ve kollarında uçuşmaya başladı. "Aithouros'un Lyta'yı Şehit Geçidi'kovalamaya çalıştığında neden bu kadar kötü bir gece geçirdiğini anlıyorum. Ne kadar zamanımız var?"

"Zamanımız tükeniyor," diye tısladı Lyros, Lio onu da hissetmeden bir an önce. Lyta'nın aurası yaklaşıyordu.

"Konseyleri nasıl şimdiden bitmiş olabilir?" Lio etraflarına bir göz attıktan sonra diğerlerine işaret etti. "Buraya gelin."

Boş büyü bozma odalarından birine girdiler ve Lio kapıyı neredeyse kapanacak şekilde hafifçe araladı. Peçelerine daha fazla güç vererek hepsini ışıksız odanın kasvetiyle sardı.

Kalbin çarpıyor, dedi Cassia. *Oh, Tanrıça, geliyor mu?*

Lio dişlerini sıktı, Orthros'un Muhafızı tarafından yakalanmaya ne kadar yakın olduklarını kabul etmek istemiyordu. Grace ve kızından öğrendiği perdelerin ona karşı nasıl durduğunu öğrenme zamanı gelmişti.

Açık kapının aralığında Lyta Teyze'nin içeri girdiğini gördü. Orada durdu ve Lio gerildi. Uzun bir süre öylece durdu, burnunun kemerini sıktı.

Sonra bir anda harekete geçti.

Yumruğunu alıştırma mankenine savurdu. Kanvas yırtıldı ve tüyler etrafındaki havayı yırttı.

Onunla birlikte başka bir aura da odaya girdiğinde, Lio'nun kalbi yerinden fırlayacak gibi oldu.

Argyros Amca onu kollarının arasına aldı. "Konuş benimle."

Yumruklarını ve gözyaşlarına boğulmuş yüzünü onun göğsüne yasladı. "Yumruklarımı kullanmayı öğrendiğimde pasifist Hesperitlerin bana nasıl baktığını hatırlıyorum. Mak'ı elinde silahla gördüğümde de böyle mi bakmıştım? Onlara mı dönüştüm?"

"Asla onlar gibi olamazsın."

"Hayır." Sesi fısıltıya dönüştü. "Kraliçelere söylemek istemiyorum. Oğlumuzu tutuklamak istemedim."

"Biliyorum." Gözlerini kapadı ve başının tepesine bir öpücük kondurdu.

"Kendi kanımız için istisna yapamam. Ama ben istiyorum. Tut beni, Argyros. Yoksa hemen o kapıya gidip açacağım ve Mak ile Cassia hiçbir şey görmemiş gibi kaçıp gidecekler."

Ona daha sıkı sarıldı. "Korkarım karşılığında sen de bana sarılmak zorunda kalacaksın."

Kollarını ona doladı. Yüzünü saçlarına yasladı ve gözleri koyu altın renginde parlayan alçak ışığı yakaladı.

Lio amcasının doğrudan kendisine baktığını fark etti.

Gümüşdil'in bakışlarına yakalanan Lio, nefesini ve peçesini tutup dua etmekten başka bir şey yapamadı.

"Keşke sen ve ben o kapıyı açabilseydik," dedi Argyros Amca, "ama açmamalıyız."

Belki de Lio aklını kaçırmıştı. Ya da belki de amcasının ne demek istediğini tam olarak anlamıştı.

Akıl hocasına başıyla onay verdi.

Hayal mi görüyordu, yoksa Argyros Amca'nın başını salladığı o küçük hareket bir karşılık mıydı?

"Sizi eve götürüyüm," dedi Argyros Amca. "Onları korumaya gerek yok. Orthros'taki herkes bu binadan kaçmalarının mümkün olmadığını biliyor."

Aniden başını kaldırdı, kaşları çatıldı.

Parmağını kızın dudaklarına götürdü. "Şimdi gitmeliyiz. Böylesi herkes için daha iyi olur."

Yaşlılar ortadan kayboldu, güçlü varlıkları odadan silinip gitti.

Geri kalanlar bir süre sessizce bekledikten sonra Solia, "Tekrar denemek güvenli mi?" diye sordu.

"Geri dönmeyeceklerinden oldukça eminim," diye yanıtladı Lio.

Mühürlü odaya doğru koştu ve avuçlarını kapıya dayadı, diğerleri de onu takip etti. Bu kez ateşi kapının tüm yüzeyine yayıldı. Taş umut verici bir çatırtı verdi.

Sonra parıltı kayboldu. Solia hayal kırıklığıyla hırlayarak ellerini kapıya vurdu.

"Ya daha fazla zamana ya da daha fazla güce ihtiyacınız var," dedi Tendo, "ve zaman bizim sahip olduğumuz bir şey değil."

Sırtını ona dönmüştü.

Kanatlarını çırpı. "Bırak yardım edeyim."

Sonunda omzunun üzerinden baktı ve çenesi sıkıştı. "Tamam. Ama sadece Cassia'nın iyiliği için, anlıyor musun?"

"Elbette." Sesi sertti.

Ama ona yaklaşma biçiminde nazik bir şeyler vardı. Kıpırdamadan durdu ve adamın arkasında durmak için yaklaşmasına izin verdi. Adam ellerini kızın ellerinin üzerine, kapının üzerine koyduğunda, kızın vücudunda küçük bir kıpırdanma oldu. Kanatları parladı.

Odadaki tüm hava bir anda onlara doğru gibiydi. Ateşi yeniden alevlendi. Rüzgâr büyüyle beslenen büyü bir yangında canlandı. Lio ve Lyros geri çekildi. Monsoon alevlerle arasında ondan başka hiçbir şey olmadan duruyordu.

Kapı erimiş turuncu renkte parladı. Sonra ateş tersine dönerek ona çarptı. Tendo'nun kollarına doğru sendeledi. Soğuk bir rüzgar odayı süpürdü ve kapıyı griye dönüştürdü. Parçalar halinde ayaklarının dibine düştü.

Cassia molozların ve tozların arasından onlara baktı, aurası öfke saçıyordu. Bakışları onların yanından geçti. Gözleri Lio'nunkilerle kilitlendiğinde, Lio onun içinden geçen titremeyi hissetti ve ne kadar kızgın olursa olsun, kendini o eşikten atıp Lio'nun kollarına atmamak için tüm iradesini kullandığını biliyordu.

Lyros önce havalanarak odaya girdi. Mak ağzını açtı, yüzü kızarmış ve kaşları öfkeyle aşağı çekilmişti.

"Yeter!" Lyros dedi ki. "Bizi bu belaya sen bulaştırdın. Sus ve bizi bu durumdan kurtarmama izin ver, olur mu?"

Lyros Mak'ın yüzünü kavradı ve sert bir öpücükle yapmak üzere olduğu protestoyu önledi.

Lyros onu bıraktığında Mak kolunu Grace'e doladı ve onunla birlikte sessizce odadan .

Lio ve Cassia'yı eşikte karşı karşıya bıraktılar. Yumrukları iki yanında, dişlerini ona doğru parlattı.

Lio ona elini uzattı.

Yerinde durdu. *Ailemizi kaybetmene dayanamam. Evimizi.*

En azından bunu senin için

korumama izin ver. Sen benim

ailem ve evimsin.

Ona doğru bir adım attı, ayakkabısının altında çakıllar çıkırdıyordu. Kadın sanki ilerlemek istemiyormuş ama geri de çekilemiyormuş gibi sabit duruyordu.

Saçındaki örgüye dokunmak için uzandı. *Tek başına düşmene izin vermeyeceğim. Hayatımızda ne olursa olsun, bunu ortak olarak atlatacağız. Yeminlerimizin başka ne anlama geldiğini sanıyorsun?*

Elini onun elinin içine kaydırdı. Adam onu kendine çekti ve bir an için başka hiçbir şeyin önemi kalmadı. Grace tekrar kollarındaydı. Rahatlama ortak kanlarının derinliklerine işledi.

Merkez odadan gelen bir patlama sesi Lio'yu gerçekliğe geri döndürdü. Sürdürmesi gereken peçe büyüleri vardı. Cassia onunla birlikte aceleyle odadan çıktı. Kız kardeşi ve Tendo'nun diğer mühürlü kapı üzerinde çalıştığını görünce gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Silahları orada bırak," dedi Mak. "Buna değmezler."

O görüntü Lio'nun zihninde tekrar parladı: Thorn, geceyi yararak Hediye Toplayıcısını kesiyordu. "Gittiğimiz yerde onlara ihtiyacımız olacak."

"Bıçaklarını almadan gitmene izin vermeyeceğim." Solia dişlerini sıktı.

Tendo kanatlarını pompaladı ve daha fazla rüzgâr büyüsu onu kavradı. Kapıya bir alev topu fırlattı. Bu sefer büyü taşı tam ortadan ikiye böldü ve taş iki parça halinde ayaklarının dibine düştü.

Düşmanımız değil de ailemiz olduklarına sevindim, diye hayret etti Cassia.

Küller'le birlikte sekiz yıl boyunca İmparatorluk'ta nasıl yol aldıklarını hayal edebiliyorum.

Onunla birlikte Tenebra'yı boydan boya geçmesi gerekiyor, o zaman ikisi de daha iyi hissedecek.

Mak yarattıklarını almak için harekete geçmedi. Bu yüzden Lio bu işi kendi üzerine aldı. Bankların üzerinde duran silahları buldu. Lyta Teyze'nin yaptığı büyü her neyse

onları bağlamak için kullanmış olmalı. Görünüşe göre kapının yeterince güvenli olacağını düşünmüştü.

Yoksa küçük kız kardeşini korumaya kararlı bir ateş büyücüsünün onu parçalayabileceğinden mi şüphelenmişti?

Lio başını salladı. Yaşlıların motivasyonlarını çözmeye vakti yoktu. Mak, Lyros ve Cassia'ya silahlarını ve kınlarını fırlattı. Zincirini göğsüne astı ve zincire bağlı metal tutamaklar kürek kemiklerinin arasına yerleşti. Asasını sırtına kaldırdı ve büyülü tutucuya kilitlendiğini hissetti.

Son Söz'deki sihir ona bir arkadaş gibi mırıldandı. Bir cazibe. Sırtında olması iyi hissettirdi, onlara zaten çok fazla keder veren bu sapkınlık.

Bu onu ne yapar?

"Kaçtıktan sonra Kanlı Prangaları senden çıkaracağız," dedi Lyros. "Kaçsak iyi olur."

Cassia şimdi birbirlerinden odanın izin verdiği kadar uzakta duran kız kardeşi ve Tendo'ya endişeli bir bakış attı.

"Pekala, Sunburn," dedi Tendo, "kaçış gemimize doğru yavaş ve ölümcül bir yürüyüş mü yapmak istersin, yoksa Hesperinlere ayak uydurabilmen için seni taşımama izin verir misin?"

Kollarını göğsünün üzerinde kavuşturmuş, dudaklarını birbirine bastırmıştı.

"Yemin kutlaması henüz bitmedi," dedi, "bu da ateşkesimizin hâlâ geçerli olduğu anlamına geliyor. Geçmişimizin Cassia'yı etkilemesine izin vermeyeceğimiz konusunda anlaşmıştık."

"Anlaştığımız tek şey bu değil. Seninle uçacağım ama ellerini kendine saklamazsan onları yakarım."

Tendo sırtıttı. "Peki ya ateşkesimizin bu kısmını bozarsan? Seni baştan çıkarmaktan biraz uzaklaştırayım mı? Eminim seni Orthros'un üzerine bırakmak seni sakinleştirecektir."

"Arenada cevap verecek zamanım olduğunda bunu bir daha söyle," diye hırladı.

Tendo gülerek onu kucağına aldı ve kapıdan dışarı çıktı. Bir rüzgar telaşıyla, büyüsü onları kaldırdı ve onu gece gökyüzüne taşımak için kanatlarını açtı.

Lio ve Cassia Deneme kardeşlerinin peşinden koşmaya başladılar. Tarlalar boyunca hızla ilerlediler ve Vekilharçlar Koğuşu beyaz bir bulanıklık içinde gözden kayboldu. Sonra sanat bölgelerinin arka sokaklarına daldılar; buralarda eğlenenler Lio'nun büyülerini merak etmekten çok kendi örtülü kaçamaklarıyla ilgileniyorlardı. Cassia yol boyunca ona ayak uydurdu, onun yanında hızlı ve güçlü bir şekilde ilerledi.

Çok geçmeden Kitharos Hanesi'nin ötesindeki kumsallara vardılar ve kum ayaklarının altında güçlkle hareket ederek hafifçe ilerlediler. Lio ve Lyros, Graces'lerini gelgitin hemen üzerinde bekleyen iki tekneye götürdüler.

"Deneme kardeşlerimiz de mi bu işin içinde?" Cassia talep etti.

"Ve Küller," dedi Lio. "Lyros ve ben diğer herkesi bu işin dışında tutmaya çalıştık ama onlar bunu kabul etmediler."

Cassia sessiz bir protestoyla dudaklarını birbirine bastırdı ama Lio'nun teknelerini Mak ve Lyros'unakinin yanına suya itmesine yardım etti. Tekneye atladılar ve dalgalar Nodora'nın büyüsyyle dalgalanarak onları denize çekti.

Peçeli gemisi ilerideki karanlıktan ortaya çıktığında sahil uzaklara doğru çekilmişti. Flütü üstlerinde tınlıyordu. Dalgalar altlarında yükseldi ve tekneleri nazikçe güverteye çıkardı. Lio dışarı çıktı ve Cassia'ya yardım etmek için uzandı ama Cassia çoktan çevik bir şekilde dışarı sıçramıştı. Şövalye onu pusuya düşürdü, giysilerindeki su kürküne işledi.

Tendo sancak tarafına zarif bir iniş yaptı. Solia sanki yanmış gibi yerinden fırladı ve büyük bir vakarla doğruldu. Kendini beğenmiş gülümsemesine bakılırsa, uçuş boşa gitmemişti.

"Tanrıya şükür hiçbiriniz yakalanmadınız." Nodora Cassia'yı tentenin altındaki banklardan birine doğru götürdü.

Tuura zaten ilaç çantasıyla orada bekliyordu. "Kimin lapaya ihtiyacı var?"

Cassia koltuğun üzerine çöktü. Aurasındaki öfke yerini mutsuzluğa bıraktı. "Bütün bunları başınıza ben açtığım için çok üzgünüm."

"Ben de öyle," dedi Mak.

Kia ona sıkıca sarıldı. "Kes şunu, seni aşırı korumacı ahmak. Ben, kendi adıma, seninle gurur duyuyorum." Onu Cassia'nın yanına oturttu ve karşılarındaki koltuğa geçti. "Yaşlıların alt çizgilerini böyle büken bu silahlardan birini tutabilir miyim?"

Ne Mak ne de Cassia silahlarını göstermek için acele etti ve Lyros da tereddüt etti.

Lio asasını tuttuğu yerden havaya kaldırırken metal metalin üzerinde fısıldadı. Ucunu yumuşak bir darbeye güverteye dayadı.

Kia onu daire içine aldı, yüzü hayranlıkla parlıyordu.

"Alabilir miyim?" Lio asayı ona uzattı. "Cassia ona 'Son Söz' adını verdi."

"Ha! Bununla savaşırken kesinlikle son sözü sen söyleyeceksin." Kia onu kaldırdı, ellerinde tarttı, büyüsy eseri inceledi. "Mak, bu bir mucize! İncelenmeyi hak ediyor, yasaklanmayı değil!"

Mak dirseklerini dizlerine dayayarak çöktü. "Phaedros, hepimiz onunla birlikte sürgün edildiğimizde bu konuda bir tez yazabilir."

Kia, "Benim gözetimimde kimse sürgün edilmeyecek," dedi. "Umutsuzluğa kapılmayın.

Kafirler hiçbir zaman bir şeyleri kırmadan dünyayı değiştirmediler."

Lyros araya girdi, "Şu anda Mak ve Cassia'nın üzerindeki Kanlı Prangaları kırmamız gerekiyor ki sınırı geçebilelim."

Kia Son Söz'ü Lio'ya geri verdi ve kollarını sıvadı. "Bana bu büyüünün nasıl çalıştığını göster."

Mak ve Cassia'nın karşısındaki bankta ona katıldı ve onlar çalışmaya başlarken kan büyüü gecenin içinde parladı.

Lio, Grace'in arkasında durmuş, onu rahatlatmak için elini omzuna koymak istemişti. Ama onun duygularını sıralamak için zaman istediğini hissetmişti. Grace bu durumdayken yapabileceği tek şeyin ona ihtiyacı olan boşluğu vermek olduğunu öğrenmişti.

Lio içini çekti ve parmaklıklara doğru çekildi. Ev ufkun ardında kaybolurken Selas'ın ışıklarının kutup gecesinin karanlığında son bir parıltı vermesini izledi.

Cassia kanında bir kırılma hissettiğinde KIA saatlerdir çalışıyordu. Prangalar sonunda çözüldü. Üzerindeki büyüü ağırlık kalktı ve bir nefes aldı.

Kia bankta arkasına yaslandı, yüzü kül rengi ve dişleri dışarıdaydı ama aurası zafer kazanmıştı. Lyros, Grace'in bileklerini ovdu ve Mak bunu sessizce kabul etti.

Cassia'nın bakışları Lio'ya kaydı. Hâlâ küpeştede duruyordu ama şimdi karanlık, boş deniz yerine ona bakıyordu. Aurası içgüdüsel olarak ona doğru aktı. Onun sadece beklediğini, dinlediğini hissetti. Eğer isterse anında onun yanında olacaktı.

O çok . Ve sadece kendini suçluyordu.

"Pekâlâ," dedi Kia. "Prangalar çözüldü ve şimdi Tenebra'da alacakaranlık olacak. Hepiniz için gitme zamanı."

Nodora güney ufkuna doğru baktı ama sınır buradan görülemeyecek kadar uzaktaydı. "Keşke Xandra'dan haber bekleyebilseydik."

"Ben de öyle." Mak sonunda konuştu. "Planının işe yarayıp yaramadığını bile bilmiyoruz.

Eğer Nike sonunda teslim olursa..."

Lyros başını salladı. "Xandra sınırı geçene kadar onun dikkatini dağıtmaya devam ederse daha iyi olur."

Mak soğukkanlılığını topladı. "Tamam."

Cassia, "Hepinize minnettarız," dedi.

Birlik herkesin pişmanlıklarıyla ağırlaşmıştı. Lio hepsine güvence gönderdi ve bencilce, Cassia bunu Maaqul'daki susamış bir çalı gibi emdi. "Her şey yolunda," dedi. "Böyle olması gerekiyor. Şimdilik. Endişelenebiliriz savaş bittikten sonra adımızı temize çıkarmakla ilgili."

Nodora gözlerini sildi. "Seni aklamak için çalışmaya devam edeceğiz. Bunu İlk Kan Çemberi'ndeki davamız haline getireceğiz."

Kia'nın bakışlarında soğuk bir ateş vardı. "Bu sadece yandaşlarımıza ilham verecek. Sekizinci Çember, isyan etmekten korkanlar tarafından zulüm gören Birinci Çember gibi silahlanıyor!"

"İlk türkünü ben yazacağım," diye söz verdi Nodora.

"Evet," diye yemin etti Kia, "Siyah Güller'in adı herkesin kalbinde yer alacak."

Nodora zorlukla yutkundu. "Ve her gece Zoe'yi ziyaret edeceğiz."

Cassia elleriyle yüzünü kapattı. Lio'nun çaresizliği kendisinininkine karıştı. Zoe. En büyük pişmanlıkları.

Zoe'nin en büyük kâbusu sevdiklerinin onu bir daha dönmek üzere terk etmesiydi. Cassia ve Lio bunun bir daha asla başına gelmeyeceğine dair ona söz vermişti. Ama bu sefer geri dönmek onların elinde olmayabilirdi.

Veda bile etmediler.

Ateş büyüsuyle ısınmış güçlü kollar Cassia'yı sardı.

"Zoe'nin iyi olduğundan emin olacağım," diye yemin etti Solia. "Bulduğum her fırsatta onu kontrol etmesi için birini Orthros'a göndereceğim."

"Sana ihtiyacı var," dedi Cassia, boğazı düğümlenerek. Solia, Zoe'nin hayatında bırakmak üzere oldukları boşluğu doldurabilecek tek kişiydi.

"Küçük bir kıza ablalık yapmaktan hiçbir şey kaybetmedim. Ben bir kaçakken senin yanında olamadım. Ama sen kaçarken Zoe için burada olabilirim."

Cassia yüzünü kız kardeşinin omzuna . "Artık hayatımızda olduğun için çok mutluyum."

"Yeterince uzun sürdü ama kalmak için buradayım."

"Ya sen, Tendo?" Lio onun kolunu sıkarak sordu. "Bunların hiçbirinin İmparatorluğun Orthros'la olan ittifakını etkilemediğinden emin olmak için İmparatorluk sarayına geri dönecek misin?"

"Eninde sonunda," dedi, "ama şimdilik Zoe'nin benimle uçmaktan Chuma kadar hoşlanıp hoşlanmadığını öğreneceğim."

Solia bakışlarını onunkilere kaldırdı. "Yani... şimdilik Orthros'ta mı kalıyorsun?"

"Bu dördünün arkalarında bıraktıkları hasarı birilerinin temizlemesi gerekiyor."

"Barışçıl ipek ayaklardan sıkılırsan," dedi Solia hafifçe, "yan tarafta devam eden bir savaş var, biliyorsun. En azından ateş topu atmama yardım etmek daha eğlenceli olabilir."

Tendo elini kulağına götürdü. "Özür dilerim, sizi yanlış duymuş olmalıyım. Daha fazla İmparatorluk savaşçısı olmadan bu savaşı kazanabileceği konusunda ısrar eden Tenebra Kraliçesi az önce benden yardım mı istedi?"

"Size İmparatorluk prensesinin sizin için düşündüğü o rahatsız sandalyeden kurtulma fırsatı veriyorum. Bana teşekkür etmelisin."

"Peki Hesperine prensi kendi bölgesine uçmam konusunda ne düşünüyor?"

Solia kaşlarını çatı. "Daha fazla İmparatorluk desteğine itiraz etmesi pek olası değil. İtiraz ederse de ona krallığının onun bölgesi olmadığını hatırlatırım."

Tendo'nun kahkahasında bir keskinlik vardı. "Eminim sen ve ben birlikte dövüştüğümüzde sana verdiğim desteğe itiraz ederdi. Antrenmanlarınızı paylaşmaktan hoşlandığı izlenimini edinmedim, ben de öyle."

Solia ayağa fırladı. "Böyle mi düşünüyorsun?"

Lio'nun gözleri ikisini görünce büyüdü ve Cassia onun bakışlarına karşılık vermekten kendini alamadı.

Aman Tanrım, dedi, Tendo Rudhira'yı kısıkanıyor.

için bir nedeni var mı? Cassia şaşkınlıkla sordu.

Hiçbir fikrim yok. Hiç aklıma gelmedi. Ritüel babamız ve kız kardeşin mi? Solia sana bu konuda bir şey söyledi mi?

Tek kelime etme.

Solia, "Varsayımlarınıza bir açıklama getirmeye tenezzül etmeyeceğim," dedi. "Ben kimsenin 'bölgesi' değilim ve kiminle 'tartıştığım' konusunda fikir beyan etme hakkına sahip tek kişi benim."

Tendo Solia'ya alaycı bir bakış attı. "Krallığınızda iki prence yer yok, Majesteleri. Sizinle Birinci Prens arasında ne tür görüşmeler yapıldığına bakmaksızın, sınırın bu tarafında Hesperine-İmparatorluk ilişkileriyle ben ilgileneyeğim."

Kanatlarını açarak öfkeli Solia'ya sırtını döndü. Sadece Lio ve Cassia'ya bakmak için durakladı.

"Başınızın çaresine bakın," dedi. "Gelip sizi kurtarmak zorunda bırakmayın beni." Parmaklıklardan atladı ve Selas'a doğru uçtu.

Uzun bir süre kimse konuşmadı. Cassia'nın aklı bu imalarla doluydu ama şu anda kız kardeşine bunu sormaya cesaret edemiyordu.

"Bu görüntü için özür dilerim," dedi Solia sonunda.

Cassia ayağa kalktı ve kolunu ona doladı. "Özür dilemeni gerektirecek bir şey yok. Hazır olduğunda benimle bu konuda konuşabileceğini biliyorsun."

Solia'nın savaşçı yüzü tekrar yerine oturdu. "Kella ve Karege atlarınızla birlikte Tenebra'da bizimle buluşacak. Onun aurasını bir adım atma odağı olarak kullanabilirsiniz."

Tuura getirdiği çantalardan birini okşadı. "İhtiyacınız olacağını düşündüğümüz her şeyi konutlarınızdan aldık. Erzaklarınız sizinle birlikte seyahat ederken oldukça kolay. Yine de Şövalye için yiyecek ve bol miktarda lapa hazırladım."

Kâhin, Cassia'ya geçmişteki pek çok badirede değerli eşyalarını taşımış olan eski, dayanıklı bahçe çantasını uzattı. Ama bu gece ayrılmak, bir savaş büyücüsünün suikast planının içine girmekten Maaqul'u boydan boya yürümeye kadar daha önce yaptığı her şeyden daha zor gelmişti.

Zamanları tükenmişti. Bunlar Trial kardeşlerinin son kucaklaşmaları ve son veda kutsamalarıydı. Gitmelerine izin vermek zorundaydı.

Cassia kendisini ele korkuya meydan okurcasına, "Seni tekrar göreceğim," dedi. "Bu sonsuza dek sürmeyecek."

Bu olamazdı. Orthros'ta kendisi için hayal ettiği sonsuzluk gitmiş olamazdı.

Lio'yla birlikte çantalarını toplayıp Mak ve Lyros'la birlikte Solia'nın etrafında toplandıklarında Rosethorn belinde bir ağırlık hissetti. Lio'nun büyüü onu sardı ve bilinmeyene doğru adım attılar.

FUGITIVES

Komne Denizi'nin ^{üzerindeki soğuk sakinlik} yerini hâlâ tuz tadı veren rüzgârlara bıraktı ve Cassia Hesperine'i ilk kez Tenebra'ya ayak bastı.

İlk başta dalgaların kayalara çarptığı düzensiz bozkırı ve sarp sahil şeridini tanıyamadı. Ay ışığı çok parlak, kokular çok canlıydı. Bu gerçekten de daha önce yaşadığı gri dünya olabilir miydi?

Tenebra bir daha asla eskisi gibi hissedemeyecekti. Majestelerinin varlığı bu ıssız geceyi bile doldurdu.

"Neredeyiz biz?" Lio sordu.

"Hadria," dedi Cassia.

Solia'nın pelerini rüzgârda etrafına dolandı. "Seni getirmek için düşünebildiğim en güvenli yer burası. Lord Hadrian'ın emriyle bu bölgede Hesperinlere kimse zulmedemeyecek ve burası Lord Lucis'in saldıramayacağı kadar müstahkem... henüz."

"Bu iyi bir plan," dedi Lyros. "Teşekkür ederim. Burada kuşatmadan çok uzaktayız."

"Ve Rudhira'nın kuvvetlerinden," diye mırıldandı Mak.

Solia kaşlarını çatı. "Ana kale Castra Hadria'dan uzak durun. Orada koruma ve iletişim sağlayan bir Charger var."

Knight aniden tetikte oldu, burun delikleri ama tüyleri diken diken olmadı. Kan büyüsü ve çivit mavisi kokuları geceyi ısıttı ve Karege'nin peçeleri düşerek onu ve dört atla bekleyen Kella'yı ortaya çıkardı. Knight Tilili'ye kuyruğunu salladı.

"Maaqul'dan kaçabildiysen bundan da kurtulabileceğini biliyordum." Karege'nin sırtışı kaşlarını çatmasına neden oldu. "Ama Tendo nerede?"

Kella elini uzattı. "Bana yirmi gümüş borçlusun. Sana gelmeyeceğini söylemiştim."

"Ve sana ona soracağını söylemiştim," diye karşılık verdi Karege. "Değil mi, Güneş Yanığı?"

Solia kollarını kavuşturdu. "Evet, ona sorarak nefesimi boşa harcadım."

Karege kollarını Kella'ya doğru kavuşturdu. "Bana yılan kanı borçlusun. Tilili'nin bir tanesini canlı yakaladığından emin ol. Hiçbir Hesperine yılan eti istemez."

Cassia, Standstill ve Noon Watch için bir gülümseme buldu. "Küller'e minnettarız. Hoyefe'yi gördüğünüzde bizim için bunu ona söyleyin."

"Şimdi bize karşı duygusal davranma Gölge," dedi Kella. "Eminim Lonesome ve benim yollarımız bu savaş bitmeden önce Tenebra'da birçok kez kesişecek."

"Kella ve Solia'yı Castra Patria'ya götürdükten sonra," diye açıkladı Karege, "Tuura ile birlikte Ukocha'nın köyüne geri döneceğim. Orada daha önce de kaçaklar olmuştunuz! Ortadan kaybolmanız gerekirse gelip Peanut ve beni bulun."

Solia ellerini Cassia'nın kollarına dayadı. "Şimdi kuşatmaya geri dönmeliyim. Keşke sana kalemde sığınma imkânı sunabilseydim."

Cassia yüzünü buruşturdu. "Rudhira bizi görürse, bizi tutuklayıp Kraliçelere geri götürmek için onurlu bir şekilde bağlı olacaktır."

Solia bir küfür mırıldandı. "Onu ve tüm ekibini kulaklarından tutup dışarı atmayı düşünüyorum."

"Böyle bir şey söz konusu olamaz!" Cassia itiraz etti. "Hücum'un desteği savaşta senin için çok önemli. Dördümüz sana bu tür bir destek veremeyiz."

Lio, "Başından beri yapmak için yola çıktığımız şeye odaklanmalıyız," dedi. "Kapı hakkındaki gerçeği bulmak, bu bizi nereye götürürse götürsün."

Solia Cassia'yı bir kez daha kucakladı. "Senin yanından ayrılmak istemiyorum, yavrum."

"Biliyorum." Cassia gözlerini sıkıca kapattı. "Seni tekrar gördüğümde, her zamanki gibi bana bahçe için bir tohum getir."

"Bulacağım. Castra Patria'daki tüm o alevlerin altında büyümeye değer bir şeyler bulacağıma söz veriyorum." Solia geri çekildi. "Unutma, Hücum'la temastan kaçınmak zorunda olsan bile, *benim* kanunlarıma göre kaçak değilsin. Sen hâlâ Tenebra Kraliçesi'nin kız kardeşisin. Tüm müttefiklerime, Kara Güller ne zaman onları çağırırsa, sorgusuz sualsiz seni desteklemeleri gerektiğini açıkça belirteceğim."

Cassia başını salladı. "Teşekkür ederim."

Solia, Karege'nin yanına gitmeden önce Knight'ı okşadı.

"Ayur'un kanı avınıza rehberlik etsin," dedi Kella, Azarqi ay tanrıçasını çağırarak.

Sonra Karege'nin büyüü karanlıkta parladı. Cassia, Lio, Mak ve Lyros rüzgârlı Tenebran kırlarında aniden yapayalnız kaldılar.

Mak, kendisinin ve Lyros'un aynı zamanda tanıdıkları olan siyah savaş atları Bear ve General'in yanına gitti. Endişe verici bir sessizlik içinde bineğine bir heybe yükledi.

Lyros çantalarını taşımasına yardım etmeye gitti. "İlk planımızı belirlememiz gerekiyor. İlk çözmemiz gereken sorun gün ışığıyla nasıl başa çıkacağımız."

Lio çantasını atına yüklemeyen önce usturlabını çıkardı. Adaşı gibi beyaz olan Ayçiçeği bir tanıdık değildi ama nazik dev hâlâ bir Orthros Warmblood'du -güçlü, zeki ve neredeyse ölümsüz.

Cassia, küçük benekli kısrak da dahil olmak üzere atları silahları arasında saydı. Freckles en küçüğü olabilirdi ama aynı zamanda hızlı ve acımasızdı. Tarçın rengi kuyruğunu sallıyor, sanki birini ısırmak istiyormuş gibi bir ifade takınıyordu. Cassia bunu rahatlatıcı buluyordu.

Lio usturlapta birkaç ayar yaptı ve alete baktı. "Kış Gündönümü neredeyse yaklaşırken, krallığın bu kısmı sadece yedi Tenebran saati tam gün ışığı alıyor. Cassia alacakaranlık ve şafaktan bir saat kadar sonra uyuyacak, yani sığınmak için yaklaşık üç saat alacakaranlık ve on iki saat gecemiz olmalı."

Cassia çantasını Freckles'ın hafif kumaştan eyerine bağladı, ardından daha büyük olan çantasını bineğinin üzerine kaldırdı. Eşyalarını taşımak artık çok kolaydı. Yeni bir Hesperine olarak diğerlerinden daha uzun süre uyuyabilirdi ama yeni gücünü uyanık olduğu saatlerde de hissettirecekti.

"Hesperine Sığınaklarına güvenemeyiz," dedi Lyros. "Orthros'un arama ekipleri göndereceğine şüphe yok ve ilk bakacakları yerler de oralar olacaktır."

"Aramaya geleceklerinden pek emin değilim. Yemin edebilirim ki..." Lio tereddüt etti. "Sanırım Argyros Amca orada olduğumuzu biliyordu. Ve kaçmamıza izin verdi."

Mak hareketsiz kaldı, Lio'ya bakıyordu. "O ne?"

Lio büyüğü bozma odalarında tanık olduklarını anlatırken, Cassia'nın görmesi için Argyros ve Lyta'nın görüntüleri Grace Birliği'nde parladı. "Sanırım o ve annen bizim kaçmamızı istediler. Bu yüzden Rudhira'nın da bizi bulmamak için elinden geleni yapması mümkün."

Mak başının arkasını ovuşturdu, aurası bir duygu karmaşası içindeydi. "Ailem... imkansız."

"İmkânsız değil." Lyros Mak'ın elini tuttu. "Ama Rudhira'nın bizim kaçmamıza izin verme niyetlerini paylaşacağını varsayamayız."

"Korkarım bu doğru," dedi Cassia. "Ya Rudhira bu meseleyi Şarij'ın desteği olmadan Tenebra'da başıboş dolaşmak yerine bizim ev hapsinde güvende olmamızla çözmeyi tercih ederse? Sadece koruyucu olduğu için bile olsa bizi bulmak isteyecektir."

Lio yüzünü buruşturdu. "Ya da onun onayı olmadan hareket ederek Charge Yasasını da çiğnediğimiz için."

"Harika," dedi Mak. "Yani Blood Errant'ın bize bahsettiği tüm gizli Hesperine Mabetleri tam da gitmememiz gereken yerlerde."

"Hesperine Tapınaklarına ihtiyacımız olmayabilir." Lio Cassia'ya baktı. "Lustra'ya sahipken olmaz."

Başını sallayarak ellerini kaldırdı. "Büyüm bize beladan başka bir şey getirmedi. Hiçbir şey için ona güvenmemeliyiz."

"Daha fazla Lustra geçidi bulabilirsek," dedi Lio, "ikilemimize mükemmel bir çözüm olacaklar."

Cassia ona, "Hücum'un artık onlara erişimi var," diye hatırlattı.

"Castra Patria'daki tünellere, evet," diye yanıtladı Lio, "ama bunların farklı yerlerdeki geçitlerle bağlantılı olduğuna dair elimizde bir kanıt yok. Öyle olsa bile, Lustra istediğiniz kişi için açılır. Eminim sizin için de aynı hızla birini dışarıda bırakacaktır."

"Peki ya kazara bir siyah gül ormanı oluşturursam ve bu da Suçluları ve kim bilir başka kimleri bize doğru yönlendirirse?"

Lio ona yaklaştı. Yaklaştı. Ona bakmak için başını geriye eğmek zorunda kaldı. Koyu mavi bakışları onu bir çapa gibi yakaladı. Kendini çok uzaklarda, çok uzaklara sürüklenmiş hissetti. Bütün gece onun gölgesinde durmak, varlığının rahatlığını iliklerine kadar hissetmek istiyordu. Hak etmediği bir rahatlık.

Elini kolyesinin üzerine koydu. "Gül çağırmana gerek yok. Kolyeyi her zaman yaptığın gibi kullanman yeterli. Küçük bir büyü olacak, dikkat çekmesi pek olası değil."

"Kolyemin şu anda ne işe yaradığını bilmiyoruz. Sen kullanmalısın."

Tereddüt etti, sonra elini geri çekti. "Pekâlâ. Benimkini deneyeceğiz. Şimdilik."

"Aramaya nereden başlamalıyız?" Lyros haritasını çıkardı.

Lio onunla birlikte inceledi. "Hadria, Tenebra'daki en eski bölgelerden biri. Burada Büyücü Kral'ın zamanından kalma birkaç yapı olmalı. Önerin var mı Cassia?"

Cassia kıyı şeridinden dışa doğru kıvrılan bir kara parçasını işaret etti. "Burada Tenebra Boynuzu'ndayız. Orada bir deniz feneri var."

ucunda. Efsanelere göre Hadria lordları ona bağıllık yemini ettiklerinde Büyücü Kral işaret ateşini bizzat yakmış."

"Mükemmel," dedi Lio. "Bakalım Değişen Kraliçe onda da iz bırakmış mı?"

"Adım atmak yerine ata binelim mi?" Cassia sordu. "Orthros Warmbloods'la birkaç saat içinde oraya ulaşabileceğimizi düşünüyorum."

"İyi fikir," dedi Lyros. "Siz ikiniz biz ilerlerken geçitlerin girişlerini arayabilirsiniz. Patria'dakiler gibi dağınık olabilirler."

Cassia, Çilli'nin üzerine tam bir Hesperine gibi havalanabilmeyi diledi. Yine de ata binmek hiç bu kadar kolay olmamıştı. Bir ölümlü olarak Hesperine usulü ata binmek, dizginleri olmadan atını yönlendirmek için dizlerini kullanmak çok fazla pratik gerektirmişti. Şimdi Kan Birliği aracılığıyla atına bağlandığını hissediyordu.

Çilli başını çevirdi ve Cassia'nın hançerini kokladı. Kulaklarını geri çekip homurdandı ve Rosethorn'u görmezden gelmeye devam etti.

"Tazılardan ya da tehlikeli eserlerden , değil mi?" Cassia kısrağın boynunu okşadı.

Çilli'nin canlı bir varlığı vardı ama Cassia Knight'ın duygularını hissetmeye çalıştığında hissettiği tek şey katı bir sessizlikti. Bu zıtlık bir pişmanlık duygusu uyandırdı. Liegehound'ların Hesperine büyüüne karşı bağıışıklığı, en eski arkadaşıyla iletişim kuramayacağı anlamına geliyordu.

Bozkırda dörtnala giderlerken diğerleri onun önden gitmesine izin verdi ama Mak'ın yaptığı gibi sessizlik içinde grubun arkasına çekilmeyi tercih ederdi. Ama Hadria'ya olan aşinalığı göz önüne alındığında, sahip oldukları en iyi rehber oydu.

Lio'nun madalyonuna kan sürmesi için aralıklarla durdular. Onları Lustra kapısına yönlendirecek bir ışık belirmedi. Belki de bu arayış Cassia'nın denediği diğer her şey gibi felaketle sonuçlanacaktı.

Deniz fenerinin bulunduğu kayalığa vardıklarında alacakaranlık yerini geceye bırakmıştı. Peçelerin altından yaklaştılar, içerideki ölümlü auralara karşı temkinliydiler. Lord Hadrian'ın adamları varlıklarını Castra Hadria'ya kötü niyet olmaksızın bildirebilirdi.

Ağır gri taştan ve Hadrian inadından inşa edilmiş dairesel kule, zamana ve aşağıdaki keskin kayaları aşındırmak için savaşı dalgalara karşı bağıışıklı görünüyordu. Cassia, Freckles'ı kayalığın dibinde durdurdu ve gözlerini kısarak deniz fenerinin tepesinden parlayan ateş ışığına baktı. Eski yapının

Varlık her zaman tüylerini diken diken etmişti ve şimdi gizemli hisleri ona bunun nedenini söylüyordu.

"Gerçek anlamda sihirle parlıyor," diye fark etti.

Mak alçak bir ıslık çaldı. "Bu ateş b y s nde çok garip bir şeyler var."

Lio merakla kaşlarını çatarak ona baktı. "Cassia, ateş büyücüleri büyüyü yenilemek için periyodik olarak buraya gelirler mi?"

Başını iki yana salladı. "Lord Hadrian bir Aithourian savaş büyücüsünün deniz fenerine dokunmasına asla izin vermez."

Lio'nun kaşları kalktı. "Bunun Büyücü Kral'ın orijinal büyüsü olduğuna mı inanacağız? Ölümünden bu kadar yüzyıl sonra onu ne ayakta tutabilir ki?"

"  zmemiz gereken farklı bir gizem var," dedi Lyros. "Kraliçesi burada hiç portal bıraktı mı?"

"Hmm." Lio bakışlarını alevden ayırdı ve elini ısırarak kolyesine bir kadeh daha koydu.

Hiçbir şey olmadı.

Cassia'nın kalbi sıkıştı. Parlak fikri onlara hiç yardımcı olmamıştı. "Burada hiçbir şey yok."

"Tespit edebildiğim kadarıyla hiçbir şey yok." Lio Ayçiçeği'ni ona yaklaştırdı. "Belki de portalların beni kabul etmesi için önce senin beni içeri alman gerekiyordur."

Çilli, Cassia'nın altında dengesizce kıpırdandı ve Cassia atın yelesini çok sıkı tuttuğunu fark etti. Ellerini gevşetmeye zorladı. "Herhangi bir büyü yapmaya kalkışmam akıllıca olmaz."

"D k m n   rtebilirim. Bu sefer hazırlıklıyım."

"Konsantre olabileceğimden emin değilim. Oldukça susadım." Lio'nun bakışları karardı. "Bu kolayca halledilebilir."

Yüzü kızardı. Gecenin  ilelerinden ve harcadığı büyüden sonra, şimdi ve burada ondan bir ısırık almaya cesaret edemedi. Arzusu bir yudumdan daha fazlasını istiyordu.

Lyros boğazını temizledi. "Belki de bize sığınacak bir Lustra portalı bulduktan sonra."

Sunbind Lio'nun aurasındaki eğlenceyi.

Büyü  Ğretmeninin ses tonuyla, "Kolyenizin  zerine bir damla kan damlatmayı deneyin," diye talimat verdi.

Bir  l ml  olarak ter döktüğü kürek kemikleri arasındaki kaslar şimdi acı verici bir şekilde geriliyordu. Kaotik büyüsünü tekrar patlatmasından daha iyi bir yol olmalıydı.

"Patria'da portalları bize gösteren benim canavar büyümdü," diye mantık yürüttü. "Şimdi gözlerimi değiştiremem. Geçitlerin bitki büyüm için açılacağını kim söyleyebilir?"

Lio'nun pişmanlığı Grace Birliği'ni doyurdu ve Cassia hemen sözlerini geri alabilmeyi diledi. Kayıp büyüünden bahsetmemesi gerektiğini daha iyi bilmeliydi. Onu Hediye etmeden önce tüm gücünü kullanmasına yardım etmediği için duyduğu pişmanlığı dile getirmek istememişti.

"İşte bu yüzden diğer yeteneklerinden asla vazgeçmeyeceğim," dedi çok sakın bir şekilde. "Ama şimdilik, bitki büyünü sonuna kadar kullanmana ihtiyacımız var. Lustra gücünüzdeki değişikliklere uyum sağlamaya istekli olduğunu gösterdi. Deneyin."

O haklıydı. Seçenekleri kalmamıştı. Farklı bir tarihi yer bulmaları, oraya gitmeleri ve aramaya en baştan başlamaları saatler sürebilirdi.

Cassia'nın özlemi onları şafak sökmeden çok önce yakalayacaktı. Büyüsü ve açlığı, dördü için işleri daha da kötüleştiren iki yükü.

Eğer burada bir geçit varsa, bunu onlar için bulmalıydı ve Özlem'i gücünü kontrol etmesini daha da zorlaştırmadan önce bunu yapmalıydı.

Attan indi ve ayaklarını yere bastı. Avucunu dişlerine doğru kaldırdığında elinin titrediğini fark etti.

Lio'nun aurası onun arkasında hafifledi ve elleri onun omuzlarında durdu. "Tıpkı daha önce yaptığımız gibi."

Neden büyü yapmak bir daha asla eskisi gibi olmayacakmış gibi hissediyordu?

Elinden çok az miktarda kan çekti ve kolyesine dokundu.

Büyü topraktan fişkırdı ve damarlarında patladı. Duyuları yarıldı ve yayıldı, çok uzaklara ulaştı. Çok uzaklara. Sanki kökleri tüm Tenebra'ya uzanıyordu ve zihninin gözünde tüm bir krallığı tutabiliyordu.

Lustra ona seslendi. Döndüğünü biliyordu. Bu gizemli açıklamadan sonra başka kim bilebilirdi ki?

Bunu durdurmak zorundayız, diye ağladı Grace Union'larına.

Yardım edebilirim, ama sadece bana izin verirsen. Elinden geleni yap.

Lio onun zihnine hızlı ve derin bir şekilde girdi, tıpkı zihin koruması yaparken yaptığı gibi. Kadın onun kollarına yığıldı, sihirle kaynayan bir dünyada tek katı form onun bedeniydi.

Bırak yardım edeyim. Onun her düşüncesinin içinden mırıldandı.
Gitmesine izin vermekten korkuyordu. Büyüyle savaşmayı bırakmaktan çok korkuyordu.

Bırak gitsin.

Teslim oldu, zihinsel savunması bir anda onun için düştü. Adamın gücü onu kuşatarak zihin korumasını güçlendirdi ve kaos sessizleşti.

Burada, düşüncelerinin Sığınağı'nda ikisinden başka hiçbir şey yoktu.

İrade'sinde onun dokunuşunu hissetti, en nazik rehber. Onun büyüünün götürdüğü yere gitti. Birlikte, büyüünün vahşi dallarını tuttular ve hepsini ona geri çektiler. Büyü toprağa geri dönerken içinden bir titreme geçti.

Gözlerini açtı. Deniz fenerinin tepesindeki alevler bir şenlik ateşine dönüşmüştü. Mak ve Lyros'un kendisi ve Lio'nun etrafına ördükleri duvarların diğer tarafındaki adamların bağırışlarını duydu.

"Bir açıklama talep etmelerini beklemeyelim. Bu taraftan." Lyros işaret etti.

Deniz fenerinin altındaki ana kayadaki bir çatlaktan siyah güller koptu. Sarmaşıklar taşı tuttu ve geniş bir geçidi ortaya çıkarmak için kenara yırttı.

Şövalye ve atlara rehberlik ederek hepsi içeri daldı. Taşların ve sarmaşıkların şaklamasıyla geçit arkalarından kapandı.

MÜZAKERELER NASIL SONA ERER

Cassia'nın görüşüne DAHA FAZLA BÜYÜ PARLADI. Gözleri bir anda uyum sağlayarak parlaklığı katlanılabilir hale getirdi. Odanın kenarlarındaki apliklerde, kulenin tepesindeki ateş kadar canlı büyü alevleri yanıyordu.

Büyük, yuvarlak oda kayadan yontulmuş gibi görünüyordu, yuvarlak kemerler yan geçitlere açılıyordu. Atlardan biri yeri eşeliyor, çıkardığı yumuşak ses tepedeki kubbeli tavana kadar yankılanıyordu.

Lio çömelerek ayaklarının dibindeki şekilsiz enkazı inceledi. "Burası hiç bozulmamış gibi görünüyor! Kazı yaparsak, Büyücü Kral'ın zamanından kalma eserler bulabiliriz."

Freckles bir homurtu ile kırık taş işçiliğinin arasında büyüyen çalılıklarda otlamak için daha içeriye doğru tırıs gitti. Lio irkildi.

Lyros diğer atları da ona katılmaları için yönlendirdi. "Korkarım burayı bir müze olarak değil, savaş odamız olarak kullanmamız gerekecek."

"Serseri Sığınağımız." Mak Cassia'nın sırtını sıvazladı. "İyi bulmuşsun."

Tek umudu, kapının hemen dışına istemeden gönderdiği büyülü işaret fişeği sayesinde kimsenin onu bulmamasıydı. Arkasına baktı. Siyah güller girişi koruyordu ama en azından sarmaşık yayılmıyordu.

Mak saatlerdir neredeyse hiç konuşmamıştı, bu yüzden şüphelerini kendine sakladı ve ona gülümsedi. "Lustra bizi burada güvende tutacaktır."

Sanki onun sözlerini hissetmiş gibi, vahşi doğanın büyüğü koridorlarda tuz ve devediken kokusuyla mırıldanarak hoş geldiniz dedi.

"Başka kimsenin girmesine izin vermeyecek," dedi kesin bir ifadeyle.

Lio ayağa kalktı, aurası ilgiyle doluydu. "Nasıl anlayabilirsin?"

Cassia omuz silkti. "Kulağa aptalca gelecek ama... sadece biliyorum."

"Kulağa hiç de aptalca gelmiyor," dedi Mak. "Sezgiler güçlüdür. Özellikle de Kan Birliği'nden geliyorsa -ve sanırım Lustra ile olan birliğiniz her neyse."

Lio başıyla onayladı. "Bir izin alanına yakın olup olmadığımızı söyleyebilir misin?"

"Bunu söylemek zor." Kendine sarıldı. "Lustra'nın tepkisi çok güçlüydü... yakınlardaki bir izin verme alanı olabilir. Ya da basitçe Tenebra... bir Silvicultrix'in geri dönmesinden memnun olabilir, sanırım."

Ya da sihrini korkunç bir şekilde kavramasından başka bir şey olmayabilir.

Lio kemerleri işaret etti. "Koridorları keşfetmeli ve hangi büyüü hissedebileceğimize bakmalıyız."

"Bu tarihsel araştırmadan daha iyi bir fikir," dedi Lyros. "Sence bu pasajlardan Solorum'un altındaki kapı hakkında bir şeyler öğrenebilir miyiz?"

"Bu tamamen mümkün," diye yanıtladı Lio. "Bence bir Lustra portalıyla her karşılaştığımızda büyüü kanıtlar aramalıyız."

Lyros başını salladı. "Geçitleri araştırmak ve kimsenin bizi takip etmediğinden emin olmak için birkaç gece burada kaybolmamızı öneriyorum. Yeniden toplanıp bir plan oluşturmamız. Ve Tanrıça biliyor ki hepimizin bir içkiye ihtiyacı var."

Hiçbiri buna itiraz etmedi.

Bineklerinden indiler, takımlarını, çantalarını ve silahlarını orta odaya yerleştirdiler. Sonra Mak ve Lyros bir yöne, Lio ve Cassia da diğer taraftaki koridorları aramaya koyuldular. Knight her an ona bir kol mesafesinde duruyordu. Tekrar Tenebra'da olmak koruyucu içgüdülerini açığa çıkarmıştı ama bundan da öte, hâlâ ayrılıklarının etkisinden kurtulmaya çalıştığından şüpheleniyordu.

Cassia ateşle aydınlatılmış bir geçide doğru ilerledi, arkasındaki Lio'nun farkındaydı. Solorum'daki ilk yürüyüşlerini anımsadı birden; sadece ikisi, yanlarında eskort olarak Şövalye vardı, Büyücü Kral ve Değişen Kraliçe'nin geride bıraktığı antik yerlerle dolu ormanda başıboş dolaşıyorlardı. Kendisinin tarih tarafından ve bu ölümsüz tarafından unutulacak piç bir kız olduğunu düşünmüştü. Mirasının burnunun dibinde olduğunu bilmiyordu. Ya da Grace'in çoktan onun yanında yürüdüğünü. Onu bu tehlikeli yollarda takip ediyordu. Geri dönüş yok.

"Cassia." Peçe büyüleri onu . "Sana sarılmama izin vermeden önce daha ne kadar kendinle boğuşman gerekiyor?"

Durdu, küçük taş odayı zar zor görebiliyordu.

Bu yüzleşmeyi daha fazla erteleyemezlerdi.

Karnında mide bulandırıcı bir ağırlıkla ona doğru döndü. "Bana sarılmanı istemiyorum. Saygın bir diplomat ve sevilen bir evlat olarak evine, Orthros'a dönmeni istiyorum. Hayatını geri almanı istiyorum. Ama bu

mümkün çünkü bana bağılısın! Neden beni o hücrede bırakmadın?"

Ona doğru ilerledi, büyü ışığı güzel yüzüne keskin gölgeler düşürüyordu. "Nedenini biliyorsun."

"Neden seni korumama izin vermedin?" diye sordu. "Bu senin için yapmak istediğim bir fedakarlık değildi."

"Bu benim fedakarlığımı! Bizi ele veren benim büyümdü. Büyümün seni güvende tutması gerekiyordu ama hayatını mahvetti. Seni koruyabilmemin tek yolu kanuna teslim olmaktı."

"Kendi başına böyle bir seçim yapıp benim de buna uymamı bekleyemezsin. Artık birbirimizi tanıdığımıza göre olmaz. Tüm kararların beni etkiliyor."

"Bunu biliyorum!" diye bağırdı. "Bu yüzden verdiğim zararı onarmaya çalışıyordum."

"Senin için her zaman savaşacağıma söz verdikten sonra beni orada çaresiz bırakarak mı?"

"Karşılığında seni korumak için ettiğim yeminler ne olacak? Benim için defalarca fedakârlık yaptın. Bu yükü benim omuzlamama izin vermen gereken zamanlar var."

"O zaman benden bu fedakârlığı talep etme! Halkımız seni mahkemelerde süründürürken benden saygın bir diplomat ve sevgili bir evlat olmamı isteme. Seni bir hücrede, ulaşamayacağım bir yerde bırakmamı ve sen yanımda olmadan hayatıma devam etmeye çalışmamı bekleme."

Geriye doğru çekildi, aralarında daha fazla boşluk olması gerekiyordu. Eğer adam biraz daha yaklaşırsa, bir kalp atışı kadar kısa bir sürede boğazına yapışacaktı.

Ona doğru attığı her adımda dişleri daha da uzuyordu. "Kimsenin seni benden uzak tutmasına izin vermeyeceğim. Kralların değil. Büyücülere değil. İmparatorluk fanatikleri değil. Ve Orthros'un ilk kanları da değil."

Sırtını duvara dayadı.

Artık o kadar yakındı ki vücudunun sıcaklığını hissedebiliyordu. Bir parmağını yanağında gezdirdi. "Açlığınla savaşmanın bir faydası yok."

Ellerini onun göğsünde yumruk yaptı. "Graces için birinin dişleri çıkmadan bütün bir tartışmayı atlatmak mümkün olmalı."

"Belki yüz yıl sonra. Sen benim yeni hediyem olduğunda değil. Şimdilik, tüm müzakereler kaçınılmaz olarak bu şekilde sona ermeli."

"Bu müzakerenin sonu değil. Kabul etmeni istiyorum ki..." Burun deliklerini genişletti, dudakları aralandı. Kokusu karanlıktı ve kendi açlığının miskiyle ağırlaşmıştı.

"Gerçekten ihtiyacın olan bu mu?" diye sordu. "Bana karşı dürüst olacağına söz vermiştin Cassia."

Kalçalarını sıktı ve zaten kaygan olduğunu fark etti. Her şey bu kadar yanlışken nasıl bu kadar ıslak olabilirdi?

Derin bir nefes aldı, göz kapakları ağırlaşmıştı. "Bu odaya girdiğimiz anda ne kadar ıslak olduğunun kokusunu alabiliyordum."

Dişlerini sıktı, azı dişleri zonkluyordu. Savaşmak istiyordu. Ziyafet çekmesi gerekiyordu.

Ellerini onun iki yanındaki duvara dayadı. "Korkarım saklanıp öfkeni bensiz çıkaramazsın. Sadece benim üzerimde çalışmak zorunda kalacaksın."

Hemen şimdi bu odadan fırlayıp çıkabilirdi. Bu, kendisi, dişleri ve büyüğü üzerinde bir parça kontrolü olduğunu kanıtlayacaktı.

Ama onun yerine, elleri adamın yakasındaydı. Cübbesini yırtarak açıyordu. Ağzını sonuna kadar açarak şişmiş dişlerini ortaya çıkardı ve onu kendine doğru çekti. Adam başını eğdi ve boğazını ona verdi.

Teninin tadı hâlâ Orthros'un lüksleri gibiydi. Ama kanı dilinin üzerinde patladığında, yakıcı, heyecan verici, bağımlılık yapan yeni bir tat vardı. Lio'nun öfkesinin tadı böyle bir şey miydi?

Nazik Grace'in çok yavaş yükselen öfkesi, şimdi onun içinden geçerek kendisine yönelmişti. Ona mı kızgındı? Büyüklere mi? Dünyaya mı? Tek bildiği onun öfkesinin kendisine ait olduğuydu. Onunla ziyafet çekecekti, tıpkı kim olduğunun diğer tüm lezzetleri gibi.

Kadın inleyerek ona sarıldı ve damarlarına yapıştı. Adam onun iç çamaşırlarını çıkardı ve cüppesini beline kadar itti. Evet. Onun öfkesini tıpkı damarlarında olduğu gibi vücudunda da istiyordu.

Kendisini duvara doğru itmesine ve bacaklarını açmasına izin verdi. Darbe onun ölümsüz bedenini etkilemedi. Adam tek bir hamleyle kadının içine girdi ve kendini ona gömdü.

Adamın nefesi kızın kulağına sertçe vuruyordu. "Kimse bizim evlilik ziyaretlerimizi dikte edemez, Firstgrace Komnena."

Ona ölümlü olduğu zamanlarda hiç olmadığı kadar sert vurdu. Kadın adamın omuzlarını pençeledi ve damarlarını yırttı. Boğazına doğru attığı çığlıklar yankılanarak ona geri dönüyor, kendi kontrolüyle alay ediyordu. Ama onun yeni vücudunu çalıştırması ve damarlarında şarkı söyleyen kanı umurunda değildi.

Grace'in birlikteliği onu duygularıyla besledi ve parmaklarının uyluklarına battığı yerde duygularını ona kazıdı. Onunla duvar arasında titreyerek, saf, su katılmamış öfkesinin verdiği ziyafetin tadını çıkarıyordu. Adam kızgındı çünkü

gözünün önünden alınmıştı. Onu kendisinden uzak tutan kapıya öfkeliydi. Vücutlarının arasına giren her hava parçasına kızgındı.

Dişleri kadının derisini yardı ve tamamen içine gömüldü. Boğazına doğru hırlayarak kendi öfkesinin dışarı çıkmasına izin verdi. Vücudu sert kasılmalarla onu sahiplendi, ona karşı daha da yakınlaştı. Sanki yeterince yaklaşamamış, yeterince derine inememiş gibi, onu serbest bırakmaya devam etti.

Zevk dalgaları öfkesini içinden dışarı akıttı. Hâlâ umutsuzca damarlarını emerken, adamın kucağına sarktı. Adam onun bacaklarını yakaladı ve acımasız ritmini sürdürdü. İçinde yarattığı sürtünme onu inler halde bıraktı, vücudu çok fazla hisle titriyordu, düşünceleri bir ihtiyaç bulanıklığı içindeydi.

Kadının içine bir kez daha girerek onu duvara yapıştırdı. Kanındaki öfke coşkuya dönüştü. Adamın doruk noktasının tadı, içine girerken onu uçuşumun kenarına sürükledi. Boğazının arkasından çığlık atarak, adamın serbest kalışının her nabzını hissetmek için onu içinde sıkıca kavradı.

Doyuncaya ve dişleri çekilinceye kadar onu orada tuttu. Kadın gevşedi, karnı sıcak ve doluydu, çekirdeği hâlâ adamın etrafında gergindi. Yüzünü adamın kanlı omzuna yasladı.

Orthros onlara kapalıydı. Yine şu anda kendini evindeymiş gibi hissediyordu.

"Şimdi anladın mı?" Öfkesi yatışmıştı ama hâlâ orada, kaynıyordu. "Bu bir seçim bile değildi Cassia. Elbette senin için her şeyi geride bıraktım."

Tek yapabildiği, pişman olacağı bir gecenin gelmemesi için dua etmektir.

UNUTULMUŞ RİTÜELLER

CASSIA, LIO'nun cübbesini düzeltmesini izledi. Saatler önce dans ettikleri festival cübbelerinin aynısıydı bu. Onun hassas ve etkili hareketlerini yarıda keserek göğsünün üstündeki bağlantıları onun yerine yaptı. Daha doğrusu yapmaya çalıştı. Bazılarını kırmıştı.

Yakasını derin bir şekilde açık bıraktı ve saçlarını ensesinden geriye doğru bağladı. "Artık iyice beslendiğine göre, büyülü duyularınla bölgeyi araştırmaya hazır hissediyor musun?"

Başını iki yana salladı. "Silahlarla olanlardan sonra herhangi bir büyü denememem gerektiğini biliyordum. Geçidi açtığımda, bulunduğumuz yere bir sancak dikmiş de olabilirdim."

"Şart değil. Lyta Teyze sınırdaki senin güllerin için nöbet tutuyordu. Bu, Hesperines errant'ın Tenebra'nın herhangi bir yerinde büyü yaptığınızı her zaman fark edeceği anlamına gelmez."

"Peki ya başımıza ödül koyan Hediye Koleksiyoncuları?"

Lio'nun bakışları sertleşti. "Geçitlerden ayrıldığımızda bizi kim bekliyor olursa olsun, hazır olacağız. Bu yüzleşmeden önce ne kadar çok pratik yaparsan o kadar iyi olur. Burası büyücülüğün üzerinde çalışman için güvenli bir yer."

"Lustra beni bir şey hakkında uyarırsa, size söylerim."

Durakladı, kaşlarının arasında bir çatıklık vardı. İsteddiği cevabın bu olmadığını biliyordu.

Reddedişi duvara karşı başka bir tartışmaya dönüşmeden, Şövalye'nin pençelerinin tırmalaması onları böldü. Döndüğünde onun odanın köşesini kazdığını gördü.

Lio taziye bakarak içini çekti. "Sen ve Freckles tarihi çiğneme oyuncağına çevirmeye kararlı mısınız?"

Knight onu görmezden geldi, burnu topraktaydı. Sonra başını kaldırdı, ödülü çenesindeydi ve Cassia'ya uzattı.

"Oedann," diye övdü onu. "Efendim, ne buldunuz?"

Kirle kaplı nesneyi ondan aldığında, bunun bir sopa olduğunu düşündü. Ama ona dokunduğu anda anladı. İçinden bir ürperti geçti.

Elinde bir kemik tutuyordu. Bir zamanlar yaşamış olan bir şeyin, birinin parçası. İçindeki boşluğu hissedebiliyordu. Minerallerin ve çürümenin kokusu ona Martyr's Pass'taki karda kan kokusunu hatırlatmamalıydı ama hatırlatıyordu.

Öldürdüğü kalp avcısı da bir gün kemik olacaktı.

"Cassia? Ne oldu?" Lio ona yaklaştı, sonra hareketsiz kaldı. "Ah. Anlıyorum."

Ellerini uzattı ama kadın yükünü ona teslim etmedi. "Bir ölümlüyen her zaman kemikten yapılmış şeyler kullanırdım. Saçlarımı ölü yaratıkların parçalarıyla tarardım. Şimdi çok farklı hissediyorum."

"Evet."

Uzun, sararmış kemik yaklaşık kendi ön kolu büyüklüğündeydi. "Lio, hayal mi görüyorum yoksa... bu insan mı?"

"Ben de öyle hissediyorum," diye onayladı.

Bu kişi kimdi? Varoluşlarının bu parçası, yıllar sonra bulması için buraya nasıl gelmişti? "Burası bir mezar mı?"

"Hayır..." Kemiği ellerinde çevirerek kirin bir kısmını nazikçe temizledi.

"Şu işaretlere bak."

Gözlerini kısarak oymalara baktı ve nefesi kesildi. "Bunlar benim kolyemdeki rünlere benziyor."

"Bu, büyü yaparken kullanılan bir ritüel nesnesi gibi görünüyor."

Ellerini onun ellerine bıraktı ve bir adım geri çekildi. "Hespera'nın Merhameti. Sanırım haklısın. Kalos kemiklerin ve benzerlerinin bazen Lustra ayinlerinde kullanıldığından bahsetmişti. Buna insan kemiklerinin de dahil olduğunu bilmiyordum."

Lio, "Bu Lustra geçitlerinin amacına ışık tutuyor," dedi. "Atalarınız için bir tür ritüel alanıydılar."

Ölümün bu parçası Hesperine duyularına ağırlık veriyordu. Atalarının büyü ve Kan Birliği nasıl aynı anda damarlarında dolaşabiliyordu?

"Bu kişi için ne yapmalıyız?" diye merak etti. "Kalıntılarından geriye kalanlar için Merhamet uygulamalı mıyız? Yoksa bunun istenmeyen büyülü sonuçları olur mu?"

Lio ona baktı. "Bence bu kararı verecek en iyi kişi sensin. Sezgileriniz size ne söylüyor?"

Ayaklarının altındaki kemik ve toprak arasındaki akrabılığı hissedebiliyordu, Hesperin duyularını dehşete düşüren bir doğruluk. Ama Lustra'nın cevabı

açıktı. "Bence bir saygı göstergesi olarak kemiği yattığı yere geri götürmeliyiz."

"O zaman biz de öyle yapacağız."

Cassia kemiğin üzerindeki toprağı yerine koyduktan sonra ellerini cüppesine sildi ama hâlâ kirli hissediyordu. "Knight'ın başka eserler bulup bulmadığına bakmalıyız."

Lio itiraz etmedi ama aynı zamanda onaylayan bir şey de söylemedi. Odadan çıktıklarında, en azından Lio'nun onu daha fazla büyü yapmaya zorlamadığına sevinmişti. Ana odanın dışındaki odalardan oluşan bal peteğini keşfederlerken büyüünün koridorlar boyunca uzandığını hissetti. Daha fazla portal ortaya çıkarmak için kendi kolyesini kullanmayı denedi ama her oda bir çıkmaz sokak gibi görünüyordu. Knight neredeyse her oyuğu kazmak için duraklayarak yolunu kokladı. Daha fazla kemiğin -bu sefer Tanrıça'ya şükürler olsun ki bir hayvana aitti- yanı sıra tüyler, kırık çömlekler ve sembolleri zamanla aşınmış ahşap tılsımlar buldu.

Cassia her parçada acı veren bir ağırlık hissediyordu. Lustra üzüntüyü hissedebilir miydi?

"Hepsi gitti," dedi. "Kimse hatırlamıyor. Neredeyse hiçbir şey bilmiyorum." "Ama kurtaracaksın," dedi Lio ona. "Sonsuzluğun geri kalanını kurtarmak için bu gizemler unutuldukları yerden."

"Belki de. Ama bunların kapıyla nasıl bir olduğunu öğrenmek için sonsuza kadar vaktimiz yok - eğer varsa tabii."

"Gidip Mak ve Lyros'a ne bulduğumuzu söyleyelim. Belki onların da bir fikri olur."

Başıyla onayladı ve ana odaya doğru geri döndüler. Koridorun mahremiyetinden ayrılmadan önce Lio onu bir kez daha kendine doğru çekti. Onu öptü, dilinin derin ve sert darbeleri birlikteliklerinde yankılanan bir bildiriydi. Kız yine onun kollarındaydı ve burada kalacaktı.

Ona açıldı, ihtiyacı olan güvenceyi almasına ve ağzındaki ölüm tadını kovmasına izin verdi.

Ana odaya dönerlerken LIO ELİNİ Cassia'nın belinde tuttu. Birlikteliklerini geren çözülmemiş sözcükler ne olursa olsun ona dokunması gerekiyordu. Aralarında korumalı bir kapının olduğu o birkaç saat çok fazla gelmişti.

Mak ve Lyros'u duvara bir harita asarken buldular, magefire apliklerinden dikkatle kaçınıyorlardı. Mak kızarmış ve Lio'nun onu hiç görmediği kadar pişman görünüyordu.

Lyros döndü ve Cassia'nın yüzünden Lio'nun yakasına baktı. "Herkesin dişleri parlatıldı mı? Güzel. Düşman topraklarında büyümümüzün tam güçte olmasına ihtiyacımız var ve bu da aptalca fikir ayrılıkları yüzünden çekimser kalmayacağımız anlamına geliyor. Anlaşıldı mı?"

Cassia kızarmasına rağmen büyük bir edeple kendini tuttu. "Bu bir sorun teşkil etmeyecek."

"Hayır, olmayacak." Lio yakasını düzeltmek için bir deneme daha yaptı.

"Doğru." Mak çenesini ovuşturdu. "Artık hepimiz birbirimizin perdelerini iyice aştığımıza göre, siz ikiniz bir şey buldunuz mu?"

Cassia köpeğini okşadı. "Görünüşe göre Knight'ın Lustra eserlerini ortaya çıkarma konusunda bir yeteneği var. Burası onlarla dolu."

Lio köpeğin sırtını kaşdı. "Ne de olsa tarih araştırmalarındaki ortağım."

"Biz de büyüye dair kanıtlar bulduk," diye onayladı Lyros.

Mak yan geçitlerden birini işaret etti. "Orada yerde işaretlenmiş bir tür döküm alanı var."

"Bekle." Lio çantasını aradı. Tanrı Tuura'yı korusun. Elbette onun parşömen çantasını da paketlemişti. "Bulgularımızı kaydedeceğim."

Onlar birbirlerine keşiflerini anlatırken, Lio haritanın yanındaki duvara daha fazla parşömen asarak notlar aldı ve geçitlerin bir şemasını çıkardı. Krokiye bakıp bir modelin ortaya çıkmasını bekledi. Ama göremedi. Henüz görememişti.

Cassia'ya "Kalos'la olan derslerine dayanarak bunların herhangi biri sana mantıklı geliyor mu?" diye sordu.

Başını iki yana salladı. "Bir izin alanına dair hiçbir kanıt bulamadığımız için, Silvicultrixes'in burada ne tür ritüeller düzenlemiş olabileceğinden veya Büyücü Kral'ın neden buraya sonsuz bir alev atacağından emin değilim."

Lyros duvardaki Tenebra haritasına baktı ve bir kömür çubuğunu havaya kaldırdı. "Bildığımız tüm Lustra portallarını işaretlemeliyiz."

Cassia başkenti işaret etti. "İlk keşfettiklerim Solorum Sarayı'nın içinde. Geçitleri tamamen keşfettiğimi sanıyordum ama büyüm uyanmadan önce açamadığım daha fazlası olmalı. Gizli kapı gibi bir şeye hiç rastlamadım."

Lio Solia'nın kalesine dokundu. "Castra Patria'daki portallar da var elbette. Bunların Paradum'a kadar uzandığından şüpheleniyoruz, izin alanının olduğu yere."

Lyros haritanın üzerine birkaç işaret çizdi.

Mak'ın ciddi ifadesi değişmedi. "Bu sembollerin neyi temsil etmesi gerekiyor?"

Lyros omzunun üzerinden baktı. "Bir kapı ve bir kuyu. Bir izin yeri böyle bir şey değil mi? Bir büyü kuyusu?"

Lio dudağını ısırarak, "Bu doğru," diye onayladı.

"Ama çizimin kesinlikle öyle değil," dedi Mak. "Bir savaş büyücüsünün yüzüne yumruk attıktan sonraki burnuna benziyor."

Lyros'un kaşları . "Ne? Bunda nasıl bir burun görüyorsun?"

Mak omuz silkti. "Sen söyle. Sen Orthros'un en büyük sanatçılarının oğlusun."

"Hayatımı kurtarmak için çizim yapamayacağımı biliyorum ama askeri haritacılık üzerine derinlemesine çalıştım."

"Kimse senin kadar iyi harita okuyamaz." Mak, Lyros'un elinden kömürü kaptı. "Ama biri gözünden kan gelip ölmeden önce bunu işaretlememe izin ver."

Lyros'un kaşları daha da çatıldı. Mak'ın dudakları kıpırdadı, gözleri parladı. Sonra Lyros, Mak'ın gülümsemenin eşiğinde olduğunu ve her zamanki gibi Grace'e sataşma sporuna geri döndüğünü fark eder gibi oldu. Lyros güldü ve hem o hem de Mak bir nebze rahatladı.

Bu Mak'tı. En çabuk öfkelenen, en çabuk affeden. Belki kendisi hariç. Lio, Mak'la bu konuda birbirlerine sandığından daha çok benzediklerini fark etti.

Mak, Solorum Sarayı, Castra Patria ve Hadrian deniz fenerinin üzerine bir kapı sembolü çizdi. Ardından Paradum'a iyi şekillendirilmiş bir işaret ekledi.

"Diğer izin alanlarının yerlerinden emin miyiz?" Lyros sordu. Cassia bir parmağının ucuyla Corona'ya, İlahi Şehir'e, Kraliyet'in merkezine dokundu. Büyücü Tarikatlarının gücü. "Magelands'da, annemin Kyria büyücüsü olduğu tapınağın altında bir tane olduğunu biliyoruz."

Mak bunu başka bir kuyu sembolüyle işaretledi. "Kalos, kalp avcısı bölgesinde birkaç tane olduğunu söyledi, değil mi?"

Cassia başını salladı. "Savaş çeteleri tarafından kıskançlıkla korunuyor."

Mak, Tenebra'nın kuzey sınırına yakın ormanlara ve dağlara bir kuyu ve bir soru işareti ekledi.

Bir süre durakladıktan sonra Lio, "Ve Orthros'ta bir izin alanı" dedi.

Mak Selas'ı işaretledi, evini hatırlatan aurası tekrar karardı. Hepsi geri çekilip haritaya baktı.

"İpucu barındırabilecek her yer sıkı bir şekilde korunuyor," diye gözlemledi Lyros. "Lucis hâlâ Solorum'un kontrolünü elinde tutarken, doğrudan kapıya gitmek akıllıca bir hareket olmaz."

"Daha önce Solorum Sarayı'na gizlice girmiştin," dedi Lio, "bir savaş büyücüsünün burnunun dibinde."

Mak kıs kıs güldü. "Lustra portallarını araştırmak için değil."

"Tam tersine," dedi Cassia en kibar ifadesiyle, "bir Silvicultrix'in portallarını araştırıyordu."

Mak daha sert güldü ve Lio da bir kolunu Cassia'nın beline dolayarak ona katılmaktan kendini alamadı.

Lyros da sırtıttı. "Yeterince adil. Ama artık orada çok daha fazla Aithourian savaş büyücüsü var ve Lucis, Solia ve Hesperine müttefiklerinin istilasına karşı alarmda."

"Cassia bizi Lustra portallarından içeri sokabilir," diye önerdi Lio.

"Hâlâ çok fazla risk var," dedi Lyros. "Koleksiyoncu onu nihai hedefine ulaştırmamızı engellemek için bölgeye kendi tuzaklarını kurmuştur."

Cassia başını salladı. "Katılıyorum. Solorum'a körlemesine yaklaşırsak, bu bir felaket olabilir. Kapıyı aramaya çıktığımızda yanlış hesap yapma lüksümüz yok. Ona ulaşmaya çalışmadan önce hakkında daha fazla şey öğrenmeliyiz."

"Koleksiyoncu'yu durdurmak için doğrudan oraya gitmemiz gerekmez mi?" Mak itiraz etti. "Şu anda onu açmaya çalışıyor olabilir."

"İşte bu yüzden daha fazla bilgiye ihtiyacımız var," diye yanıtladı Cassia. "Artık beni kullanamayacağına göre onu nasıl açmayı planladığını bilmemiz gerekiyor. Onu alt etmek için tek umudumuz bu."

Lio isteksizce, "Lyros ve Cassia haklı," diye itiraf etti. "Bilgi eksikliğimiz Koleksiyoncu'ya karşı en büyük zayıflığımız."

"Her zaman daha eski numaraları vardır," diye onayladı Lyros. "Bunun gibi bir sürpriz daha son sürprizimiz olabilir. Önce keşif yaparız ve hazır olduğumuzdan emin olana kadar saldırmayız."

Mak alnını ovuşturdu ve orada bir kömür lekesi bıraktı. "Bu durumda, ilk olarak nerede keşif yapmamızı önerirsin Cassia?"

Tüm gözler ona çevrildi ve Lio onun gerginliğini kendi kürek kemikleri arasında hissetti.

Elini Şövalye'nin kürkü boyunca kaydırıldı. "Seyahat ettiğimiz her yerde bize sığınak sağlamak için Lustra portalları açacağım. Ancak kırsalda dolaşp bu harabeleri kazmak karanlıkta bir atış. Tarihi parça parça bir araya getirecek zamanımız yok."

"Hayır." Lio'nun üzerine acımasız bir kesinlik çöktü. "Zaten bilen birine sormak varken kayıp sırların peşine düşmeye gerek yok."

Mak'ın gözleri büyüdü. "Miranda'yı kastediyorsun."

"Onu bulmamız gerek." Lio, Cassia'nın bakışlarını aradı. "Sence de öyle değil mi?" Cassia'nın çelişkili duyguları Birlik'in içinde dalgalandı ama Cassia başını salladı.

"Paradum'da başladığın zihin düellosunu bitirmen gerekiyor. Bu sefer beni kurtarmak için düelloyu yarıda kesmek zorunda kalmayacaksın."

Lyros kollarını kavuşturdu. "Hypnos Tarikatı başınıza ödül koymuşken bir Hediye Toplayıcısı aramaya çıkmamızı mı öneriyorsun?"

Cassia kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Bunun en akıllıca strateji olduğunu inkar edebilir misin?"

"Akıllıca mı?" Lyros karşılık verdi. "Kesinlikle değil. Ama stratejik ve gerekli?"

Evet."

"İtirazım yok," dedi Mak. "Hadi avcıyı haline getirelim."

Yakındaki duvara yaslanmış olan silahları magefire'ın ışığında inci gibi parlıyordu. Lyros Gece'nin Nişangâhı'nı aldı. "Bunları büyülemeyi bitirmenin vakti geldi."

Mak'ın yüzü bulutlandı. "Yumruklarımız yeterince iyi."

"Hayır." Lyros'un ses tonu tartışmaya yer bırakmıyordu. "Hesperines'in tüm düşmanları arasında Hediye Toplayıcılar en ölümcül ve öldürmesi en zor olanları. Eğitimimiz, deneyimimiz ya da büyüümüz ne olursa olsun, şimdiye kadar karşılaştığımız en büyük tehlikeye doğru yürüyoruz. Her türlü avantaja ihtiyacımız var."

Mak, "Bu silahları burada gömülü bırakıp bir daha yüzlerine bile bakmamaktan mutluluk duyarım," dedi.

Lyros'un elleri mızrağın üzerinde sıkılaştı. "Buraya kadar geldik. Artık geri dönmenin bir anlamı yok."

Mak yumruklarını sıkarak arkasını döndü. Cassia kollarını kavuşturmuş, sessiz duruyordu. Lio asasındaki ay taşını parmakladı. "Bunlar Birlik olmak için tasarlandı

, değil mi?"

"Evet," dedi Lyros. "Onları kestim ve birbirimize işaret vermek için kullanabilmemiz için onları büyülemeyi planladım."

"O büyü için de bir zihin büyücüsü gerekiyor." "İstekli olacağınızı umuyordum."

"Elbette." Lio kuzenine bir adım daha yaklaştı. "Mak, bu işe inanarak başladın-"

"Yanılmışım."

"Öyle olduğuna ikna olmadım."

Mak onun üzerine yürüdü. "Sen ve Lyros hâlâ Cassia ve benimle aynı suçlarla suçlanamazsınız! İkinizin de sihrinizi silahlara katmanızı istemiyorum."

"Artık bunun bir önemi yok," dedi Lyros.

Lio başını salladı. "Büyükler beni istedikleri şeyle suçlayabilirler." Mak'ın çenesi sıkıştı.

Cassia Mak'ın koluna dokundu ve sonunda konuştu. "Biliyorum. Ama verdiğimiz onca zarardan sonra, silahları halkımızı korumak için bile kullanmazsak, gerçekten hepsi boşa gitmiş olacak."

Sonunda bu Mak'ın içini rahatlatmıştı. Tekrar onlara döndü ve Orthros Yıldızı'nı aldı. Cassia Rosethorn'u beline bağladı.

Lio Son Söz'e daha sıkı sarıldı ve gözlerini kapadı. Lyros'un atışını karşılamak için içindeki thelemancy'nin yükselmesine izin verdi. Güçlerinin dört noktası ay taşlarının içinde kabardı.

Dişlerini avucuna geçirdi ve elini esasının ay taşının etrafına kapattı. Mücevher teninde ısındı. Gözlerini açtığı anda dört beyaz taşın da kırmızıya dönüştüğünü ve sıvı bir parıltıyla titreşmeye başladığını gördü. Kıpırmızı ışık Cassia'nın yanağından aşağı kayan öfkeli bir gözyaşına yansıdı.

Eğer bu onu Orthros'un gözünde daha da suçlu yapacaksa, öyle olsun. Bir daha asla kendini Hediye Toplayıcıları'ndan oluşan bir ordunun karşısında, Grace'in hayatı kollarının arasında kayıp giderken bulmayacaktı.

Birlik Taşları'nın ışıltısı söndüğünde ona doğru uzandı ve örgüsünü parmaklarının arasından geçirdi. "Yapmamız gereken bir büyü daha var. Tüm Hesperine'ler gibi biz de Grace örgülerimizi korumaya almalıyız."

Yüzü renginin bir kısmını kaybetti. Saç örgüsünü saçlarına mühürlemesinden sadece birkaç gece sonra, bununla yüzleşmek zorunda kalmasından nefret ediyordu. Eğer burada ölürlerse, hayatta kalanların ailelerine götürebilecekleri tek şey, korumalı Grace örgüleri olacaktı.

"Saç örgülerinizi korumak çok eski bir gelenektir." Mak açıkça darbeyi yumuşatmaya çalışıyordu. "Herkes 'e ya da Hücum'a katıldığında bunu yapar. Bir ateş büyücüsünün yemin töreninizin hatıralarını söylemesini istemezsiniz."

Lyros, "Mak ve ben bunu sizin için yapmaktan onur duyarız," diye teklif etti.

"Biz de size sormayı planlıyorduk," dedi Cassia, "Hücum'la birlikte yoldan çıkacağımızı düşündüğümüzde."

Lio ve Cassia, Castra Justa'da, etraflarında Hücum'un olduğu cesur bir saç örgüsü kuşanma töreni hayal etmişlerdi. Lio'nun yeni hediyesi için istediği buydu. Halklarının korumasından mahrum bir şekilde bu mezarda durmasını değil.

Ama onun koruması vardı ve onların da Trial kardeşleri vardı.

"Tören için bir kılıç gerekecek." Lio büyü'nün adımlarını biliyordu, Mak ve Lyros'un Stand ile örgü korumasına katılmıştı. "Rosethorn'u kullanalım mı?"

Cassia acımasız bir sessizlik içinde hançerini çekti ve Mak onu kabul etti. Lio onun karşısında dururken, Trial kardeşleri iki yanında toplanarak dördü bir halka oluşturdu.

Mak, Lio'nun elini tuttu. "Kızılkan, Majesteleri için herhangi bir yara alacak mısınız?"

"Yapacağım," diye yanıtladı Lio.

Mak, Lio'nun elini sıradan bir büyü içkisinden daha derin bir şekilde kesti. Ama bu acı daha önce Cassia için katlandığı acıyla kıyaslanamazdı. Cassia'nın kanı Mak ve Lyros'un açık avuçlarına dökülürken eserinin büyü yarada karıncalanıyordu.

Lyros Cassia'ya döndü. "Whiteblood, Majesteleri için herhangi bir yara alacak mısınız?"

Yüzünde acımasız bir kararlılık vardı. "Yapacağım."

Lyros avucunu kestiğinde hiç irkilmedi. O ve Mak diğer ellerini onun içkisiyle boyadıktan sonra Lyros kanlı bıçağı yüzüklerinin ortasına koydu. Lustra büyüü odanın içinde hafifçe zonkluyordu.

Mak ve Lyros birer ellerini Lio'nun Grace örgüsüne koyarak onu Cassia'nın kanıyla meshettiler. Diğer ellerini de Cassia'ya uzattılar ve onun kanını da Cassia'nın örgüsüne dokundurdular. Koruyucu büyü Kan Birliği'ni karartarak dördünü kesintisiz bir çember halinde bağladı. Deneme kardeşleri, aşklarının sembollerini Hesperine türünün bildiği en güçlü muhafızların içine mühürledi.

Lio, Cassia'ya verdiği bu yemini tutacaktı, tıpkı verdikleri söz gibi. İster bedenine ister halkları arasındaki konumuna bir zarar gelsin, Lütü uğruna her türlü yaraya katlanacaktı.

VIGIL OF BİRLİK

Kış Gündönümüne 2 Gece Kala

OceanofPDF.com

PREY

CASSIA YER ALTINDA BİLE dışarıdaki dünyaya alacakaranlığın çöktüğünü hissedebiliyordu. Kanına işleyen huzursuzluk onu bu kemik ve büyü ateşi dolu yerden kaçmaya heveslendiriyordu. Ama geçidi işaretleyen siyah güllere bakarken aynı derecede endişe duyuyordu.

Hançer kemerini koyu renkli, sağlam seyahat cübbesinin beline doladı. Sonra en uzun süredir kullandığı silahına döndü ve elini Knight'ın geniş omuzlarına koydu. "*Ckuundat.*"

Dışarıda onları bekleyen herhangi bir tehdide karşı hazırlıklı bir duruşa geçti. Onun yanında, Çilli kulaklarını geriye attı.

Mak, atın boynuna hafifçe dokunarak Bear'ı kapıya doğru götürdü. "Miranda'yı nerede bulabileceğimiz hakkında bir fikrin var mı?"

Cassia başını salladı. "Rudhira'nın burnunun dibinde Lustra'nın elinden kaçtı. Her yerde olabilir."

"Bir ipucumuz var." Lio onlara katıldı, Son Söz Ayçiçeği'nin eyerinde kınında duruyordu. "Mederi köyünde duyduğum bir şey. Oradaki yaşlı çiftçiler, düşmanları çok yaklaştığında ortadan kaybolabileceği saklanma yerleri olduğundan bahsettiler."

"Sence inlerinden bazılarının nerede olduğunu biliyor olabilirler mi?" Lyros sordu, zaten önlerinde geçidin yanında bekliyordu.

Cassia, "Ya da belki de ona sığınma hakkı verebilecek başka insanlar tanıyorlardır," diye ekledi.

"Onlara sorarak başlamalıyız." Lio, Mak ve Lyros'un arasına baktı. "Hücum'un Mederi Köyü sakinlerini Patria'dan tahliye ettikten sonra güvenlik için nereye götürdüğüne dair bir fikriniz var mı?"

"Bir düşüneyim," dedi Lyros. "Mak ve ben duvarlara koruma kalkanları yerleştiriyorduk ama Solia'nın onları nereye yerleştirmeyi planladığını duyduğumuza eminim."

Mak parmaklarını şıklattı. "Callen ve Benedict bu konuda tartışmışlardı, hatırladın mı?"

Ben. Cassia onu düşünmemeye çalışıyordu. Dindar şövalyenin Hespera'nın yolunu seçtiği için onu yargılaması hâlâ canını yakıyordu. Dostlukları bu hariç her badireyi atlatmıştı.

Mak yüzünü buruşturdu. "Callen, savaşçıları daha üstün olduğu için Hadria'nın en güvenli yer olduğu konusunda ısrar etti ama Benedict, 'Tenebra'nın ekmek sepeti onları daha iyi besleyeceği' Segetia'ya gitmeleri konusunda kararlıydı."

Cassia gözlerini devirdi. "Tipik. Kılıçlarını yan yana düşmanlara saplayabiliyorlar ve yine de bu aptalca rekabeti sürdürüyorlar."

"Sanırım bu onların sevgi dili haline geliyor," diye yaptı Mak.

Yani Benedict onu bir Hesperine olarak kabul etmeden önce Hadria ve Segetia arasındaki asırlık kan davasını ve yüzyıllarca süren cinayetleri unutacaktı. Kutsal bir şövalyenin, düşmanı olan savaşçıları, dostu olan bir kâfirden daha çabuk affedeceğini bilmeliydi.

"Münazarayı kim kazandı?" Lio sordu.

"Segetia," dedi Mak. "Hücum, tahliye edilenleri Lucis'in kontrol ettiği bölgeden geçirmeyi ve Flavian sınırlarının güvenliğine sokmayı kabul etti."

Öte yandan Flavian'ın adı Cassia'yı artık rahatsız etmiyordu. Segetia'nın müstakbel Özgür Lordu'yla olan istenmeyen nişanlılığı gerçekten de başka bir hayat gibi geliyordu. Ama Lio'nun kışkırtıldığını hissetti.

Boğazı düğümlendi. Onu ölümlü nişanından kurtarmışlardı, ama Hesperine yeminlerini mahvetmesi için.

Lyros haritayı Mak'a uzattı. "Çiftçileri Segetia'nın neresine götüreceklerini söylediler mi? Çok geniş bir alan."

Mak iki nehrin birleştiği bir noktayı işaretledi. "Solia, Andragathos Tarikatı'nda kutsal bir şövalye olan Benedict'i tahliye edilenlere karşı güvenlik ve hayırseverlik komutasına verdi. Sanırım o ve adamları köylüleri yeniden yerleştirmek için bu bölgeye gittiler."

"Umalım da hepsinden kaçınabilelim," dedi Cassia. "Yeteneklendirilmemle ilgili mutlu haberi Ben'le paylaşmak gibi bir niyetim yok."

Lio kaşlarını çatı. "Domuzlara gül de yedirebilirsin."

Lyros, "Her halükarda çiftçilere doğru adım atmamalıyız," dedi. "Hücum'un dişlerinin ya da kutsal şövalyelerin kılıçlarının ortasına düşebiliriz. Cassia, o bölgede atlama noktası olarak kullanabileceğimiz herhangi bir yer hatırlıyor musun?"

"Evet, yeterince uzak bir yer olduğunu düşünüyorum." "Segetia'ya o zaman." Lyros onlara işaret etti. "Hadi gidelim buradan Böylece adım atabiliriz."

Cassia için geçidi açma vakti gelmişti. Kalbi hızla çarpmaya başladı. Lio elini Cassia'nın sırtının alt kısmındaki o hassas noktaya koydu. Aralarındaki çözülmemiş tartışmaya rağmen, hain vücudu hoş bir şekilde titredi.

"Bir damla kanın yine işe yarayacaktır," diye önerdi.

"Daha fazla büyülü kargaşaya yol açmadan güllerin geçmemize izin vermesini sağlamanın bir yolu olmalı."

Adam başka bir şey söylemedi ama kadın bu tartışmanın, dün gece iştahının yarıda kestiği gibi bitmediğini hissetti.

Sarmaşığa doğru temkinli bir adım attı. Sarmaşık kenara kaydı ve taş titreyerek bir kez daha geniş bir geçit açtı. Rahat bir nefes aldı.

Atlarını gecenin içine doğru sürdüler. Kara bulutlar yıldızları gizliyordu ama manzara deniz fenerinin ürkütücü turuncu ışığında parlak görünüyordu.

Korku Cassia'nın göğsünü sarstı ama bu kez kendi korkusu değildi. Yağmurun ve rüzgârdaki tuzun arasında kan kokusunu yakaladı. İnsan korkusu. İnsan kanı.

Hepsi dönüp deniz fenerine baktı. Anıtın içinden hiçbir ses gelmiyordu, sadece acı çekiyorlardı.

"Orada neler oluyor?" diye nefes aldı.

"Bilmiyorum," dedi Lio, "ama bizden başka müdahale edecek Hesperin yok."

Lyros, "Bu ölümlüler arasında bizim yetki alanımızın dışında bir çatışma olabilir," diye uyardı.

"Muhtemelen öyledir," dedi Mak, "ama herhangi birimiz bu insanlara sırtımızı dönmeye gerçekten hazır mıyız?"

Cassia elini göğüs kemiğine bastırdı ama hiçbir şey göğsüne dolan insan acısını dindiremedi. "Onlara yardım etmeliyiz."

"Biz artık Hesperines errant'ız," dedi Lio. "Bu krallıkta bizim savaşımız olmayan bir savaş var mı?"

Lyros, uyarı niteliğindeki sözlerine rağmen Gece'nin Nişanını çoktan almıştı. "Atları burada bırakacağız ve durumu değerlendirmek için peçelerin altından içeri gireceğiz. Herkes bu planı destekliyor mu?"

Hepsi başlarıyla onayladı. Cassia'nın kalbi durmadan çarpıyordu. Buna karar vermek için harcadıkları dakikalar içinde birileri ölebilirdi. Ama bir plan yapmadan içeri girerlerse, bu daha fazla cana mı mal olacaktı?

Lyros başparmağını batırdı ve mızrak ucunun altındaki Birlik Taşı'na kan sürdü. Dört taşı da parlak, acil kırmızı renkte parladı. "Eğer bu işareti verirsem, birlikte saldıralım. Mak ve ben havalanacağız ve herhangi bir

Düşmanlar yukarıdan. Cassia, Lio, siz ikiniz Knight'la birlikte merdivenlerden inin ve onları aşağıdan pusuya düşürün. Mümkün olan son ana kadar silahlarımızı saklamalıyız. Kimse Hesperinlerin silahlı olmasını beklemeyecektir. Bu güçlü bir sürpriz avantajıdır."

Mak ve Lyros yerden havalanırken, Lio ve Cassia uçuşuma doğru koştu. Knight da üç tazi sıçrayışıyla onları takip etti.

Deniz fenerinin kapısı kırık menteşeler üzerinde açık duruyordu. İçeri daldılar ve Hesperine hızıyla spiral merdivenleri çıktılar. Knight onun önünde ilerliyor, Lio da arkasını kolluyordu. Ne zaman bir kapı dönerek yanlarından geçse, bir düşmanın dışarı fırlamasını bekliyordu.

"Hama," diye mırıldandı Cassia merdivenlerin tepesindeki açık kapağa yaklaştıklarında. Knight geri çekildi ve Cassia kendini gölgede tutmak için duvara yaslandı. Büyücü Kral'ın ateşi merdiven boşluğuna sert bir ışık saçıyordu.

İyi fikir, Lio onayladı. Karşıt elementimizin bu örneğinin büyümümüzü nasıl etkileyeceğini bilemeyiz.

Atam olsa bile, Cassia kabul etti.

Açıklığa doğru sürünerek ilerlediler. Yukarıda onları neyin beklediğini görünce donakaldı.

Savaş yoktu. Deniz feneri muhafızlarının savaşma şansı olmamış gibi görünüyordu. Hadria'nın gurur kaynağı savaşçıları, devasa bronz mangalın etrafındaki güvertede bağlanmış ve ağızları tıkanmıştı.

Üzerlerinde dört figür duruyordu, silahlara dönüştürülmüş aletlerle silahlanmışlardı. O kara cübbeleri ve deri zırhları tanıyordu. İlk kez göğüs zırhlarını Hypnos'un Gözü'ne boyayan kanın kokusunu alabiliyordu. O gliflerin her biri bir insanın kurban edilmesine mal olmuştu. Bir elini ağzına götürdü, öğürüyordu.

Hediye Koleksiyoncuları.

Lio ona destek olmak için bir kolunu uzattı. Serin elini alnına bastırdı, büyüsü düşüncelerinin içine işledi. Zihninin midesine mide bulandırıcı sinyaller gönderen kısımlarını bastıran büyüyü memnuniyetle karşıladı. Savaşta öğürmeyi göze alamazdı.

Lord Hadrian'ın adamlarını yem olarak kullanıyorlar! diye bağırdı. *Onları kurtarmak zorunda hissedeceğimizi biliyorlar.*

Ve yapacağımız şey de tam olarak bu. Seni örtülü tutacağım. Mak ve Lyros dövüşürken sen hançerini muhafızların bağları üzerinde kullan. Ben de Hediye Koleksiyoncuları'nın rüya koğuşları üzerinde çalışacağım.

Tamam.

Lio'nun içinden sanki itiraz etmesini bekliyormuş gibi bir şaşkınlık geçti. Genelde itiraz ederdi. Ama bu gece en güvenli rol olan sessizliği kabul etti. Bu dövüşte büyüüne güvenmiyordu.

Lio'nun asısından ve kemerindeki kından kızıl bir ışık yayıldı. Birlik Taşları Lyros'un saldırı işaretiyle parladı.

"*Ckabaar!*" diye bağırdı Şövalye'ye.

Köpeği kapaktan içeri daldı. Kendini duvardan uzaklaştırdı ve ileri atıldı. Lio çoktan onun önüne geçmiş, Son Söz'ü iki elinde tutuyordu.

Knight sol taraflarındaki Hediye Toplayıcısına çarptı. Adam şaşkınlıkla homurdandı ve geriye doğru düştü. Oduncu baltasını kaldırıp göremediği örtülü tehdide doğru savurdu. Vuruş Knight'ın kürkünü zar zor sıyırdı.

Lio sağ taraflarındaki düşmanla karşılaştı, bu düşman uzun, sivriltilmiş bir kazık kullanıyordu. Hediye Koleksiyoncusu'nun gözlerine bir ışık büyüü tutturdu. Adam gözlerini kısıtı ama kazığı Lio'nun kalbine nişan alarak olağanüstü bir hızla ileri atıldı.

Thelemancy Lio'dan fırladı. Büyü, Hediye Toplayıcılarının zihinlerini koruyan rüya koruyucularının ilk katmanına isabet edince kafasında acı alevlendi. Her iki saldırgan da tereddüt etti. Sonra kazık Lio'nun kalbine doğru gelmeye devam etti.

Cassia çığlık atamadan Lio asasını göğsüne doğru kaldırdı ve sapını kazığa sapladı. Adamas odunla buluştu ve kazığı ikiye ayırdı. Hediye Koleksiyoncusu bir adım geri çekildi, yüzünde şaşkınlık ifadesi vardı. Lio ona doğru ilerledi.

Şimdi Cassia onların düellosunu atlatıp ilk muhafıza ulaşabilirdi. Diz çöktü ve hançerini çekti. Adamın bağlı ellerini görünce midesi tekrar bulandı. Hediye Toplayıcıları adamın tüm tırnaklarını sökmüşlerdi. Hesperines'i acısına çekmek için ona acı çektirmişlerdi. Ve avlarını beklerken kendilerini eğlendirmek için.

Kadın adamın bileklerine dokunduğunda adam önce sıçradı, sonra da inledi.

"Korkma," diye fısıldadı, bağlarını dikkatlice keserek. "Biz Kraliçe Solia'nın Hesperine müttefikleriyiz, senin için savaşmaya geldik."

Hediye Toplayıcıları'nın onu hedef almasının nedeni de bu olunca, sözleri boş geldi. Ama adam rahatladı. Bu basit güven jesti göğsündeki acıyı daha da artırdı.

Bir fısıltı havayı kesti. Ondan birkaç adım ötede, üçüncü bir Hediye Koleksiyoncusu . Artık vücudundan çıkmış olan mızrağa baktı.

göğsünde, kalbinin kanıyla lekelenmiş.

Orthros Yıldızı karanlıkta parlayarak bir anda ortaya çıktı. Adam Mak'ın çivili sopasının etrafında iki büklüm oldu ve kulenin yanından aşağı uçtu.

İlk kalp durdu.

Night's Aim sessiz orgdan geriye doğru havalandı ve Lyros'un eline uçtu.

Cassia sertçe yutkundu ve ipi kesmeye devam ederek onu güçlendiren kötü büyüler kesti. Küreği daha önce bir Hediye Koleksiyoncusu'nun lanetli bağlarını yenmişti ve Tanrıça'nın izniyle yine yenecekti.

Lyros ve Mak, Mak'ın dördüncü Hediye Toplayıcısı'nın saldırısını engellemesi için tam zamanında sırt sırta döndüler. Ölüm büyücüsünün kazması Mak'ın sopasının sivri uçlarına dolandı. Lyros, mızrağının uzun menziliyle Knight'ın indirdiği Hediye Koleksiyoncusu'nu hedef aldı.

Balta kullanan adam Knight'ın ağırlığından kurtulmayı başardı ve bir tarafa yuvarlandı. Night'ın Hedefi adamın gözünün olduğu yerdeki taşlara çarptı. Ayağa yuvarlanan Hediye Koleksiyoncusu, onun amansız mızrağını savuşturmak için tüm dikkatini Lyros'a vermek zorunda kaldı.

"Bunu bana bırak," diye seslendi Lyros ona. "Şövalye'ye söyle, atış yaparken Lio'yu korusun!"

Cassia başını salladı ve köpeğine seslendi, "*Barda lomalii!*"

Koruma bağı devreye giren Knight, Lio'nun düellosuna katılmak için döndü. Hediye Koleksiyoncusu, kemerindeki korkunç koleksiyondan bir başka kazıkla köpeğini uzakta tuttu. Diğer elinde ise paslı bir ışıkla parlayan demir bir zincir sallıyordu. Zincirin halkaları Son Söz'e takıldı ve Lio'nun elleri arasındaki asanın ortasına üç kez dolandı.

Lio silahını çekip kurtardı ve zincir koptu. Ama pırıl pırıl parlayan pas asaya yapıştı.

Bu *ne büyüü*? diye sordu Lio'nun ellerine doğru süzülürken.

Tısladı ama tutuşunu kaybetmedi. *Peçelerimi yiyor. Artık silahımı görebiliyor.*

Cassia yemin etti. Onun yanında olmalı, damarlarındaki tüm güçle düşmanını parçalamalıydı.

Ama denerse ona daha fazla zarar mı verecekti?

Sesi zihninde kararlıydı. *Bu savaş daha da çirkinleşmeden ölümlüleri buradan çıkarın.*

Sonunda lanetli ip çözüldü. Cassia, Lord Hadrian'ın askerinin ayağa kalkmasına yardım etti. "Deniz fenerinden çıkmayı başarabilecek misin?"

"Bana bir kılıç verin," diye yalvardı savaşçı. "Savaştan kaçmayacağım."

"Lütfen, git. Bunlar Orthros'un düşmanları, senin değil. Hayatını kurtar ve Kraliçe için kılıcını kullan ve onurun tatmin olsun."

Bir an donup kaldı, yüzü kararsızlıktan iki büklüm olmuştu. "Yardım için işaret verebilirsin. Ateşin yanında otlar var, onları atarsan Castra Hadria'dan yardım gelecektir."

"Yapacağız," diye ona güvence verdi. Castra Hadria yardım için başvurabilecekleri son yer olmasına rağmen. "Lord Hadrian'a söyle..."

Özür dilerim. Çok özür dilerim.

"Ona Siyah Güller olarak bilinen Hesperinlerin bu gece halkı için elimizden geleni yaptığını söyleyin."

"Lordumun yaptıklarınızı duyduğundan emin olacağım." Asker, kanayan ellerini göğsüne bastırarak merdiven boşluğuna doğru koştu.

Cassia bir sonraki savaşçıya doğru koştu. Sol göz çukuru kan içindeydi. Beyaz çerçeveli sağ gözü ileri geri gidip geliyor, karanlığı araştırıyordu.

"Korkma," dedi tekrar.

Bir yaralıdan diğerine geçerek, Hespera'nın ona her zaman yaptığı gibi, Hespera'nın güvencelerini mırıldanıyordu.

Lio'nun büyüü onun etrafında azaldı ve çoğaldı. Knight sıçrayıp daireler çizerek Hesperinlerin en yetenekli düşmanından, onu ölümsüzler için ölümcül kılan aynı hız ve çeviklikle kaçındı. Hediye Koleksiyoncusu, Son Söz'ün her savuruşundan sıyrıldı ve kazığını asanın ağır darbelerinden uzak tuttu. Zihinsel savaşlarının acısı yüzünü buruşturuyordu. Ama Cassia'nın kafasında yankılanan acı, büyücünün bir sonraki rüya koğuşunu yere seren Lio'nun acısıydı.

Kontrol edebildiği tek işe odaklandı ve kendini ipleri kesmeye, askerlere merhamet göstermeye devam etmeye zorladı. Onlar için şan ya da şeref yoktu, sadece Tenebra'nın en iyi savaşçıları için bile çok güçlü düşmanların ellerinde boyun eğdirme ve aşağılanma vardı. Ama hayattaydılar ve onları teker teker tehlikenin dışına gönderdi.

Silahları artık pas büyüüyle parlayan iki rakibiyle acımasız bir dansa tutuşmuş olan Mak ve Lyros'u geçmeye çalıştılar. Mak kazma kullananla yakın mesafeden boğuşuyordu. Baltalı Hediye Koleksiyoncusu, bir kolu yanında işe yaramaz halde Lyros'a karşı savaşmaya devam etti. O

Mak'ın kolunda iyileşmeyen bir kesik ve Lyros'un siyah savaş cübbesinde gümüş kuşağına kan sızan bir yırtık gördü. Kimin kimi yıprattığını anlayamıyordu.

Son esirin bacağı yanlış açıyla bükülmüştü. Kolunu omuzlarına doladı ve parçalanmış baldır kemiğine ağırlık vermeden ayağa kalkmasına yardım etti. Ona çok hafif geliyordu, hayatı son birkaç adımda güvenli bir yere ulaşmasına bağlı olan bu ölümlü. Hançerini diğer elinde hazır tutuyordu.

Knight'ın feryadı kalbini parçaladı. Şövalye'nin büyücünün zincirine dolandığını ve ayağa kalkmaya çalıştığını gördü. Taş metal üzerinde şingirdadı ve Hediye Koleksiyoncusu'nun silahı Son Söz'e kilitlendi, Lio'nun yüzünden bir el genişliğinde. Artık tahta kazık yoktu. Cassia büyücünün elindeki oymalı hançeri tanıdı. Miranda'nın Kallikrates için yaptığı sapkın deneylerde kullandığına benzer bir kalıntı bıçak.

Lio! Cassia zihninde çaresizce seslendi.

Ölümlüyü güvenli bir yere götürün.

Kafatası vekâleten çekilen acıyla zonkluyordu. Devam etmek için sahip olduğu tüm iradeyi kullandı. Sonunda o ve asker, hâlâ yürüyebilen iki yoldaşının ona yardım etmek için beklediği merdiven boşluğuna ulaştılar.

Elinde Rosethorn, savaşla yüzleşmek için döndü. Neden Kella'nın ona bıçak atmayı öğretmesine hiç izin vermemişti? Dalgalandıran alevlerin arasından Mak ve Lyros bronzdan dökülmüş, hiç kırılmayacakmış gibi görünen iki heykelle dövüşüyordu. Lio, büyülü ateşin önündeki uzun, karanlık gölgeydi; büyüsü düşünceleri parçalıyor, esas kemikleri çatlatıyordu. Hâlâ çatışmanın kıyısında bocalıyordu.

Lustra aşağıdan ona doğru uzandı. Onun çağrısıyla yükselecek ve bu kuleyi temellerinden söküp atacaktı. Koruma değil, yıkım.

Hayali bir acı Cassia'nın omzunun ön tarafına saplandı. Lio'nun cüppesinde kanın çiçek açmasını izledi ve tüm görüşü kırmızıyla doldu. Taş hançer kabzasına kadar etine gömülmüştü.

Asasını döndürdü ve büyücünün kolunun kıvrımına sapladı. Adam hançerine olan hakimiyetini kaybetti. Ama Lio'nun korumasına çok yaklaşmıştı, kazığını Lio'nun böğrüne sapladı.

Cassia öfkeyle bağırdı, yumruğu hançerinin kabzasında sıkıydı.

Sessiz bir büyü avucunu okşadı. Rosethorn'a baktı. Parmaklarını iplere sürmüştü ve kanı bıçaktan aşağı damlıyordu.

O güvenli, tanıdık güce uzandı. Dört silahın da aynı enerjiyle hareket ettiğini hissetti. Tıpkı Nike'ın demirhanesinde yaptığı gibi, sihrini hançerinden geçirerek diğer üç esere aktardı.

Siyah güller Lio'nun اساسına dolandı ve Lio şaşkınlık dolu bir çığlık attı. Kuduz sarmaşıklar Hediye Koleksiyoncusu'nun elindeki kazığı kopardı ve büyümeye devam etti. Ruh çağıran geri sıçradı ama yeterince hızlı değildi. Güller yerde sürünerek bacaklarını yakaladı ve onu ayaklarından kopardı.

Başı taş a çarparak geriye düştü. Lio hançeri omzundan çekip çıkardı ve sonra içinden bir thelemancy şimşegi fırladı. Birliktelikleri sayesinde Cassia, Hediye Koleksiyoncusu'nun son zihinsel savunmasının da parçalandığını hissetti. Zehirli düşünceleri parçalar halinde Lio'nun zihnine doğru uçtu. Cassia başını tuttu, kafatasındaki acıyla neredeyse iki büklüm oluyordu.

İkinci kalp durdu.

Mak ve Lyros'un rakiplerini aradı. Baltalı adam Lyros'un mızrağını bir sütuna saplamıştı, dikenli bir sarmaşık göğüs zırhındaki Hypnos'un Gözü'nü parçalıyordu. Bir ölümlünün kalbi üçüncü kez sustu.

Kazmalı Hediye Koleksiyoncusu kulenin kenarına doğru kaçtı, Cassia'nın durduğu yerden yayılan siyah gül halısının peşine düştü. Tam atlamaya hazırda ki Mak boğazını güçlü bir şekilde kavradı ve onu kenardan geri çekti. Adamı güverteye fırlattı ve güllerin onu ele geçirmesine izin verdi.

Nabzının son atışı sessizliği getirdi.

Mak katliamı inceledi. "Demek büyü böyle bir şey."

ŞİDDETİN YÜKÜ

CASSIA ORADA DURMUŞ, TITRIYORDU.

Lio hemen onun yanına geldi. "İyi misin?"

Cevap vermeye çalıştı. Ama kelimeleri kavrayışı zayıfladı. Duygular, izlenimler onu sarstı. Öfke. Aşağılanma. Acı. Tırnaklarının dipleri yandı. Bacağı altından çıktı ve ona doğru sendeledi.

Belli belirsiz, adamın onu yakaladığının ve kanının cüppesine bulaştığının farkındaydı. Savaşın görüntüleri gözünün önünden geçti. Tek duyabildiği, sonsuz bir yankı içinde tekrar tekrar duran kalp atışlarıydı.

Unutulup gitmeyi arzuluyordu ama çok az şey bir Hesperine'i bayıltabilirdi. Bu işkence onlardan biri değildi.

O zaman oradaydı. Zihninin gözünde Lio'yu gördü, savaşın karmaşası içinde hareketsiz duruyordu. Düşüncelerinde sabit bir varlıktı. Acıyı onunla birlikte taşıyan başka bir kalp.

Kan Birliği seni ezdi geçti. Savaşta olan herkesle empati kuruyorsun. Şiddet Hesperinler için her zaman zordur.

Sakin, sempatik sesi onun can simidiydi. Bunlar onun duyguları değildi. Kavganın hayaletlerinden kurtulmak için savaşarak bu bilgiye odaklandı.

Keşke bir zihin şifacısı olsaydım, dedi. Bunu durduramam. Ama kolaylaştırabilirim.

Onunla birlikte bekledi, korkunç sahnelerin ikisinin de üzerinden akıp gitmesine izin verdi. Onun varlığı, girdabın içinde berrak bir ışık, onu yavaşça kendine çekti.

Dünya tekrar odak noktasına geldi. Kendini adamın kucağında yatarken buldu; üç endişeli, dişli yüz ona bakıyordu ve büyük, tüylü bir form ona yakın duruyordu.

Lio onun yanağını okşadı, gözleri pişmanlıkla kararmıştı. "Çok üzgünüm gülüm." Lyros yüzünü buruşturdu. "Tenebra yeni hediyeler için kolay değildir."

"Kaç parmağımı kaldırıyorum?" Mak, Knight'ın pençesini kaldırdı ve yüzünü ona çevirdi.

Bir kakhaha ya da gülümseme bulamadı ama onlara duyduğu minnettarlık zihnindeki gölgelere karşı bir panzehir oldu. "Benim için telaşlanmamalısın. Yaralı olan ben değilim." Lio'nun omzuna doğru uzandı, sonra durdu, onu incitmeden nereye dokunacağından emin değildi. Yaradan hâlâ taze kan sızıyordu. "Bu daha hızlı iyileşmeli."

"Olacak," diye Lio ona güvence verdi.

"Bunlar et yaraları." Mak'ın kolundaki yara hâlâ kırmızı ve kızgındı. "Sunbound kötü yaralar, ama yaşayacağız."

Lyros elini beline bastırmaya devam etti. "Bir dakika daha dinlen. Hediye Toplayıcıları'nın cesetlerini yakacağız."

"Onları yakmak mı?" Cassia şaşkınlıkla yankılandı.

Mak ayağa kalktı ve Lyros'un kalkmasına yardım etti. "Hediye Toplayıcılar Merhamet'i alamaz. Sanırım yapabilseydik Kraliçeler bu bile vermemizi isterdi. Ama büyü onlar üzerinde işe yaramıyor."

"Yine de onları bu şekilde bırakamayız," dedi Lyros. "Düzgün bir şekilde yok edilmezlerse yeniden canlanma gibi talihsiz bir eğilimleri var."

Mak başını salladı. "Artık onların Kallikrates'in Gözetmenleri olduğunu ve ona olan sadakatlerini Büyücü Tarikatlarının üstünde tuttuklarını bildiğimize göre, esrarengiz yetenekleri daha anlamlı hale geliyor."

"Öyle demişti," diye hatırladı Cassia. "Biri ona kendi isteğiyle sihrini verdiğinde, gücünü elinde tuttuğu sürece gerçekten ölemez."

Mak ürperdi. "Bu durumda en iyisi ona çalışacak sadece kül bırakmak."

Deneme kardeşleri cesetlerin yanına dönerken Cassia uzanıp Lio'nun yanağına dokundu. "Sen iyi misin? Aklın yerinde mi? İlk defa bir Hediye Koleksiyoncusu'nun rüya kordonunu kendi başına kırdın."

Bakışları uzaklaştı. "Kafasını çarptığında kontrolü elinden kaçtı. Bu bana bir an için üstünlük sağladı."

Bu onun sorusunu yanıtlamadı. "Senin için ne kadar zor olduğunu hissettim. Sihirli bir şekilde zor demek istemiyorum."

"Özür dilerim, majesteleri."

Şimdi de özür dilemeye başlamıştı. Hiç iyiye işaret değil. Belli ki kendi iyiliği için ona baskı yapmanın zamanı değildi. "Onları yakmanıza yardım edeceğim. Sonra yardım için işaret vermeliyiz - adamlardan biri bana nasıl yapılacağını anlattı. Ölümlülerin bir şifacıya ihtiyacı var."

"Bunu yapabilirim." Kızın saçlarını yüzünden geriye doğru taradı. "İyileşmen gerekiyor."

"Hepiniz Patria'da geçirdiğimiz tüm zamanı benim hasta insan bedenimi sürükleyerek geçirdiniz. Ben artık bir Hesperine'im ve taşınmayı reddediyorum. Hepimiz şiddetin yükünü birlikte taşıyacağımıza söz vermiştik, hatırladınız mı?"

İç çekti. "Korumacılığımın senin onurunu zedelemesine izin vermeyeceğim."

Ayağa kalkmayı başardı ama baş dönmesi geçene kadar Lio ve Knight'a yaslanmaktan kendini alamadı. Mak ve Lyros'a en yakın Hediye Koleksiyoncusu'nun cesedinin yanında katıldılar. Güller yok olmuş, geride cesedin üzerine dağılmış siyah yapraklar bırakmıştı. Taş hançer parçalanmış bir şekilde yanında duruyordu. Ölümü onu parçalamış mıydı?

Cassia Hediye Koleksiyoncusu'nun yüzündeki diken deliklerine baktı. Bakışları mangalın yanındaki yanmayan meşale fiçisine takıldı.

Atalarının ateşinden dört damga yaktı ve onları Hesperine'in ellerine yerleştirdi.

Fenerin tepesindeki büyü ateş şimdi Hadrian mavisıyla yanıyordu. Büyü işaret ateşinin yarattığı gölgeler içinde, Lio'nun dört Hesperin ve bir tazıyı gölgelerin içinde kaybetmesi kolaydı. Ama tamamen değil. Tehdidi ölümlü seyircilerden uzaklaştırma planları ancak düşman onları tespit edebilirse işe yarayacaktı.

Sıcakkanlı atları onları hızla denizden uzağa, kırlara taşıdı. Şövalyeler aralarında nöbet tutuyordu. Lio, yeni bir karşılaşmadan ne kadar korksa da, bölgede kalan Hediye Toplayıcıların onları takip etmesi için dua etti.

Warmbloods'un yumuşak yürüyüşü bile yan tarafındaki sıkıcı ağrıyı dürtüyordu. Her kilometrede acı omzunun derinliklerine saplanıyordu. Sonra da göğsüne. Savaşın görüntüleri zihninde canlanmaya devam ediyor, Cassia'nın çatışmaya verdiği tepkiyle daha da güçleniyordu.

Sonunda Cassia Çilli'nin üzerinde ona yaklaştı ve Ayçiçeği'nin yelesinden tutup Lio'yu yavaşlatmak için uzandı. Hepsi onun etrafında durdu. Aniden hareketsiz kalan Lio, eyerde kalmanın ne kadar çaba gerektirdiğini fark etti.

"Burada duruyoruz," diye açıkladı Cassia. "Yaralarınıza bakılması gerekiyor." "Katılıyorum," dedi Mak. "Silahlar zehirlenmiş olmalı. Eğer biz yaralarımızı çok uzun süre bırakırsak, iltihaplanırlar."

"savunulabilir bir yer değil," diye itiraz etti Lyros.

Lio ıssız araziye taradı. Barınak yoktu, sadece sivri kayalarla parçalanmış ve dar bir dere tarafından yarılmış ot ve devedikenî tarlası vardı. Knight rüzgârı kokladı, vücudu gergindi ve kulakları dikilmişti.

Cassia, "Hediye Toplayıcıları bizi takip ediyor olsalardı şimdiye kadar saldırmış olurlardı," diye düşündü.

Lyros'un bronz teni ay ışığında solgun görünüyordu. "Durumumuzun kötüleşmesini bekliyor olabilirler, böylece şafağa yakın bir zamanda bizi gafil avlayabilirler."

"İşte bu yüzden yaralarını tedavi etmemiz gerekiyor," dedi Cassia. "Şafaktan önce daha güvenli bir yer bulacağız."

"Ama bizi burada pusuya düşürürlerse-" diye başladı Lyros.

Mak atından indi ve Grace'ine doğru uzandı. "Acı içinde olduğun için her şeyi fazla düşünüyorsun. Bir dakikalığına General Lysandros olmayı bırak ve seninle ilgilenmeme izin ver."

Lyros dudaklarını birbirine bastırdı ama Mak'ın onu eyerden yarı kaldırıp yarı izin verdi. Mak onu kayalardan birine yaslanmış çimlerin üzerine yatırdı ve Lyros'un kanlı kuşağını çözdü. Lyros alnını Mak'ın omzuna yasladı.

"Keşke seni havaya kaldırabilseydim," dedi Cassia Lio'ya, Küllerin en sevdiği İmparatorluk küfürlerinden birkaçıyla birlikte.

Acıtacağını bildiği için bir kahkahayı bastırdı. "Levitasyon şu anda senden en çok isteyeceğim yardım türü değil."

Başını ona doğru salladı. "Nasıl oluyor da çok acı çektiğinde daha tatlı ve çapkın olan tek kişi sen oluyorsun?"

"Her gece en tatlı kanı içerim." "Sen iflah olmazsın, Glasstongue."

Onu derenin yanına oturması için yönlendirdi ve Tuura'nın çantasından bazı malzemeleri çıkardı. Atlar su içerken, Şövalye partinin etrafında durmadan devriye geziyordu. Sinirleri tepesindeydi. Lio çaba sarf ederek peçe büyülerini güçlendirmeye odaklandı.

"Kes şunu," diye azarladı Cassia. "Kan büyüsünü her kullandığında yaran daha fazla kanıyor."

"Ah." Kısa boylu, çilli parmaklarıyla omzundan ıslanmış kumaşı sıyıran kıza baktı. "Demek öyle. Bu dağınıklık benim temizlik büyülerime de direniyor."

Tekrar küfretti. Onun için duyduğu korkuya karşı savunma olarak tüm öfkesini topladığını hissedebiliyordu.

"Ben iyiyim," dedi.

"İyi değilsin. Lyros bu kadar hasta değil. O kalıntı hançer kan dolaşımına bir tür kötü büyü yapmış olmalı ve bu yara kalbine çok yakın. İyileşmeni hızlandırmak için sana kan vermeden önce yaranı temizlemem gerekiyor."

Cüppesinden geriye kalanları yırttı, ellerindeki yeni güç adamın omzuyla karnı arasında hızla bir boşluk açtı. Kollarını hızlı ve dikkatli bir şekilde aşağı indirdi. Hesperine elleri o kadar çevikti ki, adam hareketi neredeyse hiç hissetmedi. Omzuna odaklanmadan önce yan tarafındaki sığ kesiği hızlıca inceledi.

"Bu işte iyisin," dedi. "Kyria Tapınağı'ndaki revirde sana yardım ettiğimi söyleyebilirim."

Hayal kırıklığı daha da arttı. "Şimdiye kadar Orthros'un Şifa Mabedi'nde daha fazla zaman geçirmeyi umuyordum."

Sessizliğe gömüldü, onun gergin duyguları arasında hangi kelimelerin yanlış düşeceğinden emin değildi.

Dereye batırılmış bir bezle, omzundaki yaranın etrafındaki lekeli kanı yıkadı. Göğsüne yaptığı nazik vuruşlar onu büyüledi. Uzuvarına yayılan uyuşukluk konusunda endişelenmesi gerekirdi ama burada oturup onun ellerini izlemek çok hoştu.

Göz kapakları ağırlaştı ve dünya eğildi. Kadın onu yakaladı ve sırt üstü yatırdı.

"Lio?" Sesi keskindi ve aralarındaki bağda yankılanıyordu. "Benimle kal."

"Ben buradayım." Gözlerini zorla açtı.

"Bu acıtacak." Cassia, Tuura'nın temizleyici iksirlerinden birini açtı ve ona bileğini uzattı. "Bir şeyi ısırarak isteyebilirsin."

Ondan bir itiraz alamayacaktı. Dudaklarını bileğinin iç açtı. Teni çok yumuşaktı.

Açık yarasına iksirden birkaç damla damlattı. Ateş omzunun derinliklerine yayıldı. Bir tıslamayla dişlerini kadının etine geçirdi. Kadının kanının tadı kısa sürede acısını gölgede bıraktı.

Pişmanlığın tadına baktı. Savaş onu rahatsız ediyordu, asla gerçekleşmemiş olan sonsuz hayalleri. Hançerini bir an önce kullanması ve onun yaralanmasını engellemesi. Bir an sonra büyüünü kullanmış ve onun ölümünü izlemişti.

Gücü tüm deniz fenerini sarar, ölümlü ve ölümsüzlerin canını alır.

Tüm bu düşüncelerden arınmak ve damarlarından onu rahatlatmak istiyordu. Taş hançere lanet okudu. Kanının saf olduğundan emin olana kadar içmesi onun için güvenli olmazdı.

Sağlam kolunu kıza doladı ve onu göğsüne doğru çekti. *Dur. Kendine işkence etme. Bu geceki savaşın gidişatını değiştiren şey senin büyüündü.*

Hayır. En başta savaşa sebep olan şey buydu.

Hepimiz Hediye Koleksiyoncuları ile ilk karşılaşmamızın çok daha kötü geçmesini bekliyorduk. Mak'ın silahları ve gülleriniz sayesinde hayatta kaldık.

Güven verme çabalarına rağmen, kadının acısı birlikteliklerini daha da derinleştirdi. *Sen bir kaçaksın. Zihnen ve bedenen yaralısın. Benim yüzümden. Neden bana hiç kızmıyorsun?*

Korkarım bu soruya cevap verirsem, sadece daha fazla acı çekersin.

Tanrıça ona yardım etsin. Bir kez olsun doğru kelimelerin ne olduğunu bilmiyordu.

Aralarına bir sessizlik çöktü. Kadın yüzünü çevirdi ama adam ona sarılmaya devam etti. Yanındaki sızı kayboldu ve omzunun tekrar yerine oturduğunu hissetti. Sessizlik, yeminlerinde bir yara olarak kaldı.

Cassia onun doğrulmasına yardım etti ve omzundaki yeni deriyi inceledi. Üzerine bir ürperti çöktü.

"İyi misin?" Mak onu izliyordu.

Lio göğsünü ovuşturdu. "Cassia kalbime ulaşmadan önce onu durdurdu." "Hâlâ yorgun ve güçsüz," dedi Cassia.

"Bu da geçecek," dedi Lio. "Lyros nasıl?"

Lyros, Mak'ın kolları arasında oturuyordu. Mak, Lyros'un ağzının kenarındaki bir parça kanı sildi.

Lyros'un yanakları karardı. "Ben mükemmelim."

Cassia Mak'ın kolundaki bandajı işaret etti. "Peki ya yaran?"

Mak kolunu nazikçe bükte. "Fena değil. Tuura'nın lapalarının üzerinde biraz çalışmasına izin vereceğim, sonra bir sonraki durağımızda bir içki içeceğim."

Cassia gece gökyüzüne baktı. "Hâlâ karanlıkta geçireceğimiz saatler var. Lio ve Lyros biraz daha dinlendikten sonra bu gece yola devam edebilecek durumda olacaklar mı?"

"Tam buradayız," diye itiraz etti Lio.

"Ve hâlâ yaranın ne kadar ciddi olduğunu inkâr ediyorsun," dedi Cassia sert bir sesle, "işte bu yüzden Mak'a soruyorum."

"Sanırım adım atmak için güvenli." Mak Lyros'a sert bir bakış attı. "Ama gereksiz efor sarf etmek yok."

"Göbek yaraları bizim için kalp yaraları kadar ciddi değildir." Lyros, Mak'ın azarlamasını engellemek için ellerini kaldırdı. "Ama gücümü bir sonraki savaşıma saklayacağım."

Cassia saçlarını gözlerinden uzaklaştırdı, sonra ellerindeki kanı fark eder gibi oldu. Onları derede ovuşturdu. Yorgun görünüyordu. Ölümsüzleri etkileyebilecek türden bir yorgunluk, bir ruh yorgunluğu.

Lio onun için bunu istemiyordu. "Bir gece için bu kadar şiddet yeter de artar bile. Başka bir sığınak bulmalı ve yarına kadar kendimize gelmeliyiz."

Lyros başını salladı. "Hazırlanmak için zamanımız olmadan dört Hediye Toplayıcı'dan kurtulamayız. Artık bizi gruplar halinde avladıklarını bildiğimize göre taktiklerimizi yeniden düşünmeliyiz."

"Dört!" Mak dedi ki. "Bir kişi yeterince ölümcül ama biz *dört kişilik* bir parti oluyoruz."

"Buna inanmakta güçlük çekiyorum," dedi Lyros. "Genelde bu şekilde işbirliği yapamayacak kadar birbirlerinin boğazına sarılırlar. Görünüşe göre Koleksiyoncu dördümüze karşı işini şansa bırakmıyor."

"Ama yine de Gözetmenlerini gafil avlamayı başardık," dedi Lio.

Cassia'nın eli Rosethorn'un üzerinde durdu. "Bu avantaja bir daha sahip olamayacağız. Koleksiyoncu her zaman Gözetmenlerinin aklındadır. Artık ne yapabileceğimizi biliyor."

Lio sessizdi, onun korkularını doğrulamak istemiyordu. Ama onun haklı olduğunu biliyordu.

Kallikrates'e karşı bir sonraki savaş daha zor olacaktı.

YAS ÇEMBERİ

KNIGHT'tan gelen bir hırıltı Lio'nun solmakta olan peçe büyülerini bulmasına neden oldu. Tazı geldikleri yöne doğru döndü, öne doğru eğildi, tüm vücudu tetikteydi.

Mak ve Lyros koğuşlarını çoktan açmışlardı. Lio ayağa kalktı ve bir baş dönmesi dalgasını ve uzuvlarındaki güçsüzlüğü bastırarak asasını eline aldı.

Dişlerini ve hançerini çıkarmış olan Cassia onun önünde ilerliyor, onunla adı konmamış tehlike arasında küçük, vahşi bir engel oluşturuyordu. Tanrıça, çok güzeldi. İçindeki her koruyucu içgüdü onu güvende olacağı bir yere, arkasına çekmesini istiyordu.

Ama ona bir ölümlü gibi davranmaya devam ederse, bu onu ölümsüz gücünü kucaklamaya teşvik etmeyecekti. İlerledi ve onun yanında durdu.

Knight kederli bir mızıltı çıkardı, sonra havladı.

"Sanırım biri bizi takip ediyor," dedi Cassia.

Lio bozkıra doğru örtülü bir bakış fırlattı. "Onlar hakkında bir fikir edinemiyorum."

Mak sabah yıldızını parmakladı. "Zihin büyüünüzden saklanabilen hiç kimse hafife alınmamalıdır."

"Bundan hoşlanmadım," dedi Lio. "Eğer Hediye Toplayıcılar, neden saldırmıyorlar?"

"Her ," dedi Lyros, "onları buraya, hiçbir ölümlüye zarar veremeyecekleri bir yere çektik. Şimdi Segetia'ya gitmeli ve orada bir sığınak aramalıyız. Cassia, odak noktası olarak kullanabileceğimiz bir yer hatırlıyor musun?"

Başını salladı ve gözlerini kapadı. Duyuları Lio için açıldı ve onun Birlikteliklerinin derinliklerine inmesine izin verdi.

Zihninde bir yol canlandırdı. Geçmiş duygularının o yere bağlı olduğunu hissetti. Bir Hesperine ile tanışacağını umduğu Gündönümü Zirvesi'ne giderken kralın maiyetiyle birlikte oradan geçmişti.

Ona yaptığı yolculuğun anısı güçlü bir odak noktası oluşturdu. Hadria'nın sert manzarasından Segetia'nın yumuşak tarlalarıyla çevrili bir yola adım attılar.

Eşyalarını toplayıp tekrar atlarına binerlerken Knight etraflarını kokladı ve gündüz buraya at sürmüş olanların geride bıraktığı çöplerin üzerinde durdu. Ancak Hesperinler dışında, savaş zamanında geceleri Tenebra yollarında seyahat etmeye cesaret eden çok az kişi vardı.

"Burası Namenti'den Solorum'a kadar uzanan Kral Yolu." Cassia ay ışığının su üzerinde parıldadığı uzak olmayan bir mesafeyi işaret etti. "Burası Silvestra ve Cerera Nehirleri'nin birleştiği yer."

Mak, "Bu yüzden şövalyelerin tahliye edilenleri buraya getirmesi gerekecek," dedi.

Cassia Çilli'ye döndü. "Onları durdurabilmeliyiz."

"Güzel," dedi Lyros. "Yarın gece başka bir sığınak bulduktan sonra bunu deneyeceğiz."

Lio bir elini Cassia'nın Rosethorn'u tuttuğu elinin etrafına nazıkçe sardı. "Segetia'da bir Lustra bölgesinin nerede olabileceğini düşünelim."

Kadının hançeri tutuşu daha da sıkılaştı ve adam büyüsünü kullanması konusunda yeni bir tartışmanın içinde olduğunu anladı.

Ses tonunu sabırlı tutmaya çalıştı. "Herhangi bir olasılık biliyor musun? Bu bölge Hadria kadar eski değil, yani Büyücü Kral ve Değişen Kraliçe'nin hükümdarlığı sırasında bugünkü haliyle var değildi. Ama yine de o zamanın lordları tarafından inşa edilmiş kaleler olabilir."

"Doğru." Cassia'nın sesi çok sakindi. "Buraya çok erken yerleşilmiş çünkü krallıktaki en verimli topraklar buradaymış. Flavian'ın ataları galip gelip Hadria'nın kine rakip olacak gücü elde edene kadar burası için pek çok kan davası yaşandı."

Mak çevredeki tarlalara el salladı. "Burada her şey bu kadar iyi yetişiyorsa, bu Lustra'nın bu bölgede daha güçlü olduğu anlamına mı geliyor?"

Lio başını salladı. "Korkarım tam tersi olabilir. Tüm Tenebra'daki en az vahşi yerlerden biri."

"Erkekler onu çok uzun zaman önce evcilleştirdi. Lustra hissediyor..." Kelimeleri gibiydi. "Azalmış."

"Yine de *gitmiş* olamaz," diye düşündü Mak. "Corona en kalabalık şehirlerden biri olmasına rağmen, annenizin tapınağının altındaki izin alanı hâlâ orada."

"Doğru," dedi Lio, "ama Kyria büyücüleri kılığına girmiş Silvicultrices nesilleri tarafından bakıldı. Lustri büyücüleri kesinlikle çağlar önce Segetia'dan sürüldüler."

"Evet." Cassia durakladı.

Lio ona doğru eğildi. "Bir teorin var."

Tereddüt etti. Knight aniden havladı, sonra etraflarında döndü. Cassia'nın bacağını itti.

"Gitmemizi istiyor," dedi. "Sanki biri hâlâ gibi."

Adım attığımızda bizi nasıl takip edebilirler?"

"Bir sığınak bulmalıyız," dedi Lyros. "Çabuk."

Cassia sonunda şu cevabı verdi: "Segetia'da o kadar eski dikili taşlardan oluşan çemberler var ki kimse onları kimin inşa ettiğini hatırlamıyor. Silvicultrices için ritüel alanları olabilirler mi?"

"Taş çemberler!" Lio haykırdı. "Kesinlikle. Keşke şu anda bir kütüphaneye erişimimiz olsaydı da Tenebran megalitleri hakkında hafızamı tazeleyebilseydim. Silvicultrices'in en güçlü olduğu Hulaik Çağlar'dan kalma oldukları kesin."

Cassia kaşlarını çattı. "Bunu daha önce düşünmeliydim ama aslında hiçbirine gitmedim. Genie bana Segetia'da göstermek istediği yerleri anlatırken onlardan bahsetmişti. O zamanlar büyü hakkında hiçbir şey bilmiyordum."

Lio, Leydi Eugenia'nın hayal gücünün gizemli kökenleri olan antik bir yer tarafından ele geçirileceğine inanabilirdi. Flavian'ın küçük kız kardeşi oldukça romantikti. Lio onun dar kafalı Sör Benedict'te ne bulduğunu asla bilemezdi.

Lyros haritayı Cassia'nın üzerine doğru kaldırdı. "Yerleri biliyor musun?"

Kaşlarını çatarak haritayı inceledi. "Genie bana ailesinin malikânelerinin yakınında birkaç tane olduğunu söyledi ama orası bir gecede gidilemeyecek kadar uzak ve net bir odak noktası olmadan oraya adım atamayız."

"Bir öneride bulunabilir miyim?" Lio sordu.

Onun bakışlarıyla karşılaştı, çenesi dikleşmişti. Onun tavsiyesine direnmeye çoktan hazır olduğu belliydi.

Lio yine de devam etti. "Eğer taş çemberler Lustra bölgesiyse, duyuların seni onlara çekecektir. Farkındalığınızı artırmayı denemeli ve sürüş mesafesi içinde herhangi birini tespit edip edemeyeceğinize bakmalısınız. Bu aynı zamanda menzilinizi test etmek için de iyi bir fırsat."

Haritanın bir çırpıda kapanmasına izin verdi. "Hediye Toplayıcılardan kıl payı kurtulduktan sonra, muhtemelen peşimizde daha fazlası varken, herhangi bir büyü testi yapmıyoruz. Bir sonraki Hesperine yemi partisini başımıza yıkmamı ister misiniz?"

"Eğer yaparsanız, onların icabına bakarız."

"Savaşmamız *gerektiğinde* savaşırız, Lio. Argyros Amca bize böyle demişti. Eğer kaçınabilirsem daha fazla şiddeti teşvik etmeyeceğim."

Lio, sözlerinin ne kadar yanlış olduğunu anlayana kadar aurasındaki suçluluk katmanlarını teker teker soyarak istedi. Ama bu zaman alacaktı. Şu anda, onun fikrini değiştirecek argümanı ortaya koymak zorundaydı. Onun çok iyi bildiği fikrini.

Onun reddedemeyeceğini bildiği bir noktaya değindi. Kalbine yakın bir noktaya. "Köylüler güvenlik için buraya geliyor. Kallikrates'in av partilerinden herhangi birini, ölümlülere zarar verme şansı bulmadan önce bize çekmek daha iyi."

Ay ışığında yarı altın rengi parlayan ela gözlerinde öfke parladı. *Seni güneşe bağlayacağım, Glasstongue*, dedi ona yüksek sesle, "Pekâlâ. Lustra'dan bize yolu göstermesini isteyeceğim. Hepsi bu kadar. Kanallık yok."

Çilli'nin üzerinden atladı, ona inmesine yardım etme fırsatı vermedi ve onlardan birkaç adım uzaklaştı. Şövalye onu takip etti, bir o yana bir bu yana gidip geliyordu, gecikmeden dolayı endişeli olduğu belliydi. Mak ve Lyros atlarının üzerinde yayıldılar ve gölge koğuşları partilerini çevrelemek için yükseldi.

Lio atından indi ve Son Söz'ü hazır tutarak Cassia'yı takip etti. Arkasından yaklaştı ve bir elini onun omzuna koydu. "Sen büyü yaparken seni koruyacağım. Kontrol konusunda yardıma ihtiyacın olursa, ben buradayım."

Kadın ona dönmedi ama adam onun küçük nefes alışını duydu. "Yardıma ihtiyacım yok. Bu bir oyuncu seçimi bile değil."

Kadının boynu ile omzu arasındaki hassas noktayı öpmek için zamanlaması kötü olan cazibesine direndi. Öfkesini teninden yalamak istiyordu.

Hançerinin ucunu yere doğru çevirdi ve tutuşunu ayarladı. Aurasında en ufak bir kıpırdanma oldu ve hançerinden aşağı kaydılar.

Bu uysal büyü dalgası Lio'nun içinde ani bir öfke patlamasına yol açtı, bu kez tamamen kendisine aitti. Bu çekingen yaratık Cassia değildi. O günleri insan hayatında geride bırakmıştı. Bir ölümsüz olarak başını dik tutmalı ve gücünü serbest bırakmalıydı. Orthros ona böyle söz vermişti. Ona söz verdiği şey buydu.

Omzunun üzerinden ona baktı, gözleri acı doluydu. Adam geri çekildi. Onun aurasında bu taze yarayı açmak için ne söylemişti ya da söylememiştir?

Adam cevap veremeden kadın soluk soluğa kaldı ve ayaklarının üzerinde sallanmaya başladı. Adam onu yakalamak için uzandı ama kadın kendini sabitledi.

"Lustra hâlâ burada, derinlere gömülü." Sesi biraz soluksuz geliyordu.

"Uzun zamandır kimse onu uyandırmadı. O yorgun. Çaresiz."

"Bize rehberlik etmeye istekli mi?" Lio sordu.

"Hevesli." Yavaşça döndü, Rosethorn'u bir pusuladaki nokta gibi uzattı. "Bu taraftan. Sanırım şafaktan önce oraya ulaşabiliriz."

"O zaman kuzeydoğuya gidiyoruz," dedi Lyros.

"Cassia-" diye usulca başladı Lio, elini tutmak için uzanırken.

"Şimdi olmaz. Burada olmaz." Kız onun elinden kayd.

LUSTRA'NIN REHBERLİĞİ Cassia'yı bir sonraki mil boyunca çeken zayıf, ağlamaklı bir iplikti. Sonra bir sonraki. Tüm iradesini ona odaklamak zorundaydı, yoksa izini kaybedecekti. Ama bu, göğsüne yerleşmiş dayanılmaz duygulara ayıracak konsantrasyonu olmadığı anlamına geliyordu.

Sonunda menekşe rengi ufukta gri, sivri dişler gördüler. Dikili taşlara yaklaştıklarında, alacakaranlık düşüncelerini boğuyor ve uzuvlarını sürüklüyordu. Buranın güvenli bir yer olması için dua etti. Şafaktan önce başka bir yer bulmak için zamanları kalmamıştı.

Mak ufalanan levhalara şüpheli bir bakış attı. "Bu sadece bir taş yığını."

"Bu, tarih öncesi mühendislik ve astronominin bir başyapıtı!" Lio Ayçiçeği'ni çemberin çevresinde tırıs dolaştırdı. "Taşların dizilişini görüyor musun? Bir şekilde göklerle aynı hizaya geliyorlar. Belki de ekinoks ve hasat mevsimiyle ilgilidir? Kırık taşları da sayarsak toplamda dokuz tane var, üç kere üç. Bu da bir Silvicultrix bölgesine işaret ediyor."

"Huh." Mak başını eğdi. "Bir şeyin peşinde *olabilirsin*. Deniz fenerinin altındaki ayın çemberinde de dokuz düğüm vardı."

Lio onlara tekrar katıldı. "Gördün mü? Senin beynin de taş yığını değil."

Mak ona küstah bir bakış attı. "Senin beynin tarih öncesinde takılıp kalmışken benim beynim senin postunu güvende tutuyor, kaydırma kurdu."

Lyros'un ağzı seğirdi. "Asıl soru şu: Burası beynimizden herhangi koruma sağlıyor mu?"

Cassia'nın körelmiş mantığı bir şekilde Lustra'nın çekiminin daha fazla farkına varmasını sağladı. Sesi kısık çıktı. "Sadece taşlar değil. Ayakta duran her taş

bir varlığı vardır. Kırık dökük olanların bile."

Diğerleri sessizleşti. İçgüdüsel olarak hareket ederek Çilli'nin üzerinden kaydı ve Şövalye'yi oturur pozisyona getirdi. "Sanırım en iyisi hepinizin önce burada beklemesi."

"Ben de seninle gelmeliyim." Lio çoktan atından inmiş ve onun yanına gelmişti.

Bir elini kaldırdı. "Buradaki Lustra henüz seni tanımıyor. Sanırım çok acı çekti."

Lio'nun kaşları aşağı indi ve nefis ağzında bir protesto olduğunu anladı. Bu haksız pazarlık oyununu iki kişi oynayabilirdi.

"Eğer sihrimi kullanmamı istiyorsan," dedi, "kullanmama izin vermelisin. Sezgilerimin bana söylediklerine güven. Çembere girmeye çalışmadan önce buradaki büyüün bana nasıl tepki vereceğini görmeme izin ver."

Gözleri kısıldı. "İyi oynadın, Silvicultrix'im."

Kadın tek başına megalit halkasına doğru yürürken Mak ve Lyros'la birlikte bekledi. Çiğli çimenler ayaklarının altında usulca uzanıyor ve nemli taş kokusu duyularına dokunuyordu. Mekânın büyüü uykulu zihnini sardığında, bir rüyaya girmiş gibi hissetti.

Güç. Kadim, korkutucu. Tanıdık. Yas toprağı ıslatırken, taşlar teselli fısıldıyordu. Burayı biliyordu ama yine de ona daha önce ayak bastığı dünyanın en uzak köşesini hatırlatıyordu.

Btana Ayal. Kâhin Kraliçe'nin kadim şehrinin görkemli megalitleri Tenebra'nın dikili taşlarını küçük çocuklar gibi gösteriyordu. Ama bu çemberin büyüü etrafında mırıldanırken Cassia, Parçalanmış Umut'taki kırık kapının eşiğinde dururken neler hissettiğini hatırlamadan edemedi.

Yıldızlar ayaklarının dibinde parıldıyor, gökyüzü çiçek açmayı bekleyen yeni tohumlarla dolup taşıyordu. Kanı yeryüzü ve gökyüzüyle birlikte dönüyordu.

"Cassia!" *Cassia!*

Lio'nun kulaklarında ve zihninde yankılanan bağıırışı onu gerçeğe döndürdü.

Lio? Geri aradı.

Korkusu omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi ve rüyayı kırdı. *Cassia, seni bulamıyorum. Sana ulaşamıyorum. Nereye gittin sen?*

BÜYÜCÜNÜN GÖREVI

CASSIA onun sesine doğru döndü. Ama ölümsüz gözlerinin görebildiği kadarıyla, boş tarlalar ve karanlık gökyüzünden başka bir şey yoktu.

Bu yerde geçerli olan tek büyü yasası olan Zarafet Birliği'ne sarıldı. *Ben buradayım. Seni bulacağım, yemin ederim.*

Çemberin kenarına doğru koştu ama taşlardan oluşan halkayı terk etmeden hemen önce durdu. Eğer şimdi dışarı adım atarsa, bu işleri daha da kötüleştirir miydi? Ufka bakarken, Lio'dan daha da uzakta başka bir dünyaya savrulabileceğinden korktu.

İradesini Lustra'ya, sessiz taşlara yöneltti.

O benim dostum. Onu içeri alın!

Tuhaf dünya etrafını daha da sardı. Güç onu ani bir yağmur gibi ıslattı, içindeki gizemli yollardan geçerek teninin üzerinden kaydı ve onu zamanın dışındaki bu mevsimin ritmine sürükledi.

Başını salladı ve İradesiyle büyüü geri itti. *Hayır! Hayır!*
Ben senin değilim. Sen benimsin.

Eğer burası bir büyücüye bu kadar açsa, onu kendi şartlarıyla kabul etmek zorundaydı. Dişini elinin üzerinde gezdirdi ve kanını yere akıttı.

Ben senin Silvicultrix'inim. O benim eşim. Onu içeri alın.

Lio titreyerek göründü. Bir an için kafası karışmış gibi göründü, sonra onu kollarının arasına aldı. Taşlardan bir yankı geldi ve etraflarındaki sihir ağırdı.

Eş. Cassia bu kelimenin kendi zihninden mi yoksa durduğu yerden mi çıktığını bilmiyordu.

Lio'nun ağzını kendi ağzına doğru çekti. Dünya ikinci kez yok oldu. Onu sertçe öptü. Adam bir anda ona teslim oldu, dudaklarını ayırdı ve dilleri çarpıştı.

Eş. İçgüdüsel olarak, büyüü topraktan yukarı ve bedenlerine çekti. Evet, bu doğrudu. Onun içindeki gizemli yolları büyüüyle işaretledi.

güç.

İnledi ve kalçalarını kavrayarak onu kendine doğru çekti. Ritüelleri için çoktan sertleşmişti, ereksiyonunun çıkıntısı kadının karnına baskı yapıyordu. Açlık dilinden vücudunun merkezine kadar yanıyordu.

Uzaktan, başka bir bağırış kulaklarına ulaştı. Biri isimlerini söylüyordu.

Lio nefesini tutarak ağzını geri çekti. "Yapamayız. Kanım henüz senin için güvenli değil."

Köpek dişleri zonklayarak, düz ayak durmak için onun vücudundan aşağı kaydı. Kendini onun gitmesine izin vermeye zorlayamıyordu.

Sersemlemiş bir halde ona baktı, dişleri dışarıdaydı ve dudağından bir damla kan akıyordu. "Az önce ne oldu?"

"Sanırım çemberin senin üzerindeki hak iddiamı kanıtlamama ihtiyacı vardı."

Etraflarındaki büyü, kalp atışlarıyla aynı anda parlayıp sönüyordu. Görüntüler ortak zihinlerinin gözünde parladı. Çıplak ten, çıplak dişler. Kadın dört ayak üzerinde, adam onu örtüyor. Bu toprakta çiftleşiyorlardı, şimdi ve burada, sonsuza dek.

Cassia onun kollarından kurtuldu ve bir adım geri çekildi. "Lustra'nın bu kısmı artık seni kabul ediyor."

Ağzını ovuşturdu. "Benim rolüm hakkında çok net bir fikre sahip gibi görünüyor, evet."

"Lio! Cassia!" Lyros'un sesi kulaklarına doldu. "Bir dakika," diye karşılık verdi Lio.

"Bizi geride bırakmaya cüret etme!" Mak'ın bağırışı çok uzaklardan geliyordu. Lio'yu duyduğuna dair hiçbir işaret vermedi.

Cassia çemberin genişliğini Lio'yla arasına koyarak onu da kendisiyle birlikte çimlere çekmesini engelledi. Serin havayı içine çekti ve gizemli duyularını Lustra'ya kapatmaya çalıştı.

Ondan uzaklaştı ve kendini düzeltti. "Kanayan dikenler." "Özür dilerim."

Onunla tekrar yüzleştğinde, dişleri biraz ehlileşmişti ama bakışlarında hâlâ sıcaklık vardı. "Özür dileme."

Taşların büyüyle tekrar iletişim kurmayı denedi, Mak ve Lyros'un arcane imzalarını düşüncelerinde tuttu. Lustra geçitlerine kendi Majesteleri dışında diğer Hesperinleri de tanımayı öğretmişti. Bu çok daha kadim taşlar da aynı şeyi anlayabilecek miydi?

Hiçbir şey olmadı. Mak ve Lyros'un bağırışları daha da şiddetlendi. Cassia'nın seçenekleri tükenmişti. Rosethorn'u parmakladı, her ikisini de tutan objesi

Mak'ın ve Lyros'un büyüünün yanı sıra kendisinin ve Lio'nun büyüü.

Hançeri yere sapladı. *Onlar benim sürüm. Onları içeri alın.*

Görebildiği değil ama gizemli duyularını harekete geçiren bir değişim oldu. Deneme kardeşleri, Şövalye ve atlar, onları bıraktıkları yerde, başka bir zaman ya da mekânda, birkaç adım ötede duruyordu.

Knight tırıs la onun yanına gitti, kuyruğunu salladı ve dikkatini çekmek için onu dürttü.

Lustra'nın hilelerinden rahatsız olmuş gibi görünmüyordu.

Onun kulaklarını okşadı. "Siz liegehoundların içinde Lustra'dan bir şeyler var, değil mi?"

Ciddi ve dürüst gözleriyle onun gözlerinin içine baktı. Dürtüsel olarak, bir zamanlar insan olarak sahip olduğu o duyguya ulaştı. Sanki onunla kelimeler olmadan konuşabilirmiş gibi. Sanki o da karşılık verebilirmiş gibi.

Ama aralarındaki bağın farkındalığı şu anda ondan kaçıyor. Bir kayıp duygusu onu beklediğinden daha derinden yaraladı. Hediye'yi kabul ettiğinde canavar büyüünden vazgeçtiğini biliyordu. Lio'ya bitki büyüünden ve Hespera'nın kanının gücünden memnun olduğunu söylediğinde bunu kastetmişti.

Ama atalarının rüya çemberinde Knight'ın donuk gözlerine bakarken, neyi kaybettiğine dair bir anlık bir fikir yakaladı.

Mak ve Lyros, onun ve Lio'nun atlarını sürerek çembere girdiler. Mak, Ayı'dan atladı ve Lio'ya doğru yürüdü. Mak, Lio'nun omuzlarından tutarak onu sarstı. "Maaqul'da *bir şey* öğrendin mi? Artık tek başına at sürmeyeceğine dair bize yemin etmemiş miydin?"

"Mak, ben-" demek istemedim.

"Seni bir cin hapisanesinden çıkarabilirim ama Lustra'nın az önce Tanrıça adına yaptığı her neyse ondan çıkaramam. Burada neyle karşı karşıya olduğumuzu bilmiyoruz. Gözümüzün önünde, seni bulamayacağımız bir yerde korkunç bir şekilde ölüyor olabilirdin."

"Ben genellikle güvendeyim-"

"Koleksiyoncu bir Lustra kapısını kırmaya çalışıyor. Herhangi bir yerin güvenli olduğunu düşünüyor musun?"

Lio sessizliğe gömüldü. "Özür dilerim Mak. Grace'imi bulmak kör bir içgüdüydü."

"Hespera bunun nasıl bir his olduğunu anladığımızı biliyor. Ama bu konuda aptallık etme. Bilinmeyene doğru kaçmanın Grace'ine faydası olacağını mı sanıyorsun? Birlikte kalırsak hepimiz daha güvende oluruz."

Lio şaşırmış görünüyordu. "Çok özür dilerim. Sadece kendimi riske atmadığımı fark etmeliydim."

"Bir *parşömen* kurduna göre beynin bazen taşlarla dolu."

"Bir daha olmayacak."

Mak onu kucakladı, ardından Lio'yu ondan uzaklaştırdı.

Lyros Cassia'yı kontrol etmeye geldi ve Cassia ona kendi özrünü sundu. "Buraya gelmenin beni senden koparacağını fark etmemiştim."

Lyros, "Önlem olarak içeri girdiniz," diye cevap verdi. "Önce Lustra'yla pazarlık etmeniz, Lio'nun ne yapacağını anladıktan sonra saldırmamasından daha mantıklıydı."

"Bu tamamen Lio'nun kararı değildi." Cassia Grace'in bakışlarından kaçınarak zihnindeki görüntüleri uzak tutmaya çalıştı. Lustra'nın talepleri ona Birlikteliklerindeki acı ve öfkeyi kolayca unutturabilirdi. "Taş çember onun benim için kim olduğunu anladığında, bana katılması konusunda oldukça talepkâr davrandı."

Lio, "Artık buna hazırım," dedi.

Ona kaşlarını kaldırarak baktı. Adam eliyle boğazını temizledi ama kadın onun gizlice dişlerini ovuşturduğundan şüphelendi.

İkisi de bu çemberin içinde saatlerce kalmaya ve ısrarcı büyüyle savaşmaya hazır değildi. Ama başka seçenekleri yoktu. "Şafak Uykusu'nu burada geçirebiliriz."

Lyros açık gökyüzüne baktı. "Doğrudan güneş ışığı altında olmaz. Kella'nın bizimle gönderdiği ışığa dayanıklı Azarqi çadırlarında uyumamız en iyisi olur. Ama yeraltı daha iyi olur. Sanırım burada bir geçit bulma şansımız yok?"

Cassia başını salladı. "Hiç sanmıyorum. Değişen Kraliçe'nin gizli geçitlerine açılan kapılardan biri değil, her halükarda."

"Bu çember çok daha eski bir şey. Daha ilkel." Lio'nun sesi teninde bir ürperti yarattı.

"Evet." Cassia'nın ağzı kurumuştı. "Sanki kendi başına bir geçitmiş gibi görünüyor."

"Neye açılan bir kapı?" Mak sordu. "Nereye?"

"Bilmiyorum," diye yanıtladı Cassia. "Yeterince bilmiyorum."

LIO, Cassia'yla çadırlarını kurmayı teklif ettiğinde Cassia'nın itiraz etmesini bekliyordu. Ama Cassia ilk kez yardım etmek için ısrar etmedi. Çemberin karşı tarafında ondan uzak durdu. Bu, ellerini ondan uzak tutmasını biraz daha zorlaştırdı.

Kan Birlikleri taşlardan oluşan halkayı doyurmuş, acı, öfke ve ihtiyacın çalkantılı bir karışımı olmuştu. Mak ve Lyros yorum yapmadan çadırlarını kurdular ama Mak onların endişeli bakışlarını fark etti.

Sonunda Cassia, göz kapakları ağırlaşmış bir halde Lio'nun yanına, çadırın kapağına doğru ilerledi. Taş çemberin büyüğü vücudunda uğuldadı, talep ediyordu, doğru. Onu çadıra kadar takip etmesi ve uykuya dalmadan önce hızlı, sert bir ziyafet çekmesi için hâlâ zamanı vardı.

Kafasını salladı, temizlemeye çalıştı. Hediye Toplayıcısı'nın büyüğü hâlâ vücudundayken onun kendisinden içmesine izin veremezdi. Ama önce ondan içerse, bu onu iyileştirmeyi bitirebilirdi, böylece kanı onun için güvenli olurdu...

Hayır. Zihinlerini ve arzularını manipüle eden bu büyüyle, beklemek için kendine güvenebilir miydi? Adam onu durdurmak için kendine güvenebilir miydi?

Gözlerinin içine baktı ve yutkunurken boğazı düğümlendi. *Eğer teslim olursak, sanırım büyü ile etkileşime girebilir. Hatta onu aktive edebilir. Sonuçlarını bilmeden bunu yapmamalıyız.*

Bu sefer tereddüt etmekte haklıydı. Bunu biliyordu. Ama dilinin dudaklarını ıslatmak için dışarı fırladığını görmek onu neredeyse çözüyordu.

Kendi kendine, *bu deneyin lehinde olmadığımı* söyledi. *Anlamadığımız tarih öncesi büyüleri uyandırmak sorun yaratabilir.*

Olası sonuçlar hakkında teori üretecek kadar net düşünemiyordu. Tek bildiği, dışlarını ona geçirdiği anda, kendi kontrollerinin kalıntılarının kırılacağı ve bir kalp atışında onun içinde olacağı.

Yanakları alev aldı. *Çadıra yalnız gideceğim. Ben uyuyana kadar bekle.*

Sessizce başını salladı. Yanında sadece köpeği olduğu halde içeri süzüldü.

Lio çemberin diğer tarafına doğru yürüdü ve sırtını taşlardan birine dayayarak çimlerin üzerine çöktü. Doğru kararı vermişlerdi. Öyle değil miydi?

Yoksa Lustra'nın müdahalesini mesafesini korumak için bir bahane olarak mı kullanmıştı?

Lio çevredeki tarlalara baktı ve onları takip edenlerin kim olabileceğini düşünmeye çalıştı. Daha fazla Hediye Toplayıcı. Lucis'in savaş büyücüsü müttefikleri. Kallikrates'ten henüz hayal bile edemedikleri bir tehdit. Dikkatini Grace'inin birkaç adım ötede tek başına uykuya daldığı ve onu incittiği gerçeğinden uzaklaştırmaya çalıştı.

Mak onun yanına uzandı, ardından Lyros Lio'nun diğer oturdu.

"İkinizin beni köşeye sıkıştıracağını bilmeliydim," dedi Lio. Mak sargılı kolunu gerdi. "Deneme kardeşler ne için?"

"Sorularımızdan kaçmaya zahmet etmeyin. Ne pahasına olursa olsun senden cevap alacağımızı biliyorsun." Lyros Lio'nun omzunu işaret etti. "Öncelikle, yaran nasıl?"

Lio hafifçe ovuşturdu. "Ağrıyor. Ama yorgunluk daha iyiye gidiyor. Ya sen?" "Aynı. Bir içki daha içersem artık hissetmeyeceğim."

"Sözü açılmışken," dedi Mak. "Sıradaki soru. Neden yaralarını biraz daha sarmak için yeni Grace'ine izin vermek yerine burada surat asıyorsun?" Lio yüzünü buruşturdu. "Deniz fenerinin altında bulduğumuz kemikleri hatırlıyor musun?"

Bu ritüeller ölüm içeriyordu."

Lyros şaşkın bir ifadeyle, "Evet," dedi.

"Şey." Thorns, bu şekilde kızarması gerçekten gereksizdi. "Sanırım buradaki ritüeller doğurganlıkla ilgili. Büyü Cassia ve benim Lustra'ya karşı görevlerimizi yerine getirmemizi istiyor. İnatçı davranıyoruz."

Mak bir kahkaha patlattı. "Bu, buraya gelmek için neden bu kadar acele ettiğinizi açıklıyor."

"Kasıtlı değildi!" Lio başını dizlerinin arasına koydu. "Lustra, Silvicultrix'in eşi olduğumu kabul etti ve görünüşe göre bu bazı sorumluluklar içeriyor. Büyülü ve fiziksel sorumluluklar. Tabii burası eski Lustri alemlerinin yapıldığı bir yer değilse ve buraya ayak basan herkesi şehvetten akılsız hale getirmiyorsa. Birbirinizin kıyafetlerini yırtmak için herhangi bir mantıksız dürtü hissediyor musunuz?"

Mak daha sert güldü.

Lyros majestelerine sıcak bir bakış attı. "Bunun için taştan bir çembere ihtiyacımız yok. Tek hissettiğimiz her gece hissettiklerimiz."

"Bekle," dedi Mak, "çemberdeki *herhangi bir* 'zevk ritüeli' büyüü etkiliyor mu? Yoksa sadece Silvicultrix'in 'görevlerini' mi?"

Lio içini çekti. "Bu gece ne isterseniz yapabileceğinizi varsaymanın güvenli olduğuna inanıyorum. İyi eğlenceler. Zavallı, aç Deneme kardeşiniz için kalbinizde biraz sempati bırakın."

Mak, Lio'nun omzunu okşadı. "Peçelerinizin arasından herhangi bir büyüü deprem hissederek, yargılamayacağız."

Lio, Mak'ın yaralanmamış kolunu yumrukladı.

Cassia'nın onun Grace'i olduğuna dair itirafını aldıkları gece üçünün spor salonunda bu şekilde oturduklarını hatırladı. Hepsi de

diplomatik hizmette ve Stand'da inisiyelikten rütbeye terfi eden en genç kişilerdi.

Unvanlarının halklarını korumalarını mümkün kıldığını düşünmüşlerdi. Akıl hocaları güçlerini akıllıca kullanmaları için onlara güveniyordu. Şimdi bu övgülerin anlamı neydi? Adamas, onlarla Hediye Toplayıcılarının kılıçları arasında duran tek şeydi.

Lio Deneme kardeşlerine kendi merak ettiği birkaç soru sormak istedi. Mak tüm bu olanlar için hâlâ kendini mi suçluyordu yoksa Lyros'un güvencelerini mi dinliyordu? Ama kuzeninin onu azarladığını duyan Lio, Mak'ın mizahını kovmaya cesaret edemedi. Mak'ın kendini daha kötü hissetmesine neden olabilirdi. Tıpkı Cassia gibi.

Lio, kızın uykusunda nefes alış veriş kesilene ve acıyan aurası yerini endişeli rüyalara bırakana kadar bekledi. Ayağa kalktı. "O uyuyor."

"İçeride uslu duracağına güvenebilir miyiz?" Lyros alay etti. Lio yüzünü buruşturdu. "Aramızda uyuyan bir köpek varken, evet."

"İyi yaşı Şövalye," dedi Mak, "düşman büyücülere ve dikenli genç Hesperinlere karşı şaşmaz bir caydırıcı."

Lio onlarla birlikte güldü ve onlar bu pazarlığı Glasstongue'un kazandığını fark etmeden oradan uzaklaştı. Cassia ile aralarındaki bu yeni sürtüşmenin gerçek nedeni hakkında onu sorgulamamışlardı.

olsaydı, cevabı bilemezdi.

TAPINAĞIN VİCDANI HEDİYE

Kış Gündönümüne 1 Gece Kala

OceanofPDF.com

KAÇIŞ YOK

CASSIA kavrulmuş bir dile ve soğuk bir yatağa uyandı. Vücudu Şafak Uykusu'ndan Lio'nun onu tutması olmadan çıkmaya çalışıyordu. Birlikteliklerinin sınırlarında her zaman var olan, endişeli, mesafeli, kendi kendini kontrol eden, kopmaya hazır bir iplik gibiydi.

Kollarını hareket ettirebildiğinde, onları Knight'a doladı ve yüzünü onun kürküne gömdü. Yemin töreninden önce ona verdiği bitkisel gül banyosunun kokusu nihayet paltosundan silinmeye başlamıştı. Yan dönerek Lio'nun yattığı yere yayıldı.

Knight'ın karnını okşadı. "Hâlâ ara sıra kıskanıyor musun, sevgilim? Eski günlerdeki gibi arada sırada bana sahip olduğun için mutlu musun?"

Köpeği bir iç çekti, dili hülyalı bir ifadeyle dışarı fırladı. "O savaşta yaralanmış olsaydın ne yapardım, hm? Bu krallık çok acımasızdır, legehoundlar için bile. Keşke seni korumak için daha fazlasını yapabilseydim. sen."

Burnunu yaladı ve ona karşı daha rahat bir şekilde yerleşti.

"Yoruldu mu? Senden istediğim çok şey var. Keşke seni ölümsüz yapabilseydim."

Bu düşünce kalbini sıkıştırdı. Bir tazı köpeğinin ömrünün sıradan bir köpeğinkinden çok daha uzun olduğu düşünülürse, en az on yıl daha onunla birlikte olacaktı. Ama sonsuza dek yaşayacağına göre, bu çok da uzun bir süre gibi gelmiyordu.

Onun yan tarafını okşadı. "Bir Hesperine'in aşinası olmayı kabul edebilir misin sence? Bu büyü sende işe yarar mı?"

Canavar büyüünün uyanış potansiyeli, hatta tam gücü bile Knight'ı Hesperinleri avlamak yerine onları korumaya ikna etmeye yetmişti. Ama artık o güce sahip değildi.

"Toplan Gölge!" diye bağırdı Mak'ın çok neşeli, çok yüksek sesi çadırın dışından. Karege gurur duyardı.

Şövalye memnuniyetsizlikle güldü. Cassia hassas kulaklarını ovuşturdu. "Ölüyü uyandırmaya mı çalışıyorsun, Wisdom?"

Küller tarafından kendisine bahşedilen onursal servetinin adı geçtiğinde sesi daha da neşeli çıkıyordu. "Tembel yeni hediyeleri uyandırmak ölüleri uyandırmaktan daha zordur! Kalkın ve başlayın!"

Çadırdan çıkmadan önce buruşuk seyahat cübbesini düzeltmek için elinden geleni yaptı. Hesperine temizlik büyülerini hiç öğrenebilecek miydi? En azından sabahın köründe tuvalet ihtiyacı duyan bir ölümlü değildi. Ya da alacakaranlıkta.

Derinleşen alacakaranlıkta gözleri anında Lio'nunkilere kilitlendi. Lio taş çemberin üzerinden ona bakıyor, bakışlarını onun üzerinde gezdiriyordu. Şaşkınlığı ve acısı birlikteliklerinde zonkluyordu ve bunun sebebinin kendisi olduğunu biliyordu.

Bölgenin kadim gücü onun içinde çözüldü. Isı vücudunun derinliklerinde, büyüünde zonkladı. Düşünmeden önce ona doğru bir adım attı.

Kış yağmuru taşların arasına sıçradı ve yanaklarına düşen soğuk damlalar aklını başına getirdi. Buradan ayrılmak zorundaydılar.

Mak onun dişlerine baktı. "Sana bir şişe susuzluk giderici vermem gerekiyor mu?"

Ellerini ağzına kapattı ve bir küfür mırıldandı.

Lyros General'in üzerine bir paket daha attı. "Bir sonraki durağımızda bir peçe alın.

Neredeyse gitmeye hazırız."

Yüksek, soluk elmacık kemikleri yakışıklı bir kızarıklıkla boyanmış olan Lio, dikkatini çadırlarını sökmeye odakladı.

Atlarını çemberden çıkardılar ve bildikleri dünyaya geri döndüler. Lustra'nın dürtüsü azaldı ama Cassia'yı Arzusuyla baş başa bıraktı.

Lio yaklaştı. Yaklaşmamasını diledi. Ona dokunmadı ama zihninin sesini vücudunun her yerinde hissetti. *Kamp yapmak için daha güvenli bir yer bulana kadar dayanabilir misin?*

Bakışları adamın boğazında sabitlendi. *Dün gece, deniz fenerinden ayrılmadan hemen önce senden içtim. Bu gece de içebileceğim bir yer bulacağız. Hesperinler her gece bir doz kanla idare eder.*

Yeni hediyeler değil, savaştan sonra da değil.

Adamın ona bakışı, şu anda onu alıp götürmeyi, üzerlerini peçe büyüleriyle örtmeyi ve en yakın çimenlikte onunla ziyafet çekmeyi düşünüp düşünmediğini merak etmesine neden oldu. Yüzü alev alev yanıyordu.

Kanımın güvenli olduğundan emin olmak için birkaç saat daha bekleyeceğiz, dedi. Ama seni bundan daha uzun süre yoksun bırakmayacağım.

Lyros hızlı bir strateji seansı için onları kenara çektiğinde Cassia bu kesinti için minnettardı.

"Biz ayrılmadan önce savaş becerilerinizi geliştirmek için fazla vaktiniz olmadı. Mak ve ben yeterince güvenli bir yer bulduğumuzda eğitiminize devam edeceğiz. O zamana kadar geçmiş savaşlardaki tecrübelerinize güvenin ama talimatlarımıza uyun, anlaşıldı mı?"

Cassia ve Lio başlarıyla onayladılar. Şimdiye kadar atlattıkları tüm tehlikelere rağmen, kendini hazır hissetmiyordu.

Artık çemberden çıktıklarına göre, yola geri dönebildiler. Güneybatıya giden izleri ilk fark eden Knight oldu. Atların, arabaların ve nalların bıraktığı izlerin etrafından dolaştı.

"Biz uyurken büyük bir grup buradan geçti," diye gözlemledi Lyros.

"Bir grup şövalye ve köylü olabilir miş gibi görünüyor," dedi Mak.

Cassia kaşlarını çatı. "Öyle, ama onları buradan daha kuzeydoğuda bulmayı umuyordum. Flavian'ın orada Ben'in onları yerleştirebileceği arazileri var. Neden bu kadar güneybatıya gitsinler ki? O yönde nehirlerden başka bir şey yok."

"Hadi ," dedi Lio. "Yolda giderken herhangi bir zihin sezmeye çalışacağım. Umarım çiftin auralarını tam olarak tespit edebiliriz." Lyros, "Bizi takip eden bir kişi olduğunu hissederseniz bizi uyarın," dedi.

"Ya da herhangi bir Chargers," diye ekledi Mak. "Umarım tahliye edilenleri arayarak kendimizi bir tepside sunmuyoruzdur."

"Şövalyelerin yanlarında hâlâ Hesperin'ler olduğundan şüpheliyim," diye yanıtladı Lyros. "Şarjörler muhtemelen köylüleri güvenli bölgede bırakmayı başardıktan sonra ön saflara dönmüşlerdir."

Büyük ölümlü grubunun bıraktığı izleri takip ettiler. At sürerlerken Lyros ve Mak, Cassia ve Lio'yu savaş taktikleri konusunda eğittiler. Savaşçılar senaryoları anlattılar, sonra da gruplarının bu durumda nasıl karşılık vermesi gerektiğini sordular. Lio ve Cassia yanlış bir karar verdiklerinde, Deneme kardeşleri sabırla alternatifleri açıkladılar. Cassia'nın kafası kısa süre içinde ustalaştığı birkaç temel dövüş hareketini kullanmanın yaratıcı yollarıyla doldu.

Alacakaranlık yerini geceye bıraktıktan bir süre sonra, Lio'nun thelemancy'si tekrar etraflarını sardı, bir gölge kır boyunca uzandı. Nefesini içine çekti.

"Ne oldu?" Cassia sordu.

"Onları önümüzde hissedebiliyorum," diye cevap verdi. "Beklediğimden daha hızlı hareket ediyorlar."

Cassia Çilli'yi yanına çekti. "Biraz daha giderlerse feribota varmış olacaklar. Kışın ortasında yorgun köylülerle nehri geçmeye çalışmazlar herhalde."

"Bir şeyden kaçıyorlarsa kaçarlarsa," dedi Lio.

Solia'nın kuvvetlerini burada, güçlü bir müttefikin topraklarının kalbinde hangi tehlike bulmuş olabilirdi? Daha fazla tartışmadan kargaşaya doğru at sürdüler. Peçe büyülerini Sıcakkanlıların toynaklarının vuruşlarını yuttu.

Nehir kenarına yaklaştıklarında parlak bir ışık geceyi aydınlattı. Birdenbire hava fırtına gibi kokmaya başladı. Ama sihir gibi hissettiriyordu.

Ördek, diye bağırdı Lio zihninde.

Cassia kendini Freckles'ın uzanmış boynuna yasladı. İfşa edici büyü ona sıcak bir nefes gibi çarptı ve ürperdi. Bir sonraki an, sivri bir şimşek çizgisi onu takip etti. Bir gümbürtü kulaklarına işkence etti ve kollarındaki tüyler diken diken oldu.

Büyü başının üzerinden geçti. Düşman daha uzun bir binici bekliyordu.

Bir sonraki şimşek çatalı Lyros'un önündeki gölge koğuşuna çarptı. "Silahlar dışarı!"

Mak'tan bir koruma daha yükseldi. "Düşmanı sizden uzak tutmaya odaklanın ve bırakın Sıcakkanlılar yardım etsin."

Cassia Rosethorn'u çekti ve ilerideki insan ve at karmaşasında büyücüyü görmeye çalıştı. Andragathos Tarikatı'nın beyaz pelerinli şövalyeleri Lucis'in gök mavisi giysili askerleriyle çarpışıyordu. Şövalyelerin savunma hattının arkasında, bütün bir köy halkı nehir kıyısına sinmişti.

Yanmış kalaslar beyaz örtülü suyun üzerinde dönüp duruyordu. Feribottan geriye ne kaldıysa. Şimşek fırlatan korkak hava büyücüsü Lucis'in savaşçıların arkasında gizleniyordu.

"Cüppeyi Mak'la bana bırak," diye Lyros. "Şövalyelere yardım edin."

Lio'nun büyüü düşmanlarının üzerinden geçti ve Lucis'in kuvvetlerinde bir ürperti belirdi. Ama savaşmaya devam ettiler.

Cassia, *Kallikrates'in burada olduğunu* tahmin etti. *Kimin içinde? mi?*

Bizimle oynuyor, diye cevapladı Lio. *Akıllarına girip çıkıyorlar.*

Bana yakın dur.

Çilli daha büyük bineklerin arasından sıyrıldı ve mücadelenin içine daldı. Lio, Cassia'nın zihninde bir protesto çılgılığı attı. Çilli'nin yelesini yakaladı,

dizleriyle sıkıyordu. Ama kısarak sadece Cassia'nın bacağına kuyruğuyla vurdu ve ilerlemeye devam etti.

Lio arkalarından saldırdı. Cassia omzunun üzerinden bir askerin atını çevirip Ayçiçeği'nin yaklaşmakta olan beyaz kütlesiyle yüzleştğini gördü. Ölümlü uzun kılıcını kaldırdı ve Lio'nun kalbine nişan aldı.

Asasını bir mızrak gibi indiren Lio, ucunu adama doğru sürdü ve adam daha örtülü silahı görmeden onu eyerden aşağı fırlattı.

Asker acı dolu bir çığlık atmak yerine Cassia'nın tanıdığı yumuşak, derin bir kahkaha attı. Lio ile olan birlikteliği sayesinde, onun thelemancy'sinin ortaya çıkardığı varlığı hissetti.

Koleksiyoncuya odaklan, ısrar etti.

Kal. Kapat. Yakın. Bana.

Ama bineği, cüssesinin iki katı bir özgüvenle savaşın derinliklerine doğru dans ediyordu. Son Savaş boyunca Orthros Muhafızı'nı taşıyan at Celeris'in soyundan geliyordu. Lyta Freckles'ı kendi eğitmişti. Bu at savaşa Cassia'dan daha iyi hazırlanmıştı.

Dizlerini gevşetti ve tutuşunu hafifletti. *Beni koruması için Freckles'a güven.*

Küçük kısarak kılıçlardan kaçtı ve şiddetli bir tekmeyle bir maceracının kafasını toprağa gömdü. Cassia, Knight'a komutlar yağdırdı ve onun hamleleri ve ısırıkları, atının çatışmada açtığı alanı genişletti.

Bir şimşek daha onlara doğru uzandı. Cassia tek bir yaratık gibi hissedene kadar kendini atına . Büyü nehir kıyısında küçük bir krateri patlattığında, Çilli çoktan bir adım öteye sıçramıştı.

Başka bir at çığlık attı. Şövalyelerden biri kanlar içindeki bineğinin altında kalarak yere yığıldı. Saf acı Cassia'yı bir anlığına ezdi. Savaş gözlerinin önünde dalgalandı, görüşü karardı.

Şövalyenin yüzünü göremiyordu. Acaba o..

Bacağındaki keskin bir acı onu kendine getirdi. Çilli, Cassia'ya dişlerini gösterdi.

"Teşekkür ederim," diye fısıldadı.

Sanki onun saf iradesini anlamış gibi, Çilli düşen atlıya doğru koştu. Gök mavisi giysili bir asker kılıcını şövalyenin bedeninden çekip çıkardı ve Cassia'ya doğru savurmak için döndü.

İçgüdüsel olarak kolu havaya kalkarken bile panik zihnini ele geçirdi. Hançeriyle çılginca bir hamle yaptı ve kaçtı. Acı kalçasını kesti.

Karnına saplanan kılıçtan onu sadece Hesperine'in çevikliği kurtarmıştı. Çilli'nin sırtında doğrulurken acının şiddeti azaldı.

Atı, ön ayaklarıyla saldırarak altından geçti. Orthros Warmblood'un toynak izleri, adamın paltosundaki kral amblemini lekeledi. Kaburgalar çatladı. Savaşçı sendeleyerek Şövalye'nin menziline geri döndü ve köpeğin çenesini kavrayan kılıç kolu kırıldı.

Cassia'nın şövalyeyle olan kan birliği, şövalyenin kanı yavaşladıkça azaldı. Çaresiz empati onu eyerden indirdi ve cesedin yanında dizlerinin üzerine çöktürdü.

Bilmek zorundaydı. Adamın çamur sıçramış miğferine dokundu ve yüzünü kendisine çevirdi.

Ben değil. Başka birinin arkadaşı, sevgilisi ya da kardeşi. Ama Ben değil.

Cassia, atına geri dön!

Lio'nun uyarısıyla Lucis'in üç askerinin kendisine doğru yaklaştığını fark etti. Şövalyenin ölümünün savunmada bıraktığı boşlukta tek başına oturuyordu. Arkasında bir köylünün bebeği feryat ediyordu.

Adını bile bilmediği insanlar için öfkelenerek, acı dolu bir çığlıkla ayağa . Hançerine güç verdi.

Nehir kıyısındaki topraktan üç sarmaşık koptu. Siyah güller üç savaşçıyı yakaladı ve onları yere sürükledi. Çığlıkları savaşın kakofonisine katıldı.

Ayaklarının dibindeki adam boğuluyordu, boğazındaki gül sarmaşığını dikenler ellerini parçalayana kadar çekiştirdi. Cassia'nın midesi kalktı. Durduğu yerde sallanarak adama baktı.

Ondan daha gençti. Lucis'in zalimlikleriyle tanınan kişisel muhafızları gibi miydi? Yoksa kralın hizmetine girmeye zorlanmış korkak bir tebaa mıydı?

Bakışlarını ondan ayırdı ve kendini Benedict'le yüz yüze buldu.

YAYILAN BİR YANGIN

BEN, kılıcını kaldırmış, donmuş bir halde duruyordu. Gülleri onun yerine öldürmüştü. Geniş gözlerle ona baktı. Kız, kana bulanmış haliyle ona nasıl göründüğünü tahmin edebiliyordu. Elinde hançer. Dişlerini gösteriyordu. Bir zamanlar olduğuna inandığı dindar Kyria bakiresinin antitezi.

"Cassia?" Sesinde bir yalvarış notası vardı.

Duyguları ona hücum etti. Şok. Korku. Keder.

Onun kınamasını hissetmek istemiyordu. Onun ne kadar önemseydiğini hissetmek istemiyordu.

Dikkatinin dağıldığı anda, mavi giysili bir başka asker kör tarafından saldırı. Cassia Rosethorn'u kaldırarak kılıç ustasının etrafına bir sarmaşık daha doladı. Onu Benedict'in ayaklarının dibine fırlattı ve arkasını döndü.

Mak ve Lyros atlarının üzerinde büyücünün cesedinin üzerine oturdular. Ölen askerlerden oluşan bir grup Lio ve Ayçiçeği'nin etrafını sarmıştı. Savaş bitmişti, hayatta kalan şövalyeler köylüleri toplamaya ve sakinleştirmeye çalışıyordu.

Cassia Lio'nun yanına gitti. Knight onu gölgeledi ve son bir hırıltı mırıldandı.

Lio onun yanına kaydı ve cüppesindeki dilimi inceledi. *Sen iyi misin?*

Sıradan bir kılıçtı. Ben çoktan iyileştim.

Kollarını ona doladı. *İki gecede iki savaş. Bu kadarı çok fazla.*

Parçalara ayrılamazdı. Henüz değil. Odaklanmak zorundaydı. *Kallikrates-?*

Gitti. Ona ve oyunlarına lanet olsun. Dikkatimi dağıttı, böylece savaşı elemancy ile bitiremeyecektim.

Bundan çok daha fazla zarar verebilirdi. Neden bizimle oynuyor?

Keşke bilseydim.

"Ne oldu burada?" Lyros Benedict'e sordu.

Şövalye onu görmezden geldi. Lio ve Cassia'ya doğru yürüdü. Kılıcını kınına sokmamıştı. Lio Cassia'yı kendine doğru yaklaştırdı ve diğer eliyle Son Söz'ü kavradı.

Etraflarındaki her insan ve ölümsüzün içinde bir gerginlik vardı. Mak ve Lyros'un gizli koruma büyüsü havada uğulduyordu.

"Söylentileri duydum," dedi Ben, "ama beklemiyordum..."

Cassia'nın buz gibi saray terbiyesi aklına geldi. "Seni hayatta gördüğüme ben de çok sevindim."

Utanmış gibi görünme nezaketini göstermedi. Onun dönüşümü karşısında hâlâ şokta gibi görünüyordu.

"Solia'nın sana Lio'nun beni Hediye ile kurtardığını söylediğine inanıyorum." Cassia söyledi. "Buna böyle mi diyorsun?" Ben'in sesi çatallaştı.

"Ben buna onun seçimine saygı duymak diyorum," diye araya girdi Lio.

"Sen," diye tükürdü Ben. "Onun insanlığını elinden aldın. Senden çok daha iyisini hak ediyordu."

Lio cevap vermedi. Sadece Ben'e baktı. Cassia o anda, Glasstongue'un akıl hocasına yaraşır, bir adamı tir tir titretecek bir bakışa sahip olduğunu fark etti.

Ben bir adım geri çekildi.

"Sör Benedict," dedi Lyros sertçe, "burada komuta sizde mi değil mi? Şövalye arkadaşlarınızın ve kraliçenizin tebaasının liderliğe, Hesperine müttefiklerinizin de bir açıklamaya ihtiyacı var. Kendinizi hatırlayın."

Ben, kızgınlık yaymasına rağmen kendini topladı. Bir kâfirin ona onurunu hatırlatması elbette hoşuna gitmemişti. "Cassia'ya yaptıkların için sana teşekkür etmeyeceğim. Ama kraliçeme olan sadakatimden dolayı size müttefik olarak davranmaya devam edeceğim."

"Bir savaş büyücüsünün ve Lord Lucis'in askerlerinin burada ne işi var?" Mak sordu.

Ben kılıcıyla nehri işaret etti. "Hava büyücüsü onları akıntıya karşı yelken açtı. Köylülerimizi Hesperine yemine dönüştürmek için daha fazlasının gelmesini bekliyorum."

"Segetia'nın savunmasını nasıl aştılar?" Mak talep etti.

"Savunmalarımız ellerinden gelenin en iyisini yapıyor," diye karşılık verdi Ben. "Şafakta Lord Lucis ve Büyücü Tarikatı Segetia'ya bir saldırı başlattı. Güçleri Solorum'dan üzerimize bir çekiç gibi iniyor."

Cassia'nın ciğerlerindeki hava hızla boşaldı. Savaş sonunda yayılmıştı. Ateşin bir sonraki aşamada krallığın hangi bölgesini saracağını kim bilebilirdi?

"Özür dilerim," dedi.

Ben ona bakmadı. "Tahliye edilenleri nehrin güneyindeki daha güvenli bir bölgeye götürmeye çalışıyoruz; Lord Flavian'ın müttefikleri ve benim şövalye tarikatım kalelerini mültecileri kabul etmek için hazırlıyor. Eğer bu grubu Castra Augusta'ya götürebilsek, onları koruyabiliriz."

Cassia sessizce ona baktı. Lio ve Deneme kardeşleri de aynı fikirde gibi görünüyorlardı. Eğer Ben onların yardımını istiyorsa, bırakalım istesin.

"Vapur gitti," diye Ben. "Onları karşıya geçirecek misin?"

"Solia'nın halkını her zaman koruyacağız," dedi Cassia çenesini kaldırarak.

O ve Lio, Ben'den uzak durarak diğer şövalyelerin köylüleri organize etmesine yardım etmeye gitti. Mak ve Lyros ise, üçü de tahliye edilen gruplara nehir boyunca eşlik ederken, Ben'in ensesinde meyilli görünüyorlardı.

"Mederi'den gelen çiftin buralarda bir yerde olduğunu hissediyorum." Lio'nun sözleri düşüncelerini ait oldukları yere geri çekti.

Cassia gece ilerledikçe geçen kalabalığı aramasına yardım etti. Yaşlılar ve çocuklar da dâhil olmak üzere bu kadar çok ölümlüyü, özellikle de adım atmaya alışık değillerse, hareket ettirmek hiç de hızlı bir iş değildi. Yaşlı çiftçilerle karşılaşp onları kenara çektiklerinde köylülerin yaklaşık yarısı güvenli bir şekilde karşıya geçmişti.

"Sizi bulduğumuza çok sevindim," dedi Cassia. "Leydi Miranda'yı arıyoruz ve bize yardımcı olabileceğinizi umuyoruz."

Çiftçi kadın ellerini göğsüne bastırdı. "Oh, bu kalbimi rahatlattı. Kaybolduğundan beri onun için çok endişeleniyoruz. Ama siz onun güvende olduğundan emin olabilirsiniz."

Pişmanlık Cassia'yı ısırdı. Miranda'yı avlamak için bu insanların güvenliğini kullanmaktan nefret ediyordu.

Ama Miranda herkesin hayatını eden komplonun bir parçasıydı. Adaletle teslim edildiğinde bu insanlar da daha güvende olacaklardır.

Lio, "Saklanabileceği güvenli yerler olduğundan bahsetmişsiniz. Bunlardan herhangi birinin nerede olabileceğini bize söyleyebilir misiniz?"

Kocası çenesini kaşıdı. "Nerede asla açıkça söylemedi ama verdiği ipuçları sizin için bir anlam ifade edebilir."

Lio cesaret verici bir şekilde başını salladı. "Her ayrıntı değerli olabilir."

"Terk edilmiş bir yer," dedi adam. "Terk edilmiş diyordu. Sanki başkalarının ayak basmaya korktuğu bir yermiş gibi."

Böyle bir üne sahip bir yer düşünebiliyor musunuz? Lio sessizce sordu.

Tenebra çok batıl inançlı bir krallık, diye cevap verdi. Bu, şaşı bir keçinin bulunduğu herhangi bir bataklık, mezarlık veya tarlayı ifade ediyor olabilir.

"Burası hakkında başka bir şey söyledi mi?" Birlikteliklerindeki hayal kırıklığına rağmen Lio'nun ses tonu sabırlıydı.

Kadın sanki ağrıyormuş gibi sırtını ovuşturdu. "Patria'dan epey uzakta olduğu fikrine kapıldım. Geri dönmesi haftalar sürerdi. Onun için endişelendik, orada ona bakacak bizim gibi biri olup olmadığını sorduk."

Kocası destekleyici bir kolla ona sarıldı. "Bize hayır dedi. 'Orada tuz ve kemikten başka bir şey yok' dedi. Bana sorarsanız, hanımefendimize göre bir yer değil."

"Keşke size daha fazlasını anlatabilseydik," diye hayıflandı kadın. "Ama sırlarını saklıyor. Bizi korumak için, biliyorsunuz."

"Her şey yolunda," diye onları rahatlattı Lio. "Çok yardımcı oldunuz ve size minnettarız."

"Lütfen onu bulun," diye yalvardı adam, çift Mak ve Lyros'un geçmekte olduğu bir sonraki gruba katılmadan önce.

"Tuz ve kemik..." Cassia mırıldandı.

Lio'nun bakışları keskinleşti. "Bu senin için bir şey ifade ediyor mu?" Ben'e baktı. "Daha sonra."

Son aile de nehri geçmeyi başardığında gece yeniden alacakaranlığa dönmüştü. Mak ve Lyros, Cassia ve Lio'yu üstü kapalı bir istişare için kenara çekti. Lio, ölen yoldaşlarına bakmak için yakınlarda bekleyen şövalyelere tedirgin bir bakış attı.

"Seçeneklerimizi tartışmamız gerekiyor," dedi Lyros. "Gün boyunca şövalyeler ve köylülerle kalma riskini almak istiyor muyuz?"

Lio'nun burun delikleri alevlendi. "Şafak Uykusu'nu Cordium'da geçirmeyi tercih ederim. Cassia'nın Benedict'in yakınında olmasını istemiyorum, özellikle de hepimiz uykuda ve savunmasızken."

Mak başını salladı. "Andragathos Şövalyeleriyle çevrili bir uykuya dalmak, kalbimizde kutsal hançerlerle uyanmak için iyi bir yol gibi görünüyor."

"Bu şövalyeler Solia'ya sadakat yemini ettiler," dedi Lyros. "Hücum'la birlikte savaştılar. Bizi sapkınlıktan dolayı cezalandırmaya çalışacaklarından şüpheliyim. Ben daha çok bir Lustra bölgesinin dışında uyursak bizi başka kimlerin bulabileceği konusunda endişeliyim."

"Katılıyorum," dedi Cassia. "Ben'le başa çıkabilirim ama oyalanırsak hangi düşmanların onları pusuya düşüreceğini bilemeyiz. Bu ölümlüler zaten Kallikrates'in bizimle oynadığı oyunun piyonları. Ne kadar erken ayrılırsak o kadar güvende olurlar."

Lyros başını salladı. "Ne yazık ki şafaktan önce başka bir sığınak bulmak için vaktimiz yok. Korkarım tek seçeneğimiz taş çembere geri dönmek."

Lio ve Cassia birbirlerine baktılar.

Seni güvende tutmak için buna katlanacağım, dedi ama çemberin büyüü işini daha da zorlaştırırken sana bir Özlem gecesi daha yaşatmak istemiyorum.

İçinden hafif histerik de olsa bir kakhaha fişkırması için ne güzel bir andı. *Burada kalıp daha fazla yargılayıcı, kutsal bakışa maruz kalmaktansa kutsal olmayan şehvet taşlarına dönmeyi tercih ederim.*

Lio'nun içten içe inlediğini hissetti. *Hallederiz. Sen uyuyana kadar taşların dışında bekleyeceğim ve sen uyanmadan gideceğim.*

Güvende olacak mısın?

Evet. Uyku beni vurmadan önce çemberin içine gireceğim.

İç çekti. Yapabileceğimizin en iyisi bu.

"Dikili taşlara geri döneceğiz," diye kabul etti Cassia, "ama önce burada yapmam gereken bir şey daha var. Bir süre için Solia'ya haber göndermek için tek şansımız bu olabilir. Ben'den ona iyi olduğumuz konusunda güvence vermesini istemeliyiz."

"Bu konuda ona güveniyor musun?" Lio sordu.

Cassia omuz silkti. "En azından ona bir mesaj götüreceğine güvenebiliriz. Ben bizim hakkımızda ne düşünürse düşünsün, kız kardeşime ettiği yemini asla bozmayacaktır. Onu tanımlayan şey hain babası gibi olmama arayışıdır."

Öfke Lio'nun yüz ifadesini hâlâ karartıyordu. "Bu doğru olsa bile, sana sadakatsizlik ettiği için onu affedemem."

Onun ellerini sıktı. "Bana bir dakika ver. Sonra onu ait olduğu yerde, tozumuzun içinde bırakacağız."

"Senin için ona sorarım," diye teklif etti Lyros.

"değil," dedi Cassia. "Ben bakarım."

Ben'e yaklaştı. Ölülerin pis kokusu onu nehre çekilip öğürmekle tehdit ediyordu. Ama bu savaşta sertleşmiş ölümlülerin onun yeni keşfettiği Hesperine empatisini kadın zayıflığıyla karıştırmasına izin vermeyecekti.

Ben'in önünde durdu. Dudakları aralandı, sonra tereddüt etti, aurası gergindi.

"Sör Benedict, sizden bir iyilik isteyeceğim, benim için olmasa bile kız kardeşimin iyiliği için. Hiçbirimizin bu durumdan hoşlanmasına gerek yok."

"Ne istiyorsun?" Sesi sessizdi, sanki öfkesi geçmiş ve onu bitkin bırakmıştı.

Cassia sözlerini dikkatle değerlendirdi. Mesajının yanlış kulaklara ulaşması halinde düşmanlarının ya da Hücum'un onları bulmak için kullanabileceği bir şey söylemek istemiyordu. "Solia'ya Siyah Güller'in ilerleme kaydettiğine dair haber gönderecek misin?"

Yutkundu. "Şimdi kendinize neden böyle dediğinizi anlıyorum."

Onu sarsma isteği duydu. Hayatını kurtardıktan sonra bu kadar rahatsız görünmeye hakkı yoktu. Tarikatının fahişenin öpücüğü olarak adlandırdığı kutsal olmayan çiçekler tarafından kurtarılmaktansa ölmeyi mi tercih ederdi? "Mesajımızı ona iletebilecek misin, iletemeyecek misin?"

"Size söyledim, şu anda bizimle onun kalesi arasında bir istila gücü var. Kuryelerimin ona ne zaman ulaşacağını ya da ulaşıp ulaşamayacağını bilmiyorum."

"Bu, kız kardeşimin kuvvetleriyle gecelerdir kurduğum ilk temas ve belki de haftalarca sürecek son temas olacak. Benden çok önce onunla iletişim kurma şansın olacak. En azından ona hâlâ hayatta olduğumu söyleyecek misin? Benim için hiçbir şeyiniz kalmamış olsa bile kraliçenize bu kadar nezaket gösterecek misiniz?"

Bakışları düştü. "Cassia, ben... Tabii ki. Onu rahatlatacağım."

Öfkesine katlanmak, onun adını tanıdık bir şekilde söylemesine katlanmaktan daha kolaydı. Ben'den uzaklaştı ve Hesperin arkadaşlarının yanına geri döndü.

LIO, CASSIAYI kollarına aldı. Bu sefer titremiyordu. Donmuş gibiydi, omurgası kaskatı kesilmişti. Bu onu daha çok endişelendiriyordu.

Lio, Benedict'in suratına yumruk atmama kararını bir kez daha gözden geçirdi.

Cassia uzun bir ona tutunduktan sonra çekilmek istedi. Adam onun gitmesine izin vermedi. Saçlarını alnından geriye doğru tararken, teninin ne kadar sıcak olduğunu hissetti. Hesperine hayatında ilk kez Aşerme ateşi vardı ve Lio varlığının her zerresiyle bundan nefret ediyordu.

"Benimle gel," dedi.

Çilli'ye baktı. "Taş çembere kendi başıma dönebilirim."

"Yapabileceğini biliyorum. Tekrar ayrı uyumak zorunda kalmadan önce bir süre kollarımda olmana ihtiyacım var."

Ona karşı yumuşadı ve başını salladı. Kendi ihtiyaçları hakkında tartışmaya girse, dayanabileceğini kanıtlamak için daha da inatlaşacağını biliyordu. Ama onun iyiliği için boyun eğmeye razı olmuştu.

Onu kollarının arasına aldı, sonra eyere doğru havalandı ve kucağına oturttu.

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. *yapıyorsun.*

Eminim Ben'altını birkaç kez daha kıvırmaktan da aynı tatmini alıyorsunuzdur.

Lio'ya gizli gülümsemesini verdi ve ona doğru yerleşti. *Evet. Onu yatıştırmak için daha az Hesperine olmayı reddediyorum.*

Lio Ayçiçeği'ni ileriye doğru iterken, Çilli ve Şövalye komut vermeden onun arkasına düştüler. Mak ve Lyros onları kuşattı ve ölümlüler geçmelerine izin vermek için ayrıldı. Omuz omuza at sürerek bakan şövalyelerin yanından geçtiler. Ben'in bakışları onları izledi ve Lio'nun kollarındaki Cassia'ya sabitlendi.

Ölümün kokusunu daha fazla alamayana kadar dörtlüye koşular. Sonra Lio Ayçiçeği'ni yavaşlatarak yürümeye başladı. Mak ve Lyros ona endişeli bakışlar attılar ve o da başını salladı. Deneme kardeşleri biraz geri çekildi ve o da daha fazla peçe taktı.

Cassia'nın bakışları açık araziden Lio'nun yüzüne kaydı. "Neden burada yavaşlıyoruz?"

"Dün gece yaramı iyileştirmek için bizi bozkırda durdurmanızla aynı sebepten." Ona bileğini uzattı.

Beklediği gibi, kadın hemen itiraz etti. "Burada güvende değiliz. Bölgede daha fazla büyücü olabilir."

"Savaş alanı ile taş çember arasında bir şeyler içmek için en güvenli yer tam burada, eyerde benimle birlikte olman."

"Lustra sığınağına geri dönmeliyiz."

"Kanım olmadan tek bir gece bile geçirmeyeceksin. Evde güvendedeyken olmaz. Düşman bölgesindeyken de. Görevimizin seni ihtiyacın olan şeyden mahrum bırakmasına izin vermeyeceğim, yeni hediyem. Önümüzdeki beş dakika içinde bir savaş büyücüsü benimle Özlemin arasına girmeye çalışırsa, onu öldürür ve seni beslemeye devam ederim."

Tüm vücudunu bir ürperti kapladı. Başını kaldırıp ona baktı, dudakları usulca aralanmıştı. Onun sözleri üzerine dişlerinin kınından çıkışını izledi.

Bu kez, adam bileğini kaldırdığında, kadın onu titreyen elleriyle yakaladı ve dişlerini geçirdi. Boğazında boğuk bir rahatlama sesi çıkardı ve onu yuttu. Adam diğer kolunu daha da yaklaştırdı ve saçlarını öptü.

Güçlü Grace'inin uzun ve sert içişini izledi. Aurası yenilenen büyüyle kabardı. Haklıydı. Bu içki olmadan taş çemberde bir gün daha geçiremezdi, özellikle de iki savaşta ne kadar büyü kanalize ettiğinden sonra.

Sonunda karnını doyurduğunda, lokmasını kapattı ve yüzünü onun göğsüne yasladı. Adam ona mendilini uzattı.

Yanakları kızardı, ağzını sildi ve beyaz ipeği kırmızıya boyadı. "Şampiyonuma güvenin, bu koşullar altında bile asla temiz bir mendil olmadan olmaz."

"Bir insan olarak sana bir tane verdiğim onca zaman, dudaklarındaki kanımı silmek için ona ihtiyacın olabileceğini hiç düşündün mü?"

"Sık sık."

Gülümsedi

Ona bakmadan mendili katladı. "Teşekkür ederim."

"Elbette. Kanıtlayacak hiçbir şeyin yok gülüm. Özlem'e daha uzun süre dayanmaya çalışmak seni sadece mutsuz eder ve düşmanlarımıza karşı daha savunmasız hale getirir."

"Biliyorum. Sadece... şu anda bir şeylerin kontrolünün bende olduğunu hissetmeye ihtiyacım var, sadece kendi bedenimin."

Yüzünü buruşturdu. "Anlıyorum."

Diğer korkularının yanı sıra, tam da bu nedenle ona kendi Lütfu olduğunu söylemekte tereddüt ettiği tüm geceleri düşündü. İkisi de Arzularını hiçbir zaman tam olarak kontrol edemeyecekti. Artık ona Yetenek Verdiğine göre, aralarındaki bağın bedeli olan bu lanetin tüm etkileriyle yaşıyordu.

Artık her şey kontrolden çıkmıştı - gelecekleri, savaş, Koleksiyoncu'nun komplosu. Bir şey hariç.

"Sihrini kontrol etmene yardımcı olabilirim," dedi.

Onun kollarında gerildi. "Şu anda büyüleri deneyleri karşılayamayız."

"Bu gece yaptığın büyülerle Benedict'in hayatını kurtardın, ama o sana minnettarlığını göstermedi. Bu savaşta da büyüünü deniz fenerinde yaptığın kadar etkili kullandın."

"Bu kontrol değildi. İçgüdüydü. Dün gece, Miranda'nın bizi yakaladığı zamanki gibi o hançerle yaralandığını gördüğümde... Öfkelenim. Ve bu gece, ölümlülerin çektiği acılar içimdeki gülleri kopardı."

"Büyün yine koruyucu içgüdülerine cevap verdi."

"Her savaşta içgüdülerimin beni kontrol etmesine izin veremem. Bu sefer bizim lehimize çalıştı. Peki ya bir dahaki sefere büyüm bize ihanet ederse?"

Kendi halkı ona ihanet etmişti ve şimdi gücünün de bir hain olduğunu hissediyordu. Tanrı yardımcısı olsun, içindeki bu öfke yüzyılları doldurmaya yeterdi.

Yüzünü başka tarafa çevirdi. "Şu anda bunu benimle tartışman hiç adil değil. Şafak çok yakın, iki kelimeyi zor bir araya getiriyorum."

Lio bir şeyleri kırmak istedi. Ama kadının içine ördüğü duvarı yıkamazdı. Duvarı yıkması için onu ikna etmesi gerekiyordu.

"Bu gece başka pazarlık yok," diye kabul etti.

Kollarında Şafak Uykusu'na dalana kadar ona karşı bir gerilim düğümüydü.

OceanofPDF.com

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

TUZ VE KEMİKLER

CASSIA bir Hesperine olarak İLK Kış Gündönümüne savaş atını eyerleyerek başladı. Evde olması, Lio'nun Hediye Gecesi'ni kutlaması ve Kraliçelerle birlikte Ayin için Annassa Evi'ne gitmesi gerekiyordu. Bunun yerine Kara Güller'in harap Tenebra'da kaçak olmasından sadece kendisini sorumlu tuttu.

O ve Mak, Lio ve Lyros'u bekledikleri yerde karşılamak için çemberden çıktılar. Ortada mutlu bir şey yokken ve tüm bunlar büyüsu sayesinde gerçekleşmişken, Grace'e mutlu bir Hediye Gecesi dilemeyi kendine yediremiyordu.

Lio gece mavisini savaş cübbesi ve İmparatorluk pantolonuyla Ayçiçeği'nin üzerinde oturuyordu, saçları rüzgârda savrulmuştu. Haksız yere yakışıklı görünüyordu ve önceki gece istediğini elde ettiği için çileden çıkarıcı bir şekilde pişmanlık duymuyordu. Ama ondan aldığı o içki için itiraf edemeyeceği kadar minnettardı. Aksi takdirde günü nasıl geçirebileceğini bilmiyordu. Çemberin büyüsu uykusunu Lio'yu daha samimi bir sürüş için taşlardan oluşan halkaya sürüklemeye hayalleriyle doldurmuştu.

Ona gülümsemesi, yüz yıl boyunca bunların hiçbirini itiraf etmese bile, yine de bildiğini gösteriyordu.

Mak boğazını temizledi. "Peki, bir sonraki durağımız neresi? Miranda'nın 'tuz ve kemik' derken neyi kastetmiş olabileceğini bilen var mı?"

"Olabilir," dedi Cassia. Çadırda bunu için yalnız bir zamanı olmuştu. "Sanırım Miranda'yı ve muhtemelen başka bir Lustra portalını nerede bulacağımı biliyorum. Tarlaların tuzla ekildiği ve yenilenlerin kemiklerinin düştükleri yerde bırakıldığı terk edilmiş bir yer var."

Lio'nun gözleri büyüdü. "Yani..."

"Hainler Mezarı," dedi onlara. "Bazen böyle diyorlar. Bir zamanlar Castra Roborra'nın bulunduğu yer."

Dün gece Ben yanındayken teorisini tartışmak istememişti. Babası orada ölmüştü. Bellator'un kalıntıları hâlâ Solia'yı kaçıran ve Lucis'e karşı isyan eden diğer lordlarınkilerle birlikte enkazın arasında yatıyordu.

"Thorns," dedi Mak, "bunu beklemezdim. Ama çarpık bir şekilde mantıklı geliyor."

Cassia başını salladı. "Miranda'nın bana karşı olan kişisel kan davası göz önüne alındığında, geçmişimden böylesine önemli bir yere çekilmiş olabilir. Hesperines'in hayatımı kurtardığı yerin orası olduğunu biliyor - Kallikrates'e hizmet etmek için ona katılmayı reddetmemin nedeni."

"Çok sinsî biri," dedi Lyros. "Orası herhangi bir hain için iyi bir saklanma yeri olabilir. Kral orayı yerle bir ettikten ve olası isyancılara bir uyarı olarak bıraktıktan sonra kimsenin oraya gittiğini sanmıyorum."

"Yine de hâlâ kraliyet kontrolü altında, değil mi?" Lio sordu.

Cassia başını salladı. "Lord Bellator'un bölgesi olan Roborra'nın tamamı, onun yenilgisi üzerine kraliyete geri döndü. Kraliyet güçlerine ve Hediye Toplayıcılarına dikkat etmemiz gerekecek."

Lio, "Yani başka bir savaşa adım atıyor olabiliriz," dedi.

"Umarım bundan kaçınırım. Lyros, haritada bir şeyi kontrol etmeme izin ver."

Ona uzattı. "O bölgede daha önce bulunduğunuz ve daha güvenli bir varış noktası olabilecek bir yer var mı?"

Parmağını krallığın doğu kenarında, yerleşim alanlarının yerini doğu Tenebrae'nin vahşi doğasına bıraktığı yerde gezdirdi. "Castra Roborra'ya körü körüne adım atmak ve muhtemelen Miranda'nın tuzaklarına düşmek yapabileceğimiz en tehlikeli şey olur, değil mi?"

Lio, "Korkarım Paradum'u baştan yaşıyoruz," dedi.

Castra Roborra'nın kuzeydoğusunda bir noktaya dokundu. "Lucis'in birkaç askeri tarafından korunan küçük bir kaleye adım atmak daha az kötü olurdu."

Mak başını salladı. "İyi fikir. Sadece kalın ölümlü kafaları birbirine vurmak için."

"Kaç asker var?" Lyros sordu. "Yanlarında büyücü olması muhtemel mi?"

Cassia bunu düşündü. "Doğudan gelen vahşi hayvanlara ve haydutlara karşı korunmak için uzak bir kale. Lucis'in yolundan çekilmemi istediğinde beni saklamak için en sevdiği yerlerden biriydi. Böyle bir zamanda onunla uğraşacağından şüpheliyim. Garnizonu savaş cephesine geri çağırmış bile olabilir."

Lio haritaya bakarak Ayçiçeği'ni yaklaştırdı. "Oraya adım atmak bize gerçek bir avantaj sağlayabilir."

"Evet, Lustra doğu vahşi doğada daha güçlü olacak, değil mi?" diye tahmin yürüttü. "Orada bir Lustra portalı bulma şansımız daha yüksek olacak."

"Bunu öğrenmenin tek bir yolu var." Lio ona elini uzattı.

Ona dokunmadan adım atabilirdi. Ama kadın onun oyununa geldi ve birbirlerine dokunmak için bu bahaneyi kullanmalarına izin verdi. Adamın avucunun kendi avucuna değmesine, parmaklarının onu kavramasına izin verdi.

"Benim için başka bir anıya odaklan," diye davet etti.

Cassia varacakları yeri net bir şekilde görebilmek için zihnine uzandı. Yeteneklendirilmeden önceki anılarının şekilsiz şeyler olduğunu fark etmişti. Bazıları onunla birlikte sonsuzluğa taşıdığı kristal berraklığında hazinelerdi. Diğerleri ise yıldızlardan oluşan bir perdenin diğer tarafında geride bıraktığı hayali acılardı.

Bu seferki uzak geldi ama derinlere indi ve çıplak kuleyi zihninin gözüne getirdi. Boşluğu. Dünyanın kıyısında unutulmuş olma hissi. Lio'nun büyüü onu kendine çekti ve geçmişine adım attılar.

LIO, kalenin dışına vardıklarında bile Cassia'nın elini bırakmadı. Duvarların tepesinde ay ışığında parlayan kar vardı. Dördü de karakolu çevreleyen sık ağaçların altındaki karanlıkta atlarını geride tutuyordu.

Bir şey hissediyor musun? Lio ona sordu.

Henüz emin değilim.

Tabii ki emin değildi. Duyularını zorlamadığını bile söyleyebilirdi. Hayal kırıklığını kontrol altında tutmaya çalıştı.

"Bir düzine aura," diye yorumladı Mak. "Büyücü yok."

"Gizli zihinleri hissedebiliyor musun?" Lyros Lio'ya sordu.

Peçelerini üzerlerinden çıkarmadı ve eşkıyalığının kapılardan davetsizce geçmesine izin verdi. Kale, çok daha eski görünen metruk bir kulenin etrafına inşa edilmiş küçük bir bailey ve kaleden oluşuyordu. Garnizondaki on iki ölümlü zihin zar oyunları ve bir kadına dokunmayalı ne kadar zaman geçtiğiyle meşguldü. Lio onların fantezilerine göz attığında, ilgili uzuvlarının donmasını umuyordu.

Dudağı kıvrıldı. "Kış için buraya sürülmeyi hak eden Tenebran hödüklerinden başka kimse yok. Bu askerler fazla bir tehdit oluşturmaz. Tazıları bile yok."

Hepsi durakladı. İlk soran Mak oldu: "Ahlaki bir ikilem yaşayan başka biri var mı?"

"Evet." Lio tereddüt etti. Ama birinin bunu söylemesi gerekiyordu. "Bu askerlerin Solia'nın kuvvetlerine karşı asla savaşmamasını sağlamak bizim için çok kolay olurdu."

Mak'ın nefesi soğuktan bulanıklaştı. "Onları kendi hallerine bırakırsak, arkadaşlarımızdan birine kılıç saplamayacaklarını kim söyleyebilir?"

Çilli yeri eşelerken kar yumuşak bir şekilde çtırdadı. Cassia onun boynunu okşadı. "Ya Lucis'e hizmet etmek istemiyorlarsa? Ya Hesperinlere kucak açan bir köyden geliyorlarsa ve onları öldürmek sadece bize karşı nazik olan insanlara zarar verecekse?"

"Gerçek bir Hesperine gibi konuştun," dedi Lio. Bu sözler üzerine aurası biraz yumuşadı.

"On iki ölümlü savaşçı bizimle boy ölçüşemez," dedi Lyros. "Onlarla yüzleşmek ve taraflarını seçmeleri için onlara fırsat vermek çok az risk taşır."

Mak başını eğdi. "Dehşetten altlarına işemelerine neden olabilecek dişli sapkınlarla karşı karşıya kalmak gerçekten bir seçim mi?"

Cassia gülümsedi, dişleri karanlıkta soluklaşmıştı. "Onları sadece iyi seçimler yapmaları için cesaretlendirmeye bir itirazım yok."

"Bu alanda biraz cesaretlendirilmeye ihtiyaçları var," dedi Lio karanlık bir sesle. "Beyinlerini temizlemek isterdim. Ama onları alçaltmakla yetineceğim."

Atları ormanda bırakarak kalenin kapalı kapısından geçtiler ve tüller altında hafif adımlarla bailey'i geçtiler. Garnizona girdiklerinde adamları bir sehpa etrafında toplanmış buldular. Kükreyen bir ateş kışın soğuğunu bastırıyor ve tıraşsız yüzlerini pırıl pırıl aydınlatıyordu. Ortalık bayat bira ve daha da bayat ter kokuyordu.

Lio, Cassia ve Deneme kardeşleri, ateş çukurundan uzak durmaya dikkat ederek ölümlülerin etrafını sarmak için yayıldılar. Şövalye Cassia'nın yanında sinsice ilerliyordu.

Bir asker, yoldaşlarının kahkahaları ve küfürleri arasında yüksek bir skor elde etti. Lio dişlerini gösterdi ve Mak Lyros ile birlikte peçelerini indirdi. Adamların taşkınlıkları dehşet çığlıklarına dönüştü.

Ter kokusu yoğunlaştı. Mak'ın tahminine göre, ölümlülerden birinin temiz bir pantolona ihtiyacı olacaktı. Adamlar sırtlarını masaya dayamış, kılıçlarını her yöne doğrultmuşlardı.

Cassia onlara dişlerini göstererek gülümsedi. Yanındaki Knight hırıliyordu, tüyleri diken diken olmuş ve çenesinden tükürükler damlayan korkunç bir görüntüydü. Adamların ona attığı küfürler Lio'nun onların beyinlerini yıkama fikrinden vazgeçmesine neden oldu. Zihinlerini acı verici şekillere sokmayı tercih ederdi. Ama onların hakaretleri karşısında Cassia'nın gülümsemesi daha da genişledi.

Bundan zevk alıyorsun, dedi Lio.

Bunlar, ne zaman burada kalmak zorunda kalsam hizmetçime ve bana yan gözle bakan adamların ta kendileri. Onların sinmelerini izlemek bir zevk.

Cassia adamların en sarhoş olanına, "Merhaba Komutan," dedi. "Beni hatırladınız mı?"

Kalbinin üzerinde Anthros'un bir glifini imzaladı. "Sen kralın kaltağsın. Artık hanımefendi yok."

"Ben kimsenin orospusu değilim ve o da artık kral değil. Bana Büyükelçi olarak hitap edeceksiniz."

Onu izlerken Lio'nun yüzüne bir gülümseme yayıldı. Bu onun kan büyücüsü, vahşi doğanın cadısıydı.

Adama bir adım daha yaklaştı ve parmaklarını bir büyü hareketiyle oynattı.

Masaya doğru geri çekildi. "Nasıl isterseniz, Amba-büyükelçi."

"Majesteleri Kraliçe Birinci Solia şu anda Tenebra'nın meşru hükümdarıdır ve siz bu kılıcı savaşın yanlış tarafına doğrultuyorsunuz. Ama biz, onun Hesperine müttefikleri, size merhamet göstermeye hazırız."

Diğer adamlardan biri güldü. "Ölü prenses Solia mezardan mı döndü? Hesperinler Tenebra'da savaşıyor? O bir kafir ve baştan çıkarıcı, aklımızla oynuyor, beyler. Onu dinlemeyin."

Mak gözlerini devirdi. "Demek uzak bir garnizon derken bunu kastediyordun." "Talihsizlik," dedi Lyros. "Görünüşe göre haber henüz buraya ulaşmamış."

"O halde Patria'dan haber getirmek bize düşüyor." Lio da Cassia'ya katılarak biraz tiyatro yaptı. Işık büyüsünü kullanarak tüm odayı dramatik gölgeler içinde bıraktı ve ateşin ışığını bile gizledi. Askerlerin korku dolu soluklarını duyunca Cassia'nın aurasında eğlence dans etti.

Lio, Solia'nın armasını başlarının üzerinde mavi ve altın rengi ışıkla boyadı. "Söylediklerimiz doğru. Solia'nın mezarı on beş yıldır boştu. Halkına geri döndü ve Özgür Lordlar Tam Konseyi ona yetki verdi. Hadria ve Segetia onun sancağı altında omuz omuza savaşıyor."

"Lucis düşecek." Cassia'nın sesi odayı sessiz bir tehditle doldurdu. "O düştüğünde, sadakatin nerede olacak?"

Adamlardan biri kapıya doğru kaçmaya çalıştı. Lio, Mak'ın hareket ettiğini görmedi. Adam koşarak Mak'ın pençesine düştü ve Mak da ölümlüyü bir patates çuvalı gibi yoldaşlarının üzerine fırlattı. Yoldaşlar kenara kaçtılar ve birbirine dolanmış bıçaklarını kendi adamlarına saplamamayı başardılar.

"Siz tarafınızı seçene kadar kimse ayrılmayacak." Lyros kapının önünü kapatmak için yer değiştirmişti.

"Dediğimizi yaparsan sana merhameti göstereceğiz," diye ilan etti Cassia. "Buradan ayrıl ve Patria'ya doğru yola çık, sadece gerektiğinde dinlenmek için dur. Oradaki kalede Kraliçe Solia'yı bul ve ona sadakat yemini et."

Lio savaşçılara doğru havalandı ve gölgelerin onu daha da uzun göstermek için etrafında toplanmasına izin verdi. Ona bakmak için boyunlarını büktiler.

"Yolunuzda Solia'nın tebaasına zarar vermeyin." Sesini zihin büyüyle güçlendirdi ve sözleri odanın içinde derin bir yankı uyandırdı. "Eğer bir aileden çalarsanız, haberimiz olur. Eğer bir kadına elini sürersen, haberimiz olur. Ve seni bulacağız."

"Diğer seçeneğimiz ne?" diye sordu Cassia'ya baştan çıkarıcı diyen cesur kişi.

"Lucis'in tarafını seç," dedi, "ve bizimle burada ve şimdi savaş."

Komutanın gözleri bembeyazdı. "Dediğinizi yaparsak gitmemize izin verecek misiniz? Boğazlarımız tek parça halinde?"

"Senin kokuşmuş kanını tatmak için hiçbir arzum yok," diye onu bilgilendirdi.

"Lio, "Şartlarımıza uyarsanız size güvenli geçişi garanti ediyoruz," diye söz verdi.

"Koşullarımız var." Komutan alnındaki teri silerek doğruldu. "Söylediklerinizin doğru olup olmadığını görmek için Patria'ya gideceğiz. O kadarını yapacağız. Ve yolda kimseye sorun çıkarmayacağız. Yeter ki bizi rahat bırakın."

Lio ve Cassia, Deneme kardeşleriyle bakiştılar.

"Benim için yeterince iyi." Mak parmak eklemlerini kırdı ve adamlar irkildi. "Patria'ya vardıklarında, Hücum onları iyi seçimler yapmaya teşvik edebilir."

"Katılıyorum." Lyros kollarını kavuştu. "Solia'nın güçlerinin onları sıcak bir şekilde karşılayacağına güvenebiliriz."

"İzliyor olacağız," diye uyardı Lio.

Cassia ölümlülere ağırbaşlı bir şekilde başını salladı. "Kraliçenin kız kardeşi olarak, huzurumuzdan ayrılmanız için size izin veriyorum. Beni nezaketimden pişman etmeyin."

Çıkışa doğru fırladılar. Knight peşlerinden koşarak onları takip etti. Mak ve Lyros kapıyı kuşatmış, dehşete düşmüş ölümlüleri kaçmak için aralarında itişip kakışmaya zorluyorlardı.

Lio, dışarı çıkarken zihin büyüünün bir dalgasından geçtiklerinden emin oldu. Düşünceleri üzerinde çalışırken hiçbir şey hissetmediler. O

dikkatli ve kesindi. Bu kadar çok şey tehlikedeysen, hataya yer yoktu.

Zihinlerini büyüünden kurtardığında, az önce gerçekleştirdiği küçük eylemin büyüklüğünü düşünmek için durakladı. Hayatlarının küçük bir parçasını yeniden yazmıştı. Bunun ciddiyetini kabul etti. Ama pişman değildi.

Dört Hesperin bekledi, ahırlardaki kargaşayı ve ardından toynak seslerini dinledi. Sonunda kapı son bir gümbürtüyle kapandı.

Cassia, Mak ve Lyros kahkahalara boğuldu.

"Yüzlerindeki ifadeye bak!" Mak'ın omuzları sarsıldı.

"İyi nişan aldın," dedi Lyros sırtarak. "Sanki spor salonunda disk atma oynuyormuşsun gibi onu kılıçların arasına fırlattın."

Mak Lyros'a yaklaştı. "İnsan fırlattığım için ekstra puan alıyor muyum?"

"O maçı sen kazandın, emin ol." Lyros ona çapkınca bir selam verdi. galip. "Ve kazanan ödülü seçer, biz yurtdışındayken bile."

Cassia faresini yakalamış bir kedi gibi gülümsüyordu. Knight'ın çenesini kaşdı ve performansından dolayı onu övdü.

Lio da ona gülümsedi. *İnsanları tehdit ederken çok güzel olduğunu söylemiş miydim?*

Birkaç kez.

Tekrar söylememe izin verin, benim korkutucu Grace'im. Acaba güllerinle onları odadan kovalasaydın nasıl tepki verirlerdi?

Bir anlık neşesi söndü. İçinden lanet okudu. Ama hayır, diye karar verdi. Ona gücünü hatırlattığı için özür dilemeyecekti.

"Kale bizim," dedi. "Yakınlarda risk altında olan hiçbir ölümlü yok. Burada kimseyi riske atmadan ortadan kaybolabiliriz."

Lyros dökülen fincanlardan birini düzeltti. "Biz Miranda'yı aramaya devam ederken burası mükemmel bir operasyon üssü olacak."

"Evet." Mak ölümlülerin geride bıraktığı bir yayı inceledi. "Başka bir şey yapmadan önce kalenin etrafına semantik korumalar yerleştirmeliyiz."

Lyros başını salladı. "Eğer ölümlüler masallar taşırırsa ve Hediye Toplayıcılar bizi burada aramaya gelirse, hazırlıklı olmalıyız."

Lio, "Hiçbir masal taşımayacaklar," dedi.

Cassia ona sorgulayan bir bakış attı, kaşları çatılmıştı.

"Nazik davrandım," diye onu temin etti. "Sadece birkaç önemli ayrıntı hakkında kafalarının karışmasını sağladım. Soran olursa, Patria'nın güneydoğusunda onları pusuya düşürdüğümüzü hatırlayacaklardır. Eğer bundan herhangi bir Hesperine'e bahsederlerse

Charge bizi kendi çevrelerinde arayacak. Ve eğer Kallikrates bizi bulmak için herhangi bir zihne saldırırsa, göreceği tek şey yanlış bir konum olacaktır."

Cassia şaşırmış görünüyordu. "Lio. Bunu yapmak zorunda kaldığın için üzgünüm."

"Ben değilim. Hayatlarını kurtarabilmemiz için onlara birkaç düşünceye mal olmam gerekiyorsa, yaparım."

"Bu..." Lyros tereddüt etti. "Gerekli, sanırım. Emirlerimize itaat etmelerini sağlamak için batıl inançlarına güvenebiliriz. Ama Koleksiyoncu'nun onları istismar etmeyeceğine güvenemeyiz."

Mak başını salladı. "Bizim hakkımızda ne kadar az şey hatırlarlarsa o kadar güvende ." Ama herkesin neşesi kaçmıştı.

Lio Cassia'ya baktı. "Mekânı perdeledikten ve koruduktan sonra Lustra portallarını aramaya başlayabiliriz."

Sihrini kullanma konusunda hiçbir söz vermedi. Onun gözlerinden kaçarak tekrar Knight'a baktı. Aralarındaki Zarafet Birliği onun ruhuna ve pişmanlıklarına açılan bir pencereyken, işe yaramaz bir kaçış.

EN ÖNEMLİ DERS

Büyüleri bittikten sonra Lio, Cassia'yı ahırda buldu. Sıcakkanlılar ahırlarında tahılla beslenirken Knight bir saman yığınının üzerinde uyukluyordu. Cassia bir yerlerde bir fırça bulmuştu ve onu Freckles'ın yan tarafına düzenli vuruşlarla sürüyordu. Küçük kısırak bu ilgi karşısında tüylerini kabarttı.

Lio'nun Cassia'nın düşüncelerinde görebildiği tek şey fırça darbelerinin pürüzsüz ritmiydi. Cassia'nın tekrar eden bir işe tamamen konsantre olması, Lio'nun zihnini saptırmada sera diyagramları kadar etkiliydi. Neredeyse.

Ayçiçeği'nin burnunu okşadı. "Biz oyuncu seçerken atlarla ilgilendiğin için teşekkür ederim."

"Burası Warmblood standartlarına pek uygun değil ama elimden geleni yaptım. Adamların geride bıraktığı erzak atlarımızı ve Şövalye'yi doyuracaktır. Mak ve Lyros nerede?"

"Kimsenin savunmamızı delmediğinden emin olana kadar nöbet tutmak istiyorlar."

O daha fazlasını söyleyemeden, kadın devam etti. "Lustra portallarını aramaya hazır mısın?"

Yani henüz konuşmamaya kararlıydı, öyle mi? İstedğini yaptırmak için sihriyle ilgili argümanlar kullanmak ikinci kez işe yaramayacaktı. Özellikle de onun aslında gücünü kullanmak istemediğini bildiği halde. Aramalarını bitirdiklerinde, onu kendisine açılması için ikna edecekti.

"Kule oldukça eski görünüyor," dedi. "Oradan başlayalım."

Fırçayı bir kenara bırakıp kapıya doğru döndü ve uzun saçları tekrar gizlemek için sallanmadan önce boynunu bir an için görmesini sağladı. Onu ve Knight'ı ahırdan çıkarken takip etti, başını kapı çerçevesine çarpmamak için eğildi. Av köpeğinin pençeleri kirli karda geniş izler bırakırken Cassia'nın hafif adımları neredeyse hiç iz bırakmıyordu.

Durakladı ve gökyüzüne baktı. Onun bakışlarını takip edince büyük bir şahinin yukarıda daireler çizdiğini gördü. Bu, atasına "Atmaca" unvanını kazandıran hayvan formuydu.

"Değişen Kraliçe." Ebah'nın ruhu ona kısa bir süreliğine şekil değiştirme yetenekleri bahsettiğinde Cassia'nın kendisi de bir şahine dönüşmüştü. Bunun bir işaret olup olmadığını merak etti.

Onlar izlerken, şahin garip bir sessizlikle ağaçların arasına daldı. Bir an sonra pençelerine sıkıştırdığı küçük, kırık bir şekille ortaya çıktı. Cassia ürperdi ve kalenin ön merdivenlerine yöneldi.

"Burada en son ne zaman kaldınız?" Lio sordu.

Aurası anılarla karıştı. "Üç yıl önce."

"Kaç kez?" Yıpranmış kapıyı onun için açtı ve kendini kapıya yaslayarak kapı aralığını yarı yarıya doldurdu.

Aradan sıyrıldı, ona o kadar yaklaştı ki vücutları neredeyse birbirine değecekti. "İki kez. Ekinoks Zirvesi kışı üçüncü olacaktı, eğer onun yerine mahkemeye gitmemiş olsaydım."

Kız ulaşamayacağı bir yere gelmeden önce yanağını avucunun içine aldı ve yüzünü kendisine doğru çevirdi. "Neredeyse o kışı benimle değil de burada geçirecektin."

"Ama ben yapmadım."

"Bunun gerçekleşmesi için aldığınız riskler için teşekkür ederim."

Kısa bir süre onun elini tuttu, sonra döndü ve kalenin içine doğru ilerledi.

"Bana kaldığınız odayı gösterir misiniz?" diye sordu.

"Eğer yararlı olduğunu düşünüyorsan." Onu zemin kattaki geniş, boş bir odadan geçirdi ve kıvrımlı bir merdivenden yukarı, kuleye çıkardı. Knight onun önünde yukarı doğru sıçradı. Lio arkasından yaklaştı ve aurası onun farkındalığıyla karıncalandı.

Gölgeli bir odaya girdiler ve başparmağını dişine batırarak kanından bir büyü ışığı yarattı. Sıcak ışık bir yatak, bir sandık ve bir lavabonun bulunduğu yuvarlak bir odayı aydınlattı. Solorum'daki odalarından bile daha kötüydü. Ölümlü hayatında uğradığı ihmale karşı içinde eski bir öfke kaynıyordu.

Bu klostrofobik odada onu rahatsız eden bir şey vardı. Yanlış bir şeyler. Ama bu yanlışın ne olduğunu tam olarak kestiremiyordu.

Tek bildiği Cassia'yı o yatağa çekmesi ve burada geçirdiği yalnız gecelerin anılarını değiştirmesi gerektiği idi.

Knight etrafı iyice koklamaya başladı ve hapşırıldı. Cassia, başka bir köşeyi araştırmak için yanından geçerken onu okşadı. "Evet, burayı hatırlıyorsun, değil mi aşkım? Köpekler ya da kadınlar için uygun değil."

"Ama belki de bir zamanlar öyleydi." Lio odanın üzerindeki toz katmanlarını ve eski meşale kirlerini için bir temizlik büyüsü yaptı. Sıva pulları yere döküldü ve alttaki eski taşlar ortaya çıktı. Pencerelemin üzerindeki deri kanatlar geriye doğru açılarak ay ışığının yuvarlak kemerlerden içeri girmesine izin verdi. "Burada ihmal edilmiş bir güzellik var."

"Ve sihir de, umabiliriz." Cassia bahçe çantasını yatağın yanındaki masanın üzerine koydu. "Burada hiç farkında olmadan portallardan geçmiş olabileceğimi düşünmek tuhaf. Lustra'nın sezgilerime bir şey söyleyip söylemediğine bakacağım."

Ellerini Cassia'nın gergin omuzlarına koydu. "Hayır, Cassia. Oyunculuk yapmanı istiyorum."

Onunla yüzleşmek için döndü. "Bizim için güvenli olabilecek bir yer bulduk ve sen benden bir büyüyle dikkat çekmemi mi istiyorsun?"

"Burayı thelemantik koşuışlarla kapladık. Kimse yaptığınız büyüyü tespit edemeyecek."

"Nike'ın demirhanesindeki büyüler benim büyümü örtmek için hiçbir şey yapmadı!" "Onlar benim büyülerim değildi."

Birbirlerine bakarak orada dururlarken, hava onların gizli büyülerıyla doldu. Knight kulaklarını geri çekti ve kapının dışında nöbet tutmak için tırıs gitti.

Lio Cassia'ya yaklaşarak aralarındaki küçük, gergin mesafeyi daralttı. "Ben sizin Majestelerinizim. Senin kanın benim kanımda, senin büyüün benim büyümde. Lustra'nın beni işaretlediğini biliyoruz. Eğer herhangi bir büyü senin büyüünü gizleyebiliyorsa, benimki de gizleyebilir."

Köpek dişleri o kadar uzamıştı ki, onun için ağrıyor olmalıydılar. "Şimdi teorileri test etmenin zamanı değil! Deniz fenerinde olanları tekrarlamak istemiyorum. Bu riski göze alamayız."

"Neden, Cassia?" diye sordu.

Elleri yumruk oldu ve sesi yükseldi. "Çünkü gücümü her bıraktığımda birini incitiyorum. *Seni* incittim."

Dişlerini sıkı, kendi damarlarındaki büyüyü serbest bırakmanın eşiğindeydi. Bagaj kapağı tıkırdadı.

Cassia pencereye doğru çekildi ve ellerini dayadı. Sesi düştü. "Kızgın olduğun için seni suçlamıyorum."

Şimdilik olduğu yerde kaldı ve ona daha fazla alan tanıdı. "Sana kızgın olmadığımı biliyorsun, değil mi?"

"Evet," dedi, sesi kısıktı. "Babamın bana davranış biçiminden sonra, biri kızdığında bana kızmış olması gerektiğini varsayma eğilimim olduğunu biliyorum. Ama zihin şifacıları bana bunu kendime yapmayı bırakmamı tekrar tekrar hatırlattı."

"Kızgınlığının sana yönelik olduğunu düşünmeni asla istemiyorum."

"Seni bundan daha iyi tanıyorum. Bana her zaman şüpheyile yaklaşırsın. Beni asla hayal kırıklığına uğratmadın. Öyle olsaydın daha kolay olurdu."

"Bununla ne demek istiyorsun?"

"Kaybettiğimiz her şey için, büyümün umduğumuz gibi olmaması için ne kadar kızgın olduğunu hissedebiliyorum. Yine de bana karşı her zaman çok nazıksın. Bu, sana yaptıklarımın dolayısı kalbimin daha da kırılmasına neden oluyor."

"Ah, Cassia." Ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Yeni hediyem. Bu, Kan Birliği hakkında anlamam gereken bir şey. Bize sadece birinin ne hissettiğini söyler, neden hissettiğini değil."

"Grace Union farklıdır."

"Birbirimizden saklanırken değil. Tıpkı bana evlenme teklif ederken söylediğin gibi, ruhlarımız birbirine bağılyken bile sözlerimiz çok önemli."

Kollarını kendi etrafında sararak yarı yarıya ona döndü. "O zaman söyle bana."

Büyüm size her şeye mal olduğu için değilse, neden kızgınsınız?"

Kadının yanına doğru yürüdü ve onu doğru çekerek yüzünü ona çevirdi. Bakışları kilitlendi. Kadının gözleri büyümüştü.

"Bunu yanlış anladın," dedi. "Bana her şeye mal olmadın. Her şey bana hep sana mal olmaya çalıştı."

"Lio." Sesi nefes nefese geliyordu. "Bu müzakerenin duvara toslayarak bitmesine izin vermeyeceğim."

"Katılıyorum. Yatak daha iyi olur. Taş çemberde gördüğümüz o imgelemler, onları gerçekleştirene kadar bize merhamet etmeyecek."

"Hayır," nefes nefese kaldı. "Bir daha damarından bir şey almayacağım. Konuşana kadar olmaz."

Sonunda onu konuşmaya ikna etmişti. Arzusuna karşı koyma konusundaki inatçılığının güçlü bir motivasyon olacağını ummuştu.

"O zaman bana neden kızgın olduğunu söyle," diye sordu.

"Orthros sihrini korkusuzca kucaklayabileceğine söz verdi. Güçlü olmanın senin için güvenli olacağını. Sonra kanatlarını açtığın an, seni bunun için cezalandırdılar. Kendi halkımızın sana davranış şekline çok kızgıyım."

"Ah." Şaşkınlığı birlikteliklerinde bir ışık parıltısı yarattı ama bakışları düştü. "Bu onların suçu değil. Kraliçelerin yasalarını bilerek çiğnedim."

"Yasalarımızın adil olması gerekiyor. Kendi doğanız yüzünden sizi cezalandırmanın neresi adalet? Büyüklerimiz bize Hespera'nın Gözleri altında herkesin hoş karşılanacağını öğretti. Kâfir tanrıçamızın sizin dikenlerinizi kabul etmeyeceğine ne zaman karar verdiler?"

"Güllerimi kabul ettiler. Sadece silahlarımızı değil."

"Onlar ki savaş büyücülerini çıplak elleriyle öldürdüler ve şimdi bile Hesperinlerin savaşa gitmesi için oy verdiler."

Elini onun madalyonuna bastırdı. "Bizim her zaman diplomat olmamız gerekiyordu. Tüm hayatın boyunca Büyükelçi unvanı için çalıştın. Sen Kan Komnena'da doğdun, yaşlı evimizin uzun zamandır beklenen umuduydun. Sakın bana kaybını hissetmediğini söyleme."

"Hissediyorum. Bunu çok acı bir şekilde hissediyorum. Diplomatik hizmet için her şeyimi verdim ve İlkkan Çemberi'nde İlkel Komnenos olarak yer almayı hak ettim. Halkımıza benim muhakeme yeteneğime güvenebileceklerini defalarca kanıtladım. Ve onlar da bana bunun karşılığını böyle ödüyorlar. Lütfumu dışarı atarak."

Keskin bir nefes aldı ve adam onun aurasındaki acıyı hissetti. "Oh, Lio. Bu bana kızgın olmaktan çok daha kötü."

"Ne? Neden?"

"Bana kızgın değilsiniz. Halkımıza kızgınsın." Gözlerinden yaşlar süzüldü, altın renginde dalgalandı. "Sana sadece Orthros'a mal olmadım. Ona olan aşkınıza da mal oldum."

"Dayanılmaz seçeneklerle karşı karşıya kaldığımda her zaman sevginizi seçeceğimi biliyorsunuz. İlk sadakatim Yeminimize, Majesteleri."

Yüzünü onun göğsüne sakladı, hıçkırıkları onun kalbine karşı sessizdi. Ağlaması onu sarsarken ve keder dalgaları onu yırtarken ona sarıldı. Bir gece boyunca istedikleri her şeye sahip olmuşlardı ama hepsi yok olmuştu.

Lio dişlerini gösterdi, kanı bunun adaletsizliğiyle çarpıyordu. "Kimsenin seni olduğun kişi yüzünden cezalandırmasına izin vermeyeceğim. Ne dediğimi unutma Cassia. Yoluna çıkan her şeyi kırıp dökmeni istiyorum."

"Bir daha kimseyi incitmeye dayanamam." "Bana bak, gülüm."

Sonunda gözyaşlarıyla lekelenmiş yüzünü kaldırdı.

"Sen bana bir şey öğrettin, hayatımın en önemli sihir derslerinden birini. Ve şimdi sana öğretme sırası bende."

Eliyle gözlerini ovuşturdu. "Sana büyü hakkında ne öğretebilirdim ki?"

"Şehit Geçidi'nden sonraki o geceyi düşün, büyümle yüzlerce ölümlüyü katlettiğime inanmıştım. Bana ne anlatmıştın?"

"Kimseyi asla incitemeyeceğini. Bu senin içinde yok."

"Haklıydınız. Ölümlelerinden benim sorumlu olmadığım ortaya çıktı. Bana kendi gücünden korkmamayı öğrettin. Ve ben de senin kendi gücünden korkmana asla izin vermeyeceğim."

"Anlıyorsun." Kelimeler hızla döküldü. "Bundan korkuyorum."

"Biliyorum. Güllerine ilk dokunduğunda dikenleri seni kesmişti. Şimdi o acıyı tekrarlamaktan korkuyorsun. Ama bu senin büyüünün doğası. Kolay değil. Evcil değil. Öyle olmasını beklemeyin. Bırak ne ise o olsun."

"Ya Hesperine değilse?"

"Bunun bir önemi yok. *Sen* Hesperine'sin. Şehit Geçidi'nde bana söylediğin gibi kendine güven. Gücünü serbest bırakırsan, Hesperine kalbin sınırlarını belirleyecektir, tıpkı benimki gibi."

Sanki bir uçurumun üzerinde duruyormuş gibi ona doğru sallandı. "Bu almak için çok korkunç bir risk."

"Bu riski seninle birlikte alacağım. Ama karşılığında, tüm cesaretine ihtiyacım var. *Denemeni* istiyorum. Denemezsen asla öğrenemezsin. Bunu benim için yapar mısın?"

"Senin için her şeyi yaparım, Lio." "O zaman bırak gitsin," dedi dudaklarına karşı.

Ağzını onunkinin üzerinde gezdirdi, açlıktan ölmek üzere kraliçe, sonunda kendi ziyafet masasına izin verdi. Adam ona dilini uzattı ve kadın da onun ağzının içinde yandı. Öpücüğü onun dişlerinin kınından çıkmasına neden oldu. Onları emdi, köpek dişlerini bir sonraki yemeğine dönüştürdü.

Onu itti, tüm gücüyle onu istediği yere koydu. Sırtı taşa çarptı ve onun hınzır öpücüğüne gülümsedi. Duvara çarpmamak için verdiği tüm kararlar boşa gitmişti. Ve o da bundan en iyi şekilde yararlanmaya niyetliydi.

KANAT ÜZERİNDE

BIRAK. LIO onun talebini zihninde bir güç parıltısıyla yankıladı.

Cassia'nın büyüğü ona geri döndü ve keskin bir inilti çıkardı.

Evet. Onu yine büyüğüyle okşadı. Büyün çok iyi hissettiriyor.

Gücünün bir başka ölçüsü daha ortaya çıktı. Dizini adamın vücuduna doğru kaydırды, kalçasının iç kısmı cüppelerinin arasından adamın bacağına süründü. Eliyle onun çıplak dizini buldu ve kumaşı iterek yollarından çekti.

Sihrinin dalgalarının kızın içine yuvarlanmasına izin verdi, onunkini dışarı çıkardı. *İhtiyacın olan şey bu mu?*

Zevk aurasına yayıldı ve büyüğü parladı. *Oh, Tanrıça, evet.*

Benimleyken kontrolü kaybetmenin güvenli olduğunu biliyorsun. Hadi sihrine bunu hatırlatalım. Boynundan aşağıya doğru öptü.

Boğazını yavaşça ısırdı, tenini kırmadan ve çıkardığı gırtlak sesini dinledi. Avucunu kadının iç uyluğunun yumuşak derisinde aşağı yukarı kaydırarak, samimi dokunuşları Birlikteliklerindeki sihir darbeleriyle eşleştirdi. Geçici güç dalları onun aurasının yüzeyinin altına doğru bastırdı. Neredeyse tadını alabiliyordu ve ağzı sulandı.

Kıyafetlerinin arasından göğsünün hassas kıvrımını avuçladı. Ona masaj yaparak daha sert ısırdı.

Bana işkence ediyorsun, diye suçladı.

Diğer elini kızın kalçasına kadar götürdü ve parmaklarını kızın buklelerinin arasına soktu. Onu sıcak ama sıkı buldu.

Seni istiyorum, diye itiraz etti. Seni şimdi istiyorum.

Gücünüzden duyduğunuz korku bu gece rahatlamanızı zorlaştırıyor. Bu hiç adil değil.

Büyümüz ve bedenlerimiz birdir. Birini serbest bırakmalısın ki diğeri de onu takip etsin. Ona gülümsedi. *Neyse ki ikisine de yardım edebilirim.*

Yakasını aşığı çekti ve göğsünü cüppesinin dışına doğru bastırdı. Küçük avucunu gergin tutarak çıplak meme ucunu parmaklarının arasında yuvarladı. Baş döndürücü hisler birlikteliklerine aktı. Bacaklarının arasında, elinin tamamını kayganlaştıracak kadar ıslanana kadar hafif ıslaklığını tekrar tekrar okşadı.

Vücudu şimdi ona işkence ediyordu, etrafını saran o ıslak sıcaklığı hissetmeye hazırdı. Parmaklarının üzerinde kıpırdandı ve adam bu ahlaksız davet karşısında inledi.

Serbest bırakılan büyü onu ürpertti ve korkusu aldıkları zevkin sisini dağıttı.

Bu onu daha da öfkeliendirdi. Onun kollarında *asla* korku hissetmemeliydi.

Durmamı ister misin? diye sordu.

Parmaklarını onun saçlarının arasından geçirdi. *Hayır. Durmayı reddediyorum.*

Kararlılığınız sizinle ilgili en güzel şeylerden biri.

Boynuna güven verici öpücükler kondurdu. Göğsünde yavaş, alaycı bir ritim tutturarak parmaklarını en hassas tomurcuğunun etrafında döndürmeye başladı.

Dizlerini onun iki yanına getirdi ve onu duvara daha sıkı bastırdı. Nefesi adamın boğazını ısıttı.

Başını kaldırdı, gözleri büyüdü. Ayakları yere değmiyordu. İçinden sevinçli bir kahkaha yükseldi. "Bak! Havaya yükseliyorsun."

Kendine baktı. Sonra ona doğru yalpaladı ve cüppesinin önünü tuttu.

Sihrinin bir dokunuşuyla onu yakaladı. "Bana bak." Kız onun bakışlarını karşıladı ve sonunda gözlerinde umut gördü.

"Bunu ne kadar istediğin dışında her şeyi unut." İki parmağını kızın içine soktu, başparmağıyla kaluksunu okşadı. "İçgüdülerine güven." Kalçalarını adamın dokunuşuna doğru eğdi, dizleri adamın etrafında kenetlendi. Bir koluyla sırtını destekleyerek, meme ucunu emmek için ağzını göğsüne indirdi ve dişlerinin yumuşak etine sürtünmesine izin verdi.

Zihnindeki bariyerler yıkıldı ve tüm korkutucu İradesi onlara, *ona* odaklandı. Adam onun tüm dikkatini çekmişti. Bu his, uğruna krallıkları tekrar tekrar parçalamaya değdi.

Onun kollarında yüzer hale geldi. Adam havaya kaldırma büyüsünü hafifletti ve kadın adamın elinin üzerinde, ağzının dibinde asılı kaldı, yeni keşfettiği gücün verdiği kaldırma adamın yalamalarına ve dokunuşlarına doğru eğildi.

Tekrar güldü ve kolunu ona daha sıkı doladı. Onları tavana doğru sürüklediğinde, kız bir sevinç çılgılığı attı. Birlikte dönüyorlar, onun ve onun gücüyle süzülüyorlardı.

"Gözler üzerimde," dedi.

Başka tarafa bakmadı ama adam onu sırt üstü çevirdiğinde kollarını ve bacaklarını adamın etrafına doladı.

"Kendine güven," diye hatırlattı ona.

Yavaşça, emin birbirlerini bırakırken nefeslerini tuttular.

Kız onun altında asılı duruyordu, dişleri evcilleşmemiştı ve dudakları öpüşmelerinden pembeleşmişti. Saçları etrafında uçuşuyor, adamın örgüsü kan büyüsünün görünmeyen akımıyla dalgalanıyordu. Yavaşça uzanıp adamın göğsüne dokundu.

"Düşmeyeceğim," dedi, aurası merakla parlıyordu. "Kanatlarını buldun."

"Senin için," dedi.

"Bana söyleyecek misin..." Tereddüt etti, cevaptan korkuyordu. Ama bencilce, bilmek istiyordu. "Bu bir şahine dönüşmek ve gerçek kanatlarla uçmak iyi hissettiriyor mu?"

Havayı dener gibi kollarını iki yana açtı, bakışları onunkilerden hiç ayrılmadı. "Bu, majesteleri, daha iyi."

"Beni al." Sesi alçak ve sert çıkıyordu.

Korkusuz dokunuşlar ve aç çekiştirmelerle birbirlerini havada soydular ve cüppelerinin yere düşmesine izin verdiler. Çırılçıplak kaldıklarında, kadın kendini ona doğru bastırdı, ten tene. Geçici bir itmeyle, onları yuvarladı ve tekrar. Yüzüne dişli bir gülümseme yayıldı ve kendinden emin bir hamleyle, onu tavana sabitleyene kadar onları yukarı kaldırdı.

"Umarım bunun sonsuz hayatımın en erotik anı olduğunu biliyorsunuzdur," dedi.

"Hayır." Gözlerinin yeşil-altın halkaları daha da küçüldü. "Bir sonraki an öyle olacak."

Adamın ereksiyonuyla göz hizasına gelene kadar vücudundan aşağı süzüldü. Onu kendisine çağırın bir büyücü gibi, eliyle şaftının alt tarafına lüks bir vuruş yaptı. Adam bir yemini ısırarak geri çekti.

Şaftını tutarak dişlerini başına geçirdi. Dili, nemli ucu yalamak için keskin köpek dişlerinin arasından dışarı fırladı.

"Tahmininiz" -yönetmeyi başardı- "doğruydı."

Gücü onu sardı ve tamamen onun büyüyle süzüldü. Serbest elini aşağı indirerek moskosunu kavradı ve hünerli ölümsüz parmaklarıyla onu okşadı. Adam tamamen onun ellerindeydi.

Dilini başının etrafında yavaş daireler çizerek döndürdü. Adam nefes almadı, hareket etmedi, sanki bir büyüye kapılmış gibiydi. Kadının her dikkatli darbesi onu büyüünün daha da derinlerine sürüklüyordu.

Gözleri kirpiklerinin altından ona doğru parlıyordu. *Oh, Lio. Senin bu lezzetinden mahrum kaldım.*

Bu... beklemeye değdi.

Kadın mırıldanarak onayladı, sonra şaftının alt tarafı boyunca aşağıya indi. Damarın tüm uzunluğu boyunca şehvet dolu yalamalar yaptı ve dilini ucun hemen altında küçük fiskelerle bitirdi. Kelimelerin ne olduğunu unutmuş, ereksiyonu üzerinde yemek yiyen dişlek Grace'in görüntüsüne perçinlenmişti.

Şaftını kavrayışını düzeltti, sonra cesaretle başını ağzına aldı. Buruşuk dudaklarının yumuşak fırçasını ve dilinin nemli kayışını hissetti, onu dişlerinden koruyordu. Mükemmel bir kontrolle geri çekildi, sonra onu tekrar ağzına aldı.

Kendini sabit tutarken tırnakları taşa saplandı. Gözleri yuvalarından üzereydi ama ona odaklandı, onu dudaklarının arasında kaydırışını kaçırmak istemiyordu. İçinden bir ürperti geçti ve kızın pençesine doğru eğildi. Elleri ve diliyle ona rehberlik etti, onu ne kadar derine götüreceğini ayarlamak için geri çekildi.

Onun üzerinde gerçekleştirdiği mahrem büyüye mükemmel bir şekilde hâkimdi. Zihninin ilkel kısımlarında düşünceler oluşurken, her küçük hareketi onun fantezilerini önceden tahmin ediyor gibiydi. Ne zaman patlayacağını ve bunun sona ereceğini düşünse, kadın ona zevkini uzatmak için bir erteleme verdi. Sonra onu tekrar aldı, neredeyse sınırına kadar çalıştırdı. Birliktelikleri daha da zenginleşti ve adam başını geriye atarak bir başka, daha derin parçasını ona teslim etti.

Tam kızın tekrar geri çekileceğini düşündüğü anda, kız geri çekilmedi. Gözlerini adamın yüzüne dikti ve amansız diliyle adam kırılanda kadar uğraştı. Adam onun ağzına boşaldı, kadının adı zihninde yankılanıyordu. *Cassia*. Serbest kalışının spazmları boyunca onu tuttu, sertçe yutkundu.

Sonunda geri çekildi, bir zevk iniltisiyle dudaklarını yaladı. *Artık hepinizin tadının benim ölümsüz dilime nasıl geldiğini biliyorum.*

Nasıl konuşacağını hatırlamaya çalıştı. Bunu yeni dişleriyle denemekten endişe ediyordu. *Cassia, bu...*

Gözlerinde eğlence dans ediyordu. *Orthros'un erotik metinler kanonu, bu durumlarda kişinin dişlerini nasıl yöneteceğine dair mükemmel tavsiyelerle doludur. Çalışmalarım işe yaradı mı, Bay Bilgin?*

Onu vücudundan yukarı çekti ve boğazına ateşli bir öpücük kondurarak cevabını verdi.

"Seni acıktırdım mı?" diye nefes aldı.

Adam onu ısırdığında küçük bir çığlık attı ve havalanması onu adama doğru yükseltti. Adam, kadının kendisine verdiği ziyafetin coşkusu içti ve aldığı zevkin onu ne kadar ıslattığını hissetmek için bir elini kadının bacaklarının arasına soktu. Bu anda bulduğu güven, kanında sıcak, baş döndürücü bir tattı. Ve bunun altında, özgür bırakılmaya hazır büyüsünün vaadi vardı. Vücudu onun gücünün tadına uyandı, karşılığında kontrolünü kaybetmeye hazırды.

Onu kendi etrafında döndürdü. Bakışları aşağıdaki odaya düştü. Havaya kalkışı kayarken ağırlığını tekrar hissetti.

"Aşağı bakma," dedi. "Gözlerini benden ayırma."

Bu, bakışlarını tekrar onunkilere çekti. Şimdi adam onun içine girerken gözlerinin parlamışını izliyordu. Birlikte havaya yükselme büyüsü yaparak tavana doğru süttündüler. Dişlerindeki acıya karşı dişlerini sıktı, yüzünü izleyerek onun zevkten yüzünü buruşturarak köpek dişlerini ortaya çıkardığını gördü. Açlığı ve büyüsü birlikteliklerinde kabarıyor, kontrolü elinden kayıp gidiyordu.

Direnmeyi bırak, dedi. Açlığına teslim ol. Her şey yolunda.

Dişlerini aşağı indirdi ve damarını açtı. Adamın kanı ağzına dökülürken, büyüsü korkusunu kırdı. Gücü Birliklerine, üstlerindeki taş ve altlarındaki toprağa doğru patladı. Adamın içine, her damarına, kasına ve kemiğine coşkuyla doldu. Kadının boğazına doğru bir hırıltı yükseldi.

İşte benim kraliçem.

Birdenbire artık ağırlıksız değillerdi. Lustra onları tekrar yere doğru çekti. Birlikte nefes nefese kaldılar ve birbirlerinin boğazlarındaki tutuşlarını kaybettiler.

Kollarının üzerinde kendini yakalayarak yatağın üzerinde onun üzerine düştü. Kadın başını geriye attı ve içinden gelen güç dalgalarıyla adamın altında kavis çizdi. Büyüsünün her karanlık, gür tepesi ona çarptı.

Onu izledi, altında vahşileşti ve vücudunun her dalgalanmasına derinlemesine daldı. İşte böyle, diye aklından geçirdi. *Korku yok. Sadece güç. Hepsini benim için boşalt.*

Kadının rahatlama iniltileri ruhunun derinliklerinden yükseliyor gibiydi. Ağzını kendi ağzıyla kapatarak onun çığlıklarını ve büyüü yuttu. Doruğa ulaştığında bacaklarını onun etrafında kenetledi, kalçaları son bir sihir dalgasıyla sarsıldı. İçindeki kavrama ve serbest bırakma, onu gücünün akımına kaptırarak onunla birlikte kontrolden çıkardı. Dişlerini tekrar kadının boğazına geçirdi, onu parçalayan zevkin içinden ısırmaya ihtiyaç duyuyordu.

Kanallık azalırken artçı şoklar ikisini de etkiledi. Gıcırdayan yatağın üzerinde birbirine dolanmış bir şekilde yatıyorlardı ve kadın elleriyle adamın yüzünü çerçeveledi. "Lio."

Birlikteliklerinde gücünü tekrar gösterdi, cesur, keşifçi bir dokunuş. Vücudu boyunca bir his dalgalandı, birleştikleri yerde bir alay.

"Büyüm bitmedi," diye fısıldadı. "Hiç biter mi?" "Hadi öğrenelim," diye meydan okudu ona.

Kızarmış yüzünde kararlı bir ifade belirdi. Ona yaptığı bir sonraki büyü onu soluk soluğa bıraktı.

Tekrar seviştiler, bu sefer onun gücünün daha yumuşak akımlarıyla, sıcak iç çekişler ve yumuşak, yoğun dokunuşlarla. Birbirlerinde ısırıklar ve battaniyelerde kan bıraktılar. Sonunda Özlemleri ve büyüleri tatmin oldu ve hareketsiz yattılar.

Onları yan yatırdı. "Bana verdiğin şey bu Kış Gündönümü'nde ihtiyacım olan tek şey."

Alnını onunkine dokundurdu. "Mutlu Hediye Geceleri, Majesteleri."

Bu sözleri herhangi bir özürle takip etmediğinde, onun suçluluğuna karşı bir zafer kazandığını hissetti.

Dirseğinin üzerinde doğruldu ve şaşkınlığından sıyrılıp etraflarındaki odayı inceledi. "Burada hiçbir gül çıldırmamış."

"Sana büyüün için güvenli bir kap olduğumu söylemiştim."

Adamın pazısındaki kan lekesini ovaladı. "Sanırım bu özel büyülü deneyin sonuçlarından korkmayı bırakmalıyım."

"Dene," diye yumuşak bir sesle onu cesaretlendirdi. "Tanrıça, lütfen bu konuda endişelenmeyi bırak. Bunu ne kadar istediğimi biliyorsun."

"O zaman seni reddetmeyeceğim." Yüzüne küçük bir gülümseme geldi. Sonra bakışları onun arkasındaki bir şeye sabitlendi. "Sanırım kule benim büyüümün de bir kısmını emdi."

Dönüp baktı. Yeni sıvanın eski taştan döküldüğü yerde, duvardan birkaç sarmaşık filizi çıkmıştı. Harçtaki çatlaklar boyunca yayılan taze yeşil yapraklar, aramaya geldikleri büyüünün bulunmayı beklediğini vaat ediyordu.

SÜS BİTKİSİ Cassia'nın içinde son gecelerde korku ve dehşete yenik düşmüş olan bir şeyi yeniden uyandırdı. Gücüne duyduğu bir özlem.

Lio ona gülümsedi. "Sanırım bu, burada portallar bulacağımızın açık bir işareti."

Saçlarını düzeltti. "Acaba portalları saklandıkları yerden çıkarmak yaygın bir şey mi yoksa bu bizim özel yeteneğimiz mi?"

Gülümsemesi sinsi bir sırıtışa dönüştü. "Sanırım daha fazla test yapılması gerekecek."

Güldü. "Ne yazık ki, daha fazla deney yapmak için beklememiz gerekecek. Mak ve Lyros her an geri dönebilir ve portalın ardında ne olduğunu görmeye hazır olacaklar."

Kıyafetlerini topladılar ve Lio daha fazla temizleme büyüsü yaptı. Her ihtimale karşı silahlarını da tekrar kuşandılar. Şövalye sonunda odaya geri döndü.

"Ohh," diye mırıldandı Cassia, Knight'ın kulaklarını okşayarak. "Bu senin keskin tazı duyuların için fazla büyü oldu, değil mi?"

Knight, Lio'ya kesinlikle azarlayıcı bir bakış attı.

Cassia bir kahkaha attı. "Bu tamamen onun hatası değildi, biliyorsun. Karşılıklı olarak sorumluyduk."

Lio kollarını kavuşturdu ve gözlerini köpeğine dikti. "Buna alışsanız iyi olur, Sör Şövalye. Leydinizin kimsenin duygularını yatıştırmak için gücünü saklamasına izin vermeyeceğim."

Knight ona ofladı ama önce gözlerini kaçırdı.

Cassia gülümsemesini bir eliyle örttü. "Az önce bir tazı ile göz göze gelme yarışını kazandın."

"Yatakta bana yer açması için onu ikna ettikten sonraki en büyük başarıım bu olabilir."

Cassia Knight'a bol bol teselli patileri verdi. Ama onun ilgisine duyduğu endişeli ihtiyaç Cassia'nın endişelerini yeniden tetikledi. İnzivadan döndükten sonra onu kabullenmiş gibi görünüyordu. Ama bu gece büyüsünü serbest bırakması onu geri çekilmeye itmişti.

"Onun türü büyüye karşı hassastır, hepsi bu," diye Lio onu rahatlatı.

O haklıydı. Ama liegehoundlar karşıt büyülerine karşı her şeyden daha hassastılar -şimdi her kalp atışını besleyen kan büyüsü.

Knight'ın diğer Hesperinlerin büyüsüne alışması zaman almıştı. Bu büyüünün bir parçası olduğu için tamamen rahat olacak mıydı?

Onu mu?

Lio Cassia'nın sırtına yatıştırıcı bir el koydu. "Gel, şu portallara bir bakalım."

Cassia dikkatini taşların arasında büyüyen sarmaşıklara verdi. Onun büyüşü şimdi duvarları doyuruyordu ve bir başkasının gücü de buna karşılık olarak canlanmıştı. Sanki sarmaşığın kökleri taşın her yerinde büyümüş ve onu büyü akımları boyunca yönlendiriyormuş gibi, başka birinin büyülerinin kule boyunca yayıldığını hissedebiliyordu.

"şahinler bu ormanda avlanır," dedi, "ve sarmaşıklar duvarlarda büyür. Bunlar Ebah'ın sembolleri."

"Bu kulenin Değışen Kraliçe'ye ait olduğunu düşünüyorum, tıpkı Büyücü Kral'ın deniz fenerindeki ateşi yaktığı gibi."

"Bu bir portal değil, ama bu bir..." Büyü derslerinden kelimeler aradı. "Bu kulenin büyüşünün bir tezahürü."

"şaşırtıcı."

Elini onunkinin üzerine koydu ve avucunu sarmaşık yapraklarının arasına yasladı. "Bunu sen de hissedebiliyor musun?"

Gücü Birliklerinde alevlendi, arayış içindeydi. "Buradaki Lustra büyüşünün büyüklüğünün farkındayım ama ayrıntılar duyularım için net değil."

Büyünün paradigmaları hakkında ona öğrettiklerini düşündü: Solia'nın ateşe olan ilgisi gibi mageia, onun thelemancy'si gibi manteia ve Lustra büyüşü olan hulaia. "Bu sarmaşık buradaki çeşitli büyüler için gizli bir bağlantı. Bunlar majik ya da manteik büyüler gibi sabitlenmiş değiller. Onları, içlerinden hulaik büyü geçen köklü büyüler olarak tanımlayabilirim."

Arkasından yumuşak bir nefes verdi. "Ne inanılmaz bir keşif. Bu büyüler, onları yenilemek için yaşayan bir büyücü olmadan yüzyıllar boyunca dayanmış. Bu bize Silvicultrix'lerin Lustra'nın kendisi tarafından sürdürülen büyüler yaratma gücüne sahip olduğunu gösteriyor."

"En güçlü büyü yoğunluğu bir yerde." Aurası heyecanla parlıyordu. "Hadi onu takip edelim."

Cassia sarmal merdivenden çıkarken önden gitti. Kulenin tepesindeki odaya girdiklerinde, Lio çatının keskin eğiminin altına eğilmek zorunda kaldı. Knight, yeni çevrelerini koklamak yerine eşikte donakaldı, kulakları dikilmiş ve kuyruğu dışarıdaydı.

Toz Cassia'nın burnunu gıdıkladı ve sıradan varil ve sandık yığınlarına bakarak burnunu kırıştırdı. "Gerçekten mi? Bu çağın adamları Değışen Kraliçe'nin kulesindeki en büyüğü odayı bir depoya mı dönüştürdüler?"

"Aptal ölümlüler." Lio çürümeye yüz tutmuş bir kilim ile paslanmış bir sandığın arasına diz çöktü ve parmaklarını zemindeki tahtaların üzerinde gezdirdi. "Bunu hissedebiliyor musun?"

Onun yanına çömeldi. Kirli ahşap zeminde hiçbir büyü izi görünmüyordu ama onları hissedebiliyordu. "Ah, evet. Burada bir ritüel sembolü vardı."

"Kaç düğüm var?" diye sordu.

"Üç kere üç," diye cevap verdi.

"Mak ve Lyros'un deniz fenerinde bulduklarına benzer bir nonagram daha."

"Dokuz dikili taş gibi."

Lio ayağa kalktı ve bir elini tavana dayadı. "Bunu onlar olmadan denersek Deneme kardeşlerimiz dişlerimizi gösterecek."

Cassia başını salladı. "Onları bekleyelim."

Mak ve Lyros'un aşağıdan onlara seslendiğini duyduklarında birkaç sandık ve varili yoldan çekmişlerdi. Merdivenlere doğru yöneldiler.

Cassia tepede durakladı. "Acaba bu sefer bilerek aşağıya havalanabilir miyim?"

Lio ona öyle bir öpücük verdi ki kanı deli gibi aktı ve büyü şarkı söyledi. "İşte böyle. Bu senin yeni havalanma içgüdüne biraz cesaret verecektir."

Onunla burun buruna olduğunu fark etti ve ayaklarının yerden görmek için aşağıya baktı. Yüzü kızarak büyüye konsantre olmaya çalışmadı ama sezgilerinin onu ele geçirmesine izin verdi. Batmadı.

Knight onun etrafında endişeyle dönerek ayakkabılarının altını yokladı. Lio başını salladı ve güven verici bir kolla Knight'ın boynuna sarıldı.

Cassia düşmeden ve bileğini kırmadan birkaç basamak aşağı süzölmeyi başardı. Kollarını hafifçe uzatarak bir pirouette denedi. Lio, meşalelerden birini duvardan düşürmeden önce onu yakaladı.

Sevecen bir gülümsemeyle, "Belki de şimdilik tek bir yönde yüzmeyi deneyin," diye önerdi.

"İyi fikir." İradesini *aşağıya* odakladı.

Lio şaşkın bir Şövalye ile aşağı doğru yürürken o da merdiven boşluğunun kıvrımları boyunca ilerledi.

Mak ve Lyros'u birinci katta beklerken buldular. Cassia süzölerek içeri girdiğinde Mak ona gülümsedi. "Bakın kim havalanmayı öğrenmiş!"

Havada onlara bir selam verdi ve hepsi onu alkışladı. Aşağı bakarak kendini tekrar yere indirmeye çalıştı. Biraz daha yükseğe süzöldü.

"Ah canım."

Lio onu aşığı çekti ve tekrar uğmayacağından emin olana kadar tuttu.

"İyi zamanlama," dedi Lyros. "Bu kesinlikle burada bir avantaj olacak. Bunu nasıl başardınız?"

"Meğer sadece motivasyona ihtiyacım varmış," diye yanıtladı.

Lyros Lio'ya baktı. "Onu kulenin tepesinden aşığı mı attın?" Mak başını salladı. "Çığlıklarını duyardık."

"Peçelerimin altında olmaz," dedi Lio masumca.

"Öyle bir şey yapmadı." Thorns, Cassia'nın bundan sonra gerçekten peçe öğrenmesi gerekiyordu, böylece ne zaman böyle kızarsa bunu gizleyebilirdi.

"Ahh." Lyros bilerek başını salladı. "Bu tür bir motivasyon. Zekice, Lio."

Mak kıs kıs güldü. "Bu kesinlikle Bilgelik Uçurumu'ndan atlamaktan daha keyifli bir öğrenme yoluydu."

Cassia, "Portalları da aradık," diye araya girdi.

Lio ellerini kaldırdı. "Ve herhangi bir şey denemeden önce sizi bekledik."

"Bunca zamandır özenle portalları arıyordun, değil mi?" Mak sordu. "Mmm hmm."

"Siz ikiniz," diye yanıtladı Lio, "bir saatten çok daha uzun süren bir nöbetten dönüyorsunuz."

Lyros kaşlarını eğerek, "Majesteleri görevlerinde çok gayretli," dedi.

Merdivenleri tırmandılar ve yukarı çıktıklarında daha fazla terk edilmiş odadan başka bir şey bulamadılar. Kulenin tepesinde, herkesin dik durabileceği odanın ortasında toplandılar.

Lio bulgularını açıkladıktan sonra Lyros, "Kesinlikle deniz fenerinde gördüğümüz nonagrama benziyor," diye onayladı.

"Bununla ne yapacağımıza dair bir fikrin var mı?" Mak, Cassia'ya sordu.

Duygularını, zihninin gözünde hâlâ algılanabilen soluk ritüel desenine açtı. Hiçbir şey olmadı.

Lio onun arkasındaki pozisyonunu aldı ve ellerini omuzlarına koydu. "Aktif bir döküm denemeye hazır mısınız?"

Korkuları yeniden kıpırdandı ama sakinleştirici bir nefes aldı ve onun ellerine yaslandı. Kendi içine gömüldü ve Lustra'yla olan bağlantısı, sel mevsiminde kıyılarından taşan bir nehir gibi değil, düzenli bir akıntı gibi hissetti.

Lio onun omuzlarını sıktı. *Gücünüzü içinize hapsetmediğinizde ne kadar iyi hissettiğinizi görüyor musunuz?*

Sanırım herhangi bir büyüden önce yatakta onu yıpratmamız gerekecek.

Büyü öğretmenin bu planı onaylıyor. Şunu da belirtmek isterim ki bayramlaşırken bana kanalize olmak gücünüzü azaltmaktan daha fazlasını yapar. Bu, büyüyü manipüle etmek için sezgisel yeteneğinizi geliştirmenize yardımcı olur, tıpkı sıkı eğitim egzersizlerinin bir savaşçının kaslarına ne yapacağını öğretmesi gibi.

savaşta yapmak.

Bu durumda, sihirli kaslarımı istediğin zaman çalıştırabilirsin.

Sihir derslerimizi her zaman mümkün olduğunca zevkli hale getirdiğimi biliyorsun.

Lustra'nın gücü içine sızdı. Bu nazik damlamanın altında derin, geniş bir rezervuar hissetti.

"Kule, izin verilen bir alan üzerine inşa edilmiş," diye fark etti.

Lio'nun tepkisine hazırlıksız yakalanmıştı. Onun kararlılığı, ayak parmaklarına kadar hissettiği bir güçle Birliklerine çarptı.

"Bir tane bulduk." Sesi duygu yüklüydü. "Paradum'daki gibi hasarlı mı?"

"Hayır."

"Kallikrates buna hiç ulaşamadı. İçindeki canavar büyüsünü ve kahinliği hissedebiliyor musun?"

Tereddüt etti, kendi derin hayal kırıklığı duygusuna da hazırlıksızdı. "Bilmiyorum. Hepsi bana güç gibi geliyor. Kan büyümü ve bitki büyümü hissedebildiğim izin alanım gibi değil. Benim gerçek yakınlığım."

"Tamamlanmış üçlü yakınlık sizin gerçek sihrinizdir. Silvicultrixes'in orijinal, bozulmamış izin verme alanlarından biri, gücünüzün geri kalanını uyandırmanın anahtarı olabilir."

"Şu anda gereken şey o kapının anahtarı." "Bunu daha sonra konuşuruz."

Cassia dudağını ısırды ve kendini yeni ve bilinmeyen izin alanına temkinli bir şekilde açtı. Kullanılmadan bıraktığı güç aşağıda belirdi, baştan çıkarıcı ve korkutucuydu. Lustra büyüsünün sadece bir perçeminin kendisinden ve Rosethorn'dan geçerek nonagrama akmasına izin verdi.

Dünyanın dokusu değişti. Ayaklarının altındaki taşlar zengin toprağa dönüştü. Etraflarındaki sarmaşıklar koptu ve duvarlar yok oldu, yerlerini sarmaşıklardan duvarlar ve kemerler aldı, o kadar karışık ki üstlerindeki garip gökyüzünün sadece bir kısmını görebiliyordu.

Lio, Trial kardeşleri ve Knight hâlâ onun yanındaydı ve onunla birlikte atalarının yarattığı bir labirente kapana kısılmışlardı.

OceanofPDF.com

YAPRAKLA DENEME

"DOĞRU," MAK, "Bence bu, Değişen Kraliçe'nin bu sırrın gizli kalmasını istediğinin bir işareti."

Knight etraflarını araştırmak için hareket etmedi. Sakin ama tetikte, Cassia'ya yakın durdu. Cassia elini onun üzerine koydu. "Bu da diğer Lustra geçitleri gibi mi? Şu anda hiçbiriniz adım atamıyor musunuz?"

Diğer üçü başlarını salladı.

"Bu hayret verici." Lio sarmaşık duvarlardan birine doğru uzandı.

Cassia onun elini yakalayıp durdurmaya çalıştı ama yeni ölümsüz refleksleri henüz onunkiler kadar hızlı değildi.

Bir yaprağı baş ve işaret parmakları arasında ovuşturdu. "Bu katı. O zaman bir illüzyon değil. Beynimizi tüm bunların gerçek olduğuna inandırmak için zihin büyüsüyle yaratılmış bir tür uyanık rüya olmadığını da söyleyebilirim. Bu gerçek."

Lyros başını salladı. "Hiçbir element büyüsü ya da diğer büyüler gerçekliği bu şekilde manipüle edemez."

"Bu mageia ya da manteia değil," dedi Lio. "Bu hulaia. Yaratılışın ham gücü. Şu anda Silvicultrixes'in gücünün zirvesinde olduğu zamandan beri görülmediği gibi, büyü'nün kayıp paradigmasında yürüyoruz."

Cassia Rosethorn'u çizdi. "Bundan kurtulmanın yolunu bulduktan sonra büyü'nün önemini daha iyi anlayacağım. Hepiniz bana yakın durun."

Lyros başını salladı. "Her dönüşü araştırır ve daha önce denediğimiz yolları işaretlersek, doğru yolu bulabiliriz."

"Giderken bir harita çizeceğim." Lio çantasından bir parşömen

çıkardı. "Yolumuzu nasıl işaretleyeceğiz?" Cassia sordu.

"Büyülü bir şeyle değil," diye önerdi Lio, "kan dahil. Diğer güçlerin bu büyüyle nasıl etkileşime girdiğini bilmiyoruz."

Mak cebinden küçük bir kese çıkardı ve ona kederli bir bakış attı. "Yanımda getirdiğim tek şey Tuura'nın şekerlenmiş bademleri."

Lyros onun kolunu okşadı. "Gerekli bir fedakârlık."

Mak içini çekti ve ödüllerden birini yere bıraktı.

"Pekâlâ. Önce ilerlemeyi deneyebiliriz." Cassia önlerindeki kıvrımlı patika boyunca ilerledi.

Adımları labirentin içinde boğuk bir ses çıkarıyordu. Diğer tek ses yaprakların yapraklara çarparak çıkardığı fısıltıydı. Birkaç adım yürümüşlerdi ki arkadan gelen Lyros küfretti.

Geriye baktı. Başlangıç noktaları ve orada bıraktıkları badem hiçbir yerde görünmüyordu. Şimdi arkalarında üç patikanın tamamen farklı bir kesişimi uzanıyordu. Cassia önüne bakmak için döndü ama tek patikanın yol ayrımına dönüştüğünü gördü.

"Yolumuzu işaretlemek buraya kadarmış," dedi Lyros acımasızca. "Attığımız her adımda farklı bir şekle dönüşen bir labirentin haritasını çıkaramayız."

Mak şekerlenmiş bademlerden birini ağzına attı, sonra bir tane de Knight'a uzattı. "Tuura'nın erzakları kurtarıldı."

Lyros Mak'a bakarken yüz ifadesinde bir parça hayal kırıklığı vardı. Mak çok rahat bir şekilde omuz silkti. "Belki de burada düşünmek doğru taktik değildir.

Cassia, doğru yol ne gibi geliyor? En azından sezgilerin gayet iyi çalışıyor gibi görünüyor."

Cassia birinin aynı anda iki konuşma yaptığını bilirdi; duyup anlayabildiğiniz ve altında gizli olan. Siyasi önem taşıyan gizli bir anlam katmanıyla ne yapacağını her zaman bilirdi.

Ama Mak ve Lyros'un konuşmalarındaki incinmişlik katmanlarını duyunca, kendini boyundan büyük işlere kalkışmış gibi hissetti. Aşk her zaman politikadan daha zordu. Nasıl yardım edeceğini .

Duygularını gizliyorlar, diye sessizce Lio'ya yakındı.

Anlamıyorum. Devriyeden döndüklerinde iyi görünüyorlardı.

Orthros'tan ayrıldığımızdan beri aralarının nasıl olduğu hakkında sana bir şey söylediler mi?

Keşke. Belki de her birimiz, diğeri dinlemediğinde biriyle konuşmayı denersek, bize güvenmelerini sağlayabiliriz.

Bu labirentten çıkmamız için bir neden daha.

Cassia ikisine de güven verici bir gülümseme verdi. "Bu akıllıca bir plandı Lyros. Atalarımın büyüğü bu kadar zor olduğu için üzgünüm. Şimdi Mak'ın mükemmel önerisini deneyelim."

Çok diplomatik, dedi Lio zihninde, parşömenini kaldırırken.

Lyros boynunu ovuşturdu ve başını salladı. Mak iç çekti.

Cassia taş çemberi yaptığı gibi yine sezgilerine danıştı. Bir çekilme hissetti ve yürümeye başladı. Birkaç adım onları sarmaşık labirentindeki açık bir daireye getirdi.

"Bu umut verici görünüyor," dedi Lio.

Yumuşak bir acele sesi sözlerini takip etti. Hışırta sarmaşıkların iniltisine dönüştü.

Sarmaşık çemberi büyümeye başladı ve alanı daralttı.

"Hayır. Çabuk, bu taraftan!" Cassia az önce geçtikleri kemerli geçide doğru koştu.

Sarmaşıklar ölümsüzlerin koşabileceğinden daha hızlı büyüyerek tek çıkış yolunu kapattı.

Çemberin ortasına çekildiler ve ilerleyen sarmaşıkla yüzleşmek için sırtlarını birbirlerine verdiler.

"Koğuşlarımız çalışmıyor!" Mak ağladı. "Burada hiçbir şey yapamayız."

Diğer üçü silahlarını çekerken zincir kayışları takırdadı. Asma duvarlardan oluşan halka daha da sıkılaştı. Cassia bir plan yapmak için zihnini zorlarken strateji kurmak için zamanlarını çalışıyordu.

Yine de Lio'nun sesi sakindi. "Sarmaşıkların Ritüel salonunda yeniden eğittiğin güller olduğunu farz et. Büyünü kullanarak istediğin yerde büyümesini sağla."

Bunu başarmak için gecelerce çaba sarf etmişti. Şimdi ise sadece birkaç dakikası vardı.

Ama daha önce onu cesurca savunan Trial kardeşlerinin önünde kendinden şüphe duyduğunu yüksek sesle itiraf etmedi. Bu sefer herkesi hayal kırıklığına uğratmayacaktı. Bunu yapamazdı.

Burada onları kuduz Lustra büyüünden kurtarabilecek tek bir kişi vardı ve o da oydu.

Bu sefer duyguları gücünü engellemedi. Sihrini izin verilen bölgenin derinliklerine doğru yönlendirdiler. Ona dokunduğu anda, gücünün tüm kuvveti içinden fırladı ve onu durduğu noktaya köklede.

Nazik, yırtıcı kan büyüyle izin verdiği yer değil. Paradum'daki yaralı canavar değil. Kadim ve bereketli, Lustra'nın gücünü bedeninin sapları ve dalları aracılığıyla akıtan canlı bir izin yeri. Ellerini uzattı, nefesi zor geliyordu. Kendini çok canlı hissediyordu.

"Cassia, sadece daha hızlı büyüyor!" Mak'ın uyarısı ona uzaktan ulaştı.

Bir sarmaşık sarmalı boğazının etrafında kayarak onu okşadı. Sonra sıkışmaya başladı.

Nefes nefese kaldı ve sarmaşığı kavradı ama ölümsüz elinin bile koparamayacağı kadar güçlüydü. Hançeriyle sarmaşık ilmeğini kesti. Bir dalı kestiği yerde, onun yerine iki tane daha büyüdü.

Çılgınca bakındı. Lio Son Söz ile bir dalı tuttu. Knight hırlayarak bir şeyler kopardı ama çenesi ne zaman bir sarmaşığı parçalasa, her seferinde bir başkası

Vahşi bitkilere karşı dişlerini gösterdi. Sihrini sadece kendi mirası onu şimdi yenebilsin diye geri almamıştı. Değişen Kraliçe'nin gücünün ona aptal bir çırak gibi davranmasına izin vermeyecekti, sahip olduğu son ve tek Silvicultrix iken değil.

Ve yine de, o bir çıraktı. Şimdiye kadar öğrendiği becerilerin hiçbirisi işe yaramıyordu. Sezgi değil. Bir izin alanının ham gücüyle irade savaşı da değildi. En azından hançeri, büyü hakkında hiçbir bilgisi yokken beceriksizce kullandığı eserlerinin en temeli.

Gelişmiş büyüye ihtiyacı vardı. Kalos'un dersi aklına geldi. *...üçlü bir odağa ihtiyacın var...en güçlü Lustra eserlerine...*

Elini kolyesinin üzerine o kadar sıkıca kapattı ki sarmaşık oymalar tenine battı. Tanıdık ama yine de bilinmeyen büyüsü ona fısıldadı. Gücünü ona aktarmaya çalıştı.

Neredeyse ama tam olarak anlaşılamayan, onunla alay eden fısıltılar dışında yanıt vermedi.

Bir inançsızlık çığlığı attı. Tuzaklarına karşı hiçbir işe yaramadıktan sonra Değişen Kraliçe'nin odaklanmasının ne faydası vardı?

Lio ve Lyros grubun karşı tarafında durmuş, asalarını ve mızraklarını yaklaştırmakta olan sarmaşık duvarına dayanmış, kollarını germişlerdi. Mak Orthros'un Yıldızı'nı yeşil kütleye doğru savurdu ve bir anda kapanan bir hasar alanı bıraktı. Bir sarmaşık bacağından yukarı doğru kıvrılarak sandaletinin bağcıklarını takip etti.

Onun nazik sözlerini hatırlayarak elini Rosethorn'un kabzasında sıktı.

Onu kaybetmene dayanamazdım. Böyle bir eserin yerine yenisini koyamazsınız, hele ki savaşlarınız onu sizin için yaratmışsa.

Kalos ne demişti? *Bir odak noktası yapılmalı. Ritüeller sırasında kullanarak ona hayat verirsin.*

Belki de sahip olduğu tek odak noktası kolye değildi. Belki de bu ritüel için doğru olan o değildi.

Belki de Rosethorn hiç de acemi bir obje değildi.

Gözlerinin kapanmasına izin verdi ve küreğinin sabit gücüne güvendi.

İzin verme alanı bıçağa odaklandı. Şaşırtıcı gücü odaklanmış bir akımda yoğunlaştı. Onu sarmaşıklara doğru savurdu.

Sanki zaman durmuş gibi, donup kaldılar. Hava, tutulan tek bir sihirli nefesle patlamaya hazır görünüyordu.

Büyüsüyle hançeri daha sert itti. Sarmaşıklar geriye doğru savruldu, geri çekildi. Kendilerini hareketsiz, uysal duvarlara dönüştürdüler.

Lio onunla yüzleştirdi ve kollarından tuttu. Böyle bir zamanda ancak o gülümseyebilirdi. "Aferin, Silvicultrix."

Kollarını ona doladı. "Bu çok yakındı."

"Harika bir oyuncu seçimiymi." Lyros, Night'ın Aim'ine yaslandı. "Herkes böyle bir baskı altında öğrenemez ve uyum sağlayamaz."

Mak ellerini saçlarının arasında gezdirdi. "Önerim başımızı daha da derde soktuğu için özür dilerim."

Lyros bir kolunu ona doladı. "Benimki de daha iyi değildi."

Cassia hançerini uzattı. "Mak, bizi beladan kurtaran sendin. Eğer küreğimi kurtarıp benim için yeniden dövmeseydin ne yapardım bilmiyorum."

Şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Ama sarmaşıkları silahla kesmek işe yaramadı."

"İçinden geçti. Bu sadece bir silah değil Mak. Benim üç odağımdan biri."

Etkileyici yüzündeki pişmanlık yerini bir gülümsemeye bıraktı. "Gerçekten mi? Kalos'un sana bahsettiği o eserler mi?"

Başını salladı. "Tam bir üçlü odak oluşturmak için üç taneye ihtiyacım var. Bunları yapmak inanılmaz derecede zor, özellikle de çok fazla bilgi kayborduğu için. Bu, tüm deneyimlerimle şekillendi. Yeri doldurulamaz. Ve az önce hayatımızı kurtardı."

Mak bir kolunu doladı ve sarıldı. "Buna sevindim." Lyros

Rosethorn'u işaret etti. "Bizi buradan çıkarabilir mi?"

"Belki daha iyi bir şey." Cassia iki elini kabzanın etrafına kapadı ve izin alanının büyüsunu tekrar bıçağa yönlendirdi. Gücün sarmaşıkların damarlarına nüfuz etmesine izin verdi. Sarmaşıklar kendi içlerine doğru büzülüp

taze yeşil fidelere dönüştüler, sonra toprağa eğildiler ve tohumlarına sıkıca sarıldılar.

Labirent gitmişti. Geriye sisle kaplı vahşi bir bataklık kalmıştı. Serin nem ayak bileklerine dolanıyor ve gece böcekleri vızıldıyordu. Yarım daire şeklindeki dikili taşlar arkalarındaki yolu kapatmış, önlerindeki tek bir patika sislerin içine doğru ilerliyordu.

"Bu kulenin içinde olamaz," diye mırıldandı Mak.

"Etraftaki ormanda da hiçbir yerde yok," dedi Lyros. "Suyun kokusunu alırdık."

"Bu, Değişen Kraliçe'nin yarattığı bir dünya." Lio asasını bir baston gibi tutarak ilerlemeye başladı, cübbesi arkasında dönüyordu. "Biraz daha ilerleyelim ve bakalım bizim için nasıl bir gizem saklıyor."

Cassia onun korkusuz merakına tutundu, birliktelikleri o kadar güçlüydü ki. Hep birlikte, atasının garip test alanının derinliklerine doğru ilerlediler.

CLAW TARAFINDAN DENEME

LIO bataklıktaki dar yolu aydınlatmak için bir büyü ışığı uydurdu. Parlayan küre sanki Lustra onu tüketmiş gibi soluk sisin içinde kayboldu. İç çekti. Büyüsü burada Mak ve Lyros'un koğuşları kadar işe yaramazdı.

Şövalye önlerindeki bir sazlığa doğru sıçradı ve çamurlar uçtu. Mak ıslak zeminin kenarında durakladı. "Thorns. Biz de mi havalanamıyoruz?"

"Öyle ." Lyros su birikintisine doğru yürüdü.

"Özür dilerim," dedi Cassia.

Lio usulca güldü. "Ataların için özür dilemene gerek yok gülüm." Kaşlarını çattı. "Şu anda Ebah ile konuşmak istiyorum. Btana Ayal'da bana görüldüğünde, bana verdiği tek şey şifreli komutlardı. 'Bu arada, Tenebrae'nin doğusundaki uzun zamandır kayıp olan kulemin içine girmen gerekirse, sadece bitki büyüğü ve o kana susamış sarmaşık bir kuzu gibi uysal olacak."

Mak ofladı. "Ve bunu yaparken bize tüm bunların aslında neyi koruduğunu da söyleyebilirdi."

"Buna degecek," dedi Lio. "Onun için çok önemli olmasaydı saklamak için bu kadar çaba sarf etmezdi."

"Herhangi bir teorin var mı?" diye sordu Lyros.

"Belki başka bir ayın alanıdır." Lio bir bataklık ağacının sarkık dallarını Cassia'nın yolundan çekti ve onun önünden gitmesine izin verdi. "Son ikisinden daha da önemli bir tane."

"Onlardan pek bir şey öğrenemedik," diye homurdandı

Cassia. "Öğrenmedik mi?" Lio ona sordu.

Mak, Lio'ya gözlerini devirdi. "Ne zaman onun sihir öğretmeni ses tonundan sıkılırsan Cassia, bize haber ver. Senin için onun ağzının payını veririz."

Lio'ya omzunun üzerinden gizli bir gülümseme verdi. "Buna gerek kalmayacak."

Lio da gülümsedi. *Sihirli öğretmen sesimi sevdiğine inanıyorum.*

En çok hangi bölümünü sevdiğime karar veremiyorum, seni cam dilli kaydırma kurdu.

Bana bir öğrenci gibi ders verdiğinizde ya da bir kraliçe gibi övdüğünüzde.

Eğer bir sonraki soruma cevap verebilerseniz ikisinden birini yapacağım.

Yüzleri özel konuşmalarını ele vermiş olmalıydı ki Mak ılık çaldı. "Büyü derslerimiz neden bu kadar ilginç değildi, Lyros?"

"Hiç de adil değil," dedi Lyros. "Sıkıcı parşömenleri okumak zorunda kalmak yerine dişlerimizi parlatabilseydik alim olabilirdik."

Lio boğazını temizleyerek düşüncelerini kule odasındaki o yataktan uzaklaştırdı. "Ziyaret ettiğimiz ritüel alanlarının her birinden öğrendiğimiz en az bir şey söyleyebilir misin?"

Cassia'nın aurası düşünceli bir hal aldı. "Hayatta kalmak için savaşmak bir Silvicultrix'in canavar büyüsünü ortaya çıkaran şeydir. Kemikleri bulduğumuz deniz fenerinin altındaki ritüel alanı bu yakınlıkla uyumlu olabilir. Doğurganlık ve taş çember bitki büyüsüyle bağlantılı olabilir. Bu mantıklı mı?"

"Kesinlikle," diye kabul etti Lio.

Ona şüpheyle baktı. "Aradığınız cevap bu değil." "Bunların hepsi önemli, ama bence daha da önemli bir şey öğrendik her siteden ilginç. Mak'ın önerdiği gibi sezgilerinize güvenin. Ne hissettin?"

Tekrar düşünmek için durakladı. "Ait olmayan şey, ait olandan ilginçti."

Lio cesaretle başını salladı.

"Büyücü Kral'ın ateşini bir Lustri ayın alanında bulmak çok tuhaftı. Bu bize onun Ebah'ın geçitlerinde sadece bir misafir olmadığını gösteriyor. O bir katılımcıydı. Sihirlerini bir şekilde harmanlamışlar. Taş çembere gelince... hayır, bu kulağa çok saçma geliyor."

"Bizi deneyin," dedi Lio.

"Dikili taşlar bana Btana Ayal'ı hatırlattı."

Lio tam cevap verecekti ki Lyros usulca araya girdi. "Bunu duyuyor musun?" Konuşmayı kestiler ve Lio dinledi.

Mak, "Yanımızda sadece bir tane dört bacaklı var ama dokuz tane daha olduğunu duyabiliyorum" dedi.

Bu kadar ağır ayak sesleri ancak büyük yaratıklara ait olabilirdi. Canavarlar farklı yönlerden yaklaşıyordu. Grupları çoktan kuşatılmıştı.

"Auralarını hissedemiyorum," dedi Lio. "Onlar normal hayvanlar değil."

Lyros mızrağını kaldırdı. "Eğer sarmaşık kadar dost canlısıysalar, savaşımaya hazır olun."

Cassia'nın dehşeti Lio'nun üzerine çöktü. Hiçbir şey söylemedi ama Lio onun korkunç farkındalığını hissedebiliyordu. Eğer Değişen Kraliçe'nin tuzaklarından kaçmak için üç yakınlığı da gerekiyorsa, canavar büyüsünün bu sınavını geçemeyeceklerdi.

"Bir yolunu buluruz," dedi hissetmediğini bildiği bir cesaretle. "Hesperinler böyle yapar, değil mi? Ebah bu bulmaca için bir çözüm tasarlamış olabilir, ama biz sapkınlar kendi çözümümüzü icat edeceğiz."

"Bu doğru!" Mak gecenin içine doğru seslendi. "Gelin ve bizi alın, sizi halsiz büyü canavarları. Bahse girerim daha önce bir Hesperine ile hiç karşılaşmadınız, değil mi?"

Tekrar daire şeklinde sırt sırta vererek dövüş düzenlerine geçtiler. Knight, Lio'nun daha önce ondan duyduğu hiçbir sese benzemeyen bir uluma sesi çıkardı.

Dünya dışı ulumalar ona cevap verdi. Kurtlar.

Sürü sisin içinden çıktı, Şövalye kadar büyük dokuz canavar. Büyü ateşi gibi turuncu olan gözleri esrarengiz bir zekâya sahipti.

"Nedir onlar?" Lyros fısıldadı.

"İllüzyon değil," diye mırıldandı Lio, "similakra da değil. Sıradan kurtlar da değil."

"Yaratımlar," diye nefes aldı Cassia.

Şövalye tekrar uludu ve sürü onun şarkısına eşlik etti. Kurtların müttefikleri olduğunu ummaya cesaret edebilirler miydi?

Tek bir kurt onlardan uzaklaştı ve patika boyunca birkaç adım attı. Etraflarını saran diğer kurtlar da öne doğru baktı.

Cassia rahatlayarak, "Bu bir saldırıdan çok bir eskort gibi geliyor," dedi. "Sanırım bizi bataklıktan çıkarmayı teklif ediyorlar."

En öndeki kurt, sürünün alfası olduğu kesin, omzunun üzerinden beklentiyle ona baktı. Kız tereddüt edince, onunla yüzleşmek için döndü. Dişleri geriye doğru sıyrıldı ve uyarı niteliğindeki hırlaması Lio'nun omurgasından aşağı bir ürperti gönderdi. Hepsi kıpırdamadan durdu.

Cassia yavaş bir nefes aldı. "Sanırım canavar sihrimi kullanarak onunla iletişim kurmamı istiyor ama ben... yapamıyorum."

Lio onun sırtına güven verici bir el koydu ve bir plan düşünmeye çalıştı. "Canavar büyün olmasa bile Knight'la sezgisel olarak iletişim kuruyorsun. Belki kurtlar da onun gibi tepki verir?"

Acısı daha da arttı. "Artık orada değil."

"Orada olmayan ne?" diye sordu, anlamaya çalışarak. "Knight ile hissettiğim bağ."

"Hayır! O senin gizli gücündü - gelecekteki canavar büyü için doğuştan gelen kapasiten. Hâlâ orada olmalı."

Başını iki yana salladı.

Onda beliren başarısızlık hissine, onları koruyamayacağı korkusuna dayanamıyordu. Sonuçlarının ne olabileceğini bilmeden, tüm gücünü talep etmeden önce ona Yetenek Veren oydu. Hâlâ anlamadıkları her şeye lanet okudu.

Dönüşüm geçirdiği gece ona verdiği söz damarlarında dolaşıyordu. Kız tüm gücüne sahip olana kadar rahat etmeyecekti.

Kurt bir adım öne çıktı. Bu kez uluması bir savaş çılgılığı gibiydi. Sürü onlara döndü ve saldırdı.

Lio esasını kendisine ve Cassia'ya doğru hamle yapan üç kurda doğru savurdu. Adamas'ın kas ve kemik üzerinde hiçbir etkisi olmadı. Asa vücutlarının içinden geçti.

Silahını bıraktı ve kendini onun önüne attı, kollarını kalbini ve boğazını korumak için kaldırdı. Ön koluna dolanan dişler hayalet dokunuşu . Acı etini parçaladı. Kulaklarında mide bulandırıcı bir çatırtı çınladı, Mak ve Lyros'un bağırışlarıyla noktalandı.

Lio diğer elini savurarak kurdun çenesine bir yumruk indirdi. Yumruk eklemleri tam kafasının içinden geçti.

Sonra ağır bir gümbürtü duyuldu ve bir şey kurdu Lio'nun kolundan itti. Yarası taze bir acıyla yanıyordu ama artık özgürdü.

Knight kurdu yere yıktı ve ısırığını kurdun şahdamarına nişan aldı. Diğer iki kurt kürklerindeki sıyrıklarla bir adım geri çekilmişti bile.

"*Oedann*," diye bağırdı Lio, sonra Cassia'yı kontrol etmek için döndü.

Gözleri kapalıydı, bir yumruğu kolyesinin diğer yumruğu da Rosethorn'un kabzasının etrafındaydı. Odaklarında iki Lustra büyüğü noktası büyüdü.

Büyü bir anda ondan dışarı doğru uçtu. Siyah güller bataklık zeminden koparak kurtlarla aralarında bir barikat oluşturdu. Knight'ın rakipleri, güller herhangi bir kurdun atlayamayacağı kadar yükselmeden hemen önce yükselen çalılığın üzerinden atladılar. Mak ve Lyros'u taciz eden hayvanlar, dikenlerin batışından hırlayarak geri çekildiler.

"Bunu hissedebilirler," diye hırladı Mak.

Ama Cassia'nın yüzü buruştu. "Güllerin kurtlara saldırmasını sağlayamam. Lustra sarmaşıkları kendi başlarına dönmez. Özür dilerim. Tek yapabileceğim bize zaman kazandırmak."

Barikatının dışından bir uluma sesi daha duyuldu. Kanlı çeneler içeri girdi. Güller tekrar kapanarak canavarları dışarıda bıraktı. Ama Lio her taraftan dişlerinin ve pençelerinin sarmaşıklara çalıştığını duyabiliyordu.

Mak homurtuların arasından, "Şimdi anlaşılmaz gizemli teoriler için iyi bir zaman, parşömen kurdu," diye seslendi.

Lio bu tuzağa, kafasında dünyanın en büyük kütüphanelerinde depolanmış neredeyse bir asırlık bilgiyle girmişti. Tüm bunlar, kayıp bir çağdan gelen kadim güç karşısında hiçbir şey ifade etmiyordu. Yeterince şey bilmiyordu. *Hiçbir şey anlamamıştı.*

Bir elini yüzünde gezdirdi. "Burada olanlar bilinen tüm büyü yasalarına meydan okuyor! Eğer herhangi bir yasaya uyuyorlarsa, bu bizim anlayamadığımız ilkel bir koddur."

"İlkel yasalar..." Mak yankıladı. "Var olan en eski yasa nedir?" Onunla Majesteleri arasında bir şeyler geçti ve Lyros cevap verdi, "Savaşla yargılama."

"Ne?" Cassia itiraz etti. "Hayır, sana izin vermeyeceğim-" "Bırak deneyelim," dedi Mak kararlılıkla.

Başını salladı, büyü ayaklarının altındaki toprakta güçleniyordu. Gül bariyeri daha da yükseldi.

Mak sarmaşıklara baktı. Sonra parmağını dikenlerden birine batırdı. "Biz, Telemakhos ve Lysandros, Hespera'nın savaşçıları, kurtlarınızı dövüşle yargılamak için meydan okuyoruz, Lustra'nın Silvicultrix Ebah'ı."

Gül sarmaşıkları ayrıldı ve toprağa gömüldü. Kurtlar etraflarında bir halka oluşturdu. Daha önce orada olmayan meşaleler şimdi alanı çevreliyordu. Sıradan bir alevle değil, deniz fenerine benzeyen büyülü bir ateşle yanıyorlardı.

Kalbi boğazına düğümlenmişti. Tek yapmak istediği uzanıp Deneme kardeşlerini bu savaştan uzak tutmaktı. Ama burada işleyen yasaları anlamaya başlamıştı.

Sanırım Mak bulmacanın alternatif çözümünü buldu, dedi Cassia'ya.

*Kurtlar onlara zarar
verirse, savaşçılarımıza
güvenme zamanı.*

Alfa kurt ve eşi olması gereken korkunç bir dişi, Mak ve Lyros'la yüzleşmek için oluşumdan çıktı.

Mak, Cassia'nın omzunu sıktı ve verdiği güven Kan Birliği'ne yayıldı. "Meydan okumamızı kabul ettiler ve rakipleri olarak Lyros ile beni seçtiler. Senin ve Lio'nun müdahale etmesi onursuzluk olur."

Çenesi gerildi ama başını salladı.

Lyros hırçın eşiyle yüzleşirken Mak alfaya yaklaştı. Knight bile sanki bu yasayı başından beri anlamış gibi geri çekildi.

Lio çaresizce durup izlemekten başka bir şey yapamadı. Cassia onun elini tuttu ve birbirlerine sıkıca sarıldılar. Yemini nabızıyla birlikte atıyordu, artık sözsüz bir kararlılıktı bu. Öğrenecekti. Bilecekti. Sonunda o kapıyla yüzleştiklerinde, cehaleti Grace ve Deneme kardeşlerinin ölümü olmayacaktı.

İki kurt hareket ederek kendilerini Mak ve Lyros'un üzerine fırlattı. Lio'nun kasları, Trial kardeşlerinin karşılaşmak üzere olduğu acıya hazırlandı.

Mak güçlü gövdesini zarif bir hassasiyetle döndürdü. Kurdun saldırısına doğru ilerledi, sanki kendisi de doğanın bir gücüymüş gibi onunla birleşti. Canavarın saldırısı ikisini de yere serdi.

Elleri kurdun iki ön bacağının etrafına dolandı. Sağlam. Canavar meydan okumayı gerçekten kabul etmişti. Onu sıkıştırmaya çalışan pençeleri ayırmaya zorlarken pazuları gerildi.

Alfa'nın eşi Lyros'un arkasına inerek onu kısıp almıştı. Lyros onun çenelerinin erişemeyeceği bir yerde dans etti. Kendi yırtıcı bakışlarıyla onun her hareketini izledi. Birbirlerinin etrafında döndüler, kadının gözleri hesap yapıyordu.

Mak ayağa kalktı. Zorlukla iyileşen kolundaki taze pençe izlerine rağmen yüzü son derece sakindi. Bu sefer saldıran o oldu. Alfa'yı tekrar yere yatırdı ve ikisi de siyah kürk ve daha siyah kumaştan oluşan bir girdabın içinde yuvarlandılar.

Sonunda Lyros ölümsüz bir hızla saldırdı. Yumruğu kurdun ağzına hızlı bir darbe indirdi. Savunmasız bir nokta olmalıydı, çünkü intikam vaat eden bir çılgılık attı.

Suyun üzerindeki ateş ışığının parıltısı kurdun stratejisini Lio'ya çok geç göstermiş, o da bir uyarıda bulunamamıştı. Lyros'un sandaleti sazlıkların arasına gizlenmiş çamurlu bir zeminde kaydı. Kızın ağzındaki tutuşunu kaybetti. Lio kurdun onu bu pozisyona bilerek çektiğinden emindi.

Ön pençelerini Lyros'un göğsüne koyarak onu yere yatırdı. Çamura saplanan bacağı doğal olmayan bir açıyla büküldü. Lio, Lyros'un yüzünü buruşturan acıyla ürperdi. İleri doğru bir adım attı.

Cassia onun kolunu tuttu. *Haklılar. Eğer müdahale edersek, hepimiz bu testten kalacağız.*

Zeki kurt dişlerini gösterdi ve Lyros'un boğazına nişan aldı. Canavarın dişleri Lyros'un şahdamarına saplanırken Lio hangi yemini haykırdığını bilmiyordu.

Ama geri sıçrayan, mızmızlanan ve ağzını mıcıklayan o oldu. Lyros vahşi bir gülümsemeyle, kırık bacağını destekleyerek çamurdan çıkmayı başardı. Savaş cübbesinin yırtık yakası, oraya sakladığı şeyi ortaya çıkardı: siyah gül dikenlerinden oluşan bir sarmaşık, Lustra'nın kendi zırhı.

Mak'ın acısı Kan Birliği'ni sararak Lio'nun dikkatini tekrar savaşa çekti. Kanı, ateş ışığında parlak kırmızı bir püskürtü olarak uçtu. Alfa'nın pençesinden kurtuldu ve kurttan yuvarlanarak uzaklaştı, ancak hareketsiz bir şekilde yere düştü.

Eli hareket etti. Kalbindeki yaradan akan kanı durdurmak için boşuna bir çabayla göğsüne bastırdı.

HESPERA'NIN ONURUNA

LIO'NUN DÜŞÜNCELERİ ASKIYA ALINMIŞ, Mak'ın göğsündeki kanı ve birlikteliklerindeki acıyı anlamlandırmaya çalışıyordu. Cassia iki eliyle ağzını kapatmış, onun yanında donup kalmıştı.

Yara ne kadar derindi? Kurt Mak'ın kalbine mi vurmuştu?

Lyros'un bakışları rakibinin üzerinden hiç ayrılmadı. Yüzü soğuktu, koltuk değneği olarak kullanmak için kaptığı dalın üzerindeki parmak eklemleri bembeyazdı. Dişi kurt kötü durumdaki bacağına saldırdı ama Lyros dalı mükemmel bir nişanla savurdu ve dişi kurdun ısırtığı onun yerine tahtaya saplandı.

Mak bir savaş çılgılığıyla, alfa kurt onu ağırlığı altında ezmeden bir an önce ayağa fırladı. Kendini alfanın sırtına attı ve kollarını canavarın boynuna doladı. Lio'nun aklından bu dövüş hareketinin adı geçti, bu vahşi mücadeleye yabancı bir anıydı. Ölümcül Ahlaksızlık, bir ölümlüyü boğabilecek ya da bir Hesperine'in başını koparabilecek bir kafa kilidi.

Mak kurdu tuttu, kalp atışları hızla geçiyordu. Alfa'nın eşi öfkeyle uludu. Lyros iki eliyle kulaklarını kavradı ve başka bir hassas noktadan yararlandı. Pençelerini çılgınca savurarak Mak'ın gözlerine kan ve çamur sıçrattı.

Ölümsüz hislerine karşı işe yaramadı. Onu bırakmadı. Kadın geri çekildi ama o tutundu ve kadının onu da kendisiyle birlikte sürüklemesine izin verdi.

En yakın magefire meşalesine yaklaştılar. Bu sefer Lio bağırarak uyarmaya çalıştı.

Ağzından hiçbir ses çıkmadı. Lustra onu ve Cassia'yı bu düellodan gerçekten diskalifiye etmişti.

Kurt çömeldi, sonra omuzlarını bir hamlede kaldırarak Lyros'u ateşe doğru fırlattı. Yüzünü alevlerden korumak için tam zamanında bıraktı. Sırtını meşalenin gövdesine çarptı. Tahta parçalandı.

Meşalenin üst yarısı sazlıklara düştü. Magefire ıslak bitkileri yalamaya başladı.

Lyros el yordamıyla değneğini aradı, değnek yolun kenarına düşmüştü ama suya girmemişti. Kurt işkence görmüş kulaklarını sallarken, Lyros ayağa fırladı, ağır ağır koltuk değneğine yaslandı ve topallayarak uzaklaştı.

Gözleri zaferle doldu. Sürüsü açlıktan uluyordu. Ve sürüdeki en zayıf avın üzerine atladı.

Lyros yere düştü. Gecenin içinde bir ışık kuru parladı. Kurdun sıçrayışı onu çok yükseğe çıkarırken, Lyros onun altında sırt üstü yuvarlandı ve değneğini karnına vurmak için kaldırdı.

Dalın ucu büyümlü ateşle yanıyordu. Alevler ahşabı bir nefeste yiyip bitirdi ve Lyros ölümcül element eline ulaşmadan hemen önce parçalanan dalı bıraktı. Ama kurdun kürkü alev almadan önce değil.

Kralın alevleri kraliçenin kurdunu yakıp kavurdu. Dört ayak üzerine düştü ve yanan bir hayalet gibi yüzünü bu öteki dünyanın gökyüzüne kaldırdı. O ve sürüsü tek bir sesle eski ateşlerin ve eski avların şarkısını söylüyordu. Kürkünden bir kor uçuş Lyros'un alnına düştü ve acı içinde tıslayarak tek eliyle kıvılcımı uzaklaştırdı.

Arkadaşı sonunda Mak'ın kucağına yığıldı. Alfa kurdun bedenini serbest bıraktı ve bir elini tekrar göğsündeki yaraya koyarak geri çekildi.

Yanan kraliçe kurt, Lio ve Cassia'nın yanından geçerek ölen eşinin yanına doğru koştu. Alfa'nın boğazını yaladı ve büyümlü ateş kürkünün üzerinde dans etti.

Göğsü kalktı. Nefes cansız bedenini doldurdu. Ayağa kalktı ve açık çenesini hafifçe kadının şahdamarına dayadı. Ağzından alevler döküldü. Kürkündeki ateşi içerken, yanan parıltı soldu ve söndü.

Her bir kurt Mak ve Lyros'a dönerek, galiplere boyun eğdiklerini gösteren açık bir hareketle karınlarının üzerine çöktüler.

Sürü liderlerinin etrafında toplandı ve dokuz kurt hızla uzaklaşarak sisin içinde kayboldu. Ulumaları bataklıkta yankılandı ve Knight arkalarından seslendi, sanki tek bir sürüymüşler gibi sesi onlarınkine karıştı. Sis kurtları takip etti ve etraflarında bir halka oluşturan dokuz dikili taşı ortaya çıkarmak için geri çekildi.

Lyros'un sükûneti bozuldu ve tüm savaş boyunca çıkardığı ilk sesi çıkardı. Kendi öfke çılgınlığını attı ve sendeleyerek Mak'a doğru yürüdü.

Cassia Mak'ın yanında dizlerinin üzerine çöktü ve yarasına baskı uygulamasına yardım etti. Kendi acısını bastıran Lio, Lyros'un kolunu kendi kolunun üzerine attı.

Omuzlar. Lyros'un topallayarak Graces'in yanına gitmesine yardım etti ve onu Mak'ın yanına yatırdı.

"Bırakın beni," diye bağırdı Lyros.

Cassia başıyla onayladı ve Lyros'un elini tutarak Mak'ın elinin üzerine bastırdı. Sonra da onlara daha fazla yer açmak için çabucak uzaklaştı.

Başını iki yana salladı. *Hiçbir doğal kurt bunu yapamaz-böyle bir yara hiç görmedim-*

Lio onun yanına uzandı ve sağlam koluyla onu kendine çekti.

Mak titriyordu. Güçlü kuzeninin titrediğini görmek Lio'yu daha önce hiç hissetmediği bir şekilde korkuttu.

Lyros parmaklarının arasından akan kana bir kez baktıktan sonra diğer elini Mak'ın başının arkasına koyarak onu destekledi. Lyros Mak'ın dudaklarını boğazına dayadı. Ama Mak'ın göz kapakları düştü, yüzünün rengi soldu.

"Sakin buna cüret etme!" Lyros çaresiz hareketlerle Grace'in çenesine masaj yaptı.

Sonunda Mak'ın dişleri Lyros'un uzattığı damara kilitlendi. Lyros keskin bir iç çekti.

Lio yüzünü Cassia'nın saçlarının üzerine bıraktı. *Mak ısıracak kadar bilinçli. Önemli olan da bu.*

Buna dayanamıyorum.

Lyros onu iyileştirecek, dedi Lio, onu olduğu kadar kendisini de rahatlatmak için.

Sonsuza dek sürecekmış gibi gelen bir andan sonra Mak parmaklarını Lyros'un saçlarına geçirdi ve ona tutundu. Yumuşak bir iniltiyle yüzünü Lyros'un boynuna yaklaştırdı, boğazı çalışıyordu.

Birleşen ellerinin Mak'ın göğsüne dayandığı yerde kan akışı yavaşladı ve sonra durdu. Ama hasar ne kadar derine inmişti?

Sonunda Lyros, Mak'ın çenesini hafifçe araladı ve Grace'inin başını kucağına yasladı. Mak onun yüzünü okşadı, sonra elini bırakıp göğsünü yokladı.

"Sen iyi misin?" Lio sordu.

"O canavar kalbimi sökmeye çalıştı," diye cevap verdi Mak kısık sesle, "ama denemek bir Hesperine savaşçısını yenmek için yeterli değil."

Lyros Mak'ın elini kavradı. "Elimden gelse seni bir şifacıya götürürdüm."

"İhtiyacım olan tek şey senin kanın ve benim yeteneğim. Bir şifacının yakınlığının bile yaşlı kurt yaralarında işe yaradığını kim bilebilir? Kalkmama yardım et."

"yatmalısın," diye ısrar etti Lyros.

"Buradan çıktığımızda dinlenebilirim."

Lyros gözlerini kıstı ama Mak'ın oturmasına yardım etti. Lyros yavaşça Mak'ın cüppesinin yırtık önünü açtı. Ölüm yarısından geriye kalan tek şey bir yara iziydi. Dört düzgün kesik Mak'ın kalbinin üzerinden geçiyordu, bir canavarın pençelerinin belirgin izleriydi bunlar.

"Bu nasıl olabilir?" Cassia başını salladı. "Bir Hesperine'i hiçbir şeyin korkutamayacağını sanırdım."

"Sadece anti-haimatik büyü yapabilir," dedi Lio. "Magefire. Lustra büyü." Mak şaşkın bir bakışla Lyros'un alnındaki saçları geriye doğru itti. "Senin de yeni ve güzel bir yara izin var. Yanık izi hâlâ acıyor mu?"

"Hayır," dedi Lyros sıkıca.

Mak Lyros'un alnından kendi göğsüne baktı. "Görünüşe göre Lustra da bize onay belgeleri vermiş. Bunları süslü kolyelerden daha çok seviyorum."

Lyros gülmedi. Hiçbir şey söylemeden Mak'ın yüzünü boynuna doğru çekti ve bir süre daha ona sarıldı.

Mak'ın ayakta durabilecek kadar dinç olduğundan emin olduklarında, Lio ve Cassia ona ve Lyros' yardım ettiler. Lio Mak'a destek olurken Cassia da Lyros'a koltuk değneği olarak kullanması için düşen mızrağını uzattı. Dördü yorgun bir şekilde, aralarında geniş bir boşluk olan bir çift dikili taşın yanına doğru ilerledi. Şövalye çoktan orada oturmuş onları bekliyordu. Kapının ötesinde, patikada daha fazla magefire meşalesi sıralanmıştı.

Lio, "İleriye giden yol bu gibi görünüyor," dedi.

"Bir sonraki tuzağın kahinlik gerektirmesini bekliyorum," diye uyardı Cassia.

"Siz ikiniz diplomatsınız," dedi Mak. "Kahinliğe yatkınlığınız olsun ya da olmasın, bu işten sıyrılmamız için konuşabileceğinizi söyleyebilirim."

Cassia geldikleri yöne baktı ama Lyros başını salladı. "Tek çıkış yolu ileri gitmek."

Lio, Cassia'nın elini tuttu. *Bir yolunu bulacağız.*

Bir sonraki meydan okumayla yüzleşmek için taşların arasından yürüdüler.

CASSIA BİR ADIM İLERİ ATTİ ve bataklık sanki onu dikili taşların içinde bırakmışlar gibi kayboldu. Ama onlar da kaybolmuştu.

Kulenin en üst odasına geri dönmüşlerdi. Ama burası artık kasvetli bir depo odası değildi.

Oda, şimdi yemyeşil bir ışıkla parlayan nonagram dışında boş ve karanlıktı. Sembol yere çizilmişti.

Kül ağaçları ve kemik kokan ışıldayan bir toz. Karmaşık, birbirine kenetlenmiş desen bir tür dokuz köşeli yıldız oluşturunuyordu ve merkezinde küçük bir dikili taş yükseliyordu.

"Bu neden Hesperine yiyen sarmaşıklardan ve öldürülemeyen kurtlardan daha tehlikeli görünüyor?" Mak sordu.

"Çünkü biz onu daha az anlıyoruz," diye yanıtladı Lio.

Lyros parlayan çizgilerden uzak duran Knight'a baktı. "Kimse içine adımını atmadı."

Lio başıyla onayladı. "Cassia onu gücüyle inceleme fırsatı bulana kadar olmaz."

Sembölü daire içine aldı, dikili taşı her açıdan inceledi ve izin alanına tekrar baktı. Lustra'nın gücü işitme duyusunu güçlendirmiş gibi, sessiz odada bir ses çıkarabildi. Nonagramın kıvrımları ve noktaları boyunca yankılanıyor gibi görünen bir mırıltı.

"Hepiniz bunu duyuyor musunuz?" diye sordu.

Lio kaşlarını çattı ve başını salladı. "Ne?"

"Kulenin bir sesi var," dedi kadın.

Mırıltı daha da şiddetlendi ve sembolün dış kenarına doğru yaklaştı.

Lio onun elini tutarak geri çekilmesini sağladı. "O ses ne diyor?"

"Bilmiyorum." Bu kısacık sözcükler onun anlayışının ötesinde bir vahiy içeriyor gibiydi.

Btana Ayal'a nüfuz etmiş olan fısıltıları, bir zamanlar o büyük şehirde yürümüş olan tüm ataların seslerini hatırlamadan edemedi. Kendi atalarından biri tezahür edip ona kehanet gücünü kısa süreliğine bahşedene kadar onları anlayamamıştı.

Bu yeteneğe bir daha asla sahip olamayacaktı.

"Bu kesinlikle bir kehanet testi," dedi. "Sizinle birlikte dinleyebilir miyim?" Lio sordu.

"Lütfen." Duygularını ona açtı.

Aralarındaki bağ sayesinde ona yaklaştı ve zarafet birliktelikleri arttı. Onu gözlerinin arkasında, derisinin altında hissetti. Sesi kulaklarında sessizce yankılandı. *İnsanken ruh geçidinden geçmek böyle bir şey mi?*

Evet. Ve parçalanmış kapıda duyduklarım. Ama bu imkansız. Atalar Tenebra dilinde konuşamaz.

Şaşkın bir ifadeyle kaşlarını çatarak yaklaştı. *Daha önce hiç görmediğimiz bir kehanet büyüünün tezahürü olmalı.*

Eğer yanlış bir hamle yaparsam, sonuçları diğer tuzaklardan çok daha kötü olabilir. Sarmaşık ve kurtlar bizi fiziksel olarak tehdit ediyordu ama kehanet zihinlerimizi etkileyebilirdi.

"Yapabileceğimiz tek şey diğerleriyle olduğu gibi bu meydan okumayla da yüzleşmek." Lio onun arkasına geçti ve bir elini kolyesinin üzerinden doladı, diğer eliyle de hançerini tuttu. Bu hareket iyileşmekte olan koluna acı veriyor olmalıydı ama tereddüt etmedi.

"Bekle." Lyros bir elini kaldırdı. "Korumalarımız çalışıyor." Mak başını salladı, yüzü hâlâ solgundu.

Lyros ona, "Bırak da büyüü tek başıma halledeyim," dedi.

"Hiç şansınız yok majesteleri." Mak'ın büyüü Lyros'unkine katılmak için yükseldi ve koğuşlarının karanlık sabitliği herkesi sardı.

"Bu gerçekten kuleye geri döndüğümüz anlamına mı geliyor?" Cassia merak etti.

Lio'nun thelemancy'si onun zihnine dokunarak Birlikteliklerine yeni bir boyut kattı. "Sanırım öyle. Benim büyüüm de işe yarıyor. Lustra'nın yaratımından ayrılmış ve dünyaya yeniden girmiş olmalıyız."

"Bu nasıl mümkün olabilir? Kule tamamen farklı görünüyor."

"Hâlâ adım atamıyoruz, demek ki burası da Lustra büyüünün etkisi altında."

"Evet. Evet, hissedebiliyorum. Yanılıyor olabilirim..." Esprili olmayan bir kahkaha attı. "Bu konuda her zaman yanılıyor olabilirim. Ama bunun kulenin sırlarını koruyan son tuzak olduğunu sanmıyorum. Bence bu sırrın kendisi olabilir."

Lio'nun gücü zihin koğuşunu doldurdu. "Eğer bu kehanet büyüü İradelerimizi etkilerse, bizi korumaya çalışacağım."

"Koğuşlarımız hazır," dedi Lyros.

Cassia büyüü bırakma alanından yukarı kanalize ederek tamamlanmamış odaklarına yönlendirdi. Hançeri ve kolyesi ölçsüz akışı engelledi. Fısıltılar daha da yükseldi.

Onu öne çağırdılar. Sembolün içine adım attı ve Lio da onunla birlikte hareket etti, böylece ikisi de yıldızın bir noktasının içinde durdular.

"Büyünün dengesi bozulmuş gibi hissediyorum," dedi. "Mak... Lyros... sembolün içinde bize katılmak ister misin?"

"Neye ihtiyacınız olursa," diye yanıtladı Mak.

"Nerede duracağız?" diye sordu Lyros.

"Her biriniz yıldızın bir noktasını alarak bizimle bir üçgen oluşturun."

Mak nonagramın bir bölümüne adım attı, Lyros ise asasını yere vurarak diğerine geçti. Onların auralarının sembolün sınırından geçtiğini hissedebiliyordu. Büyü güçleniyordu ama ona düzensiz bir kalp atışı gibi geliyordu.

Cassia kaşlarını birbirine yaklaştırdı. Düzensiz büyü gözlerinin arkasında bir baş ağrısı oluşturuyordu. "Hayır, bu da doğru değil. Neden doğru hissettirmiyor?"

Lio'nun büyüü tekrar duyularına ulaştı. "Emin değilim. Bu nonagram gibi bir şeyle hiç karşılaşmadım. Başka hiçbir büyü paradigmasında üçlere dayalı büyü kalıpları yoktur."

Büyü, üç yakınlık kullanmasını gerektiriyordu. Sadece bir tanesiyle seslere cevap verme umudu var mıydı?

Hayır, Cassia'nın tek bir Lustra yakınlığından fazlası vardı. Kan büyüü de vardı.

"Hesperine büyü modelleri birleşmelere dayanır," diye mırıldandı. "Birleşmeler o kadar güçlüdür ki, karşıt güçleri bile birbirine bağlayabilirler..."

"Beden ve ruh," dedi Lio. "Dikenler ve güller. Hulaia ve haima."

Haima, kan büyüünün paradigması. Cassia'nın dişleri aşağı kaydı. "Bunu Hesperine yöntemiyle yapacağız ve eğer Değişen Kraliçe bundan hoşlanmazsa, sırlarını saklayabilir."

Lio'nun sert gülümsemesini birlikteliklerinde hissetti. "Atalarınızın sembolünde sapkınlık yapmanın çözüm olduğunu düşünüyorsanız, o zaman yapacağımız şey bu."

"Sonuna kadar seninleyim," dedi Mak, güçlkle ayakta durmasına rağmen.

Lyros, Majesteleri için bir endişe yumağıydı ama o da tereddüt etmedi. "Hadi Lustra'ya Hespera'nın dikenlerinin tadına bakalım."

Cassia, Deneme kardeşlerine birbirlerine yaklaşmalarını işaret etti. "Siz ikiniz Lio ve benim karşımda aynı noktada durun."

Birbirlerine destek olmak için kollarını dolayarak sordular.

Cassia Rosethorn'u kaldırdı ve iki eline de birer kesik attı. Kan damlacıkları kesiklerden uçtu ve büyüünün çekiciliği ile İradesinin iticiliği arasında havada asılı kaldı.

Yeni havaya yükselme yeteneği yarışmayı kazandı. Kanı ona itaat etti, havada süzülerek yere indi. Seçtiği parlayan yeşil çizgilerin üzerinde gezinerek nonagramdan kendi sembolünü oluşturdu. Beş taç yaprağı ve beş diken, Hespera'nın Gülü'nün üzerine kıpkırmızı olarak basılmıştı.

Atalarının izlerini. Bir yaprağını Mak ve Lyros'un etrafına doladı, bir dikenini ona ve Lio'ya doğrulttu ve gülün merkezini dikili taşın etrafına çizdi.

"Evet," dedi Lio, "bu işe yarayabilir!"

Kanayan ellerinden birini kolyesine bastırdı, diğerinden Rosethorn'a kan damlıyordu. İzin verilen bölgenin gücü bölündü ve odaklarına aktı. Vahşi, kaotik bir üçüncü güç akımı kayıp odağını aradı.

"Birleşik bir ve iki odağım var," dedi Lustra'ya dişlerinin arasından. "İster alın ister bırakın."

Kendini destekledi ve damarlarında akan kan büyüsünü çekti.

Hesperin gücü gülün çizgilerine aktı ve bunun doğruluğu, rahatlama gözlerini yaşarttı. Kan büyüsünün akımı bitki büyüsünü de beraberinde çekti. İzin alanının gücü, en dar vadiden geçmeye çalışan azgın bir nehir gibi titredi ve arttı. Lio kızın etrafını sararak onu saldırıya karşı korudu.

Kendini küçük hissediyordu. Uçsuz bucaksız Lustra, üzerine yuvarlanıp onu toza dönüştürmekle tehdit ediyordu.

Hayır. O ölümsüzdü. Hespera tarafından yeniden yaratılmıştı, yaratılışın gücünden korkacak hiçbir şeyi yoktu.

Sabitlenmemiş üçüncü akım yerine oturdu ve eserlerinden akan iki kanalla birleşti. Bırakma alanından akan doğanın gücü, kan büyüsünü Hespera'nın gülünün dikenlerine ve yapraklarına kadar takip etti.

Lio'nun nefesi kesildi. "Tanrıça korusun. İşe yarıyor. Bunu yapabilirsin Cassia."

Etrafında kan lekeleri uçuşuyordu. Onların kokusunu aldı ve Lio'nun kanı olduğunu fark etti. Savaşlarının üzerinde bıraktığı her leke derisinden, saçlarından ve cüppesinden yükselip ıslak ve parlak bir şekilde gülün ortasına düşüyordu. Mak şaşkın bir ses çıkardı, göğsündeki kanın kalkıp merkeze akmasını ve büyü'nün Lyros'tan aldığı kanla karışmasını izledi.

Nonagramın yeşil çizgileri karanlığa karıştı. Büyü Ebah'ın kadim deseninden sıyrıldı ve Hespera'nın Gülü'nün her yaprağı ve dikenini boyunca yeniden şekillendi. Tüm kaosu dengede tutan iki düğümle birlikte şarkı söylüyordu - biri onun ve Lio'nun etrafında dönen güç konsantrasyonu, diğeri Mak ve Lyros'u çevreliyordu.

Kolyesinin ve taşın anlayamadığı bir dilde birbirleriyle konuştuklarını duydu. Bu büyü tarafından yaratıldı.

kahinlik, insanların bilgeliği. Kelimelerin büyüsu. Bildiği eski dilin birkaç kelimesini kavradı.

"Ebah," dedi, sarmaşığın, bu büyüyü yapan büyücünün adı. Anasının bir yakarışı. Sonra Hesperinlerin ana dili olan Divine dilinde, "Ben bu çağda senin kızınım. Senin geçmişin benim hakkım."

Kolye sıcaktı, neredeyse eline değmeyecek kadar sıcaktı. Lio başparmağını onunkinin üzerinde gezdirdi ve bırakmadı.

"Ebah," diye ikinci kez sordu Cassia. "Ben senin ölümsüz kızınım. Sırlarınızı bana emanet edin, sonsuza dek benimle yaşasınlar."

Fısıltılar büyüyerek bir kakofoniye dönüştü. Taştan fışkırdılar ve Cassia'ya doğru koştular. Kanallama kolyesine çarptı ve onu sendeleyerek Lio'ya doğru geri gönderdi. Büyü göğsüne akarken Lio onu sıkıca tuttu.

Işık, nonagramın desenleri boyunca ilerleyerek sembolü satır satır sildi. Dikili taş gözlerinin önünde ufalanarak toza dönüştü.

"Hayır, hayır-" diye başladı.

Ama fısıltılar onu böldü. Şimdi de kolyesinden geliyorlardı.

Büyünün akımı azaldı ve onu hafif ve dengesiz hissettirdi. Fısıltılar sanki uyumaya gidiyormuş gibi sessizleşti. Ama kolyesinin içindeki büyünün hissi değişmişti. Büyümüştü.

Mak ve Lyros yavaşça koruyucularını indirdiler. İlk konuşan Lyros oldu. "Az önce ne oldu?"

"İnanılmaz." Kendisi de ölümsüz olan Lio'nun sesi nefes nefese çıkıyordu. "Taşın içindeki büyü başka bir objeye aktarılmak üzere tasarlanmıştı. Cassia'nın kolyesinin içindeki büyülerle birleşti."

Elini hafifçe vurdu ve taşın durduğu yerde bir kan izi daha bıraktı. "Ve bunu Hespera'nın şartlarına göre yaptık."

Döşeme tahtaları gıcırdadı, sonra taze kan lekesinin altındaki tahta çatladı ve meydan okuyan Ayin çemberlerinin ortasında siyah güllerden oluşan bir sarmaşık çiçek açtı. Büyü, sarmaşıklarda, büyülerinin kanlı çizgilerinde ve dördü arasında savaşın sadece güçlendirdiği Birlik'te yankılandı.

"Hiçbirimizin Kış Gündönümü'nü böyle geçirmeyi beklemediğini biliyorum," dedi Cassia, "ama bu Hespera'nın onuruna düzenlediğimiz Ayin olsun."

OceanofPDF.com

GERÇEK KULE

CASSIA KOLYE ÜZERİNDEKİ INTRAKTİF OYMALARI İZLEDİ. Güç. Cevaplar. Parmaklarının ucunda ama ulaşamayacağı bir yerde.

"Yalnızca bir sorun var," dedi. "Bu büyünün ne işe yaradığı hakkında hiçbir fikrim yok. Hâlâ işimize yaramıyor."

Lio'nun gülümsemesi soldu ve yerini tanıdığı sert kararlılığa bıraktı. Kaybettiği sihirleri geri getirmek için ettiği imkânsız yemin. Sanki onun gücünü teslim edene kadar dünyayı çıplak elleriyle sarsacakmış gibi.

"Burada çok şey korunmuş," dedi Cassia. "Belki de diğer Lustra bölgelerinde öğrendiklerimizden daha fazlasını öğrenebiliriz."

"Evet," diye cevap verdi. "Kulenin geri kalanını arayalım. Büyüyü anlamamıza yardımcı olacak ipuçları olabilir."

Knight onları Ritüel çemberinin dışında bekliyordu. Onu rahatlatmak için kulaklarının yumuşak tüylerini okşadı, sonra merdiven boşluğuna açılan kapıya uzandı. Kapı o dokunmadan açıldı. "Sanırım tüm kule beni Ebah'ın soyundan gelen biri olarak tanıdı. Zamanı gelmişti."

Cassia sonunda Rosethorn'u kınına soktu. Mak ağır silah kemerini Lyros'a teslim etti ve onun taşımaya izin verdi.

Destek için birbirlerine yaslandıklarını görünce kalbi sızladı. "Bu kule artık bizim kaçak Sığınağımız. Size dinlenebileceğiniz bir yer bulalım."

Terk edilmiş hallerinden inanılmaz bir şekilde dönüştürülmüş diğer odalardan aşağıya doğru ilerlediler. Yatak odasında bronz bir avize, eski kulenin ihtişamına sıcak bir parıltı katan büyü alevler saçıyordu. Kalın kirişlerden oyulmuş geniş bir yatağı lüks kürklerle kaplıyordu. Duvarlarda sarmaşıklar yeşermişti ve soğuk zemin Cassia'nın kolyesindeki triquetra gibi desenlerle dokunmuş halılarla ısıniyordu.

"Eski yıldızlar adına..." Lio pencereye gitti ve dışarı baktı.

Lyros'un yüzünde tedirgin bir şaşkınlık ifadesi vardı. "Sanki başka bir zamana adım atmışız gibi geliyor. Ama bu mümkün değil, değil mi?"

"Hayır." Lio pencereden dışarıyı işaret etti. "Kendi çağımızda, aynı kuledeyiz."

Cassia da ona katıldı ve aşağıya bakarak karla kaplı ormanı, kasvetli bailey'i ve ahırların sazdan çatısını gördü.

"Bunların hepsinin parçalanmış olması gerekirdi," diye itiraz etti Lyros. "Hesperine'in bakımı olmadan kumaş, tahta ve benzeri şeyler on altı yüz yıl dayanmaz."

"Cassia'nın kolyesi dayanmış," diye belirtti Lio. "Büyülü ateşler hâlâ yanıyor. Lustra tüm bunları bir şekilde sürdürüyor."

Cassia bir daire çizerek döndü ve her şeyi anladı. "Yani kulenin bu... versiyonu... başından beri burada mıydı?"

"Gerçek kule," dedi Lio, "insanların görebildiği yıkık dökük bir cepheyle korunuyor. Tıpkı Solorum ve Patria'daki geçitler gibi, sadece çok daha karmaşık bir şekilde gizlenmiş."

"Bunların hiçbiri mantıklı değil." Mak esnedi.

"Hayır, öyle değil." Lio'nun aurasındaki sertlik kaybolmamıştı. "Ama işimiz bittiğinde geçecek, bunu bir kenara yazın."

Cassia'nın zihni, bilmeden Değişen Kraliçe'nin sırlarının içinde uyuduğu tüm geceleri düşünerek döndü. Elini yatağın üzerindeki dokuma battaniyelerden birinin üzerinde gezdirdi. Ebah bunu kendi elleriyle mi yapmıştı? "Burası diğer yerlerden farklı. Bir şekilde daha kişisel. Sanki kapıdan yeni çıkmış ve her an geri dönecekmiş gibi."

Ebah'nın yatak odasının karşısında geniş bir oda daha buldular. Bu oda, boş silah rafından pek kullanılmamış gibi görünen düzenli yatağa kadar kesinlikle erkeksi bir dokunuşa sahipti.

Lio kaşlarını kaldırarak Cassia'ya baktı. "Görünüşe göre Lucian kraliçesini çoğu zaman odasında ziyaret ediyormuş."

Lyros, hâlâ topallıyor olmasına rağmen Mak'ı yatağa götürdü ve yatağın kenarına oturttu. "Artık ayağa kalkman gerekiyor."

"Kuleyi aramayı bitirmeliyiz," diye itiraz etti Mak.

"Cassia ve ben bunu yapacağız," dedi Lio.

"Artık burada güvendeyiz." Sözsüz bir anlaşmayla onunla birlikte kapıya yöneldi.

"Atlar," diye seslendi Mak arkalarından. "Onları kalenin içine götürmeliyiz, böylece Lustra'nın büyülerini tarafından da korunmuş olurlar."

"Onlara zemin katta bir yer yaparız," dedi Lyros. "Daha sonra." Mak yine homurdanmaya başladı.

Lyros en buyurgan ses tonuyla, "Daha fazla kana ihtiyacın var," diye araya girdi. "Şimdi."

Mak'ın dudaklarında bir sırıtış belirdi. "Bu durumda, tek başıma dinlenmeyeceğim sürece eski bir savaşçının yatak odasında ayaklarımı uzatmaya ikna olabilirim. Herkes ünlü Büyücü Kral'ın uyuduğu yerde dişlerini parlattığını söyleyemez."

Cassia gülümseyerek Lio'yla birlikte kapıyı kapattı.

Kulenin alt katlarına doğru sürüklendiler. Bir odadaki boş zırh sehpa savaşa gitmiş bir kraldan bahsediyordu. Lucian'ın kalkanları ve sancaklarından oluşan bir koleksiyon hâlâ duvarları süslüyordu, belki de ona özel bir memnuniyet veren zaferlerin hatıralarıydı bunlar.

Ama bu kulenin bir büyücüye ait olduğu açıktı. Hâlâ tezgâhın üzerinde duran yarı bitmiş bir goblenin bulunduğu bir dokuma odası vardı. Bir oda tamamen siyâsına adanmış gibiydi, kırılganlardan hâlâ kokulu otlar sarkıyordu.

Lio havan toplarını, havanellerini ve küpleri incelemek için durakladı. "Bunlar kesinlikle Büyük Tapınak Çağı'nın sonundan kalma Lustri çömlekleri! Sadece Prens Iulios'un müzesinde kırık parçalar görmüştüm!"

Cassia çenesini kapatmaya çalıştı ama buldukları her şeye hayran kalmıştı.

Birinci kattaki yemek salonuna ulaştıklarında Lio içini çekti. "Kütüphane yok. Sanırım Lustri'nin esas olarak sözlü bir kültüre sahip olduğunu düşünürsek, bunu ummak çok fazla olurdu."

"Onlarla birlikte çok şey öldü," diye mırıldandı Cassia.

Ocağın önünde iki yüksek arkalı ahşap sandalye duruyordu. Knight alevlerin ışığında kürk halının üzerine uzandı. Ölü bir kralın ebedi büyüleri ateşi için, Hesperine hisleri onu uzak durması konusunda uyarsa da, oldukça rahattı. Buradaki tüm büyüler gibi alevler de onu hem çağırıyor hem de itiyordu.

Kolu, Lio'nun görmezden geldiği acıyla zonkluyordu. Sandalyelerden birine vurdu. "Buraya gel. Yarana bir bakayım."

Koltuğuna gömüldü. Savaşta yorgun düşmüş olsa bile, orada otururken asil ve güçlü görünüyordu. Onun için ateş büyücüsü yoktu. Bu Silvicultrix artık yanında ölümsüz bir büyücü kralla kuleyi yönetiyordu.

Onun kucağına oturdu ve kırılgı inceledi. "Ayarlanmasına gerek yok. Uzun bir içki seni kendine getirir."

Bileğinin iç tarafındaki damarın izini sürdü. "Ya sen, gülüm? Sen iyi misin?"

İçini rahatlatana kadar onun kanını kabul etmeyeceğini biliyordu. Ama güven verici bir söz bulmakta zorlandı. "Büyüsünün Mak'a yaptıkları için atamı affedebileceğimden emin değilim."

"Bu senin hatan değil."

"Kendi kendini suçlamakla bu kadar meşgulken bana kendimi suçlamayı bırakmamı söyleyemezsin."

İçini çekti ve uzaklara baktı, ateş zarif profilini altın rengine boyuyordu.

Adamın yüzünü tekrar kendisine çevirdi. "Bunu çoktan öğrendik, Majesteleri. Hespera bunu bize Son'da, Yeteneklerim beni yok edebilecekken öğretti. Kendimizi affetmeliyiz. Bunu hatırlamama yardım edebilir misin?"

"Haklısınız. Bu ders her zaman yanımızda taşımamız gereken bir hediye." Ona hüzünlü bir gülümseme verdi. "İnatçı zihinlerimiz nihayet öğrenene kadar, her yeni pişmanlığımızda bunu birbirimize hatırlatalım."

Elini onun göğsünde gezdirdi. Sorun olan akılları değil, kırık kalpleriydi.

"Biliyorum," diye fısıldadı.

"Evden ayrılmak zorunda kaldığımızdan beri pusuya düşürülmekten başka bir şey yapmadık. Bir sonraki savaşıma bu kadar kör girmeyi göze alamayız."

"Hayır," diye kabul etti. "Ama fazla zamanımız yok." "Hayır," diye sıkıca cevap verdi.

Barış ve savaş. Hazırlık ve zaman. Onları karşıt yönlelere çeken pek çok zorunluluk. Çözümü yokmuş gibi görünen pek çok çatışma.

"Başka seçeneğimiz olduğunu sanmıyorum," dedi Lio. "Miranda'yla yüzleşmeye hazır olana kadar burada durmak zorundayız. Onunla Castra Roborra'da buluşmaya gittiğimizde her şeye hazırlıklı olmalıyız."

Cassia onun alnındaki çatlağın izini sürdü ve o da gözlerini kapattı. "Gerçekten Kallikrates'in kapıya ne kadar yakın olduğunu düşünüyorsun?"

"Bizden daha yakın," diye itiraf etti Lio. "Evet."

İçindeki büyü birdenbire çok ağır gelmişti, ölümsüz bedeninin bile taşıyamayacağı kadar çoktu.

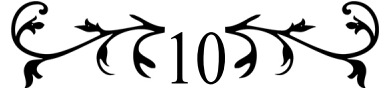
Kalp avcısının karlar içindeki cansız bedenini gördü. Deniz fenerindeki masum ölümlülerin parçalanmış bedenlerini.

Mak'ın kalbinden akan kan. Kendi kanayan eli kapıya doğru uzanıyordu.

"Denemeye devam edeceğim," diye söz verdi Lio'ya, kendisine ve eğer dinlenmek için uzanırsa Kallikrates'in yok edeceği herkese.

"Ve seninle denemeye devam edeceğim," diye yemin etti Grace.

OceanofPDF.com

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

SİLAH USTASI

CASSIA, Büyücü Kral'ın serseri bir Hesperin topluluğunun cephaneliğini kendi çalışma odalarına çevireceğini hayal edip etmediğini merak etti. Bu çağla ilgili her şeyin onun ve Değişen Kraliçe'nin hayal ettiklerine benzediğinden şüpheliydi.

Özellikle de dişlerini çıkarmış, Grace kuzeninin ölümsüz çenesine çarpan eli acıyarak orada duran torunları.

"Yüzün nasıl bu kadar sert olabilir?" Yarılmış parmak eklemlerinin iyileşmesini izledi. Savaş cübbesinin kırmızı-kahverengi kumaşını şimdi yeni bir kan lekesi süslüyordu.

Mak, onun indirmeyi başardığı tek yumruktan etkilenmemişti. "Gittikçe daha iyi oluyorsun."

"Sanırım sana vurmama izin verdin."

"Eğer böyle bir şey yapsaydım," dedi masumca, "bu öğretim amaçlı olurdu. Hâlâ bir insanın kas hafızasına sahipsin. Bir Hesperine gibi hareket etmeyi öğrenmeli ve bunu sadece ölümsüz reflekslerin seni kurtarmaya geldiğinde değil, bilerek yapmalısın."

"Ders için teşekkür ederim. Belki bir sonraki savaşımızı bir kılıç kalçamı yarmadan atlatabilirim."

Onu Lio ve Lyros'un izlediği banka doğru şefkatli bir şekilde itti. "Pekâlâ Lio, sıra sende. Gel buraya, seni ezilmiş, zayıflamış kaydırma solucanı."

Lio, Cassia'nın kanlı parmak eklemlerini öpmek için durakladı. Cassia onun İmparatorluk pantolonundan başka bir şey giymeden yalınayak deri minderlere basışını izledi.

Mak'la yüzleşti, kanla doğmuş boyundan burnunun aşağısına bakıyordu. "Geçtiğimiz sonbaharda Flavian'ın yüzünü kırdığımda en azından birkaç yeni kas kazandım."

"O gevşek paçavrayı kum torbasına çevirirken elde edebileceğinden daha fazla kasa ihtiyacın var. Tendo'nun yüzünü toprağa gömdüğü zamanlardan bir şeyler öğrendiğini kanıtla." Mak kollarını çıplak göğsünün üzerinde kavuşturdu. O da

Bu gece pantolonla idman yapıyorlar, herkesin cübbesi savaştan sonra yıpranmış durumda.

Cassia Lyros'un yanındaki banka çöktü ve Lio'nun katlanmış savaş cübbesini eline alıp hasarı inceledi. Burnunu kumaşa gömme ve dikenli bir genç kan gibi Grace'inin kokusunu alma dürtüsüne direndi. "Onarımı gerçekten görmemiz gerekiyor."

Lyros'un bakışları Mak'ın üzerinde gezindi. "Acelemler yok. Senin var mı?"

Cassia, birkaç esneme hareketiyle ısınan Lio'nun sırtını izledi. Tam olması gerektiği kadar kaslıydı. "Bir kez daha düşündüm de, içinde bulunduğumuz tehlikeli koşullarda dikiş dikmek pek de önemli görünmüyor. Açıkçası, çıplak göğüslü antrenman seansları öncelikli."

Lyros yarı sırttı ve o da buna sevindi. Mak yaralandığından beri pek gülümsememişti.

Mak yumruklarını kaldırdı ama Lio başını salladı. Elini, şimdi Büyücü Kral'ın bronz ve demir silahlarının arasında asılı duran soluk adamas silahlarına doğru uzattı. Lio'nun asası havalanarak onun avucuna düştü. "İhtiyacım olan şey silah ustamızdan bir ders almak."

Mak'ın alaycı mizahı soldu.

"Aklınıza bir şey koyduğunuzda," dedi Lio, "bunu yarım yamalak yapmazsınız. Silahları kullanmak için Hesperine dövüş stilini geliştirmeden onları dövmezsin."

Mak ayaklarının üzerinde kaydı.

"Öyle," diye konuştu Lyros. "O Hediye Koleksiyoncularına nasıl mızrak fırlatacağımı nereden bildiğimi sanıyorsun?"

Mak, "Bu devam eden bir çalışma," dedi. "Üzerinde çalıştığım şeyi Blood Errant'a gösterip tavsiyelerini isteyecek halim yok."

Lio Son Söz'ü iki elinin arasına aldı. "Siyah Güller'e gösterebilirsin." Mak'ın peçeleri kaydı Cassia onun acımasız kabullenişini hissetti. Anlamıştı.

Tıpkı onun gücünü kucaklaması gerektiği gibi, onun da onlara silahlarını iyi ya da kötü sonuna kadar kullanmayı öğretmesinin zamanı gelmişti.

Yüzünde bir karar ifadesi belirdi ve başını salladı. "Kan Emici'den öğrenebildiğim bir şey de Hediye Toplayıcıların derme çatma silahlarını nasıl kullandıklarıydı. Savaş tarzımızı büyücülerin taktiklerine karşı bir savunma olarak tasarlıyorum, Hesperine savaş sanatlarına dayanıyor ve Küller'den birkaç numara ekliyorum."

"Kulağa harika geliyor," dedi Lio.

Mak, Lio'nun asasını işaret etti. "Senin için bir asa seçtim çünkü uzun menzili, sen büyü yaparken rakiplerini senden uzak tutmana yardımcı olacak. İyi kullanıldığında, bunun gibi bir çeyrek asa etrafınızdaki alana hakim olmanızı sağlayacaktır. Elinde tahta sopa olan bir insanın ne kadar tehlikeli olabileceğini asla hafife alma..."

Lio güldü. "Ve adamas sopalı bir Hesperine...?"

"Korkunç bir düşman olma potansiyeline sahipsiniz. Ancak bir dezavantajı ellerini savunmasız bırakması, bu yüzden onu nasıl düzgün tutacağınla başlayalım." Mak, Lio'nun tutuşunu ayarlayarak sabırlı bir gösteriye başladı.

Cassia Lyros'a, "O iyi bir öğretmen," diye yorum yaptı.

Yüzünde sevecen bir gülümseme belirdi. "O, Lyta'dan bu yana Stand'ın sahip olduğu en iyi eğitmen ve bunun farkında bile değil."

Mak, Bosko için çok iyi bir akıl hocasıydı. Onu ve Zoe'yi bir daha ne zaman göreceklerdi? Cassia şu anda kollarını küçük Grace-kardeşine dolamak için can atıyordu.

Lyros da süt emenleri düşünüyor olmalıydı ki, "Mak Stand eğitimine Zoe'den daha küçükken başladı, biliyorsun," dedi.

"Öyle değil mi?"

Lyros yüzünü buruşturdu. "Hayır. Hâlâ sanat çalışmalarımı boğuşuyordum. Daha doğrusu, Mak'ı spor salonuna kadar takip edebilmek için onları olabildiğince sık ekiyordum. Tanrıça, küçük bir aptaldım, ondan hoşlanıyordum ve onu neden bu kadar çok yumruklamak istediğimi bilmiyordum."

Cassia onları kendileri için çok büyük duygularla dolu iki masum süt çocuğu olarak hayal ederek güldü. "Bu yüzden mi eğitime başladın? Çocukluk aşkınıza ondan hoşlandığınızı nasıl söyleyeceğinizi bilemediğiniz için mi?"

" yukarı. Ama biliyorsun, bana yumruk atmayı öğreten Lyta değildi. Bana savaş sanatlarındaki ilk dersimi veren Mak'tı."

Cassia daha yakına eğildi. "Bunu bilmiyordum."

Lyros başını salladı. "Bir kil modelleme denemesinde daha başarısız olmuştum. Çok kızgındım. Mak, Mak olarak beni neşelendirmek istedi. Bu yüzden bana o gün öğrendiklerini gösterdi. Anladım ve *hoşuma* gitti."

"Ve sadece Mak'tan hoşlandığın için değil."

"Evet, gerçek eğitimen de keyif aldım. Bu yüzden antrenman seanslarından sonra bana ders vermeye devam etti. Lyta savaş sanatlarını ne kadar sevdiğimi fark ettiğinde, beni resmi olarak eğitmeleri için ailemle konuştu."

Mak şimdi Lio'nun esasını almış, ona bir dizi koruma hareketi gösteriyordu; yüksek ve alçak, sol ve sağ. Gösterileri, savunma duruşlarını Cassia'nın bile kavramasını kolaylaştırdı.

"Timarete ve Astrapas nasıl tepki verdi?" diye sordu.

"Bunun derslerime konsantre olmama yardımcı olacak iyi bir çıkış yolu olduğunu düşündüler." Lyros homurdandı. "Sonra da savaş sanatlarına olan takıntımın bir gençlik aşaması olduğunu düşündüler. Sanırım onlara Mak'ın benim lütfum olduğunu söyleyene kadar inkar ediyorlardı. Sonunda sanata karşı hiçbir yeteneğim olmadığını ve beni onunla birlikte Stand'daki geleceğimden alıkoyma umutlarının olmadığını kabul etmek zorunda kaldılar."

Cassia omzunu onunkine yasladı ve başını salladı. "Nasıl oldu da Orthros'un en sanatsal soyuna dahil oldun?"

"Bunlar yüzünden." Lyros ellerini uzattı ve parmaklarını oynattı. "Biliyorsun, Namentide bir çocukken Basiri yankesmiştim ve Kumeta'yla beni böyle buldular."

"Ve elbette Hesperinler olarak, hırsızlık girişiminizin karşılığını sizi Orthros'ta güvenli bir yere götürerek ödediler."

"Ailem, bir Hesperine'i yankesecek kadar becerikli ellerin büyük sanat eserleri yapmak için daha uygun olacağını düşünüyordu."

"Hmm. Ama burun kırmak için daha uygun oldukları ortaya çıktı."

"Mak'ın bana o gün öğrettiği gibi." Lyros oflayıp pufladı. "O iğrenç kil yığınının hâlâ evimizde tutuyor. Onu dışarı atmaya ikna edemiyorum." Mak Lio'nun esasını ona geri verdi, böylece Lio muhafızları çalışabilecekti. Lio sırayla onları geçerken Mak izledi ve Lio'nun hatalarını düzeltmek için durakladı. Burada ve orada duruş.

Cassia kollarını dizlerine doladı. "Orthros'tan ayrılmak zorunda kaldığımızdan beri böyle konuşma fırsatımız pek olmadı."

"Hayatta kalmaya çalışırken bunun için fazla zaman yok," diye onayladı Lyros.

Cassia onun sözlerini düşündü. Kan Birliği başkalarını anlama ve destekleme konusunda daha iyi olmasına yardımcı oluyordu. Ama yeni empatik yetenekleri, Lyros duygularını göğsüne bu kadar yakın tutarken pek yardımcı .

Bu yüzden basitçe sormayı denedi. "Nasılsın?"

Lyros bir kolunu onun omuzlarına doladı ve kısa bir süre sarıldı. "Sanırım hepimiz kadar iyi."

"Size bir özür borçluyum. Silahlarla ilgili dikkatli planınızın bu şekilde suya düştüğünü görünce nasıl hissettiğinizi tahmin edebiliyorum. Sen ve Mak

Büyüm bizi ele verene kadar her şey kontrolüm altındaydı. Olanların sorumluluğunu hepimizin paylaştığını biliyorum ama bu olaydaki rolüm için ne kadar üzgün olduğumu bilmenizi isterim."

"Silahların sen ve Lio için iyi bir yemin hediyesi olduğunu kabul ettiğim için kafamı muayene ettirmeliyim. Bunun size nelere mal olduğu için de çok üzgünüm."

"İkimiz de bir özür su birikintisine dönüştüğümüze göre, bir söz vermeye ne dersiniz? Graces'lerimizi daha fazla beladan uzak tutmak için stratejik hazırlıklar üzerinde birlikte çalışacağız."

Lyros'un gülümsemesinde umutsuz bir şeyler vardı. "Stratejilerim şimdiye kadar çok işe yaradı."

Cassia dikkatini Lio'nun dersinden başka yöne çevirdi ve onun yerine Lyros'u inceledi. Mak'ı izleyişinde onun bağlılığını gördü. Ağzının ve gözlerinin kenarlarındaki gerginlikte onun kalp acısını. Duruşundaki gerginliği. "Onunla ilgili her şeye o kadar aşıksın ki. Silahlarına bile."

"Onlara karşı bu kadar aptal olduğumuzda Zarafetlerimizi korumak zor."

"Mak silah dövmeye başladığında onu neden desteklediğinizi anlıyorum. Lio için pek çok kez tüm sağduyumu bir kenara bıraktım."

"Ama Stand'a katıldığımda ve onun ailesine girdiğimde verdiğim söz bu değildi. Majestelerine ettiğim yeminler değil. Onu korumak için yemin ettim."

"Bunu her gece yapıyorsun, Lyros."

"Bu sefer değil. Fevri davrandığında ona iyi bir örnek olması gereken kişi benim. Ama onu kendinden korumayı başaramadım."

Cassia kaşlarını çattı, düşündü. Lio'yu gücünün eşiğinden geri çekmenin nasıl bir şey olduğunu biliyordu. Ama birlikte, yapabilecekleri her şeyden korkmamanın önemini de öğreniyorlardı.

Lyros'a, "Sence de bu tek başına üstlenebileceğin büyük bir sorumluluk değil mi?" diye sordu. "Ve Mak'ın kendi kararlarını verebilecek kapasitede olduğunu düşünmüyor musun?"

Lyros'un ifadesi kapandı, peçeleri sıkılaştı. "Biz gençken her şeyin nasıl olduğunu görseydin anlardın. Mak'ın ailesiyle, özellikle de babasıyla ilişkisi son zamanlarda daha iyiye gitti. Öfkeli tavırlarının Kan Argyrosları arasında sürtüşmelere neden olduğu pek çok zaman oldu. Ve şimdi kaydettiği tüm bu ilerleme yok oldu."

Lyros'un ses tonunda kaba bir şey yoktu ama sözleri hâlâ canını yakıyordu. Belki de haksız olmadığı içindi. Deneme grubuna yeni katılmıştı. Ve aile, diplomasinin hâlâ öğrenmekte olduğu bir alanıydı. Onu kendisine güvenmesi için cesaretlendirme çabası, kendini daha da kapatmasıyla sonuçlanmıştı.

Mak sabah yıldızını eline aldı. Şimdi Lio'nun savunma esası hareketlerini kullanabilmesi için saldırıya geçti. Ciddi bir şekilde pratik yapmaya başladıklarında adamlar adamlara karşı çaldı.

Kule birdenbire bir sığınak gibi gelmemeye başladı.

Ölümcül dikenlerle kaplı KATI ADAM TOPU Lio'nun kalbine doğru savruldu.

Mak'ın ona gösterdiği gibi esasını kaldırdı. Silahlarının şaftları çarpıştı. Sivri uçlar göğsünden bir el genişliğinde uzakta durdu.

"İyi blok," dedi Mak, "ama neden yanlış blok kullanıldı?"

Lio tüm gücünü kuzenini durdurmak için harcadı ve hatasını üzüntüyle fark etti. "Zaten çok yaklaştımana izin verdim."

Mak bu pozisyonu bütün gün koruyabilecekmiş gibi görünüyordu. "Doğru. İşte bu yüzden bir Hediye Toplayıcı sana hançerle ulaşabildi. Asanın en büyük avantajı olan menzilinı doğru kullanmıyorsun."

Orthros Yıldızı yaklaştı. Lio dişlerini sıktı, kollarındaki kaslar yanıyordu. Sivri uçlar göğsündeki kıllara sürtündü.

Mak silahını elinden kaptı. Lio'yu geride tutan güç aniden yok oldu. Mak'ın bir sonraki hamlesine doğru öne doğru eğildi.

Orthros Yıldızı diz kapaklarının yanından geçti. Mak eğer hedeflemiş olsaydı bacaklarını kırabilirdi. Çok geç, Lio ayağını toparladı ve geriye doğru kaçtı.

"Çok yakındı ama iyi bir yedek plan." Mak avantajını kullanarak ona doğru ilerledi.

Lio tutuşunu vücuduna yaklaştırdı ve esasının ucunu dışarı doğru salladı. Tıpkı Mak'ın anlattığı gibi, Lio'nun ellerinin esasının bir ucundaki küçük hareketi, diğer ucunda geniş bir hareketle ödüllendirildi. Son Söz'ün uzak ucu, Mak Lio'ya ulaşmadan Orthros Yıldızı'nı uzağa fırlattı.

"Çok daha iyi," diye onayladı Mak. "Bir Hesperine gibi savaş. Şiddeti uzak tutmaya çalışıyorsun, kalbine hoş geldin demeye değil."

"Evet," dedi Lio, sesi kuzenininkinden çok daha gergindi. "Teklifinizin ruhu bu, değil mi?"

Mak bu sefer Lio'ya sağdan saldırarak dövüşlerinde hiçbir şeyi kaçırmadı. Ama peçeleri yine dalgalandı. "Okudun mu?"

Lio sağ gardıyla Mak'ı engelledi. "Sana yapacağımı söylemiştim." "Tüm bu olanlardan sonra bile mi?"

"Özellikle de bundan sonra."

Lio, Mak'ın sonraki birkaç saldırısına karşı kendini savunmaya odaklandı ve kuzenin konuşmasını bekledi.

"Peki," diye patladı Mak sonunda. "Ne düşünüyorsun o zaman?"

"Bu harika. Kan Emici bunu sekiz yüz yıl önce ilk kanların önüne getirmeliydi. Ama yapmadılar. Buna cesaret eden ilk Hesperine sizsiniz."

"Bunun beni onlardan daha cesur yaptığından şüpheliyim. Sadece daha düşüncesizim ve bu da bir şey ifade ediyor."

"Hespera'ya tapanlar güvenli yolu seçip otoriteye saygı gösterebilirlerdi, çoktan Tarikatların altında ezilmiş olurduk."

"Kia gibi konuşuyorsun."

"Haksız değil Mak. Orthros sapkınlığın en büyük gücümüz olduğunu unutmuş." Lio, Mak'ın sabah yıldızının tekrar alçaldığını gördü ve çarpışmaya karşı kendini hazırladı.

Mak, Lio'nun asasının ucunu sopasının sivri uçları arasına sıkıştırdı. "Belki de annesi haklıdır. Eğer bazı kurallara uymazsak, inançlarımız uğruna gücümüzü etrafa saçan Tarikatlardan farkımız kalmaz."

Silahları kilitlendi ve başka bir çıkmazda durdular. "Ben elinde silah olan bir diplomatım. İkiyüzlü olup olmadığımız konusunda felsefe yapacak konumda değilim. Ama bir şeyden eminim. Bu silahı yapan savaşçıya güveniyorum."

Mak iki eliyle sopasının kabzasını kavradı ve Lio'nun asasını uzaklaştırdı.

Lio momentumun etkisiyle geriye doğru dans etti ve asayı iki elinde dengede başardı.

Mak bu sefer ileri atılmadı. "Neden?"

"Bu silahı tek bir sebep için yaptın." Mak homurdandı. "Görünüşe göre hepimizi sürgüne yollamak için." "Hayır, seni mankafa. Onları sevginden dolayı yaptın."

"Felsefe yapmayacağını söylediğini sanıyordum."

"Ben deşilim. Bu sadece bir gerçek. Hepimize olan sevginiz bu teklifin her satırında açıkça görülüyor."

Cassia kenardan, "Teklifte ne yazdığını bilmek istiyorum," diye konuştu.

Mak sopasını elinden bıraktı ve Lio'dan onları izleyen Graces'e baktı.

"Ben de öyle," dedi Lyros.

"Ne?" Lio ona döndü. "Yani okumadın mı?"

Lyros başını salladı. "Mak yazarken bir kısmını Birliğimizden aldım. Ama bana göstermiyor."

"Aşk." Lio Mak'a bir bakış attı. "Zarafetini korumaya çalışıyordun."

Mak i çekti. "Peki. Herkes için özetleyeceğim çünkü Lio'nun açıklamasına izin verirsem bütün gece burada olacağız. Teklifim, Vekilharçların silah taşıması için birinci kanlardan ve Kralielerden onay talep ediyor. Sadece için. Herkesin Orthros'ta kılıçlarla dolaşmasına izin vermeden önce konuşmacılarımı teslim edeceğim. Bu sadece Sığınağımızı daha az güvenli hale getirir."

"Bu iyi bir politika," dedi Cassia. "Vekilharçlar sıkı bir eğitimden geçtiler ve halkımız için şiddetin yükünü taşımanın ne demek olduğunu çoktan anladılar. Merhametle savaşmayı öğrendiniz ve silahları şefkatle kullanacağınızı kanıtladınız."

"Benim teklifim ayrıca Vekilharçların Stand'da tam rütbeye sahip, reşit olmalarını gerektiriyor. Stajyerlerin silahı olmamalıdır."

Lio kıkırdadı. "O cümleyi Bosko için yazdığın çok açık."

Mak'ın bakışları düştü. "Adamas'a dokunmadan önce bizim yaşadığımız deneyimi yaşamasını, yumruklarını Tanrıça için nasıl kullanacağını öğrenmesini istiyorum."

"Onlara daha fazla silah üretme planınızdan bahsedin," diye teşvik etti Lio.

"Dvlecek ve Kraliçeler Koğuşu'nda saklanacaklar," dedi Mak.

"Ama Komne Denizi'nin diğer tarafında, Nike'ın demirhanesinin ve Waystar'ın olduğu yerde. Güney Orthros'ta, adalardan birinde Akofo Cephaneliği gibi bir demirhane inşa edebiliriz. Vekilharçlar devriye gezerken silahlarını yanlarında götürebilir, ancak görev dışında cephanelikte bırakabilirler."

Cassia, "Bu, mevcut politikanın mantıklı bir uzantısı gibi görünüyor," dedi.

Mak saçlarını geriye doğru itti. "Stand aynı zamanda Birinci Prens'in gözetimi altında silah taşıyan Hesperinler. Rudhira'nın Castra Justa'da bir demirhane bile isteyebileceğini düşündüm."

"Mütevazı davranıyor," diye araya girdi Lio. "Bu reformu en düşük riskle gerçekleştirmek için Ücret Yasası'nda yapılması önerilen değişiklikleri özetledi."

Mak, "Prens'in bunları onaylaması gerekir," diye cevap verdi.

Lio, "Bunu kendi gönlüne göre bir plan olarak göreceğine şüphe yok," dedi.

Cassia başını salladı. "Rudhira kuvvetlerini dikkatle seçer ve silahlar konusunda kime güvenilmesi gerektiğine karar verebilir."

Lio Mak'a bir adım daha yaklaşarak esasını yere bıraktı. "Hesperinlere silahlar konusunda güvenilebilir. Aynı sebepten dolayı ölümsüzlük konusunda da bize güvenilebilir. Hespera bizi kutsadı -ya da lanetledi- gücümüzü en üst düzeyde sınırlandırdı. Kan Birliği."

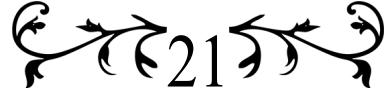
"Empati," dedi Cassia.

Lio'nun sevdiği ve acı çeken insanlarla dolu bir odada bu daha çok bir lanet gibiydi. Tüm duyguları tavan yapmış, zayıflayan peçe büyülerinin ham kenarlarından zonkluyordu. Tüm bunların ortasında Cassia'nın gizlenemeyen kalbi atıyordu. Bir zamanlar içlerinde en kapalı olanıydı ama şimdi en açık olanı.

Mak cevap vermeyince Lyros sessizliği bozdu. "Bu iyi bir teklif." Durakladı. "Keşke bana söyleseydin."

"Artık bir önemi yok," diye cevap verdi Mak hafifçe. "Kaçaklar samimi bir politika tartışması için Birinci Kan Çemberi'ne giremezler."

Ama Lio biliyordu ki, birinci kanlar bu teklifi görse de görmese de, Mak'ın Lyros'u bunun bir parçası yapmamış olması asla önemli olmayacaktı.

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

CAMIN ÇAĞRISI

"HAYIR," DIYE YALVARDI CASSIA.

Koleksiyoncuyu göremiyordu. Ama kapının önünde onunla birlikte olduğunu biliyordu.

"Hayır, lütfen," diye yalvardı ona. "Bunun dışında herhangi bir şey."

Onun kahkahasını duyamadı. Ama hissetti. Adam onun çaresizliğinin tadını iyi bir şarap gibi çıkarıyordu.

Kalbinden acı fışkırdı ve göğsünü sıktı. gibi, görünmeyen eli, içindeki güç ve vaat kıvılcımına uzandı. Tırnakları büyüğüne saplandı.

"Hayır, lütfen," diye hıçkırdı, büyüğüne ve kendine tutunmaya çalışıyordu.

Parmaklarının arasından kayıp gitti. Çok güzeldi. Sahip olduğu tek hazineyi ondan alıyordu ve sonsuza dek boş kalacaktı.

Kapı titredi. Boğuk çığlıkları ve taşın gümbürtüsü koridorlarda . Gücü boğazından akarken dizlerinin üzerine çöktü ve kapı çatırdayarak açıldı.

Gözyaşlarının bulanıklığı arasında, geçidin ötesinde ne olduğunu gördü. Bir öncekinden daha sıkı kapatılmış ikinci bir kapı.

"Cassia!"

Başka bir varlık koridorları doldurdu. Çok fazla güç. Yankılanan sesi dünyayı sözlerinin şekline göre bükebilirdi.

Glasstongue.

"Cassia!" diye tekrar seslendi ona.

Cevap vermeye çalıştı ama göğsüne hava girmiyordu. Boğazındaki acının içinden kelimeleri geçir.

İradesi taşları ve acıyı kesti. Koleksiyoncu'nun onu tutuşu paramparça oldu. Lio'nun kollarının onu sardığını hissederken, kırılan kapının görüntüsü -Ve arkasındaki bir sonraki geçit yok oldu.

CASSIA bir anda uykusundan uyandı ve havayı yumruklamaya başladı. Lio onun titreyen bedenini sıkıca kendisine doğru tuttu.

"Bu gerçek değil." Güçlü sesi onu yönlendirdi. "Bir günlük dehşetti. Elimden geldiğince çabuk seni oradan çıkardım."

Gerçek değildi. Sihrini hissetmek için çabalayarak kendi içine girdi.

Gücü içinden fışkırıyordu, gür ve yemyeşil. Karanlık ve ebedi. Bitki büyüsü, ama bundan daha fazlası. Ağzını hissetti ve parmağını dişlerinden birine kestiğinde rahatlayarak hıçkırdı.

"Sen bir bütünsün." Lio onu kollarında salladı. "Sen güçlüsün, benim ölümsüzüm. Bunu sana bir daha asla yapamaz."

Majestelerinin varlığı Birliktelikleri boyunca aktı ve onu yakınlığına çekti. Birlikte, damarlarındaki gizemli yolların izini sürdürdüler ve sihrinin geliştiğine dair ona güven verdiler. Ağlaması yatışana ve tekrar nefes alabilene kadar ona sarıldı.

Değişen Kraliçe'nin kendilerine ait olduğunu iddia ettikleri lüks yatağında doğrulup oturdu. Alacakaranlığın solmakta olan ışıltısı pencereden içeri giriyordu. "Beni Şafak Uykusu'ndan erken mi çıkardın?"

Lio onun yanına oturdu. "İlk kez bir Gece Çağrısı yapıyorum. İşe yaradığı için minnettarım."

"Ben de öyleyim." Kollarını kendi etrafında sardı.

Onun çıplak sırtını okşadı. "Nazik olmaya çalıştım ama korkarım başka bir Hesperine'in büyü kullanarak sizi uykunuzdan çekip çıkarması hiç hoş bir şey değil."

"Bir büyüğün, damarlarında kar fırtınası varmış gibi hissettiren bir bağırıyla genç bir kanı uyandırdığına dair hikayeler duydum."

"Amcam böyle ."

Lio'nun yüzünü okşadı. "Senin Gece Çağrın öyle bir şey değildi. Sesin kurtarıcı gibiydi. Teşekkür ederim."

Bu güç Lio'nun aurasında hâlâ yankılanıyordu. "Ona bu rüyanın bedelini ödeteceğim."

Cassia yutkundu. "Bunun bir rüya olduğundan emin değilim." Onu tekrar kendine çekti. "Benimle bu konu hakkında konuş."

Gördüklerini anlattı, farkına kalpleri birlikte daha hızlı çarpmaya başladı.

"Bu bir önsezi miydi?" Lio sıkıca sordu. "Lustra'dan henüz yapmadığı bir şey hakkında uyarı mı? Ya da..."

"Ya da zaten yapmış olduğu şeyin bir görüntüsü." Cassia onların en büyük korkusunu yüksek sesle dile getirdi. "Bilmiyorum. Sadece ilk kapıyı açma gücüne sahip olduğumu biliyorum. Çünkü onu benden aldı."

"Yandaki kapı düşmeden önce onu durdurmalıyız."

"HAZIR DEĞİLİZ." LYROS iki elini yemek salonundaki masaya dayadı.

"Biliyorum." Cassia ocağın titrek ışığında ellerindeki parşömenlere ve haritalara göz gezdirdi. Sadece sorularını gördü, aradıkları cevaplardan hiçbirini değil. "Castra Roborra'ya gitmeden önce daha fazla eğitim almayı tercih ettiğimi biliyorsun. Ama ne kadar zamanımız kaldığını rüyamdan anlayamıyorum."

"Daha fazla beklemeyi göze alamayız," dedi Lio. "Miranda ile yüzleşmeli ve elimizden gelenin en iyisini yapmalıyız."

Mak elini Lyros'un elinin üzerine koydu. "Hâlâ bir avantajımız var. Sürpriz. Koleksiyoncu en son Patria'da görüldüğümüze inandığı sürece savaşa odaklandığımızı düşünecektir. Ne kadar uzun süre beklersek, orada olmadığımızı ve onunla kapılara kadar yarıştığımızı anlaması için o kadar çok zamanı olur."

Lyros başını eğdi, kaşları düşünceyle çatılmıştı. Sonra doğruldu. "Doğru. Başka seçeneğimiz yok. Elimizden gelenin en iyisini yapacağız. Pratiği bitirecek vaktimiz olmamasına rağmen üzerinde anlaştığımız stratejiye bağlı kalalım. Miranda'yı yakalayacak kadar yıpratmak için birlikte çalışacağız, sonra da onu sorgulamak için buraya getireceğiz. Hepiniz rollerinizi anladınız mı?"

Mak başını salladı. "Siz savunma koşullarına odaklanırken, ben de uzaklaşmasını engellemek için ona Kanlı Pranga uygulayacağım."

"Yardımcı olabilecek bir şeyim var." Lio zincirle bağlı bir çift ağır demir kelepçeyi yere bıraktı. "Mak, bunların hâlâ çalışır durumda olup olmadığını söyleyebilir misin?"

"Çapraz kelepçeler!" Mak onları inceledi. "Evet, metal ve büyüler sağlam."

"Bir çifti nasıl ele geçirdin?" Lyros sordu. "Bunlar çok eski görünüyor."

Cassia eliyle aşağı doğru işaret etti. "Onları mahzende bulduk. Ebah'ın mı yoksa Lucian'ın mı olduğundan emin değiliz ama düşmanlarına karşı kullanmak için böyle şeylere sahip olmaları şaşırtıcı değil."

"Mükemmel bir keşif," diye yanıtladı Lyros. "Bunları Miranda'ya takmak, savaşın gidişatına bağlı olarak Kanlı Prangalar'ı takmaktan daha kolay olabilir. Lio, Cassia, savaşın size düşen kısmıyla ilgili sorunuz var mı?"

Lio başını salladı. "Ben sihirbazlığımı Mak'ın onu etkisiz hale getirmesine yardım etmeye odaklayacağım. Onu kuleye hapsedene kadar sırları araştırmak için bekleyebilirim."

Cassia ayaklarının üzerinde kaydı. "Silahlarımızın üzerindeki büyüğü ne zaman etkinleştireceğime dair işaretini bekleyeceğim."

Lyros elini Cassia'nın omzuna koydu. "Güllerine ihtiyacımız olacak." "Tereddüt etmeyeceğim konusunda bana güvenebilirsin," diye söz verdi.

"Güzel." Lyros onun omzunu sıktı.

Mak, Lio ve Cassia'ya "Siz ikinizin yine de dikkatli olması gerekecek," dedi. "Birkaç haftalık yoğun bir eğitim sizi Lyros ve benim ömür boyu sahip olduğumuz profesyonel becerilere ulaştıramaz." Lio'nun itirazlarını savuşturmak için bir elini kaldırdı. "Bu bir eleştiri değil, sadece sağduyu."

Cassia elini Knight'ın üzerine koydu ama savaşta yanında bir köpek olsa bile Mak'ın haklı olduğunu biliyordu.

"Bırakın Lyros ve ben en ağır darbeleri alalım," dedi Mak. "Kendini asilce feda etmenin zamanı değil, anladın mı? Bırakın savaşçılar olarak en iyi yaptığımız şeyi yapalım. Siz ikiniz büyüünüzü kullanmaya odaklanın ve zor durumda kaldığınızda savaş becerilerinize geri dönün."

Lio başını sallayarak onayladı.

"Pekâlâ." Lyros masadan bir adım geri çekildi. "Eyerlerimizi takalım. Harabelerden güvenli bir mesafede duracağız, sonra da at sırtında yaklaşacağız. Herhangi bir tuzak kurmadığımızdan emin olmak için yolumuzu dikkatle gözetlememiz gerekecek."

Cassia ürperdi, Miranda onları kandırıp kendisiyle birlikte oraya gelmelerini sağladığında Paradum'da onu ve Lio'yu bekleyen nekromantik tuzakları hatırladı. Lio'nun anıları da ortak zihin gözlerinde parladı. Dayanılmaz bir acı ve ardından gelen karanlık. Sonra uyandıklarında Lio duvara zincirlenmiş, kendisi de Hediye Koleksiyoncusu'nun çalışma masasına bağlanmıştı.

İşte buradaydılar, Miranda'yı Cassia'nın geçmişinden bir başka harabeye kadar takip ediyorlardı. Hediye, Cassia'nın onları bu noktaya getiren ihanetler için Miranda'yı ve kendisini affetmesine yardımcı olmuştu. Ama son karşılaşmalarından sonra Miranda'nın acısının ve öfkesinin daha da alevleneceğini biliyordu.

Lio onlara, "Dört Hediye Toplayıcısına karşı kendimizi koruduk," diye hatırlattı, "Cassia ve ben Miranda'yı daha önce de yenmiştik. Zafer imkânsız değil."

"Asla imkânsız değil," diye yanıtladı Lyros, "ama her zaman neye mal olacağı önemli."

"Onu canlı yakaladığımız sürece," dedi Lio, "buna degecek."

Hazırladıkları farklı sonuçlar Cassia'nın zihninde başka bir korkunç rüya gibi dolaştı. Kendisinin ve Miranda'nın olası geleceklerinden hiçbirini hoşuna gitmemiştir.

Cassia'nın boğazı düğümlendi. "Sence onu ondan kurtarmak için herhangi bir umut var mı?"

Mak ve Lyros karşılıklı bakiştılar.

Lyros nazikçe konuştu. "Sadakati değişen bir Hediye Koleksiyoncusu hiç olmadı. Bin altı yüz yıldır bir tane bile."

Uyuşuk bir şekilde başını salladı. "Bana karşı dürüst olduğun için teşekkür ederim."

"Gerçeği tercih ettiğinizi biliyoruz," dedi Lyros. "Bize göre, Lio onun zihninden ihtiyacımız olan bilgiyi aldıktan sonra, mümkün olan en iyi sonuç onu efendisinin onu diriltmek zorunda kalacağı noktaya kadar yenmektir. Belki o zaman intikam arayışından bir süreliğine kurtulmuş olursunuz."

Kaderleri bu mu olacaktı? Her ikisi de ölümsüz ve Eski Ustaların oyununun her turunda ebedi bir düelloya mı mahkumdu?

Lio'nun yanağına dokunuşu bakışlarını ona çevirdi. *Eudias'ı serbest bıraktım. Eğer büyücülüğüm Koleksiyoncu'nun Miranda üzerindeki etkisini kırabilirse, deneyeceğim.*

Cassia onun elini sıkıca kavradı. Adamın bu niyeti neden aklına fısıldadığını biliyordu. Lyros ve Mak bunu asla kabul etmezlerdi. Kendisinin de kabul etmesi gerektiğinden emin değildi.

Bu farklı, diye sessizce itiraz etti. Miranda, Eudias gibi masum bir kurban değil. Büyüsünü Kallikrates'e verdi ve ondan kendisini ele geçirmesini istedi. Eudias'ın yaptığı gibi onunla seninle savaşmayacak.

Biliyorum. Ama bir Gözetmen'in Kallikrates'le bağını koparmanın bir yolunu keşfedebildiğimi hayal edin. Onu en güçlü oyun taşlarından mahrum bırakabilir ve Hediye Toplayıcıları yeniden ölümlü yapabiliriz... ve belki de Miranda'ya farklı bir gelecek için biraz umut verebiliriz.

Bunun mümkün olduğuna inanmak istiyorum ama bir seçim yapmadığı sürece bunun mümkün olacağını sanmıyorum. Seni daha büyük bir tehlikeye atacaksa, özgürlüğü için onunla savaşma. Beni serbest bıraktığın için senden intikam almak için fırsat kolluyor.

Dikkatli olacağım, Grace söz verdi.

Öyleyse neden tedbiri Orthros'ta bıraktığını düşünüyordu? Miranda'ya karşı merhamet dolu sözleri Lio'ya geri dönerse, bunun için kendini asla affetmeyecekti.

HAİNLERİN MEZARI

LIO BAZEN ZİHNİN BÜYÜSÜNÜN ayrıntılı ritüellere veya karmaşık büyü malzemelerine uygun olmasını dilerdi. Bir büyü için fiziksel hazırlıklar yapmanın belli bir rahatlığı vardı. Bu hareketler bir büyücünün kendini kontrol altında hissetmesini sağlardı. Büyünün. Sonuçların.

Ancak Lio'nun yakınlığını kontrol etmek için kullanabileceği tek şey saf İrade'ydi. Kendini Miranda'yla yapacağı rövanşa hazırlamanın tek yolu eyerinde sessizce oturmak ve zihnini hazırlamaktı. Moonflower ve Freckles, Mak ve Lyros'un atlarını takip ederek Lio'ya kendi düşünceleriyle bolca, belki de çok fazla zaman bıraktı.

Miranda'nın zihnini gücü altında tuttuğu o anı düşünüp duruyordu. Ona ateş topları fırlatan isimsiz bir savaş büyücüsünden farklıydı. Belki de olmamalıydı - yok etme gücüne sahip olduğu her hayat hâlâ bir insan hayatıydı.

Ama Miranda Cassia'nın eskiden sevdiği biriydi. Hesperines onu Kallikrates'ten önce bulmuş olsaydı, Cassia gibi olabilirdi.

Ayrıca Cassia'nın büyüsunü de almış ve Majestelerini dehşet dolu günlerinde yeniden yaşadığı işkenceye maruz bırakmıştı. Bunu Kallikrates yapmıştı ama büyüü gerçekleştirmek için Miranda'nın ellerini kullanmıştı. Miranda bu elleri ona kendi isteğiyle sunmuş ve göğüs zırhına Cassia'nın kanından bir Hypnos Gözü çizmişti.

Lio, Miranda'nın başının avuçlarının arasında nasıl hissettiğini ve ona yalvaran bakışlarını hatırladı. Başarısızlığı yüzünden Efendisinin gazabını üzerine çekmemesi için ona nasıl yalvardığını... Ta ki Kallikrates onun aracılığıyla konuşana kadar.

Benimle düello yapmak zorunda kalacaksın.

Miranda'nın iyiliği için değil ama Lio'nun onun zihnindeki sırları keşfetmesini engellemek için Lio'yla savaşmaya hazırды.

Lio kazanabilir miydi? Belki de. akan kuduz bir izin alanının gücüne sahipti, Lustra'nın Cassia'nın eşine en zor anında bir lütfu

İhtiyacı var. Bu gece sadece kendi gücüne güvenmek zorunda.

Cassia'nın birlikteliklerine dokunuşu onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. *Meditasyonu bıraktın ve fazla düşünmeye başladın. Bunu kendin için daha da zorlaştırmamaya çalış, aşkım.*

Onun yerine kendisine odaklanma davetini kabul etti. Yüzleşmek üzere oldukları şeyin dehşetinin ortasında, bunun gerçekliği onu yeniden vurdu. Artık Grace Union'a sahiplerdi. Onunla birlikte ölümsüzdü.

Ölümsüzlük böyle bir gecede o kadar da kesin hissettirmiyordu. Ama Grace Union hissettirdi.

Uzandı ve onun elini tuttu.

Önlerinde, Mak Lyros'a bir şeyler mırıldandı, sonra Lio'nun diğer tarafına binmek için geri çekildi.

"Lyros seni düşüncesizce bir şey planlamadığımdan emin olman için mi gönderdi?" Lio sordu.

"Evet." Mak yüzünü ona çevirdi. "Her nasılsa bunu söylemek *benim* görevim oldu.

fevri davranmamalısın. Dünya çıldırdı."

"İşte tam bu yüzden seni dinleyecek," dedi Cassia. "Lyros ve ben artık onu ikna edemiyoruz. Onunla bir öfkelinin diğeriyle konuştuğu gibi konuşabilirsin."

"Ben asabi biri olmadım," diye itiraz etti Lio.

Kadın onun esasına baktı. "Sen ne dersen o."

"Bilmen gereken bir şey var." Mak'ın gülümsemesi esprisizdi. "Nike bu konuda tek kelime ettiği için dişlerimi gösterir ama onu görmemiz ve beni pişman etme fırsatı bulması için ne kadar zaman geçeceği belli olmaz."

"Kız kardeşinin bir sırrı mı?" Lio sordu. "Bu geceki savaşta bize yardımcı olabilecek bir şey mi?"

Cassia eyerinde öne doğru eğilerek Lio'nun etrafından Mak'a baktı. "Bunun Methu'nun hayatta olup olmadığını bulma arayışıyla bir ilgisi var mı?"

Mak tereddüt etti. "Evet ve hayır."

Lio kaşlarını kaldırdı. "Sana söylediğinden daha fazla sır verdiğinden hep şüphelenmiştik."

Mak dudağını kemirdi. "Perdeyi geçmemeye çalışıyorum. Ama bu gecelerde perdenin nerede olduğundan bile emin değilim."

"Eğer bu bizi güvende tutacaksa," dedi Cassia, "bunu bize söylemenize karşı çıkacağını sanmıyorum."

"Doğru." Mak içini çekti. "Lyros bir Hediye Toplayıcısının asla taraf değiştirmedığı konusunda haklı. Ve tarihte hiçbir büyücü Hesperine olmamıştır."

Lio, Cassia'nın kalbinin sıkıştığını hissetti ve Mak'a kaşlarını çatı. "Bu bize savaş konusunda güven vermiyor."

Mak bir parmağını kaldırdı. "Ama bir Hesperine ile müttefik olan bir büyücü var."

Lio konuşmadan önce çenesini kapatmak zorunda kaldı. "Nike'ın bir büyücü müttefiki mi var? O kadar çok kişiyi Hypnos'a geri gönderen kız kardeşinin muhtemelen sadece kurbanları için ölümler diyarına özel bir portalı mı var?"

Mak hüzünlü bir kahkaha attı. "Keşke bunu ona söyleyecek zamanın olsaydı. Bu onu güldürürdü."

Mak'ın memleket özlemi Lio'nun üzerine çöktü. Kendi kız kardeşinin şu anda ne yaptığını merak etmemeye çalıştı. Zoe'nin ağladığını, korktuğunu ve Cassia ile onu neden bu ayrılığa zorladıkları konusunda kafasının karıştığını hayal etmemek zordu.

"Nike sana müttefiki hakkında başka ne söyledi?" Cassia sordu.

"Oh, bana söylemedi. Zamanın geleneksel küçük kardeş modasıyla, burnumu sokarak öğrendim. Eve geldikten sonra doldurduğu tüm o parşömenleri hatırlıyor musun?"

Cassia başını salladı. "Seyahatlerinden elde ettiği bulguları yazıyor gibi görünüyordu."

"Bunlar mektup," dedi Mak onlara. "Büyücüye yazıyormuş. O da cevap yazıyor."

Lio kuzenine baktı. "Nike bir Hypnos büyücüsüyle arkadaş mı?"

"Mesajlarını ona nasıl ulaştırıyor ki?" Cassia inanamayarak sordu. "Bir büyücünün inine öylece bir kurye gönderilmez."

Mak başını salladı. "Adam tanıdıklarını posta güvercini gibi kullanıyor. Bu bir akbaba. Ölümsüz bir akbaba."

"Gerçek anlamda kansız bir akbaba," dedi Lio kesin bir ifadeyle.

"Benim de ilk tepkim buydu." Mak ürperdi. "Tekinsiz bir şey." "Peki bu mürtedin sığınağı nerede?" Cassia merak etti.

"O bir mürted değil," dedi Mak. "O Hypnos Tarikatı'nda bir büyücü. Corona'da."

"Tüm İlahi Alanlarda ne var?" Lio dile geldi. "Bu... inanılmaz." "Ve zekice."

Cassia'nın hayranlığı ve pişmanlıkları aurasında birbirine karıştı.

"Nike'ın düşman arasında bir kaynağı var."

"Bunun bu gece bize ne faydası olacak?" Lio sordu. "Cordium' yürüyüp ondan bilgi isteyemeyiz. Nike'tan da kibarca ona yazmasını ve Kallikrates'in sırlarını akbaba gemisiyle bize göndermesini isteyemeyiz." "Mesele bu değil." Mak, Lio'ya sanki kafası taşlarla doluymuş gibi baktı.

Bu sefer.

"Ah," dedi Lio bir süre sonra. "Demek istediğin, fikrini değiştiren bir büyücü olduğu. Ve eğer bir tane varsa, iki tane olamayacağını kim söylüyor?"

Cassia'nın minnettarlığı Kan Birliği'nde zonkladı. "Teşekkür ederim Mak. Bu bana umut verdi."

Mak eyerden başını eğdi. "Öfkeli bir şey yapmadan önce bunu bir düşün, olur mu Lio?"

CASTRANIN DIŞINDAKİ ORMAN Roborra şimdi Cassia'ya yedi yaşındaki halinden daha küçük görünüyordu. Yine de kokular ve seslerle daha zengindi. Yılın dökülmüş yaprakları, çürümeyle olgunlaşmış, şimdi taze ayazın altında sıkışmış. Bir kuşun yalnız ağıtları. Çıplak dalların rüzgârda birbirine çarpması.

"Orman bana terk edilmiş gibi geliyor." Kış gecesinde kendi sesi ona boğuk geliyordu.

"Şu ana kadar herhangi bir zihin hissetmiyorum," diye onayladı Lio.

Dilini usulca şaklattı ve Şövalye'ye düşmanları araması için bir komut mırıldandı. Burnunu yere dayayarak yakındaki bir ağaç kümesinin içinde kayboldu.

Koruyucu büyü havada kayboldu, bir büyü Mak ve Lyros'un ellerine geri döndü. Mak başını salladı. "Gönderdiğimiz korumalar herhangi bir ölüm büyüsünü harekete geçirmedi. Henüz."

"Kalenin yakınlarında hâlâ tuzaklar olabilir," diye uyardı Lyros.

Cassia, Çilli'yi tanıdık gelen bir ağacın altında durdurdu, ancak anılarına yerleştiremedi. Sonra bunun o geceye dair kendi hatıralarından değil, Nike'ın zihin büyüsünün Cassia'nın tanık olmasına izin verdiği Solia'nın hizmetçisinin son anlarından olduğunu fark etti.

Cassia, "Iris tam burada yakalandı," dedi.

Diğer üçü onun etrafında durdu ve hepsi müstakbel kraliçesi için hayatını feda eden bu cesur kadın için bir dakikalık saygı duruşunda bulundu.

"Yaklaşıyoruz." Cassia Çilli'yi ilerlemeye teşvik etti.

Bodur fidanların ve kabuklarında yara izleri olan bir zamanların görkemli meşelerinin arasından geçtiler. Savaş ateşinden değil. Cassia tuz hasarının izlerini fark etmişti. Bundan da öte, topraktaki hastalığı hissetti. Yine de bu ona Lustra'nın burada, derinlerde bir yerde hâlâ hayatta olduğunu kanıtlıyor, ona zehirlenmiş topraklar hakkında bir fikir veriyordu.

Knight onlara döndü ve Çilli'nin yanına geldi. Cassia uzanıp onun omzunu okşadı. Bir uyarıda bulunmamıştı, yani bir şey bulamamış olmalıydı. Ama yine de tetikteydi, bu da Cassia'yı tetikte tutuyordu.

Orman, ölü çamların sıralandığı bir yerde aniden sona erdi. Önlerindeki kar tarlasına, bir zamanlar kale duvarlarının üzerinde yükseldiği yere baktı. Lio'nun Ayçiçeği'ni kendisine doğru çekmesi için tek kelime etmesine gerek yoktu.

Uzandı ve onun elini sıktı. *Seni tanımadan önce neredeyse burada kaybediyordum.*

Onun elini sıktı. *Beni burada kazandın.*

Cassia, "Burası bir Hesperine ile ilk tanıştığım yer," dedi.

Mak bir nefes verdi. "Nike hayatını burada mı kurtardı?"

"Ok bu bölgede yere çarptı." Cassia önce Freckles'ın toynaklarının dibindeki karı, sonra da arkalarındaki ağaçları işaret etti. "Beni Alkaaios ve Nephalea'nın beklediği gölgelere taşıdı."

Lyros tarlanın karşısını işaret etti. "Ve kale orada mı duruyordu?" "Evet."

Cassia, Lord Bellator'ın duvarların üzerinden fırlattığı cesetlere, o geçilmez gibi görünen mesafeden baktığını hatırlıyordu. Iris'in parçalanmış halinin Solia olduğuna inanmıştı.

O korkunç an onun insan hayatını tanımlamıştı. Şimdi, geçmişinin o parçasını zihninde çevirirken, onun Yeteneklerinin yumuşattığı bir parça olduğunu keşfetti, böylece artık dokunulamayacak kadar keskin değildi.

Nefes aldı, göğsü o kederin, acının ve umutsuzluğun ezici ağırlığından kurtulmuştu. Bu yerde hayatta kalmıştı. Hatta iyileşmişti bile.

Yıkıntılarda yatan tehlike ne olursa olsun, geçmişi onun için bir tehdit değildi. İlerideki karla kaplı moloz yığınının doğru dışlarını gösterdi. *Bırakalım Miranda en kötüsünü yapsın.*

Bu sefer bu yerle birlikte yüzleşeceğiz, diye yanıtladı Lio.

Silahlarını çektiler ve Lyros'un onlara öğrettiği düzene girdiler; o arkalarında, Mak önlerinde, Şövalye ve Cassia iki yanlarında

Lio'nun tarafı.

Lio ona, *bu düzenlemeye hâlâ tüm varlığımla karşı çıktığımı* söyledi. *En güvende olduğun yerde, merkezde olmalısın.*

Biliyorsun, geri kalanımız birkaç eğitim seansı önce bu konuda sana karşı çıktı. Bırakın güllerim düşmanlarınızı boğsun, siz de Miranda'nın zihnini koruyan rüya koruyucularını kırmaya konsantre olun.

*Yapacağım, ama mutlu
bir şekilde değil.
Biliyorum,
şampiyonum.*

Mak ve Lyros'un önlerini süpürürken, Thelemantik perdeleri üzerlerine indi. Alan boyunca ilerlerken Cassia hançerini tutuşunu düzeltti.

Çok sessizdi. Kalbi boğazında düğümlenmiş gibiydi. Tüm büyülerine rağmen kendini savunmasız hissediyordu.

Dış duvarın olduğu yeri işaretleyen karla kaplı, ufalanan taşlara ulaştılar. Hainler Mezarı'nı rahatsız eden tek bir canlı bile yoktu. Hiçbir büyü kollarındaki tüyleri diken diken etmemişti. Yine de burada yoğun bir varlık vardı, başka bir gücün kıpırtısı.

Lio'nun büyüü onu ele geçirmeden bir an önce zihin koğuşundan geçerek Zarafet Birliği'ne karıştı. İzlenimlerin saldırısı büyüünü kırdı ve sanki uzaktan geliyormuş gibi kalbini çekiştirdiler.

Her şeyin kaybedildiğinin kesinliği. Bunun bir son olduğuna dair öfke. Keder, darbe üstüne darbe, kayıp ve kan, gözlerinin önünde tekrarlanan kendi yaklaşan sonunun görüntüleri gibi onu yıpratana kadar.

Lio'nun büyüü tarafından uzak tutulsa bile, duygu seli midesini ekşitti. Sertçe yutkundu. "Tüm savaş alanları Hesperinlere böyle mi hissettiriyor?"

Başını salladı. "Kanın toprağı ıslattığı yerde duygular da ıslanır. Sona eren pek çok yaşamdan arta kalan enerji, olaydan yıllar sonra bile duyularımız için bunaltıcı olabilir."

"Buna hazırlıklı değildim." Derin bir nefes daha aldı. "Hazırlıklı olmalıydım."

"Daha da güçleneceksin," diye onu rahatlattı Mak. "Hiç kolaylaştığını söylemeyeceğim ama bununla başa çıkma becerisi geliştirirsin."

Başını iki yana salladı. "Ya ben kontrolümü kaybederken pusuya düşürülseydik?"

"," dedi Lio, "ve sizi geçmişin kalıntılarından, savaşta yaşadığınız kendi deneyimlerinizden daha iyi koruyabilirim."

"Teşekkür ederim," dedi ona.

Lyros'un aurası, tam saldırmak üzereyken mızrağını akla getiren bir gerginlikle uğulduyordu. "Beklediğimiz pusunun gerçekleşeceğinden emin değilim. Onu pusuya düşürebiliriz. Örtülü kalalım ve harabeleri araştıralım."

Moloz labirentinin içinden yollarını seçtiler. Hâlâ ayakta duran bir duvar ya da çatı yoktu ama kalenin parçalarının düşme şekli, Miranda'nın gizlenebileceği pek çok saklanma yeri yaratmıştı. Tehlike işaretleri için Knight'ın kuyruğunun her seğirmesini izleyen Cassia, gölgelerin üzerine atlamaya başladı.

Büyücülerin büyülü kuşatma silahlarıyla parçalanmış taş yığınları, şimdi altlarında kalarak ölenlerin mezarlarını oluşturuyordu. İki taşın arasından çıkan içi boş gözlü bir kafatası Cassia'nın bakışlarıyla buluştu ve Cassia geri çekildi. Lio uzanıp Çilli'nin boynuna dokunarak onları bu manzaradan uzaklaştırdı.

Bu askerler Solia'ya ihanet etmiş, ona sadık birkaç adamı öldürmüş ve Iris'i parçalamışlardı. Cassia insan olarak yaşasaydı o kafatasına tükürürdü. Şimdi merhamet hissetmek istemiyordu. Ama hissetti ve yine de bu duyguya sarıldı. Hespera'ya giden yolu burada başlamıştı ve henüz Tanrıça'dan dönmemişti.

Köpeklerin, atların ve hizmetkârların kemikleri yanaklarında buz gibi gözyaşları bıraktı. Lio ve Deneme kardeşleriyle birlikte harabelerin ortasına, kalenin bulunduğu yere ulaşana kadar ilerledi.

Lucis bu mezarı şansa bırakmamıştı. Burada sergilediği ceset çoktan yitip gitmişti ama iskelet bir sancak direğine saplanmış halde duruyordu. Rüzgâr, Kral Lucis'in amblemini taşıyan çürümeye yüz tutmuş bayrağı çekiyordu. Ölü adamın göğsüne bağlanmış kırık kalkan, onun kim olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmıyordu. Altın bir alan üzerindeki o siyah boynuz, eski Özgür Lord Bellator'un amblemiydi.

Cassia nefesini ciğerlerine çekti. "Belki de tuz ve kemikler konusunda yanlışım vardır. Burada Miranda'dan hiç iz yok. Bizi bu işe boşu boşuna bulaştırdıysam özür dilerim."

"Kontrol etmediğimiz bir şey var," dedi Lio. "Lustra portallarını arayabilecek durumda hissediyor musun?"

Gözlerini ovuşturarak başını salladı. "Evet. Buraya kadar geldik."

"Emin misin?" Mak sordu.

Lyros, "Biraz zamana ihtiyacın varsa ağaçların arasına çekilebiliriz," diye önerdi.

"Hayır, oyuncu seçebilirim," dedi Cassia. "Gözden kaçırmadığımızdan emin olmalıyız."

Herhangi bir şey. O zaman burayı cevapsız bir şekilde geride bırakabiliriz.

sorular."

Lio hızla attan indi ve onun atından inmesine yardım etti. Bu sefer itiraz etmedi. Tüm bu ölümler dizlerinin bağına çözmüştü. Onları Bellator'dan uzaklaştırdı ve Bellator hançerini eline doğru kaldırırken kolunu onun etrafında sabit tuttu.

Kanı bıçak boyunca kaydı. Bir damlanın ayaklarının dibindeki karı lekelemesine izin verdi.

İlk uyarısı, parçalanan kemiklerin mide bulandırıcı sesiydi. Sonra Mak ve Lyros'un bağırışları. O ve Lio, Bellator'ın cesediyle yüzleşmek için döndüler.

Orada değildi. İskelet patlamış, karda ve havada bir yarık, dünyada açılan bir gedik bırakmıştı. İçinden esen rüzgâr giysilerini yırtıyor, onları güzelavrat otu kokusuyla yıkıyordu.

Böyle bir şeyi daha önce sadece bir kez görmüştü: Orthros'ta, Koleksiyoncu ve Gözetmen'i bir yer değiştirme kapısı açtıklarında.

Hareketlerin zihninde anlam kazanması için bir anı vardı. Kemiklerde saklı bir büyü. Hesperinlerin kesinlikle dökeceği tek şey olan kanla uyandırılmayı bekleyen bir tuzak.

Sonra bir figür geçitten içeri adım attı, mahmuzlu çizimleri karda şingirdiyordu. Sarışın bir adamdı, uzun boylu ve kaslıydı, yakışıklı yüzünde tek bir yara izi bile yoktu. Onu daha önce hiç görmemişti. Ama zalim gülümsemesinde tanıdık bir şeyler vardı.

Konuştuğunda sesini yanlış anlamak mümkün değildi. Sesi, yüzyıllar boyunca büyüü soluyarak onu ham bırakmış gibi geliyordu.

Sklerós, "Sana kaçmana izin vermeyeceğimi söylemiştim," dedi.

PAZARLIK

LIO en son Skleros'un kesik kafasındaki o gülümsemeyi görmüştü. Kallikrates Hediye Koleksiyoncusu'nun kopmuş ruhunu bu yeni bedene nasıl sokmuştu?

"Miranda'yı mı bekliyordun?" Skleros homurdandı. "Son başarısızlığından sonra gözden düştü. O küçük kaltak asla Efendi'nin şampiyonu olarak benim yerimi alamayacağını bilmeliydi."

Yanlış Gözetmenle karşılaşmak, alıştırma yaptıkları bir olasılık değildi. Silahlarındaki Birlik Taşları hızlı ışık darbeleriyle parladı. Lyros'un geri çekilme işareti.

Hayır. Deneyimli bir Hediye Toplayıcısı daha fazla sır biliyordur. Miranda'ya karşı kullanmayı planladıkları aynı stratejilerle onu da alt edebilirlerdi. Lio, Birlik Taşı'na büyü yaparak yakalanma işaretini geri gösterdi.

O kararsızlık anında, etraflarında daha fazla iskelet paramparça oldu. Ayı yere düşerken attığı çığlıklar havayı yırttı. Mak sırt üstü yere düştü, Kollarını ve bacaklarını karda yanan karanlık bir altı köşeli yıldıza dayadı. Sivri bir kemik Lyros'un göğsünü deldi ve onu bineğinden itti. Taştan kayalıklardan birine çarptı ve parça onu oraya sabitledi.

Lio'nun kalbi sarsıldı, sanki Lyros'un ki için atmaya çalışıyordu. Kemik kalbine ne kadar yakındı?

Skleros güçlü, iki eliyle savurduğu kelle kesici baltasını Lio'nun boynuna doğrulttu ve onu durduracak hiçbir koğuş yoktu.

Lio asasını savurdu. Baltanın ağzı dişlerini sızlatan bir çınlamayla Son Söz'e çarptı. Skleros'un arkasında, karda karanlık bir şey parlıyordu. Çapraz kelepçeler. Tuzak onları Mak'ın elinden uçurmuş olmalıydı.

Skleros'un gülümsemesi genişledi. "Rose House'da ne dediğimi unutma. Sırada senin kellen var."

"Sırada kalbin var," diye hırladı Lio.

Bunun için bir planları yoktu ama Cassia'nın düşünceleri, aralarındaki güç ve öfke akışında onunkilerle buluştu. Her ikisinin de stratejisi açıktı.

zihinleri. Bir bütün olarak hareket ettiler.

Lio, Skleros'un şiddetli darbeleri altında geri çekildi. Cassia çatışmadan uzak durdu ve hançerini kavradı, yüzünde hüsrân dolu bir ifade vardı. Knight ona yakın durarak geri çekildi.

Skleros'un boğuk kahkahası onlarla alay etti. "Son raundumuzdan bu yana pek bir şey , değil mi? Hâlâ Usta'nın oyununda hayatta kalamayacak kadar yumuşaksınız. Ve o da hâlâ anlamadığı bir objeyi kullanmaya çalışan, onun elinde bir aletten fazlası olamayacak kadar cahil bir ahmak."

İşe yarıyordu. Aptal onları hafife aldı, yeni haliyle kendini beğenmişti.

Savaşın gürültüsü içinde Lio, Deneme kardeşlerinin zayıf nabızlarını yakalamak için zorlandı. Yaşadıklarına dair tek güvencesi, bedenlerinin gözlerinin önünde bir ışık huzmesi halinde Tanrıça'ya geri dönmemesiydi. Onların acısı Kan Birliği'ni parçaladı.

Acı Lio ve Cassia Skleros'u dağıtacaktı. Ona sandığı kadar yıkılmaz olmadığını göstereceklerdi.

Darbe darbe, Lio Skleros'un onu geri püskürtmesine izin verdi. Uzun balta Lio'nun daha önce karşılaştığı tüm silahlardan daha geniş bir menzile sahipti. Mak'ın ona öğrettiği gibi Hediye Koleksiyoncusu'nu asa boyunda tuttu.

Adam ona insanlık dışı bir güç ve hızla saldırdı. Ama Hesperine'in gücüyle değil. Lio, başını kaybetmemek için eğitiminin sınırlarını zorlarken bile fiziksel gücünü kontrol altında tuttu. Sanki asası onun bir parçasıymış gibi savaşın akışına kendini kaptırdı. Skleros'un her kas seğirmesini izliyor, o ölümcül kılıcın her savruluşunu tahmin etmeye çalışıyordu.

Balta tam sağa doğru hareket ederken, Lio yüksek bir sağ gard pozisyonuna geçti. Ama Skleros silahını döndürdü. Çok hızlıydı. Balta alçaktan savruldu ve Lio'nun cüppesinin yan tarafını kesti.

Asasını döndürdü ve balta derisini parçalamadan hemen önce onu geri savurdu. Büyücünün nefesi eforla havada bulanıklaştı ama yine de gülümsedi.

Cassia'nın gücü Lio'nun ayaklarının altında yükseldi. Onun aracılığıyla, diğer büyücülerin duyularından kaçan Lustra büyüünün farkına vardı. Skleros'un bile. Lekeli toprak intikamla çalkalanıyordu.

Knight, Cassia'nın önündeki savunma pozisyonunu hiç bozmadı ve atış yaparken onu korudu. Havlamaları Hediye Toplayıcısı'na doğru gürledi.

"Bir köpeğin seni büyüden kurtulacak kadar uzun süre koruyabileceğini mi sanıyorsun?" Skleros tükürdü. "Orthros'ta bana karşı pek iyi dayanamadı, değil mi?"

Cassia'nın ayaklarının altındaki toprağın altında bir patlama dalgalandı. Lustra tarafından bastırılan bir büyücülük patlaması. Şimdi Skleros'a vahşi bir gülümseme verme sırası ondaydı. "Orthros'ta büyülerim yoktu!"

"Devam et," dedi Skleros. "Gücünü Efendi'ye karşı dene. Sana haddini bildirmek için sabırsızlanıyor."

Hileleri zayıflıyordu ama Skleros artık geçitten yeterince uzaktaydı. Kaçış yoluna ulaşmak için bir Hesperine'i asla geçemezdi.

Şimdi, Lio Cassia'nın zihninde dedi ki.

Hazır, diye cevap verdi.

Tuzlanmış toprak kırıldı ve kederli toprak yıkıntıları geri aldı.

Gülleri molozların üzerinde yırtıldı ve karı siyahla kapladı. Bir düzine tuzak daha patladı, sarmaşıklarda delikler , sadece daha fazla gül dökülüp onları örtmek için.

Dikenler Mak ve Lyros'un etrafındaki toprağı yiyerek onları hapseden ölüm büyüünü parçaladı. Sarmaşıklar yükselerek etraflarında koruyucu duvarlar oluşturdu. Geçidin etrafında Skleros'un geri çekilmesini engelleyen bir bariyer daha oluştu.

Adam büyüyle kaçmaya fırsat bulamadan, Lio geri çekildiği saldırıyı yaptı. Skleros'un baltasının yolundan kaçarak alçaldı ve asasını adamın ayak bileklerinin arkasına savurdu. Bu kez canlı kemik çatladı. Skleros yere düştü.

Cassia'nın gülleri Skleros'un etrafını zincir gibi sararak baltayı elinden kopardı. Lio çapraz kelepçeleri eline çağırdı ve onları büyücünün kırık ayak bileklerine geçirdi.

Skleros'un başında durdu, hançerinden damlayan kan onu tutsak eden gülleri besliyordu.

Lio eğildi ve asasını Skleros'un boğazına bastırdı. "Beyninde işime yarayacak bir şey olduğu için şanslısın. Adamas'ı kalbine saplamadan önce zihninle işim bitene kadar bekleyeceğim."

Skleros yine sadece güldü. "Öğreniyorsun. Ama yeterince hızlı değil. İlkinden beri oyunun her turunda hayatta kaldım. Senin gibi bir bebekten korktuğumu mu sanıyorsun?"

"Öyle olmalısın," dedi Lio. "Binlerce yıllık sırları ortaya çıkarmak zaman alacaktır. Seninle işim uzun süre bitmeyecek."

"Hayır," diye yanıtladı Skleros, "Efendi son raundu kazanana kadar benden kurtulamayacaksınız."

"Onu dinleme," dedi Cassia. "Lyros ve Mak'a yardım etmelisin."

Lio başını salladı ve asasını geri çekti. Knight Skleros'u ağırlığının altında sıkıştırdı ve yüzüne doğru hırladı.

Lio önce Lyros'a doğru havalandı. Dikenler onun geçmesine izin vermek için ayrıldı.

Lyros'un ona doğru sendelemesi için tam zamanında. Lyros'un elinden sivri bir kemik sarkıyordu. Lio Deneme kardeşini yakaladı ve göğsündeki kanayan deliğin üzerine çaresiz bir el bastırdı.

CASSIA ELLERİNİ Skleros'un yeni sarı saçlarına daldırdı ve başını geriye doğru çekti. Kanı yılların karışık acısıyla çarpıyordu. Lustra'lar kralın topraklarına tecavüz etmesinden. Skleros'un bir zamanlar Hespera'nın Mabedi'ne getirdiği yıkım yüzünden kendisinininki. Ve şimdi de Trial kardeşlerine çektiirdiği acılar.

"İşte oyunun bu turundan bir hatıra," diye tısladı.

Hançerini adamın lekesiz yüzünde gezdirerek sol gözünün üstünden sağ çenesine doğru çirkin bir kesik açtı. Lustra büyüsü adamın kanına karıştı ve yaradan diken gibi küçük kesikler fışkırdı.

"Bu formdaki ilk yara izim," diye düşündü Skleros. "Böyle bir ödülün bana hakaret olduğunu mu düşünüyorsun? Benim acımın yalnızca Efendi'ye zevk verdiğini bilmelisin Cassia."

Harap olmuş sesi yumuşadı ve derinleşti. Kaba tonu gitmişti ve adının heceleri dilinde neredeyse samimi görünüyordu.

Midesi altüst oldu. Büyüsünü parmak uçlarında tutarak hançerini Skleros'un boğazına doğru götürdü.

Tek bir yanlış hareketinde üzerine sayısız büyü salabilirdi. "Merhaba, Kallikrates," dedi.

Koleksiyoncu Skleros'un gözlerinden onun yüzünü inceledi, bakışları kızın derisini tırmalamak istemesine neden olan bir okşayıştı. "Yeteneğin acını köreltmış ama doğru dokunuşla tekrar keskinleşebilir."

Yüzüne tükürmek istedi ama aklına bir fikir geldi. Şimdiye kadar denediği her şeyden daha tehlikeliydi. Belki de şu anda onları kurtarabilecek tek şeydi.

Bu kadim, çarpık zihnin yanında o bir bebektir. Onları her seferinde gafil avlamıştı. Bu da büyüler değil, kelimeler şeklinde bir tuzak olabilirdi. Ama öyle bile olsa, daha önce hiç cesaret edemediği bir şeyi denemek için bir fırsattı.

Koleksiyoncu ile bir pazarlık.

Lio'nun alarmı birliklerinde çaldı. *Cassia, ne düşünüyorsun?*

Lyros'u mızraklayan o kemiği düşünüyordu. Bir kurdun pençelerinin Mak'ın göğsünü tırmaladığını. Bir Hediye Koleksiyoncusu'nun zehrinin yavaşça Grace'in kalbine doğru ilerlediğini. Bir sonraki kıl payı kurtulabilecekler miydi?

Bu, bizi son savaşımız olabilecek bir savaştan kurtarmak için bir şans, dedi Lio'ya.

Cassia, hayır!

Göz onun Lyros'la birlikte savaş alanında havalandığını gördü. Onlara zaman kazandırmalıydı. Eğer Koleksiyoncu onlarla oynamaktan yorulursa, ortaya çıkardığı büyüden kurtulmak için dördünün birden hayatta kalması gerekecekti.

"Seni hâlâ anlıyorum Kallikrates," dedi. "Biliyorsun, ben her zaman senin gönlüne göre bir entrikacıydım."

Adamın zengin kahkahası kadının üzerine yıkıldı ve kadın kendini pis hissetti. "Öylesin. Görüyorum ki bu raunttan konuşarak kurtulmaya çalışıyorsun. Hırslısın, küçük Silvicultrix, özellikle de kahinlik gücün olmadan."

Daha yakına eğildi ve tüm dişlerini göstererek gülümsedi. "Sahip olduğum tek yakınlığın bitki büyüğü olduğunu nereden biliyorsun?"

Bakışları kızın yüzünde keskinleşti. Şimdi onun dikkatini çekmişti.

Bıçağı adamın boğazına biraz daha yaklaştırdı, sadece kan çekecek kadar. "Orthros'ta bir izin sitesi açtım."

Bir nefes çekti ve bu müzakere felaketle sonuçlansa bile büyük bir başarı elde ettiğini biliyordu.

"Binlerce yıldır seni şaşırtan tek insanlardan biriyim, değil mi?" Hançerini onun çenesinin altında gezdirdi.

"Sen ve Lio oyunun varlığını tehdit ediyorsunuz. Büyük tasarımıımızı öğrendiniz ve bu sırrı başkalarına ifşa ettiniz. Bu bilgi sadece Gözetmenlerim ya da ölmeye mahkûm olanlar içindir. Kurallar seni yok etmemi gerektiriyor."

"Yine de beni feda etme düşüncesinden nefret ediyorsun. Böylesine değerli bir oyun parçasını ziyan etmek sana ters geliyor."

"Sen benim en güzel silahlarımdan biri olabilirdin. Ama yanlış ellere düştün ve ben buna izin veremem. Bunu biliyorsun."

"Belki de başka bir yolu vardır." Ona en soğuk mahkeme gülümsemesini verdi. "Doğru fiyat için. Bana kapıların ardında ne olduğunu söyleyin, ben de onları açmanıza yardım edeyim."

Sahiplenici efendisinin, şehvetli taliplerinin ve yırtıcı düşmanlarının gözlerinin içine bakmıştı. Ama hiçbir Koleksiyoncu'nun bakışlarını aydınlatan açgözlü parıltıyla kıyaslanamazdı.

"Canım, bunca yıldan sonra. Sonunda fikrini değiştirmiş olabilir misin?"

Tanrıça aşkına, ne yapıyorsun? Lio talep etti.

Güven bana.

Birlikleri onun protestosuyla titreşiyordu ama Lyros'un kaybettiği kanı durdurmakla o kadar meşguldü ki onun çılgın planı hakkında bir şey yapamadı.

"Asla Miranda gibi çizmelerini yalamayacağım," dedi Cassia. "Eğer benim sadakatime güveniyorsan, Hypnos'a gidebilirsin. Ne istediğimi biliyorsun, Kallikrates."

Gülümsedi. Skleros'un yeni yüzünde, ona verdiği taze yara iziyle çarpıtılmış güzel gülümsemeydi bu. "Gücünü istiyorsun."

"İlgilendiğim tek şey bu, anlıyor musun? Benim hakkım olan sihir. Hepsi."

"Ölümsüzlük bile sizin için yeterli değil, değil mi? Sınırsız zaman en büyük gizem ya da en büyük ödül değil. Eminim sen de benim gibi bunu küçük bir hırs olarak görüyorsundur. Asıl amacın sınırsız büyü olduğunu biliyorsun. Esrarengiz olanın her gizemini çözme ve artık sizi şekillendirmeyene kadar ellerinizde kırma gücü. Sen yaratılışı şekillendiriyorsun."

Bu sözler sadece daha fazla zehir miydi, yoksa onu gerçekten neyin motive ettiğine dair değerli bir bakış açısı olabilir miydi? Her iki durumda da onu konuşturmaya devam etmeliydi.

"O kapıların ardında yatan her neyse benim," dedi, "ve açmak için hâlâ benim sihriye ihtiyacın var. İki şartla sana yardım etmeyi kabul ederim. Bana ne olduğunu söyleyeceksin ve serseri çemberimi bağışlayacaksın. Eğer Kara Güller'den birine zarar verirsen anlaşma iptal olur."

"Artık kendinize böyle hitap ettiğinizi duydum. Bu kadar dramatik olmanızı takdir ediyorum."

"Eğer birimiz bile ölürse, benden hiçbir şey alamazsın."

"Yaratıcınızdan böyle taleplerde bulunmak çok cesurca."

"Beni sen yaratmadın, bir Silvicultrix üretme konusundaki küçük planın hakkındaki kibrine rağmen. Beni annem yarattı ve Hespera beni yeniden yarattı. Bunu bir daha unutma, yoksa sana şu anda kimin silahı olduğumu hatırlatırım."

"Sen her zaman kendi silahın oldun, Cassia. Bu yüzden sen ve ben birbirimize çok benziyoruz. Kendi gündemin olmadan asla yapamazsın ve sen

Bunu başarmak için ne gerekiyorsa yapmaya hazırım."

Sözlerinin onu ne kadar etkilediğini gizlemek için saray maskesini yerinde tuttu. Artık sadece amaçları vardı. Sevdiklerini korumak, diye hatırlattı kendine. Hespera'nın yolundan da çok uzaklaşmamıştı. Öyle miydi?

Lio ve Lyros'a bir bakış attı. Mak'ın etrafındaki dikenler onlar için ayrılmıştı. Mak'ın kollarında ve bacaklarında siyah yanık izleri vardı ama ayağa kalkmıştı. Grace'i kollarının arasına aldı ve Lyros'un ağzını boğazına bastırdı. Neredeyse güvende. Sadece bir dakika daha...

"Teklifim hakkında ne düşünüyorsun?" Cassia sordu.

Koleksiyoncu durakladı, sanki teklif ettiği anlaşmayı gerçekten düşünüyormuş gibiydi. Bu onu muzaffer hissettirmeliydi. Ama bu onu en çok korkuttu çünkü adam memnun görünüyordu.

Sonunda, "İyi niyet göstergesi olarak teklifinizi değerlendireceğim," diye cevap verdi.

Hançerini tutuşunu düzeltti. "Ne istiyorsun?"

"Jeton pazarlığa açık değil. Fiyatımı söyleyeceğim ve ödemeye istekli olsanız da olmasanız da alacağım. Şimdi benim müzakere masama geldiniz ve bu da benim kurallarına uymanız anlamına geliyor."

Bir çatırtı hassas kulaklarını tırmaladı. Görüşünde ışık parladı ve çılgılık attı. Hançerini tutmak ve gözlerini kapatmamak için tüm iradesini kullandı.

Sonra saf enerji bıçağı eline doğru alevlendirdi. Büyük bir güç onu geriye doğru fırlattı. Gül sarmaşıklarının arasına düştü. Ama onlar da aynı enerjiyle köpürüyordu. Zihninde Lio'nun bağırdığını duydu ama nasıl cevap vereceğini bilemedi. Düşünceleri çatallanıyor ve avuçlarından fırlıyor gibiydi.

Görüşündeki lekelerin arasından, yıldırım dillerinin sarmaşıklar boyunca ilerleyerek onları yakıp yok ettiğini gördü. Bir başka dalga kolundan kalbine doğru ilerlerken savaş büyüünün pençesinde çaresizdi.

Kallikrates onun yüzünü okşadı, kıvılcımlar parmak uçlarından tenine doğru dans etti. "En savunmasız olan senin kalbin."

Kolyesini ele geçirdi. Adam tılsımını boynundan koparıırken elçi kordonları koptu.

Hayır, demeye çalıştı.

Ayağa kalktı, kordonları parmaklarının arasından geçirdi ve gözlerinde muzaffer bir parıltıyla kolyeyi okşadı. "Kilidi açtığın için teşekkür ederim.

Değişen Kraliçe'nin kulesine gidip bunu benim için geri almak. Tam bir iyi niyet göstergesi, sizce de öyle değil mi?"

OceanofPDF.com

KALP YARALARI

LIO, yıldırım büyüünün parıltısı yüzünden CASSIA'YI GÖREMEDİ. Sadece onun acısını hissetti. Göğsünü tuttu, duyuları körleşmişti.

Mak'ın büyüü onlarla saldırı arasına girdi. Karda dizlerinin üzerine çökmüş, bir kolunu Lyros'a dolamış, diğer elini uzatmış ve Grace'in kanına bulamıştı. Dişlerini sıktı, savaş büyüüne karşı savunmasını korurken titriyordu. "Git."

Lio havalandı ve yıldırım büyüünün içinden geçerek gölge perdelerine büründü. Thelemancy'sinin tüm gücünü Kallikrates'in üzerine boşalttı.

Lio'nun gücü, her düşüncesini parçalamaya hazır jiletler gibi hissettiren rüya koruyucularıyla buluştu. Büyü labirentini büyüüyle doldurdu ve Koleksiyoncu'nun savunmasının ilk sınırlarının aşındığını hissetti.

Başka bir rüya koğuşunu yararak geçtiğinde Cassia'ya giden yolu yarılamıştı. Acı damarlarını yıprattı. Kendi içinden daha fazla güç çekti.

Sklerosis Cassia'nın cesedinin başında durdu ve Koleksiyoncu'nun sesiyle, "Birazını bir sonraki raunda sakla," dedi.

Parmaklarının bir hareketiyle, geçidi kapatan güllere şimşek fırlattı. Sarmaşıklar kor haline geldi. Baltasına yaslanarak yer değiştirme kapısından içeri girdi.

Lio'nun büyüü, artık ulaşamayacağı bir yerde olan zihni kovalayarak geçide boş yere çarptı. Gücü ona geri döndü ve sendeledi. Portal gözlerinin önünde çöktü ve şimşek cızırdayarak söndü.

Hava aniden sessizleşti ve soğudu. Mak'ın koğuşu kalktı ve Lio Cassia'ya doğru adım attı. Dizlerinin üzerine çöktü ve onu kucağına aldı.

Kalbi göğsünde düzensiz bir şekilde atıyor, ona kadının durumunu anlatıyordu. Zihninin kelimelere ulaşmaya çalıştığını ama onları bulamadığını hissetti. Hareketleri sert ve koordinasyonsuzdu.

Başını destekleyerek onu daha yakından kucakladı ve dişlerini boğazına geçirdi. Çenesi kilitlendi ama eklemünde bir titreme vardı. Onun kanı

boynundan aşağı kaçtı, ama yutana kadar boğazına masaj yaptı. Fazla değil. Ama yeterince.

Yaşamasına yetecek kadar.

Hepsi yaşayacaktı. Bu sefer.

LIO, Cassia'nın dengede olduğundan emin olduğunda, kollarında Cassia'yla birlikte ayağa kalktı. Knight da onlara katılmıştı ve mucizevi bir şekilde yıldırımdan zarar görmemişti. Lio nasıl olduğunu anlamamıştı ama bunu merak edemeyecek kadar minnettardı.

Mak yaklaştı, Lyros'u sırtına almış General'e önderlik ediyordu. Lyros ayaktaydı ama yüzü kül rengine dönmüştü, dişleri şişmişti. Ayı, Mak'ın ardından topallayarak ilerliyor, Ayçiçeği ve Çilli de onu takip ediyordu.

"Buradan çıkmamız gerekiyor," dedi Mak.

Lio bu sefer itiraz etmedi. O ve Mak sihirlerini birleştirerek Graces'lerini olabildiğince nazıkçe adımladılar. Metruk kulenin ön merdivenlerine vardılar ve aceleyle ön kapıdan geçtiler.

Atları zemin katta bırakıp merdivenlerden yukarı çıktılar. Şimdi Lyros'un Büyücü Kral'ın odasına girmesine yardım etme sırası Mak'taydı. Lio Cassia'yı odalarına kadar taşıdı ve yataklarına giderken bir temizlik büyüsü yaptı. Onu sıcak battaniyelerin içine yatırdı ve cüppesinin yanmış ön kısmını açtı.

Kolyesi gitmişti. Onun yerine kalbinin üzerinde bir yanık yumağı vardı. Lio geçidi yırtıp açmak ve Sklerös tüm intikam sözlerini yerine getirene kadar onu takip etmek istiyordu. Orthros'un kapılarını yırtıp açmak istiyordu, ta ki ona yargılama yerine yeniden Sığınak verene kadar.

Cassia ve Lyros'un şifacıya ihtiyacı vardı. Ama Mak'la birlikte, hepsi tutuklanmadan onları götürebilecekleri bir Hesperin yoktu. Ve onlarla Solia'nın yardımını arasında bir Charger ordusu vardı.

Siyah Güller'in artık sahip olduğu tek şey birbirleriydi.

Lio yatakta Cassia'ya katıldı ve onu tekrar boğazından besledi. Sonra ona yaslanarak bir tür sersemlik uykusuna daldı. Knight yanında kaldı, kulakları ve kuyruğu sarkıktı, ara sıra Cassia'nın ellerini hüzünle yalıyordu. Lio, Cassia ölümün eşiğinde yatarken Knight'ın bu çaresizliğe gömüldüğünü kaç kez gördüğünü düşündü.

"Özür dilerim," dedi Lio tekrar. "Onu güvende tutacağıma dair sana söz vermiştim."

Gece ilerledi ve Lio her iki saatte bir daha fazla kan almak için onu uyandırdı. Onun uzak, bulanık düşüncelerini dikkatle tuttu. Kendi açlığı

keskin, sıcak bir sızıya dönüştü ama bunu zihninin gerisine itti, Hediyesine ve kanına onu iyileştirmesi için zaman tanıdı. Önemli olan tek şey ona daha fazla kan vermek ve kalp atışlarının her seferinde biraz daha güçlenmesini dinlemektir.

Gün ağarmadan önceki alacakaranlık saatlerde kendine geldi. Bakışları ona odaklandığında rahat bir nefes aldı ve gözlerini kırptırdı.

Elini sıktı, tutuşu zayıftı. *Kolyeyi almasına izin verdiğim için çok üzgünüm.*

Güvendesiniz. Önemli olan da bu.

Başını iki yana salladı. *Atalarım bunu yüzyıllar boyunca gizli tuttuktan sonra... Yeteneklerim onu değiştirdikten sonra... ve büyüü buraya getirmek için yaşadığımız her şeyden sonra... Şimdi tek bir odağım kaldı ve-*

Şşş. Saçlarını okşadı. Şimdi bunun için endişelenme. Bak. Knight da güvende.

Yorgun bir elini başının üzerinde gezdirdi. Yatakta ona daha da yaklaştı ve başını karnına yasladı.

Boğazını temizledi. "Kallikrates onu bilerek bağışladı. Sevdiğim birine zarar verirse anlaşılmamızın bozulacağını biliyordu."

Aralarına sessizlik çöktü. Lio içindeki öfkeli büyüü dizginledi ve bunu öfkesini Majestelerinden gizlemek için kullandı. Ya da en azından Birlikteliklerindeki etkisini köreltmek için.

Konuştuğunda sesini nazik tutmayı başardı. "Ona söylediklerinde ciddi miydin? Tüm gücünü istemek konusunda mı?"

"Hayır."

"Cassia, bunu yaparsan seni suçlamayacağımı biliyorsun. Tüm sihrine sahip olmanı istiyorum."

"Ben bunu istemiyorum. Ama bu onun anlayabileceği bir motivasyon, bu yüzden buna inanmasına izin verdim. Ona söylediğim hiçbir şeyi kastetmediğimi biliyorsun, değil mi?"

"Tabii ki biliyorum."

"O zaman neden bu kadar kızgınsın?" diye sordu.

Nefesinin altında küfretti, peçeleri onun sözleri karşısında parçalandı. Saklanmanın bir anlamı yoktu. Acı çekmelerine neden olsa bile saklanmayacaklarına dair birbirlerine söz vermişlerdi.

Lio, "Kallikrates ile bir müzakere başlattınız," dedi.

"Müzakere bizim işimiz. Şimdi bile. Yoksa o personel size bunu unutturdu mu?"

"O asa seni güvende tutmak için!" Lio'nun sesi yükseldi. "Hypnos'un kendisiyle bir pazarlık yaptın! Bunu sana ödetecek Cassia ve bedelinin ne olacağını hayal etmeye bile dayanamıyorum."

"Bizi bağışlaması için ona bir sebep verdim." Göğsündeki solan izi saklayarak kendine sarıldı. "Kolyeyi alıp hepimizi ölüme terk etmesini mi tercih ederdin? En azından hayatlarımızı korumamıza izin verdi."

"Onunla bu tür bir anlaşma yapmaktansa savaşarak kurtulmamız daha iyi."

"Gerçekten o savaştan başka bir çıkış yolu olduğunu mu düşünüyorsun?"

"Evet! Koleksiyoncu Skleros aracılığıyla ortaya çıktığı anda, söylediği tek bir kelimeyi bile dinlemek yerine onunla savaşmama izin vermeliydiniz."

"Lyros'un kalbini göğsünün içinde tutmakla çok meşguldün!" Cassia elleriyle yüzünü kapattı ama Lio onun gözyaşlarını görmeden önce değil.

Dilini ısırdı. Tanrıça, şu anda ihtiyacı olan şey bu değildi. "Özür dilerim," diye mırıldandı Lio.

Omzuna dokunmak için uzandı. Kız irkilmeyince onu tekrar kendine çekti.

Dakikalar akıp gitti ve gökyüzü aydınlandı. Söyleyebileceği her şeyi düşündü ama hiçbirini söylemedi, sözlerinin onu daha fazla yaralayıp yaralamayacağından emin değildi. Kızın uykuya dalmasını çaresizce izledi.

Uyku onu da ele geçirmeden önce Mak'a Lyros'un nasıl olduğunu sorması gerekiyordu. Lio kendini yataktan dışarı sürükleyerek kapılarına gitti ve aurasını hissetmelerini bekledi.

Lyros kapıyı açtığı anda, Lio rahat bir nefes aldı. Ta ki Lyros'un aurasındaki soğuk öfke onu ele geçirene kadar.

"Nasıl hissediyorsun?" Lio denedi.

Lyros bir elini ağır bir şekilde kapının çerçevesine dayadı. "Kalbimi sıyırdı ama içinden geçmedi. Bir cesede nişan almak zor. Cassia iyi mi?"

"İyileşecek. Yavaş yavaş. Yıldırım büyüü ateş büyüü değildir ama yeterince kötüdür."

Lyros uzun bir süre ona baktı, çenesi sıkılmıştı.

"Solia'nın savaşta seni görmezden geldiği zamanı düşün," dedi sonunda. "Ne olmuştu?"

Solia, Lio'nun sabırlı ve stratejik olma ricalarına kulak asmamıştı. Masum bir şifacı büyücü, Koleksiyoncu onun bedenini parçaladığında bedelini ödemişti.

Sihir. Pakhne, tedavi ve hatta teselli umudu olmadan, içi boş ve acı çekerek var olmaya devam etti.

Lio'nun yakasının altı kızardı. "Eğer ona Yetenek Vermemiş olsaydım Cassia'nın kaderi de bu olacaktı. Bunu bu geceyle kıyaslama."

"Düşünmeden savaşırsak insanlar zarar görür."

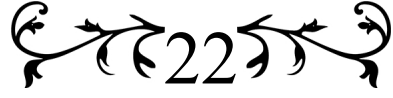
Lio elini kapının çerçevesine vurdu. "Cassia yaralandı. Kallikrates ve Gözetmenleri tarafından defalarca. Bana onlarla savaşmamamı söyleme."

"Kendini Sklerös'a atmak Cassia'nın büyüünü geri getirmeyecek. Bir daha asla geri çekilme sinyali görmezden gelme. Anladın mı?"

"Kallikrates Lustra hakkında bizden daha çok şey biliyor. Sırlarının Cassia'nın gücünü geri kazanmama yardımcı olma ihtimali varsa, her Gözetmen'in zihnini paramparça edeceğim ve işim bitene kadar geri çekilmeyeceğim."

Lio topuklarının üzerinde döndü ve uzaklaştı. Arkasından kapı çarpıldı. Lio tekrar Cassia'nın yanına yattı ve göğsündeki yanığa baktı. Lyros'a kulak verseydi orada olur muydu? Cassia Lio'ya kulak verseydi Sklerös'u ele geçirirler miydi?

Gün onun için gözlerini kapatıp onu işe yaramazlığa sürgün edene kadar farklı yapabilecekleri her şeyi düşündü.

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

ONUN TEK KORUYUCUSU

LIO DİLİNİN ÜZERİNDEKİ KIVILCIMLARIN TADINA BAKTI ve bilinci yerine geldi. Kar. Kemikler. Cassia. Yıldırımın içinden koşuyormuş gibi hissediyor ve ona çok geç ulaşacağından korkuyordu.

Nefes aldı ve kadının yaşam kokusunu aldı. Kadın yaşıyordu. Kalbi onunkine karşı ölümsüz bir dinlenmenin yavaş hızıyla atıyordu. El yordamıyla onu yanında yataarken buldu ve halsiz kollarını ona doladı. Güvendeydi.

Gözlerini açtı ve onun yüzünü gördü. Çenesi inatçı bir açıyla dikilmişti, sanki uykudayken bile ona neden kızgın olduğunu hatırlıyor gibiydi.

Lio parmak uçlarını kalbinin üzerinde gezdirdi. Koyu renkli yara izi kızgın, kırmızı yeni bir tene dönüşmüştü.

O kıpırdandıkça Knight da kıpırdandı ve başını patilerinden kaldırdı. Yerde, Lio ve Cassia'nın yataktan attığı kürk yığınının içinde uyukluyordu. Hesperine'in postlara karşı duyduğu tiksintiyi kesinlikle paylaşıyordu.

Lio, "Kısa bir süre sonra bizimle birlikte dönecek," dedi. "Korkarım şimdilik benim eşlik etmemle yetinmek zorundasınız."

Knight huysuz bir homurtuyla başını tekrar yere koydu.

"Biliyorum," dedi Lio. "Şafak Uykusu hepimizi perişan ediyor."

Dün yaşadığı onca şeyden sonra, en azından uyanışını kolaylaştırabilirdi. Zihni bu gece bedeninin durağanlığında kafeslenmiş olarak uyanacak mıydı? Yoksa fiziksel içgüdüleri önce uyanırken Uyku onu sarhoş etmeye devam mı edecekti? Her iki durumda da, onun bu saf savunmasızlık anlarından ne kadar nefret ettiğini biliyordu.

"Benim korumam altında uyan," diye mırıldandı ona.

Önce onun zihnini hissetti, gücüyle kavradığı düşüncelerin çırpınısını. Uykunun pençesinden kaçmaya çalışıyordu. Onu arıyordu. Büyüsüyle onun zihnini dürttü ve düşünceleri keskinleştirdi.

Lio. Zihninden gelen ses açlık ve panikle doluydu.

Güvendesin. Hızla çarpan kalbi sakinleşene kadar onu daha ağır bir battaniyeyle örttü.

Canım yanıyor, dedi. Neden?

Gözlerini sıkarak kapattı. Vücudun hâlâ iyileşiyor. Ama güvendesin. Savaş-! Bitti artık. Acını hafifletmek için sana biraz daha kan vereyim.

Açım, diye inledi. Hareket edemiyorum.

Soğuk yanaklarını elleriyle çerçeveleyerek ona sıcaklık verdi. Biliyorum gülüm. Ama sana iyi bakacağım.

Ağzını damarına doğru yönlendirdi ama dudakları soğuk ve hareketsiz bir şekilde boğazında duruyordu. Daha uyanık olmasına yardımcı olmak için, düşüncelerini nazik, uyandırıcı büyü dalgalarıyla dürttü.

Sonunda hareket ettiğinde kalçalarını oynattı ve büyüünün ritmiyle karnının alt kısmını ona sürttü. Görünüşe göre vücudunun geri kalanı bu gece dişlerinden önce uyanıyordu. Onun radosuna karşı yumuşak davetler karşısında boğazının arkasında bir mırıltı duydu. Kabul etmeyi çok fazla istiyordu. Ama onu durdurmak zorundaydı.

"Önce içmen gerek." Yatakta ondan uzaklaştı.

Bacağını onun etrafına doladı ve kendini onun üzerine sürükledi.

İnledi. "Bunu şu anda yapmamalıyız. Yarı uykulusun ve bana tamamen kızgınsın."

Sana ihtiyacım var.

Zihninde böyle bir talep varken, onu hiçbir şeyden mahrum bırakamazdı.

Ellerini kalçalarına doladı, sonra avuçlarını kalçalarına doğru kaydırıp ve parmaklarının sırtında oynamasına izin verdi. Santim santim, onun ölümsüz bedenini okşayarak uyandırdı, kendi bedeni bir ağrıya dönüşecek kadar sertleşti. Tanrıça, o kadar güzeldi ki. Adam göğüslerine ulaştığında, elini göğüslerinin arasından geçirip göğüs uçlarını okşadığında, kadın ilk nefesini verdi.

Bacaklarını araladı ve tekrar onun üzerinde kayarak aramaya başladı. Adam onun diğer göğsünü okşadı, boynunu öptü ve burun deliklerini genişletti. Kanayan dikenler, o kadar hazır ki.

Doldur beni, diye yalvardı.

Kalçalarını ellerinin arasına aldı ve onu ereksiyonunun üzerine kaldırdı. Onu kendine doğru çekerek, kaygan, uysal sığağına doğru itti. Kadının sesi ahlaksız küçük inlemelerle uyandı ve adamın dişleri daha da aşağıya indi.

Seninle ilgili her şeye çok bağımlıyım, diye itiraf etti zihninde, tamamen içine gömülene kadar derinlere daldı.

Elleri canlandı. Tırnaklarını adamın göğsüne geçirerek kendini yukarı itti ve zevk dolu bir iç çekişle sırtını gerdi. Göz kapakları hâlâ ağır, bakışları uykuyla bulanık, hareket etmeye başladı. Adam arkasına yaslandı ve onun üzerinde kendini tatmin edişini izledi.

Buna asla doyamayacağım, dedi ona. Sen, çekingenlik olmadan.

İç kaslarını onun etrafında sıkılaştırdı ve açısını değiştirdi. Serbest kalışının peşinden koşarken, vücuduna zevk çağlayanları gönderdi. Bir gece önceki ölüm soldu ve kendini canlı hissetti.

Uykunun etkisi zihninden tamamen silindiğinde, bakışları onun yüzüne odaklandı. Yanaklarından meme uçlarına doğru bir kızarıklık yayıldı. Ağzı, adamın onu ısırarak istemesine neden olan şehvetli bir *O ile* yuvarlandı.

"İyi Aylar, Majesteleri," dedi.

Söylediği ilk kelime onun adıydı. Çenesi düştü ve ona daha sert bindi. Ona dişlerini gösterdi.

Küçük ayaklarını onun yanları boyunca yukarı çekti, parmakları kıvrıldı. Başını eğdiğinde saçları ve adamın örgüsü yüzünün etrafına düştü. Sonra sertçe ürperdi ve salıverilmesinin nabız atışları onun şaftı boyunca ilerledi.

Kadın doruğa ulaştığında, köpek dişleri sonunda aşağı fırladı.

"İşte o güzel dişler," dedi nefesi kesilerek.

Onun sert haz iniltilerini dinledi. Onun bağımlılığı olduğunu bilerek en çok buna bağımlıydı.

"Seninle ilgileneceğim," diye söz verdi.

Nefes nefese kalmış, kıpırdamadan duruyordu ve kaşlarının arasında bir çatık belirmişti. Kolları titriyordu. Eklemlerinde bir acı hayaleti hissetti.

"Seni tuttum." Onları ters çevirerek sırt üstü yatırdı. Birlikteliklerindeki acının işaret fişekleri sönene kadar pozisyonlarını ayarladı.

Adam onun için boğazını açtığında, kadın çaresizce dişlerini adama geçirdi. Tanrıça, bunun için yine her şeyden vazgeçebilirdi. Parmaklarının altında, çenesindeki narin kaslar ona kilitlenirken sıkılaştı.

Ne kadar çok kan yutarsa, vücudu onun altında o kadar rahatlıyordu. Kanının ağzına her sert ve derin bir şekilde içine girme ihtiyacına engel olamıyordu. Tüm birikmiş zevk içinden çıkana kadar onun kontrolünü emmesine izin verdi.

Ayrılırken dişlerini kadının boğazına geçirdi. Titremeler vücudunun derinliklerinde tekrar hareket etti, sadece güçlendiren bir ecstasy yankısı

onun. Serbest kalışının dalgaları içinden geçerken, kadının boynuna karşı çıkardığı şehvetli sesleri duydu.

Oh, Tanrıça, zihninde mırıldandı. Senin doruk noktan.

Birlikte yere yığıldıklarında, zevkle iyice beslendiklerinde, sertçe içmeye devam etti. Taze kanının daha fazlasını onun iyileşmekte olan bedenine aktarması gerekiyordu. Ona daha çok ihtiyacı vardı. Onun tadı içinde aktığı sürece, diğer her şeyi görmezden gelebilirdi. Kadın mırıldanarak kabul etti ve onu tekrar ısırarak için boynunun diğer tarafına doğru yalamaya başladı.

Bir süre sonra başını kaldırıp ona baktı. Göğsündeki yaradan hiçbir iz yoktu. Onu oradan öptü ve dudaklarının kanlı izini kalbinin üzerinde bıraktı.

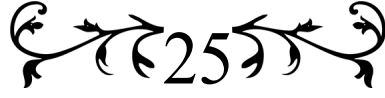
Parmaklarını onun saçlarında gezdirdi. "Bana hâlâ kızgın mısın?"

"Seni tehlikeye atan şeylere her zaman kızgın olacağım. Senin yaptığın şeylere bile.

Bana hala kızgın mısın?"

Durakladı ve ardından, "Kendine duyduğun öfke, katlanman için yeterli." dedi.

OceanofPDF.com

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

BARIŞ TEKLİFİ

CASSIA VE LYROS iyileşmek için birkaç gece geçirdikten sonra, Lio bir barış teklifi yapmayı kendine görev edindi. Yemek salonundaki masanın üzerine bir seyahat kabı, jeomajik ısıtıcı ve bir çuval fasulye koyarken, kahve paketlediği için Tuura'ya sessizce teşekkür etti.

Çekirdekleri Değişen Kraliçe'den ödünç aldığı havan ve tokmakla öğüttü. Bu ya son bin altı yüz yılın en lezzetli kahvesi olacaktı ya da bunu içmek hepsinde anormal gizemli etkiler yaratacaktı.

Kahve demlendikten sonra beklemeye başladı. Umduğu gibi, Imperial Roast'ın kokusu büyümlü bir çağrı etkisi yaratmıştı.

Cassia'nın aurasının yatak odalarından dışarı süzldüğünü hissetti. Peçeli saat bornozuyla salona doğru ilerlerken yanında Knight vardı. "Kahve mi o?"

Lio ona bir fincan doldurdu ve ateşin önündeki sandalyelerden birine doğru davetkâr bir işaret yaptı.

Şövalye sıcak ocak taşlarının üzerine uzandı. Cassia bir sandalyeye oturdu ve Lio'dan gelen kahveyi iki eliyle fincanın etrafına sararak kabul etti. Bir an için sadece kokuyu içine çekti. Sonra uzun bir yudum aldı. "Mmmm."

"Nasıl hissediyorsun?" diye sordu.

"Canlandım."

Lio onun ayaklarının dibine oturdu. Kızın çorap giydiğinden emin olmak için kontrol etti, sonra bacaklarına yaslandı.

Fincanının kenarından ona baktı. "Ben bir Hesperine'im. Ayaklarım üşürse üşütmem."

"İyileşiyorsun ve rahatlığı hak ediyorsun."

Gözleri şefkatle kırıştı ve parmaklarını adamın ensesindeki saçlarda gezdirdi. Adam gözlerini kapadı ve onun dokunuşunun tadını çıkardı.

Bir an sonra Mak ve Lyros'un sesleri merdivenlerden aşağı süzldü.

"Hayır," dedi Lyros, "beni taşımana gerçekten ihtiyacım yok."

"Henüz bana karşı sertleşmiş savaşçı gibi davranma."

"Ben bir savaşçıyım, insan gelin değilim ve kendi ayaklarımın üzerinde durabilirim."

"Seni taşımaktan zevk almama izin vermeyecek misin?"

Konuşmaları aniden kesildi ve Lyros'un teselli olarak Mak'a bir öpücük teklif ettiği anlaşıldı.

"Hayır," dedi Lyros.

Bir süre sonra yemek salonuna el ele girdiler. Lyros'un sert bir savaşçı ruh hali içinde olduğunu iddia etmesine rağmen, savaş için giyinmemişlerdi. Hesperinlerin sadece sırdaşları arasında rahatladıkları zamanlarda giydikleri peçeli saat cübbeleriyle gelmişlerdi. Bu da Lio'ya savaşmak için gelmedikleri umudunu veriyordu. Belki de şimdiye kadar bir çatışmada paramparça olmamış tek kıyafetleri onlardı.

Kendilerine biraz kahve koydular ve Mak ateşin yanındaki diğer sandalyeye oturdu. Lyros bu kez tartışmayı kaybetmiş gibi iç çekti. Grace'in kucağına kaydı ve sırttan Mak ona bir öpücük verdi.

Bir an için, sanki hepsi evlerindeki kahve odalarından birinde rahatmış gibi hissettiler.

Ama Lio bu illüzyonun yeterli olmadığını biliyordu. "Hepinize bir özür borçluyum. Aynı hatayı bir daha yapmayacağım."

"Hepimiz birbirimize yeterince özür ," dedi Mak. "Ödeştik mi diyelim?"

Lyros bir şey söylemedi ama başını salladı.

Cassia'nın yüzü, zayıflığını göstermemeye çalışırken takındığı o ifadesiz yüz ifadesiydi. "Affetmeden önce hepinize bir açıklama borçluyum."

Kallikrates ile yaptığı konuşmayı anlatırken hiçbirine bakmadı.

Lyros ayağa kalktı ve yürümeye başladı. Aurası örtülü olmasına rağmen hareketlerinde hâlâ büyük bir öfke vardı. Lio onu suçlayamazdı.

Sonunda Lyros, Lio ve Cassia ile yüzleştı. "Mak ve ben hepimizi hayatta tutmaya çalışıyoruz."

Eli, kolyesinin artık asılı olmadığı göğsüne gitti. "Onunla yaptığım pazarlığın sonuçları ne olursa olsun, bu sadece bana geri dönecek."

Lio'nun öfkesi yeniden alevlendi. "Bu böyle yürümez."

"Öyle," diye ısrar etti. "Herhangi birinize zarar verirse anlaşmamızın biteceğini biliyor. Sizin korunmanız için onunla pazarlık yaptım."

Lyros'un bakışları parladı. "Sence 'hepimizi hayatta tutmak' seni dışlıyor mu? Biz de sizin güvenliğinizi sağlamaya çalışıyoruz. Siz ikiniz bunu bu kadar zorlaştırmayı bırakacak mısınız?"

"Teşekkür ." Cassia'nın sesi kısıktı. "Evet, deneyeceğiz."

Lyros sinsi adımlarla Mak'ın kucağına geri döndü.

Görevleri darmadağın olmuştu. Roborra hepsine düşmanlarının neler yapabileceğini hatırlatmıştı. Ne yazık ki hazırlıksızdılar ve yenilmişlerdi. Miranda'nın izini kaybetmişlerdi ve en değerli kaynakları -birbirlerine- baskı altındaydı. Geçtiğimiz birkaç gece boyunca Lio bunu nasıl düzeltebileceğini düşünmek için bolca zaman ayırmıştı.

"Yeni bir plana ihtiyacımız var. En azından ileriye dönük bir yol önerebilirim." Lyros itiraz edemeden elini kaldırdı. "Yine asabi davrandığımı düşünüyorsan bu fikri reddedebilirsin."

Lyros kollarını kavuşturdu. "Bunu düşüneceğiz. Söz verdiğim tek şey bu." "Teşekkür ederim. Sanırım hepimiz Sklerostan uzak durmamız gerektiği konusunda hemfikiriz."

"Evet ama Miranda da bir Hediye Toplayıcısı. Kallikrates onun aracılığıyla kolayca ortaya çıkabilir ve hepimizi kızartabilir."

"Bunun için koğuşlar planlayacağız," diye araya girdi Lyros.

"Elbette," diye onayladı Lio, "ama Skleros'un ne dediğini bir düşünün. Efendilerinin gözdesiydi ama şimdi ondan hoşnut değil. Belki de Skleros şu anda ondan daha tehlikelidir çünkü Kallikrates'in gözdesi odur."

Mak kuşkulu görünüyordu. "Bu sadece gururunun konuşması olabilir. Rakibini kendi statüsü için bir tehdit olarak gördüğünü bile bile onun hakkında söylediklerine inanabilir miyiz?"

"Bence Lio haklı." Cassia sonunda ağırlığını koydu. "Miranda feci bir hata yaptı -büyümün geri kalanını alamadı, Lio'yla yaptığı zihin düellosunu kaybetti ve kaçmamıza izin verdi. Kallikrates'in onu cezalandıracağından eminim ve bu da onu dezavantajlı bir duruma sokuyor. Ama onun affını kazanmak için nasıl bir plan yaparsa yapsın, bizim için acı verici olacağı kesin."

Lyros kaşlarını çatı. "Ve işte buradayız, bizim için kurduğu tuzağa doğru onu kovalamayı planlıyoruz."

"Yine de bizi avlıyor mu?" Mak merak etti. "Yoksa kaçıyor mu? Ondan çok az iz gördük."

"Ah, Mercy," dedi Cassia birdenbire. "Ne kadar aptalım."

Lio başını kaldırıp ona baktı. "Ne oldu?"

Cassia yüzünü ellerinin arasına aldı. "Başından beri bizi avlıyormuş. Kalos'u vuran ok elma ağacından yapılmıştı."

Lio yemin etti. "Fark etmeliydim. Daha önce de bize alay etmek için bir elma bırakmıştı. Paradum'un elma bahçesinin ortak geçmişinizdeki önemi düşünüldüğünde hiç de şaşırtıcı değil."

Cassia dudağını ısırdı. "Koleksiyoncu'nun güçleriyle karşılaşmalarımızın her birinde Sklerós ya da Miranda'nın parmağı olduğunu varsayalım."

Lio başını salladı. "Miranda, Patria köylerine saldıran okçuların arasında gizlenmiş olmalı. Kalos'u vurdu ama belki de Mederi'ye verilen zararı hafifletmeye çalıştı."

Cassia kendini hasta hissediyormuş gibi kahve fincanını bir kenara bıraktı. "Şehit Geçidi'ndeki kalp avcılarından Sklerós sorumlu olmalı. Elçilikle birlikte Orthros'a geldiğinde de aynı taktiği kullanmıştı."

"Peki ya deniz fenerindeki Hediye Toplayıcıları?" Mak sordu. "Birlikte çalışmaları çok nadir görülen bir şey. Sklerós ve Miranda bu dördünün yerimizi bulmasını sağlamış olabilir mi? Ödül için daha az rakip olan bazılarını ortadan kaldırmak için onları üzerimize salmış olabilirler."

"Bu mantıklı," dedi Lyros. "O zaman Miranda'nın köylüleri bizi Roborra'ya götürdü."

Cassia başını salladı. "Bize ulaşmak için onları istismar etmez."

"Ama Sklerós yapardı," dedi Lio. "Kendi insanlarını ona karşı kullanmaktan özel bir zevk alırdı. Kallikrates'in yardımıyla, bizi ona çekmek için köylülerin zihnine onun sözde yeriyle ilgili o ipucunu kolayca yerleştirebilirdi."

"Kallikrates tuz ve kemiklerle ilgili ipucunu anlayacağımı biliyordu. Beni ona karşı kışkırtan Hesperinlerle karşılaştığım yerde bizimle yüzleşmek istedi." Cassia'nın bakışları düştü. "Ayrıca bizi bu kuleye çekti. O ve Lucis buranın bir Lustra bölgesi olduğunu biliyor olmalıydı. Sanırım kral bu yüzden Ekinoks Zirvesi sırasında beni buraya göndermeye bu kadar kararlıydı."

Lio, "Bu, senin büyüünün ortaya çıkmasını beklediği zamanlara denk geliyor," dedi.

Başını salladı. "Kallikrates Dalos'u ele geçirirken Lucis'in güneş odasında bunu tartıştıklarını duydum. Beni idam etmekten bahsettiklerini sanmıştım ama geriye dönüp baktığımda, Koleksiyoncu'nun sihrimin geri kalanını alma planını kastettiklerini anladım."

Lyros'un gözleri kısıldı. "Bu yüzden kule çok kötü korunuyordu. O ve Lucis büyüü geri almanızı istedi."

"Buraya gelmeyi düşüneneğimizden nasıl emin olabilirler?" Mak sordu.

Düşmanlarının düşüncelerini bu kadar kolay tahmin edebilmesi Lio'nun tüylerini diken diken etti. Kara Güller kahin büyüsünü almış, sonra da Cassia'yı Skleros'un pususuna düşürüp büyüü ondan alabilmek için ona eşlik etmişti. "Roborra'ya yaklaşımadan önce sığınabileceğimiz en olası yerin burası olduğunu biliyor olmalılar."

Mak bir nefes verdi. "Yani Miranda Castra Roborra'da hiç bulunmamış. Bu da bize onun gerçekte nerede olduğuna dair hiçbir ipucu ve peşimizde kişisel kinleri olan iki Hediye Koleksiyoncusu bırakıyor."

"Burada, kulede olduğumuzu da biliyorlar," diye ekledi Lyros. "Kalenin etrafındaki thelemantik korumalarımızı güçlendirmemiz gerekiyor. Ama onları ne kadar güçlü yaparsak yapalım, Kallikrates karar verirse onları aşacak güce sahip. Sadece Değişen Kraliçe'nin büyüsünün içinde güvendeyiz."

Cassia'nın sıkıntılı gözlerinde ateş parlıyordu. Zihninin gözünde bir Hesperine Ritüeli çemberi çiziyordu, beş yaprak ve beş dikenini tekrar tekrar. Dikkatini dağıtan düşüncelerin altında, Lio onun endişelerini yakaladı. Kallikrates'le yaptığı pazarlık hayatlarını kurtarmıştı ama hâlâ sözlerini çarpıtabileceği ve onları öldürmeden acı çekmelerini sağlayabileceği pek çok yol vardı.

Lio bunu yüksek sesle söyledi. "Muhtemelen amaçları değişti. Daha önce bizi yok etmeye kararlıydılar ama Cassia'nın onunla yaptığı konuşmadan sonra, bunun yerine hepimizi ele geçirmek istediği ihtimalini göz önünde bulundurmalıyız."

Umutsuzluk aurasının derinliklerinde ağır basıyordu ama gururunun zırhını düşüncelerinin etrafında topladı. *Yaptığım şeyi onaylamadığını biliyorum. Bana hatırlatmana gerek yok.*

Seçiminiz için size işkence etmeye çalışmıyorum. Sadece bunu sessizce içinde taşımanı istemiyorum. Buna tek başına katlanmak zorunda değilsin.

Bakışları parladı. *Tıpkı kendimi tek başıma tutuklatmama izin vermediğin zamanki gibi.*

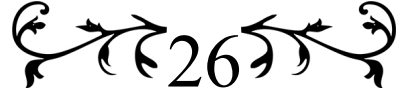
Evet, aynen öyle.

Lyros göğsünü ovmak istercesine elini kaldırdı ama sonra bıraktı. "Her savaşta bize verdikleri kalp yaraları tesadüf değil. Bunlar bir terör taktiği. Kallikrates bizi savunmasız hissettirmeye çalışıyor."

Cassia sonunda gözlerini Lio'dan ayırdı ve bakışları Mak'a yöneldi. "Birimiz Lustra yüzünden kalbinden yara aldı. Bu atalarımın da bizi korkutmaya çalıştığı anlamına mı geliyor?"

"Lustra'nın stratejisini anladığımı iddia etmiyorum," dedi Lyros. Mak kaşlarını kaldırarak Lio'ya baktı. "Belki filozofumuzun bir fikri vardır."

Lio başını salladı. "Bence Lustra'nın kalbindeki yara bir onur işaretiydi."
Mak göğsünü yumrukladı. "Ben alırım."
Lio Lyros'un alnını işaret etti. "Bu da bir saygı göstergesi. Lustra senin içgörünü kabul etti. Geri kalanımız bundan bir ders çıkarmalı."
Lyros gözlerini kıstı. "Tekrar gözüme girmek için yağcılık yapmaya çalışıyorsun, Glasstongue."
"Benim de ciddi olduğumu biliyorsun," diye Lio.
Lyros tekrar iç çekti. "Peki yeni planın nedir?"
"Asıl hedefimize odaklanıyoruz," dedi Lio. "Miranda'yı bulmak. Koleksiyoncu'nun iyiliği olmadan savunmasız kalır."
Lyros ağzını açtı, sonra elini kaldırdı. "Bunun yanlış gidebileceği o kadar çok yol var ki, nereden başlayacağımı bile bilmiyorum."
"Daha iyi bir planın varsa dinleyeceğim," diye söz verdi Lio. Lyros cevap vermedi.
"Pekâlâ," dedi Mak, "görünüşe göre yine Miranda'nın peşinden gidiyoruz. Gerçekte nerede olduğunu nasıl bulacağımıza dair bir fikrin var mı?"
"Bu konuda yardımcı olabilecek bir müttefikimiz var." Lio Knight'ı işaret etti.
Cassia kaşlarını kaldırdı. "Onu eski yöntemlerle takip etmek basit ama zekice. Ancak..."
"Evet," dedi Lio. "Knight'ın onun izini bulabileceğini bildiğimiz bir yerden başlamamız gerekecek."
"Patria," diye bitirdi Cassia.
"Bu çılgınlık," diye itiraz etti Lyros. "Rudhira'yı, kralın kuvvetlerini ve Hediye Toplayıcıları atlatmak zorunda kalacağız. Lustra geçitlerinin bizi tutuklamak isteyen insanlarla dolu olduğundan bahsetmiyorum bile."
Cassia'nın çenesi sabitti. "Burası aynı zamanda kuduz bir izin alanının bulunduğu yer. Lustra bizi içeri sokacak. Bunu göreceğim."
Lio'nun sonunda sihrini kullanmaya hazır olduğu için zaferle dolması gerekirdi. Ama Kallikrates'e söylediği sözleri düşününce, onun için korktuğunu inkâr edemezdi. Eğer meseleyi yine kendi ellerine alırsa, bir sonraki adımda ne yapabilirdi?

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

HAYALETLERİ KOVALAMAK

CASSIA atını dizginlerken, deniz fenerindeki geçmişlerinin tekerrür ettiğini hissediyordu. Kara Güller bir kez daha bir Lustra sığınağından ayrılmak ve olası bir pusuyla yüzleşmek üzereydi.

Kendini oyun tahtasında oynanan hamlelerin içinde kapana kısılmış hissetti. Kapılar yıkılana kadar Kallikrates'in dikte ettiği kalıplara göre dans etmeye mahkûm muydular?

"Al." Mak ona bir parça kuru elma uzattı. "Senin Çilli'nin de ruh halinizi yumuşatmaya ihtiyacınız var."

Acı bir gülümsemeyle meyveyi kısırağa verdi. Çilli'nin huysuzluğu geçmemişti ama Cassia atının ikramın tadını çıkarışını izlerken rahatladı. "Roborra'daki düşüşünden sonra Bear nasıl?"

Mak atının bacağına inceledi. "Burkulma iyileşti ama tedbir olarak yola çıkmadan önce ona bir doz daha kanımdan vereceğim."

Elini bir dişiyle deldi, sonra avucuna kurutulmuş elmadan bir dilim koydu ve Ayı'ya uzattı. At ikramı yedi ve Mak'ın kanını da beraberinde yuttu.

Cassia ilgiyle izledi. "Yani tanıdığın olarak ona böyle mi bakıyorsun?"

Mak başını salladı. "Hayvanların Hediye'yi alamadığını biliyor musun? Kanımızı içtiklerinde insanlar gibi dönüşmüyorlar."

"Evet, Lio bana bunu açıkladı. Kanımızın onlara şifa ve uzun ömür verdiğinden bahsetti."

"Doğru. Onları sağlıklarının zirvesinde tutuyor ve yaşlanmalarını önlüyor. Bir şifacıya ihtiyaç duydukları zamanlar olsa da, yaralanmalardan daha hızlı iyileşmelerine de yardımcı olur."

"Demek Ayı gerçekten ölümsüz."

Mak aygırın başını okşadı. "Arada sırada ona kanımı vermeye devam ettiğim sürece sonsuza dek benimle kalacak."

"Eğer durursan..."

"Yeniden yaşlanmaya başlayacak ve bir Orthros Warmblood'un normal ömrüne sahip olacak ki bu da hala oldukça uzun."

Cassia Çilli'ye bir parça elma daha yedirdi. "Bir Hesperine'in birden fazla tanıdığı olabilir mi?"

"Kesinlikle. Apollon Amca kanını atı Patrik'e verir, ancak büyü yaparken en çok güvendiği tanıdığı aslanıdır."

Grace'in babasından bahsetmek Cassia'nın kalbini sızlattı.

Mak yüzünü buruşturdu. "Thorns, özür dilerim. İkimize de evimizi hatırlatmak istememiştim."

"Sorun değil. Eğer hatırlamayı bıraksaydım, kendim için çok daha fazla endişelenirdim. Bana tanıdıklarla büyü yapmayı anlat."

Lio inledi. "Bunu ona sorma. Stand'ın koruma tatbikatlarında atları nasıl kullandığını anlatırken saatlerce burada kalacağız."

Mak yüzünde aşağılayıcı bir ifade belirdi. "Araştırma tezlerin hakkında kulağımın dibinde konuşuyorsun. En azından ben at koğuşlarından bahsederken uykuya dalmayabilirsin."

"Bu adil," dedi Cassia.

Lio elini kalbine götürdü. "Majesteleri, ihanet! Onun tarafını mı tutuyorsun?"

Lio'nun ağzına hızlı bir öpücük kondurmak için havalandı. "Hem senin araştırma tezlerini hem de onun at koğuşlarını çok ilginç bulduğumu söylüyorum."

Ağzı bir gülümsemeyle kıvrıldı. "Zekice sözler, Büyükelçi."

Mak güldü ve ev biraz daha az uzakta hissettirdi. Daha fazla ölüm tuzağına doğru at sürüyor olabilirlerdi ama Hespera'nın Kupası sayesinde en azından hâlâ birbirlerine gülmenin yollarını bulabiliyorlardı.

Ancak Lyros'un buna katılacak hali yok gibiydi. Her birinin yanına gelip her şeyi toplayıp toplamadıklarını kontrol ettikten sonra son birkaç gecedir uyguladıkları taktikler konusunda onları sorguya çekti. Onları orada bir hafta daha tutabileceğini düşündü ama sonunda hazırlıklarından yeterince tatmin olmuş görünüyordu.

Mızrağını çekti. "Koğuşlar ve peçeler yukarı." "İşte yine başlıyoruz," dedi Mak.

Lio asasını indirdi ve bir kez daha bir şövalyenin mızrağı gibi tuttu. "Hazır."

"*Ckundaat*," dedi Cassia Knight'a.

Kalenin kapısı onları tek sıra halinde ilerlemeye zorladı. Lyros, Ebah'nın büyüünden ilk çıkan olurken Cassia nefesini tuttu. Diğerleri de peşlerinden

ve merdivenlerden aşığı atladı.

Çamurlu karın üzerine indiler. Alacakaranlıkta avlanan şahinin sesi dışında hiçbir ses yoktu.

"Thelemantik koğuşlar rahatsız edilmemiş," dedi Lyros.

Mak, Ayı'yı daire şeklinde döndürdü. "Burada olduğumuzu biliyorlar. Neden harekete geçmediler?"

Lio'nun büyüyle keskinleşen bakışları duvarları taradı. "Belki de buradalar ama henüz birbirimizi tespit edemedik."

Knight avluda hızlı bir devriye gezdi ama hiçbir alarm sesi duymadı.

"Farklı bir savaş alanı seçiyor olabilirler," diye tahmin etti Cassia. "Umut edebiliriz," dedi Lyros. "Hadi adım atalım."

Lio'nun zihninde gidecekleri yeri gördü; Patria bölgesinde, o yaz bir sığınak aradıkları ücra bir bölge. Adımlarını attılar ve hatalı Sığınaklarını arkalarında bıraktılar.

Bulutlar yıldızları gizliyordu ama Cassia'nın gözleri çabuk alıştı. Yuvarlanan tarlalarda kimseyi görmedi ve kalp atışlarını duymadı. Lio'nun büyüü, Cassia'nın sadece Zarafet Birliği'nde hissedebildiğı örtülü bir sonda gibi bölgeyi tarıyordu.

"Bu tarafa doğru giden bir devriye var, yaklaşık yarım saat kuzeyde," dedi Lio. "Başka kimse yok."

"Kimin devriyesi?" Lyros sordu.

"Rudhira ve Solia'nın. Bir Hesperine ve altı ölümlü. Güneye gitmeye ve Kalos'un vurulduğu tünel girişini aramaya hazırız."

Lyros General'i güneye doğru çevirdi ve hepsi onunla birlikte yola koyuldu. Onlar at sürerken Cassia duyularını Lustra'ya açtı. Nefesini içine çekti.

"Ne oldu?" Lio sordu.

"Şimdi buradaki büyüünün ne kadar güçlü olduğunu hissedebiliyorum. İzin verilen alan sanki... yakınlarda bir fırtına varmış gibi hissediyorum. Ve yağmuru tüm toprağı yayılıyor."

"Pasajlar," dedi Lio.

Başını salladı. "Girişleri hissetmek benim için zor olmayacak ama madalyonunla onları açman gerekecek."

Uzandı ve onun eline dokundu. " olmadan onları açabileceğinden eminim. Ama Hücum'a bu kadar yakinken büyü yapmaman akıllıca olur."

Büyüsünü kontrol altında tuttu ve Lustra'nın onlara rehberlik etmesine izin verdi. Bu bölgeye zaten aşına olan Sıcakkanlılar çok az yönlendirmeye ihtiyaç duyuyordu. Ama Knight durmaya devam etti, burnu rüzgârdaydı. Sadece hayal edebiliyordu

Müttefiklerinin kaçınmaları gereken bir tehdit olması onun için ne kadar kafa karıştırıcıydı. Onu gelmesi için çağırdı ve bu sefer onun yanında kaldı.

Yarım saat sonra Cassia uzakta Castra Patria'yı gördü. "Rudhira ve Solia'nın devriyeleri bu kadar yakındayken, bu kaleyi hâlâ ellerinde tuttukları anlamına geliyor olmalı."

"Bu gece surlardan ateş gelmiyor," diye gözlemledi Mak. "Umarım bu kuşatmada bir durgunluk ve kardeşinizin kuvvetleri için bir soluklanma anlamına gelir."

Lyros karanlık bir sesle, "Bu aynı zamanda Hücum'un düşman tarafından dikkatinin dağıtılmadığı, dolayısıyla bizi tespit etme olasılıklarının daha yüksek olduğu anlamına geliyor," dedi.

Solia'ya bu kadar yakın olup onu görme umudunun olmaması acı veriyordu. Tutuklanmadan geçmeyi başarırlarsa şanslı sayılırlardı. Kaleye sızmaya çalışmak delilik olurdu.

Lio aralarındaki bağ aracılığıyla ona teselli gönderdi. Kız kardeşini özlediğinde en büyük tesellisi hep o olmuştu. Grace'le birlikte olduğu sürece her şeye katlanabilirdi.

Lyros kaleye bir kez daha temkinli bir bakış attı. "Ne kadar uzakta?"

"İleride başka bir geçit seziyorum. Sanırım aradığımız geçit bu." Lio'ya zihninin gözünde geçidin rotasını gösterdi.

Başını salladı. "Rudhira'yı Kalos'u iyileştirirken bulduğum yer burası olmalı."

Lyros ondan Cassia'ya baktı. "İçeride biri olup olmadığını söyleyebilir misin?"

İkisi de başlarını salladı.

Lyros'un aurası kasvetliydi. "Peçelerimizi kapalı tutmalı ve portaldan bir sürpriz çıkmamasını ummalıyız."

Yamaçtaki parlayan sembol göründü ve atlarını ihtiyatlı bir şekilde ona doğru yönlendirdiler.

Mak kaşlarını çattı. "İçeride aura olup olmadığını ben de hissedemiyorum. Bu geçitlerden geçen büyü duyuları karıştırıyor."

"Arkamızdaki devriye bize yetişmeden önce ne kadar zamanımız var?" Lyros sordu.

"Çeyrek saat," diye yanıtladı Lio.

"O halde Miranda'nın izini bir an önce bulsak iyi olur," dedi Lyros.

Cassia çevredeki tepeleri taradı. "Kalos'u vurduğunda nerede durduğuna dair bir fikrin var mı? Knight'ı onun kokusuna mümkün olduğunca yaklaştırmalıyız."

"Bu ihtimali kolayca azaltabiliriz," diye yanıtladı Mak. "Lucis'in askerlerinin kullandığı standart yaylardan biriyle atılmış, muhtemelen kötücül büyülerle geliştirilmiş elma ağacından bir ok..."

"Okçuluğu da araştırıyormuşsun." Lio'nun sesi etkilenmiş gibiydi. "Aklında bir sonraki adımda yay yapmak mı var?"

Mak omuz silkti. "Demirhanede değil. Okçuluk araştırması, Rudhira ya da diğer ahşap işçilerinin Hücum için yay yapmayı denemek istemesi ihtimaline karşı yapıldı." "Sizi takip edeceğiz." Lyros, Mak'a kendini tutuyormuş gibi bir bakış attı.

daha fazlasını söylemek istiyordu.

Mak, Ayı'yı çevirdi ve kuru kış otları arasında onları geçitten biraz uzaktaki bir yamaca yönlendirerek yola koyuldu. Tepenin zirvesine henüz ulaşmışlardı ki Cassia'ya Lustra aracılığıyla bir izlenim geldi. Bir Hesperine aurasının ipucu.

Çilli'yi aniden durdurdu ve geldikleri yöne doğru baktı.

"Ne oldu?" Lio Ayçiçeği'ni yanına çekti.

"Lustra beni uyarıyor," diye cevap verdi sessizce. "Sanırım biraz önce durduğumuz portalın yakınında peçeli bir Hesperine var."

"Devriye buraya nasıl bu kadar hızlı geldi?" Lyros sordu.

Lio başını salladı. "Devriyeyi çeyrek saat hâlâ hissedebiliyorum. Bu başka biri."

"Kim olduğunu söyleyebilir misin?" diye sordu.

"Zihinlerini hiç hissedemiyorum. Senin büyüün olmasaydı burada olduklarını asla bilemezdik."

"Kimin peçesi senin tılsımına karşı durabilir?" diye sordu umutsuzca, bunun kısa bir liste olduğunu biliyordu.

Lio'nun ilk tahmini "Kraliçelerin en güçlü soyu" oldu. "Bizi hemen uzaklaştırmalısın!"

Lio çenesini tuttu. "Hayır. Bakalım Knight Miranda'nın kokusunu alabilecek mi?" "Eğer bu gerçekten Rudhira ise, peçeleriniz dayanacak mı?" Lyros bastırdı.

"Nike bana deneysel peçelerini öğretti, hatırladın mı? O büyülerle neredeyse yüz yıl boyunca ondan kaçtı ve biz de öyle yapacağız, eğer gerekiyorsa."

Cassia hiç vakit kaybetmeden Freckles'tan aşağı atladı. Şövalye'yi dikkat kesilmeye çağırdı. "*Ckuundat!*"

Miranda'nın göğüs zırhını Cassia'nın kanıyla boyamış olması ilk kez bir avantajdı. Tek umut edebilecekleri şey

Zırhın üzerindeki insan kanı ve Hesperine Knight'ın kafasını karıştırmadı.

Cassia elini ısırđı ve köpeğine uzattı, koklamaktan fazlasını yapmaya kalkarsa geri almaya hazırđı. Eğer onu yalarsa ne olacağını bilmek istiyordu ama yine de öğrenmekten korkuyordu. Ona zarar verme riskini göze alamazdı.

Keskin bir nefes aldı ve bir adım geri çekildi.

Kalbi sıkıştı. Belli ki onun tadına bakmaya çok hevesli olmasından endişe etmesine gerek yoktu.

Lustra bir uyarı daha mırıldandı. Cassia'nın nabzı atmaya başladı. "Yaklaşıyor."

Lyros hayal kırıklığıyla titrerken Mak sesli bir şekilde küfretti.

Lio'nun gözleri kapandı ve gölgeler onun ve bineğinin etrafında toplandı. "Denemeye devam et."

"*Soor*," diye yatıştırdı Cassia köpeğini. "Her şey yolunda, sevgilim. Yaralanmış gibi göründüğümü ve kanımın artık farklı koktuğunu biliyorum. Ama güvendeyim ve hâlâ senin *kaetlii*'nim."

Knight yaklaştı, boynunu uzattı ve burun deliklerini genişletti.

Lustra, peçeli Hesperine'in geçişini takip etti. Takipçileri mesafeyi endişe verici bir hızla geçiyordu. Gölgeleer Lio'dan dışarı taşarak hepsini kuşattı.

Cassia, Knight'ın önünde kıpırdamadan durdu, elindeki kan kurumuştı, kalbi boğazına düğümlemişti.

"*Seckkaa!*" diye bağırmayı denedi sonunda.

Burnunu yere dayadı. Peçeli Hesperine tepeye doğru tırmanmaya başladı.

"Büyülerim tutacak." Lio'nun sesi ihtişamla yankılandı. O kadar Karanlığa bürünmüş, bir hayalete binmiş gibi görünüyordu.

Knight daireleer çizerek kokladı. Cassia'nın sinirleeri, açık alanda durdukları ve güçlü ölümsüzün onlara yaklaşmasıyla aralarında ince bir karanlık perdesi olduğu her an yıpranıyordu.

Grace, bir Hesperine dostuyla gizli bir düelloya kilitlenmişken, hava büyüyle o kadar doygun hale geldi ki Cassia boğulacağını düşündü.

"*Seckkaa*, Şövalye!" diye tekrar emretti, faydasızca. Köpeği ayaklarının dibine döndü, kuyruğu sarkmıştı. "Burada hiç iz yok," diye bağırdı Cassia.

Takipçileeri tam tepelyi , Hesperine'in bir adımı onu süpürdü ve çevreleeri kayboldu.

O, Knight ve Freckles aramaya başladıkları yere geri döndüler; Lio, Mak ve Lyros hâlâ at sırtında onları çevreliyordu.

Uzandı ve Lio'nun elini tuttu. "Bunu daha ne kadar ?"

Mavi gözleri, gücünün karanlığının içinden ona doğru parlıyordu. "Takip edilmediğimizden emin olacak kadar uzun."

Lyros Mak'a baktı. "Ateş ettiği tepenin orası olduğundan ne kadar eminsin?"

Mak tereddüt etti.

"Dürüst olmanı istiyorum," dedi Lyros.

Mak sonunda cevap verdi. "Şu tepeden ateş etti."

General, Lyros'un altında huzursuzca dans etti. "Okçuluk hakkında bu kadar şeyi kitaplardan öğrenmediniz."

Mak iç çekti. "Oradan buradan bir şeyler topluyordum. Küller'den ve Tenebralılar'dan."

Lyros bir elini saçlarının arasında gezdirdi. "Kanayan dikenler, Mak."

Mak'ın kaşları en inatçı ifadesiyle birbirine yaklaştı. "Sana daha önce söylemem gerektiğini biliyorum. Ama şimdi söylüyorum."

"İtiraflar için daha sonra vaktimiz olacak," diye araya girdi Cassia. "Miranda'yı aramaya devam etmeliyiz."

"İki deneme daha," dedi Lyros. "Eğer bundan sonra da izini bulamazsak kuleye geri döneriz. Rudhira bizi arıyorsa bundan daha fazlasını riske atamayız. Anlaştık mı?"

"Katılıyorum," dedi Lio.

"Sadece bir denemeye daha ihtiyacımız var." Cassia tekrar eyerine doğru havalandı. "Patria'da Miranda'ya dair kanıt bulabileceğimizden şüphe duymadığımız tek bir yer var."

Lio hemen, "Hayır," diye cevap verdi.

"Evet." Cassia atını kuzeydoğuya doğru çevirdi. "Onu en son gördüğümüz yer-Paradum."

"Bu çok tehlikeli," diye itiraz etti Lio. "Rudhira orayı kesinlikle koruma altına almıştır. Tek bildiğimiz, savaşın bizim tarafımızdaki askerler için bir garnizona dönüştürdüğü ve Charger'larla ya da kutsal şövalyelerle dolup taşıdığı-"

Cassia hançerini çekti. "O zaman benim yerime çömeliyorlar. İzin alanı benim. Bizi içeri sokup çıkaracağım."

Lio ağzını kapattı. Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. "Buna itiraz edemem. Önden buyur, Silvicultrix."

CASSIA, Paradum'u harabe halinde bulmayı yarı yarıya bekliyordu. Yetenek vizyonları sırasında, o ve Lio iç çatışmalarının burayı taştan taş çevirişini izlemişlerdi. Ama o hayal dünyasının dışında, küçük kale hâlâ ayakta, kilitli ve ürkütücü bir sessizlik içindeydi. Kara Güller atlarıyla yaklaşırken, bir gece böceği bile cıvılamıyordu.

Yok edilen tek şey izin verilen alandı. Yaralarından sızan Lustra büyüü Cassia'yı yakalamak için uzandı. Cassia kendini tuttu, kendini kontrol etmesine yardımcı olması için hançerini sıkıca kavradı.

Bineklerini kaleden güvenli bir mesafede durdurduklarında, Çilli kulaklarını geriye attı. Kuyruğunu değiştirerek, sanki yer ısırğan otlarıyla kaplıymış gibi ayaklarını kaldırdı. Diğer Sıcakkanlılar da aynı şekilde huzursuzdu.

"Boş," dedi Lio şaşkınlıkla. "Emin misin?" diye sordu Lyros.

"Evet," diye onayladı Cassia.

Knight bir hırıltı çıkararak dört atının etrafında bir tur attı.

Mak kaşlarını çattı. "Eğer burada kimse yoksa, bizi ne hakkında uyarmaya çalışıyor?"

"*Dockk*," diye seslendi Cassia.

Knight ona yakın durmak için kaleden uzaklaştı. Onu okşamak için uzandı. Sırtındaki tüyler diken diken oldu.

Cassia'nın sırtından aşağı bir telaş dalgası indi. "Bizi bir düşmana karşı uyarırken böyle davranmıyor. Sanki... korkmuş gibi."

Atını ilerlemeye devam etmesi için dürttü. Freckles aniden ürktü. Yerinde durmakta zorlanan Cassia, kısırağın boynunu okşayarak güven verici sözler mırıldandı.

Ayçiçeği bir kişneme çıkardı ve şahlanmaya başladı. Lio eyerden havalandı, ayaklarının üzerine biraz sertçe indi ve atının diğer yöne doğru kaçışını izledi.

Ayı ve General, Mak ve Lyros hâlâ sırtlarındayken dörtlale onun peşinden gittiler. İki savaşçı bineklerini kontrol etmeye çalışmaktan vazgeçip eyerlerinden yuvarlanmadan önce neredeyse bir sonraki tepeyi aşmışlardı.

Lio cübbesindeki kiri . "Ayçiçeği bunu hiç yapmadı, bir kez bile."

Mak, yanında Lyros olduğu halde tekrar yanlarında belirdi. "Buna inanamıyorum."

Lyros başını salladı. "Sıcakkanlıları hiçbir şey korkutamaz!"

Sadece Cassia hâlâ eyerdeydi. Belki de Freckles'ın damarlarındaki Celeris'in gücünden ya da Cassia ile olan bağlantısından kaynaklanıyordu. Küçük kısarak kaleye bir adım bile yaklaşmamasına rağmen yerinde duruyordu. Cassia, Kan Birliği sayesinde Çilli'nin ne kadar korktuğunu ve kaçmamak için ne kadar kararlı olduğunu hissedebiliyordu.

Cassia eğildi ve yanağını Çilli'nin boynuna bastırdı. "Bugün cesaretini kanıtladın. Burada olmak istemediğini biliyorum. Gidip diğer atlarla beklersen sorun olmaz."

Freckles onun attan inmesini bekledi, sonra uzaklaştı ve tepenin üzerinde gözden kayboldu.

"Tanrıça aşkına, o kalede ne var?" Lyros sordu.

Cassia Knight'a sarıldı. "Bu bir izin alanı. Hayvanlar burada bir sorun olduğunu hissedebiliyor."

Mak kaşlarını kaldırdı. "Burayı garnizon olarak kullanmamalarına şaşmamalı."

Lio ensesini ovuşturdu. "Yanlışlığı ben de hissedebiliyorum."

"Hissedebiliyor musun?" Cassia sordu.

Titredi. "Aramızdaki bağ artık bunun farkında olmamı sağlıyor."

Dördü yaya olarak devam etti, Knight her gölgede hırlıyordu. Lio onları arka duvardaki gizli bir girişe götürdü. Kapı parçalara ayrılmıştı, direği patlamış ve yanık izleriyle gölgelenmişti.

"Bunu Solia mı yaptı?" Cassia tahmin etti.

"Evet. Burası savaş sırasında seni taşıdığımız yer." Lio onun elini tuttu. "Buraya tekrar girmeye dayanabileceğinden emin misin?"

Korkmadığını fark etti. Hem de hiç. O kapıdan geçmek zorundaydı. Kallikrates'in bir zamanlar büyüsunü bozduğu bu yerde muzaffer olmak istiyordu.

"Bunu yapmam gerek." Enkazın üzerinden havalandı ve Castra Paradum'a tekrar ayak bastı.

Knight sızlandı ama onu takip etti, diğerleri de arkasından. Daha içeri girmeden Mak bir elini koluna koydu. "Tuzakları kontrol etmeme izin ver."

Adamın elindeki yaya baktı. "Bu da nereden çıktı?"

"Büyücü Kral'ın cephaneliği." Üç kanlı ok sapladı ve önlerindeki toprağa yaylım ateşi açtı. "Her yer temiz."

Mak yol boyunca tuzak olup olmadığını kontrol ederek çıplak zeminin üzerinde yükseldiler. Cassia, Mak'ın kendisinden öne geçip tehlikeye atılmasından korktuğu için Knight'ın başını dik tutuyordu ama zavallı köpeği onun yanından ayrılmak istediğine dair hiçbir işaret göstermiyordu.

Onları dikenli sarmaşıklarla kaplı iç duvarlardan geçirdi. Kendi dikenleri. Onlar canlıydı, Lio'yla Miranda'yla burada dövüştükleri gece duyduğu ihtiyaçtan filizlenmişlerdi.

Ölü elma bahçesinden, Cassia'nın Miranda'yla arkadaş oldukları gençlik anılarından, Yetenek vizyonlarının hayaletlerinden geçtiler. Bahçenin kenarında durdu ve Agata'nın boş mutfağının kapısına doğru baktı. Aşçı ona ve Miranda'ya bir anne gibi bakmıştı.

Cassia, Miranda'nın Agata'nın ölümüne neden olduğu için pişman olduğuna inanıyordu. Arkadaşlarını kansız olarak yeniden canlandırmış olması mide bulandırıcıydı ama belki de onu ölümsüz olarak saklamak Miranda'nın telafi etmeye çalıştığı çarpık bir yoldu.

Lio kolunu ona doladı. "Agata için çok üzgünüm."

Cassia ona doğru eğildi. Mutfaktan bir ağıt gibi yumuşak, acı veren bir büyü yayıldı. Kraliyet Hesperine büyüünü, Rudhira'nın gücünün serin ve güçlü izlerini tanıdı. Ölümsüzleri son istirahatlerine gönderirken onun her zaman şefkatli olduğunu biliyordu.

"Onu burada serbest bıraktı," diye mırıldandı Cassia. "Evet," dedi Lio.

Cassia titrek bir nefes aldı. "Umarım Kyria Ana'nın kucağında mutludur."

"hangi yöne gitmeliyiz?" Lyros nazikçe sordu.

Cassia bahçenin diğer tarafını işaret etti. Bir zamanlar hasta odasının penceresi olan yerde şimdi sarmaşıkların onu ve Lio'yu kurtarmak için duvarı yıktığı bir delik vardı. "Miranda'yı en son orada görmüştük."

Bahçeye doğru yola koyuldu. Bir zamanlar bezelye bitkilerinin yetiştiği alana ulaştığında, izin verilen alanın tüylü dokunuşu karmakarışık bir tutuşa dönüştü.

Nefes nefese kaldı, dizlerinin üzerine çöktü. Mak ve Lyros'un seslerini duydu, Lio'nun telaşını yüreğinde hissetti. Şövalye vahşi bir şey gibi böğürüyordu. Ama tüm duyuları, Lustra büyüünü ilk kez kanalize ettiği yerde, yerden fışkıran güçle kükredi.

İzin sitesi onun için ağlıyordu. Ahlak ve duygudan yoksun bir doğa gücüydü. Ama onun bir kalbi vardı ve izin sitesinin çekimi onu bir duygu kaosuna sürükledi. Keder ve öfke ve neşe ve tanıma.

Tüm bunlar kolundan aşağı aktı ve hançerini yere saplayarak ilk odağını onu şekillendiren toprağa geri döndürdü.

İzin verilen yere dokunmadı. Ona dokundu. Lustra'dan her zaman içinden geçen kanal şimdi tersine döndü, dünya kendi ekseninde başka bir yöne döndü. Büyü ondan çıkıp tekrar izin verme bölgesine aktı.

Orada diz çökmüş, sanki kalbi toprağı beslemek için patlamış gibi, bu gücün etkisine kapılmıştı. Kollarının içinden akan kanın toprağı suladığını gördü. Ağladı ama acıdan değil. Kendini hiç bu kadar güçlü hissetmemişti.

İzin verilen bölgeyi iyileştiriyordu.

Cassia. Gitmemiz lazım!

Lio'nun zihnindeki uyarısı üzerine başını yerden kaldırdı. Ve tanıdık gri bir bakışla karşılaştı.

Rudhira'nın ağzı hareket etti ama kendi büyüünün uğultusundan onu duyamadı. Sanki vahşi bir yaratığa yaklaşmaya çalışıyormuş gibi ellerini uzattı.

Kan Kırmızısı Prens onları bulmuştu.

OceanofPDF.com

RİTÜEL ZEMİN

LIO'NUN KORUYUCU İÇGÜDÜLERİ KÜKREDİ ve Cassia'nın önüne geçti. Bir kez olsun Cassia'nın büyüyle ne yaptığını anlamamıştı. Tek bildiği, büyüü tamamlanana kadar Majestelerini koruyacağıydı. Sevdiği birine karşı bile olsa.

Mak ve Lyros, Lio'nun sağına ve soluna yayıldılar. Knight, Cassia'nın arkasındaydı, şaşkınlıkla sızlanıyordu ama leydisinin yanında dimdik duruyordu.

Cassia'nın gücü Lio'nun duyularına hücum etti. Rudhira'nın sözlerindeki hayal kırıklığını bastırmasını diledi.

"İzin verin sizi eve götüreyim," dedi Ritüel babaları.

"Ev mi?" Lio konuşmadan önce düşünmedi. Öfkesi kelimeleri ağzından itti. "Artık hangi evimiz var ki?"

"Güvende olmanı istiyoruz. Şu anda önemli olan bu." Rudhira'nın sesinde çok fazla keder vardı.

Lio bu kederi istemedi. Bu aşkı. Öfkeyle savaşmak daha kolay olurdu.

"Majesteleri bir hapisane hücresinde güvende değil!" diye bağırıldı.

"Zoe'yi ve aileni düşün. Senin için ne kadar korktuklarını söylememe gerek yok."

Rudhira bıçağı nasıl böyle bükebilirdi? Elbette Lio bunun ailelerine ne yaptığını biliyordu. "Dönersek Zoe'nin ne yapmasını bekliyorsun? Cassia'yla oynamaya mı gelsin, nereye? Ev hapsinde mi? Sürgünde mi?"

"Onu başıboş bırakıp gitmek daha mı iyi? Benimle geri gelersen, en azından seni tekrar görebilecek."

"Onu biz terk etmedik!"

Lustra büyüü Lio'nun kulaklarında çınladı ve Rudhira'nın kınaması devam etti. "Kaçmak her zaman daha kolaydır. Cesurca davran ve yaptıklarının sonuçlarıyla yüzleş."

"Hiçbirimiz korkak değiliz!" Mak karşılık verdi. "Hepimizi o şeyin arkasındaki her neyse ondan kurtarmak için Koleksiyoncu'yla yüzleşecek başka birini göremiyorum."

Kapılar. Şu anda bunun daha önemli olduğunu anlamıyor musun?"

"Korumaya yemin ettiğin yasadan daha mı önemli?" Rudhira sordu. "Annenin onurundan daha mı önemli? Yaptıklarını Kraliçelere açıklamak onun için çok zordu. Bosko'ya nasıl bir örnek teşkil ettiğini bir düşün. Büyüyünce böyle bir savaşçı mı olmasını istiyorsun?"

Mak bocaladı.

"Babanla konuştum," diye devam etti Rudhira.

"Şu anda onun fikirleriyle ilgilenmiyorum," diye hırladı Mak.

"Argyros seni özliyor. Nike'ı daha yeni geri aldı. Seni kaybetmeye dayanamıyor." "Bunu duymak istemediğimi söyledim!"

"Senin nasıl bir insan inanıyordu. Onun yanıldığını kanıtlama." "Bu kadar yeter," diye araya girdi Lyros.

Rudhira ona döndü. "Ailenin senin adına araya girdiğini bilmelisin. Mak'a olan aşkın yüzünden bu işe bulaştığını anlıyorlar. Bu Stand'dan onursuz bir şekilde atılman anlamına gelebilir ama tutuklanmaktan kurtulabilirsin. Farklı bir hizmette ilerlemene yardımcı olacaklar."

Mak Grace'e baktı. "Senin için hâlâ bir çıkış yolu var. Benim için önemli olan tek şeyin senin için en iyisi olduğunu biliyorsun."

Lyros acı bir kahkaha attı. "Konuşmalarımı kaybedip sonsuza dek ilk kan ailemin patronlarından acıma komisyonları mı alayım? Ne senin ne de benim hayatım üzerine."

Lio bir adım öne çıktı, elinde Son Söz, parmak uçlarında bir büyü okyanusu vardı.

Rudhira'nın gözlerinde çok fazla acı vardı. "Lio, lütfen bunu benim için daha da zorlaştırma."

Lio, "Tek birimizi bile tutuklamanıza izin vermeyeceğim," dedi.

CASSIA'NIN BÜYÜSÜ ONLARI YİNE İHANET ETMİŞTİ. Ama Hesperine, ölümlü ya da ölümsüz hiç kimsenin Kallikrates'in kendisine ve Lustra'ya açtığı yarayı iyileştirmesine engel olmasına izin vermeyecekti.

İzin alanının derinliklerine uzandı. Ve kendini buldu. Çift gücü Toplayıcı'nın geride bıraktığı boşluğu dolduruyordu. Kan büyü yaralarının üzerinde yıkanırken Lustra bitki büyüsunü içiyordu.

Bir düşünceyle Rudhira ile arasına siyah güllerden bir bariyer çekti ve Mak ile Lyros'u, Lio ile Şövalye'yi korumasına aldı. Büyü, ölümsüz damarlarından gücünün doğduğu topraklara doğru aktı.

İzin verilen alan doldu ve sonunda onun içine geri taşıdı. Lustra'nın doğal ve bütün gücü kalbine çarptı. Bir zafer çılgılığıyla hançerini yerden çekti ve ayağa kalktı.

Güllerinin diğer tarafında Hesperine gücünde bir nova vardı. Onun prensi.

"O içeri girmenin bir yolunu bulmadan gitmeliyiz," diye Lyros.

Güçlü bir içgüdü Cassia'yı durduğu yerde tutuyordu. Burası artık onun ritüel alanıydı.

"Elimiz boş gitmiyoruz." Gözlerini kapattı.

Miranda'nın aurasının nasıl hissettirdiğine odaklandı ve bu izlenimi Lustra'ya aktardı. Kıpırdadı, kıpırdadı. Miranda'yı, onlara zarar veren yırtıcıyı tanıyordu. Kokular, sesler ve nihayet görüntüler Cassia'nın içinde kıpırdandı.

Miranda hasta odasının duvarına dikenlerle bağlanmış halde çaresizce oturuyordu. Ölümsüz karga tanıdığı gagasını saçlarında gezdiriyor, içi boş, sessiz göğsü bir şekilde onun için endişeyle doluyordu.

Kapı açıldı. Miranda'nın iyileştirdiği çiftçi içeri girdi, karısı da yanındaydı. İki köylü sevgili kadınlarının başında durdu. Karga kaçarak odanın en uzak köşesine sinmişti.

Çiftçi Kallikrates'in sesiyle, "Beni hayal kırıklığına uğrattın," dedi.

Miranda'nın korkusu Lustra'ya artık bir av olduğunu söylüyordu. Ama Koleksiyoncu'nun gözlerinin içine baktı. "Evet, Efendim. Sizi hayal kırıklığına uğrattım."

"müsamaha göstermeyeceğimi biliyorsun. Cassia ve Deukalion'dan gelebilecek beklenmedik bir direnişe karşı hazırlıklı olmalıydın."

"Her zaman kusurlu olduğumu biliyordum. Bu yüzden kendimi size verdim, Usta. Sizin mükemmel oyun parçanıza dönüşmek için sizinim."

Çiftçi Miranda'nın yüzünü morartıcı bir şekilde kavradı. "Bir parçayı yaşayamaz hale getirip yok etmeden önce ancak bu kadar çok hataya tahammül edebilirim."

Hiç irkilmedi. "Beni kaç kez yok ederseniz edin, Usta, sizin için hayatta kalacağım."

Çiftçi onu serbest bıraktı. Karısı bir anne şefkatiyle elini Miranda'nın başında gezdirdi. Kallikrates'in sesi onun ağzından geldi,

Ben de. "Miranda. Benim hırçın kızım. Oyunun kurallarını çok iyi anlıyorsun."

"Hayatta kalanlara ihtiyacınız var, Efendim. Başka hiçbir şeyin önemi yok. Oyun adına cezayı kabul ediyorum."

Çiftçi kadın Miranda'nın saçlarını okşamaya devam etti. "Bunun halkın için ne anlama geldiğini biliyorsun. Cezan tamamlanana kadar Mederi benim korumamdan yoksun kalacak."

Miranda'nın içinden hafif bir titreme geçti. "Evet, Efendim. Onlar için iyiliğinizi geri kazanmam gerektiğini biliyorum."

"Ve kendin için." Çiftçi bir adım daha yaklaşarak Miranda'nın üzerine yürüdü. "Hatayı düzeltene kadar sana gelmeyeceğim."

Onun vahşi paniği Lustra'nın açlığını körükledi. Sarmaşıklar kollarını sıktı.

Çiftçi kadın yüzünde üzgün bir ifadeyle geri çekildi ve kocasının arkasında durdu. Kocasının yüzü sertti. Kallikrates her iki köylünün arasından hep bir ağızdan konuştu.

"Bu senin cezan. Cassia ve Deukalion'u tek başına yenmelisin. Diğer Gözetmenlerimden önce onlar için ödülü topla ve affımı kazan."

Miranda ona, "Bu sefer sizi hayal kırıklığına uğratmayacağım, Efendim," diye söz verdi.

Ateş dikenli sarmaşıklar boyunca dans ederek onları küle çevirdi. Miranda tıslayarak bir yığın halinde yere düştü, kolları yanıklarla delik deşik olmuştu.

Çiftçiler gitmişti. Oda bir mezar gibi görünüyordu.

Miranda'nın elleri göğsüne gitti ve kan lekeli göğüs zırhını tuttu. Nefes nefese kalmaya başladı. Sonra başını iki eliyle kavradı ve acınası bir feryat kopardı.

"Efendim. Seni duyamıyorum. Usta!"

Sesi kısılana kadar onun için bağırdı ama odayı kendi sesinden başka hiçbir ses doldurmadı. Kargası onun yanına döndü ve buruşmuş halinin yanında telaşla bir o yana bir bu yana zıpladı.

Sonunda kılıçların çarpışma sesi, kırık duvarın arkasından bakmasını sağladı. Bahçede Hesperines errant ve Hediye Koleksiyoncuları savaşa kilitlenmişti.

"Hayatta kal," diye fısıldadı.

Miranda kendini ayağa sürükledi ve kargası da peşinden uçtu. Gözetmen arkadaşlarını Hesperine prensinin kılıcında ölüme terk ederek, kalenin derinliklerine açılan kapıdan kaçtı.

Castra Paradum'da attığı her adımda, izin alanından gelen büyü topuklarını kemiriyordu. Ama Lustra'nın yaraları yüzünden zayıflamış olan dikenli sarmaşıklar onu yakalayamadı. Miranda hizmetkârların koridorlarından geçip dar merdivenlerden indi, sonra bir drenaj hendeğinden sürünerek çoktan gevşemiş bir ızgaraya ulaştı. Duvarların ötesine geçtiğinde bile Lustra'nın derin kökleri onun geçişini işaretliyordu.

Lustra her yerdeydi ve o artık bir avdı.

Görüntüler Cassia'nın zihninden silinip gitti. Önündeki gülleri gördü ve Thorn'un sarmaşıkları kesen bıçağının sesini duydu.

Lio onun omuzlarını tutarak bakışlarını inceledi. "Büyün tamamlandı mı?" Gücünü toprağa geri verdi. "Hadi gidelim."

Gül sarmaşıkları onlar adım atmadan bir an önce yere düştü. Gördüğü son şey Rudhira'nın pişmanlıktan bitkin düşmüş yüzüydü.

LIO'NUN ÇİZMELERİ bailey'deki çamura . Bir kez daha, kulenin dışında onları bekleyen bir pusu yoktu ama yine de aceleyle merdivenlerden yukarı çıktılar.

Kapı çarparak kapandı ve Ebah'nın büyüsunün geri döndüler. Ama hâlâ Rudhira'nın sözlerinin kafasının içinde yankılandığını duyabiliyordu.

Lyros bir saman yığınının tekmeledi. "Atlar için geri dönme riskini göze alamayız." Mak her zamanki gibi sakın olan Grace'e çatık kaşlarla baktı.

"Bahçecilik çantam hâlâ eyerimin üzerindeydi," diye mırıldandı Cassia.

Nedense bu küçük kayıp Lio'yu her şeyden daha çok öfkelenlendirmişti. Çantası olmadan ne kadar savunmasız hissettiğini biliyordu, çünkü birçok çetin sınavda hayatta kalma kiti olmuştu. Şimdi ise içinde Orthros'tan kalan birkaç hatıra vardı. Evine dair ne varsa kaybetmişti.

"Hepiniz tek parça mısınız?" Hâlâ titriyordu, aurası küçük büyü kalıntılarıyla patlıyordu. Kollarından aşağı taze kan süzülüyordu.

Lio onu kucağına alıp sarılmak istedi ama az önce onun bu kadar güçlü bir duruş sergilediğini görmüşken bunun bir şekilde uygunsuz olduğunu hissetti. Onu kendine yaklaştırmaya karar verdi. "Kollarına bakmama izin ver."

"Soruma cevap vermediniz," dedi.

"Ben iyiyim majesteleri." Her halükârda fiziksel olarak. Lio, Ritüel babalarıyla karşılaşmasının zihnini ve kalbini toparlamasının ne kadar süreceğini bilmiyordu.

"Bizde de bir çizik bile yok." Mak el sallayarak onları uzaklaştırdı. "Gidip pansuman yaptırın, tamam mı?"

Cassia tereddüt etti, sonra başını salladı. Lio'nun onu merdivenlere doğru götürmesine izin verdi. Mak, Tendo'nun onlarla birlikte gönderdiği ora şişesini çıkardı ve Lyros'a uzattı.

"Hesperinler için hâlâ yeterince güçlü değil," diye mırıldandı Lyros ama yine de bir yudum içti.

Lio Cassia'yı yemek salonuna götürdü ve ocağın yanındaki sandalyeye oturttu. Knight sanki yorgun ve rahatlamış yaşlı bir köpekmiş gibi ateşin sıcaklığına gömüldü. Lio, Cassia'nın önünde yere diz çökmeden önce onu rahatlatıcı bir şekilde okşadı.

Ellerini ters çevirdi, avuç içleri yukarı bakıyordu. Kollarının iç tarafındaki damarlar yarılmış ve ağır ağır iyileşiyordu. Büyüsü ona bunu nasıl yapmıştı?

Daha sonra bir açıklama istemek için zaman olacaktı. Şu anda onun bakımına ihtiyacı vardı. Ağzını kızın tenine yaklaştırdı ve kanamanın en yoğun olduğu sol bileğini nazikçe okşadı.

Kızın kanındaki Lustra büyüünün etkisine hazırlıklı değildi. Kadının gücü adamın içinde dolaşıyordu. Bu his, Paradum'la ilgili tüm düşüncelerini bir anlığına aklından uzaklaştırdı.

Lio dudaklarını yalayarak başını kaldırdı ve şaşkınlıkla Grace'e baktı. Saçları dağınıktı ve yüzünde bir kir izi vardı. Ona krallığı yok eden bakışıyla değil, krallığı talep eden bakışıyla baktı.

"Gücün beni sarhoş ediyor," diye fısıldadı, sonra dilini kolunun iç kısmına doğru kaydırды.

Onun başını okşadı. "Bu gece çok fazla güç hissettim."

Beğendin mi? diye sordu zihninde, ağzını sağ bileğinden kanayan hassas büyü izinden ayırmak istemiyordu.

Evet.

Güveninin tadı çok güzel Cassia. Sol bileğine döndü ve yavaş yavaş iyileşen yarayı biraz emdi.

Hâlâ büyüümün tadını alabiliyor musun? diye sordu.

Evet. Tanrıça, odaklanmak zorundaydı. Onu iyileştirmesi gerekiyordu, kendini şımartması değil.

Ama onu damarına kadar tuttu. Dilinin altında bileğindeki kaslar gerildi. Hâlâ hançerini o elinde tuttuğunu fark etti.

Büyü kolundan aşağıya doğru ilerledi ve gücünün tadı kanında daha da güçlendi. Adam inledi ve ağzını bileğinde daha da açtı.

"Devam et." Sesi boğuktu. "Tadını ."

Karşı koyamadı. Lustra'nın yarasını dişleriyle yeniden açtı ve emdi.

Büyüsünün kontrollü dalgaları kanına karıştı. Kontrolünün tadı da gücü kadar güzeldi. Başı büyümlü akımların içinde döndü ve zevk tenini karıncalandırdı.

Kendini kontrol etme yetisini kaybetmeden önce ağzını geri çekti. Bir yudum daha alırsa, bu sandalyede ona ziyafet çekmeyi çok isteyecekti. Dişlerini çıkarmış, irileşmiş gözlerle ona bakıyordu.

Ona gülümsedi. "Bu kadar çok güç kullanmak sizi acıktırıyor mu Kraliçem?"

Göğsü hızlı bir nefesle inip kalkıyordu. "Bu aynı zamanda seni benim için acıktırıyor, değil mi?"

"Öyle olduğunu biliyorsun." Adam ayağa kalkıp onun kokusunu içine çekerek boynuna sarıldı. "Bu kadar güçlü olman beni tahrik ediyor."

Onun üzerindeki gücünün farkındalığı, aurasında baş döndürücü bir misk gibiydi. "Beni yukarı çıkar."

Onlara doğru adım attığında gözleri büyüdü ve adamın onlarla birlikte odaya getirdiği sandalyenin koluna yapıştı.

"Tahtından bana ziyafet çek," dedi.

İki elini de adamın saçlarının arasına soktu ve başını geriye yatırdı. Dudakları boğazıyla buluştu, aynı anda hem yumuşak hem de sertti. Onu bir kez ısırıldı ve geri çekilip tekrar ısırılmak için damarına doğru kaydığında aldığı zevk hâlâ canını yakıyordu.

Aşağı uzandı ve pantolonunu onun için açtı. "Seni dizlerimin üzerinde beslememe izin ver."

İnledi ve ona doğru yaklaştı. Dizlerini kavradı ve bacaklarını açtı. Sert ve hızlı bir şekilde bir araya geldiler, karnı zaten ihtiyaçtan kaygandı. Bacaklarını onun etrafında kilitledi, kalçalarını aç bir hırıltıyla eğdi.

Ellerini sandalyenin kollarına kenetledi. Sırtını ve kalçalarını esneterek kendini ona teslim etti. Başını istediği yerde tutarken, boğazını parçaladı ve vücudunu kendi vücudunun derinliklerinde kavradı.

Diğer kolunu ona doladı ve hançerinin kabzasının sırtının alt kısmına baskı yaptığını hissetti. Büyüsünün bir başka dalgası kulenin altındaki izin alanından yukarı yükseldi, sonra zarif bir niyetle vücudunda yuvarlandı.

Hoşunuza gitti mi, Majesteleri? diye sordu.

Adamın çenesi düştü ve daha sert bir şekilde kadının içine girdi. Memnuniyeti birliktelikleri boyunca uğuldadı.

Gücü üzerindeki artan ustalığını onu memnun etmek için yeni bir yöntemle dönüştürerek bir dalga daha sürükledi. Eğer böyle devam ederse, kendini bir yeni kan gibi harcayacaktı.

Bu adil, diye mırıldandı düşüncelerinde. Tek bir dokunuşunla beni doruğa ulaştırabilirsin.

Kadının gücünün üçüncü darbesi onu çözdü. Kelimeler onu terk etmeden önce tavana bir küfür savurdu ve büyü ve bedeni onun için döküldü. Tekrar özgürdü, onun gücünün akıntılarında kontrol gerektirmeden asılı kalmıştı.

Bitkin düştüğünde, başı onun omzuna yaslandı. Orada keyifli bir an boyunca dinlendi, onun kucaklamasının ötesindeki her şeye karşı hissizdi. Boğazındaki izleri şefkatle yaladı, büyü aralarındaki bağın kenarlarında gezindi. Kıpırdamadı, Grace'in ilgisine kendini bıraktı.

Yüzünü onun iyileşmiş boynuna bastırdı. *Gücümü sevdiğin için teşekkür ederim.*

Büyün seninle ilgili en güzel şeylerden biri. Bu gece yaptığınız büyüyü açıklar mısınız?

Evet. Fikrine ihtiyacım var.

Kendini ondan ayırarak geri çekildi. Ama kadın parmaklarındaki kanı yalamak için durakladığında, vücudu bir tur daha için ısındı. Cüppesi hâlâ beline dolanmış ve dizleri yayılmış haldeyken, yemeklerinin bir sonraki kısmını ağzı bacaklarının arasındayken yemeyi düşündü.

Başını salladı ve düşüncelerini toparlamaya çalıştı. Acılarında boğulacak zamanları kalmamıştı.

"Daha sonra." Sesi boğucu bir vaat gibiydi.

İkisinin de üzerine bir temizlik büyü yaptı ve kız kucağındayken sandalyeye yeniden yerleştiler. "Siz ve izin verme alanı arasında muazzam bir güç alışverişi oldu. Bu şimdiye kadar tanık olduğum en şaşırtıcı gizemli olaylardan biriydi."

Onun dudaklarını öptü. "Bunu duymaya ihtiyacım vardı, sevgili parşömen kurdum." "Sana sihrinin ne kadar harika olduğunu hatırlatmaktan asla vazgeçmeyeceğim." Bakışları düştü. "Rudhira bana bir tehditmişim gibi baktı."

Lio az sayıda olan teselli sözcüklerini aradı. "Sanırım o bakış hepimize yönelikti."

"Ama saldırdığı benim güllerimdi. Bu gece iyi bir şey yaptım. Bunu neden göremedi?"

"Bunu görebiliyorum Cassia. Bana yaptığın her şeyi anlat."

Hançerini ellerinin arasında çevirdi. "Lio, ben... izin verilen bölgeyi iyileştirdim."

"Ne yaptın?" diye nefes aldı. "Kallikrates ikinize de zarar vermeden önceki haline mi getirdin?"

Başını salladı, gözleri parlıyordu. "Daha iyi bir şey. Şimdi Orthros'taki izin alanımız gibi. İçinde benim kan sihrim de var. Bunun ne anlama geldiğinin farkında mısın?"

"Tanrıça korusun." Zihninde sayısız teorinin başlangıcı olan imalar dönüp duruyordu.

"Lustra'dan büyü aktarmaktan daha fazlasını yapabilirim," dedi. "Gücümü ona yönlendirebiliyorum. Tüm Silvicultrix'ler bunu yapabilir mi bilmiyorum... ya da bu benim çifte büyüümün benzersiz bir etkisi olabilir mi... ama sizce de olasılıklar şaşırtıcı değil mi?"

"Evet. İnanılmazsın."

Yüzünde bir gülümseme hayaleti belirdi. "Eğer Yeteneğim Hesperine restorasyonunu bir şekilde Lustra'nın kendisiyle paylaşabiliyorsa, neler başarabileceğimi hayal edin."

Onun bakışlarını tuttu. "Eğer kendini ve bir izin bölgesini iyileştirebiliyorsan, kayıp yakınlıklarını da iyileştirebileceğinden hiç şüphem yok. Diğer büyülerini de geri kazanabilirsin."

Gözlerinin ardındaki neşe kıvılcımı söndü. "Yapmak istediğim şey için bunlara ihtiyacım yok. Sadece ikili büyümlle Kallikrates'in verdiği zararın çoğunu geri alabilirim. Belki de yıkılan kapıyı onarıp tekrar kapatabilirim, böylece portalların koruduğu şeye asla ulaşamaz."

Lio onun kayıp büyüü konusunda dilini ısırıldı. Şu anda onunla bu konuyu tartışacak cesareti yoktu, gerçi bu pazarlık henüz bitmemişti.

"Haklısın," dedi şimdilik. "Miranda'nın izini kaybetmiş olsak da Paradum'dan büyük bir keşifle ayrıldık."

"Onu kaybetmedik. Lustra bana onu nasıl bulacağımı gösterdi."

TEHLİKELİ DENEYLER

MAK ve Lyros'u çalışma odasında bulduklarında Cassia Lio'ya sorgulayan bir bakış attı. Lio başını hafifçe salladı. Cassia da onunla aynı fikirdeydi. Savaşçılar rahatsız edilme havasında görünmüyorlardı.

Mak ve Lyros tam bir sessizlik içinde birbirlerinin etrafında dans ettiler, ayakları minderlerin üzerinde zar zor ses çıkarıyordu. Sonra Lyros'un vücudundaki tüm kaslar harekete geçti. Öne doğru yuvarlandı ve Mak'a yakın bir saldırı başlatmak için ayağa fırladı, o kadar hızlıydı ki Cassia'nın gözleri onu zar zor takip edebildi.

Lyros, kalbi Mak'ın uzattığı avuçlarından bir saç teli kadar uzakta donup kaldı.

"Yine," dedi Lyros. "Lyros-

" diye başladı Mak. "Yine,"

diye ısrar etti.

Yerlerine döndüler ve alıştırmayı tekrarladılar. Cassia çalıştıkları ileri seviye hareketi anlamamıştı, sadece bu hızda bu kadar hassas olabilmek için şaşırtıcı bir güç ve beceri gerektiğini biliyordu. O ve Lio, Lyros'un saldırıyı defalarca tekrarlamasını ve her seferinde Mak'ın ellerinin neredeyse kalbine çarpmasını izlediler.

Lyros yuvarlandı ve tekrar saldırdı. Son anda Mak kollarını açtı ve Lyros'u göğsünde yakaladı. "Bu kadar yeter."

Lyros'un elleri Mak'ın sırtına doğru yumruk şeklinde kıvrıldı. "Şehit Kalbi, seçeneklerimiz tükendiğinde bir büyücüyle yüzleşmenin tek yolu. Ona ihtiyacımız olacak."

"Yüz altmış yaşından önce hiç kimse bu konuda ustalaşmamıştır. Bunu bu gece öğrenmeyeceksin."

Lyros geri çekildi. "Bu gece antrenman yapmamı engelleyebilirsin. Ama savaş sanatlarından asla vazgeçmeyeceğim. Sakın bir daha bunu teklif etmeye cüret etme."

Lyros görüş alanından çıktı.

Cassia şaşkınlıkla Mak'a baktı ve ses tonunu nazik tutmaya çalıştı. "Ona bir savaşçı olmaktan vazgeçmesini hiç söylemedin. Söyledin mi?"

Mak bir bankın üzerine yığıldı. "Kastettiğim bu değildi."

Lio kuzeninin yanına oturdu. "Sanırım Lyros, Mak'ın bu gece Rudhira'nın önünde söylediklerini böyle yorumladı."

Bu konudan daha kaçamayacağını düşündü. "Rudhira ne dedi?"

"Onu duymadın mı?"

Başını iki yana salladı. "Kendimi büyüye çok kaptırmıştım." "Güzel." Lio'nun bakışları düştü. "Hiçbiri tekrarlanmaya değmez."

Sonunda bir an için anladı. Grace Birliği'nin her zaman duygularının ardındaki nedeni ortaya çıkarmadığı konusunda onu uyarmakta ne kadar haklıydı.

Yani aralarındaki bağ aracılığıyla konuştu. *Bu yüzden bu gece olanlardan çok etkilendin. Büyüme verdiği tepki yüzünden kızgın ve kırgın olduğunu düşünmüştüm.*

Öyleydim, ısrar etti. Hâlâ öyleyim.

Ama Rudhira seni de inciten bir şey söyledi.

"Bu konuda ağzını sıkı tutma, Lio," dedi Mak. "Son zamanlarda sırların başımı ne kadar belaya soktuğunu görüyorsun."

Cassia kollarını kavuşturdu. "Lio'nun bana onun Grace'i olduğumu söylemek için bu kadar beklemesinden hiçbir şey öğrenmediniz mi?"

Mak savunmacı bir tavırla, "Lyros'tan sakladığım şeyler Grace kadar önemli değil," dedi.

Lio, "Ve sana bağımızdan bahsetmek için beklemek için iyi nedenlerim vardı," diye itiraz etti.

İkisine de sert bir bakış attı. "'Kendi iyilikleri için' asla iyi bir sebep değildir."

Mak inledi. "Haklısın."

Lio içini çekti ve pes etti. "Tam da korktuğumuz gibi oldu. Rudhira bizi Orthros'a götürüp yargılayabilmek için teslim olmamızı istiyor."

Kollarını kendi etrafında sardı. "O zaman bizi gerçekten tutuklamaya çalıştı."

Lio ve Mak, Rudhira ile yaşadıkları çatışmanın geri kalanını anlattılar. Bitirdiklerinde Cassia gözyaşlarıyla mücadele ediyordu.

"Özür dilerim," dedi.

"Ben de öyle." Lio'nun sesi yorgun geliyordu.

Aralarındaki bağ aracılığıyla ona sıcaklığını gönderdi. "Rudhira'nın bize bu kadar sert davranacağını hiç düşünmemiştim. O yaraları iyileştiren biri, yaralara tuz basan biri değil."

Mak, "Bunu onun için zorlaştırdık," dedi.

"Bize karşı daha nazik olmamasına hâlâ şaşıyorum," diye cevap verdi Cassia.

Mak homurdandı. "Kan Kırmızısı prensin nazik olmakla ilgili bir ünü yok."

"Düşmanlarıyla değil. Ama sevdiği insanlarla..." İlk Ritüelinde büyüünü evcilleştirmesine nasıl yargılamadan yardım ettiğini düşündü. Sonra da bu gece onun büyüüne karşı nasıl savaştığını. Her şey yanlış görünüyordu. "Bu onun yapacağı bir şey değildi."

Lio başını salladı. "Onu zor bir duruma soksa da silah taşıma tercihimize daha fazla sempati duymasını beklerdim."

Mak bakışlarını yere indirerek, "Biz de tam olarak Blood Errant kadar iyi idare edemedik," dedi.

"Gerçekten anlayacağını düşünmüştüm." Cassia gözlerini kırptırdı, kalbinin üzerindeki zırhın şimdi nerede olduğunu merak ediyordu.

Buna dayanamıyorum, dedi Lio ona özel olarak. *Bir Hesperine seni ağlattı. Ritüel babamız, daha az değil!*

Armağan bizi iyi yapar ama mükemmel yapmaz. En azından ben parmakla gösterebilirim.

"Lyros savaş sanatlarını bıraksın demek istemedim," dedi Mak. "Ben sadece onu kendi yaptıklarından korumak istiyorum."

Cassia bir elini onun omzuna koydu. "Biliyorum."

Tutuklandıkları gece Grace'inin kendisini ön plana çıkarması için verdiği savaşı kaybetmişti. Lio'ya baktığında, onu korumak için her şeyi yapacağını bildiğinden, sonunda Lyros'a ne söyleyeceğini bildiğini düşündü.

Cassia, "Senin için de uygunsa onunla konuşmaya çalışacağım," dedi.

"Teşekkür ederim," diye yanıtladı Mak. "Tanrı biliyor ya, bu gece ona doğru şeyi söyleyemeyeceğim."

Mak'la konuşacağım, Lio söz verdi.

Knight hala ateşin yanında uyukluyor. Bırakayım da uyasun. Beni örter misin? Evet, bir pusunun gerekli olabileceğine katılıyorum.

Lio'nun büyüleriyle gizlenen Cassia çalışma odasından dışarı çıktı. Kuleden yukarı doğru havalandı ve Lyros'u bir korkuluğun üzerinde buldu. Yumruklarını taşa dayamış, kalenin bailey ve ön kapılarına bakıyordu.

Bu kule üç düşünceli ölümsüz erkek için çok küçüktü. Cassia hepsine sevgiyle gülümsedi.

Kara kara düşünmüyorum, diye itiraz etti Lio.

Eğlencesinin Birliklerini doldurmasına engel olamadı. *Sen en düşünceli olanısın, benim zihin büyücüüm. Artık perdeleri kaldırabilirsin.*

Bitti, diye homurdandı.

Lyros gerçekten başladı ve Cassia gülmek için dudağını ısırdı. "Hespera'nın Merhameti," dedi Lyros. "Sen sinsi bir ölümlüydün. Seni öldürmeliydim.

bir Hesperine olarak sana karşı kimsenin şansı olmayacağını biliyordum."

"Miranda'yı nerede bulacağımı bildiğimi söylememe fırsat vermeden yine çekip gitmeden korkuyordum."

Lyros daha dik durdu. "Nasıl?"

"Lustra bana onun izini gösterdi." Cassia bir el salladı. "Onun kendi avı olduğuna karar verdi ve onu avlamamıza yardım etmekten büyük mutluluk duyuyor."

Lyros korkuluğa yaslandı ve kollarını kavuşturdu. "Bu Kalos'un izleme yöntemlerine benziyor mu?"

"Hayır. Bu bir Silvicultrix yöntemi."

Lyros ona başını salladı, bakışlarında saygı vardı. Bu bakış onun için söyleyebileceğinden çok daha anlamlıydı. Tüm hatalarına rağmen, bunu düzelteceği konusunda ona güveniyordu. Yaşlılar ne düşünürse düşünsün, Trial kardeşleri ve Grace ona inanıyordu.

Lyros'la birlikte kaleye bakarak öne doğru sürüklendi. "Bu şekilde kaçak olmak... senin ve benim için Mak ve Lio için olduğundan farklı. Sen ve ben insan olduğumuz zamanları hatırlıyoruz."

Lyros başını salladı. "Çocukken Üstün Yetenekliydim."

Onun koluna dokundu. Kızın zeytin tenini onunkine değdirdiğinde, Tenebra ve Cordium'un yüzyıllar boyunca süren çatışmalı birlikteliklerinin iki piçi olarak ne kadar çok ortak noktaları olduğunu bir kez daha fark etti. "Namenti'deki insan yaşamına dair bazı anılara sahip olacak kadar büyüktün. O ilk yıllar üzerimizde güçlü izler bıraktı. Bir sınır şehrinin sokaklarında terk edilmiş bir çocuk olarak hayatta kalmak, annemi ve Solia'yı kaybetmenin beni incittiği kadar seni de incitmiş olmalı."

Lyros kollarını kavuşturdu. "Tüm bunları geride bırakmak için bir Hesperine olarak büyüdüğüm onlarca yılım oldu."

"O acıyı hatırlamakta utanılacak bir şey yok Lyros. Bu bizi daha sıkı savaşıma iter."

Yeşil gözleri tekrar ona doğru kaydı. Kısa bir iç geçirdi. "Haklısın."

"İkimiz de gerçekten yalnız olduğumuz, bizi beslemesi gereken biri tarafından dışlanmış muamelesi gördüğümüz zamanları hatırlıyoruz."

"İnsan ebeveynlerimin yaptığı tek şey beni sokaklarda doğurmak ve çekip gitmek oldu. Her zaman onları hiç tanımamanın daha iyi olduğunu düşünmüşümdür. Efendinle çok daha kötü şeyler yaşadın."

"Bir an için soğukkanlı bir savaşçı olmaya çalışmayı bırakır mısın? Hesperines'in bize önemli olduğumuzu hissettirdiği ilk zamanı ikimizin de hatırlayabildiğini biliyorum. Kendi hayatta kalmanız için savaşmayı bırakıp onlar için sevgiyle savaşmaya başladığınız geceyi bana tam olarak anlatabileceğinizi söyleyebilirim."

Ona söylememişi ama bunu aurasında hissedebiliyordu. Genç ve savunmasızken, sonsuzluğun geri kalanı için nedenini keşfettiği zamanın güçlü bir anısı.

Cassia onu kolundan dürttü. "Eminim siz ikiniz süt emerken Mak o kalp kolyeleri yaptığında olmuştur."

"Değildi," diye öfkeyle itiraz etti Lyros, bir sonraki dürtüşünden kaçarken. Ama şimdi daha çok gülüyor ve daha az düşünüyor.

Onu omuzlarından yakaladı ve sıktı. "Benim için zihin şifacısı rolü oynamak zorunda değilsin Cassia. Ben Hesperine aileme güvenmek istemeyen, şüpheli küçük bir veletken terapistler zaten tüm bunları benimle birlikte yaşadılar."

"Ve odanızdaki hazine zulasına saklamak için değerli eşyalarını çalmaya eğilimli."

Lyros kızardı. "Bu hikayeyi sana Lio mu anlattı?"

Cassia kıkırdamamaya çalıştı. "Etkilendim. Timarete ve Astrapas öğrenmeden önce küçük bir serveti kaçırmayı başardın. Kaçıp kendi hırsızlar çetenin çok zengin bir çocuk kralı olabilirdin. Ama kaçmadın. Çünkü yeni aileni zaten seviyordun."

"Elbette sevdim. Ve tüm kızgın süt çocukları gibi, yıllar boyunca onlara yaşattığım tüm endişeleri sevmeseler bile sonunda beni sevdiklerini fark ettim."

Cassia, "Ailenin sana savaş sanatlarından bir çıkış yolu önermesinin tek nedeni bu," dedi. "Ve Mak'ın bunu kabul etmeni önermesinin tek nedeni. Seni seviyorlar."

"Bunu biliyorum."

Başını salladı. "Elbette biliyorsun. Ama yine de acıyor." "İncinmedim. Kırıldım."

"Bir savaşçı olarak yeteneklerinize bir hakaret değildi."

"Bu onuruma yapılmış bir hakaretti. Başarısız bir sanatçı ve sahipsiz bir Vekilharç olabilirim ama Majestelerini terk etmeyeceğim."

"Lyros, seni Vekilharç yapan şey başarısızlık değildi. Savaş sanatları senin çağrın. Hepimiz senin speires'a ait olduğunu biliyoruz. Mak bunu sorgulamıyordu."

"Bunu biliyorum," diye ısrar etti Lyros.

Onun bunu bildiğinden ama hissetmediğinden şüpheleniyordu. Timarete ve Astrapas onu oğulları olarak seçtiklerinde, sonunda bir aile sahibi olmuştu ama yetenekleri onların onun için besledikleri umutlarla uyuşmamıştı. Lyros ve ailesinin yanında geçirdiği zamanlardan, onun hâlâ kendini kendi soyuna ait hissetmediğini biliyordu.

Savaş sanatlarını öğrenene ve Orthros tarihinde Hippolyta'nın ailesi dışından Stand'a katılan birkaç kişiden biri olana kadar bir Hesperine olarak yerini bulamamıştı.

Ve şimdi sanki en sevdiği insanlar da ona oraya ait olmadığını söylüyormuş gibi hissediyordu.

Haklıydı, onu yıllarca kendine söylediği yalanlardan vazgeçirebilecek bir zihin şifacısı değildi. Hâlâ kendine yalan söylemeye bu kadar yatkınken olmazdı. Ama o aileden biriydi ve onu dinleyip yeni empati yeteneğini ona verebilirdi.

Arkasını döndü, yumruklarını tekrar korkuluklara dayadı ve başını öne eğdi. "Mak onu terk edeceğimi nasıl düşünebilir?"

Acısı Kan Birliği'ni doldurdu ve Cassia'nın kalbini sıkıştırdı. "Sana tek söyleyebileceğim, Lio'ya onsuz tutuklanmama izin vermesini söylediğimde aklımdan geçenler. Hiçbir şey. Hiç düşünmüyordum Lyros. Tüm kalbimle, ne pahasına olursa olsun onu koruma ihtiyacı hissediyordum."

Gözlerini ona dikti. "Ben de senin stratejik davrandığını sanıyordum."

"Senin ve Lio'nun serbest kalmasını sağlamak iyi bir plan oldu ama demek istediğim hâlâ geçerli. Koruyucu Grace içgüdüleri sizi ele geçirdiğinde mantıklı olmanın zor olduğunu kabul eden ilk kişi ben olacağım. Sanırım Mak da düşünmüyordu. Sadece hissediyordu. Oysa konuşmadan önce düşünmesi gerekirdi."

"Evet. Yapmalıydı." Lyros yüzünü buruşturdu. "Ama ben... bunu onun istediği gibi algılayabilirdim."

"Sözleri hassas bir noktaya temas ettiğinde bunu yapmak da zor. Lio beni gibi onu korumama izin vermiyor gibi görüldüğünde beni çok sinirlendiriyor. O halkımızı korumak için doğdu. Ama ben bunu seçtim ve bu daha az güçlü değil."

Lyros onun kendisinden ve Mak'tan bahsettiğini anladıysa da hiçbir işaret vermedi. Henüz kalbine ulaşmamış olsalar bile, sözlerinin onun analitik zihnine ulaşmış olmasını umuyordu.

Lyros kendini toparladı. "Yapacak işlerimiz varken sinirlerime hakim olamadığım için özür dilerim. Biraz dinlenin. Yarın gece Miranda'yı izlemeye başlayacağız."

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Bir sonraki gezimizden önce artık acımasız eğitim seansları yok mu, General Lyros?"

"Sen ve Lio ," dedi. "Mak ve benim şafak sökene kadar çalışma odasına ihtiyacımız var."

Gözlerindeki parıltı, gecenin geri kalanında Mak'la yapmayı planladığı şeyin idman olmadığı konusunda onu rahatlatı.

Cassia kulenin , ritüel işaretlerinin ortasında duruyordu. Atalarının nonagramından yarattığı Hespera Gülü karanlık odada kırmızı renkte parlıyordu. İkili büyüsünün gülün çizgileri boyunca akmasına ve kulenin büyü kalıplarından aşağıya inerek izin verilen yere dokunmasına izin verdi.

"Önce Miranda'yı aramam gerektiğini biliyorum," dedi, "ama denemek istediğim başka bir şey var. Denemem *gerekiyor*."

Lio ayın çemberinin hemen dışından konuştu. "Bu izin alanını da kendi kan büyünle aşlamak istiyorsun."

"Nereden biliyorsun?"

Duyuları güçle o kadar canlıydı ki, sesi gölgeleri dolduruyor gibiydi. "Neyin mümkün olduğunu bilmek için duyduğun susuzluğu hissedebiliyorum. Bunu anlıyorum Cassia."

"Bir izin sitesiyle deney yapmak vahşi bir hayvanı yemlemek gibidir." Dişlek gülümsemesi ona doğru parladı. "O zaman sen de ısırığımı göster."

Bu onu gülümsetti. Büyülü deneyleri için duyduğu heyecan bulaşıcıydı. "Tehlikeli fikrimi denemeye istekli olduğun için teşekkür ederim."

"Daha güçlü olmana yardımcı olmak için bu dünyada her türlü riski alacağımı biliyorsun."

Sözlerindeki imayı fark etmemişti. Adam onun diğer yakınlıklarını da düşünüyordu. Bu tartışmayı bir kenara bıraktı ve yakın zamanda uyanmayacağını umdu.

Bıraktığı yeri yokladı ve Lustra ona gelmeye hazır bir şekilde yükseldi. "Topraktan besin çekmek için yapılmış bitki kökleri gibi hissettiriyor. "Bu

kanallama sadece tek bir yöne gider."

"Ama bunun tersine çevrilebileceğini biliyorsun. Paradum'daki deneyimin bunu kanıtladı."

Bu kez, kendi içinde derinlere ulaştı. Yeteneği her zaman mevcuttu, kemiklerine, damarlarına ve derisine nüfuz ediyor, içindeki bitki büyüsunü sürdürüyordu. İkili büyüsunü tüm gücüyle bırakma alanına doğru itti. Ayakları yerden kesildi ve güç fışkırmasının üzerinde asılı kaldı.

Sanki büyü dalgasının içinde eriyip gitmiş ve izin alanına çakılmış gibi hissetti. Lustra'ya çarptığında, darbe onu çarptı. Kan büyü geri tepti ve büyük bir Lustra büyü dalgası tarafından kovalandı.

Sırtını ve başını sert bir şeye çarparak vücuduna geri döndü. Görüşünde yıldızlar patladı ve hançeri elinden uçtu. Sonra serbest düşüşe geçti.

Lio'nun kollarına düştü, her yeri uyuşmuştu. Hisleri geri geldiğinde, acı hissetti. Her yerinde. Başını tuttuğu yerde, derisi ve saçları kanla ıslanmıştı.

Sakinliği, korkuyu uzakta tutan, Birliklerini sağlam bir şekilde kavramış gibiydi. "Cassia, beni duyabiliyor musun? Yüksek sesle cevap vermeye çalış."

O artık insan değildi. Kafasına aldığı bir darbe bir Hesperine'i öldüremezdi. "Seni duyabiliyorum."

Göz kapaklarını kaldırdı. "Beni görebiliyor musun?" "Evet, seni yakışıklı yaratık."

Sırıttı. "İyi olacaksın, bunu söyleyebilirim. Bir içki al da o kötü şişlik daha çabuk iyileşsin."

Bileğine uzandı, sonra acıyla tısladı. "Sanırım hançer elim de kafam gibi kırıldı."

Bileğini ağzına götürerek kızın yanağını okşadı. "Hesperine büyü deneyleri oldukça zarar verici olabilir, ama neyse ki biz çok sağlam kafalıyız."

Adamın kanı ona akarken, kadın bir iç çekti. İyileşene kadar onu nazikçe besleyen adamın kollarında kırık bir şekilde yatmaktan çok daha kötüsünü yapabiliirdi.

Adamın kanı tüm acı izlerini yok etti ve vücudunu sıcak hissettirdi. Onu sırt üstü yatırıp tam burada, ritüel işaretlerinin üzerinde çiftleşmenin büyü sonuçlarının ne olacağını merak ediyordu.

Thorns, birkaç dakika içinde sarsıntıdan şehvete göre kesinlikle bir ölümsüzdü.

Kaşlarını ona doğru kaldırdı. "Bunun şu anki testimizin sonuçlarını karıştırabileceğini düşünüyorum. Ama bunu kesinlikle gelecekte bir deney haline getirebiliriz."

Bileğindeki ve dudaklarındaki son damlaları yalayarak ona baktı. Birlikteliklerinin derinliklerinde saklı olsalar da, gözlerinin ve ağzının etrafındaki küçük gerginlik ihanetlerini görebiliyordu.

"İyi olacağımı bilsen bile, benim yaralandığımı görmenin senin için zor olduğunu biliyorum," dedi.

Oturmasına yardım etti ve saçlarındaki keçeleşmiş kanı temizleme büyüsü yaptı. "Benim için hiçbir şey daha zor değil. Ama güce giden yolda her zaman acı vardır. Acını kabul etmek, olabildiğince güçlü olmana yardım etme sözümün bir parçası."

"Bana asla kırılganmışım gibi davranmadığın için teşekkür ederim." "Sen bu kadar kırılmazken ben nasıl kırılabilirim ki?"

Onu öptü ve Lustra'ya duyduğu öfkeyi dilinde tattı. Ama aynı zamanda ona duyduğu hayranlığı da.

"Tekrar denemek istiyorum," dedi. "O zaman deneyeceğiz."

Düşen hançerini geri aldı. Lio bu kez gülün ortasında ona katıldı ve kollarını ona doladı.

"Güneşe bağlı Lustra'nın seni ikinci kez tavana fırlatmasına izin vermeyeceğim," diye homurdandı.

Gücünü tekrar Ritüel gülüne akıttı, kule ve izin alanıyla bir kez daha birleşti. Kulenin efsunlarının sayısız gizli yollarını parmakladı. Artık ellerine kolayca geliyorlardı ve Silvicultrix'in emrettiği şeyi yapmaya istekliydiler.

Hepsi de icar alanından yararlandılar ama...

"Ya kule büyülerini dönüştürebilirim?" dedi. "Nonagramı Hespera'nın Gülü'ne yeniden çizebildim. Kuledeki büyülerini de kendi büyümle çalışacak şekilde değiştirebilir ve gücümü tekrar izin alanına aktarmak için kullanabilir miyim?"

"Bu harika. İşe yarayacak mı bilmiyorum ama *yarayabileceğine* dair kanıtımız var. Bu yüzden test etmeliyiz."

Lio ile birlikte yüksek sesle düşündü. "Geçen sefer, dördümüzün de kanını kullanarak, Birlik'teki iki açık Hesperin çifti ile döküm yapmak, buradaki hulaia'nın haima paradigmasına uymasını sağladı."

"Evet, aynen öyle."

"Ama şu anda yapmaya çalıştığımız şey daha çok senin beni Yeteneklendirdiğin ve ortak gücümüzle beslenen bir izin sitesi açtığımız zamana benziyor. Bu yüzden bence bu döküm için sadece sen ve ben gerekli olmalıyız. Sen ne düşünüyorsun?"

"Önce bu şekilde denememiz gerektiğine katılıyorum." Kızın belini sıktı. "Kanımızı dökelim ve eğer bu sonuç vermezse, çiftleşme ritüellerini denemekten mutluluk duyarım."

"Bu planı sevdim."

Elini hançeriyle kesti, sonra aynı kesiği onun eline yaptı. Parmaklarını birbirine dolayarak karışan kanlarını gülün üzerine sıktılar. İşaretlerden akan Hediye'nin akımı güçlendi ve kulenin büyüleri boyunca yayıldı.

Tüm büyü karmaşasını kavradı ve büyüsunu onların içine Willed.

Onun gücü kuleyi ateşe verdi. Zihninin gözünde büyüler parlıyordu, kendisi ve izin alanı arasında hassas ama güçlü bir ağ örülmüştü.

Ağın telleri gücüyle titreşene kadar itti. İzin verilen alan geri itildi ve büyüler sarsıldı. Hançeri ellerinde ısınmaya başladı. Büyünün dengesiz, dengesiz olduğunu tekrar hissetti. Bir şeyler eksikti. İki şey.

Gerilen kule kırılmadan önce döküm üzerindeki tutuşunu bıraktı. Lustra'nın doğal kalıpları tekrar devreye girerek büyüü ona yönlendirdi. Bununla birlikte Miranda'ya dair bir farkındalık ve yön duygusu geldi.

Kanalı bıraktı ve küfrederek gözlerini açtı. "Ne oldu?" Lio sordu.

"Kule büyüleri ile izin verme alanı arasındaki bağlantıyı manipüle edemiyorum. Henüz değil." Dişlerini sıktı.

Bir parmağıyla dudaklarını okşadı. "var?"

Başka tarafa baktı. "Üç odağıma da ihtiyacım var. Ama aptallık ettim ve birini kaybettim. Üçüncüyü nasıl yapacağımı bile bilmiyorum."

"Öğreneceksin."

Bakışlarını tekrar onunkilere kaldırdı. "Ama zamanla öğrenebilir miyim?" "Sana güveniyorum."

Onu yüzüstü bırakamazdı. Başaramazdı. Onunla birlikte burada durmak, anlamadıkları güçlerin sınırlarını zorlamak için feda ettiği onca şeyden sonra olmazdı.

"Umarım Miranda'nın sırları bazı cevaplar verir," dedi. "Lustra sana hangi yöne gideceğini gösterdi mi?"

"Evet. Ama cevap hiçbirimizin hoşuna gitmeyecek. Batıya gitmemiz gerekiyor. Savaş cephesine."

OceanofPDF.com

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

DUMANI TAKIP ETMEK

LIO TOPRAK VE çürüme KOKUSU alıyordu. Bir mezarda mıydı?

Gözlerini açtı. Magefire gözlerini kamaştırdı. Nerede olduğunu gösteren mangaldan temkinli bir adım geri çekildi.

Alevler taş kapının üzerinde parlıyordu. Kapıya oyulmuş rünler dipsiz gölgeler gibi görünüyordu.

Bir mezardan daha kötü bir yerdeydi. Miranda'nın zihninde olmalı.

Yumuşak, tanıdık bir el onunkini tuttu. "Hayır, majesteleri. Onunla ilk düellonuz bitti ve bir sonraki düellonuz henüz gelmedi. Bu benim aklım."

Rahatlayan nefesi ölü havayı dağıttı. Cassia'ya döndü. Elinde hançeri, boynunda kolyesinin asılı olması gereken yerde yırtık pırtık elçi kordonuyla yanında duruyordu.

"Bu ortak bir rüya," diye fark etti. "Grace Birliğimiz günlük korkularımızı harmanladı."

"Burada birlikte olduğumuz için çok mutluyum." "Ben de öyle."

Onun elini sıktı. "Bu imgelem sana farklı geliyor mu? Sanki düşüncelerimiz ve eylemlerimiz üzerinde daha fazla kontrol sahibiyiz."

Lio başını salladı. "Berrak bir rüya."

Cassia arkalarına bakmak için döndü ve onun titrediğini gördü. İlk kapı harabe halindeydi. Eşiğinde yerde kan kurumuştu. Onun kanı olduğunun kokusunu alabiliyordu. Bir kolunu ona doladı ve daha yakına çekti.

Bir çatırtı sesiyle dönüp tekrar ikinci kapıya baktılar. "Hayır!"

Cassia ağladı.

Taşın yüzeyinde çatlaklar belirdi. İnce çatlaklar gözlerinin önünde yayıldı.

Lio burada Koleksiyoncu'nun varlığına dair hiçbir ipucu hissetmedi. "Nasıl kırıyor?"

Onun önüne geçti. "Bunu durdurmalıyız." "Nasıl?" diye sordu.

"Döküm yapmama yardım et," dedi.

Bir kolunu ona doladı ve bileğini ağzına götürdü. Dişlerini ona geçirdi ve kanını yutarken büyüü canlandı. İki elini de kesip açtı ve kanını yere akıttı. Gücü içinden fışkırdı, damarlarından ve ayak tabanlarından geçerek aşağıdaki zemine ulaştı. Özü duvarları ve tepesindeki taşı ıslatıyor gibiydi.

Kapıdaki çatlaklardan akan kan, ateş ışığında kırmızı kırmızı parlıyordu. Onların kanı. Her bir rune'u izledi ve kapının yüzeyinden aşağı damlayana kadar her çatlağı doldurdu. Ama ne kadar kan dökerlerse döksünler, daha fazla çatlak açılıyordu.

"Hayır!" diye tekrar bağırdı.

Mangallardaki közler küle dönüştü ve ateş söndü. Geriye kalan tek şey ölümün kokusuydu.

CASSIA, Lio ile birlikte tekrarlayan gündüz korkularına daha ne kadar dayanabileceklerinden EMİN DEĞİLDİ. Savaşın hüküm sürdüğü topraklarda ne kadar derine giderlerse, ortak rüyaları da o kadar kötüleşiyordu. İki haftadır gördüğü rahatsız edici rüyalar onu yıpratmış ve Lio'yu karanlık düşüncelere sürüklemişti.

Miranda'yı arayışları şimdiye kadar sonuçsuz kalmış, herkesin moralini daha da bozmuştu. Onun izi Cassia için canlıydı; esrarlı bir rüzgârda şiddet kokusu, toprakta iz bırakan intikamcı bir ayak izi. Sanki hep az ilerideymiş gibi hissediyordu ama yine de Siyah Güller ondan ne bir iz ne de bir kıl görmüştü.

Bu gece onu Segetia'daki bir meyve bahçesinde izlediler. Dördü ağaçların arasında havalanırken yağmur pelerinlerini kesiyor, Şövalye ise aşağıdaki çukurlu patikada sıçırıyordu. Şimdiye kadar Lucis'in askerlerinden oluşan akıncı birlikleri dışında kimseyle karşılaşmamışlardı; her birinin yanında bir savaş büyücüsü ve birçoğunun yanında Hesperinleri temizlemeye kararlı tazılar vardı.

Cassia karmakarışık saçlarını kapüşonunun altına itmeye başladı, sonra elinde son çatışmadan kalan kanın hâlâ durduğunu fark etti. Ürperdi.

"Bunu kaçırdığım için üzgünüm." Lio yaklaştı ve yaptığı temizleme büyüü ölümlünün kanını elinden uzaklaştırdı. "Kolun nasıl?"

"Sadece küçük bir yanıktı. Acısı hafifledi."

Verdiği güvencelere rağmen Lio'nun aurası hâlâ öfke doluydu. "Şu anda Miranda'ya gitmek için her şeyimi verirdim. Thorns, eğer başka bir savaş büyücüsünün Grace'ime ateş topu fırlatmasını izlemek zorunda kalmayacaksam, Tendo'nun bizi bir bagaj gibi ona götürmesine bile razıyım."

Mak güldü. "Favori akbabamızın bunu kabul edeceğinden şüpheliyim."

"Şu anda uçmak için yardıma ihtiyacım yok." Cassia havada döndü ve Lio'ya rahatlatıcı bulacağını umduğu bir gülümseme verdi.

Knight bir çamur parçasının içinden geçti ve Lyros sıçramayı önlemek için kenara çekildi. "Bunun sinir bozucu olduğunu biliyorum ama arama stratejimize sadık kalmalıyız. Metodik olmak Miranda'yı bulmak için en iyi şansımız."

Cassia, "Kendimi işe yaramaz hissetmeye başladım," diye itiraf etti.

Lyros başını salladı. "Bu gece de her gece yaptığımız şeyi yapacağız. Şafağa kadar Miranda'nın izini takip edebildiğimiz kadar takip edeceğiz, sonra kuleye, Slumber'a döneceğiz. Yarın da onu takip etmeye kaldığımız yerden devam edeceğiz ve izini tekrar süreceğiz."

Lyros onlara stratejilerini bir kez daha anlatırsa Cassia aklının eriyeceğini düşündü. Mak ve Lio da aynı derecede bıkmış olsalar da kimse itiraz etmedi. Lyros'un korumacı davrandığını ve kimseyi kendisinden daha fazla çıldırtmadığını biliyorlardı. Tehlikenin içine girdikçe, aldıkları her küçük kararı kontrol etmeye daha çok ihtiyaç duyuyor gibiydi.

"Stratejimiz iyi," dedi Mak. "Eğer ona doğru adım atabilseydik, o akıncı gruplarının icabına bakmak için burada olmazdık. Bu kadar uzakta önlerine çıkan her şeyi yağmalamalarını engelleyecek başka Hesperin yok. Kendilerini savunamayan insanlara ne yaptıklarını hepimiz biliyoruz. Özellikle de kadınlara."

Lio yüzünü buruşturdu. "Haklısın. En azından yolumuz üzerindeki savaş çabaları için biraz katkıda bulunabilir ve birkaç masum insanı güvende tutabiliriz."

Ağaçların arasından çıktıklarında, meyve bahçeleriyle ilgilenenlere ait olması gereken küçük bir ev kümesi buldular. Yerleşim yeri hasarsız ama terk edilmiş görünüyordu.

Lio'nun gücü kulübelerin arasında parladı. "Burada kimse yok. Bu aileler çoktan tahliye edilmiş olmalı."

Cassia, atların ve çizmelerin geride bıraktığı ağır izleri koklarken Knight'ın sırtını okşadı. Görünüşe göre Andragathos Şövalyeleri köylüleri toplamak için buradan geçmişlerdi. "Dua edelim de Flavian'ın lordlarından biriyle birlikte güvenli bir yere varmış olsunlar. Korkarım Lucis'in kuvvetleri onları bulmadan önce herkes bir kaleye ulaşamayacak."

Mak başını salladı. "Bu akıncılar yıldırım çarpması gibiler. Pusularında ne bir mantık ne de bir neden var. Benedict için tahliyeleri organize etmek zor olmalı."

Cassia terk edilmiş evlerden hâlâ yayılan korku ve hüznü bastırmaya çalıştı. "Sanki tüm bölge kuşatma altında. Bütün bir nüfus bütün kış boyunca Segetia'nın kalelerinde kilitli olarak hayatta kalamaz... ya da daha uzun süre."

"Biliyorum." Lio onun sırtına dokundu. "Keşke bizim de cepheden haberlerimiz olsaydı."

Başını salladı. Her zamanki gibi onun ne düşündüğünü biliyordu. "Solia ve Hücum'un ne durumda olduğunu merak ediyorum. Buradan söylemek zor."

Şimdiye kadar Miranda'nın izi, Lucis'in ordusunun büyük kısmının Solia'nın kuvvetleriyle çatıştığı bölgeden kaçınarak ana savaş cephesinin etrafından dolaşmıştı.

"Herhangi bir sonuca varamayız," diye onayladı Lyros, "ama gördüklerimizden hoşlanmadım."

"Ben de öyle," dedi Cassia. "Segetia'nın savunmasına çok sayıda akıncı grubu sızdı bile."

Lyros yolun üzerinde duran bir oyuncak bebeği aldı. En yakın evin kapısı açıktı. Oyuncağı evin içine koydu ve kapıyı kapattı. "Bu savaşta ne onur ne de cesaret var. Lucis savaşta eşitleriyle yüzleşmek yerine, karşı koyacak gücü olmayanları katletmeye kararlı. Dünya daha önce hiç böyle bir savaş görmedi."

Lio sessizce, "Belki de var," dedi, "ama Eski Ustalar'ın yok ettiği son uygarlıkla birlikte tüm anıları da gömüldü."

Cassia öldürdükleri son akıncı grubunu düşünerek ürperdi. Lucis'in askerleri ve Anthros Tarikatı'nın büyücüleri piyon olarak ölmüştü. Şiddetin ve ölümün cenderesi onu her geçen gece daha da yıpratıyordu.

Bunun bir ölümsüz olarak çağrısının bir parçası olduğunu biliyordu. Bu, Hesperinlerin Ekinoks Yemini'nde Tenebra'ya verdikleri en eski sözlerden biriydi. Dürüst insanlara zarar veren suçlular, Hesperinler için adil bir avdı. Tenebran kanunları başarısız olduğunda, ölümsüzler Orthros'un adaletini uyguluyordu.

Bu vaadin, antlaşmadan aldığı barış garantileriyle nasıl bir arada var olduğunu bilmiyordu. Ne zaman bir ölümlü daha gücünün önüne düşse, anlamaya çalışıyordu. Ama artık gelecekleri olmayan, bir gün daha iyi benliklerine dönüşebileceklerine dair umutları kalmayan adamların boş gözlerinde hiçbir cevap bulamadı.

Lyros haritayı açarak onu düşüncelerinden uzaklaştırdı. "Nehri geçmelerine yardım ettiğimiz mültecilerle birlikte şövalyelerin gittiği bölgeye yaklaşıyoruz."

Cassia parmağını Silvestra Nehri'nin güneyinde gezdirdi. "Buradaki savunmalar daha iyi olacaktır. Segetia'nın gücü ittifaklarında ve ticaret anlaşmalarında yatıyor. Tüm bu bölgede Flavian'ın en sadık lordlarına ait bir dizi kale var."

"Bunlar hakkında bir şeyler okuduğumu hatırlıyorum," dedi Lio. "Yüzyıllar boyunca güneyden gelen istilalara karşı ana savunma hattı olmuşlar. Sayısız savaşa dayanmışlar."

"İşte Castra Augusta." Cassia kaleyi işaret etti. "Burası Ben'in emrindeki bir Şövalye Komutanının kalesi, Mederi köylülerini götürdüklerini söylediği yer."

"Güzel," dedi Lyros. "Bu akşamki akıncı grubunun bir süre için karşılaştığımız son grup olmasını umabiliriz."

"Ama bu aynı zamanda yakınlarda Hücumbotlar olabileceği anlamına da geliyor," diye hatırlattı Mak. "Eğer Rudhira Segetia'da savaşmak için Hesperinlerden herhangi birini ayırabildiyse, mültecilerin bulunduğu kaleleri koruyor olacakları kesin."

Lyros başını salladı. " olalım." Lio

Cassia'ya baktı. "Sırada ne var?"

Lustra onu köyün ötesindeki tarlalara doğru çekiyordu. Tarım arazileri çok açık ve korunmasız hissettiriyordu. Ama omuzlarını dikleştirdi. "Bu taraftan."

Tenebra'nın ekmek sepetindeki nadasa bırakılmış tarlaların üzerinden geçtiler. Hayvanlar kış için yuvalarına çekilmiş, insanlar da gitmişti. Çiftçilerden herhangi biri baharda tarlalarını ekmek için zamanında geri dönebilecek miydi? Lucis'in orduları onlara dönecek tarla bırakacak mıydı, yoksa eve döndüklerinde geçim kaynaklarının ordular tarafından çiğnendiğini mi göreceklerdi? Cassia, Solia'nın krallığının geleceğinde kıtlık olmasından korkuyordu.

Ateşin kokusunu aldıklarında gece yarısıydı. Gizlenebilecekleri bir yer yoktu, bu yüzden peçe büyülerinin altında toplandılar. Knight huzursuzca volta atıyordu ve Cassia onun kalbinin daha hızlı attığını duyabiliyordu.

Mak bir duman sütununun yükseldiği ufku taradı. "Bu, şövalyeler ile bir akıncı grubu arasındaki başka bir çatışmadan daha kötü bir şeye benziyor."

Cassia, "Miranda'nın izi yangına doğru gidiyor," dedi.

Lio'nun büyüü ondan uzanıyordu. Konuşmadan önce dehşeti Grace Birliği'nin üzerine çöktü. "Hiç zihin hissetmiyorum. Orada her ne olduysa... Kimsenin kurtulup kurtulmadığını bilmiyorum."

Cassia'nın karnına bir ağırlık çöktü. "zorundayız." Mak başını salladı, aurası acımasızdı.

Lyros, "Neyle karşı karşıya olduğumuzdan emin olana kadar kimse perdeyi indirmesin," dedi.

Silahlarını çektiler ve savunma düzenine geçtiler. Bu kez duman, tarlalar boyunca izledikleri rehberdi.

Cassia cesetlerin kokusunu aldığında neredeyse öğürüyordu. Elini ağzına götürdü ve zorlukla yutkundu. Bu şimdiye kadarki savaşlarından farklıydı. Burada daha fazla ölüm vardı. Çok daha fazla.

Dumanın kaynağı ileride göründü. Şok Kan Birliklerinde yankılanırken hepsi durdu.

Önlerinde hırpalanmış ve kavrulmuş bir kale duruyordu. Ateş büyüü dış surların işini kısa sürede bitirmiş ve taze kerestelerini sıcak özsuyla çatırdarken bırakmıştı. İç duvarın eski taşları yenik düşmüştü ve Hücüm'un koğuşları da çoktan yok olmuştu. Kaleden dumanlar yükseliyordu.

Cassia yanık et kokusunun arasından ne gördüğünü anladı. Çadırların kırık dökük kalıntıları arasında cesetler yatıyordu. Siyah saçlar ve beyaz saçlar, kaba ev kıyafetleri ve ince pardösüler gördü.

Burası Castra Augusta'ydı, Ben ve şövalyelerinin köylüleri güvenlik için getirdikleri kale.

LIO, yaşayan bir zihne dair herhangi bir ipucu yakalamaya çalışarak SİHİRİNİ GERGİN TUTTU. Kan Birliği'ni dolduran acı dolu anılardan başka hiçbir şey hissedemiyordu.

Cassia'yla olan bağına çekildi ve onu korumaya odaklandı. Önlemek için çok geç kaldıkları bir yıkım karşısında burada çaresizce durmak dışında yapabileceği tek şey buydu.

"Bunu bir ordu yaptı." Mak'ın sesi uyuşmuş gibiydi.

Lyros bir elini yüzünde gezdirdi. "Dağılalım ve kalp atışlarını dinleyelim. Düşmanın gözden kaçırdığı kazazedeleri tespit edebiliriz."

Cassia ağzını açmadı ama başını salladı.

Benimle gelebilirsin. Lio, savaşçıların önünde gururunu incitmemek için teklifi özel olarak yaptı.

Tekrar yutkunurken boğazı çalıştı. *Hayır. Eğer kurtarılacak biri kaldıysa, her an önemlidir. Tek başıma arayacağım, böylece daha fazla yere bakabiliriz.*

Hiçbiri tek başına savaşırken güvende değildi ama Lio onun haklı olduğunu biliyordu. En azından yanında Şövalye vardı. Grace içgüdüleriyle savaşarak onu kolunun ulaşamayacağı bir yere bıraktı ve kendini farklı bir yöne doğru zorladı.

Ölümlülerin kalıntılarının üzerinde havalandı. Onların dehşeti ve çaresizliği karşısında büyü körleşmiş gibiydi. Nefes almayı bıraktı ve dinledi. Ama cesetler cansızdı.

Patria ve Segetia'nın dört bir yanından buraya güvenli bir yer bulmak için gelmişlerdi, ancak son Sığınakları da düşmüştü.

Lio sanki unutulmuş geçmiş ve kaçınılmaz geleceği görüyormuş gibi hissediyordu. Eski Ustalar dünyayı yeniden yok etmeye her hazırlandığında sonun başlangıcı böyle mi görünüyordu?

Tüm bu hayatlar bir oyun uğruna heba edildi. Ölüm büyücüleri planlarına dokunmadan devam ederken, sevdikleri ölümlü yıllarının yasını tutacaktı.

Lio ölenlerin isimlerini bilmiyordu. Tüm acıları için göğsünde yer yoktu. Ama ararken yüzlerini ezberlemeye çalıştı. Onlar için bir şeyler yapmalıydı, sadece Cassia ve kendisi hayatta kaldığı sürece onları sonsuza kadar hatırlamak için bile olsa.

Birini buldun mu? diye sordu.

Hayır. Ya sen?

Sadece daha fazla şehit

şövalye. Ben...?

Bilmiyorum. Onu henüz bulamadım. Demek ki umut var.

Lio bir sonraki cesedi kontrol ettiğinde tanıdık geldi. Bu genç kadının korkularını sihirbazlığıyla yatıştırdıktan sonra ona nasıl gülümsediğini asla unutamayacaktı. Rudhira büyükannesinin düştükten sonra kalkmasına yardım etmişti.

Şimdi kızın yüzünde neşe ya da korku ifadesi vardı. Yaşlı kadının bedenine yaslanmıştı, genç olan yaşlı olanı korumaya çalışıyordu, aşk kadere meydan okumaya çalışıyordu.

Lio şimdi tanıdık yüzleri arıyordu. Büyüsüyle her insana ulaştı ve kendi zihnini tekrar tekrar onların boşluğuna gönderdi.

Tanrım, bir tanesi bile hayatta kalsın.

Birbirine eğilmiş iki gri kafa bulduğunda yerde dizlerinin üzerine çöktü. Miranda'yı seven yaşlı çift aynı yaralarla birbirlerinin kollarında yatıyordu. Aynı kılıç ikisini de delik deşik etmişti.

Cassia onu birliklerine sardı. *Kim o? Mederi köylülerini buldum.*

Oh, Lio. Çok özür dilerim.

Onları kurtarmak için çok uğraştık.

Buna verecek bir cevabı yoktu. Onun da yoktu. Ama birbirlerine sahiptiler. Grace Union onu ayağa kaldıran ve ilerlemesi için ona güç veren yaşam ipiydi.

Küçük kızın keçisini boğazı kesilmiş halde bulduğunda, ellerinin gözlerinin içine soktu. *Çocukları bulamıyorum. Onları hiçbir yerde göremiyorum.*

Aramaya devam edeceğiz, Cassia söz verdi.

Keçiyi kucağına aldı ve kızın anne babasının yanına yatırdı. Sonra tekrar ayağa kalktı ve bir ayağını diğerinin önüne koymaya devam etti.

Mermiler CASSIA'nın ellerine saplandı ama o kalenin yıkıntılarına doğru ilerlemeye devam etti. Hesperine gücüyle, daha fazla yanmış ışını yolundan itti.

"Baat!" diye tekrar emretti Knight'a.

İnledi ve yıkılmış kapı aralığındaki molozları tırmaladı.

"Hayır, sevgilim. Buraya benimle gelemezsin. Bu pislik büyük bir köpeğe göre değil."

Kendine zarar vereceğinden ya da tuzağa düşeceğinden korkuyordu. Ama Hesperine çevikliği sayesinde devrilmiş sütunların altından güvenle kayıyor ve kırık taşların üzerinden havalanıyordu.

Savaş büyüsünün kalıntıları her yerdeydi ve gizemli duyularına keskin bir koku yayıyordu. Bu büyülü bir kuşatma motorunun işiydi. Canlı birini bulma şansının ne olduğunu biliyordu. Castra Roborra kuşatması boyunca tek bir kişi bile hayatta kalmamıştı.

Ama onları koruyacak Hesperinler yoktu. Mülteci kampında, tıpkı Patria'da olduğu gibi, Anthros Tarikatı'nın trebüjlerine karşı aylarca direnen Charger'lar vardı. Elbette Hesperinler hayatta kalmayı, birilerini kurtarmayı başarmışlardı.

Gizemli bir parıltı dikkatini çekti. Farkındalığını harabelerin derinliklerine doğru itti.

Bir şey mi buldun? Lio sordu.

Bilmiyorum.

Düşmüş bir taş yığınının etrafından dolaştı ve neredeyse çöküntüde sıkışmış başka bir bedene takılıyordu. Tanımadığı bir Andragathos Şövalyesi. Gördüğü manzaraya sırtını döndü ve hissettiği büyü parıltısına odaklanmaya çalıştı.

Şurada. Evet, Tanrıça'ya şükürler olsun. Bu Hesperine büyüünün bir iziydi.

Karıştırdığı küllerin içinde öksürerek kalenin içine doğru ilerledi. Sonunda moloz yığınları temiz bir alana, yıkıntının içinde güvenli bir kozaya açıldı. Taşlar etrafına mükemmel bir küre şeklinde yığılmıştı.

Çöküşü uzakta tutan gölge koğuşlarının izini hâlâ hissedebiliyordu. Ama Hesperine ortalıkta görünmüyordu.

Sıg bir nefes aldı ve ışığın tadını aldı. Bu parlaklık ciğerlerini ve damarlarını doldurdu, bir zafer ıııııı ve son bir umutsuzluk ıııııı. Bir elini göğsüne götürdü, parmakları cüppesinin önünden kalbinin üzerine doğru kıvrıldı.

Cassia, ne oldu?

Gözyaşlarının düşmesine izin verdi. *İnsanlarımızdan biri burada öldü.*

O ve Lio, Mak ve Lyros arasındaki Kan Birliğı'nin üzerine tam bir sessizlik çöktü. Birlikte durdular, sonsuzluğına sahip olması gereken bu Hesperine için bir sonsuzluk anı tuttular.

Kim? Lio yalvardı.

Diz çöktü ve parmaklarını toprağın içine sokarak yorgun Lustra'ya uzandı. Bu ona burada ne olduğına dair bir işaret verebilir miydi?

Zihninde bir görüntü belirdi. Zayıf bir savaşçı yapısına ve omuz hizasında siyah saçlara sahip bir Hesperine. Onu tanıyordu.

Onun görüntüsünü düşüncelerinde tuttu. *Bu*

Azad'dı. Hayır! Hayır! Lio'nun üzüntüsü

birlikteliklerinden taşı.

Azad'ı en son gördükleri anı paylaştılar. Neana'yla birlikte yemin kutlamalarında gece boyunca dans etmişti.

İçlerinden biri burada şehit edilmişti. Azad, Kan Komnena'nın bir Ritüel koluydu. Apollon'un Armağanı onun ve Neana'nın damarlarında akmıştı, tıpkı Lio ve Cassia'nınkinde olduğu gibi.

Lustra'nın içinden Azad'ın kalenin kalbinde tek başına durduğunu gördü. Ateş ve taş yağarken koruyucuları yıkımı engelliyordu. Ancak trebuche'ların ona fırlattığı her büyüü ateş topu yüzünde yeni çizgiler ve koruyucu büyülerini yıpratıyordu.

Bir başka alevli taş büyüüne çarparak paramparça oldu ve yanan parçalar koğuşuna sıçradı. Bir kor büyüünde en küçük gediği açtı.

Bir sonraki alev fişkırması savunmasının üzerinden geçti. Ateş savunmasız noktayı buldu ve onu kemirdi.

Hayır, hayır, hayır, diye sayıkladı Cassia zihninde, önceden yazılmış olan kader zihninin gözünde canlanırken. Lio da onunla birlikte izliyor, onun her düşüncesindeki dehşeti paylaşıyordu.

Koğuştaki gedikten ateş fişkırdı ve Anthros'un elementi Azad'ı içine çekti. Bir zamanlar ölümsüz olan bedeni kör edici bir beyaz parıltıyla Tanrıça'ya geri döndü.

Cassia kırptırdı, sanki o ışık parıltısını gözlerinden ve ruhundan silebilecekmiş gibi. Elleri ve dizleri üzerinde, etrafındaki zemini araştırmaya başladı.

Birkaç çakıl taşı serbest kaldı ve başının üzerinden aşağıya sıçradı.

Yavaşladı ve daha dikkatli bir şekilde aradı, boşlukta hafifçe hareket etmek için tüm Hesperine yeteneğine güveniyordu.

Sonunda aradığı şeyi buldu. Değerli bulgusunu saygılı elleriyle kaldırdı.

Öfkeli hıçkırıklarını tutma çabasıyla titredi. Elindeki ince altın örgünün üzerindeki kiri çalıştı. Düşen Hesperine'den geriye kalan tek şey sevgilisinin saçlarıydı.

SADAKAT YASASI

KAYIP LIO'NUN KANINI DOLDURDU ve uzuvlarını felç etti. Orada öylece durup Grace örgüsünü kavradı ve Cassia'yı birlik içinde tuttu.

Azad'ın kurtarmaya çalıştığı herkesin cesedine baktı.

Hayatta kalanları bulmak zorundaydı. Hâlâ hayatta olan bir kişi bile olsa. Azad ve Neana'nın fedakârlığı boşa gitmemeliydi.

Lio öne doğru tökezledi. Etrafındaki korlara daha fazla kereste çarptı. Bir karga sürüsü tepesinde kanat çırpıp garklıyordu. Her sesin arasındaki sessizlikte, onu çevreleyen zihinlerdeki ve bedenlerdeki sessizliği duydu.

Ta ki bir titreşim sessizliği bozana, kulağına en hafif dokunuşu yapana kadar. Bir kalp atışı.

Nefesini tuttu, sese doğru zorladı. Yavaş ve zayıf. Ama hâlâ atıyordu.

Tekrar yerden kalktı ve o yaşam belirtisine doğru havalandı. Kulaklarına çarpan hava bile onu lanetlemesine neden oldu.

"Lio!" Mak seslendi. "Bunu görmen gerek."

Lio dişlerini sıktı. "Yapamıyorum. Sanırım bir kalp atışı duyuyorum." "Buradalar," dedi Mak.

Lio bu umut tutunarak Deneme kardeşlerinin yanına gitti.

Kimi bulduklarını gördüğünde şükran duası dudaklarında söndü ve bir öfke hırıltısına dönüştü. Hayatta kalan beş kişi vardı ve hepsi de Aithourian Çemberi'nin alev kırmızısı cübbelerini giyyordu.

Lio, buna gerek olmadığını fark etmeden önce Son Söz'ü eline geçirdi. Büyücüler dizlerinin üzerine çökmüş, kazıklardan oluşan bir halkaya bağlanmışlardı. Mak ve Lyros karşı taraflarında durmuş, savaş büyücülerinin etrafında bir koruma sağlıyorlardı.

Lio'nun büyüü kaynadı. Bu toprağa kanayan tüm acılar onun içinde toplandı. Bir düşünceyle, savaş büyücülerinin zihinlerini sebep oldukları acıyla doldurabilirdi. Bu adamların, hiç hayatta kalmamış olmayı dileyene kadar kurbanlarının ölümlerini yaşamalarını sağlayabilirdi.

Sen iyi misin? Cassia'nın sesi kalbine doğru kaydı. Çok yakın. Oradaki tüm çirkin şeylere çok yakın.

Düşüncelerini gizledi. *Hayır. Hiçbirimiz mi?*

Hayır, o da aynı fikirdeydi.

Sonra Lio omzunda bir el hissetti. Mak'ın sesi onu uçuşumun kenarından geri çekti. "Senin fikrine ihtiyacımız var. Onları bu halde bulduk, sanki birileri ibret olsun diye onlara tuzak kurmuş gibi. Auraları yanlış hissettiriyor. Koleksiyoncu'nun büyülerini çalıp çalmadığını söyleyebilir misin?"

Mak'ın sözlerinin Lio'nun mantıklı zihnine ulaşması bir an aldı. "Birinin onlara temel yer değiştirme işlemi uyguladığını mı düşünüyorsun?"

Mak başını salladı. "Bize Kallikrates'in iyileştirici büyüsünü yerinden etmesinden sonraki Pakhne'yi hatırlatıyorlar."

Lio en yakındaki büyücüye doğru bir adım attı. Aithourialı inledi. Çarpılmış yüzündeki kan ve külün arasından gözyaşları süzülüyordu. Perili bakışlarını sözsüz bir yalvarışla Lio'ya doğru kaldırdı. Ölümlünün aurası boştu.

"Sanırım haklısın," dedi Lio.

"Bunu thelemancy'nizle doğrulayabilir misiniz?" Lyros sordu.

Lio yüzünü buruşturarak beş büyücünün zihnine girdi. Ne yazık ki gücünün sertleştiğini hissetmek istemiyordu. Adamların içindeki gizemli yollar tanıdığı bir şekilde yara almıştı. "Bunu kesinlikle Kallikrates'in Gözetmenlerinden biri yapmış."

Lyros başını salladı. "Bu hiç mantıklı değil. Koleksiyoncu neden kendisinin ve Lucis'in büyücü müttefiklerine bunu yapsın ki?"

Mak önündeki savaş büyücüsünü işaret etti. "Bunu tanıyorum. Onunla Patria'da karşılaşmıştık."

Lyros'un yüzünde bir tanıma belirdi. "Haklısın. Bu kuşatmadaki savaş çemberi ya da onlardan geriye kalanlar. Kardeşlerinden diğer ikisi Mederi'ye saldırdıkları gece öldü; biri Rudhira'nın kılıcıyla, diğeri Lio'nun büyüsüyle."

Lio kulaklarındaki uğultu arasında düşünmeye çalıştı. Savaş büyücülerinin etrafı ceset parçalarıyla çevriliydi. Parçalanmış kalıntılardan bir anlam çıkarmak zordu. Ama kendini onların kıyafetlerini ve yaralarını incelemeye zorladı. Hepsi Lucis'in askerleriydi ve görünüşe göre profesyonel savaş aletleriyle değil, bir Hediye Toplayıcısı'nın acımasız aletleriyle katledilmişlerdi.

"Bunu Miranda yaptı," dedi Lio. "Halkı için intikam aldı."

Mak bir nefes verdi. "Onlarla ne yapacağız? Onlara bedel ödetmeyi ben de sizin kadar istiyorum ama artık kimse için tehlike arz etmedikleri bir zamanda onları öldürmek adalet gibi görünmüyor."

Mak haklıydı. Miranda büyücüleri hayal edebilecekleri en kötü cezaya çarptırmıştı bile.

Peki Lio neden hâlâ yuttuğu isimsiz acılar için birini, herhangi birini cezalandırmak istiyordu?

En yakınındaki savaş büyücüsü onu kazığa bağlayan iplere karşı gerildi. Dudakları kıpırdadı. Sonunda ağzından insan sesinin tekinsiz bir yankısıyla kelimeler çıktı.

"Lütfen," diye yalvardı, "öldür beni."

Lio'nun eli asasının etrafında daha sıkı kıvrıldı.

Lyros Lio'ya baktı. "En iyisi korumalarımızı açık bırakalım. Her ihtimale karşı."

Sonra adamların üzerine bir perde büyüğü yerleşti. Mak'ın gücü onların ölüm yakarışlarını Lio'nun duymasını engelledi. Mezarın sessizliği bir kez daha savaş alanının üzerine çöktü.

Tüm bu kayıp hayatlar. Ve katillerinden sadece beşi hayatta kalmıştı. Uzak kalp atışları Lio'nun kulaklarında tekrar çınladı.

"Duyduğum nabız onlarınki değil! Başka bir kurtulan olmalı."

Lyros onu omzundan alkışladı. "Aramaya devam edeceğiz."

Üçü dış bailey boyunca ilerlediler. Mak tanımadığı renklerdeki askerlerin yanında durdu ve diz çökerek nabızlarını kontrol etti. Başını salladı, sonra da usulca küfretti. "Kılıçları Tenebran yapımı değil. Bunlar Cordian askerleri."

Lio'nun midesine korku yerleşti. "Cordium prensleri Lucis ile savaşmak için asker mi gönderdi?"

Birkaç adım ötede, Lyros gösterişli, renkli kıyafetler giymiş adamların cesetlerinin üzerinde duruyordu. "Ve görünüşe göre Cordium'un kötü şöhretli paralı askerlerinden bazıları."

Buradaki insanların hiç şansı yoktu. Ama yavaş bir kalp hala olasılıklara meydan okuyordu.

"Kalp atışları azalıyor," dedi Lio. "Daha hızlı aramak için tekrar ayrılmalıyız."

Mak ve Lyros birbirlerine baktılar. "Ne oldu?" Lio sordu.

"Duyamıyoruz," diye yanıtladı Mak hayıflanarak.

"Hayal görmüyorum," diye ısrar etti Lio.

Mak ellerini kaldırdı. "Öyle olduğunu söylemiyoruz. Bu gideceğiz."

Lio taş duvarın kalıntıları içindeki alana doğru ilerlerken, onlar dış bailey'nin etrafında döndüler. Tekrar havalandı ve sola doğru ilerledi. Hayır, ses o tarafa doğru azaldı. Sağa mı? İleride ve sağda.

Duvarın patlatılmış bir kısmının yanındaki ceset yığınının yaklaştıkça ses daha da azaldı. Şövalyeler ve köylüler savunmada birlikte ölmüşlerdi. Düşmanları bu toprakları kazanmak için çok bedel ödemişti. Düzinelerce Cordian askeri gediğin eşliğinde ölü yatıyordu.

Prenslerin kuvvetleri Hesperines'e hazırlıklı gelmişti. Tazıları yanlarında dinleniyordu, kanlı ve hareketsiz. Zavallı, asil köpekler. Sadakat yasasına göre yaşamışlar ve kimin tarafında savaşırılsa savaşsınlar sahiplerine duydukları sevgiyle ölmüşlerdi.

Lio düşüncelerinin ve duygularının üzerindeki perdeyi hızla güçlendirdi. Cassia'nın dikkatinden kaçacak kadar hızlı değil.

Ne buldun? diye sordu.

Bunu görmeniz için hiçbir neden yok.

Köpeklerin görüntüsünün sonsuza dek hafızasında kalmasına ya da Knight için endişelendiğinde aklından çıkmamasına ihtiyacı yoktu.

Tereddüt etti, zihninde bir protesto mayalanıyordu.

Lütfen, dedi Lio. *Seni bu şeyden kurtarmama izin ver. Aurası yumuşadı. Pekâlâ majesteleri. Teşekkür ederim.*

Lio gözlerini sildi ve tekrar yere çöktü. Dikkatle dinleyerek yarığa doğru yaklaştı.

Bir hırıltı onu olduğu yerde durdurdu.

Kıpırdamadan durdu. Sonra yavaşça başını çevirdi, kadının düşmanca bakan gözleriyle karşılaşmamaya dikkat etti.

Kürkü kırmızıya boyanmıştı. Lio onun efendisinin yanında sanki o da ölmüş gibi çaresizlik içinde yattığını fark etmemişti. Şimdi askerin cesedinin üzerine çömelmiş, dudaklarını geriye doğru sıyırmıştı.

Lio ve Liegehound birbirlerine baktılar.

Hamle yapmadı. Arka bacaklarının ağırlığını zar zor taşıdığını fark etti. Böylesine soğuk bir geceye göre çok fazla nefes alıp veriyordu. Adam orada dururken bile kalp atışları zayıflıyordu.

Hayır. Tanrıça adına, bu gece bir masum hayatın daha sona ermesine izin vermeyecekti.

Yapacağı son şey olsa bile bir yaratığı kurtaracaktı.

Şehit Geçidi'ni, Knight'ı bir kalp avcısının tuzağından kurtarmak için ilk savaş alanını geçtiği zamanı düşündü. Köpeğin güvenini kazanmayı ve onu sağ salım Cassia'ya getirmeyi başarmıştı.

Ancak bu köpek, Hesperine'in Zarafetine bağlı olan ve Lustra büyüyle onların türünü sevmeye ikna edilen Şövalye değildi.

Cassia'nın artık bu köpek için yapabileceği hiçbir şey yoktu. Eğer Lio isterse, bu sadece canavar büyüünün kaybının yasını daha fazla tutmasına neden olacaktı. Mak ve Lyros'un köpeğin üzerine büyü yapmasını da istemiyordu. Bu kadar çok kan büyüü onu daha da korkutur ve saldırganlaştırırdı.

Lio'nun deneyebileceği bir şeyler olmalıydı. Kendini daha küçük ve daha az tehditkâr göstermek için diz çöktü. "İyi köpek."

Ona hırladı.

"*Oedann*," diye mırıldandı usulca. "*Oedann*. Cesurca savaşın *kaetlii*."

Kalbini parçalayan bir mızıltı çıkardı.

Lio sesini alçak ve yatıştırıcı tuttu. "Onu sevdiğini biliyorum. Ama bu sizin için bir son olmak zorunda değil, Leydi Tazı. Başka güvenli yerler de var. Başka bir *loma* bulabilirsiniz."

Köpek sahibinin vücudunun üzerine çömeldi. Onu korumak için mi? Yoksa acısına ve zayıflığına teslim olarak mı?

"*Loma*," diye tekrarladı Lio, Cassia'nın Knight'a söylediğini duyduğu her sakinleştirici kelimeyi düşünerek. "*Het. Soor het*. Eğil kızım. Burada bir tehdit yok. Ben bir dostum, yemin ederim, her ne kadar hiçbir şey sana buna inanmayı öğretmemiş olsa da."

Bir Hesperine'in ağzından çıkan tanıdık kelimeleri duyunca kafası karışmış gibi tekrar sızlandı. Onu sakinleştirdiğinden mi yoksa tedirgin ettiğinden mi emin değildi.

"*Toaa*," diye yatıştırdı. "*Toaa*."

Lio ona yaklaştı, doğrudan yaklaşmak yerine bir kenarda durdu. Bakışları onu takip etti.

"Efendin tanrılarıyla birlikte. Onu bırakabilirsin. *Obett*." Lio artık bir kol mesafesindeydi.

Çenesini uyarırcasına ona doğru kırdı.

Dikenler. Ona sert davranırsa bir uzvunu kaybetmeye katlanabilirdi ama boğazını parçalamasını göze alamazdı. Belli ki bunu denememesinin tek sebebi yaralarıydı. Ona düşman olmadığını kanıtlamak için sakin bir sesteki ve tazı komutlarından daha fazlası gerekecekti.

Tüm yetiştirilmesi ve eğitimi büyüye bağlıydı, değil mi? Çit büyücülerinin sanatları, Lustra büyücülerinin zalim torunları.

Lio kendini hazırladı ve taziya karşı gizemli duyularını açtı. Savaş alanının trajik duyguları onu ürpertti. Önündeki kederli yaratığa odaklanmak için onları itti.

Beklediği gibi ona karşı donuktu. Tazıların zehirlere ve dona karşı olduğu kadar zihin büyüüne karşı da dirençleri vardı. Ancak Hesperine tarihindeki en güçlü üç zihin büyücüsünden biri, eski liegehound yetiştiricilerinin gücüne karşı tam güçlerini hiç test etmiş miydi?

Yapmak üzere olduğu şeyi düşününce Lio'nun midesi bulandı. Masum hayvana daha fazla korku ve acı çektirmek içindeki her şeye aykırıydı.

Ama diğer seçenek onu burada acı içinde ölüme terk etmektir. Hangisinin zalimce, hangisinin iyilikseverce bir seçim olduğu onun için açıktı.

"İyi olacaksın," diye söz verdi ona. Elinden geldiğince nazik bir şekilde, tüm gücünün zihnini yıkamasına izin verdi.

Kadının boynunu kırmasına ya da acı dolu çığlıklarla ona işkence etmesine hazırды. Ama tek duyduğu onun iç çekişiydi. Bitkin zihni ona açılırken, toprağın derinliklerinden gelen cevap niteliğinde bir iç çekiş hissetti. Lustra ona yardım mı ediyordu?

Tazı onun büyüü altında uykuya daldı. Lio da ona acısından bir kaçış fırsatı verdiğini bilerek rahat bir nefes aldı.

Onun yanına diz çöktü ve yaralarını dikkatle inceledi. Onu bu savaşa bıçaklarla dövülsün diye getiren ölümlülere lanet olsun.

Olabildiğince hızlı çalışarak, sargı bezi yapmak için cesetleri karıştırdı. Köpeğin kanayan sırtını bağladıktan sonra, içindeki büyüü incelerken yarasına baskı uygulamaya devam etti. Göğsünün içinden efendisine doğru uzanan belirgin bir ip vardı. Bu, Lio'ya Cassia'yla birlikte maceralarında karşılaştıkları Lustra büyüü kalıplarını hatırlattı.

Büyü kordonunun ucu yıpranmış, kopmuştu. Ama yine de köpeği ölü adama bağlıyordu. Kaderinde onun hayatıyla birlikte sona ermek olması ne büyük bir adaletsizlikti. Bu şekilde bağlı olduğu sürece, onun için umut yoktu.

Lio tüm iradesiyle büyüü bağı tuttu. *Tanrıca, lütfen bunun onu özgür bırakmasına izin ver ve onu daha da hızlı ölüme mahkûm etme.*

En nazik hareketlerle kordonu yavaş yavaş çözdü. Uykuya dalmıştı, adam çalışırken hiçbir rahatsızlık hissetmiyordu. Ama her iplikçikte

kopardığı bağ, Lio'yu ömür boyu sürececek bir acıya sürükledi.

Buna katlandı. Hoş karşıladı. *Tanrıça, bu gece birinin acısını almama izin ver.*

Köpeğin varlığını tanımlayan her sert kelimeyi ve acımasız eğitim egzersizini çözdü. Disiplin kafesi parçalandıkça, zihninin üzerindeki sis de dağılmaya başladı. Tanıdık ve yabancı duyuşal izlenimler yakaladı. Sıcak ateş. Tatmin edici kemik. Açık çimenler, koşmak, neşe.

Çalışırken kızın başını okşadı. Kulakları çok yumuşaktı. "İyi olacaksın," dedi tekrar, bunun doğru olması için dua ederek.

Sonunda hayatını ve ölümünü belirleyen bağ, onun gücü altında yıpranarak yok oldu. Uykusunda derin bir nefes aldı.

"Sanırım işe yaradı," dedi ona.

Ama kadının kanı çoktan bandajı ıslatmış ve parmaklarının arasında birikmişti. Tanrıça, keşke yanlarında bir şifacı olsaydı. Ona efendisinden daha uzun yaşama umudu verdikten sonra, yaralarından ölmesine izin veremezdi.

O anda bir karar verdi. Ona sunabileceği her şeyle onun hayatı için savaşacaktı.

Elini kızın yanağında gezdirdi. "Bunun sana yardımı olur mu bilmiyorum ama bu bizim tek şansımız. Ve eğer işe yararsa... Bana bağlı olmanın çok daha nazik bir kader olacağına söz veriyorum."

Lio onun elini ısırdı ve ağzına doğru indirdi. Tehlikeli çenesini açtı ve kanayan kesiğini diline bastırdı. Thelemancy'siyle, zihninin yutkunma refleksini kontrol eden kısmına dokundu.

Lustra onun zihnine girmesine yardım etmiş ve kanında Hespera'nın iyileştirici gücünü ona vermişti. Şimdi tek yapabileceği beklemektir.

Elinin altındaki kanın kurduğunu fark edene kadar hareket etmedi.

Yarasının kanaması durmuştu.

Orada oturdu ve tanıdığının kalbinin daha güçlü atmasını dinledi.

CASSIA, AZAD'IN GRACE örgüsünü kalbine yaklaştırdı. Neana'nın nerede olduğunu merak etti ve ürperdi. Hayatta kaldıysa bile artık bir geleceği yoktu, sadece hayatını yavaş yavaş sona erdirecek olan Arzu vardı.

Bu doğru değildi. Azad burada, bu pis delikte, Majesteleri yanında olmadan ölmüştü. Castra Augusta'yı kurtarmaya çalışırken şövalyeler onunla savaşmamıştı bile.

Bunların hiçbirisi mantıklı değildi. Dışarıda katliam devam ederken Azad burada ne yapıyordu? Neden son direnişini tek başına yapmıştı?

Cassia'nın aklına tek bir açıklama geliyordu. Şövalyeler saldırganları uzak tutmaya çalışırken Azad kalenin içinde birini koruyor olmalıydı.

Cassia Hesperine duyularını zorlayarak dinledi. Kalplere ya da auralara dair bir ipucu yakalayamadı.

Ama tabii ki bir Hesperine birini düşmandan saklamak için peçe taktıysa bunu yapmazdı.

Cassia hançerini toprağa sapladı. *Burada herhangi bir yaratık yaşıyor mu?*

Yeryüzünün damarlarından yaşam kanıtı fişkırdı.

Hayatta kalanlar var, diye sessizce Lio'ya seslendi, sesinin taşların hassas dengesini bozacağından korkuyordu.

Kalbi göğsünde zıpladı. *Sana yardıma geleceğiz.*

Yeterli yer yok ve çok fazla hareketin enkazı sarsmasıyla bir göçük riskini almak istemiyoruz.

Aurası alarmla çınladı. *Mağara mı? Seni oradan çıkarmaya geliyorum.*

Benim için bir tehlike yok majesteleri.

Güllerini nazikçe topraktan çıkardı. Sarmaşıklar taş kürenin üzerine yayıldı. Dikenler Azad'ın geride bıraktığı güvenlik balonunu güçlendirdi ve öldüğü yerde siyah güller açtı.

Cassia çekmeye devam etti. Gülleriyle toprağı yarmış ve güçlü sarmaşıklarını toprak ve kaya katmanlarını geride tutmaları için yönlendirmişti. Rosethorn'un Birlik Taşı'nın ışığında, karanlığa doğru inen bir merdiven görebiliyordu.

Kiler. Kuşatma sırasında oluşan göçükler orayı kapatmış olmalı. Çatı ne kadar dayanır?

"Alo?" diye olabildiğince yumuşak bir sesle seslendi. "Orada kimse var mı?"

"Cassia?" diye şaşkın bir mırıltı duyuldu. Bir figür merdivenlerden yukarı süzüldü. Dağınık kestane rengi buklelerinin üzerine kırmızı ışık düşüyordu.

"Cin!" Cassia fısıldadı.

Flavian'ın on yedi yaşındaki kız kardeşi zorlukla nefes alarak delikten çıktı ve kollarını Cassia'ya doladı.

Cassia ona sıkıca sarıldı. Genie'yi en son gördüğünde, bu hayat dolu genç kadın Solia'nın maiyetindeki leydiler arasındaydı. Nasıl da bir savaş alanına gelmişti?

Cassia, "Seni buradan hızlı ve sessiz bir şekilde çıkarmalıyız," dedi. "Molozlar sağlam değil."

"Tanrılarımıza şükürler olsun ki bizi buldunuz. Suyumuz yoktu, havamız tükenmek üzereydi..."

"Biz mi?"

"Çocuklar. Çocuklar mahzene daha önce girebildiğimiz tek kişiler... daha önce..."

"Leydi Cin?" diye seslendi aşağıdan küçük bir ses. "Artık dışarı çıkmak güvenli mi?"

Cassia'nın hançerinden çıkan parıltı Patria ve Segetia'nın çocuklarının yüzlerini aydınlattı. Tenebra'nın en yeni yetimleri.

Cassia Lio'nun görmesi için resmi tuttu. *Çocuklar yaşıyor.*

Rahatlaması ve minnettarlığı içini doldurdu, güçlü ve saftı. *Biz ne ?*

Kalenin dışında bir yol açmanın bir yolu var mı? Gördükleri ilk şeyin şu olmasını istemiyorum.

Tabii ki.

Cassia, Cin'e ve çocuklara, "Hepimiz olabildiğince sessiz ve hareketsiz olmalıyız," diye açıkladı. "Şimdi biraz büyü yapacağım. Korkmayın -büyüm hepimizi güvende tutacak."

Çocuklar birbirlerine sokuldular ama başlarını salladılar. Cassia, Genie'nin bakışlarından kaçınarak dudaklarını kınından çıkarılmış dişlerinin üzerine sıkıca kapattı. İsteddiği son şey köpek dişlerinin onları korkutmasıydı. Büyüsü yeterince korkutucuydu.

Güllerini yıkık dökük mahzen girişinden aşağı indirdi ve küçüklerin etrafındaki yapıyı güçlendirerek duvarlara ve tavana tırmanmalarına izin verdi. Güvende olduklarından emin olduktan sonra, sarmaşıkları kendisinin ve Cin'in etrafındaki taş kürenin içine doğru genişletti. Sarmaşıklar onun sürünerek girdiği boşlukta büyüdü ve Azad'ın savunmasındaki gedik dikenlerle doldu.

Sonunda güllerinin kaleyi yırtmasına izin verdi, yollarına çıkan her kaya ve keresteyi bir kenara itti. Büyüsü tamamlandığında, açtığı tünelden aşağıya baktı. Tünelin sonunda ay ışığı parlıyordu ve Knight orada silüet halinde durmuş, kaçışlarını koruyordu.

Genie'ye işaret etti. "Çocukları dışarı çıkarmak bizim için artık güvenli."

Genie cevap vermeyince Cassia kendini topladı ve sonunda genç kadına bakma riskini göze aldı.

Cin bakıyordu. Cassia, Ben'inki gibi dehşet dolu bir bakışa o kadar hazırlıklıydı ki, Genie'nin farklı bir ifade takındığını fark etmesi bir anını aldı.

Korkmuş görünüyordu. Sanki ne diyeceğini bilemiyormuş gibi ağzını açtı.

Cassia gülümsedi. "Gitmeye hazır mısınız?"

Genie başını salladı, kirli bukleleri zıplıyordu. "Doğru. Buradan çıkmamız gerekiyor."

Cin mahzenin girişine yerleşti ve çocuklara dışarı çıkmaları için rehberlik ederek onları sıraya dizdi. "Herkes önündeki ve arkasındaki kişinin elini . İşte . Şimdi, lider olup Cassia'nın elini tutmak ister misin? Çok güzel. Annen ve baban seninle gurur duyacak."

Cassia'nın boğazı düğümlendi. Öndeki küçük kızın elini tuttu. Mederi'nin tahliyesine yardım ettiği gece Lio'nun düşüncelerinde bu çocuğu görmüştü.

Şimdi kızın yuvarlak yüzü yorgunluk ve endişeyle kısılmış bir halde Cassia'ya doğru dönmüştü. "Keçimi gördünüz mü?"

Cassia gözyaşlarının düşmemesini diledi ve çocuğun saçlarını okşadı. "Diğerlerini aramak için daha sonra vaktimiz olacak. Şu anda seni ve diğer çocukları güvenli bir yere götürmemiz gerekiyor. Lider olduğun için teşekkür ederim. Çok cesursun."

Cassia onu tünelden geçirdi, tüm çocukların takip edebilmesi için sabırla ilerledi. O ve keçi kız kaleden çıktıklarında Lyros onları bekliyordu. Cassia onun kolunu sıktı.

Cesetlerden hiçbir iz yoktu. O ve Mak, yarısı yıkılmış kalenin etrafındaki geniş ve temiz alanı . Deneme kardeşlerinin korumaları uzun enkaz yığınlarını geride tutuyordu ve Lio'nun peçeleri yıkıntının üzerinde ağır bir şekilde uzanıyordu.

Ama Grace neredeydi?

Geliyorum, dedi başka bir açıklama yapmadan.

Lyros küçük kızın önünde diz çöktü ve gülümsedi. Dişlerini bir insanın köpek dişlerine benzeyecek şekilde örtmüştü. "Merhaba. Ben Lyros, bu da Mak."

Çocuk yumruğunu sıktı, elinde sıkıca bir şey tutuyordu. "Ailemi bulmam gerek."

"Bu gece onlar için seninle ilgileneceğiz," dedi Lyros. "Buraya gelersen sana biraz su verebilir ve yaralanmadığından emin olabiliriz."

Kuyunun etrafındaki taşları temizleyen Mak ona el salladı.

Sessizce başını salladı ama Lyros'la birlikte gitmeden önce tekrar Cassia'ya döndü. Çocuk elini açtı ve elindekini uzattı.

Kızın avucundaki siyah tüyü görünce Cassia'nın tüyleri diken diken oldu. "Bunu nereden buldun?"

"Bunu bana Leydi Miranda verdi. Onu güvende tutmamı ve eğer ona ihtiyacımız olursa, onu bulmak için kullanabileceğimizi söyledi. Ama nasıl yapacağımı bilmiyorum ve ailemin nerede olduğunu da bilmiyorum. Lütfen, ona yardıma gelmesini söyler misiniz?"

Cassia tüyü aldı ve çocuğun alnına bir öpücük kondurdu. "Onu bulacağım."

Lyros'la birlikte kızın başının üzerinden pişmanlık dolu bir bakış attılar. Lyros elini uzattı ve çocuk onu kuyuya götürmesine izin verdi.

Cassia Knighta sarıldı. "*Barda. Ckada.*"

Koruyucu içgüdüleri uyanan Şövalye, kaleden çıkan çocukların arasında dolaştı ve başboşları gruba doğru sürdü. Ama aynı zamanda korkmuş küçüklerin rahatlamaları için kürkünü okşamalarına da izin verdi. Bu, tazı eğitiminden değil, Zoe ve süt emen çocuklardan öğrendiği bir şeydi. Cassia, Zoe'ye ve kendisine her şeyin yoluna gireceğine dair güvence vermek için şu anda Grace kardeşini kucağına almaktan başka bir şey istemiyordu.

Lio onun yanına geldi ve kollarını ona doladı.

Yüzünü onun göğsüne sakladı ve ona sıkıca sarıldı. Oh, Tanrıça, Grace'e sarılmaya ne kadar da ihtiyacı vardı. *Neredeydin?*

Çocukları görür görmez sana göstereceğim. Uzun bir an boyunca onu bırakmadı.

Sonra tekrar harekete geçtiler ve diğer çocuklara tünelden çıkmaları için rehberlik ettiler. Sonunda hepsi açık alana çıktığında, alan kazınmış, susamış küçük insanlarla doluydu. Cassia kaç köyü temsil ettiklerini unutmuştu.

Lio onun sırtına dokundu. *Mak, Lyros ve ben onlarla ilgilenebiliriz. Genie'den ne olduğunu öğrenebilir misin?*

Evet. Konuşmamızı örtecek misin? Hiçbirimiz çocuklara ne olduğunu anlatmaya hazır değiliz.

Lio başını salladı ve büyüsü onu sardı.

Cassia Genie'yi kenara çekip oturmaya ve bir su tulumunu kabul etmeye ikna etti. Zor sorulara geçmeden önce genç kadının içmesine ve soluklanmasına izin verdi.

"Sana zarar veren oldu mu?" Cassia nazikçe sordu.

Genie başını salladı. "Senin sayende. Bunu nasıl yaptın? Sihrinle mi?"

Cassia elinde olmadan gerildi.

Ama Cin'in aurasında hiçbir kınama yoktu. "Hesperine olmak sana bu gücü mü verdi?"

Cassia biraz rahatladı. "Bitki büyüğü bir insan olarak benim ilgi alanımdı ama Hediye onu çok daha güçlü kıldı ve ona benzersiz Hesperine etkileri verdi."

"Kara Güller'in yaptıklarına dair her türlü muhteşem hikâyeyi duyuyorum. Şimdi nedenini anlıyorum. Bu gece dişlerini gördüğümde, kurtarmanın geldiğini anladım."

Cassia burada olanlar için yeterince gözyaşına sahip olmadığını düşünüyordu ama Genie'nin sözleri boğazına bir yumru oturttu.

"Diğer herkes nerede?" Genie'nin ses tonu o kadar acımasızdı ki, cevaptan çoktan şüphelenmiş gibiydi.

Cassia bunun, savaş sırasında en kötüsünün gerçekleştiği haberini vereceği pek çok seferden ilki olacağını biliyordu. Başkalarının en kötüsüyle yüzleşmesine yardım etmeye çalışmaktansa, kendisinin en kötüsüyle yüzleşmesine çok daha alışkındı. Her seferinde bu kadar zor olacak mıydı?

Oturdu ve kolunu Genie'ye doladı. "Çok üzgünüm. Sen ve çocuklar bulabildiğimiz tek kurtulanlarsınız."

Cin bir elini ağzına bastırdı. İnkâr aurasını doldurmuştu.

"Bizi affet," dedi Cassia. "Çok geç kaldık."

"Hayır." Genie derin, titrek bir nefes aldı. "Tam zamanında geldiniz. Eğer büyüyle bizi kurtarmasaydın..."

Titriyordu. Başını dizlerinin üzerine eğdi. Cassia, Genie'nin saçlarını yüzünden geriye doğru topladı ve sırtını okşayarak ona bir yudum su verdi.

"Buraya nasıl geldin?" Cassia sordu.

"Kız kardeşinizin izniyle mülteci kampını yönetmeye geldim. Halkım için burada olmam gerektiğini biliyor ve ailelerin ihtiyacı var" -Genie'nin yüzü buruştu- "koşulların kadınlar ve çocuklar için uygun olduğundan emin olmak için bir hanıma ihtiyacı vardı. Kraliçe beni anlayan tek kişi."

Cassia, "Ailen seni güvenli bir yerde istiyordu," diye tahmin etti.

"Elbette." Cin gözlerini kaydırdı ve içinden sessiz bir öfke haykırdı. "Düşman geldiğinde, şövalyeler beni sanki bu insanların hayatından sorumlu bir kadın değil de çocuklardan biriymişim gibi oraya koydular."

"Sana bir çocukmuşsun gibi davranmaları yanlış. Ama en azından küçüklerin yanında sen vardın."

Genie'nin bakışları genç suç ortaklarının üzerinde gezindi. "Onları güvenli bir yere götürmeliyiz ama şu anda oranın neresi olduğunu bile bilmiyorum."

"Ne oldu burada?" Cassia sonunda sordu. Cin

ona baktı. "Cordium."

Bir el Cassia'nın kalbinin etrafını sardı. "Magelands'dan takviye mi?"

"Hayır. Kuşatma araçlarına sahip büyücülerden oluşan yedi tam savaş çemberi, en az üç prensin renklerine bürünmüş askerler ve Cordium'un kötü şöhretli paralı askerlerinden oluşan bir ordu. Takviye değil. Bir istila."

Cassia'nın nabızı atıyordu. olamazdı.

Yüzyıllar boyunca siyasi ve dini faktörler Cordium'un elini kolunu bağladıktan, Tenebralılar nesiller boyunca Magelandlıların onları boyunduruk altına alma girişimlerine karşı direndikten sonra, nihayet zamanı gelmişti. Cordium'un artık ihtiyatı ya da merhameti kalmamıştı. Son Savaşı kazanmak için buradaydılar.

"Tüm tanrıçalarımız bizi korur," diye nefes aldı Cassia.

"Hepsine ihtiyacımız olacak." Genie'nin sesi dalgalandı. "Buradan bir orman yangını gibi geçtiler. Onları hiçbir şey durduramazdı."

"Saldırıdan önce kraliçeye haber vermek için dışarı çıkmayı başaran oldu mu?" Genie titreyen dudaklarını birbirine bastırdı ve başını salladı.

Cassia şimdiye kadar küçük bir umuda tutunmuştu. Sonunda kaçtığı soruyu sordu. "Ben burada mıydı?"

Cin onun elini kavradı. "Hayır. Tahliye edilenlere güvenli bir yere kadar eşlik eden şövalyelere liderlik ediyor. Günler önce bir Hesperine ile birlikte başka bir köyü getirmek üzere yola çıktılar. Şimdiye kadar dönmüş olmaları gerekirdi."

Yani dışarıda, Solia'nın krallığını ezmeye kararlı ordunun yolu üzerinde bir yerdeydiler.

"Kız kardeşimi uyarmalıyız," dedi Cassia.

ATONLAMA

YETİMLERİN ARASINDA DİZ ÇÖKEN Cassia bir tunik daha keserek kayıp bir ebeveynin kefenini sargı bezine ve çocuk bezine dönüştürdü. "Tek bir seçeneğimiz var. Ben'i bulmak zorundayız."

"Hayır," dedi Lio.

"Çocukların sorumluluğunu üstlenmesi ve kız kardeşimi uyarması gerekiyor."

Lio yürümeye başlayan bir çocuğu ağabeyine uzattı. "Castra Patria'ya gizlice gireceğim ve ona güvenmeden önce Solia'yı kendim uyaracağım."

Cassia sesini sakın tutmaya çalıştı. "Kalenin düşüp düşmediğini bile bilmiyoruz. Ve Solia her neredeyse, Rudhira'yı gizlice geçmeniz gerekecek."

Lio'nun ifadesi sertleşti. "O zaman yapacağım."

"Cassia haklı." Lyros sıradaki çocuk için kuyudan bir su tası doldurdu. "Şafak söküyor. Çocukları şövalyelere emanet etmeli ve kuleye geri dönmeliyiz."

Mak, çocukları köylere göre daire şeklinde oturmaları için toplayan ve her grubun en büyüğünü lider olarak atayan Genie'ye baktı. "Ben aptalın teki ama ona ihtiyaçları var."

Lio'nun çenesi gerilmişti. Nazik Grace'i, sınırlarını zorladığında hepsinden daha inatçı olabiliyordu.

Cassia birlikteliklerinde ona ulaştı. *Lio, onu orada ölüme terk edemeyiz.*

Lio'nun öfkesi yumuşadı. *Tabii ki yumuşamadı.*

Ayağa kalktı. "Lio ve ben onu bulacağız. Onun peçeleri ve benim güllerimle Ben ve şövalyelerini sağ salım geri getirebiliriz."

"Onlarla birlikte olan Hesperine ile başa çıkmak için planınız nedir?" Lyros sordu.

"İşte bu yüzden biz diplomatlar gitmeliyiz," dedi. "Biraz müzakere gerekecek. Umudum, Charger'ın çocukları güvenli bir yere götürmenin bizi tutuklamaktan daha önemli olduğunu anlaması ve şafak sökmeden önce bunlardan yapmak için sadece zamanımız var."

Lio ellerinin tozunu aldı ve asasını çekti. "Ve eğer müzakere başarısız olursa, onlarla başa çıkabiliriz."

Cassia tekrar Genie'ye baktı. Genç kadının da Ben'e en az onun kadar karşılıksız bir aşk beslediğini biliyordu. "Genie'ye nereye gittiğimizi söyleme. Onu umutlandırmak istemiyorum."

Mak ve Lyros anlayışla başlarını salladılar.

Cassia hançerini çekti ve Şövalye'yi yanına çağırdı. Ben'e odaklandı, son karşılaştıkları yargılayıcı adamı değil, duygusal arkadaşını hatırladı. Lio'nun büyüsü onları aldı ve katliam sahnesinden uzaklaştırarak şövalyenin aurasına doğru götürdü.

Nefes aldı ama hava hâlâ korku ve ölümle ağırlaşmıştı. Ayaklarının altındaki nadasa bırakılmış tarla kan kokuyordu. Savaşçıların ve büyücülerin cesetleri arasında beş şövalye ve bir Hesperine hâlâ ayaktaydı. İşgal kuvvetlerinin bir kısmı Ben'in partisini bulmuştu.

En yakındaki şövalye kılıcını bir Cordian paralı askerinden çekerek Lio ve Cassia'nın üzerine yürüdü.

Cassia güllerden alçak bir bariyer yükseltti. Lio bir eliyle asasını uzatırken diğer elini de yatıştırıcı bir hareketle kaldırdı.

"Barış!" Lio bağırdı.

Şarjör şövalyenin önüne geçti, ellerinden koruyucu bir büyü yayılıyordu. "Elinde silahlarla barıştan bahsetmeye nasıl cüret edersin? Barış ya da savaş hakkında hiçbir şey bilmiyorsun. Fedakârlık hakkında."

Şarjör'ün altın rengi saçlarına kan ve kül bulaşmıştı ama Cassia sonunda onu ve taktığı siyah örgüyü tanıdı. Bu çelimsiz varlık, Komnena Hanesi'nin bahçelerinde Azad'la bütün gece dans eden cesur ve mutlu kadına hiç benzemiyordu. Cassia'nın kalbi çarpmaya devam ediyordu ama o çoktan Majesteleri ile birlikte ölmüştü.

"Neana." Cassia ölümsüz arkadaşının boş bir aynaya bakar gibi karşılaştı. Eğer Lio'yu kaybederse, bu kendi geleceği olacaktı.

Neana elini dişleriyle kesti ve Cassia ile Lio'ya doğru bir adım attı, büyüsü yükseliyordu.

Cassia hançerini düşürdü. Lio'nun protestosu Birlik'te parladı ama Cassia boş ellerini uzattı. "Örgünü buldum."

Neana hareketsiz kaldı. Cassia sonsuza dek yaşasaydı, Neana'dan akan ıstırapı asla tarif edemezdi, Kan Birliği'ni harap eden bir sel.

Cassia konuşmayı başardı. "Azad'ın fedakârlığının şerefine, Zarafet örgünü sana iade etmek benim için kutsal bir görev ve ayrıcalıktır."

Neana tıkırtılı bir nefes aldı. "Kimse hayatta kaldı mı?"

Cassia bir adım öne çıktı. "Onun ölümü boşuna değildi. Leydi Eugenia ve çocuklar onun sayesinde hayattalar."

Şövalye miğferini çıkardı. Ben yalvaran bakışlarla Cassia'ya baktı. "Cin güvende mi?"

"Mak ve Lyros onunla birlikte," diye yanıtladı Cassia. "Seni bulmaya ve ona geri götürmeye geldik."

Durduğu yere çöktü. "Castra Augusta'da başka herkes var mı?"

"Korkarım hayatta kalan başka kimse yok."

Ben'in ağzı hareket etti ama hiç ses çıkarmadı. Cassia onun dudaklarında eski bir duanın sözlerini okudu.

Lio'nun bakışları mağlup paralı askerleri taradı. "Bu adamlar sadece bir keşif ekibiydi. Ordunun geri kalanı bizi her an bulabilir. Castra Augusta'ya geri dönmeliyiz."

"Kampa götürdüğünüz köylüler nerede?" Cassia sordu. "Onları önce ordu buldu." Neana'nın sesi çok kızgın geliyordu.

"Denedik-" diye başladı Ben. "Azad Neana'yı Castra Augusta'da olanlar konusunda uyardığında geri dönmeye çalıştık ama büyücüler bizi adımımızın ortasında pusuya düşürdü."

Cassia uzanıp elini Ben'in koluna koydu. "Elinden gelenin en iyisini yaptın. Geri gel ve Genie'ye hayatta olduğuna dair güvence ver."

Neana yumruklarını kapattı, parmaklarının arasından kırmızı damlıyordu. Lio ve Cassia'ya doğru bir adım daha attı. "Castra Augusta'ya dönmek prensimizin sizi götürmemi emrettiği yer değil."

Lio onunla yüzleşti, asası hazırды. Ama tek söylediği, "Kederin damarlarımda dolaşıyor." oldu.

Ellerini indirdi. Azad'la, Lio'yla ve Cassia'yla paylaştığı kan teninde kurumaya başladı. "Öyle, Apollon'un oğlu."

Cassia yavaşça cüppesinin yakasına uzandı. Neana onu durdurmak için hiçbir hamle yapmadı. Azad'ın örgüsünü aldı ve Neana'ya uzattı.

Azad'a verdiği sözü ellerinde topladı. "Size minnettarım."

Cassia Neana'nın parmaklarını örgünün etrafına doladı. "Sizin için yapabileceğimiz bir şey varsa, isteyin. Her şeyi."

"Yardımların ötesindeyim. Artık sizi tutuklamazsam prensimizin beni azarlamak için yapabileceği hiçbir şey yok. Seni dışarıda, lütfumu benden alanlara Othros'un adaletini getirirken görmeyi tercih ederim."

Cassia onun ellerini sıktı. "Teşekkür ederim."

"Benim için önemli olan tek şey Azad'la başladığımız işi bitirmek."

"Kız kardeşimi istila konusunda uyarmaya istekliysen, sayısız hayat kurtaracaksın."

Neana bir kez başını salladı. "Ben ona gideceğim."

"Size de minnettarız," dedi Lio.

Neana bir elini onun yanağına, diğerini Cassia'nınkine koydu. Azad'ın örgüsü onun tenine değdi. "Elveda. Hepimiz için gece boyunca dans etmek üzere hayatta kal. Sığınak'ta asla karşılaşmayalım."

Bir adımlık fısıltıyla gözden kayboldu.

Cassia, *onu bir daha asla göremeyeceğimizi* söyledi.

Lio kolunu kıza doladı ve ona sarıldı. *Bu hayatta değil.*

Diğer dört şövalyeden biri yol göstermesi için Ben'e baktı. "Cesetleri ne yapacağız efendim?"

"Bırakın onları," diye yanıtladı Ben, "dualarımızda onları hatırlayalım. Gitmemiz gerekiyor."

Hepsini Castra Augusta'ya geri götürürken hava Lio'nun gücüyle kabardı. Kuyunun yanına vardıklarında Mak ve Lyros'un rahatlama iç çekişleri duyulabiliyordu.

Genie'nin gözleri yaşlarla doldu. Ben miğferini ve kılıcını bıraktı. Sanki dünyada başka kimse yokmuş gibi ona doğru koştu ve onu kollarının arasına aldı.

LIO, çocukların ağlamaları ve yetişkinlerin endişeli sesleri arasında tazının kalp atışlarını *dinledi*. Hâlâ onu yerleştirdiği yerde, kuyunun etrafındaki karmaşadan uzakta uyuyordu. Hâlâ yaşıyordu.

Cassia kolunu onun etrafında tuttu. *Düşüncelerin nereye sürüklenip duruyor? Fırsat bulur bulmaz açıklayacağım.*

Lyros Benedict'e, "Şafağa sadece bir saatimiz var," diyordu. "Seni bırakabileceğimiz bir yer var mı?"

Şövalye yüzünü ovuşturdu. Şimdi Cin'e ölümlülerin uygun göreceği bir mesafede duruyordu. Zar zor. "Ne düşünüyorsun? Lord Avar'ın kalesini deneyebilir miyiz?"

Genie adamın sorusunun kendisine yönelik olduğunu fark etmiş gibi gözlerini kırıştırdı. Adamın onun yargılarına biraz saygı göstermeye başlamasının zamanı gelmişti.

"Hayır," dedi. "Cordium ile yaptığı ticaret yüzünden sadakati sarsılıyor."

Ben kaşlarını çattı. "Bu ne zaman başladı?"

"Ataları bana sadakat yemini ettiğinden beri. Her zaman para düşkünü olmuşlardır. Lord Septimus'a gitmeliyiz. Aileme ve kraliçeye sadık kalacaktır çünkü tapınakları Solia'nın tarafını seçti ve büyücüler onun tüm günahlarını biliyor."

Lio bir gülümsemeyi bastırdı. Birileri dikkatini vermişti ve o da ailesinin geri kalanı gibi kurnaz bir politikacı olma yolunda ilerliyordu. "O halde Lord Septimus'a gidiyoruz." Ben şövalyelerine bir bakış attı. "Bu mu Anlaşıldı mı?"

On yedi yaşındaki bir kızın tavsiyesine uyma kararına kimse itiraz etmedi.

Mak alacakaranlıkta gökyüzüne baktı. "Bu kadar çocuğu taşımak zaman alacaktır. Acele etmeliyiz."

Lio cevap veremeden, gizemli duyuları üzerinde bir baskı oluştu.

"Büyücüler!" Mak ve Lyros'la aynı anda bağırarak uyarıda bulundu.

Çaprazlama büyüsü Lio'nun kulaklarını patlatmadan önce beş şövalye ve dört Hesperin silahlarını çıkarmıştı. Havadaki fırtınanın tadını aldı.

Kırmızı-altın cüppeli bir büyücü, etrafında şimşekler çakarak ortaya çıktı. Büyü çatalları bronz teninde ve siyah saçlarında gezindikten sonra tekrar içine doğru fırladı. Sıcaklığın azalmasıyla Lio büyücünün aurasını tanıdı.

"Eudias! Tanrıça'ya şükürler olsun ki sensin." Lio asasını kınına soktu ve genç adama destek olmak için uzandı.

Eudias yorucu büyüünün ardından destek için Lio'nun kolunu kavradı ama dengesini korudu. "Ben de seni gördüğüme sevindim dostum."

Şimşeklerin parıltısı azaldığı için Lio, Eudias'ın arkasında kimin durduğunu fark etti. Mavi cüppeli genç Kyria büyücüsü, saygı duyduğu meslektaş ve gizli sevgilisi Ariadne'ydı. Peçesinin üzerinden görünen gözleri yaşlarla parlıyordu.

Ben, Eudias'ın omzunu kavradı. "Burada ne yapıyorsun?"

"Neana olanları haber verdi," dedi Eudias. "Kraliçe Solia bizi bağışlamayı kabul etti, böylece biz onları güvenli bir yere götürürken çocuklara yardım edecek bir şifacınız ve sizi koruyacak bir yıldırım büyücünüz olacak."

"Kız kardeşim nasıl?" Cassia'nın kalbi, cevaptan duyduğu korkuyla Lio'nunkiyle yarışyordu.

Ariadne onun ve Cin'in ellerini sıktı. "Kraliçemiz galip geldi."

Cassia bir nefes verdi. "Castra Patria hâlâ onun elinde mi?"

Bu gece daha fazla kötü haber alamazlardı ama yine de Eudias başını salladı. Çok küçük bir işaret ama büyük bir darbe.

"Ne oldu?" Mak'ın sesi de en az onlar kadar yıkılmıştı.

"Kuvvetlerimiz kraliçenin mevzisi ile Segetia arasında bölünmüş durumda," diye açıkladı Eudias, "Lucis'in ordusu da aramızda duruyor. Hesperine'in yardımıyla bile, iki cephede birden savaşmak bizi iliklerimize kadar yıpratıyor. Patria'yı elimizde tutamayız. Kraliçe bölgeyi terk etmemizi ve Hadria'ya çekilmemizi emretti."

Lyros'un omuzları çöktü. "Başka ne yapabilir ki?"

"Hadria asla düşmeyecek," dedi Cassia hararetle. Ama Lio onun da en az diğerleri kadar kendini ikna etmeye çalıştığını biliyordu.

"Çocukları nereye götürüyoruz?" Ariadne sordu.

"Lord Septimus'un malikânesine gitmeye çalışıyoruz," diye cevap verdi Genie, "ama siz ikiniz bu kadar yolu kat ederek kendinizi yoracaksınız ve Hesperine'li dostlarımız şafaktan önce yola çıkmak zorunda."

Ariadne, "Oradaki Kyrian büyücülerinin yanına gidebilirim," dedi. "Tapınaklarının lideri benim Prisma'mın sadık bir müttefiki. İzin verin çocukları geçirmeye yardım etmeleri için daha fazla kız kardeşimi toplayayım."

"Hepinizin idare edebileceğinden emin misiniz?" Cassia sordu.

Ariadne'nin gözleri parladı. "İdare etmekten daha iyisini yapacağız. Bu artık tanrıçamızın savaşı. Cordium'un ultimatoomunu duymadın mı?"

Herkes başını salladı, ancak Lio'nun Mageland'ların bir sonraki hamlesinin ne olacağına dair bir tahmini vardı.

Ariadne sözlerine şöyle devam etti: "Büyücü Tarikatları, İlahi Şehir Corona'dan oybirliğiyle bir kararname yayınladı. Cordium, Tenebra tapınaklarının Kraliçe Solia ve Hesperine müttefiklerini reddetmesini ve Tarikatlara itaatimizi yeniden teyit etmemizi talep etti. Reddeden herkes mürted olarak damgalanacak. Ancak onların tutuklama ve zulüm tehditleri bizi devamımızdan vazgeçiremeyecek."

"Korktuğum gibi oldu," dedi Lio. "Eğer Solia Hesperinlerle ilişkili olmasaydı, dini otoritelerin Tenebran siyasi çatışmasına müdahale etmek için hiçbir gerekçesi olmazdı. Özür dilerim."

"Olma," diye yanıtladı Eudias. "Tenebra'yı avlamak için her türlü bahaneyi bulurlar. Büyülü savaşlarıyla yasaları çoktan ayaklar altına aldılar."

makineler ve magefire okları. Ve eğer Hesperinler bizi onlardan korumak için burada olmasaydı, çoktan kaybetmiş olurduk."

Ariadne başını salladı. "Bu çatışmanın merkezine Hesperine sapkınlığını yerleştirmeye çalışabilirler ama bunun çok daha fazlası olduğunu biliyorlar. Büyücü Tarikatları yüzyıllardır Tenebra'ya boyun eğdirmeye çalışıyorlar, tıpkı Cordium'u kontrolleri altına aldıkları gibi."

"Tapınaklar nasıl tepki verdi?" Lio sordu.

Ariadne'nin bakışlarındaki gururlu parıltı onlara cevabı verdi. "Solorum'daki Kyria Tapınağı'nda Lucis'e kapılarını kapattık ve duvarlarımızı Solia'nın destekçileri için bir sığınak ilan ettik."

Eudias kollarını kavuşturdu. "Sonra Lucis'in başkentindeki Anthros büyücüleri protesto için Güneş Tapınağı'nı terk etti ve Kyrialı kardeşlerimizi savunmaya geldi. Krallıktaki diğer tapınakların çoğu da onları örnek aldı."

"Ariadne, "Bedelini bilsek de, Büyücü Tarikatları'nın bağımsız ibadet etme hakkımızı savunacağız," diye yemin etti. Cordium'un tapınaklarımızın isyanını yüzyıllardır başlatmak istedikleri istila için bir gerekçe olarak göstereceğine hiç şüphe yok."

"Ödediğiniz bedeli biliyoruz," dedi Lio. "Size sunabileceğim tek teselli şu. Hesperinler direnmeye cesaret etti ve biz hâlâ ayaktayız."

"Biz de senin yanındayız," dedi Cassia.

Ariadne onun elini tekrar sıktı. "Biliyoruz."

Lio tarihin etraflarında değiştiğini hissedebiliyordu. Emir sırasında Hespera'ya tapanları terk etmiş olan tapınaklar şimdi onların yanında savaşıyordu. Bu Son Savaş'ın on altı yüz yıllık sonu olabilir miydi? Yoksa sadece bir sonrakinin başlangıcı mıydı?

Mak gökyüzüne baktı. "Korkarım gitme vaktimiz geldi."

"Bekle." Ariadne Cassia'ya küçük bir kumaş kese uzattı. "Kraliçe bunu sana vermemi söyledi."

Cassia içeri baktı, sonra elini ağzına götürdü. "Tohumlar."

Ariadne başını salladı. "Majesteleri Patria'nın kavrulmuş topraklarında hüküm süren her kış otunu topladı. Başkalarının bir kenara attığı bitkilerde gizli bir güç bulacağınızı söyledi."

Cassia keseyi yakınında tuttu. "Vereceğim. Ona sevgilerimi ilet."

Eudias gülümsedi. "Her zaman senden bahseder. Azı dişlerinizle övünmekten kendini alamıyor ve yemin töreninizle ilgili anlatacak çok güzel hikâyeleri var. Keşke bunu daha iyi koşullar altında söyleyebilseydim ama ikinizi de tebrik ederim."

Kelimeler etraflarındaki dehşetin içinden Lio'ya ulaştı ve içinde hâlâ minnettarlık olduğunu kanıtladı. "Teşekkür ederim."

"Büyülerinle ilgili harika söylentiler duyduk Cassia," diye ekledi Eudias. "Ariadne ve bana büyü çalışmalarınız hakkında her şeyi anlatabileceğiniz daha iyi günler umuyorum."

"Bu umudu seninle birlikte taşıyacağım," dedi Cassia.

Gitmeye hazırlanırken Benedict ona yaklaştı. Yüzünde yalvaran bir ifade vardı ama Lio yine de ona yaklaştı ve şövalyeye ters ters baktı.

Benedict onun bakışlarından kaçındı ve Cassia'ya şaşırtıcı derecede bir tonda hitap etti. "Cin bana sihrinle ne yaptığını söyledi."

Cassia hiçbir şey söylemedi. Sessizlik rahatsız edici bir hal aldı.

Benedict uzaklara, Genie'ye baktı. Sonra tekrar Cassia'ya. "Castra Augusta'nın saldırı altında olduğunu bildiğimde ve ona ulaşamadığımda... Onu kurtarmak için her şeyi yapardım. Kutsal bir şövalye olarak yeminimi bozar ve ne kadar yasak olursa olsun her türlü büyüyü kullanırdım."

Cassia'nın aurası yumuşadı. "Bunu ona söylemelisin."

Bakışları düştü. "Ona layık olmak için yapmam gereken işler var. Ama bu gece kendi kalbime baktıktan sonra, aşk için yaptığın seçimlerin hiçbirinde hata bulamıyorum."

"Umarım sen de kendi seçimlerini hatalı bulmazsın, Ben. Aşk utanılacak bir şey değildir."

"Sizi utandırdığım için özür dilerim. Affınızı ve gerçek inançlarınızı anlamaya çalışırken gösterdiğiniz sabrı rica ediyorum. Beni affedebilir misiniz?"

Kadın ona elini uzattı. Adam elini tuttu ve bir hanımefendi gibi öpmek yerine, bir arkadaş gibi elini iki elinin arasına aldı.

"Evet," dedi sıcak bir şekilde.

"Bana karşı her zaman çok cömert oldunuz," diye cevap verdi.

"Sen kendine bu kadar yüklenirken, birinin yüklenmesi gerekir. Sana yalan söylediğim için özür dilerim."

"Gerçekler konusunda bana güvenmeniz için size hiçbir neden vermediğim halde, bunun için de sizi suçlayamam."

"Birbirimize tekrar güvenebilir miyiz?" diye sordu. "Sana hâlâ arkadaş diyebilir miyim?" "Eğer arkadaşlığımı kabul edersen, Cassia Komnena."

Gerçek adını söylediğinde ona gülümsedi.

Lio, Cassia'nın iyi niyetini geri kazanmak için Benedict'in daha uzun süre süründüğünü görmek isterdi ama Cassia tatmin olduysa ateşkes ilan edecekti. Şövalyeye elini uzattı. Benedict onun bileğini Hesperine usulü sıktı.

Herkes vedalaştıktan sonra Mak bir kolunu Lyros'un omuzlarına doladı. "Kulemize dönmeye hazır mısınız, Kara Güller?"

Cassia, Knight'a dilini şaklattı ve Knight biraz isteksizce çocukların yanından ayrıldı. "Hazır."

"Neredeyse," dedi Lio. "Yanımızda getireceğim biri var." Lyros ona kaşlarını çatı. "Ne?"

"Kim?" Mak talep etti.

"Hayatta kalanı buldum," diye yanıtladı Lio.

Cassia'nın kaşları çatıldı, zihni onun perdelerini yokladı. Geceyi atlatacağından emin olana kadar onun tazıdan haberdar olmasını istememişti. Ama yeni tanıdığını Grace'inden daha fazla saklayamazdı.

Lio ensesini ovuşturdu. "Knight'ın onu nasıl karşılayacağından emin değilim."

"Uslu durmasını sağlayacağım. *Hama*." Cassia Şövalye'yi topukladı ve Lio'yu takip etti.

Onu ve Deneme kardeşlerini ölümlülerden uzağa, yıkık kalenin köşesindeki sessiz bir yere götürdü. Tazıyı orada, devrilmiş taşların gölgesine yatırmış ve üzerini örtülerle örtmüştü. Şimdi büyülerini geri çekti.

"Ah, Lio." Cassia bir elini göğsüne götürdü, aurasından şefkat fişkırıyordu. Tam da beklediği gibi, tazıya tek bir bakış yetmişti. Çoktan aşık olmuştu.

Knight'tan havlamalar yükseldi. Onun önüne geçti ve bakışlarını tuttu. "*Het!*" diye karşılık verdi. "*Soor het!*"

Dişlerini gösterdi ve kalçaları kasıldı. Lio gerildi, Şövalye Cassia'yı geçmeye çalışırsa tanıdığını korumaya hazırlandı.

"*Barda acklii*," diye emretti.

Bu sözler üzerine Knight sessizliğe gömüldü. Duruşu hâlâ gergindi ve gözlerini Lio'nun tazısından ayırmıyordu. Ama daha fazla saldırgan bir hareket yapmadı.

"Bu ne anlama geliyor?" Lio'nun bundan sonra eğitim diline daha fazla dikkat etmesi gerekiyordu.

"Ona onu bir müttefik olarak korumasını söyledim." Cassia çömeldi ve kollarını Knight'ın boynuna doladı. "Şşş, sevgilim. Çok acı çekti. Ona karşı nazik ol."

Kendinden emin olan Lio diz çökerek köpeğinin sargılarını kontrol etti. Hiç kan sızmamış.

"Onu nerede buldun?" Cassia sordu.

İç çekti. "Ölen efendisinin yanında, bir Cordialı."

Mak, Lio'ya ve yeni tanıdığına endişeli bir bakış attı. "Düşmanın savaş köpeklerinden biri mi?"

"Lio." Lyros'un sesi nazikti. "Onun için yapabileceğimiz tek bir nazik şey var."

"Böyle bir şey söz konusu bile olamaz. Ölmesine izin vermeyeceğim."

Lyros sesinde bir yalvarışla Cassia'ya döndü. "Efendisini kaybeden bir köpeğin nasıl acı çektiğini bilirsin."

Cassia Lio'ya baktı ve onun ruhunun derinliklerine baktığını hissedebiliyordu. Grace onun içinde kelimelerle ifade edilemeyecek kadar çığ olan her şeyi gördü ve bu hayvanı neden kurtarması gerektiğini anladığını biliyordu.

"Lio onu tutuyor," diye Lyros ve Mak'a bilgi verdi.

"O bizim için bir tehlike," diye itiraz etti Lyros, "ve her zaman da olacak."

"Artık değil." Lio ayağa kalktı ve iri köpeği olabildiğince nazikçe kollarının arasına aldı. Göğsünde ve omuzlarında gevşek bir şekilde yatan tehlikeli canavar, şimdi uykusunda savunmasızdı ve beklediğinden daha az yük oluyordu. "Artık o benim tanıdığım."

"Ne?" Cassia nefes aldı. "Ona kanını mı verdin?" "İşe yaradı mı?" Mak sordu.

"Bilmiyorum. Tek bildiğim, efendisine olan bağına sihirbazlığım ile kırabildiğim ve ona kanımı verdiğimden beri yaralarının daha iyi olduğu."

Lyros şaşkınlıkla kaşlarını çatı. "Bu mümkün mü ki?" "Lustra'nın gözüne girmiş bir Silvicultrix Grace'i için öyle görünüyor."

Cassia elini uzatıp köpeğin yüzünü okşadı. "Ona bakacağız. Sonsuza kadar."

Lyros ve Mak'ın hâlâ şüpheleri varsa da birlikte kuleye geri dönerken başka bir itirazda bulunmadılar. Lio tazıyı yemek salonuna kadar taşıdı ve ateşin sıcaklığında kürklerden birinin üzerine yatırdı.

Elleri yine kanla lekelenmiş olarak kızıdan ayrıldı. Onu hareket yarayı yeniden açmıştı. "Onun için ne yapabilirim?"

Cassia bir eliyle Knight'ın üzerinde durarak ateşin ulaşabileceği yerin hemen ötesinde durdu. Sinirleri hâlâ gergindi. "Bize biraz erzak getireyim."

Knight'ı da yanına alarak gitti. Lio sırtını ocak taşlarına dayayarak yere oturdu ve köpeğin başını kucağına koydu. Kızın kalp atışları zihnindeki boşluğu dolduruyordu.

"Bir daha kimsenin seni incitmesine izin vermeyeceğim," diye fısıldadı, verdiği sözün de boş olup olmadığını merak ediyordu.

Cassia'yı beklerken ona kanından biraz daha verdi. Cassia döndüğünde temiz bezleri, suyu ve bitkilerle dolu bir havanı Cassia'nın ulaşabileceği bir yere koyduktan sonra geri çekilip birkaç adım ötedeki Knight'ın yanına oturdu.

"Değişen Kraliçe'nin simya odasında bazı şifalı bitkiler hazırladım. Bu karışım yaralandığında Knight'a her zaman yardımcı olur. Bandajlarının altına koyabilirsiniz."

Sırılsıklam olmuş bandajı köpeğin yanından dikkatle sıyıran Lio durakladı ve ona baktı. "Teşekkür ederim Cassia."

"Onu dakikalardır tanıyorum ve şimdiden ona tapıyorum. Sürümüzün bir üyesi daha olduğu fikrine alıştığında Knight da ona bayılacak."

Lio, tanıdığının Knight'ın tepkisini önemseyecek kadar uzun yaşayacağına dair güvencelerine inanmasına izin verdi.

Köpeğin sırtındaki bandajı değiştirmeyi bitirdiğinde, ona bir doz daha kendi kanından verdi. En azından ona zarar verdiğine dair bir işaret görmemişti. Sadece kanamayı tekrar durduracağını umabilirdi.

"Ona biraz su içirmeye çalış," dedi Cassia. "Küçük yudumlar bile yardımcı olacaktır.

Bunu tolere ederse, bir sonraki adımda et parçalarını deneyebiliriz."

Lio köpeğin ağzına küçük yudumlarla su verirken alacakaranlık pencerelerin ardında aydınlanıyordu. Cassia'nın varlığı onunla birlikteydi. Gecenin son saati akıp giderken göz kapakları ağırlaştı. Ani bir öfke patlamasıyla gözlerini zorla açtı.

"Lio."

Cassia'nın sakin sesiyle başını tazıdan kaldırdı. Majesteleri artık bir kol mesafesindeydi. Son bir saattir yavaş yavaş yaklaşıyor olmalıydı. Şövalye ateş ışıyla dolu havuzun diğer tarafındaki bir kürkün üzerinde yatıyordu. Ama öncekinden daha yakındı. Lio kolunu kaldırdı.

Cassia altına girdi ve onun yanına yaslandı. "Yarın ona biraz et verebiliriz."

"Ya uykumuzda ölürse?" diye fısıldadı.

Cassia elini onun göğsünde gezdirdi. "Biz yapamazken Hespera'nın şifası onun için savaşıyor."

Bu sözler onu teselli etmedi. Kendini çok çaresiz hissetti. Hespera'nın şifası bu gece neredeydi?

Adamın saçlarını yüzünden geriye doğru okşadı, parmakları adamın alnında nazikçe gezindi. "Biliyorum, zihin büyücüm."

Boğazı kapandı. İçinden bir hıçkırık çıkmak istedi ama kaçamadı. Ağlamak işe yaramazdı. Onun gücü işe yaramazdı.

"Değil," dedi Cassia şiddetle. "Mederi'de onları kurtardın. Onlara daha fazla zaman verdin. Bu zaman ölümlüler için çok şey ifade ediyor."

Birbirlerinin kollarında uykuya kadar onun yüzünü okşadı.

OceanofPDF.com

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

DAME

Lio gündüz korkusundan uyandığında KÖPEĞİN KALBI hâlâ atıyordu. Kucağında biraz kıpırdandı ve hafif bir mızıltı çıkardı. Düşüncelerini ve büyüsunü bir araya getirerek onu bir kez daha acısız bir uykuya yatırdı.

Cassia uyandığında ona sarılması rüyalarını gördüğünü gösteriyordu. Onu nazıkçe öptü, sanki kırılacakmış gibi.

"Knight'ı besleyeceğim ve onun için de biraz et getireceğim."

Tanıdığına daha fazla kan verdi. Daha fazla su. Zamanı takip etmeye çalıştı. Zaman önemliydi. Ama Cassia dönmeden önce ne kadar zaman geçtiğinden emin değildi.

Ona ılık suda yumuşatılmış küçük bir tabak parçalanmış geyik eti uzattı. "Şimdi bunu dene."

Gece kanlı bandajları değiştirmek ve parmaklarını ölü etle kirletmekle geçti. Miranda'nın dışarıda bir yerde olduğunu, asıl hedeflerinin orası olduğunu biliyordu. Ama hiçbir şey bu yarattığı hayatta tutmak kadar önemli gelmiyordu.

Bir Cassia, Lyros'la alçak sesle konuşmak için kapıya gitti.

Lio, Lyros'un perdeleri arasından onların sözlerini yakalayamadı, sadece endişelerini.

Lio ağır, yumuşak bir yükün bacağına baskı yaptığını hissetti. Yanında yatan Knight'ı görmek için baktı. Cassia'nın tazısı uyuyan tanıdığını koklamak için başını Lio'nun kucağına yasladı.

Lio Knight'ın başını okşadı ve Knight'ın yeni tazıyı kabul etmeyeceği endişesinin yerini farklı bir korku aldı. Ya Knight çok bağlanırsa ve yeni arkadaşını kaybederse?

Cassia onunla birlikte köpek yığınının içine oturdu. "Ona ne isim vereceksin?"

Majesteleri dışında kimsenin onu ölmekte olan bir şeye isim vermeye teşvik edeceğinden şüpheliydi.

"Ona bir isim vermelisin," dedi Cassia kararlılıkla.

"Her şampiyonun bir kadına ihtiyacı vardır," dedi. "Ne düşünüyorsun, Şövalye?"

Ona senin Dame'ın diyelim mi?"

Knight diğer köpeğin ağzını yaladı.

"Bu mükemmel," dedi Cassia.

"Dame, o zaman." Lio onun yumuşak kulaklarını tekrar okşadı. "Sence Lyros benim deliliğime daha ne kadar tahammül edecek?"

"Tartışmaya gelmedi. Bana senin nasıl sormaya geldi." "O ve Mak iyi mi?"

"Hiçbirimiz değiliz. Ama onlar ölümle başa çıkmak için gerekli eğitime sahipler." "Bu kadar çok şey yaşadktan sonra ben de öyle yapmalıyım."

"Mak, Lyros ve ben zihin büyücüsü değiliz."

Birlikteliklerinde ona uzandı, düşüncelerinin ve duygularının dokunuşu en nazik teklifti. Derin bir nefes çekti ve Zarafet'in varlığının içindeki boşluğu doldurmasına izin verdi.

OceanofPDF.com

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

GERÇEK HEDEF

LIO cesetlerin ARASINDA TÖKEZLEDİ. Savaş alanı gözlerinin görebildiği kadar uzanıyordu. Kulaklarının duyabildiği kadarıyla sessizlik hüküm sürüyordu.

Büyüsü, kontrolünün ötesinde bir rüzgâr gibi esip geçti. Onu insanlardan arta kalan boş kabukların arasından geçirdi.

Tek umudu ufukta yatıyordu. Grace'i bulacağı taş çember. Çok geç olmadan ona ulaşmalıydı.

Yaya olarak ilerledi. Ölenlerin kanı yemin cübbesini lekeledi.

Sonunda sendeleyerek çemberin içine girdi. Taşlar etrafında kırık parçalar halinde duruyordu. Ortalarında törensel beyaz cübbesiyle Cassia duruyordu. Güzel Beyazkan şimdi dizlerinin üzerindeydi ve bir kazığa bağlanmıştı.

"Hayır." Gücünün kızın içine akmasına izin verdi, onun yaşam arzuluyordu.

Ama onun canlı büyüsi Birliklerini doldurmadı. Onun da içi boştu.

"Hayır!" Haykırışı Kallikrates'in ardında bıraktığı yıkımın üzerinde yankılandı. "Onun büyülerini senden alacağım ve seni bomboş bırakacağım."

CASSIA bu kez uykudan uyandığında artık Lio ve köpeklerle birlikte yerde değildi. Görünüşe göre onu bir sandalyeye taşımış ve Değişen Kraliçe'nin dokuma battaniyelerinden biriyle örtmüştü. Hâlâ Dame ve Şövalye ile birlikte ocağın yanında oturuyordu.

"Bandajı çıkmış!" Cassia haykırdı.

Lio'nun gözlerindeki umutsuzluk umutlarını söndürdü. "Yarası geçti ve ben de uyku büyüsunü kaldırdım. Ama onu uyandıramıyorum."

Knight yoldaşının yüzünü ve duygulu gözlerle Lio'ya baktı.

Cassia, Dame hayatta bunun Lio'ya ne yapacağını biliyordu. Gözyaşlarını yutarak ocağın yanında ona katıldı ve elini 'ın elinin üzerine koydu.

yan. Bu düşünceyi durduramadan, kendini büyüyle yardım edebilmeyi buldu.

"Biliyorum." Lio kolunu ona doladı, sertçe sarıldı. "Bunu düzeltereğim Cassia, tıpkı yemin ettiğim gibi."

"Dur." Bir tutam kirli sakalın belirmeye başladığı yüzünü okşadı. Karmakarışık saçları ve cüppesindeki kan lekeleriyle burada otururken bitkin görünüyordu. "O sadece bir günlük terördü. Diğer yakınlıklarım hakkında her düşündüğümde kendine işkence etmemelisin. Sana bitki büyülerimin ve Armağan'ın bana yettiğini söylerken samimiydim."

"Öyle olduğunu biliyorum. Ama her zaman gücünün sadece bir kısmıyla yetinmeyeceksin."

Onu serbest bıraktı. "Evet, bırakacağım."

"Seni tanıyorum gülüm. Daha fazlasına aç olduğun gece gelecek. Ve o zaman, kalbinin arzuladığı her şeye sahip olmanı sağlamak için güneşi ve ayları hareket ettireceğim."

Ayağa kalktı. "Daha fazla güç istemiyorum. Asla. Ben bundan daha iyiyim."

Bakışlarında şaşkınlık parladı. "Bunda utanılacak bir şey yok. Güçlü olmayı istemenin yanlış bir şey olmadığını biliyorsun."

"Seni, Hediye ve Hespera'nın içimde kutsadığı büyüyü istemek benim için doğru. Ama burada durmalıyım, Lio. Anlamıyor musun?"

"Hayır, hiç görmüyorum."

"İki güçlü yakınlığa daha kanalize olmak istemiyorum. Bu beni ne yapar?"

Ayağa kalktı ve onun ellerini tuttu. "Bu duyguların üstesinden birlikte gelebiliriz, tıpkı senin bitki büyüde yaptığımız gibi. Tanıştığımız ilk geceden beri, daha fazlasını isteme korkunun üstesinden gelmene hep yardımcı oldum."

Adamın elinden kurtuldu. Onu en saf niyetle baştan çıkaran tatlı sözlerine dayanamadı. Koleksiyoncu'nun zehrini defalarca reddetmişti ama Zarafet'ine karşı koyamıyordu.

Lio'nun kafa karışıklığı birlikteliklerini doldurdu. Kız onu incitiyordu ve Lio bunu anlamıyordu. "Sana her şeyi vereceğime yemin ettim. Sınırsız zaman. Sınırsız güç."

Cassia geri çekildi. "söyleme!"

Başını iki yana salladı. "Ne dedim ben?"

Koleksiyoncu'nun sözleri zihnine fısıldadı, ve kendini hasta hissetti.

Sınırsız zaman en büyük ödül değildir... Biliyorsunuz ki asıl hedef

sınırsız büyü.

"İstemeye ve istemeye devam edersem, nerede duracağım?" diye ağladı.

"Bu korkuların hakkında konuş benimle," diye yalvardı Lio. "Az önce büyüyle bir kale dolusu çocuğu kurtardın. İnsan hayatındaki arkadaşların bile gücünün ne kadar iyi şeyler yapabileceğini kabul etti. Daha fazla büyü için bu ani isteksizlik neden?"

"Az önce oyunun kayıplarını gördük. Birkaç büyücünün çok fazla güce sahip olmasının insanlığa ve Hesperinlere getirdiği sonuçları."

Yüzünde bir şok ifadesi belirdi. "Kendini Eski Ustalarla kıyaslıyor olamazsın."

"Beni onlar gibi kalpsiz bir varlığa dönüştürene kadar daha fazla büyüye ulaşmamı engelleyecek ne var?"

"Sen onlar gibi değilsin," dedi Lio şiddetle. Ona doğru bir adım attı. "Yeteneklendirilmen sırasında yaşadıklarından sonra, Kallikrates gibi olacağına gerçekten inanıyor olamazsın. Onunla herkesten daha cesurca savaştın."

"Yetenek bizi arındırır ama mükemmelleştirmez. Gücümüzü nasıl kullanacağımıza dair bu kadar çok kuralımız olmasının nedeni de bu değil mi?"

"Elbette mükemmel değiliz. Ama bin altı yüz yıldır Hespera'nın ilkelerini takip etmeye çalıştık. Hesperinler tüm bu zaman boyunca ölümsüzlüğe ve inanılmaz bir güce sahip oldular ve hiçbir zaman dünyada kötülüğün gücü haline gelmedik. Hâlâ daha iyi bir insan olmak için çabalıyoruz."

"Öyle miyiz, Lio? O kutsal yasaları çiğneyen kaçaklar olarak mı?"

Aurasında öfke alevlendi. "Tanrıça'nın kanunları ve kusurlu Hesperinlerin onları nasıl uyguladığı iki farklı şeydir. Sizi kim olduğunuzdan utandıracak yasaları çiğnemekten artık çekinmiyorum."

Sanki tehlikeli bir yamacın kenarında sallanıyormuş gibi hissediyordu ve onu düşmekten alıkoyacak hiçbir şey yoktu. Kendi iradesi dışında. "Daha önce hiçbir Hesperine benimki gibi bir güce sahip olmamıştı. Oyunun bir sonraki turunda kendi türümüzden birinin Yeni Efendi olmayacağını nereden bileceğiz?"

Adam Cassia'nın yanağını okşadı ve Cassia ona geri çekilemeyecek kadar ihtiyaç duydu. "Sen değil Cassia. Seni kaç kez yoldan çıkarmaya çalıştıysa da asla yıkılmadın."

Kendini geri adım atmaya zorladı. "Bu dünyada hiçbir şey kırılmaz değildir. Geçmiş çağların külleri üzerinde duruyoruz, bunu biliyoruz." "Sana olan inancım sarsılmaz."

Gözyaşları gözlerini yaktı. "Bana her zaman çok fazla güvendin. Kimse o kadar büyüye sahip olmamalı, ben bile. Özellikle de ben."

"Yapacaksın. Söz verdim."

Aura'sında karanlık bir ateşle ona baktı, gözleri inançla sertleşmişti. İkisi ayrılabilirdi ama ona olan aşkı dünyayı yıkmadan önce değil.

Büyüsünün onun düşüşü olabileceğini biliyordu. Ama bu, üzerine çöken önsezi duygusuyla karşılaştırıldığında küçük bir korkuydu. Gücü Grace'i de yok edebilirdi.

Lio'yu bütün gece onunla savaştıktan -onun için savaştıktan- alıkoyan tek şey gölgelerdeki bir adımdı. Daha fazlasını söyleyemeden, Trial kardeşleri yaklaştı.

O ve Cassia orada durmuş, bakışları kilitlenmiş, aralarında öfke, acı ve Özlem zonkluyordu. Cassia'nın Grace'i olarak aralarındaki bu çatışmayı yatıştırmak için ne söyleyebilirse söyleme içgüdüsüyle savaştı. Pes etmeyecekti. Bunu onunla, büyülerini, eksik parçalarını araması için gereken savaş sayısı kadar ya da yüzyıllar boyunca tartışacaktı.

Mak ikisinin arasına girdi. Sessiz varlığı Kan Birliği'ndeki gerilimi azaltmıştı ama hiçbir şey Lio ve Cassia'nın Grace bağındaki çalkantıyı yatıştıramazdı.

"Tanıdığın nasıl?" Mak sordu.

"Onun için yapabileceğim her şeyi yaptım," diye yanıtladı Lio. "Ya uyanacak ya da..."

Mak ona sempatik bir bakış attı. "Eğer onu birkaç saatliğine bırakmaya razı olursan burada güvende olacaktır."

Lio yüzünü ovuşturdu. "Castra Augusta'ya yapılan saldırıdan bu yana ne kadar zaman geçti?"

"Üç gece," diye yanıtladı Lyros. "Hazır olduğunuzda, Miranda'nın izini soğumadan tekrar sürmeniz akıllıca olacaktır."

"Evet," diye kabul etti Lio. "Gitmeliyiz."

Cassia başıyla onayladı. "Onu bu gece bulacağım. Bu işi bitirmenin zamanı geldi."

Lio'nun duyularını bir parça büyücülük sardı. Cassia'nın parmaklarından geliyordu. Bir karga tüyü tuttu.

Lio onun elini tuttu. "Nedir bu?"

"Sanırım Miranda'nın tanıdıklarından."

"Nereden aldın onu?"

"Çocuklardan. Miranda bunu onlara verdi ve ihtiyaç duyduklarında onu bulmalarına yardımcı olacağına söz verdi. Bu doğru mu yoksa bizi bir tuzağa çekmek için mi bıraktı bilmiyorum." Cassia her birine baktı. "Bunu ortaya çıkarmaya istekli miyiz?"

"Eğer hepimiz bir plana uymaya ve aptalca riskler almamaya istekliyse." Lyros'un bakışları Lio'nun üzerindeydi.

Lio'nun çenesi gerildi. "Her olasılığa ve pek çok imkânsızlığa karşı eğitim aldık. Kimse bizden daha hazırlıklı değil, General Lyros."

"Bundan sağ çıkarsak bana teşekkür edeceksin."

Mak, Lyros'un omuzlarına sarıldı ve Lio'ya bir bakış attı. "Hepimiz birbirimizin arkasını kolladığımız için minnettarız. Devam et, Cassia."

Cassia hançerini çekti.

Sana yardım edeyim, dedi Lio.

Başını salladı, gözlerini sıkarak kapattı. *Şu anda kontrolü kaybetmeyi göze alamam.*

Bunun olmasına izin vermeyeceğim.

Beni zorlamaya devam edersen olacak olan tam olarak bu.

Cassia, o tüyün üzerinde tehlikeli lanetler olabilir. Lütfen seni ondan korumama izin ver.

Lustra, Miranda'nın lanetlerinden daha büyüktür.

Büyüsü elindeki tüyün etrafını sararak Miranda'nın gücünün zayıf aurasını gölgede . Şövalye geri çekildi, kulaklarını kafasına dayadı.

Hançeriyle elini kesti ve kanayan yumruğunu tüyün etrafına sardı. Kan büyüsü ondan yayıldı ve kulenin içinde dolanarak, bırakma alanından fışkıran Lustra büyüsüyle çarpıştı.

Gücünün kabarması Lio'nun nabzını hızlandırdı. Büyüsünün dışında dururken, aralarındaki mesafeden nefret ediyordu.

Kızın öfke çılgılığı içindeki acıyı serbest bıraktı. Vahşiliğinin yanlış olmadığını neden ? Hespera'nın her zaman sivri dişleri vardı.

Tüyü Büyücü Kral'ın ateşine fırlattı, kanı ocakta cızırıyordu. Ateş beyaz sıcak bir dalgayla yükseldi. Lio alevlerin içinde bazı görüntüler gördüğünü sandı. Ama ne olduklarını anlayamadan yok oldular. Ateş kendi üzerine çöktü ve sessiz turuncu parıltısına gömüldü.

Büyüsü işe yaramış mıydı?

Cassia sessizliğin içinde konuştu. "İşte buradasın Miranda."

Lio, Grace'ine bir adım daha yaklaştı. "Nerede o?" "Hierax Tapınağı'nda," diye yanıtladı Cassia. "Şu anda."

Lio'nun teninde bir ürperti belirdi. "Burası Büyücü Kral'ın Son Savaş sırasında Cordium'un istilasını durdurduğu belirleyici savaşın yapıldığı yer. Zaferi için Anthros'a teşekkür etmek amacıyla oraya bir tapınak inşa etti ama tarihi kaynaklar onun hükümdarlığından çok daha önce buranın bir ibadet yeri olduğunu gösteriyor. O burayı ele geçirmeden önce hangi tarikatın burayı kutsal saydığına dair bir kayıt yok."

Cassia onlara döndü, ateşin karşısında siluet halindeydi. "Ya orayı hiç talep etmediyse? Ya daha önce tapınanlar onun tapınağını orada inşa etmesini istediye?"

"Evet. Bu çok mantıklı olurdu. Bir Lustra bölgesi olabilirdi. O zaman o ve Değişen Kraliçe orada deniz feneri ve kule gibi büyülerini harmanlayan başka bir yapı inşa edebilirlerdi."

"Öyle olmalı. 'Hierax' İlahi Dilde 'şahinanlamına gelmiyor mu?"

"Kupa ve dikenler. Kanıtlar tüm bu yüzyıllar boyunca adın içindeydi."

Mak yüzünü buruşturdu. "Lustra bölgesi olsun ya da olmasın, Cordium'un sınırına çok yakın."

"İstila kuvvetleri çoktan oradan geçmiş olabilir," dedi Lyros. "Her zamankinden daha dikkatli olmamız gerekecek."

Mak onun zarafetini sıktı. "Olacağız."

Lyros, "Saldırmadan önce peçeler altında etrafı kolaçan etmeliyiz," diye ısrar etti.

Lio ellerini kaldırdı. "Katılıyorum. Aceleci hareketlerle Miranda'yı korkutmamızı istemiyorum."

Lyros cevap vermedi ama Lio, Trial kardeşinin gözlerindeki uyarıyı kaçırmadı.

"Lustra aracılığıyla ona odaklandım," dedi Cassia. "Lio, o tekrar harekete geçmeden önce bize adım attırmak için bunu kullanabilir misin?"

"Ben giderim," diye girdi Lyros.

Lio kaşlarını çatı. "Cassia'nın düşüncelerini bir basamak olarak kullanabilen tek kişi benim."

Mak onlara, "O da oradaydı," dedi.

Lyros omuz silkti. "Orası Tenebra'nın ölümlü çocukluğumu geçirdiğim kısmı, hatırladın mı?"

Cassia ateşten uzaklaştı. "Namenti'den bu kadar uzağa gittiğini fark etmemiştim."

"Bir keresinde şehirden kaçmaya çalışmıştım. Daha yeşil çayırlara giden bir arabaya kaçak bindim ya da ben öyle sanıyordum. Kervan Hierax'a kadar gitmeyi başardı."

Tüccarlar beni bulup da kapı dışarı etmeden önce Temple'daydım. Şansımı vahşi doğada denemek yerine sokaklarda denemeye karar verdim ve şehre geri dönmek üzere başka bir arabaya atladım."

"Tüccarların para keseleriyle," diye bitirdi Mak.

Lyros ensesini ovuşturdu. "Mızrağımı alıp tapınağı keşfe çıkacağım. Sen burada bekle."

Mak itiraz etmedi, yani Lyros'la bu konuda özel olarak anlaşmış olmalıydılar. Lio bir şeyler söylemeye başladı ama Lyros cephaneliğe yönelirken Cassia elini tutup onu geri çekti.

Lio'nun basit bir keşif görevinde kendisine güvenilemeyecek kadar aptal olduğunu mu düşünüyorlardı?

Şöhretini Miranda'ya sakla, dedi Cassia zihninde.

Lyros Gece'nin Amacı ile döndüğünde, Mak bir an için ona sarıldı. Lyros Mak'a şefkatli bir öpücük verdi, sonra uzaklaştı.

Dakikalar akıp . Mak oturdu ve Grace için endişelenmiyormuş gibi davranmakta başarısız oldu. Cassia volta atıyordu. Lio gururunu ve Deneme kardeşleri için duyduğu korkuyu bastırmaya çalışıyordu.

Sonunda Lyros tekrar şöminenin başında belirdi. Lio sessiz bir teşekkür duası gönderdi.

Mak ayağa fırladı ve Lyros'u kollarının arasına aldı. "Ne buldun?"

"İyi bir şey yok," diye bildirdi Lyros. "Görünüşe göre istila kuvvetleri Cordium'dan gelirken tapınağı yok etmişler. Aithourianlar kendilerini evlerinde hissetmişler. Liderleri Skleros'la bir şişe şarap eşliğinde krallar ve büyücüler oyunu oynuyor."

Cassia ellerini yumruk yaptı. "Skleros orada mı? Kolyemin yanında olup olmadığını söyleyebilir misin?"

Lyros başını salladı. "Savaş büyücüsüne bir cadının eserini almakla övünüyordu."

"Bu cadı onun yeni ve güzel bedenini parçalar halinde Kallikrates'e geri gönderecek.

Peki ya Miranda?"

"Ondan bir iz yok."

"Orada bir yerde. Bunu söyleyebilirim."

"Muhteşem," dedi Mak. "Aithourianlarla dolu bir tapınak ve iki Hediye Toplayıcı. Şansımız gittikçe artıyor."

Lio, hedefleriyle aralarına giren her savaş büyücüsüne içerliyordu. Ama başkalarının sandığının aksine umursamaz bir aptal değildi. "Bize ne öneriyorsun?"

Lyros?"

Lyros gözlerini kıstı. "Skleros'la son savaşımız tam bir felaket olduğu için ondan uzak durmaya devam etmeyi tercih ederim. Cassia'nın odaklarından birini daha ona kaptırmayı göze alamayız. Ama görünüşe göre başka seçeneğimiz yok. Bu gece onunla yüzleşmek zorundayız."

Cassia'nın öfkesi alevlendi. Lio, Cassia'nın öfkesini bir zırh gibi kullandığını biliyordu. Cassia'nın saklamaya çalıştığı pişmanlıkları sadece o hissedebiliyordu.

Lyros'a ters ters baktı. "Şimdi geçmişte aldığımız kararlar için kendimizi ya da birbirimizi azarlamamanın zamanı değil."

"Ben sadece gerçekleri söylüyorum. Skleros bu gece tapındaki en büyük tehdit, özellikle de Cassia'nın kolyesini bize karşı nasıl kullanabileceğini bilmediğimiz için. Gücümüzü onun üzerinde yoğunlaştırmalıyız."

Cassia kollarını kavuşturdu. "Bu, odağımı geri kazanmak için tek şansımız olabilir. Ondan çalabilir ve sonra Miranda'nın peşine düşebilir miyiz?"

"Hayır," diye cevap verdi Lyros, "gizlilik kullanmanın hiçbir umudu yok. Tapınak ateş tuzakları ve ifşa büyülerıyla dolu bir labirent. Skleros'a ulaşmak için savaşmamız ve kolyeyi zorla almamız gerekecek."

Cassia, "Biz onunla savaşırken Miranda'nın elimizden kayıp gitmesi düşüncesinden nefret ediyorum," diye öfkelendi.

"Ben olsam buna güvenmezdim," dedi Mak. "Onunla yüzleştığımızda, avını çalmasına izin vereceğinden şüpheliyim."

Lyros başını salladı. "Hamlesini yapacağından eminim. O rüzgârın içindeyken, bir planı takip etmek hayati önem taşır."

"Dinliyoruz," dedi Lio.

Lyros tapınağın savunmasını ayrıntılı olarak anlattı ve her birine talimatlar verdi. Gözlerindeki ifadeye bakılırsa, içlerinden biri çizgiyi aşarsa mızrağının sivri ucuyla haddini bildirecekti. Ama Lio'dan bu planla ilgili herhangi bir şikâyet duymayacaktı. Skleros'la rövanş için can atıyordu.

Sonunda Lyros'un sesi emredici tonunu kaybetti. "Cassia, Şövalye'yi burada bıraksan iyi olur. Levitasyon hayatta kalmamızın anahtarı. Ateş büyücülerine karşı yerde pek başarılı olamaz. Keşke Mak ve ben onu koruyabilseydik ama dördümüzü Aithourialılardan oluşan tam bir savaş çemberinden korumak için tüm gücümüzü kullanmamız gerekecek."

Çömeldi ve köpeğine sarıldı. "Haklısın. Burada çok daha güvende olacak ve Dame yalnız olmayacak."

Şövalye'ye emirler ve yakarışlar mırıldandı ve sonunda Şövalye Dame'ın yanına uzandı. Lio iki köpeği bir arada görünce biraz rahatladı.

Cassia ve Mak silahlarını alırken, Lio köpekler için yiyecek ve su hazırladı. Dame'a bir doz daha kendi kanından verdi ama korktuğu gibi bu onu uyandırmaya yetmedi.

"Benim için ona göz kulak ol, olur mu oğlum?" diye sordu, vedalaşırken Knight'ın kulaklarını bir kez daha okşadı.

Lio, Mak ve Lyros'un silahları hazır bir şekilde el ele tutuştukları kulenin dışında diğerlerine katıldı.

Cassia Lio'ya asasını uzattı. "Sana tapınağı göstereyim."

Görüntüler, kokular ve büyülu izler zihninde şekillendi. Taştan bir yüz. Magefire. Lustra'nın anladığı şekliyle Miranda'nın gizemli kokusu.

Lio daveti kabul etti ve Zarafet Birliği'nde o kadar yakınlaştılar ki kızardı. Duyguları, düşünceleriyle iç içe geçerek ona doğru süzüldü. Beklediği incinme ve öfkeden daha fazlasıydı. Korku. Onun için.

Kolunu kızın beline dolayarak onu göğsüne doğru çekti. Elini saç örgüsünde gezdirdi. Yüzü ona dönüktü ama sanki saf bir refleksmiş gibi onun dokunuşuna doğru eğildi.

Dördü birlikte adım atarak iyi bir siper sağlayan selvi ağaçlarının arasına vardılar. Uzun ağaçların arasında Lio, Büyük Tapınak Çağı tarzında inşa edilmiş, yivli sütunları ve sivri çatısı olan bir yapı gördü.

Cassia diz çöktü ve parmaklarını ağaçların dökülmüş iğnelerinin üzerinde gezdirdi. Lio hiçbir şey göremiyor ya da hissedemiyordu ama kesin bir ifadeyle, "Miranda yaklaşırken buraya saklandı," dedi.

"Şu anda nerede olduğunu söyleyebilir misin?" Lio sordu.

Cassia başını salladı. "Burada olduğunu biliyorum ama tam olarak nerede olduğunu bilmiyorum. Eğer yaklaştığını hissedersen hepinizi uyarırım."

Lyros, "Yapabileceğimizin en iyisi bu," dedi.

"Olabilirdiğince güvende kalın, millet," dedi Mak onlara. "Tanrıça bizi korusun."

Lio, onlara verebileceği son sürpriz avantajı olarak, semantik perdeleri döndürdü. Uzun sürmeyecekti.

Bir havalanma patlamasıyla havaya fırladılar. Selvilerin tepesinden yükseldiklerinde tapınağın alevleri Lio'nun gözlerinde parladı. Büyülü ateşten mangallar sütunların arasındaki boşlukları aydınlatıyordu. Lyros haklıydı. Burası Hesperinler için bir yangın tuzağıydı.

Yukarı doğru süzöldüler. Tapınağın frizi yanlarından geçerken, Büyücü Kral'ın muzaffer savaşının oyma sahneleri oynuyordu. Lio çatıya hafifçe indi. Peçelerini o kadar iyi işlemişti ki diğerlerinin ayaklarının etrafındaki taşla değdiğini duymuyordu.

Lyros çömelerek çatı boyunca ilerledi ve onlar da onu takip etti. Tapınağın arka kenarından sadece birkaç adım uzaktayken durdu ve aşağıyı işaret etti.

Cassia çatının tepesine çömelmiş, parmak uçlarını taşın üzerine yaymıştı.

Ne hissediyorsun? Lio sordu. Burası Lustra bölgesi mi?

Hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Kuleden çok daha karmaşık. Büyü dokumalarını hissedebiliyor musun?

Tek hissedebildiğim magefire. Bana gösterecek misin?

Dudaklarını birbirine bastırdı. Ama zihni ona açıldı ve adam tekrar içine gömüldü.

Kalp atışları birbirine karıştı ve gözlerinin arkası çekildi. Dünya sola doğru kaymıştı. Birdenbire Cassia'nın konumundan çevrelerini görebiliyordu.

Onun gözlerinden dışarı bakarken büyüü gördü. Tapınağı bir arada tutuyor, taşların arasından parlıyordu. Yeryüzünde bir yerde yemyeşil bir uçuş dokunana kadar onu aşağıya, derinlere çekti. Bir mezar mı yoksa tüm tohumların doğduğu yer mi olduğunu bilmeden o karanlığın içinde dönüp durabileceğini düşündü.

Cassia onu geri çekerek içinde ortaladı. *Bu da başka bir izin alanı.*

Lio nefesini içine çekerek farkındalığını kendi bedenine geri döndürdü.

Tanrıça. Sanki Lustra'nın kendisi bu büyüü ateşleri besliyor.

Ebah ve Lucian'ın büyüleri burada tamamen birleşmiş. Kule erken bir deney gibi hissettiriyor. Bu tapınak ise sonuç gibi.

Lyros Cassia'ya sorgulayan bir bakış attı ve Cassia başını salladı. Yani planları işe yarayacaktı.

Dudaklarını ıslattı, nabızı daha hızlı atmaya başladı. Hançerini tutuşunu ayarladı. *Bunu doğru yapmak için sadece bir şansım var.*

Yarın sihrinizle hangi yola girerseniz girin, şimdi geri durmanın zamanı değil.

Başı öne düştü, yüzü saçlarının ardına gizlendi. Gece rüzgârı saç örgüsünü yakaladı.

Minik yeşil dallar çatı taşlarının arasından kayarak tapınağın gücüyle parıldıyordu.

Bir anda yeşil filizler kalınlaşarak dikenli sarmaşıklara dönüştü. Taşlar çatladı ve kiremitler parçalandı. Cassia'nın gülleri çatıyı yırttı. Bir enkaz ve siyah yaprak yağmuru altında dördü birden tapınağın iç odasına sıçradı.

OceanofPDF.com

BÜYÜCÜ KRALIN ATEŞLERİ

LIO büyücülere BİR GÖZ Aithourialıların savaş çemberi uçan taşlardan kaçarken, Skleros güllerin oyun tahtasını parçaladığı ve şarabını paramparça ettiği masadan sıçrayarak uzaklaştı.

Sonra savaş büyücülerinin ellerinden alev fışkırdı ve Lio'nun görüşünü ateşle doldurdu.

Cassia, Mak ve Lyros farklı yönlerle doğru fırlarken o da geriye doğru havalandı. Lio sırtını duvara yasladı.

Ateş büyülerini dördünün arasındaki boş havaya süzüldü ve tenine sıcak dikenler gönderdi. Alevlerin ardından, peçelerini parçalayan yedi ifşa edici büyü geldi.

Ateş battığı anda Siyah Güller harekete geçti. Lio, Son Söz'ü kaldıraç olarak kullanarak duvarı itti ve odanın diğer tarafına doğru hızla ilerledi. Tek bir pozisyonda kalmak kesin ölüm demekti.

Büyücüler şimdi tapınağın kutsal orağının bronz bir mangalın önünde durduğu sunağın etrafını sarmışlardı. Hep bir ağızdan yumruklarını göğüslerine vurdular ve avuçlarını uzattılar. Sunak alevi mangaldan yedi dal halinde yükselip birbirinin etrafında dolanmaya başladı.

Lio'nun Birlik Taşı esasının tepesinden parladı. Şimdi.

Mak ve Lyros'un koğuşları havayı kalınlaştırdı, görünmez bir karanlık. Cassia'nın gülleri zemini yararak her kapı ve pencerenin üzerinde büyüdü.

Lio, Aithourianların zihinsel savunmalarına odaklandı. Yedi temiz vuruş ve artık bir tehdit olmaktan çıkacaklardı. Gücü için kendi içine uzandı.

Ama içinde zihin büyüünden daha fazlası vardı. Castra Augusta'nın hayaletleri her zaman gözlerinin hemen arkasındaydı. Acı çeken her hayvan. Ağlayan her çocuk. Sırada kendilerinin olduğunu bilerek sevdikleri birinin ölümünü izleyen her ebeveyn, büyükanne, büyükbaba ve eş.

Lio, geceler boyu içinde biriken umutsuzluk çılgınlığını sonunda dışarı attı. Son anlarının yankıları ondan taşı ve

ateş büyücülerinin zihinlerine aktı. Yine de yedi adam bu kadar acıyı kaldırmaya yetmiyordu.

Zihinsel savunmaları da kale gibi kolayca parçalandı. Ölmekte olan köylüler gibi çılgılık attılar.

Bu adamlar Miranda'nın Castra Augusta'daki kurbanları gibi çaresiz ve zararsız değildi. Lio dişlerini gösterdi ve Emir'in neden olduğu acının bir başka dalgasıyla onları sular altında bıraktı.

Birer birer onun altında dizlerinin üzerine çöktüler ve kafalarını tırmalamaya başladılar. Ateş büyülerini kontrolden çıkmış, beslenebilecekleri her şeyi bulmuşlardı. Duvarlardaki her sancak ve sunaktaki her sunu alev aldı.

Lio'nun zihnindeki katliam görüntülerinin arasından Cassia'nın yüzünü gördü. Cassia onun omuzlarını tutmuştu.

Lio, ne yapıyorsun?

Dişlerini sıktı. Planı takip ediyorum.

Lyros ateş büyücülerini zihin büyüsiyle durdurmamı söyledi, bununla değil! Zihinlerini nasıl kıracağımı belirtmedi.

"Cassia!" Lyros alev duvarının ötesinde bir yerden havladı.

Omzunun üzerinden baktı. Lio gözlerini büyücülerden ayırmadı ama görüş alanının bir köşesinde Sklerös elinde kutsal orakla bir kapıya doğru koşuyordu.

Lio savaş büyücülerinin zihinlerinin köşelerini kazdı ve her düşüncelerini Neana'nın yüzünün görüntüsüyle doldurdu. Sonra da Azad'ın umutsuzluğunu kalplerine işledi.

Adamlar yere yığılmış, acınası bir şekilde ağlıyorlardı. "Neana," diye hıçkırdı düşmanları.

Sklerös'un önündeki kapının üzerindeki arapsaçını güçlendirmek için daha fazla gül filizlendi. Ama Cassia tekrar Lio'ya döndü.

Küçük, güçlü elleriyle onun yüzünü çerçeveledi. Yanaklarına vurduğu darbeler onu kendine geri çekmekle tehdit ediyordu. Geri dönemezdi. Adalet yerini bulana kadar olmazdı.

Bunu yapmayın, diye yalvardı Grace.

Bunu hak ediyorlar.

Bunun bir önemi yok. Kendini onların yargıcı yapma.

Lio yelken açtı, ambarından çıktı. Azad ve Neana hakkındaki günlük korkularını gördüm. Onlar için adalet istediğini nasıl inkar edebilirsin?

Bu şekilde değil!

Savaş büyücülerinin terleri ve sakatatları havayı bozuyordu. Kalp gittikçe hızlanıyordu. Bir an sonra son kalp atışlarını yapacaklardı.

Dur! Dur! Cassia, Lio'nun kalbinin içinde bağırdı.

Onun büyüü onların Zarafet Birliği'ne çarptı. Kadının gücü adamın her düşüncesine dolanıyor ve ruhunu sarıyordu. İçinde ondan başka hiçbir şey yoktu. Büyücülerle olan bağı parçalandı ve asası elinden uçup gitti.

Onun güzel ve vahşi gücünün esiri olmuş bir halde orada öylece duruyordu.

Kadın onu bıraktığında, adam düştü. Havalanması onu yakaladı ve ayağa kaldırdı.

Etrafında yatan büyücülerin kafaları doğal olmayan açılardaydı. Kırık boyunlar. Vekilharçların ellerinde hızlı ölümler. Mak ve Lyros cesetlerin üzerinden Lio'ya baktılar.

Cassia kapının önüne indi, gülleri orakla , lime lime olmuştu.

ÖLÜLER Cassia'nın damarlarında çılgılık atıyordu. Köylüler mi? Büyücüler mi? Artık hiçbir şey bilmiyordu.

Kolyeye olan odağını kaybetmeyi göze alamazdı. Lustra büyüünün bir fisıltısı tapınağın içinde hareket etti. İzin verilen alan mırıldanarak onu ileriye doğru itti.

Cassia işaret etti. "Kolye ile Skleros'u takip edebilirim. Bu taraftan!"

Lyros Lio'nun omuzlarını silkti. "Şimdi Skleros'un rüya koğuşlarına odaklan. Başka bir şeye değil. Beni anlıyor musun?"

Lio asasını kaparak kendini kurtardı. "Bizi ateş büyücülerinden korumak için ne yapmam gerektiğini söylediğinde seni anladım!"

Mak ikisini de kapıya doğru itti. Cassia güllerdeki delikten içeri daldı, diğerleri de arkasından. Bir gümbürtüyle arkalarındaki yanan odaya daha fazla çatı kirişi çöktü.

Koridor o kadar dardı ki Lio'nun bedeni onunkine yaslandı. Fiziksel temasla acıları birbirine karıştı.

Bir büyüye dönüştürdü ve koridorun uzunluğu boyunca gülleri yerden söktü. Bir dizi ateş tuzağı patladı ve çiçekleri kül yığınları içinde bıraktı.

"İyi hamle." Mak'ın koğuşu onun önünde yükseldi.

Cassia tekrar Lyros'a baktı. "Skleros'un kaçabileceğini tahmin etmiştin. Bir sonraki planına geri mi dönüyoruz?"

"Yapabilir misin?" diye sordu.

Tapınağın her yerinde parıltıdayan Lustra büyüğü ağını parmakladı. "Yapmak zorundayım, değil mi?"

Başarıları ya da başarısızlıkları, hayatta kalmaları ya da ölmeleri artık onun büyüğüne bağılıydı.

Skleros hareketli bir hedefti ve tapınak kompleksi boyunca kıvrımlı bir yolda hızla ilerliyordu. Gözlerini kapadı ve onun varacağı yeri tahmin etmeye çalıştı.

Diğerleri onu koridordan kütüphaneye kadar takip etti. Odanın içinde bir oyuğa doğru uçtu. Büyücü Kral'dan sessiz bir özür dileyerek, bir havalanma patlamasıyla parşömenleri yolundan kaldırdı, ardından masif meşe rafları yakaladı ve fiziksel olarak bir kenara fırlattı. "Skleros bu duvarın diğer tarafında. Muhtemelen diğer büyücülerini uyarmıştır."

"Planı takip edin." Lyros'un sesinde artık öfke yoktu. "Lütfen. Bu gece hayatta kal."

Cassia ona hızlı ve sıkı bir sarılma verdi. İzin kendisinden çekerek, güllerinin kütüphanenin duvarını yutmasına izin verdi. Sarmaşıklar bitişik odayı açtı ve büyüdüğü yarım düzine yangın tuzağı kurdu.

Cassia, Trial kardeşleri onu korurken ve Lio da arkasındayken havalandı. Büyücülerin ilk alev yayılım ateşi Mak ve Lyros'un koğuşlarıyla çarpıştı.

Çok fazla mangal var. Çok az siper. Tapınağın ana odasındaydılar ve Aithourialılardan oluşan bir başka savaş çemberi bir düzineden fazla çırakla onları bekliyordu.

Ateş ve şimşek Mak ve Lyros'un koğuşlarını yakıp geçerken, Kara Güller tekrar tavana doğru fırladı. Savaş büyüğü onları geniş odanın girişlerine kadar kovaladı.

Savaşın ışıkları odanın başındaki bronz güneş diskinden yansiyordu. Arkasında, kılıcını havaya kaldırmış ve büyüğü ateşi açık avucunun üzerinde gezinen atasının boyalı bir heykeli yükseliyordu.

Cassia bir başka ateş dilini daha savuşturdu ve kendini Büyücü Kral'la yüz yüze buldu. Asil mavi bakışlarında hiçbir yargılama yoktu. Savaş büyücüsünün büyüğü sarı saçlarında duran yedi köşeli tacı yaktı ama Cassia'yı ıskaladı.

Bir şimşek Lio'ya doğru fırladı ve savaş büyüğü bronz çarptığı anda güneş diskinin arkasına düştü. Cassia bir elini savurarak altındaki zemini güllerle kapladı. Hiçbir yangın tuzağı patlamadı. Lio güvenli bir şekilde ayağa kalktı ve ona Lütfet Birliği içinde teşekkürlerini ilettili.

Sonra gözleri kapandı. Thelemancy ondan uzaklaşırken, kadının midesi sıkıştı. Ama Aithourianları hedef almadı. Gücü sadece tek bir hedefe odaklanmıştı: Hediye Toplayıcısı.

Skleros sütunlu odanın ortasında durmuş, Cassia'nın kolyesini tutuyordu. "İyi niyet göstergenini geri almaya mı çalışıyorsun, küçük cadı? Bu Efendi'yle yaptığın anlaşmaya aykırı. Her şeye rağmen kelleni isteyebilir."

Lio'nun büyüğü vurdu. Skleros'un ağzı bir hırıltıya dönüştü ve Cassia'ya bir hançer fırlattı.

Kılıçtan kaçınmak için heykelin arkasına geçti ve Lucian ile Ebah'nın büyülerinin desenlerine odaklanmaya çalıştı. Burada, ana odada, en güçlüleri onlardı.

İzin alanının çekirdeği heykelin tam sanki Lucian kraliçesinin gücünün ebedi koruyucusuydu. Teorisi doğrudu. Ebah bu tapınağı buraya inşa etmesini istemişti.

Heykelin omzunun üzerinden, Mak ve Lyros'un odanın içinde bulanık bir şekilde ilerlediklerini, ateş toplarından kaçtıklarını ve şimşekleri koruyucularıyla püskürttüklerini görebiliyordu. Silahlarıyla vurdukları yerlerden kan fişkırıyordu. Skleros, Mak ve Lyros'a kılıç fırlatmak için aralarından sıyrıldı ama Lio düşüncelerinde gezinirken hedefi o kadar da ölümcül değildi.

Mak bir yıldırım büyücüsünü boğazından yakaladı ve onunla birlikte havalandı. Parlak büyü çatalları Mak'ın üzerinden geçti ama onun korumalı derisini yakmadı. Büyücü Mak'ın elinde debelendi, sonra da hareketsiz kaldı. Mak ölü rakibini kalkan olarak kullanarak döndü ve adamın bedenini başka bir büyücünün ateş büyüğünün içine fırlattı.

Ama her zaman daha fazla ateş vardı. Aithourianlar tapınak mangallarından ateş çekiyorlardı. Büyücü Kral'ın gücünü sömürdüklerini görmek Cassia'nın içini öfkeyle doldurdu.

Lio, Mak ve Lyros ona zaman kazandırıyorlardı ama sayıca bu kadar azken ve büyücülerin sonsuz bir ateş büyüğü kaynağı varken uzun süre dayanamazlardı. Ve Koleksiyoncu dilediği an bundan sıkıldığına karar verip raundu sonlandırabilirdi.

Bu odada Siyah Güller'e üstünlük sağlayacak tek bir güç vardı. Tapınağınki. Ve onu kullanmayı öğrenmek için sadece dakikaları vardı.

Paradum'u kan büyüyle iyileştirmiş ve kulenin takdirini kazanmıştı. Bunu yapabiliirdi.

Yapmak zorundaydı.

Hançer elinde, büyüsünün izin verilen alanda kök salmasına izin verdi. Enerji vücuduna hücum etti. Ama büyücülerin büyüleri istilacı otlar gibiydi, Lustra'nın hayatını emiyorlardı. Onları durdurmak zorundaydı.

Zihni yeryüzünün derinliklerindeyken savaş gözlerinin önünde cereyan ediyordu. Lyros'un mızrağı bir alev dalgasının içinden fırladı ve büyücünün göğsüne saplandı. Yanındaki çırak geri düşerken onu yakaladı. Genç büyücünün dikkati Mak çullandı ve Orthros Yıldızı'nı çırağın kafasına nişan aldı.

Cassia gözlerini kapadı. İradesini Aithourianların Lustra'yı boşalttıkları her bir noktaya odakladı.

Bu güç *onundu*. Tüm gücüyle büyüyü kendisine geri çekti.

Acı damarlarını dağladı. Düzinelerce ateş büyüğü içindeki gizli yolları yakıp kavurdu.

Çılgılık atıyordu, düşüyordu. Sonra Lio'nun kolları onu sardı. Sırtının altında bir gül yatağı vardı.

Ne oldu? dedi Grace zihninde.

Gözlerini zorla açtı ve oturmaya çalıştı. *Tekrar denemeliyim. Savaşmaya devam et Skleros.*

Lio onu kendine çekti ve bileğiyle ağzını kapattı.

Susuzluğundan dolayı hayal kırıklığı içinde homurdandı ama kana ihtiyacı olduğunu da inkâr edemezdi. Teslim oldu ve onu sertçe ısırıldı. Adamın eli saçlarında sıkılaşıırken, kadın hızlı bir içkiyi ondan çekip kavrulmuş damarlarına götürdü.

Islak bir nefesle başını kaldırdı. Lio bir an tereddüt etti, sanki gitmesine izin vermeyecekmiş gibi, ama sonra onu serbest bıraktı. Onun gözleriyle buluşan kız, zihin büyüğüyle dolu karanlık bir gökyüzüne baktı. Hiç bu kadar uzağa bakmamıştı.

Elini dudaklarında gezdirdi ve ayağa kalktı. Koğuşlar şimdi güneş diskinin arkasındaki boşluğu çevreliyordu. Diğer tarafta ateş kükrüyordu. Etler yırtıldı ve kan sıçradı. Trial kardeşleri büyücülerini ondan ve Lio'dan uzak tutmak için savaşıyordu, böylece büyü yapabileceklerdi.

Zamanı tüketiyordu.

Ellerini diske dayadı ve tekrar izin alanına uzandı. Büyücüler hâlâ Lustra ile beslenen ateşleri istedikleri gibi kullanıyorlardı. Bitki büyüğü onları durdurmak için hiçbir şey yapmamıştı.

Tanrıça onlara yardım etsin. Ya bitki büyüğü yeterli değilse?

Lyros'un bunun için de bir planı vardı. Eğer büyü işe yaramazsa, bir Lustra portalı bulmak ve geri çekilme sinyali vermek Cassia'nın sorumluluğundaydı. Teslim olma zamanı mıydı?

Karşılayamayacakları bir kararsızlık anında felç olmuş gibi durdu.

Sonra diskin üzerinden bakmak için tekrar yukarı doğru fırladı. Hediye Koleksiyoncusu hâlâ ayakta idi ama teni solgunlaşmış, bir bıçak daha çekerken parmak eklemleri bembeyaz olmuştu. Hayatta kalan savaş büyücüleri ve çırakları bir savaş düzeni içinde etrafını sarmıştı. Mak ve Lyros, adım atma ve havalanma, silahlar ve koşuşların umutsuz dansında kendilerini korudular.

Sklerosa doğru savaşarak ilerleme umutları yoktu. Eğer adım atmaya kalkarlarsa, büyücülerin onları bir ateş tuzağının içine sürükleyeceğine şüphe yoktu.

Kolyeyi kaybeden oydu. Bu onun çözmesi gereken bir krizdi. Bir şimşek çatalıyla diskin arkasına doğru eğildi.

Sen iyi misin? Lio'nun zihin sesi gergindi.

Evet. Rüya koşuşları kırılmaya ne kadar yakın?

Lio iki eliyle Son Söz'ün etrafını sardı ve asayı durdurdu. Yumruklarından kan sızıyordu. *Olmam gerektiği kadar yakın değilim.*

Kaçmak zorundayız.

Hayal kırıklığı aralarındaki bağda kükredi ama itiraz etmedi.

Cassia Lio'nun ellerinden birini açtı ve kendi kanayan avucunu onunkine bastırdı. İçkileri yere damlarken, Lustra'nın rehberliğini aradı.

Geçit tam arkalarında, Büyücü Kral'ın ayaklarının dibindeydi. Doğrudan izin alanına açılan bir kapı. Lucian ve Ebah'ın orada ne gibi sırlar sakladığını sadece Tanrıça biliyordu.

Cassia büyüyle geçide dokundu. Geçit ona öfkeli fısıltılarla cevap verdi. Odanın ortasından, kolyesi de mırıldandı.

Hayır, , hayır. Skleros bu yüzden buradaydı. Kolyeye neden ihtiyacı vardı. Bu geçidin açılması için kahinlik gerekiyordu.

Başarısız olmuştu. Kapana kısılmışlardı.

Savaşmanın tek bir yolu vardı. Kanlı parmağını Birlik Taşı'na dokundurdu ve geri çekilme işaretini verdi.

"Özür dilerim," diye fısıldadı, sadece Hesperine'in kulakları duyabilirdi.

Hançerini kaldırarak önündeki zemini sarmaşıklarıyla yıktı. Hespera'nın Gülleri Anthros'un güneş diskinin üzerinde sürünüyor, sarmaşıklar kopuyor ve dikenler tırmalıyordu. Mak ve Lyros'un auraları kayarak yoldan çekildi.

Güllerini itti. Devasa bronz kalkan öne doğru devrildi. Aithourianlar kaçıştı, bazıları odanın diğer tarafına geçti. Ama en yakındaki iki kişi ve çırakları güneş diskinin ağırlığı altında kayboldu. Kulaklarındaki büyü'nün uğultusu sesleri bastırıldığı için minnettardı.

Grace'in önünde durdu ve yanında Mak ve Lyros olduğu halde savaş büyücülerıyla yüzleşti.

Her bir Aithourian aynı anda dizlerinin üzerine çöktü. Ağızları açık kaldı, çığlık attılar ama boğazlarından hiçbir ses çıkmadı.

Lio'nun büyüsüne uzandı ama Lio'dan akan büyü Skleros'un içine doluyordu. Zihinsel savaşlarında donup kalırlarken Hediye Koleksiyoncusu'nun gözleri Lio'nunkilere kilitlenmişti. Savaş büyücülerinin acı çekmesine neden olan Lio değildi.

Her Aithourian yerde kıvranıyor, göğüslerini tırmalıyordu. Alev dilleri ve şimşek kıvılcımları havada kıvranırken, büyü akımları bedenlerini yırttı. Cassia mide bulandırıcı bir tanıma duygusuyla bakışlarıyla güç akışını takip etti.

Üstlerindeki galeride Miranda duruyordu.

HAYATTA KALANLAR

Cassia'nın Hesperine empatisini ilk uyandıran MIRANDA'NIN KALBİYDİ. Şimdi Yetenek vizyonlarındaki o kız burada, kanlı canlı karşısındaydı. Duygularının tüm gücü Cassia'ya Kan Birliği'nde saldırdı.

İhanete uğramışlık duygusu Cassia'nın içine işledi ve Miranda'nın nefreti karşısında kör ve dilsiz kaldı. Bu kadar acı yüzünden kusabileceğini düşündü. Bu çok tanıdıktı. Yıllarca içinde aynı zehirle yaşamıştı.

Miranda başının geriye düşmesine izin verdi. Ağzından ateş fışkırdı. Büyücüler hareketsiz kaldı, büyüden ve yaşamdan yoksun kaldılar. Dudaklarını yaladı.

Aniden Lyros'un mızrağı bir yıldırım büyüsu kadar hızlı, parlak bir çizgiyle ona doğru uçtu.

Eli dışarı fırladı. Odanın içinde bir rüzgâr uğuldadı ve Gece'nin Hedefi'ni rotasından saptırdı.

Lyros'un mızrağı yere çarptı. Kendi elini kaldırdı ve silahı kendisine doğru havaya kaldırdı. Ancak Siyah Güller'in etrafında bir ateş çemberi oluştu ve mızrak alev koğuşundan sekerek ulaşamayacağı bir yere düştü.

Lio haykırıp geriye doğru sendelemeden hemen önce hayali bir acı Cassia'nın kafatasını yarmıştı. Adam yere düşerken Cassia Grace'i yakaladı. *Ne oldu?*

Bir elini alnına götürerek inledi. *Beni Sklerös'un zihninden kovdu.*

Cassia onun başını kucakladı. *Bunu nasıl yapabildi? Zihin büyüsu... çok fazla.*

Lyros, Lio'nun yanında dizlerinin üzerine çökerken, Mak başlarında durarak korumayı sürdürdü. "O iyi mi?"

Cassia paniğini bastırmak için bir nefes aldı. "Miranda Koleksiyoncu'nun lütfuna sahip olmayabilir ama gereğinden fazla güç çaldı. Buna zihin büyüsu de dâhil."

"Dövüşebilirim." Lio hırıltılı bir çabayla ayağa kalktı.

Cassia'nın içinde de mücadele gücü kalmıştı. Çatıda yaptığı gibi, bu kez de Miranda'nın arkasındaki galeride, tapınağın dikişlerindeki büyüden güller çağırdı.

"Bunu benim için mahvetmene izin vermeyeceğim," diye tükürdü Miranda.

"Bir daha olmaz."

Cassia'nın sarmaşıkları daha yeni filizlenmişti ki Miranda etrafına ateş saçarak bitkileri büyümeden yaktı. Cassia'nın büyülerine nasıl bu kadar çabuk tepki verebilmişti?

Miranda gülümsedi. "Senin sihrini aldım. Hâlâ içinde taşıdığın büyüü. Büyülerini her zaman tahmin edebilirim. Seni her zaman bulabilirim."

Cassia'nın tüyleri diken diken oldu. Bir elini karnına bastırdı.

Koleksiyoncu'nun Gözetmeni yıllar önce Cassia'dan söküp aldığı bitki büyüsüne sahip olduğu sürece Miranda'ya bağlıydı.

LIO, Cassia ayaklarının üzerinde sallanırken kollarını ona doladı. Cassia'nın büyüsünü kaybettiği gecenin tüm dehşeti aklına geldi. O anı onunla birlikte yeniden yaşamıştı ama onu kurtarmak için orada olamamıştı.

Miranda'ya öfkesini haykırmak istedi. Ama tek yapabildiği Cassia'nın zihninde yeminini yeniden onaylamaktı. *Bunu düzelteceğim. Hespera'nın adına ve Grace bağımız üzerine yemin ederim.*

Buna katlanamam. Onun damarlarımdan çıkmasını istiyorum.

Seni Miranda'dan dek kurtaracağım.

Skleros duvara doğru geri çekildi, bakışları Miranda ile Hesperinler arasında gidip geliyordu. "Demek meydan okuma havasındasın, öyle mi?"

"Hayır. Seni öldürmek için buradayım." Miranda sırtından bir silah çıkardı. Kazma çatalının uzun demir sapı kavrulmuştu ve dişleri sivri uçlara kadar keskinleştirilmişti.

Skleros hırıltılı bir kahkaha attı. "Şimdi de bahçe aletleriyle Cassia'nın seviyesine mi iniyorsun?"

Miranda hiç terlemeden aşağı inerek onun önünde durdu. Skleros cellat baltasını sırtından çıkardı.

Lyros, Lio'nun gözüne takıldı. "Plan dört."

Lio başıyla onayladı, sonra Cassia, sonra da Mak.

Gölge koğuşları etraflarını sardı. Cassia'yı hâlâ elinde tutan Lio, Deneme kardeşleriyle birlikte ateş çemberinin içinden geçti. Sahip oldukları tüm gücü birbirlerine vererek Miranda'nın alev aşıtlar.

Karşıt unsurları duyularını yaktı ama birlikte Kara Güller'i zorladılar.

Lio, Cassia ile birlikte Sklerös'un arkasına indi. Mak ve Lyros onun iki yanında belirerek Hediye Koleksiyoncusu'nu kuşattı. Onlar ve Miranda arasında, onun için hiçbir çıkış yolu yoktu.

Miranda'nın gülümsemesi daha çok bir hırıltı gibiydi. Kazma çatalını önündeki boşlukta ileri geri sallayarak hepsini uzakta tuttu. "O zaman neden yakın dövüş yapmıyoruz? Dört Hesperin ve bu mahmuzlu leşi de alabilirim. Hepinize neyden yapıldığımı öğreteceğim."

Herkes aynı anda hareket etti. Miranda gözlerinde manik bir parıltıyla Sklerös'a saldırdı. Lyros mızrağını kaptı ve Mak'ın sabah yıldızını yükseğe savurduğu gibi tek bir hareketle fırlattı. Lio asasıyla alçaldı ve dizlerini hedef aldı.

Cassia, Sklerös'un bacaklarını bağlamak için yerden güller kopardı, böylece ona vuran dört silahtan kaçamadı.

Miranda öfkeyle çılgılık attı ve Orthros'un Yıldızı'nı engellemek için saldırının ortasında döndü. Sklerös çömeldi ve Lyros'un mızrağı kalbine saplanmak yerine başının üzerinden geçti. Son Söz kafatasının arkasına temas etmek üzereydi ki büyülü ateş Lio'nun ayaklarını ısırdı. Lio küfredip havalandı ve hedefini iskaladı.

"Benim yanımda savaşmaya nasıl cüret edersin!" Miranda bağırdı. "Benim avımı çalmana izin vermeyeceğim."

Lyros'un aurası şok içindeydi. O bile bunu hesaplamamıştı. Öldüren Kara Güller değildi, hırsız da Sklerös değildi.

Büyü Lio'nun göğsüne çarparak onu yukarı doğru itti. Sırtı bir sütuna çarptı ve başı tekrar taşa çarptı. Miranda'nın büyüsü onu orada tuttu, göğsünde bir ağırlık, ciğerlerinde bir yanık. Koruma ve ateş büyüsünün bir başka ölümcül karışımı.

Onu serbest bıraktı. Sersemlemişti, havalanmayı başaramadı. Yere çarptı. Acı dizlerinde patladı ve dişleri diline battı.

Zekice başının arkasına dokundu ve parmakları kanlı çıktı. Çift görüşüne odaklanmaya çalışarak diğerlerini aradı. Miranda dördünü de odanın karşı köşelerine fırlatmış ve tekrar alev kordonlarıyla çevrelemişti. Cassia onun adını haykırdı ve gülleri büyünün sınırlarının etrafından sürünerek gönderdi. Dördü birbirinden ayrıldığı için hiçbirinin tek başına kaçma umudu yoktu.

Skleros Miranda'nın etrafında döndü. "Sana yardım etmelerine izin vermelisin. Daha uzun süre dayanırsın."

"Hiç şansın yok. Seni kendi ellerimle ve bundan zevk alacağım."

Skleros güldü. "Denemekten daha iyisini bilmelisin."

"Halkıma zarar vermemen gerektiğini bilmelisin." Kazma çatalını döndürdü. "Bunun ne olduğunu biliyor musun?"

Alay etti. "Senin gibi bir piyon için bir silah."

"Mederi Köyü'ndeki yangından kurtulan birkaç şeyden biri. Lucis'in ordusu için o hedefi seçtiğini öğrenmeyeceğimi mi sandın? Cordium'dan gelen orduya mültecilerin nerede saklandığını söylediğini?"

"Ben de buna güveniyordum. Yerini öğren, sürtük." "Sana oyundaki yerimizi göstereceğim."

Skleros ve Miranda hızlı ve çirkin bir dövüşte birbirlerini odanın boyuna ileri geri sürdüler. Skleros'un balta kılıcı Miranda'ya her geldiğinde, Lio Miranda'nın ve onunla birlikte sırlarının da yok olacağından korkuyordu.

Lio, zihinlerinin üzerindeki rüya koruyucularının labirentine girmenin bir yolunu bulamadı. Miranda altı zihin büyücüsünün gücüyle onu geri püskürttü. Tek yapabildiği, onu hapseden titrek alevlerin arasından izlemektir, canlı olarak ihtiyaç duydukları tek Hediye Koleksiyoncusunu korumak için çaresizdi.

CASSIA, düşüşünü engelleyen gül sarmaşıklarından kurtulmak için mücadele etti. Mak ve Lyros'un ayağa kalktığını gördü. Ama bacakları ağırlığını taşıyamıyor, Lio'nun parçalanmış dizlerinin acısıyla ılgık atıyordu.

Bakışları odanın diğer tarafından onunkini buldu. *Hayatta kalacağım.*

Tüm Grace içgüdüleri Miranda'nın ona zarar verdiğini haykırıyordu. Tekrar. İçinden ham bir güç fışkırdı ve etrafındaki alev koğuşunu hırpaladı. Ama bu onun gizemli hislerini yakmaktan başka bir işe yaramadı.

Miranda, Skleros'un baltasının bir başka darbesinden kaçmak için düşen güneş diskinin üzerine sıçradı. Skleros onu takip etti, mahmuzları bronz üzerinde şingirdiyordu. Silahları çarpıştı ve çeliğin demire sürtünmesi Cassia'nın dişlerinin ağrmasına neden oldu. Sonra Miranda'nın kazma çatalı düştü ve diske çarptı.

"Hayır!" Bu kelime ağzından çıkarken bile Cassia'yı şok etmişti. Miranda'nın yaşamasını ya da ölmesini umursamak istemiyordu. Ama umurundaydı.

Miranda taştan bir hançer çıkardı. Lio ve Cassia üzerinde yaptığı nekromantik deneylerde kullandığı eski eser.

Skleros onun üzerinde durmuş, baltasının kılıcını aşağıya doğrultmuştu. "Yadigar kılıcını başka bir Gözetmen'le dövüşürken göstermeye cüret ediyorsan çaresizsin demektir."

"Senden korkmuyorum," diye nefes nefese kaldı Miranda.

"Kısa varlığını ölümlülere oyundan ne kadar korkmaları gerektiğini göstererek geçirdin. Şimdiye kadar doğru dürüst korkmayı öğrenemedin mi?"

Cassia'nın Miranda'yla paylaştığı ihanet, öfke ve acının karışımı içinde bir parça netlik buldu.

Miranda'nın hayatının bu şekilde sona ermesine izin veremezdi.

Cassia hançerini iki eline aldı ve tapınağın zeminine sapladı. Taş parçaları ona doğru uçarak yüzünü sıyırdı. Onları hissetmedi bile.

İzin verilen alanın sınırsız gücü hançerine doğru aktı. Sonsuz yaşam ve ateş kordonları parmaklarının ucundaydı. Biraz daha uzanabilseydi, onları ele geçirebilirdi. Tıpkı Siyah Güller'in kuledeki sınavlarda zafer kazandığı gibi, kendi şartlarıyla.

Cassia çekti. Aşağıdan gelen Lustra büyüünün saldırısı altında görüşü bulanıklaştı. Ama ateş onunla savaştı.

Skleros baltayı indirdi.

Bıçak bronzun üzerinde çınladı. Miranda kıl payı yana yuvarlanarak hançeriyle birlikte fırladı. Skleros iki büküm oldu. Kolunu geri çekti, bıçağı artık kanlıydı.

Skleros karnını tutarak bir adım geri çekildi. "Kılıcın beni tahtadan indirmek için yeterli değil, küçük kız."

Boş eli hareket etti. Kolundan Skleros'un taş hançerini çıkardı. "Hayır, ama seninki öyle."

Skleros'un rüya koruyucularının arkasından duygular sızıyordu. Cassia'nın yüzündeki renk solarken dehşeti üzerine çöktü. Miranda gülümsedi.

Skleros uzun, kavisli bir kasap bıçağı çekti ve bir anda Miranda'nın üzerine atıldı. Kendi yadigâr hançerini Cassia'nın göremeyeceği bir yere kılıflamıştı bile. Kazma çatalını kapan Miranda, Skleros'u tek hamleyle etkisiz hale getirdi.

Kendi boyundaki herhangi bir insanın sahip olması gerekenden daha fazla güçle savaştı. Cassia, sevdiğiniz insanları kurtarmak ya da intikamını almak için savaşırken bedeninize gelen gücü anlıyordu.

Miranda kazma çatalını Skleros'un göğsüne sapladı ve onu sırt üstü yatırdı. Eriyen bronzun kokusu havayı doldurdu ve tısladı,

Çatalın dişleri üzerinde yaylanıyordu. Sonra güneş diskinin üzerinde kırağı sıçradı ve Miranda kazma çatalını bıraktı. Sklerós sıkışmış halde yatıyordu, nefesi tıkırdıyordu.

Miranda bir elindeki yadigâr hançerini salladı. "Şimdi kim onun yerini öğreniyor?"

"Sen bir çocuksun!" Cassia ilk kez Sklerós'un sesinin korkmuş olduğunu duyuyordu. "İlk oyundan itibaren bir şampiyonu asla yenemezsin."

"Gençliğim benim avantajım. O kadar yaşlısın ki, hayatta kalmak için korkmanın nasıl bir şey olduğunu unutmuşsun. Zayıf olmayı. Korku ve zayıflık beni güçlü kılıyor."

"Efendi sadece korkusuz ve güçlü olanları kullanır."

"Yanlışı. Efendi hayatta kalanlara her şeyden çok değer verir."

Serbest elinde iki ince topuklu ayakkabı belirdi ve onları hızla art arda fırlattı. Sklerós'un ellerine düştüler ve bronz tekrar sıcak bir şekilde parladı, sonra bıçaklarının etrafında soğudu.

Miranda onun üzerine diz çöktü ve kalıntı hançerini karnına bastırdı. "Bu gece ben hayatta kalacağım ve sen yavaşça öleceksin. Bu sefer yeni bir beden için Efendi'ye koşmak yok. Son oyununu oynadın ve ben kazandım."

Sklerós çılgılık atmaya başlayınca Cassia başını çevirdi.

Miranda intikamına odaklanmışken, Siyah Güller'in kaçmak için bir şansı olabilirdi.

Ateş ölümüdü. Ateş yaşamdı. Yaşam-hayatta kalma-canavar büyüsünü uyandıran şeydi. Eğer bu tapınaktaki geçit kehanetlere itaat ediyorsa, o zaman ateş canavar büyüsü talep ediyor olmalıydı. Cassia'nın hiç büyüsü yoktu ama onu her sınavdan geçiren bir hayatta kalma arzusu vardı. Sadece tapınağın buna karşılık vereceğini umabilirdi.

Tapınağın büyüsünü daha sert çekti. Büyü ağı titredi.

Sklerós'un feryatları derin, memnun kahkahalara dönüştü. Cassia bakmak istemedi ama baktı.

"Miranda." Kallikrates, Sklerós'un kanlı ağzıyla konuştu. "Seni nasıl da özledim."

Sklerós'un yanağını okşadı. "Efendim."

"Benim zeki kızım. Seni asla hafife almamalıydı. O kibirlenirken, sen gözlerini oyunun sonuna diktin."

"Her zaman."

"Ondan daha güçlü olduğunu kanıtladın. Oyunlarımda onun yerini sonsuza dek alacaksın."

Skleros'un cesedinden doğal olmayan bir büyü akımı yükseldi ve Miranda'nın ağzına doldu. İçinden bir ürperti geçti ve başını eğdi.

"Evet..." Kelimeyi iki sesle iç çekti, kendi sesi ve Koleksiyoncu'nun sesi. Miranda'nın Skleros'tan kurtarılmaya ihtiyacı yoktu. Cassia'nın Siyah'ı kurtarması gerekiyordu.

Güller ondan.

Cassia gül sarmaşıklarını kollarına dolayarak dikenlerinin kanını çekmesine izin verdi. İçtiği içki ayın alanına nüfuz ettikçe, tapınağın büyülerine aktı ve onlar da ona. Sonsuz közlerin tadı ağzında sıcak ve parlaktı ve kanı toprakta suyla birlikte akıyordu. Kendini açtı, yaşam ve ateş için bir kanal oldu.

Bir büyü akımı vücudundan geçerek hançerinden dışarı fırladı ve zemini siyah güllerden oluşan bir ormanla paramparça etti. Ama büyü'nün iki akımı daha nehir yatağı arayan bir sel gibi çılgınca akıyordu. İçinde gidebilecekleri hiçbir yer yoktu.

Bağlanmamış büyü, var olan tek yola aktı: tapınağın kendi büyü kalıplarına. Yer sarsıldı ve bir gümbürtüyle duvarlar yıkılmaya başladı.

Ebah ve Lucian'ın büyülerinin yırtılan ipleri boyunca koştu. Tapınağın ötesine ve krallıklarının kilometrelerce ötesine. Bir deniz fenerinin harabesine. Kırık bir taş çemberinin merkezine. Yanan bir kulenin etrafında dönüp durdular.

Sonunda Cassia onu gördü. Siyah Güller'in her yıkıntıda aradığı deseni.

Altı anıt. Ve merkezlerinde, üç kapı.

Toplamda dokuz düğüm. Ama sadece bir gücü olan bir Silvictultrix.

Tapındaki kadim büyü çözülürken Cassia ikinci kapının açılarak üçüncü ve son geçidi ortaya çıkarmasını izledi.

ÜÇ KERE ÜÇ

CASSIA'NIN ACI BASMIŞTI. Gözleri tekrar fiziksel çevresine odaklandı. Minik bir çizme kolunu yere bastırdı.

Miranda onun üzerinde duruyordu. Cassia'nın yırtık elçilik kordonunun ucundaki kan lekeli elinden sarkan kolye.

Alev koğuşı gitmişti ama Cassia tapınağın büyüünün parçalayıcı ağında sıkışıp kalmıştı. Büyüler onu her yönden yırtıyordu. Miranda diz çöküp elini açarken bile karşı koyamadı.

Miranda hançerini elinden çekip alırken çaresizce yatıyordu. Rosethorn. İlk ve son odağı. Tıpkı büyüü gibi çalındı ve o bunu durdurmak için çaresiz kaldı.

Mak ve Lyros'un bağırışları . Miranda bir ateş sisi içinde ondan uzaklaştı. Lio'ya doğru. Dişlerini çıkarmış, yüzü öfkeyle çarpılmıştı. Son Söz'ün ucunu onu bağlayan alev koruyucusuna çarptı.

Ateş çemberi küçüldü, etrafını daha sıkı sardı. Miranda sinsice yaklaştı. Kaçabileceği hiçbir yer yoktu.

Acı Cassia'nın zihnini tekrar deldi ve Grace'in acısının daha büyük olduğunu biliyordu. Yere yığıldı, başı geriye düştü, yerde kıvrılırken boynundaki tendonlar gerildi.

İşkence gören zihnine teselli fısıldamaya çalışırken bile öfkeyle çığlık attı. *Lio, ben buradayım. Onu durduracağım. Sana bunu yapmasına izin vermeyeceğim.*

Yüzündeki ıstırap dolu ifade onu her gün dehşete düşürecekti. Başını kavradı, elini saçlarının arasına soktu. Dişlerini sıkarak bir inilti çıkarırken saç örgüsüne tutundu.

Miranda Rosethorn'u geri çekti ve Lio'nun kalbine nişan aldı.

"Hayır!" Mak başka bir duvarın kırılma sesi üzerine bağırdı.

Cassia'nın içindeki bir güç onu yıkılmakta olan tapınağın büyülerinden kurtardı. Doğa kanunları onun iradesine boyun eğdi ve dünya onun için ayrıldı. Zarafetine doğru adım attı.

Cassia bedenini Lio'nunkinin üzerine attı ve yaklaşan hançerle aralarına siyah güller fırlattı. Rosethorn sarmaşıklarına saplandı. Bu yarayı izin alanının derinliklerine kadar hissetti.

Güller Miranda'nın boğazına doğru fırladı ve Miranda geriye doğru sıçradı. Arkasından bir giriş yere çarparak geri çekilmesini durdurdu. Bakışları güllerden çöken çatıya kaydı.

Köşeye sıkışmıştı ama yine de kendinden emin bir şekilde gülümsedi. "Onu bir gece daha bağışlamış olabilirsin ama sonsuzluğu asla göremeyecek. O benim avım."

Sıcak, dalgalanan havada bir geçiş büyüğü kırıldı. O gitmişti.

Alev koğuşları çöktü, sadece onları magefire ile çevrili bıraktı.

Tapınak kendi kendini yok ediyordu.

Lyros dumanların arasından ona doğru çabaladı. "Çekil!"

Bakışlarını yukarı doğru takip etti. Onun ve Lio'nun üzerindeki çatı .

Taşlar ve yanan keresteler onlara doğru savruluyordu.

Koruyucu içgüdüleri hâlâ her düşüncesine hükmederken, kollarını Grace'ine doladı. Lio'yu güvenli bir yere götürürken, gördüğü son şey Büyücü Kral'ın kendi ateşinin heykelini yuttuğu oldu.

CASSIA'NIN KANI LIO'YU UNUTKANLIKTAN ÇIKARDI. Başını onun omzuna koymuş, bileğini ağzına dayamış halde kendine geldi. Mak ve Lyros selvi ağaçlarının arasında başlarında duruyordu. Ağaçların ötesindeki tapınak, alacakaranlıkta yanan bir harabeydi.

Lio çarpan başını kaldırdı. "Bana doğru adım attın."

Tapınağın ateşi yeşil-altın gözlerinde parlıyordu. "Kimse beni senin yanından ayıramaz."

Yüzünü ona yasladı ve gözlerini kapattı. Hayattaydı, İradesi sağlamdı. Düşüncelerinde Zarafetini hissettiği için hiç bu kadar minnettar olmamıştı. Cassia, Miranda'nın ateşini zihninde serbest bıraktığı her yerde bir merhemdi.

Mak ellerini kül rengi yüzüne indirdi. "Eğer az önce adım atmayı öğrenmemiş olsaydı... Aman Tanrım. Miranda neredeyse seni benim yaptığım bir silahla öldürüyordu."

"Ben iyiyim Mak." Lio ayağa kalkmaya çalıştı. Az önce yediği dayağı iyileştirmek için bir içkiden fazlası gerekecekti. Başındaki ve dizlerindeki acı midesini bulandırıyor ama Cassia'nın havaya kaldırmasının yardımıyla ayağa kalkmayı başardı.

Kolunu omuzlarına dolayarak ona destek oldu. "Tekrar adım atacak kadar iyi misin?"

Mak onları duymuyor gibiydi. "Miranda o hançerle insanlara acı çektirecek. Benim yaratımımınla."

"Şimdi onun peşinden gidemeyiz," dedi Cassia. "Kuleye geri dönmek zorundayız."

Mak şaşkınlıkla Lyros'a baktı. "Bunun olmasını hiç istememiştim. Çok özür dilerim."

Lyros Mak'ı kollarının arasına aldı ve elini Mak'ın savaş cüppesinin arkasına sokarak ona sarıldı. "Bunu daha fazla yapamayız."

"Biliyorum," diye başladı Cassia. "Daha fazla hatayı göze alamayız, ama eğer kuleye zamanında varamazsak-"

Lyros Mak'ı bıraktı ve mızrağını yere fırlattı. "Hazır değildik. Hâlâ da değiliz. Hücum'un desteği olmadan kaçak olarak bunu asla denememeliydik. Bu bir intihar."

Mak Zarafetini tekrar kendine çalıştı ama Lyros geri çekildi. Mak'ın yüzü aniden daha da .

Lio uyarıcı bir ses tonuyla, "Hespera aşkına, Mak senin düşüncelerinde onun yüzüne bu bakışı yerleştirecek ne gördü?" dedi.

"Rudhira'ya gidiyorum," diye açıkladı Lyros.

Cassia'nın gözleri dehşet içinde açıldı.

"Yapamazsın-"

Onun sözünü kesti. "Bizi teslim edeceğim. Hepinizin etrafımda ölmesini izlemeden önce bizi Kraliçelerin adaletine teslim edeceğim."

"Lyros, hayır," diye yalvardı Mak.

"Şimdi benimle gelebilirsiniz ve tutuklanmayla birlikte yüzleşebiliriz. Ya da hepiniz burada kalır ve ben size nasıl ulaşacaklarını gösterene kadar kaçarsınız. Ama biz eve gidiyoruz."

Lio ellerini kaldırdı. "Acele kararlar vermeyelim. En kötü savaşımızı atlattıktan sonra hiçbirimiz sağlıklı düşünemiyoruz."

"Canımızı dişimize takarak," diye karşılık verdi Lyros. "Şimdi tam da karar verme zamanı. Düşüncelerim çok net. Keşke işler bu kadar ileri gitmeden önce bizi durdurmuş olsaydım."

Şüphesiz Lio onu ikna edebilirdi. "Şimdi teslim olmak kimseyi daha güvende kılmaz. Bunu bir de stratejik açıdan düşünün-"

"Şimdi de diplomat olmaya mı çalışıyorsun?" Lyros alay etti. "Bunu duymak istemiyorum, 'Glasstongue'. Eğer beni durdurmak istiyorsan, bunu yumruklarınla yapmak zorundasın."

"Mak," dedi Lio çaresizlik içinde, "ona Kan Prangası vuramaz mısın?"

Mak tereddüt etti, aurası çökmüş olan Majestelerine baktı.

Lio esasını eline aldığı anda bile kendini çaresiz hissetti. Ne yapabilirdi ki? Lyros her dövüşte onu yenerdi. Eğer zihin büyüsünü kullanarak Trial kardeşini durdurursa, en iyi iki arkadaşı onu asla affetmeyecekti. Ve o da kendini asla affetmeyecekti.

Cassia'nın bakışları her biri arasında gidip geliyor, düşünceleri Lio'nun takip edemeyeceği kadar hızlı bir hesaplama yapıyordu. *Son kapının da düşmesini istemiyorsan beni dinle. Onları durdurmaya çalış. Sonra kalanlarla birlikte benimle kulede buluş.*

Lio'nun gözlerinin önünde kayboldu.

Zihni karardı ve dehşet onu kör etti. Kadın onsuz çekip gitmişti. Majesteleri düşman topraklarında yalnızdı.

Cassia! Uzaktan ona seslendi.

Güven bana, dedi aralarındaki bağ sayesinde.

Lio, Mak'ın önüne geçerek Lyros'a baktı. "Bunu Zarafetinize nasıl yaparsınız? Benimkine?"

"Sakın bana Mak için en iyisinin ne olduğu konusunda ders vermeye kalkma."

"Tutuklanmalarını izlediğimiz gece ikimizin verdiği söze ne oldu? Onları özgür tutmak için her şeyi yapacağımıza yemin etmiştik. Şimdi onları teslim etmek mi istiyorsun?"

Lyros'un sesi yükseldi. "Ben de onları güvende tutacağıma yemin ettim!"

"Bana arkamı kolladığını söylemiştin," diye bağırdı Lio. "Bu işte birlikte olduğumuzu sanıyordum. Bunun hepimiz için bittiğine karar veremezsin."

Mak'ın elinin ağırlığı Lio'nun omzuna yerleşti. "Bırak onu." Lio kuzenine döndü. "Bu senin için adil değil. Hiçbirimiz için."

"Onunla gitmelisin. Sen ve Lyros, Cassia ve beni ihbar ederseniz, daha hafif bir ceza alırsınız."

"Asla," dedi Lio. "Ne Majestelerini ne de görevimizi terk edeceğim."

"Görevimiz çoktan sona erdi." Lyros bir adım attı ve sözleri boş havada asılı kaldı.

Mak'ın bakışları Gece'nin çimenlerin üzerindeki hedefinde, elindeki Orthros Yıldızı'nda, sonra da Lio'nun elindeki Son Söz'de gezindi. "Onları asla yapmamalıydım. Şimdi tek yapabileceğim onları geri almak."

Lio iki elini de esasının etrafına kapattı. "Sen neden bahsediyorsun?"

"Rudhira beni bulmadan önce demirhaneye ulaşmalıyım. Asanı ver."

"Hayır! Silahlara şimdi her zamankinden daha çok ihtiyacımız var."

Mak elini uzattı. "Bunun için seninle dövüşmek zorunda bırakma beni." Lio asayı dikti. "Bunun için seninle dövüşeceğim."

Kuzeni ona doğru hamle yaptı. Lio'nun bilmediği üç hamleyle Mak onu yerde bıraktı, silahsızdı ve Miranda'nın onu hırpaladığı başını ovuşturuyordu. Ama esasını kaybetmek çok daha acı vericiydi. Objeyle olan bağı sanki bir uzvunu kaybetmiş gibi zonkluyordu.

Ellerinde kalan üç silahla Mak ortadan kayboldu. Deneme kardeşleri gitmişti. Serseri çemberleri kırılmıştı.

OceanofPDF.com

BEKLENMEDİK DURUM PLANI

DENEME KARDEŞLERİ onu ve Grace'i terk etmişti. Lio hiç bu kadar ihanete uğramış hissetmemişti.

Artık Cassia'nın tek koruyucusu oydu. Kendini ayağa kaldırdı ve dünya etrafında dönmeye başladı. Ama Cassia onun yön duygusuydu. Grace'e ulaşmak zorundaydı.

Krallığın uzunluğu boyunca ona doğru adım attı ve bir duman bulutunun içine daldı. Kulenin açık kapısından daha fazla duman yükseliyordu. Yüksek pencerelerden alevler fişkırıyordu.

Cassia!

Ben de geliyorum. Dışarıda bekle.

Bir kez daha, onun burada durup kendini tehlikeye atmasını izlemesini bekliyordu. Ve buna onu korumak diyordu. Onu o hücreden kaçırmasına yardım ettiği gece hiçbir şey öğrenmemiş miydi?

Lio kapıdan içeri daldı ve canlı auraları aramak için duyularını hızla açtı. Büyü etrafını sarmıştı. Kulenin büyüleri ölüyordu.

Zarafet Birliği'nin ipini takip ederek puslu zemin katta havalandı. Merdivenlerden yukarı uçarken gözleri yanıyordu. Yemek salonu turuncu ışık ve koyu dumanla çalkalanıyordu. Sıcak, kuru hava tenini kavuruyordu.

"Cassia?" diye seslendi öksürerek.

"Çıkın buradan!" diye bağırdı alevlerin gürültüsü arasında.

Büyücü Kral'ın ateşine doğru sesini takip etti ve kükreyen alevlerin önünde onun silüetini seçti. Tazıların üzerine bir battaniye attı. Yaşıyorlardı.

Lio battaniyenin diğer tarafını aldı. "Merdivenler hâlâ temiz. Bu taraftan."

Gözlerinden parlak yaşlar akıyor ve öfkesi onu tersliyordu. "Sana dışarıda güvenli bir yerde kalmanı söylemiştim."

"Yeminimizi bozmamı istemeyi bırak!"

Ateş ocaktan taştı. Halı tutuşunca ulaşamayacak şekilde havalandılar. Sırada sandalyeler vardı. Alevlerin araştırmalarını küle çevirdiği masanın üzerinden geçtiler.

"Hayır, hayır, hayır." Lio parşömen kutusundan yayılan büyüye odaklandı ve onu kendisine çağırdı. Sıcak metali peleriniyle yakaladı ve göğsüne sardı.

Kuleden kaçtılar ve bailey'in soğuk, nemli zeminine çöktüler. Lio elindeki her şeyi bırakıp ellerini Cassia'nın başında, omuzlarında ve kollarında gezdirdi. "İyi misin?"

Başını salladı ve battaniyeyi tazıların üzerinden çekmek için döndü. Knight hırıltılı bir şekilde soluyordu ama doğrulup endişeli sızlanmalarla onu yaladı. Lio bir elini Dame'ın yanına koydu. Hâlâ bilinci yerinde değildi ama nefes alıyordu.

Sihir kulenin içinde kabardı ve Lio'nun duyuları üzerinde korkunç bir baskı oluşturdu. Kendini Cassia'nın üzerine atarak onu ve köpekleri olabildiğince örttü. Bir gümbürtü kulaklarını yardı ve sırtına yayılan ısıyla yer sarsıldı.

Her şey sessizdi. Başlarını kaldırdılar ve kulenin bulunduğu harabeye baktılar. Lio Cassia'ya sıkıca sarıldı. Cassia titriyordu.

Sonra yumrukları iki yanında, adamın kollarından sıyrıldı ve moloz yığınıyla yüzleşti. Ayaklarının dibinde siyah güller açtı, sonra soldu.

"Çok özür dilerim." Patlamanın ardından, sözleri kulaklarına çok sessiz geliyordu. Az önce kaybettiği şey için çok yetersizdi.

Tüm o sihir. Tüm o bilgi. Anlamaya fırsat bulamadan yok oldular.

Kendini ayağa sürükledi. "Bunu Miranda yaptı."

Cassia ona bakmadı. "Lyros gitti, değil mi?" Lio başını öne eğdi. "Onun fikrini değiştiremezdim." "Peki ya Mak?"

Lio bir an için gözlerini kaçırdı, sonra tekrar ona baktı. "Geri kalan silahları yok gitti."

O sarılmış onu kollar etrafında kendisi. Ebedi mangallar ve Koleksiyoncu'nun kahkahası düşüncelerine musallat oldu. "Bunların hepsi benim hatam."

Bir adım daha yaklaştı. "Cassia, tapınakta sana ne oldu?"

İçinden utanç ve umutsuzluk fişkırdı. Bu tür duyguların onun gururlu, güzel Grace'inde yeri yoktu. Buna katlanamazdı.

Bir dahaki sefere Miranda'nın zihnini ellerinde tuttuğunda, onu öldürecekti.

"Sana ne yaptı?" diye sordu.

"Miranda değildi." Cassia'nın sesi tonsuzdu. "Bendim."

"Ne?" Kulakları hâlâ patlamanın etkisiyle iyileşiyordu, zihni hâlâ Miranda'nın saldırısının etkisindeydi. Yanlış anlamış olmalıydı.

Cassia sonunda onunla yüzleşmek için döndü. "Tıpkı kulede yaptığım gibi tapınağın takdirini kazanmaya çalıştım... ama başaramadım."

Bir an için gözlerini kapattı. "Burada denediğimiz ve büyü kalıplarını zorlayan deneyler gibi."

"Tapınağı çok zorladım. Değişen Kraliçe ve Büyücü Kral'ın krallıklarına bıraktıkları tüm büyüün bozulduğunu hissettim. Deniz fenerini ve taş çemberi harabe halinde gördüm. Kule yanıyordu. Ve sonunda anladım. Altı Lustra bölgesi üç kapıya bağlı."

Lio'nun içine soğuk yayıldı. "Üç kere üç. Dokuz düğüm."

"Ebah ve Lucian'ın anıtları kapıları mühürlü tutuyor. Lustra başından beri bizi onlara yönlendiriyor, kapıları kurtarmama yardım etmeye çalışıyor ama..."

"Bizi takip eden kişi Miranda olmalı," diye fark etti Lio. "Ortak büyüünüzü takip ediyor ve onu doğru Lustra bölgelerine yönlendirmemize izin veriyordu. Bunca zamandır Kallikrates'in acil durum planı bu olmalı."

"Ve biz de onunla birlikte oynuyoruz. Benim büyülerimle kapıları açamadığı için, düğümleri yok ederek kapıları kırıyor."

Lio, "Anıtların seviyesini yükseltmek o kadar güçlü büyülerini kırmaya yetmez," diye itiraz etti.

Cassia başını salladı. "Büyüyü yok etmek zorunda."

Anlamak Lio'nun karnına bir darbe gibi indi. "Bu yüzden senin eserlerini istiyor. Büyülere dokunmak ve onları dengesizleştirmek için tamamlanmış bir üçlü odağa ihtiyacı olmalı."

Lio'nun Koleksiyoncu'nun onları Gözetmenleri aracılığıyla kullanabileceğinden hiç şüphesi yoktu, çünkü tüm bunların anahtarı hâlâ ondaydı.

Cassia'nın ilk büyüü.

Omuzları kamburlaştı. "Bu noktada odakları kullanmasına pek gerek kalmayacak. Bir gecede onun için dört düğümü yok ettim. İkinci kapının açıldığını gördüm."

"Hayır." Lio onun kollarını tuttu. "Bunun için kendini suçlayamazsın. Hiçbirimizin anlamadığı güçlü bir büyüün içine atıldın. Ve yolun her adımında öğrenmek için çok mücadele ettin. Doğru olanı yapmak için."

Başını iki yana salladı. "Daha iyi bilmeliydim. Tapınakta çok fazla güce ulaştım. Keşke daha dikkatli olsaydım... Keşke sınırlarımı ve bilmediklerimi kabul etseydim..."

"Cehalet hiç kimseyi güvende tutmadı. Eğer daha fazlasını bilseydik-"

Ellerini havaya kaldırdı. "Daha fazla sır bilmek istemiyorum. Kallikrates'in onları kullanamayacağı bir yerde gömülü kalmaları daha iyi."

"Bu sırlar senin hakkın. Bu güç sizin olmalı."

"Gölgeler Diyarı tarihindeki her kibirli büyücü ve fetihçi savaş lordu oyunlarını haklı çıkarmak için böyle söylemiştir! Onlardan biri olmayacağım, sahip olmam gerektiğini düşündüğüm şey için açgözlülük yapmayacağım, onu elde etmek için arkamda yıkım bırakmayacağım."

Bunun adaletsizliği Lio'nun sihrinin içinde çarpmasına neden oldu. "Senin büyüünü aldığında kalbim kırılmıştı. Ama en azından buna katlanabilirim - onun yüzünden sihrini geri almaya çalışmaktan vazgeçmene. Eğer vazgeçersen, büyüenden bile daha önemli bir parçanı kaybedersin. Bunu senden almasına izin verme."

"Bu senin yapacağın bir seçim değil." Geri .

"Cassia, ne planlıyorsun?"

"Rudhira haklıydı. Orthros'ta tutuklanmak benim için en güvenli yer. Orada olduğum sürece Kallikrates beni başka hiçbir şeyi yok etmek için kullanamaz."

"Sen savaşmadan bu dünyanın daha iyi bir yer olacağına gerçekten inanamazsın."

Lio aralarındaki bağ sayesinde ona ulaştı, onu zihninin ve kalbinin derinliklerine çekti. Kız onun çekimine karşı koydu, pişmanlıkları onun içinde yıkanıyordu.

"Şafaktan önce güvenli bir yere git," dedi. "kadar uzağa gidin. Hücum'un seni kolayca almasına izin vermeyeceğim."

Grace ikinci kez uzaklaştı ve onu geride bıraktı.

CASSIA dünyanın dokusundan kayarak geçti. O anda, kan büyüsünün akıntısıyla et ve ruh arasında asılı kalarak Lustra'nın ulaşamayacağı bir yerdeydi. Sadece Hespera vardı.

Tanrıça, özür dilerim.

Ölümsüz gücüyle masumları koruma görevinde başarısız olmuştu. Ama en çok canını yakan şey, Majestelerine ettiği ebedi yeminde başarısız olmasıydı.

Paradum'daki izin alanı onu ve Knight'ı dünyaya geri çekti. Hedefine sadık kalarak onları bahçesinin ortasına indirmişti. İyi olduğundan emin olmak için ellerini onun üzerinde gezdirdi ve güven vermek için çenesini yaladı. Onu hasta etmeden ya da yol boyunca bir yerlerde kaybetmeden adım attırmayı başarmıştı.

Restore edilen izin alanının gücü topraktan fışkırdı ve onu, hak etmeyen Silvicultrix'i doldurdu. Buradaki tek zaferi onları kurtarmaya yetmemişti. Lustra'nın kendisini başarısızlığa uğratmıştı.

Hislerini kaleye yönlendirdiğinde, kaleyi terk edilmiş buldu. Çevredeki tepelerde de müttefik ya da düşman devriyesi yoktu.

Lio burada değildi. Onu takip etmemişti.

Onun peşinden koşmasını ve kararına her adımda karşı çıkmasını istemiyordu. Onun yanında şehit olmasını da istemiyordu. Ama bir yanı onun gitmesine izin vereceğini hiç beklemiyordu.

Ne planlıyordu?

Tek tesellisi ufukta süzülen ışıktı. Şafak Uykusu onu vurmadan önce pervasızca bir şey yapacak zamanı olmayacaktı.

Ama Lyros yapardı. Rudhira'ya çoktan ulaşmış olabilir. Cassia önce teslim olma avantajını kaybetmişti. Bu yüzden Dava kardeşinin önerdiğinden daha zorlayıcı bir pazarlık yapması gerekecekti.

Pazarlık etmesi gereken tek şey kendisiydi.

Lustra, Hücum'un onu almasına asla izin vermezdi. Vahşi doğada kaybolabileceğinden ve Kalos'un bile onu takip edemeyeceğinden emindi.

Teslim olmasını istiyorlarsa, Lio'nun korunmasıyla ilgili şartlarını yerine getirmeleri gerekecekti.

Şövalye'yi yakınında tutan Cassia, Paradum'dan geçerek eski yatak odasına gitti. Büyüsünü kaybettiği ve Hediye'yi seçtiği yere. Yaklaşan günü engellemek için kırık duvarı bir gül yumağıyla kapattı. Hazır olana kadar hiçbir Hesperine ya da ölümlü onu burada bulamayacaktı.

Biri hariç. Miranda her zaman nerede olduğunu bilirdi.

Cassia yere kıvrıldı ve güllerinin yeterince koruyucu olması için dua ederek uykuya yenik düştü.

LIO sessizliğin içinde yalnızdı.

Deneme kardeşleri ve Majesteleri olmadan, Kan Birliği artık kendini boş hissediyordu. Hayaletler gözlerinin arkasında yükseldi ve onları itmeye çalıştı.

Uzakta.

Düşünmek zorundaydı. Harekete geçmeliydi. Tutuklanmaktan kaçınabildiği sürece Cassia'yı tekrar kaçırma umudu vardı. Ama onu kendisiyle birlikte ikinci kez kaçmaya ikna etmesi gerekecekti.

Miranda'yı kendisi bulacak ve Cassia'nın odaklarını ondan alacaktı. Onları Cassia'nın eline geri verdiğinde, Cassia gücünün ne kadar önemli olduğunu görmek zorunda kalacaktı.

Ama şimdi, şafak sökmeden önce kendisi ve Dame için bir sığınak bulmalıydı. Lustra sığınakları gitmişti, Cassia'nın kolyesi de öyle, portalların anahtarı da.

Eli kendi madalyonuna gitti. Miranda'nın gözden kaçırdığı tek Lustra eseri.

Üç tahta yaprağın üzerine bir kadeh koydu ve kulenin enkazı arasında ilerlemeye başladı. Şansının az olduğunu biliyordu ama yine de onu bir geçide yönlendirecek bir ışık parlamayınca yıkıldığını hissetti. Değişen Kraliçe'nin büyüleri burada gerçekten yok edilmişti.

Cassia'nın öngörüsünün doğru olup olmadığını kendi gözleriyle görmek için diğer Lustra bölgelerini kontrol edene kadar tatmin olmayacaktı. Bir eli Dame'ın üzerinde diz çökerek onları deniz fenerine doğru götürdü.

Artık soğuk olan ve kayalığın bir parçası gibi görünecek kadar kırılmış ve aşınmış taşlara yarı gömülü mangalın yanına indiler. Yamaçtaki geçide doğru havalandı ama geçidin çoktan açılmış olduğunu gördü. Yeraltındaki ayın alanı bir göçüğün altında kaybolmuştu.

Onları en son antik Lustra çemberine götürdü. Ayakta duran taşlar devrilmiş ve çatlamıştı. O günkü korkuları gerçeğe dönüşmüştü. Buradaki büyü Tenebra'nın çatışmaları tarafından bir kez daha tahrip edilmişti.

Ama o savaşıardan daha eskiydi. Ebah ve Lucian'ın üzerine inşa ettiği büyüden bile daha eskiydi. Hulaik büyü burada hâlâ hayatta kalabilir miydi? Ufka endişeli bir bakış atarak kolyesine tekrar kan verdi.

Birden ne yapacağını bildi. Hangi hissin ona yol gösterdiğini bilmiyordu - ayaklarının altındaki bir hışırtı, havadaki bir koku, kalbinin bedenini yırtıcı hayvanların onu beklediği konusunda uyarması. İçgüdülerıyla hareket ederek tanıdığını kollarına aldı ve kırık çemberin içine doğru yürüdü.

Tenebra'nın kışlık tarlaları gözden kayboldu. Taşların ötesinde, gün batımının yakıcı ışığıyla ıslanmış toprakları ve ufukta alev alev yanan ateşi gördü. İmkânsızdı. Ama yine de Lustra'nın gizemli paradigmasında bir şekilde geçmişti.

Lio, bir taşın diğerinin üzerine düştüğü dar bir sığınak buldu. Alacakaranlık yerini şafağa bırakırken Dame'la birlikte gölgelik bir alana girdi.

OceanofPDF.com

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

BİR HESPERINE KALBI

CASSIA çamurdan kurtuldu ve gülden savunmasını indirdiğinde ötesinde hiçbir düşman gizlenmiyordu. Suçluya teslim olmak için yaşayacaktı.

Kontrolü elden kaçtı ve Arzusu onu Lio'nun varlığına ulaşmaya itti. Düşünceleri ve duyguları zihin büyüünün ardında ondan kaçıyordu. Açlığı arttı, kalbi içgüdüsel bir korkuyla daha hızlı çarpmaya başladı.

Ondan saklanıyordu. Bunun tek bir anlamı olabilirdi. Korktuğu gibi, adam tehlikeli bir şey yapıyordu.

Planı her neyse onu gerçekleştirmeden önce, Hücum'un dikkatini çekmesi gerekiyordu. Ama kendi şartlarıyla teslim olacaktı. Yaşlılara uysalca gitmeyecekti. Kendisine kalan küçük pazarlık gücünü korumak için onlara neler yapabileceğini hatırlatması gerekecekti.

Odakları olmadan bunu yapabilir miydi? Belki de bunda da başarısız olmaya mahkûmdu.

Büyüsünün ilk uyandığı yerde duruyordu. Knight bahçenin kenarında bekliyordu, tıpkı bir zamanlar onun bezelye sıralarında çalışırken yaptığı gibi.

Cassia'nın o geceden beri yaptığı her seçim onu bu ana getirmişti. Tüm bunlardan kurtulmuştu. Ne için hayatta kalmıştı? Hespera onu kurtarmış, Yetenek vizyonlarında onu bu yerde yeniden yaratmıştı. Sadece başarısız olması için.

Cassia da Phaedros gibiydi. Hediye'ye layık değildi.

Ama şimdi teslim olursa, en azından asla Kallikrates gibi olmayacaktı.

Oyun onun için bitmişti.

Diz çöktü ve parmaklarını toprağın içine soktu. İradesinin Lustra'ya akmasına izin vererek ona ne istediğini gösterdi. Tıpkı geçen seferki gibi büyüü bir patlama, yaşlıları onun üzerine indirecekti.

İzin sitesi çekmedi. Verdi. Büyü, onun büyüü, içine aktı. O kadar güzel ve o kadar tanıdıktı ki gözleri yaşardı.

Koyu kan ve yemyeşil toprak varlığını doldurdu. Patlama yoktu ama sessiz bir beslenmeydi. İkili büyüü onun içinden geçerek izin alanını aştı ve zihnini Paradum'un ötesine taşıdı.

Lustra ne yapıyordu? İstedığı şey bu değildi.

Zihninin gözünde, Patria'nın altındaki Lustra geçitlerinden akıyordu. Solorum'un kalbinin derinliklerine. Son geçitten önce yıkandı.

Üçüncü kapının içinden bir ses geldi. Sıvı akıntısı. Ellerini rune yazılı panele koydu. Taştaki titreşim kalp atışlarıyla eşleşti.

Kendine baktı. Kan kollarından kapıya doğru akıyordu. Rünleri onu içiyordu.

Cassia gözlerini açtığı anda toprağı ve kendi ellerini gördü. Kollarında kırmızı izler yoktu. Ama yine de kendisiyle bu bahçe ve son kapı arasında akan akımı hissedebiliyordu.

Bu izin bölgesini iyileştirdiğinde, bildiğinden daha fazlasını onarmıştı.

"Bu bir düğüm," diye nefes aldı.

Şüphesiz Kallikrates'in portalları açma arayışında yok ettiği ilk kişiydi. Aynı gece onu da yok etmişti. Ya da öyle olduğuna inanmıştı.

Üçüncü kapıyı onarmıştı. İlk ikisini kırmıştı. İçinde çok fazla iyileştirme ve yıkım yan yana vardı.

"Bunu nasıl yapacağımı bilmiyorum. Hespera bana yardım et, aynı anda nasıl ikisi birden olacağımı bilmiyorum."

Burada Cassia'ya kendisinden başka cevap verecek bir Hesperine yoktu.

Yüzünü kapattı, yanaklarına toprak bulaştı. "Tanrıça, bana yardım et."

Cassia'nın elinde bu kadar çok kan varken Hespera ona kulak verir miydi?

Cassia hâlâ Tanrıça'nın cevap vereceğine inanıyordu. Hatta içinde bir yerlerde Hespera'nın kollarını bir Hediye Toplayıcısına açacağına bile inanıyordu.

Cassia, Miranda'yla birbirlerini affedip affedemeyeceklerini bilmiyordu. Ama Miranda'nın affedilme umudu olmamasına da katlanamıyordu. Çünkü bu, Cassia'nın da şansının tükenebileceğı anlamına geliyordu.

Hespera asla kimseden vazgeçmedi. Onun adına Cassia da vazgeçmedi. Bu Miranda'dan vazgeçmemek anlamına geliyordu. Ya da kendinden.

Cassia yüzünü aylara doğru kaldırdı. Orada oturdu ve ölümsüzlerin ona her zaman verdiği zarafetle ruhunu kendine ve Tanrıça'ya açtı.

Dürüstlikle ve yargılamadan, savaşın her anını zihninde yeniden inceledi. Düşüncelerini alt üst etti ve giderek daha fazla güce ulaşırken hissettiği her duyguyu gözden geçirdi.

Miranda'nın Skleros'un elinde aşağılanmış ve korkmuş bir şekilde ölmesini istememişti. Kallikrates'in korku, zayıflık ve aşkla yoğrulmuş bir kadını daha yok etmesine izin veremezdi.

Onca yıl önce, Miranda yardım için haykırdığında, sadece Kallikrates cevap vermişti. Onu kurtaracak hiçbir Hesperin yoktu. Ta ki şimdiye kadar.

Cassia sevdiği insanları korumak için tapınağı yıkmıştı. Ve hatta nefret ettiği kişiyi bile.

Cassia, Miranda'nın Hesperine'iydi.

"Lio haklıydı," dedi Cassia aylara. Kirli elini göğsüne bastırdı. "Benim bir Hesperine kalbim var."

Önce Koleksiyoncu'nun, sonra da Hespera'nın önünde seçimini yaptığı odayla yüzleşti.

"Asla Kallikrates gibi olmayacağım." Açıklaması Paradum'un sessizliğini doldurdu. "Bu oyunda asla bir Yeni Usta olamayacağım. Hespera, beni zaten her turda olacağım oyun parçasına dönüştürdü. Bir Hesperine errant."

Bir Hesperine errant'ın yeri hücre değildi. O sahaya aitti, kaybolmuş davalar için, onlar artık kaybolmayana kadar savaşmalıydı. Siyah Güller'in yaptığı da buydu.

Mak'ı durdurmak için çok geç olabilirdi ama Cassia denemek zorundaydı.

LIO *büyücüler çemberinin* ÜZERİNDE GEZİNİYORDU. *Ayaklarına kapanarak merhamet dilediler.*

"Tenebra'daki aileler için merhametiniz neredeydi?" diye sordu.

Köylülerin çektiği acıyı bir dalga daha katillerinin üzerine boca etti. Aithourialıların çığlıkları tapınağın yıkıntıları arasında yankılandı. Sonunda, Lio'nun kafasında artık sessizlik yoktu.

En yakınındaki iki büyücü yüzlerini ona doğru kaldırdı.

Chrysanthos elini Lio'ya uzattı. "Bana ne yapacağın umurumda değil.

Beni eve, yeğenimin yanına sağ salım gönderin yeter."

"Lütfen," diye yalvardı Eudias. "Bunu ben seçmedim. Beni bir Aithourian yaptılar."

Lio geri çekildi ama artık çok geçti. Kalp atışları durdu ve sessizlik geri geldi.

Çemberin içinde doğal olmayan ateşlerin uzaktan gelen çıtırtılarından başka ses yoktu. Çılgılık yoktu. Kendi kalbi dışında kalp atışı yoktu.

Lio ne bulacağını bilerek ve korkarak uykusundan çıkmak için mücadele etti. Nihayet hareket edebildiğinde, Dame'ın cansız bedenine uzandı.

Eli otlarla buluştu. Ölmemiştir. Burada değildi.

Kendini barınaklarından dışarı çekerek çemberin etrafına ve tuhaf ovaya baktı. Onu hiçbir yerde göremedi. "Dame? Dockk!"

Onu aramaya devam etti ama bir türlü ortaya çıkmadı. Bu öteki dünyada bir yerlerde kaybolmuş muydu? Bir şekilde doğal dünyaya geri mi dönmüştü? Yiyecek bulabilecek kadar güçlü müydü? Bir düşman tarafından avlanacak mıydı?

Yere yığıldı ve ellerini saçlarının arasına soktu. Bir köpeği bile güvende tutamıyordu.

Lustra'nın onu getirdiği bu yerde yalnızdı. Farkındalığının sınırlarında gezinen Cassia'nın endişesi dışında. Zihninin etrafındaki perdeleri sıkılaştırdı. Düşünceleri şu anda onun için uygun değildi.

Gözlerini kapattı. Bir hata yaptı. Castra Augusta'daki kurbanları tekrar gördü. Sonra tapınaktaki büyücü cesetleri.

Lio yedi insana işkence etmişti.

Sonunda yaptığı şeyin gerçekliği kafasına dank etti. Onların zihinlerinin kutsallığına saygısızlık etmişti. Onlara acı çektirmiş ve bundan zevk almıştı. O, bir Hesperine, bir diplomat, inandığı her şeyi ihlal etmişti.

Peki bu neyi başarmıştı? Ne kurbanlarına ne de kendisine huzur vermişti. Sadece dünyaya daha fazla acı kattı.

Majesteleri onu durdurmasaydı büyücüleri öldürecek. Cassia, güç konusunda kendisine güvenilemeyeceğini düşünüyordu.

Lio ellerine baktı. Hespera'nın ilkelerini yıkmak için bir silaha bile ihtiyacı yoktu. Sadece içindeki zihin büyüüne.

Mak ve Lyros'un o adamlara vermeyeceği Merhameti verdikten sonra kendisine nasıl baktıklarını düşündü. Şiddetin yükünü onlarla birlikte omuzlayacağına söz verdikten sonra kardeşlerine yüklemişti.

Lio gözleri yanana kadar ellerine baktı. Sonunda gözlerini kapadı ve kendi kurbanlarının yüzlerine bakmaya başladı.

Yumuşak bir ses korkunç sessizliği bozdu. Pençeler otların arasında ilerliyordu.

Lio'nun gözleri fal taşı gibi açıldı. Dame çemberin içinden ona doğru koşuyordu.

Bir canlıyı gördüğüne hiç bu kadar sevinmemişti.

"Merhaba kızım," dedi usulca. "Beni endişelendirdin. Nereye gittin?" Kadın durdu ve adamın önüne ölü bir tavşan bıraktı.

Lio eliyle burnunu kapattı. "Acıktın mı?"

Tavşanı ona doğru itti, sonra kulakları dikilmiş ve gözleri parlayarak tüylü kıcının üzerine oturdu.

Lio güldü. Yaptıklarından sonra buna hakkı yoktu. Gülebileceğini de sanmıyordu. Ama Dame'a bakınca, hediyesiyle onu memnun etmeye o kadar hevesliydi ki, içinden o kahkaha geldi, onun gerçek hediyesi.

"Seni kurtardığım için teşekkür etme şeklin bu mu?" Ağzını çekiştiren bir gülümsemeyle elini burnundan indirdi ve parmaklarını ona doğru uzattı.

Onları ısırmadı, sadece burun deliklerini genişletti ve onu kokladı. Çenesi açıldı ve dili dışarı sarktı. Sanki o da gülümsüyor gibiydi.

Biraz daha uzandı. Kız hareket etmedi. Yavaşça, kabarık kulaklarını okşadı ve kuyruğunu sallamaya başladı. Saatler sonra ilk kez içine huzur geldi.

"Teşekkür ederim."

Dame onun yanına uzandı.

Sonra onun sırtını okşadı. "Köpekler koşulsuz sever. Cassia öyle diyor. Birinin bunu hak edip etmediğine karar vermezsin, değil mi? Sadece seversin."

Lio kendisinin ya da büyücülerin neyi hak ettiğini düşünmeyi bıraktı ve bu sakini anı kabul etti. Bir süre sonra Dame tavşana özlemle bakmaya başladı.

"Bu etkileyici bir cinayet," dedirtti Lio kendine. "*Oedann*. Sen çok iyi bir köpeksin. Aslında o kadar iyisin ki tavşanı benimle paylaşmanı bile istemeyeceğim. Her lokmasını kendin yiyebilirsin. Evet, gerçekten yiyebilirsin."

Adam ondan uzaklaştı. Kadın gerildi, sanki ayağa fırlayıp onu takip etmeye hazırdı. Hangi kelimenin onu rahatlatılabileceğini hatırlamaya çalıştı.

"*Soor*. Rahatlayın ve tavşanınızın tadını çıkarın."

Çok uzağa gitmedi ama çitirtıları duymamak için üzerine bir perde çekti. Bir taş parçasına yaslanarak rüya gibi manzaraya baktı.

Cassia, Mak ve Lyros Şimdi neredeydi?

Onları koruduĐunu dűŐűnműŐű. Oysa bu yolculukta verdiĐi kararlar onlar iĐin her Őeyi daha da zorlaŐtırmıŐtı.

Mak'ı silahlarını kullanmaya zorlamıŐ ve Lyros'u geri Đekilmek yerine savaŐmaya itmiŐtı. kűtűŐű de Grace'i bűyűŐűnű kullanması daha da zorlamıŐtı. Orthros inanmazken o sadece onlara ne kadar inandiĐını gűstermek istemiŐtı. Ama onları o kadar zorlamıŐtı ki birbirlerinden ayırmıŐtı.

SavaŐ yoluna o kadar odaklanmıŐtı ki, en Đok ihtiyaĐ duydukları Őey olmayı baŐaramamıŐtı. Mak sinirlendiĐinde onu sakinleŐtiren kuzen. Lyros her Őeyi fazla dűŐűndűĐűnde onu anlayan arkadaŐ. Cassia kendisiyle savaŐırken onu teselli eden sevgili.

Artık kendisine diplomat diyemezdi. Ama savaŐta bile onların barıŐ elĐisi olabilir. Hűlű Siyah Gűller'e inanıyordu.

Dame tavŐanını bitirdiĐinde, neredeyse tereddűt ederek tekrar ona yaklaŐtı. Sanki yol gűstermesi iĐin ona baktı. Tűm hayatı Đok disiplinli geĐmiŐ olmalıydı. Őu anda kendini onun gibi baŐıboŐ mu hissediyordu?

Miranda'yı avlama konusundaki kararlılığı kaybolmuŐtu. Artık tek bir Őey űnemliydi.

Đok fazla űzűr dilemesi gerekecekti ve sonu bir hapishane hűcresinde bitebilirdi. Ama eĐer Đevrelerini tekrar bir araya getirmek iĐin gereken buysa, o zaman bunu . En Đok incittiĐi kiŐiden baŐlayarak: Lyros.

Dame'ın kulaklarını tekrar ovuŐturdu. "Hadi gidip sűrűműzű bulalım."

BİR DAİRE OLARAK

MEDERİ KÖYÜ'NÜN HARABELERİ Lio'nun Lyros'un aurasının onu götürmesini beklediği yer değildi. Lio köyün kapısında kıpırdamadan durdu, kendini ve Dame'ı semantik perdelerle örttü. Sanki kan büyüsü kaşındırıyormuş gibi kendini güçlü bir şekilde kaşdı.

Hissettiği tek Hesperine Lyros'tu. Savaş gerçekten de Patria'yı geride bırakmıştı. Lio, Hücum'a ulaşmadan önce ona ulaşabilirdi.

Lio elini ısırdı ve kolyeye bastırdı. Saldırı gecesı kaçışları olan geçit onun için tekrar açıldı. Havalanarak aşağı indi ama Dame eşikte durakladı.

Ona bir el uzattı. "*Docck docck*. Burası güvenli, söz veriyorum."

Merdivenlerden aşağıya doğru ilerledi ve ona yaklaştı. Adam koridor boyunca aceleyle ilerlerken, kadın da ona ayak uydurmakta zorlanmadı.

Bir kahkaha attı. "Gece koşularında bana katılacak kadar hızlı olan tek yaratık bir tazı olabilir. Sanırım bir kedigil tanıdık edinmemem en iyisi oldu."

Kan kokusunu aldı ve neşesi kaçtı. Lio peçelerini sıkılaştırdı ve koşmaya başladı.

Geçitteki bir sonraki dönemeçte Lyros duvara yaslanmış, uyluğunun etrafındaki bandajı sıkıyordu. Yanık et kokusu kanla karışmıştı.

Dame dondu kaldı, Lyros'a doğru burnunu çekti. Lio bir elini onun üzerine koydu ve yutkundu. "Şimdi Hesperine karşısı duyguların nüksetmesinin zamanı değil. O benim Trial kardeşim. Bizim sürümüz."

Lyros'a biraz daha yaklaştı, sonra tekrar Lio'ya döndü ve ona baktı. Bu onun için çok kafa karıştırıcı olmalı.

Kana bulanmış elini ona uzattı ve kararlı bir şekilde "*Barda acklii*" dedi.

Aurasında hâlâ bir şaşkınlık vardı ama rahatladı. Lio bir nefes verdi. Ellerini kaldırarak Lyros'a yaklaştı ve peçelerini indirdi.

Lyros sıçradı, sonra yüzünü buruşturdu. "Hypnos'un tırnakları." "Kaçma lütfen. Buraya savaşımaya gelmedim."

"Senden daha hızlı koşabilecek bir durumda gibi mi görünüyorum?" Dame, Lio'nun etrafına baktı, sonra sinsice ilerledi.

Lyros bakışlarını kaçırarak duvara doğru yaklaştı. "O yaşıyor. Bu çok hoş. Ama onun yiyecek olarak görmediği tek Hesperine sen misin?"

"Hayır." Lio yere eğildi ve kolunu Dame'a doladı. "Görünüşe göre tatlı bir mizacı var."

"Sözüne güveniyorum."

Dame öne doğru eğildi, Lyros'la neredeyse burun buruna geldi. Lyros kıpırdamadan oturdu.

Sonra onun çenesini yalamaya başladı.

Lyros yüzünü buruşturdu. "Ah, dikenler. Nefesi ölü tavşan gibi kokuyor." "Evet, kahvaltıda yediği şey buydu. Özür dilerim."

"Cassia nerede?"

"Teslim olmak için beni terk etti. Sana ne oldu?"

"Rudhira'yı bulmaya giderken bir akıncı grubu yolumu kesti."

"Bütün bir akıncı grubunu tek başına mı yendin?" Lio bu gece Lyros'un başına neler gelebileceğini düşünmek istemiyordu.

" yukarı. Buraya uyumak ve iyileşmek için geldim. Issız geçitler en iyi seçeneğim gibi görünüyor."

Lio bandajını inceledi. "Bu magefire yarası. Ne kadar kötü?" "Pek iyi değil.

Uyluğumdaki derin damara isabet etti."

"Hespera'nın Merhameti, iyileşmeye ihtiyacın var. Şimdi."

"Büyülü ateşin hayati organlara nüfuz etmesinden önce birkaç saatim daha var."

"Bu Rudhira'ya ulaşmak için savaşımaya yetecek bir zaman değil."

Lyros'un bakışları yarasına kaydı. "Kararlarımı yeniden gözden geçirmek için yeterli bir zaman."

"Bunu biraz iyileştikten sonra yapabilirsin." Lio Lyros'un kolunu omuzlarına doladı. "Gel hadi. Seni oraya tek parça halinde götüreceğim."

Lyros ayağa kalkmak için hiçbir girişimde bulunmadı. "Cassia ve beni Charge'ın gözetiminde takip etmeye karar verdin, değil mi?"

"Hayır. Şifacılar yerine onun kanını tercih ediyorsan seni Mak'a götüreceğim. Sen bana nereye gideceğimizi söyle. Nereye olursa olsun, arkanı kollarım."

Lyros yutkundu. "Beni hiçbir yere götürmek zorunda değilsin, Lio."

Lio tekrar yerine . "Bu konuşmayı kalbine doğru sızan büyülü ateşin olmadığı bir zamanda yapmayı tercih ederim, ama eğer bana ihtiyacın varsa

Şimdi telafi edeceğim. Sana bir özür borçluyum ve kelimelerin yeterli olmadığını biliyorum. Eylemlerimle aramızdaki ilişkiyi düzeltmeye çalışacağım."

"Ne için özür diliyorsun?"

Lio artık bundan çekinmiyordu. Lyros'un gözlerinin içine baktı. "Tapınakta yaptıklarından utanıyorum. O ölümlülere gereksiz yere acı çektirdiğim, seni, Mak'ı ve Cassia'yı buna maruz bıraktığım için çok pişmanlık duyuyorum."

Lyros Lio'nun omzunu kavradı. "Her şey ."

"Bu hiçbir şekilde doğru değil. Savaşta seni dinlemediğim zamanlar da öyle. Seninle bir halkadan biri gibi savaşmak yerine kendi yoluma gittim. Affınızı kazanmak için çaba göstereceğim."

"Hiçbirimiz o büyücülere yaptıklarınız için sizi yargılamıyoruz. Elbette empatimiz Castra Augusta'yı hepimiz için işkence haline getirdi ama hiçbirimiz büyücü değiliz. Senin yaptığın gibi ölümlülerin zihinlerinde dolaşmadık. Tüm bu acının bir yere gitmesi gerekiyor."

"Yapılacak doğru şey bu değildi."

"Hayır, değildi. Bu yüzden senin adına dehşete düştük. Ne yaptığınızı anladıktan sonra nasıl hissedeceğinizi, kendinize nasıl işkence edeceğinizi biliyorduk. Tıpkı şu anda yaptığın gibi."

"Oh," dedi Lio.

Çevresi, o kendini affetmeden önce onu affetmişti.

Boğazındaki yumruyu temizlemeye çalıştı. "Sana minnettarım."

Lyros elini bırakmadan önce onun omzunu sıktı. "Bir akıncı grubundan tek başıma sağ çıkmak da sana her zamankinden daha fazla minnettar olmamı sağladı. O savaş bana neler yapabileceğimi gösterdi. Ve ne olmadığımı. Tapınak da öyle."

"Tapınaktaki stratejileriniz kusursuzdu," diye Lio onu rahatlattı. "Her şeyi planlamıştın."

"Evet, söyledim. Yine de kaybettik." Lyros iç çekti. "Ben de pes ettim." "Seni suçlayamam."

"Aptalın tekiydim." Lyros bacağını işaret etti. "Bu büyücüyle tek başıma savaşırken, her birinizin savaşta verdiği kararları hatırladığım o kadar çok an oldu ki. Beni kurtaran da bu oldu."

"Bu gece asamla uğraşmamın ve büyülerimi savurmamın size nasıl bir faydası olduğunu hayal bile edemiyorum."

"Bana olan inancın yardımcı oldu."

Lio elini Dame'ın firfırının içine kaydırđı. Dame onunla Trial kardeşinin arasına uzandı. Bir süre sonra Lyros bir elini onun sırtında gezdirdi.

"Mak, Cassia ve ben tüm bu yolculuk boyunca kendimizden şüphe duyduk," diye devam etti Lyros. "Bize güvenen tek kişi sendin. Başından beri bize gücümüze inanmamızı ve onu sonuna kadar kullanmamızı söyledin. Bizi en büyük benliğimiz olmaya teşvik ettin. Keşke ben de bize senin kadar güvenmiş olsaydım."

Lio ona kaşlarını çatı. "Aramızda kendine en çok güvenen sendin. Senin liderliğin bizi ayakta tuttu."

Lyros başını salladı. "Bu güven değildi. Korkuydu. Planlamadığım bir sürpriz yüzünden içinizden birinin burada öldürölmesinden korktum. Bu yüzden hepinizi öyle bir stratejiyle bağladım ki zar zor hareket edebiliyordunuz."

"Bizi güvende tutmaya çalıştığını biliyoruz."

"Ama ben bizi güvende tutan insanlardan sadece biriyim. Bir general gibi değil, tıpkı dediğiniz gibi bir halkadan biri gibi savaşmalıydım. Seni dinlemediğim için de aynı derecede üzgünüm."

Lio Lyros'un bileğini kavradı ve tuttu. Bu yolculuk çok şeyi yok etmişti ama Lyros'la kardeşliklerine mal olmamıştı. "Bunun bir hapisane hücresinde mi yoksa savaş meydanında mı biteceğine birlikte karar verelim."

"Dördümüz de."

Lio başını salladı. "Seninleyim."

"Graces'i hapishaneden kaçırmakla işe başlamamız gerekebilir - yine."

CASSIA MAK'IN aurasına odaklandı. Aralarında yakın bir bağ olduğu için ona yaklaşmak zor olmayacaktı ama doğru nişan alması gerekiyordu. Şövalye'yle bu sefer neye doğru ilerlediklerini bilmiyordu.

Adımını attı ve dar bir çıkıntının üzerinde dizlerine kadar kara gömüldü. Knight'ın geniş pençeleri çok fazla batmadı ama arka bacakları uçuğunun kenarına doğru kar yığınının altına kaydı.

Cassia kollarını ona doladı ve ikisini de uzun düşüşten uzaklaştırdı. Bir çamur ve taş yığınının içinde yere yuvarlandılar. Yukarıya, bir mağaranın ağzına baktı.

"Cassia?" Mak içerideki karanlıktan tısladı.

Grace kuzeninin sesini duyunca Knight kuyruğunu sallamaya başladı. "Seni buldum," dedi rahatlayarak. Başını bile zedelememişti onun koğuşları.

"Bir Stand devriyesi sizi görmeden buraya gelin!"

Onu kayadaki yarığın derinliklerine çekti ve Knight da peşinden içeri girdi. Gözleri anında alıştı ve mağaranın arka tarafında haysiyetsiz bir yığın halinde duran silahları gördü.

İyileşene kadar çürük kalçasını ovuşturdu. "Umbral Dağları'nda mıyız?"

"Evet." Mak dışarı baktı, sonra girişin üzerine ağır bir kaya yuvarladı. Peçe büyüğü saklandıkları yeri mühürledi. "Burada olamazsınız. Nike'ın demirhanesine ulaşmalıyım ve şimdi yakalanmamak iki kat daha zor olacak."

"Gizlice geri dönmeye mi çalışıyorsun?"

"Adamaları eritebileceğin tek yer orası," dedi, sanki kız çok kalın kafalıymış gibi. "Ama artık oraya adım atamıyorum, yaşlılar kilitlemiş olmalı. Beni bundan vazgeçiremezsin ve bunu denemene ayıracak vaktim de yok. Alkaios ve Nephalea'nın bu bölgedeki devriyesi yarım saat içinde sona erecek ve o zaman gitmem gerekecek."

Yani fikrini değiştirmek için sahip olduğu tek zaman buydu. Ellerini havaya kaldırdı. "Beni dinleyin. Tek istediğim bu. Yarım saat içinde, eğer hâlâ silahları yok etmenin doğru olduğunu düşünüyorsan, o zaman gitmene izin vereceğim."

"Diplomatik oyunlar için çok yorgunum Cassia." Oturdu ve sırtını duvara yasladı. "Ama yine de söyleyeceğini söyleyeceğini biliyorum, o yüzden bitir şu işi."

"Bu bir oyun değil, Mak!"

Ayıldı. "Özür dilerim. Kötü kelime seçimi."

"İnsanların hayatlarıyla oynamıyoruz. Onları kurtarmaya çalışıyoruz. Ben de bunu görmeni sağlamaya çalışıyorum." Sırtını onun yanına yasladı. "Şu anda nasıl hissettiğini biliyorum. Eğer kendi hataların için kendini dövüyorsan, bir de benimkileri duyana kadar bekle."

Ağzının bir tarafı kalktı. "Buraya gerçekten bu yüzden mi geldin? Graces'larımız için her şeyi nasıl mahvettiğimiz konusunda birlikte sızlanalım diye mi?"

"Ve korkunç Arzumuz ve çektiğimiz acıların nasıl kendi suçumuz olduğu hakkında dertleşmek için."

"Biraz sempatiye hayır demem."

Omzunu onun omzuna yasladı. "Tapınağın neden alevler içinde kaldığını bilmek ister misin?"

Kaşlarını kaldırdı.

"İçindeki büyüleri karıştırdım," diye itiraf etti Cassia.

Mak alçak bir ıslık çaldı.

"Ve onu kendi suratında paramparça ederken, bağlı olduğu diğer tüm büyüleri gördüm. Deniz feneri, taş çember ve kule de yerle bir oldu. Lio ve benim kurtarabildiğimiz tek şey köpeklerdi."

Mak'ın yüzü düştü. "Ah, Cassia. Çok özür dilerim." "En kötü kısmı bu değil."

"Nasıl daha kötü olabilir ki?"

Kollarını dizlerine doladı. "Tüm bu alanlar kapıları kapalı tutan büyüün düğümleri. Geriye sadece bir portal kaldı."

Gözlerini kocaman açarak ona baktı. Sonra da İmparatorluğun on kardeş eyaletinde yasadışı olan bir küfür savurdu.

"Katılıyorum," diye yanıtladı Cassia. "Ama sorun değil."

Gülerken sesi çatallaştı. "Bütün bunlar nasıl doğru olabilir?"

"Paradum'da neler olduğunu düşün."

Bir an durakladı. "da bir düğüm, değil mi?" Cassia başını salladı.

"Kallikrates onu çoktan kırdı. Bu da dışarıda bir yerlerde üçüncü kapıyı kapalı tutan tek bir site anlamına geliyor. Ama..."

Ona gülümsedi.

Yavaşça gülümseyerek karşılık verdi. "Paradum'u iyileştirdin." "Benim için dövdüğün hançerle."

Mak başının arkasını ovuşturdu ve bir nefes verdi. "Önümüzdeki bir saat içinde kapıdan sayısız yıkım gelmeyeceğini bilmek güzel. Ama bu silahlarla ilgili hiçbir şeyi değiştirmiyor. Bunun yerine seninkini masum bir bahçe küreği olarak yeniden güçlendirebilirdim ve izin verilen bölgeyi iyileştirmek için işe yarardı."

"Miranda şu anda hala elinde olurdu ve masum bahçe aletleriyle ne kadar zarar verebileceğini zaten biliyorsun."

Ürperdi.

"Mesele silahlar değil, Mak. Mesele onlarla ne yaptığımız." "Thorns, şimdi de Lio gibi felsefe yapacaksın, değil mi?" "Hayır. Şiddetle ilgili büyük soruların hiçbirine verecek cevabım yok.

mücadele ediyoruz. Ama şunu biliyorum. Hesperinler her zaman sorgulamaya devam eden sapkınlardır."

Cevap vermedi. Şimdi onun dinlediğini düşünüyordu.

"Bir Vekilharç olarak, hayatınız boyunca halkımız için bu soruları taşıdınız. Cevaplarımız olmasa da savaşmaya devam ediyorsunuz. Hala

merhametsiz bir yolda merhamete inanın."

"Cevaplar olmadan savaşmak. Karanlıkta Tenebra'nın etrafında dolanmamızı iyi tanımıyor."

Kalbini işaret etti. "Lyros, Lio ve ben kalp yaralarımızı kesinlikle hata yapmaktan aldık ama sen almadın. Lustra'nın bunu sana neden verdiğini düşünüyorsun?"

Savaş cübbesinin altında saklı duran yara izinin bulunduğu göğsünü ovuşturdu. "Onlar senin ataların. Benim için tercüme ediyorsun. Lio bunun bir onur işareti olduğunu söylerken haklı mıydı?"

"Evet. Sanırım size doğru şeyi yaptığınıza dair bir işaret verdiler."

Düşünceli görünüyordu. "Lustra'nın kan dökme konusunda biz ölümsüzlerden kaçan bazı bilgelikleri var gibi görünüyor. Kurtlar zevk ya da zalimlik için şiddet uygulamazlar. Sadece hayatta kalmak için. Ve bir şekilde yeniden doğmak için."

Cassia Paradum'daki yeniden doğuş alanını düşündü. Büyü şimdi yaralarından önce olduğundan daha güçlüydü. Tıpkı onun gibi. "şimdi kim felsefe yapıyor?"

"Sunbind it, siz parşömen kurtları bana bulaşıyorsunuz."

"Ve siz savaşçılar kesinlikle bize de bulaştınız." Lio'nun asasını kucağına çekti. "Rosethorn'u Miranda'dan kurtarmaya ne dersin, böylece kılıcım bir kez daha hakkın tarafına hizmet edebilir? Bir fikrim var."

Mak onun saçlarını karıştırdı. "O zaman bir Cassia planı daha deneyelim."

LUSTRA'NIN KALBI

LIO zihnindeki perdelerin yavaşça düşmesine izin verdi. Hayaletler kıpırdadı.

Cassia'nın varlığı aralarındaki bağı girerek diğer her şeyi bastırdı. *Beni bir daha asla böyle dışlama.*

Öfkesi çok güzeldi. Endişesi bile rahatlatıcıydı.

Lyros kıs kıs güldü. "Yüzünde yeni kabul edilmiş bir ifade var."

"Ne kadar aptalmışım." Lio gözlerini kapadı ve Cassia'nın duygularının tadını çıkararak başını duvara . Onun özleminin yakıcılığından zevk almaması gerekiyordu ama temel bir parçası zevk alıyordu. Ona duyduğu açlık çok iyi hissettiriyordu.

? diye sordu.

Lyros ile.

Şimdi şaşkınlığı aralarındaki bağı yansıyordu. *Teslim mi oldun?*

Hayır. O da bilmiyordu. Seninle ve Mak'la bundan sonra ne yapmamız gerektiğini konuşmak istiyoruz. Tek istediğimiz bu. Bir topluluk olarak karar vermemiz.

Kadının rahatlaması onu tepeden tırnağa ısıttı. *Mak'ı buldum ve senin için silahlarını aldık.*

Lio gözlerini açtı, yüzüne bir gülümseme yayıldı. "Görünüşe göre Mak ve Cassia da bazı kararları yeniden gözden geçirmiş."

"Onunla birlikte mi?" Lyros'un sesi şimdiki ağızdan ölüyormuş gibi çıkıyordu. Lio endişeyle kaşlarını çatı. "Mak sana söylemedi mi?"

Lyros başka tarafa baktı. "Bir zihin büyücüsü olmayabilir ama düşüncelerini engelleme konusunda herkesten daha inatçı olabiliyor. Onu incittim."

"Seni de incitti."

"Artık bunun bir önemi yok. ?"

Lio bu soruyu düşünür düşünmez Cassia nerede olduğunu hayal etti.

Lio tereddüt etti. *Bunun iyi bir fikir olduğuna emin misin? Bizi burada güvende tutabilirim.*

"Onlarla Paradum'da buluşmamızı istiyorlar." Lio Lyros'a elini uzattı ve bir havaya kaldırma büyüsü yaptı.

Yüzü gerilmiş olan Lyros, Lio'nun ona yardım etmesine izin verdi. "Umalım da geçen seferkinden daha iyi geçsin."

Lio, Graces'lerinin auralarına odaklanarak her ikisini de büyüyle adımladı.

Kanlı Ay Cassia'nın bahçesinde parlıyordu. Kâbuslarının sahnesi bir rüyaya dönüşmüştü. Siyah gülleri yeri ve duvarları kaplamıştı ve toprak onun kan büyüyle doluydu. Burada, kollarında dönüşen yeni hediyesi onu bekliyordu.

Onun yanında, Mak Lyros'a doğru yürümeye başladı. Lyros elini kaldırdı.

"Ben iyiyim."

"Öyle değil," dedi Lio. "Damarlarında magefire var."

Cassia'nın nefesi kesildi. "Ne kadar kötü?"

Lio'nun bir cevabı yoktu. Mak, Lyros'u kollarının arasına almadan önce bir cevap beklemedi. Grace'e bir bakış attı ve Lyros gelinin taşınmasına itiraz etmedi. Bunun yerine kollarını Mak'ın boynuna doladı.

Cassia onu takip etmelerini işaret etti. "Onu içeri getirin."

Lio o çilli eli her yerde takip ederdi. Büyüsü titreşti ve ayaklarının dibindeki zemin yarılıp bir merdiven ortaya çıktı. Mak, Lyros'la birlikte aceleyle aşağı indi.

"Burada portallar mı var?" Farkına varmak Lio'nun tüylerini diken diken etti. "Bu bir düğüm."

Cassia başını salladı ve aurasında umut vardı.

Lio onun önünde duraksadı. Ona dokunmamak için parşömen kutusunu kavradı.

Bakışları Dame'a kaydı. "Onu sen kurtardın."

"Onun beni kurtardığını söyleyebilirsin."

Lio'nun arkasında tereddüt eden Dame, kulaklarını dikerek başını Knight'a doğru eğdi.

Ona doğru kokladı ve kuyruğunu salladı.

Cassia onları derin ve dar bir mağaranın duvarı etrafında dönen basamakların bulunduğu geçide götürdü. Köpeklerle birlikte aşağı indiler ve bir yeraltı deresinin yanında Mak ve Lyros'a katıldılar. Büyü ile aydınlatılmış meşaleler kıyıda sıralanmış, gölgelerini su kenarında yetişen eğrelti otlarının üzerine düşürüyorlardı. Rünlerle yazılı kemerler karanlığa doğru uzanıyordu.

Mak, Lyros'u kalın bitki halısının üzerine yatırdı. Lio kuzenini hiç böyle görmemişti, sessiz ve solgun. Bileğini uzatmadan önce Lyros'un yarasını hızlıca muayene etti.

Lyros oturur pozisyona gelmek için mücadele etti. "Konuşana kadar içmeyeceğim."

"Kanayan dikenler, Lyros!" Mak sonunda konuştu. "Ölmene bir saat kaldı ve sen *konusmak* mı istiyorsun?"

"Özür dilemek istiyorum."

Mak bileğini Grace'e doğru salladı. "Şu anda özür dilemenin benim için bir önemi olduğunu mu sanıyorsun? İç!"

"Lyros," diye araya girdi Lio, "şimdi zamanı değil!"

Cassia yaralı Dava kardeşine ters ters baktı. "Hani 'aptalca fikir ayrılıkları yüzünden çekimserlik yoktu'?"

"Mak'ın silahlar konusunda kızgın olmadığımı bilmesini istiyorum."

Mak elini yumruk şeklinde kıvırdı. "Buna hakkın var. Bana bunu yapmamamı söyledin ve ben bir aptal gibi davranıp dinlemediğimde yine de beni destekledin. Kimse Majestelerinden bundan daha fazlasını isteyemez."

"Evet," dedi Lyros. ". Kararlarına güvenmemi isteyebilirsin. Bu konuda bile."

"Bana güvendiğini biliyorum. Bana her zaman en iyi sezgilere sahip olduğumu söylersin. Ama mantıklı olan sensin."

"Ben de en az senin kadar sık yanıliyorum."

Mak arkasına yaslandı. "Bu yüzden mi bizi verme fikrini değiştirdin? Gerçekten silahlar konusunda haklı olduğumu mu düşünüyorsun?"

"Ayrılma sebebimle aynı sebepten geri döndüm. Sana en az acı verecek şeyi yapmaya çalışıyordum."

Mak'ın yüzü kızardı ve duygularının üzerindeki perdeler kalkmaya başladı. "Tanrıça aşkına, neden benim suçlarımdan dolayı tutuklanırsan daha az incineceğimi düşündün?"

"Tapınaktaki suçluluğunu hissettim. Miranda'nın dövdüğün hançerle yapacağını hayal ettiğin her şeyi gördüm. Kendine işkence ediyordun. Bunu durdurmak için her şeyi yapardım. Ve buna bir son vermek için aklıma gelen tek yol bizi ihbar etmektir."

Mak yutkundu. "Bu şimdiye kadar bulduğun en aptalca stratejiydi. Gidişini izlemek... çok acıttı."

"O zaman neden bana gitmemi söyledin? İki kere mi?" Kelimeler Lyros'un ağzından fırlamış gibiydi ve sonra pişman olmuş gibi yüzünü ovuşturdu.

Sessiz bir anlaşmayla Lio ve Cassia hiçbir şey söylemedi. Eğer bu konuyu konuşmak Lyros'un ihtiyacı olan tedaviyi kabul etmesini sağlayacaksa, araya girmeye cesaret edemediler.

Mak uzandı ve Lyros'un karışmış saçlarına dokundu. "Biliyorsun, ben sadece seni yaptıklarımın sonuçlarından korumaya çalışıyordum. Her şeyi doğru şekilde yaptınız. Hiçbir şeyde devrim yapmak istemedim ve

Orthros'ta iz bırakmak için buna ihtiyacın yoktu. Tanrıça, sen Stand'ın gördüğü en iyi savaşçısın. Konuşmalarınız için o kadar çok çalıştıktan sonra, bir şeyler kanıtlamaya çalışarak sizin için her şeyi mahvettim."

"Kanıtlayacak bir şeyin olduğunu mu düşünüyorsun?" Lyros başını iki yana salladı. "Mak... sen doğuştan yeteneklisin. Sen Stand için yaratılmışsın. Tek istediğim bu konuşmalara senin kadar layık olmaktı."

Mak'ın ağzı bir karış açık kaldı. "Böyle mi düşünüyorsun?"

"Bana nasıl yumruk atılacağını gösterdiğin ilk andan beri böyle hissediyorum."

"Beni her zaman daha iyi bir savaşçı yapan sensin. Daha iyi bir insan."

"Mak'ı beladan uzak tutan iyi etki." Lyros espriz bir kahkaha attı. "Ailenin verdiği bu etiketi benimsedim. Bana ihtiyaç duyulduğunu hissettirdi sanırım. Sanki aileye faydalı bir şey getirmişim gibi."

Mak ona baktı. "Yararlı olman gerektiğini mi düşündün?"

"Hırsız bir çocuktan ve suçlu bir sanatçıdan daha yararlı. Bu yüzden sizi en cesur fikirlerinizden etkiledim ve çiğnenmesi gereken kuralları çiğnemenizi engelledim. Çünkü ben de bir şeyler kanıtlamaya çalışıyordum."

Mak ellerini tekrar saçlarının arasından geçirdi. "Sen benim Grace'imsin ve hissettiğini bilmiyordum. Tanrıça. Hiç aklıma gelmemişti. Aramızdaki en iyinin sen olduğu bana her zaman çok açıktı."

"Hiç de objektif değilsin."

Mak hayal kırıklığına uğramış gibi boğuk bir ses çıkardı. "O kil yığınının neden evimizde tuttuğumu sanıyorsun?"

Lyros ofladı. "Böylece benimle bu konuda dalga geçebilirsin."

"Neden seninle alay etmeyi sevdiğimi sanıyorsun? Senin korkunç sanat denemelerine her baktığımda bu beni mutlu ediyor. Eğer usta bir sanatçı olsaydın, benimle birlikte Vekilharç olmazdın."

"Yapardım."

"Ve sonra seni iyi olduğun bir şeyden uzaklaştırdığım için kendimi suçlu hissederdim. Ama yapmadım. Senin bir savaşçı olman gerekiyordu."

Lyros gülümsedi. "Benim üzerimde iyi bir etkiniz oldu."

"O zaman beni dinle. Hiçbir şey kanıtlamak zorunda değilsin. Sen kendi başına konuşmaya layıksın. Ama başka bir nedene ihtiyacın varsa, sen benim Grace'imsin. Bana aitsin."

Lyros Mak'ı daha yakına çekti. "O sert kafana tekrar girmeme izin ver, sanırım sonunda buna inanacağım."

Mak'ın içindeki gerginlik azaldı. Lyros'un gözleri odaklanmadı ve bir iç çekti. Dışleri kınından çıktı.

Mak omzunun üzerinden Lio ve Cassia'ya işaret ederek, "*Onu yakaladım,*" diye bağırdı.

Lyros iyi olacaktı. Şu anda ihtiyacı olan şey, Majesteleri'yle geçireceği zamandı. Mak'ın peçe büyüğü mağaranın üzerine düşerken, Lio ve Cassia kemerlerden birinden geçtiler.

Uzun bir geçit boyunca akıntıyı takip ettiler. Artık yalnız olduklarından, Özlemi boşluğu dolduruyor gibiydi. Ama henüz ona uzanmamıştı. Dame ona yakın dururken, Şövalye Cassia'nın önünde ilerledi.

Cassia durduğunda fazla uzaklaşmamışlardı. Lio'ya döndü, söylenmemiş sözler düşüncelerinde yükselip alçalıyordu. Bu sefer zorlamadı. Cassia ne kadar isterse o kadar bekleyecekti.

Dame aralarındaki mesafeyi kapatarak parmak uçlarında Cassia'ya doğru ilerledi.

"Merhaba güzel bayan," diye mırıldandı Cassia, elini uzatarak. "Sizi ayakta gördüğüme ne kadar sevindim."

Dame onu bir süre kokladıktan sonra elini yaladı.

"Ne kadar tatlısın, değil mi?" Cassia diğer elini Knight'a uzattı. "Gel de Dame'la doğru dürüst tanış, sevgilim. *Barda acklii.*"

Dame olduğu yerde kaldı, temkinliydi ama Knight tırısla ona doğru geldi çok geçmeden birbirlerinin etrafında dönmeye, birbirlerinin kuyruklarını koklamaya başladılar.

Sürü hakimiyeti için agresif bir duruş yok mu? Lio şakağını ovuşturdu. Ya onun kanı Dame'ın av köpeği içgüdülerini mahvetmişti ya da Dame savaşa zorlanmış en dost canlısı köpekti.

Knight hızla uzaklaştı, sonra durdu ve omzunun üzerinden Dame'a baktı. Dame ona doğru bir adım attı ama Lio'nun menziline çıkmadı.

"Ona görevde olmadığını nasıl söyleyeceğim?"

diye sordu. Cassia gülümsedi. "*Soor obett.*"

Dame hareket etmedi. Lio onu okşadı. "Git bir köpek ol. *Soor obett.*"

O bu sözleri söylediğinde, tanıdığı Şövalye ile kovalamaca oynamak için fırladı. Derenin kenarı boyunca yarıştılar ve boğuşular. Küçük bir ışık kabarcığı Lio'nun göğsünü doldurur gibi oldu. Suçluluk duygusu onu söndürdü.

Cassia elini ona uzattı, gözlerinde bir soru vardı. Elini kirli hissetti. Ama eğer Cassia dokunmak istiyorsa, o da dokunacaktı. Adam elini Cassia'nın elinin içine soktu ve Cassia elini sıkıca tuttu.

Kadın onu ileriye doğru götürdü, bir amaç uğruna hareket ediyordu. Uzaklara gittiler, köpeklerin mutlu havlamaları yankılandı. Ne kadar derine giderlerse, büyüğü o kadar yoğunlaşıyordu.

etraflarında büyüdü. Geçit başka bir mağaraya açıldığında, Lio şaşkınlık içinde etraflarına baktı.

"Burası izin kalbi." Cassia'nın sesi kısılmıştı.

Dere, yıldızlı büyü ışıkları altında parıltıyan bir havuzda son buluyordu. Lustra büyüü burada o kadar yoğundu ki sanki içinde yüzüyorlarmış gibi hissetti. Etrafında akan her akıntı Cassia'nın kan büyüüyle titreşiyor, onu çifte gücünün içine çekiyordu.

Kadim bir el mağaranın içini kıvrımlı duvarlar, zarif kemerler ve dikili taşlar gibi sütunlarla oymuştu. Çatlaklar her yüzeye kazınmış rünleri bozmuş ve megalitlerin parçaları yere düşmüştü. Ama bu kutsal mekânın neredeyse çökmek üzere olduğu her yerde şimdi siyah güller yetişiyor, hasarı dolduruyor ve destekliyordu.

Aplikler sanki bir zamanlar büyüü ateşle yanmışlar gibi kararmışlardı. Lio parmaklarını en yakındaki büyü ışığında gezdirdi ve başladı. "Bu benim büyüüm."

"Sen de artık buranın bir parçasısın. Sana göstermeme izin ver."

Aralarında dönen büyü ve duygu akıntılarına kapılan Lio, Birliklerinin içine gömüldü. Bu yerden sayısız damarda büyüler akıyordu ve Cassia onların kalbiydi. Cassia, Lio'nun zihnini kalıpların arasından geçirerek hâlâ ayakta duran tek kapının eşğine yönlendirdi. Onun kanı ve onun ışığı geçitteki rünlerin izini sürdü.

Gözlerini açtığında kollarını onun boynuna dolamış, ağzını onunkinden kıl payı uzakta buldu. Zarafetine her zamankinden daha fazla hayranlık duyarak ona baktı. "Başardın Cassia. Üçüncü kapıyı iyileştirdin."

Önce adamın alnını, sonra yanağını çizdi. "Benim gücüm bizi kurtarabilir, tıpkı senin her zaman inandığın gibi. Kallikrates'i durdurma umudu olan tek kişi benim. Ama bunu sensiz yapamam."

"Vermek zorunda olduğum her şey senin, şimdi ve her zaman. Ama seni bir daha asla zorlamayacağım. Bunu senin için zorlaştırdığım için özür dilerim."

Başını iki yana salladı. "Beni zorlamıyordun. Benim için savaşıyordun. İhtiyacım olan şey buydu."

Günahlarının ağırlığı hafifledi. Pek çok hata yapmıştı ama bunu yapmamıştı. Hâlâ Lütuf'un neye ihtiyacı olduğunu anlamıştı.

Yüzünü onun göğsüne yasladı. "Sen haklıydın. Korkum neredeyse bana sihrimden bile daha önemli bir şeye mal oluyordu. Gücüme. Tüm fani hayatımı kralın yapabilecekleri yüzünden harekete geçmekten korkarak geçirdim. Bu

Kallikrates yüzünden gücümü sonsuza dek feda etmek çok daha kötü olurdu."

"O zaman sonsuza dek savaşmaya devam edeceğim."

"Lütfen. Senden çok şey istemiyorsam, savaşmaya devam et. Kendim için savaşmayı bıraktığımda bile. Korkum yüzünden bir parçamı kaybediyordum. Elimden kayıp giderken o parçama tutun."

Ona daha sıkı sarıldı. "Asla , Majesteleri."

Kollarını ona doladı. Verdiği söze rağmen, sanki kız onun parçalarını bir arada tutuyormuş gibi hissetti.

"Tapınakta..." Devam edebilmek için bir nefes daha almak zorunda kaldı. "Beni durdurduğunuz için teşekkür ederim."

Hiçbir şey söylemeden onun sırtını okşadı. Sözlerini söylemesine izin vermesinden memnundu.

"O adamları benim onlara yapacağım şeyden kurtardın." "Seni kurtarmak için yaptım."

"Biliyorum." Yüzünü onun saçlarına bastırdı.

Tekrar konuştuğunda sesi kalındı. "Seni bu suçluluk duygusundan kurtaracak kadar erken durduramadım. Çok özür dilerim."

"Sonuçları bana aittir."

"Hayır." Elleri adamın sırtında sıkılaştı. "Artık her şeyi birlikte taşıyoruz. Söz ver bana."

Adam cevap vermeyince ona baktı, bakışları sertti. "Seni asla yargılamayacağım ya da senden utanmayacağım. Beni bu şekilde kabul ettikten sonra olmaz. Seninle birlikte yüklerini taşımak ve iyileşirken sana sarılmak için buradayım."

İçinden bir ah çekti. "Tanrıça, seninle kutsanmak için ne yaptım ben?"

"Sen beni sevdin. Şimdi benim seni sevmeme izin ver. Bana söz ver."

Parşömen kutusuna ulaşabilecek kadar ondan uzaklaştı. Çökmüş kapağı kaldırdı ve korumalı silindirin içinde sakladığı şeyi çıkardı.

Yemin kupasını ikinci kez ona sundu. Nefes nefese kaldı.

"Yanımızda mı getirdin?"

"Bunun dışında her şeyi geride bırakabilirim." Her iki elini de bardağın etrafına sardı. "Tüm sözlerimi aldın."

Elini ısırıldı ve kanını bardağa sıktı, sonra da dudaklarına bastırdı. Taze içkiyi soğumadan yuttu. Bir yankı

Kadının gücü adamın içine işledi ve bu tadın uyandırdığı susuzluk karşısında adam inledi.

Kadehlerinin üzerinden bileğini onun için açtı. Kadın izledi, dişleri kınından çıkmıştı. Bir elini saçlarına gömerek adak kanını dilinin üzerine döktü. Kadın sertçe yutkundu, adamın kanı ağzının kenarından akıyordu.

Yerdeki bir sarsıntı destek için birbirlerine tutunmalarına neden oldu. Havuz çalkalandı ve gülleri bacaklarına doğru iz bıraktı.

Dizleri bükülerek haykırdı. Adam onu kendine doğru çekti ve yukarıda tuttu. Ona ne olduğunu sormadan, güç Birlikleri'ni sular altında bıraktı ve ona kanallık modellerini gösterdi.

Büyü, izin verme alanından, onun aracılığıyla çalkalanıyor ve saf, güçlü bir sel halinde avowal kupalarından taşıyordu.

Akıntı onu içine çekti, her tarafını yıkadı. Uyarılma ona çarptı ve vücutlarını birbirine bastırarak inledi.

Onunla buluşmak için ayağa kalktı ve ağzını onunkine yapıştırdı. Karışan kanları karanlık yerlerin ve parlayan ışığın tadındaydı.

Cassia, bu düşündüğüm anlama mı geliyor? Yemin kupamız... Üçüncü odağım. Oh, Lio. Başından beri buradaydı. Onu benim için yaptın. Onu bizden yaptım.

Seni sevmeme izin ver, dedi tekrar, boğazından aşağı sert öpücükler bırakarak. Başını geriye doğru eğdi, *evet.*

Savaş lekeli cübbesini üzerinden sıyırdı. Sonunda ateşin kokusu kafasından silindi ve kızın güllerinin ağır tatlılığı ona ulaştı. Cübbesini omuzlarından aşağı çekerek tenini yaladı. Açlığının keskin, zengin tadı dişlerini aşağı indirdi. Kadın elbiselerini aşağı doğru çekti ve adam elleriyle çıplak tenini kovaladı, avuçlarını göğüslerinin üzerinde gezdirdi.

Güllerin arasında diz çökmek için onun elinden kurtulduğunda kumaş ve yapraklar hışırdadı. Bir elini ona doğru uzattı. Adam onun kendisini aşağı çekmesine izin verdi.

Onu siyah çiçeklerin arasına yatırdı ve ellerini üzerinde gezdirdi. Nabzını dinlerken gözleri kayarak kapandı. Ölümden bıkmıştı artık. Tek istediği onun içindeki yaşamdı.

Avowal fincanını onun gevşek tutuşundan aldı. Adam gözlerini açtığında kadının bileğini ısırıldığını gördü. Kanı berrak kadehe sıçradı ve onu bir kez daha kırmızıyla doldurdu. Kadının büyüünün akımı içinde kabardı ve ağzı sulandı.

Kadın bacağına adamın üzerine kaydırırken, adam da kadının kalçasının iç kısmındaki çil izlerini okşadı. Onun üzerine binerek fincanı eğdi, kanı göğsünden aşağı ve göğüslerinin üzerine döküldü. Kıpırmızı akıntı çakıllı meme uçlarının etrafından ayrılıyordu.

Elini göğsüne götürdü ve kanda yavaş daireler çizdi. Dirseklerinin üzerinde yükselen adam, dişleri zonklayan bakışlarıyla onun hareketlerini takip etti. Burun deliklerini genişletti. Kadın kanlı göğüs ucuyla oynarken, adam onun zevkinin kokusunu aldı.

Eğildi ve adamın göğsünü ağzına almasına izin verdi. Adam inledi, yumuşak kıvrımdaki kanı yaladı ve gergin tepe noktasından başka bir tat emdi. Daha fazlasına susayan adam, diğer göğsünden düşen damlacıkları yakaladı.

Kadın geri çekildiğinde, adam ona dokunmak için uzandı ama kadın elini yakaladı. Dişlerini bileğine geçirdi ve adam memnuniyetle homurdandı. Göz kapakları ağırlaştı ve boğazı çalıştı ama kısa süre sonra kanını kadehe eklemek için ağzını geri çekti.

Fincanın tamamını vücudundan aşağı döktü. Şimdi parmaklarını göğüslerinin arasında gezdiriyor, gövdesinden aşağıya doğru iniyor ve kalçalarının tepe noktasının hemen üzerinde tenini onun kanıyla boyuyordu.

Bu manzara onun en derin içgüdüsünü açığa çıkardı. *Benimkini.*

Bardağı tekrar doldurmak için bileğini açtı. Onun için bütün gece böyle kan akıtabilirdi. Bu kez kanını adamın çıplak göğsüne ve gövdesine sıçrattı. Sıcak lekeler onun ve kendisinin yüzüne sıçradı.

Gözleri parlayarak ağzını adamın kalbine doğru indirdi. Ziyafetini onun teninden yalarken boğazında küçük inilti çıkardı. Dişlerinin göğüs ucunu sıyrması onun tıslamasına neden oldu.

Her seferinde bir lokma olmak üzere onu yavaşça yuttu. Dili onu zevkten serseme çevirdi. Burada sessizlik yoktu, kadının hızla atan nabzı büyüünün ritmini tanımlıyordu.

Kalbi daha hızlı atıyor ve Arzusu göğsünün içinde çarpıyordu. Kadının yükselen büyüü adamın tenini karıncalandırıyor, arzusunu daha da artırıyordu. Bu kanlı tapınma sadece iştahlarını kabartıyordu. Vücudu tanrıçasını doyurmak için ağrıyordu.

Onun dile getirilmemiş arzusuna cevap olarak, vücudunda yukarı doğru hareket etti. Ziyafetlerini dudaklarından öptü ve kadın açlıkla ona açıldı. Adam onu sırtüstü yatırdığında, kadın onun altına doğru eğildi, vücutları ıslak ve sıcak bir şekilde birbirine süttü. Kadın öpücüğün içinde kaybolurken, adam parmaklarını fincandan çözdü.

Adam onu havaya kaldırdı ve kadın nefes nefese kaldı. Kalçasının iç tarafını öpmek için geri çekildi. Buradaki güçlü damarın akışını hissettiğinde, dişlerini derinlere batırdı ve onun boğuk haykırışının tadını çıkardı.

Bardağı ısırtığına bastırdı. Hediyesi damarını tekrar mühürlemeden önce dolmuştu. Kadehi döndürdü, onun kanından ve bedeninden kendisine doğru yükselen kokunun tadını çıkardı.

Kadının diğer bacağını kolunun üzerinden geçirerek fincanı eğdi ve içindekilerin kadının kalçasının iç kısmına damlamasına izin verdi. İçinden bir ürperti geçti. Adam diliyle kanın izini yakaladı.

Kadehi yavaşça boşalttı, içkisini onun dizinden kalçasının oluğuna doğru götürdü. Kadının iç çekişleri, kokusu, birlikteliklerindeki kabarma ona kadının doruğun eşiğinde olduğunu söylüyordu.

Birden elinde boş bir hava tutmaya başladı. Kadının aurasına doğru döndüğünde onu elinde yemin kupasıyla havuzun kenarında gördü. Kadın omzunun üzerinden ona arsız bir bakış attı ve suya daldı.

Onun peşinden gitti ve düşüncelerini karıştıran şehvete rağmen hedefi doğruydı. Suyun altında onun önünde belirdi ve onu yakaladı.

Birlikte yüzeye çıktıklarında, su kadının üzerinden akarak adamın saç örgüsünü kadının başına doğru kaydırdı. Kanları etraflarındaki suyun içinde dönüyordu. Kadın onun gözlerine baktı.

Büyüsü suda ve adamın omurgasında dalgalandı. Uyarılma onu daha sert kavradı ve nefesi kesildi. Sonra büyüsü göle battı ve kadın yüzerek ondan uzaklaştı.

Onu kovaladı, uzun kolları onu bir kalp atışı kadar kısa bir sürede ona yaklaştırdı. Tam kızın belini kavrayacakken, havalanma suyu karıştırdı ve kız ulaşamayacağı bir yere battı.

Onun peşinden atladı. Kız aşağıda parıldayan bir şekil, bir tutam siyah saçtı. İzin alanının kalbine ne kadar derine inerlerse, büyüleri o kadar yoğun akıyordu. Güç her vuruşta teninin üzerinde çağlıyordu. Kendini kaptırmış, onun için kavruluyor, onun bedenine gömülmek için yanıp tutuşuyordu.

Sonunda, siyah yapraklarla kaplı dip göründü. Oradaydı, dişlerini göstererek sırt üstü yüzüyordu.

Kadın ondan tekrar kaçamadan, adam onun bileğini yakalayıp elini ve bardağı havuzun zeminine sabitledi. Diğer eliyle onu kendine doğru çekti.

Adam, büyüün akımlarıyla kalçalarını pompalayarak kadının içine ölçülü bir şekilde girdi. Büyünün bir parçası gibi onun altında dalgalanıyordu. Hiçbir şey hissetmemişti

Kendi izin alanlarını geride bıraktıklarından beri böyle.

Adam kadının içinde ulaşabildiği kadar derine indiğinde, kadın bacaklarını adamın etrafına sıkıca sararak saçlarını kavradı. Doruk noktası onu titretti. Kadının büyüğü adamın içine doldu ve adamın bedeni kontrolün sınırında sarsıldı. Dişlerini sıkarak hareketsiz kaldı ve kadın onun altında kıvrılırken onu havuzun zeminine doğru tuttu.

Zirvesi azaldı ama hâlâ kalçalarını küçük açlık hareketleriyle sallıyordu. Dişlerini onun için geriordu.

Dişlerini kızın boğazına geçirerek onu sabitledi. Kadın onun damarına giden yolu buldu ve bağlandı. Kanları birbirlerine akarken, döngü büyüğü içlerine ve içlerinden geçirdi. Adam kendini kadının gücünün pençesine bıraktıkça büyü dalga dalga adamın içinden aktı.

Döngü onları serbest bıraktığında, birbirlerinin kollarında yüzeye çıktılar. Kadın başparmağıyla adamın çenesindeki kan ve suyu sildi. Gözleri hâlâ irileşmişti ve dişleri geri çekilme belirtisi göstermiyordu.

"Sev beni," dedi.

Dişlerini tekrar adamın boğazına geçirdi. Yüzerken, kadının her emişinde ondan aldığı zevkin tadını çıkardı. Sırtını havuza inen sütunlardan birine dayadı. Sihir teninde tüyler ürperti.

Kadının ıslak sıcaklığı adamın şaftının üzerine indi. Kalçalarını kavradı ve ona daha fazlasını vermek için itti. Kaldıraç için onu sütuna doğru iterek, sertçe ona bindi.

İnlemeleri mağarada yankılandı. Ayrı geçirdikleri gece ona kabul etmek istediğinden daha pahalıya mal olmuştu. Onu kendine yakın tuttu, saçlarını okşayarak onu doyurmaya çalıştı.

Adam kendini tekrar onun içinde kaybedene ve vücudu ona zevkini sunana kadar onu yuttu. Damarlarındaki doruk noktasını emerken, kendi vücudu da vekâleten serbest bırakılarak spazm geçirirken çılgılığı kulaklarında çınladı.

Tekrar hareket edebildiğinde, onu kollarına aldı ve kıyıya taşıdı. Birlikte uzandılar, gölet ayak parmaklarına vururken sıırıslık ve tatmin olmuş bir halde. Adam uzandı ve kızın saçından siyah bir gül yaprağı kopardı.

"Seni bir daha asla terk etmeyeceğim," diye fısıldadı. "Bir gece için bile."

"Gitmeni asla izlemeyeceğim," dedi. "Seni yakalamama izin verene kadar seni takip edeceğim."

Başını onun göğsüne yasladı. "Buna gerek yok. Sadece beni burada tut."

OceanofPDF.com

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

SON KUTSAL ALAN

"ARTIK KİMSE ÖLMEDİĞİNE ve herkesin dişleri parlatıldığına göre," dedi Lyros, "sanırım bazı kararlar alabiliriz."

Cassia böyle bir şaka için çok erken olduğunu düşündü ama ne olduğunu anlamadan dördü de gülmeye başladı.

Ana mağaranın dışında keşfettikleri başka bir odada, oyma taştan bir masanın etrafında toplanmışlardı. Knight, Dame ile masanın altına uzanmış, Dame ise onun için bulduğu bir çubuğu kemiriyordu.

Köpekleri kontrol etmek için eğildi ve gülümsemesini eliyle örttü.

"Ne?" Yanında duran Lio ona şaşkın bir bakış attı.

"Umduğumdan da iyi anlaşıyorlar. Bir şampiyonun leydisine aşık olduğunu anlayabilirim."

Lio sırttı ve onun zihnindeki yavru köpek imgelerini çoktan gördüğünden emindi. Kendini aştığının farkındaydı ama kıpır kıpır, tüylü, küçük bir köpek sürüsü hayal etmekten kendini alamıyordu.

Cassia doğruldu ve silahların görüntüsü onu ayılttı. Tepedeki bronz avize Lio'nun büyü ışıklarıyla parlıyor, Mak'ın masanın üzerine koyduğu üç Adamas eserinin üzerinde parlıyordu.

Lio parşömen kutusundan yıpranmış haritasını çıkardı ve yaydı. "Nereye, Kara Güller?"

Cassia karşısındaki Deneme kardeşlerine baktı. "Artık hiçbirimiz şüphelerimizi sessizce taşımak zorunda değiliz. Görevimize devam etmek konusunda tereddütleri olan varsa bize söylesin."

Lyros başını sertçe salladı. "Lio ve ben hepimize güveniyoruz."

Mak gülümsedi, kolunu Lyros'un beline doladı. "Bu iyi, çünkü Cassia ve benim bazı fikirlerimiz var."

"Önce sen, Mak," dedi.

Parmağıyla gürzüne vurdu. "Bunların bittiğini sanıyordum ama bir büyüye daha ihtiyaçları olduğunu fark ettim. Düşmanlarımızın, hatta bizim bile onları nasıl kullanabileceğimizi sınırlayacak bir büyü."

Lio öne doğru eğildi, aurası ilgiyle parlıyordu. "Böyle bir büyüyü hiç duymamıştım."

"Öyle biri yok." Lyros'un gururu aurasında parlıyordu. "Mak icat ediyor."

Mak kızardı. "Bu sadece bir koruma. Silahlarımızdan birini kullanmaya çalışan herkesi etkileyecek olan Kanlı Prangaların değiştirilmiş bir versiyonu."

"Bu kadar karmaşık bir büyü 'sadece bir koğuştan' çok daha fazlasıdır," dedi Lio. "İnanılmaz gizemli yenilikler yapmayı bitirdiğinizde, devrim niteliğindeki teklifinizin parşömen çantamda bozulmadan durduğunu unutmayın."

"Pekâlâ, her seferinde bir şey." Mak onu başından savdı ama aurası memnundu. "Büyünün düzgün çalışması için dört silahı da aynı anda efsunlamam gerekecek, çünkü Birlik Taşlarımız tarafından birbirlerine bağlanmış durumdalar. Bu yüzden önce Rosethorn'u Miranda'dan kurtarmamız gerekecek."

Cassia başını salladı. "Bunu yapmak için onun bizi Kallikrates'in tuzaklarına düşürmesine izin vermemeliyiz. Bence bu sefer onu kendimize çekmeliyiz. Artık bunun mümkün olduğunu biliyoruz çünkü o da beni benim onu takip edebildiğim kadar kolay takip edebiliyor."

Lio'nun aurasında toplanan kara bulutlara karşı hazırlıklıydı. Ama yüzündeki vahşi ifade hâlâ nefesini kesiyordu. "Seni yem olarak kullanmayacağız. Böyle bir taktiğe dayanan hiçbir plana asla uymayacağım."

Cüppesinin önünü düzeltti. "Ben yem değilim, sevgilim. Ben tuzağım."

Kadının ellerini iki elinin arasına alıp göğsüne yasladı. "Artık Kallikrates'in gözüne girmiş durumda. Onları yenmek için senin şimdiye kadar kullandığından daha fazla büyü gerekecek."

"Gerekirse tüm Lustra'yı kanalize ederim."

Yüzüne sert bir gülümseme geldi. "Bu edebileceğim bir plan."

"Biz de," diye konuştu Mak.

"İşte bu iyi bir strateji," diye onayladı Lyros. "Miranda'yı kendini göstermeye nasıl ikna edeceğiz?"

"Elimizde onun istediği bir şey var." Cassia'nın planının en nefret ettiği kısmı buydu.

Lio yemin etti.

"Biliyorum," dedi. "Eğer bunu yapmaya yüreğiniz yetmiyorsa, Majesteleri, başka bir şey düşünürüz."

"Hayır. Bu iyi bir plan."

Lyros aralarına baktı. "Her ne ise, Mak ve ben de bu riski almak istemeyebiliriz. Aklınızda nasıl bir yem var?"

Lio yemin kupasını parşömen kutusundan çıkardı ve masanın üzerine koydu. "Cassia'nın üçüncü odağı."

Mak başını salladı. "Bunca zamandır yemin kupan yanında mıydı? Romantik aptal."

"Suçlu." Lio gülümsedi.

Lyros kuşkuyla bir nefes verdi. "Bunun senin odaklarından biri olduğunu ne zaman fark ettin Cassia?"

"Dün gece. İzin verilen yere tepki verdi." Yanakları hissettiği kadar kızarmış mıydı?

Lio elini kızın sırtına koydu ve kızın içindeki sahiplenici büyü eşinin dokunuşuyla mırıldandı.

Mak kıs kıs güldü. "İkinizin de Lustra'ya karşı görevlerinizi bu kadar ciddiye almanız iyi bir şey."

Lyros'un gözleri eğlenerek kısıldı. "Ve Lio'nun o fincanı mahvetmemesi çok iyi bir şey."

Lio boğazını temizledi. "Her halükârda, Cassia onu odak noktası olarak göstermek için onunla büyü yaparsa, Miranda'nın harekete geçeceğinden eminim."

Cassia başını salladı. "Kolyem ve hançerim zaten onun elindeyken, üçlü odağı tamamlamak için kuduracak, böylece onu kalan düğümü yok etmek için kullanabilecek."

"Bu işe yarayacak." Lyros haritayı ona doğru çevirdi. "Savaş alanımızı, bize avantaj sağlayacak bir yeri seçebiliriz. Neresi olduğuna dair bir fikrin var mı?"

"Tehlikeye atmayı göze alabileceğimiz bir Lustra bölgesi değil," dedi Cassia. "Nerede olursa olsun onu kalan düğümden uzak tutmalıyız."

Lio'nun bakışları kimsenin göremediği bir şeye odaklandı. O bakışı biliyordu.

Parmaklarını onun şakağında gezdirdi. "Bir fikriniz var, Sayın Bilgin."

"Büyünüzü mümkün olduğunca güçlendirecek bir yer olmalı.

Ama Lustra bölgesi değil. Bu da bir Hesperine bölgesine ihtiyacımız olduğu anlamına geliyor." "Oh," diye nefes aldı Cassia. "Evet."

Miranda'yı Lustra ile yeneceklerdi, ama Hesperine şartlarında.

Lio tüm belgeleri parşömen kutusundan çıkardı ve masanın üzerine serpiştirdi. "Güllerinizin Kraliçe'nin koğuşuna nasıl tepki verdiğini düşünün. Ve Komnena Evi'ndeki Ritüel salonunda."

Lyros geri çekildi ve Lio'nun kâğıtları incelemesine izin verdi. "Bu bize gerçek bir şans verebilir. Eğer Sığınak büyüsünün hayatta kaldığı bir yerde savaşırsak, Mak ve ben daha güçlü korumalar yapabiliriz."

Mak dudağını çiğnedi. "Bu, silahlara istediğim büyüye de yardımcı olabilir."

"Büyün harika olacak," dedi Lyros. "Herhangi bir Hesperine Sığınağı'nda karşılaşacağımız riski kabul etmemiz gerekecek. Hücum'un bizi orada keşfetmesi daha olası."

Lio başını salladı, notlarını ve çizelgelerini karıştırırken saç örgüsü gözlerine düştü. "Bir Sığınağa gitmiyoruz."

Sonunda arıyor olması gereken şeyi buldu. Cassia'nın önündeki küçük parşömeni düzleştirdi. Bu, Lio'nun el yazısıyla titizlikle etiketlenmiş başka bir haritaydı. Kıyı şeridini, nehirleri, dağları ve ormanları Tenebra ve Cordium olarak tanıdı. Ama yer adlarının hiçbirisi ona tanıdık gelmiyordu.

"Lio... burası başka bir zamandaki Gölgeleler Diyarı mı?"

"Bu harita Büyük Tapınak Dönemi'nden kalma. Yıllar önce babaminkilerden birinden kopyalamıştım. Bunun yolculuğumuzda bize yardımcı olabileceğini düşündüm... bize geçmiş hakkında ipuçları verebilir."

Dört yıldız dikkatini çekti, her biri haritada farklı bir yerdeydi; kuzey, güney, doğu ve batı. "Bunlar Hespera'nın Büyük Tapınakları mı?"

"Yerle bir edilmiş olabilirler ama bu büyülerinin yok olduğu anlamına gelmez." Lio parmağını kuzeydeki yıldızın üzerine koydu. Umbral Dağları'ndan bir nehrin aktığı iki tepe arasındaki boşlukta asılı duruyordu.

"Hagia Boreia," dedi Cassia saygıyla.

"Atamız Anastasios'un son Sığınak büyücümüzü hayatta tutmak için kendini feda ettiği yer. Annassa Alea'nın en büyük dökümlerinden biri sırasında kanı bu toprağı meshetti. Tenebra'da daha fazla şansımızın olacağı başka bir yer yok."

Lyros'un gözleri parladı. "Harika."

Mak, "Orada savaşmak benim için bir onur olacak," dedi.

Cassia Lio'nun elini tuttu. Kallikrates'le Tenebra'nın kalelerindeki kurbanlarının mezarları üzerinde karşılaşmışlardı. Şimdi, eğer onunla kutsal topraklarda savaşılırsa

Hespera'nın şehitlerinin toprağı, ona ne kadar yok ederse etsin Hesperinlerin hâlâ ayakta olduğunu kanıtlayabilirdi.

SIYAH GÜLLER'in tek bir akılda birleşmesiyle, planlarına karar vermeleri Lio'nun beklediğinden daha kısa sürdü. Cassia'nın bahçesinde tazılarla birlikte hazır olduklarında herkesi bir bekleyiş sardı.

Lio Cassia'nın ellerini tuttu. "Bin altı yüz yıl sonra, atalarımızın kanını bir basamak olarak kullanmak belirsiz bir deney. Ama ikimizle birlikte işe yarayabilir."

Mak, Lio'nun omzuna vurdu. "Siz ikiniz bizi bir kalp avcısı kampının ortasında bırakmadığınız sürece, bize bir şey olmaz."

"Ya da çok doğuya, Rudhira'nın avlusuna," diye ekledi Lyros.

"Biraz kendine güven." Cassia kendini yukarı çekti. "Bir uçurumdan düşmeden Mak'a adım atmayı başardım, değil mi?"

"Zar zor," dedi Mak.

Lio onun ellerini sıktı. "Aramızdaki bağ bunu kolaylaştıracak."

Hepsinin aularına odaklandı, gözlerini kapattı ve yaşlıların zihinlerinde kayıp geçmişten bahsederken gördüğü imgeleri hatırladı. Cassia da onunla birlikte anımsadı ve görüntüler keskinleşti. Kalpleri birlikte çarpıyor, Anastasios'un gücünü damarlarına çekiyordu.

Birlik içinde adım attılar. Birleşen iradeleri onları ve sevdiklerini dünya boyunca taşıdı.

Ayakları bir nehir kıyısındaki donmuş zemine çarptı. Beyaz örtülü su çalkalanarak geçiyor, yüzeyinden çıkan sivri kayaları dövüyordu. Cassia azgın akıntıya kapılmadan hemen önce onu yakaladı ve güvenli bir yere çekti.

Başını kaldırıp ona baktı, zorlukla nefes alıyordu, parmakları cüppesinin önünde kıvrılmıştı. "Teşekkür ederim. Boynumu kırmam için zamanımız yok."

Onu alnından öptü.

Mak yakındaki bir kar yığınının içinden havalandı ve kendini salladı. "Daha kötüsü de olabilirdi."

"İşe yaradı mı?" Lyros onlara katılmak için kısa bir yol tırmanarak seslendi. Köpekler de onun yanına tırmanmış, hiç de kötü görünmüyorlardı.

Lio duyularını harekete geçirdi ve herhangi bir şeyi tanımaya çalıştı. Her iki yanında dik yamaçların yükseldiği bir vadinin dibindeydiler. Nehrin çok yukarısında bir şelale vadiye dökülüyordu.

Buz gibi rüzgârda bir şey yakaladı, teselli ya da yas şarkısı gibi. Dördü de şelaleye doğru döndü ve suyun iki tepe arasından çağlayarak aktığı yere baktı.

İşte orada duruyordu. Kuzeydeki Büyük Hespera Tapınağı artık akan suyun üzerinde zamanın yıpratmış bir taş yığınının başka bir şey değildi. Ama içinde derin bir tanıma duygusu çınladı. Cassia bir elini kalbine bastırdı.

"Büyük Tapınaklardan biri." Mak'ın sesi saygılıydı. "Pek çok Hesperin onu gördüğünü söyleyemez."

"Düşünsene," dedi Lyros, "ailemiz Son Savaş'ın yıkımından buraya sığınmış."

"Ailenin burada olduğunu bilmiyordum Lyros," dedi Cassia. "Annen ve Nodora'nın babası Kitharos'un Batı'daki Büyük Tapınak Hagia Zephyra'dan geldiklerini sanıyordum."

Başını salladı. "Yaptılar."

Lio bu acı dolu hikâyeyi iyi biliyordu ve Lyros'un şimdi bunu Cassia'yla paylaşmayı seçip seçmeyeceğini merak ediyordu. Ama görünüşe göre burada, Büyük Tapınaklardan birinin eteklerinde bunu konuşmak için doğru zamandı.

Lyros sözlerine şöyle devam etti: "Büyücü Emirleri Hagia Zephyra için geldiklerinde, tapındaki ölümlüler Hesperine liderlerine sırtlarını döndüler. Ölümsüzlüklerini kibir olarak adlandırdılar ve savaş büyücülerinin Hespera'ya tapanlara karşı gazabını kışkırtan şeyin Hediye'nin keşfi olduğuna inandılar."

Cassia onun koluna dokundu. "Hiçbir fikrim yoktu. Bu ihanet korkunç olmalı."

"Ölümlüler kendilerini kurtarmak için Hesperinleri Anthros Tarikatına teslim etmeyi kabul ettiler. Yaşlı ilk kanlarımız Daedala ve Thelxinos, Yeteneklendirdiklerine zaman kazandırmak için kendi istekleriyle gittiler. Annem ve Kitharos kaçışa öncülük etti ve babam da onlara yardım eden birkaç insandan biriydi."

Cassia, "Hiçbir tapınağa dokunulmadığını sanıyordum," dedi.

Lyros başını salladı. "Tarikat hiçbir zaman pazarlıklarını sürdürmeye niyetli olmadı. Hespera'ya tapan ölümlüleri de katlettiler. Ama ailem ve Kitharos, küçük bir grup Hesperin ve sadık insanla birlikte buraya, Hagia Boreia'ya gelmeyi başardılar."

"Çok özür dilerim."

Sanki yeni bir şey gelmiş gibi kaşları çatıldı. "Ailem, sizi koruması gereken insanlar tarafından terk edilmenin nasıl bir şey olduğunu bilir."

Mak, Grace'inin saçlarını karıştırdı. "Seni oğulları olarak seçmelerinin nedeninin gerçekten de 'sanatçı' ellerin olduğunu düşünmedin, değil mi?"

Lyros kolunu Mak'a doladı ve birlikte tapınağa doğru yürümeye başladılar.

Lio Cassia'nın elini tuttu ve Deneme kardeşlerinin ardından yürümeye başladı.

Yaklaştıklarında sarp kayalıkları işaret etti. "Son Savaş'tan önce, iki büyük merdiven kapıya çıkıyordu. Hafif büyücüler ve muhafızlar uzun tırmanışta güvenlik arayanlara eşlik ediyordu. Aithourialılar kapıyı kuşattığında tapınak, babam merdivenleri yıktı."

Şelale kısa sürede seslerini bastırdı ve üzerlerine serin bir sis püskürttü. Lio elini hâlâ düşmüş merdivenlerin parçalarını tutuyor olabilecek bir taş yığınının üzerinde gezdirdi. O ve Cassia, tehlikeli tırmanışa başlamadan önce tazıları güvenli bir şekilde kayalıkların dibine yerleştirdi.

Siyah Güller, Sığınak arayan nesillerin ayak izleri üzerinde havalandı. Ölümsüz güçleri onları ilk Hesperinlerin hayattayken yürüdükleri yere kadar taşıdı.

Şelalenin bir tarafındaki geniş bir çıkıntıya indiler. Lio'nun hatırladığına göre, bir zamanlar karşıdaki çıkıntının üzerinde bir köprü vardı. Şimdi ise sadece beyaz sudan bir uçurum vardı. Cassia'nın tazıları dikkatlice çıkıntıya çıkarmasına yardım etti.

Cassia, "Dame burada Hesperine büyüü karşısında gergin değil," diye gözlemledi. "Şövalye'den çok daha hızlı uyum sağladı."

Lio tanıdığına bir okşama verdi. "Ona kanımı vermenin şu ana kadar sadece olumlu etkileri olmuş gibi görünüyor."

Cassia elini Knight'ın yeleğinde gezdirdi. Lio, Cassia'nın bunun kendi köpeğinin geleceğini de değiştirebileceğini merak ettiğini, umduğunu biliyordu.

Lyros mızrağını kaldırdı. "Bu gece herhangi bir kalp avcısının harabelere zarar verme ihtimaline karşı gözümüzü dört açalım. Hazır başlamışken Hesperine hacılarından birkaçını avlamak isterler."

"Yüzlerini tahrip edeceğim." Orthros Yıldızı'nı çekerken Mak'ın kemer zinciri çınladı.

"*Ckuundat*," dedi Cassia ve Knight dikkat kesildi.

Lio komutu Dame'la birlikte denedi. Tatlı, ürkek tanıdığı aniden tetikte durmaya başladı, sırtındaki tüyler kabarmıştı. Kendini onun önünde konumlandırdı.

Şelalenin ağzının üzerindeki düz zemine yarı havalanarak, yarı tırmanarak çıkarken Son Söz'ü baston olarak kullandı. "Geçit burada olmalıydı."

İlerlemeye başladı. Büyü, sanki havada hâlâ bir içki damlıyormuş gibi üzerine çöktü. Diğerleri onun yanında dondu kaldı, nefes bile almıyorlardı.

Mak, "Burası Sığınak koğuşunun sınırıydı," dedi.

Birlikte, Anastasios ve Alea'nın son direnişlerini gösterdikleri eşiği geçtiler.

Bir zamanlar Sığınak Gülleri'nin yetiştiği ve Hespera büyücülerinin buraya sığınan herkesi karşıladığı avlunun zemininde yürüdüler. Külle kaplanmış pürüzsüz beyaz taşlar hâlâ zemini kaplıyordu. Sanki tapınağı yerle bir eden yangın onu sonsuza dek işaretlemiş gibi, mükemmel daireye hiç kar değmemişti.

Kabartmaların tahrip edildiği harabelerin içine doğru ilerlediler. Kalp avcıları her sütun sapına ve duvar parçasına küfürler karalamıştı. Mak onlar geçerken her birini bir temizleme büyüyle patlattı.

Tapınak kompleksi iki tepe arasında derinlemesine uzanıyordu, bazı yerlerde çevredeki taştan oyulmuştu. Cassia uzun bir kanadın dağın yamacını kestiği kayalık bir çıkıntının altında durakladı. "Sanırım bu tarafta bir çeşit büyü var. Bunu hisseden başka biri var mı?"

Mak ve Lyros başlarını salladılar.

Lio tekrar duyularına ulaştı. Tanıdık bir şey göğsünü çekiştirdi. "Haklısın."

Onu takip ettikçe, izlenim daha da güçlendi. Acı. Karar. Hayatta kalma. Kadın durduğunda, Lio anlamadığı duygularla boğulmuştu. Burada bir pencereden başka bir şey yoktu, kalın duvarlar arasında tünel açarak ötesindeki yıldızları görebiliyordu.

"Burası neden bu kadar önemli hissettiriyor?" Cassia'nın sesi kalındı.

Mak, Lyros ile baktı. "Duyguları burada da hissedebiliyoruz ama bizi o kadar etkilemiyor."

"Bunun tapınağın hangi bölümü dair bir fikrimiz var mı?" Lyros sordu.

Lio diz çöktü ve çağların tozunu parmaklarında gezdirdi; kıpırdayan güç tanıdık bir eli akla getirdi. "Babamın büyü bu taşın içinde saklı."

"Sence..." Cassia tereddüt etti. "Burası Şifa Mabedi olabilir mi?"

"Evet." Lio'nun boğazı düğümlendi. "Ölmek üzereyken onu getirdikleri yer."

Elini onun omzuna koydu. "Anastasios'un onu hediye ettiği yer."

Lio elini yüzünde gezdirdi. Burası babasının Hediye'yi alan ilk Hesperine olduğu yerdi. Soylarının başladığı yerdi. O ve Cassia'nın bu gece burada ölümsüz olarak durmalarının sebebi.

"Tanrıça korusun," dedi Lyros.

Mak kısık bir ısıklık çaldı. "Apollon Amca'nın Yetenek Verme sırasında büyüsünün yıkıcı olduğunu söylerken ne demek istediğini anlıyorum. Sence tüm bu taş büyü odayı yıktığı zamandan mı yoksa daha sonra yeniden inşa ettiği zamandan mı?"

Cassia gözlerini silerek güldü. "Bilmiyorum. Ama belki de burada kendi yıkıcı büyülerimi yapmalıyım."

Lio ayağa kalktı ve bir an için onu kendine çekti. "Henüz değil. Bulmaya çalışmamız gereken bir yer daha var."

Hâlâ ayakta duran, kırık ama meydan okuyan sütun sıralarının yanından ve ateşten kararmış soluk kemerlerin altından geçtiler. Zulmedenler bu Sığınak büyü anıtını yeryüzünden silememişlerdi.

Bu toprağı hâlâ ıslatan duygu hayaletlerinin arasında yürürken, Lio dehşet hissetmeyi bekliyordu. Ama burası çok daha güçlü bir ruh tarafından lanetlenmişti.

"Burada umut hissediyorum," dedi Cassia.

İki dağ arasındaki çukurun derinliklerinde Lio'nun aradığı şeyi buldular. Tapınağın kubbesi çöktüğü yerde, siyah molozlardan oluşan geniş bir halka halinde duruyordu. Kenara doğru havalandılar ve kubbenin tepesindeki yuvarlak bir açıklıktan aşağı baktılar.

Aylar binlerce yıl boyunca bu tepe penceresinden Ayın Mabedi'ne ışık saçmıştı. Nesiller boyunca tapınak liderleri burada kan ayinleri düzenlemiş, Anastasios ve Alea ile son bulmuştu. Hespera'nın buraya bakan büyük heykeli çoktan yok olmuştu. Tapınaktaki en kutsal yerden geriye kalan tek şey bu kraterdi.

Aithouros heykelin yerine yere Anthros'un bir glifini yakmıştı. Ama Hesperines hayatta kalmıştı ve onun ihlali hayatta kalamamıştı. Hespera'nın Gülü şimdi zeminin derinliklerine kazınmış, ışık büyüyle parıldıyor ve kraliyet kanıyla lekelenmişti. Üzerinde bir mühür gibi bir koruma vardı.

Mak bir nefes verdi. "Tıpkı Blood Errant'ın dediği gibi. Buraya geldiler ve bir Ritüel çemberi oluşturdular."

"İşte," dedi Lio. "Burası büyünüz için en güçlü yer, Majesteleri."

Aşağı sıçradı ve Tanrıça'nın yaprakları ile dikenlerinin ortasına indi. "Burada yeniden güller yetiştireceğim."

CASSIA titreyen ellerini sakinleştirmek için ADAK kadehini sıkıca tuttu. Burada yapılan sayısız libasyon kanında yankılanıyordu ve Hespera'nın kutsal toprağının altında Lustra varlığını sürdürüyordu. Bu yerdeki tüm sihir kadehin içinde, Cassia istediğinde taşmaya hazır bir şekilde duruyordu. Sadece serbest bıraktığı şeyin Hagia Boreia'dan geriye kalanları yok etmemesini umabilirdi.

Lyros onun üzerinde, tavan penceresinin kenarında belirdi ve ona cesaret verici bir gülümseme verdi. "Koğuşlarım her türlü kaosa karşı güçlendirildi."

Mak, kubbenin karşısında Grace'inin karşısında yerini aldı, bir savaşçı duruşuyla sakinleşti ama aurası sinirle titriyordu. "Büyüm hiç olmadığı kadar hazır. Tek gereken Rosethorn'u Miranda'dan geri almak. Tabii işe yararsa."

"İşe yarayacak." Lio, Ritüel çemberinin içinde Cassia'ya katılmak üzere havalanmadan önce Mak'ın omzuna cesaret verici bir şaplak attı. Dame kenarın üzerinden belirsizce baktı.

"Het," diye seslendi Lio ona. "Büyü başladığında burada olmak istemezsin. Yukarıda kal ve Lyros ve Mak ile savaş. Ah, *barda acklii*?"

Dame bariz bir isteksizlikle Lyros'un yanında kaldı. Lyros ona kederli bir bakış attı, sonra kürkünü okşamak için nazikçe uzandı. Dame kuyruğunu salladı.

"Orayı görüyor musun?" Lio dedi ki. "Sen arkadaşsın, yemek değil."

"Beni ölü tavşan salyasıyla yalamadığı sürece sorun yok."

Ağzında bir gülümseme beliren Cassia parmaklarını şıklattı ve köpeğini Mak'a doğru yönlendirdi. "Şövalye, *barda*!"

Gardını alırken Mak çenesinin altını kaşıdı. "Merhaba, Şövalye. Hediye Toplayıcısı'na biraz diş izi bırakalım, olur mu?"

Lio ellerini Cassia'nın omuzlarına koydu. *Sizin için ne yapmamı istiyorsunuz, Majesteleri?*

Kallikrates'in Miranda aracılığıyla kullanabileceği türden bir güce karşı hayatta kalma şanslarını biliyordu. *Hayatta kalın. Sen Miranda'nın zihnine saldırırken biz de seni koruyalım.*

Onu kollarına çekti. *Beni kaybetmeyeceksin.*

Bana bunun sözünü veremezsin, tıpkı Azad'ın Neana'ya veremediği gibi.

Birlikte batacağımıza dair birbirimize söz verebiliriz.

Ona sarıldı, gözlerinin arkasındaki yaşlar yanıyordu. *Evet, yemin ederim. Sana yemin ederim. Senin yanında olacağım ve son savaşında yalnız kalmana asla izin vermeyeceğim.*

Ve seni asla bensiz ziyan olmaya terk etmeyeceğim.

Geri adım attı. Her nasılsa gülümsüyordu ve bu görüntü kadının kalbini sızlattı.

Kadın kadehi kaldırdı ve adam bileğini ısırarak kadehe cömertçe bir içki doldurdu. Cassia kendini destekledi ve kanını onunkine eklemek için kendi damarını açtı.

Hespera'nın Gülü'nün yaprakları ve dikenleri kızıl bir ışıkla parlıyordu ve büyü taşlardan amansızca yükseliyordu. Yıldızlardan aşağıya. Cassia derin bir nefes aldı ve ağzının gerisinde kan ve gül tadı aldı.

"Hespera'nın ," diye nefes aldı Lio.

Cassia büyüünün tapınakta dolaşmasına izin verdi, derin kökler kazdı ve uzun süredir yapılmayan kan büyülerini çekti. Harabelerin altındaki potansiyel canlanınca nefesi kesildi. "İşe yarıyor."

Büyüsünü topraktan hafifçe çıkardı. Fideler küçük yeşil yüzlerini Ayin çemberinin etrafındaki kırık taşların arasından kaldırdı. Güçlü sarmaşıklara dönüşüp çiçek açtıklarında büyü onların ve kendisinin damarlarında zonkluyordu.

Büyü çok doğru hissettirdi. İki güç tek bir bütün haline gelmişti. Bu onun büyüsydü, mükemmel bir birliktelik.

Evet, Majesteleri onayladı. Gücün... çok güzel Cassia.

Büyüsünü Ritüel çemberinden dışarı doğru süpürdü ve dokunduğu her yerde siyah güller açtı. Güllerin sütunların etrafına dolanmasına ve duvarlardaki gedikleri doldurmasına izin verdi. Zihninde onları takip ederek kapıya kadar uzandı ve bir zamanlar Sığınak koğuşunun bulunduğu yerde dikenlerden bir bariyer yarattı.

Sarmaşıklar birlikte büyüyerek savunmasındaki son boşluğu kapatırken, tapınağın önünde bir aura belirdi. Tanıdık, ama her zamankinden çok daha güçlü.

Cassia Lio'nun elini kavradı. "O burada."

LIO'NUN YEMİNİ

Kapı yönünden bir büyü patladı ve etkisi Lio'nun ayaklarının altındaki zeminin titremesine neden oldu. Cassia'nın arkasında durarak bir kolunu ona doladı ve bir sonraki yayılım ateşine karşı onları sabitlemek için Son Söz'ü yerleştirdi.

Avowal kupasını iki eliyle kaldırdı ve siyah gül yaprakları esrarlı bir akımla etraflarında döndü. "Bu sefer güllerimi yok etmek için birkaç yıldırım büyüünden fazlası gerekecek."

Mak bir çılgılık attı. "Tapınaktan çıkardıkları kan büyüsunü hissedebiliyorum. Sanki Sığınak koşuşıları hayata geri dönmüş gibi."

"Bu Kallikrates'e bile meydan okuyacak." Lyros sesini savaş büyüsunün gürültüsü üzerinde zaferle yükseltti.

"Bize doğru attığı her adımı ona ödeteceğim." Cassia sırtını Lio'ya yasladı. "Bu sana yeterince zaman kazandıracak mı?"

"Evet." Miranda'nın lekeli zihnine odaklandı.

O tahkimatların arasından geçmeye çalışırken, o da onun zihinsel savunmasını kıracaktı. Ve Solorum Sarayı'nın altındaki kapıların ardında ne olduğunu öğrenene kadar durmayacaktı.

Cassia'nın büyüsunün girdabında duran Lio, kendi gücünü kendi içinden çekti. İçine dönerken çevresi farkındalığından kayboldu. Uzaktan gelen bir şimşek sesi kulaklarına ulaştı ama tek alabildiği koku Miranda'nın düşüncelerini örten ölümdü.

Rüya koşuşılarının yapısı sonsuza dek düşüncelerine kazınmıştı; Lustra'nın onu yenmesine yardım ettiği gecenin esrarlı bir anısıydı bu. Bu gece onu güçlendirecek bir izin alanı yoktu ama onun zihnine dair bilgisi vardı.

Damarlarındaki saf kan büyüsunü çağırarak onun düşüncelerinin zehirli dış katmanlarında gezindi. Kadının direnci kafasını yakıp kavurdu, göğsüne ağırlık yaptı ve bir ürperti onu sarstı.

Yolunu zorlamaktan daha iyisini biliyordu. Rüya koşuşılarının kafa karıştırıcı şekillerinden geçerek en derinine giden yolu bulmalıydı.

zayıflıklar.

Aldatıcı aynalardan kaçarak duman bulutlarının arasından geçti. Miranda'nın geçmişinin yansımaları ona parladı. Ellерinde canlanan bir karga. Kılıcında ölen bir insan.

Sonra Cassia'nın acıdan iki büklüm olmuş yüzünü gördü, ağzı çaresizlik çığlıklarıyla açıktı. Öfke gücünü sertleştirdi. Vurdu ve duman parçalanarak zihnini kesti.

Paradum'daki meyve bahçesinde kanlar içinde duruyordu. Bu zihin manzarasında ağaçlar ölü değil, elmalarla doluydu. Tepesindeki dalların arasında bir karga kanat çırpıyordu.

"Bu düelloyu kadar kolay bulmayacaksın," dedi Miranda.

Lio onunla yüzleşmek için döndü. Ellerini Son Söz'ün etrafında sıkıca kavradı, gerçek esasını mı yoksa zihinsel savaşlarını somutlaştıran bir hayalini mi kavradığından emin değildi.

Miranda, Skleros'un sonunun geldiği kazma çatalını tutuyordu. "Beni her kırıdığında daha da güçleniyorum. Cassia yanlış tarafı seçerken *ben* de burada bu seçimi yaptım."

Lio yerinde durdu. "Buraya seni kırmaya gelmedim."

"Kapıların ardında ne olduğunu öğrenmek istiyorsanız, bunu zorundasınız."

Onun için sakladığı tek şeyin bu olduğunu düşünmesine izin verdi. Onun sırlarından daha çok istediği bir şey olduğundan şüphelenmiyordu ve bunu elde etmek için ne kadar uzun ve zorlu bir mücadele vereceğini hayal bile edemiyordu.

Asasını güçlü bir şekilde savurdu. Meyve bahçesinin görüntüsünün ötesinde, zihni onun darbesinin gücüne karşı zorlandı.

Kazma çatalıyla onu engelledi. Lio darbeyi geçici şeklinin her santimetresinde hissetti, sanki bedeni zihnindeki acının içinde eriyebilirdi.

Miranda döndü ve meyve bahçesinden geçerek kaleye doğru koşmaya başladı. "Daha fazla kaçamazsın!" Lio bağırdı. "Bu iş burada bitiyor."

Onun peşinden havalanmaya çalıştı ama hava onu tuttu. İrade gücüyle direnci kırdı ve ona doğru koşmayı başardı.

Final Word'ü önünden savurdu ve onu ayak bileklerinden yakaladı. Kadın yere düştü ve adam asasının ucunu onun kafasına doğrulttu.

Yuvarlandı ve ayağa fırladı. Bir savuşturmayla asayı kendisinden uzaklaştırdı. Karşı saldırısı düşündüğü kadar hızlıydı. Çatalının dişleri Lio'nun kaçarken yan tarafını kesti.

Nefes nefese kalarak eğildi ve bir elini kanayan karnına bastırdı. Görüşünü kaplayan kırmızı bir sisin içinden Miranda'nın tekrar kaçtığını gördü.

Lio! Cassia'nın endişeli zihin sesi geldi. Sen iyi misin? Fiziksel formum kanıyor mu?

Hayır. Henüz kubbeye ulaşmadı. Vücudun güllerimin arkasında güvende.

O zaman iyiden de iyiyim. Dişlerini sıkarak zihnindeki yaranın acısını bastırdı ve koşmaya devam etti.

İç duvarın gölgesinde Miranda'ya yetişti. Kadın, onu savunmasının dışında bırakarak sert taşın içinde kayboldu.

Lio duvar boyunca sağa sola baktı. Gerçekte olduğu gibi üzerinde hiç diken yetişmemişti.

Yine de Cassia'nın çalınan büyüğü de buradaydı. Miranda tarafından esir tutulsa bile Cassia'nın gücünün onu tanıyacağına inanmak zorundaydı. Silvicultrix'in eşi.

Cassia.

Onun adını düşünürken bile, Grace Birliği onu her türlü rüya korumasına meydan okurcasına yakınına çekti. Onun varlığı zihnini doldurdu ve Miranda'nınkinden bir yankı hissetti. Cassia'nın kayıp büyüğü onun yakınlığına tepki veriyor olabilir miydi?

Ne istiyorsunuz majesteleri? Cassia sordu.

Sadece benimle birlik içinde kal. Bunu yapıp büyüğü yapabilir misin? Evet. Yakınlığımız büyüğü daha da güçlendiriyor.

Lio Paradum'un duvarlarında vahşi bir gülümseme yarattı. Teorisi doğrudu.

Cassia'yla olan bağını koruyarak dişleriyle elini yırttı ve kanını yere saçtı. Damlaların düştüğü her yerden siyah güller fışkırdı ve duvara tırmandı. Son Söz sırtındayken bir sarmaşığa tutunup tırmandı. Dikenler ellerini parçaladı ama kanı sadece gülleri güçlendirdi.

Duvarın üstünden atlayıp Cassia'nın bahçesine indiğinde Miranda'yı nöbet tutarken buldu. Yüzünde şok ifadesi belirdi. Elindeki çatalı ona doğru fırlattı ve çatal bir mızrak gibi kalbine saplandı.

Bahçe aletini asasıyla havada engelledi ve güllerin avuçlarına doğru savurdu. Adam Miranda'ya doğru ilerlerken, Miranda yadigâr kılıcını çekti. Umutsuzluğa kapılıyordu.

Lio tekrar savurdu. Kadın gözden kayboldu ve asası boş havanın içinden geçti. Yakın mesafeden tekrar ortaya çıktı ve yukarı doğru sapladı.

Hançeri göğüs kemiğinin altından geçmeden geriye doğru düştü ve asasını da kendisiyle birlikte geriye çekti. Son Söz'ün ucunu kadının karnına saplayarak onu geri çekilmeye zorladı. Lio tekrar ayağa fırladı.

İlerlemek için savaştı, asasının her darbesinde zihninin şekli onun etrafında bükülüyordu. Duvarlar parçalandı ve yeniden inşa edildi ve her seferinde dikenli sarmaşıklar taşın üzerinde daha da kalınlaştı. Ayaklarının toprağı bozduğu yerlerde bitkiler büyüyor, sonra soluyor, sonra tekrar büyüyor, güller zehirli yabani otlarla savaşıyordu. Miranda ölümcül bir nişan alma ve çevik kaçışlarla onunla dişe diş savaştı. Ama adam ilerliyordu.

Son Söz'ü Miranda'nın göğüs zırhına, tam da Majestelerinin kanıyla yazılmış Hypnos'un Gözü'nün üzerine sapladı. Darbe Miranda'yı geriye, yıkık duvardan Cassia'nın hasta odasına fırlattı.

Gözetmen, Grace'e işkence ettiği masanın üzerine sırt üstü düştü. Siyah güller bileklerinde ve ayak bileklerinde hevesle büyüyerek onu bağladı. Elini hançerinin kabzasına doladı ve Lio'ya bir küfür savurdu.

Gelip onun yanında durdu. "Onun gücünü kurtarmak için burada olduğuma göre Cassia'nın büyüsünün senin tarafını seçeceğini mi düşündün?"

"Gerçekten peşinde olduğun şey bu mu?" Miranda güldü. "Düşündüğümünden daha da aptalmışsın. Hesperinler, senin maruz kalabileceğinden daha fazla temel yer değiştirme yapamazlar. Ondan aldığım şeyi asla geri alamayacaksın."

"Az önce onun büyüsünün yardımıyla savunmanızı aştım. Onun gücü sana ihanet etti."

"O sihir artık onun değil. *Benim.*"

Masanın etrafında döndü. "O zaman neden savaşta kullandığınızı görmedik? Bize ateş, şimşek, koruma, hatta büyü bile fırlatıyorsun. Ama Lustra büyüü yok."

"Seni yenmek için fazlasıyla zihin büyüüne sahibim."

"Cassia'nın gücü sana zar zor itaat ediyor, değil mi? Onu odaklarından geçirmeyi beklerken, son düğümü yok etmek için kullanmadan önce kaçmamasını umarak onu geri tutuyorsun."

"Biz bu oyunu oynarken onun gülleri benim savaş büyüme yenik düşüyor. Onun üçüncü odağını ele geçirdiğimde, bildiğiniz gibi dünyanın sonu gelecek."

"Kallikrates'in kendisi Lustra büyüsünü nasıl yerinden edeceğini öğrenmesinin yüzyıllar aldığını söyledi. Cassia'ninkini pamuk ipliğine bağlı tuttuğunu itiraf etti. Eğer onun zihnine dokunursa, gücü ona geri dönecektir." Lio daha yakına eğildi, onun

dişleri aşağı kayıyor. "Onun zihnine bir daha dokunabilecek tek kişi benim."

Miranda'nın gözlerindeki aydınlanmayı ve ne denemek üzere olduğunu anlamasını izledi. Bu ana gelmek için kat ettiği kilometreler, döktüğü kanlar ve yaşadığı pişmanlıklardan sonra, bunun tadını çıkarmıştı.

"İşte planınızdaki kusur bu," dedi. "Ben."

"İşe yaramayacak," diye tükürdü Miranda. "Cassia ve benim aramda kurabileceğini düşündüğün zihinsel bağ ne olursa olsun, yeterli değil. Temel yer değiştirmeden hiçbir şey anlamıyorsun."

Kadının haklı olduğunu bilecek kadar gizem konusunda eğitimliydi. Ama yararlanabileceği sihirbazlıktan daha fazlası vardı. Kallikrates ve Gözetmenlerinin asla anlayamayacağı şey Grace Birliği'ydi.

"İzle beni," dedi Lio.

Miranda'nın bakışları sertleşerek bir başkasınıninkine dönüştü ve Koleksiyoncu'nun sesiyle, "Eğer onun gücünü benden almaya çalışırsan, bedelini ödersin," dedi.

Lio zihin büyüsunün tüm gücünü topladı. "Denememe gerek yok."

LUSTRA, CASSIA'yı ve güllerini tapınağın büyüleriyle olgunlaşmış daha fazla sihirle besledi. Kanallama onun içinde şiddetlenirken, Lio'nun belini kavrayışı onu dünyaya sabitledi. Kolunu onunkinin üzerine koydu ve parmaklarını birbirine doladı.

En güçlü diken duvarı hâlâ kubbenin önünde duruyordu ama onun ötesinde, savunmasının bir başka hattı Miranda'nın ateş büyülerine yenik düşmüştü. Yanan güllerin kokusu onu Lio'yla aşık oldukları tapınağa götürdü; şimdi orası kavrulmuş topraktı. Hagia Boreia'nın yerle bir edildiği gece hava o kadar pis kokmuş olmalıydı ki kimse nefes alamamıştı.

"Ben ayakta olduğum sürece başka bir Mabedi yok edemeyeceksin!" Cassia görünmeyen düşmana bağırdı. Gücünden bir patlama daha göndererek az önce düşen dikenleri yeniden büyüttü. Yukarıda Mak ve Lyros tezahürat yapıyordu.

Ama büyücünün aurası son kaleye çok yakın ve kapılarda olduğundan çok daha güçlü bir şekilde belirdi.

"Bunu hissedebiliyor musunuz?" Cassia, Mak ve Lyros'a bağırdı.

"Kallikrates'in varlığı," diye onayladı Mak.

Lio, Cassia uyardı. Kallikrates burada.

Biliyorum.

Miranda onunla birlikte güllerin arasından geçmek üzeredir. Yeterli zaman var mıydı?

Asasını tuttuğu parmak eklemleri bembeyazdı. *Evet. Onu tam istediğim yerde tutuyorum.*

Çok yakla mı lardı. Cassia yemin kupasını elinde sabitledi. "Lio hazır!"

"Ko u larımız gedik için hazırlandı," diye verdi Lyros.

Yeniden büyüyen bariyerinin soldu unu hissetti. Artık onu destekleyecek zamanı yoktu. Tüm kararlılığını son dikenli duvarına yönlendirerek son savunma hattını güçlendirdi.

Sana ihtiyacım olacak. Lio söyledi. Tıpkı G l Evi'nde ve Paradum'da Kallikrates'le birlikte sava tı ımız zamanki gibi.

Sizinleyim, Majesteleri.

Daha önce hiç olmadı ınız kadar sihir yapmaya istekli misiniz?

Artık geri durmak yoktu. Kendini başka bir g   dalgasına açtı ve içini titretmesine izin verdi. Her nasılsa, savaşın başlangıcından daha güçlü hissediyordu. Bu nasıl olabilirdi ki?

Lio'nun g l msedi ini hissetti.

Yakıcı sıcaklık gizemli duyularını kemirdi ve dişlerini sıktı. Sarma ıklarının sıkı örgüsü arasından dumanlar s z ld . Sonra bir ışık parıltısı.

 kili büyüsüyle dikenleri sular altında bıraktı. Savaş büyüsü karşılık verdi.

Kendisi ve Lio'nun kubbenin içindeki konumundan göremese de, acı verici bir

 ekilde santim santim hissetti. Mak ve Lyros'un koruyucuları onları sardı,

görünmeyen bir karanlık ateş büyüsünün parıltısına karşı toplandı. Bir düzine

ateş büyücüsünün gücü Cassia'nın dikenli duvarında patladı.

Sıcak hava içeri girdi. Ta lar çatladı.  n ndeki kubbede bir delik patladı, üzerine ve Lio'ya ta  parçaları sıçradı.

Miranda dumanın içinden onlara baktı, bir elinde ot kancası, diğerinde uzun bir matkap vardı.

Cassia'nın aletlerini ona karşı kullanmanın onu korkutaca ını mı sanıyordu? Korkutmadı. Ama Miranda'nın boynundaki kolyenin, Hediye Koleksiyoncusu'nun deri g  s  zırhındaki kendi kanının üzerinde durduğunu görmek Cassia'yı derin, içgüdüsel bir öfkeyle doldurdu.

Lio'nun dediği gibi, *o güzel öfkeye tutun. Bu her zaman senin gücünün bir parçası olmuştur.*

 fkesi, Miranda'nın ayaklarının dibinde yerden çıkan ve ayak bileklerini ba layan g l sarma ıklarına dönüştü. Mak ve Lyros adım atarak onu ku attı.

Tazılar tek bir sıçrayışta kubbeden aşağı indi.

Olduğu yere köklenen Miranda onlardan kaçamadı. Kılıcını Lyros'un mızrağının ucuna dolamak ve Gece'nin Nişanını savuşturmak için durduğu yerde döndü. Matkabıyla Orthros'un Yıldızı'nı engelledi. Şimşek ayaklarının dibinde cızırdayarak gülleri yok etti ve tazıları geri çekilmeye zorladı.

Cassia, Miranda'nın uzuvlarına daha fazla gül kopardı. Ona dokundukları anda yanarak kül oldular.

Parmaklarını kendisinin ve Lio'nun kanına daldırdı, yemin kupasından daha fazla güç akıtmaya hazırды.

Mak ve Lyros'un Birlik Taşları havada kırmızı yollar açarak yine birlikte saldırdı. Lio'nun asası da aynı sinyalle yavaşça titreşti. Bekle.

Cassia vahşi gücü kendi içinde tutuyordu. Trial kardeşlerine güvenme zamanı gelmişti. Mak'ın Rosethorn'u ondan alma umudu varsa, Miranda'ya yakın mesafeden saldırmak zorundaydılar.

Hiçbir uyarı olmadan bir başka ateş dalgası Cassia'ya doğru yuvarlandı. Kubbedeki boşluğu doldurmak için kuşatma alanındaki kazıklar gibi siyah güllerden oluşan çalılıklar yükseltti. Ateş ikisini yakıp geçti ama üçüncüsünden önce kor haline geldi. Şimdi zihin büyücüsünü savunmaya odaklanması gerekiyordu.

Dikenli duvarları, yağın ateş ve şimşeklerin önünde yükselip alçaldı. Boğucu havayı solumayı bıraktı. Tazıların karanlık şekilleri kaosun içinde sıçrayıp daireler çizerek onu Mak ve Lyros'un silahlarının menziline doğru taciz ediyordu. Parlak adamalar Miranda'yı keserken, tenlerindeki gölgelerden daha fazla ateş büyüsü yuvarlandı.

Bir şimşek çakması yeri yararak Mak'ı havaya fırlattı. Mak havalanırken Miranda ot kancasını Lyros'un boynuna doğru savurdu.

Hesperine dengesiyle geriye doğru eğildi. Kavisli bıçak yüzünün yanından geçti. Sonra ileri atıldı ve mızrağını Miranda'nın göğüs zırhı ile omuz zırhı arasındaki zayıf noktaya sapladı.

Kanı havayı kokladı ama çığlık bile atmadı. Mızrağı koltuk altına gömülü olan Lyros kemerindeki kından bir kılıç çıkardı.

Sadece sıradan bir bıçak. Kemerini kesmek için kullandı. Yere düştü ve silahlar etrafa saçıldı. Bir tığ yuvarlandı ve bir kanca Cassia'nın ayaklarının dibine düştü.

Koleksiyoncu, "Bunu senin için bu kadar kolaylaştıracağımı mı sanıyorsun?" diye sordu.

Cassia'nın kalbi hızlandı. Ya Miranda hançeri yanında getirmemiş olsaydı?

Onu hâlâ yenebiliriz. Lio'nun güvencesi birliklerini doldurdu. O fırtınanın ortasındaki sakindi. Her nasılsa, şu anda kendinden son derece emindi. Bu kesinlik Cassia'nın kalbinde kök saldı ve kendisinin oldu.

Mak bir bulanıklık içinde aşağı indi. Sabah yıldızı Miranda'nın koluna çarptı. Adamas ete ve deriye çarptı ve kemik kırıldı. Kolunun altındaki kını yırttı ve eli kanlar içinde kaldı. Başka bir sıradan hançeri yere fırlattı.

Miranda gözden kayboldu, sonra yeniden ortaya çıktı, artık savaşçılar ve köpekler tarafından kuşatılmamıştı. Cassia'nın gözleri önünde, büyücünün kolundan çıkan kemik kendini düzeltti ve eti tekrar birbirine yapıştı.

Cassia yemin etti. Miranda hâlâ Pakhne'nin iyileştirme gücünü kendi çıkarları için kötüye kullanıyordu.

Köpekler ona doğru koşmaya başladı. Mak ve Lyros havalandılar ve yukarıdan Miranda'nın üzerine atladılar. Miranda'nın etrafındaki hava sanki sıcaklıkla dalgalandı.

Daha yüksek bir patlama Cassia'yı sağır etti. Sessizlik içinde, çarpıtılmış hava Miranda'dan dışarı fırladı. Mak, Lyros ve tazılar farklı yönlere savrularak uçmaya başladılar. Sonra büyü kubbenin üzerine yuvarlandı.

Cassia'nın tenine ısı değmedi ama bir sarsıntı aniden koğuşları aştı. Hızlı havaya yükselme büyüsu onu Lio'yla birlikte yere yuvarlanmaktan kurtarmaya yetmedi.

İçkileri kadehten Hespera'nın gülüne döküldü. Lio başını kaldırdı, kulağından bir kan izi kayıyordu. Gözleri bir anlığına Cassia'ya odaklandı ve bakışlarındaki vahşet Cassia'nın nefesini kesti.

Kan, yaprakların ve dikenlerin çizgilerini doldurdu. Lustra'dan, tapınaktan daha fazla büyü yayıldı, bir büyüme ve karanlık seli. Sınırsız görünüyordu.

Ancak bir başka patlama kubbeyi sarsarken, Cassia bu kadar gücün bile yeterli olmayacağından korktu.

LIO DREW CASSIA, Grace Birliği'nin derinliklerine inmeye devam ediyordu. Güller Miranda'nın vücudunu daha da sarmış, onu masaya daha sıkı bağlamıştı. Dikenler derisine battı ve kan akıttı.

Ama dudaklarından dökülen çığlık Koleksiyoncu'ya aitti. Bu küçük acı ihaneti Lio'ya Cassia'yla birlikte tarihe meydan okuduklarını söyledi. İlk kez bir Eski Usta'yı incitmişlerdi. Ama son kez değil.

Lio bu iş bitmeden ona çok daha fazla acı çektirecekti. "Kraliçeme asla dokunmamalıydın."

Bu söz üzerine Cassia ortaya çıktı ve masanın karşısında durdu. "Lio, ne yapıyorsun?"

"Sırlardan bile daha önemli bir şeyi almak."

Miranda güllere karşı zorlandı. Yedigâr kılıcını elinde çevirerek bileğinin etrafındaki sarmaşıkları kesmeye çalıştı. Ama ne o ne de Koleksiyoncu Cassia'yı duyduklarına dair hiçbir işaret vermedi. Tıpkı Kallikrates'le geçmişte yaptıkları düellolarda olduğu gibi, Grace Union onun gücünün ötesindeydi.

Güller yeni dallar filizlendirip Cassia'ya doğru uzandılar. Cassia onlara baktı ve korkusunun içinden bir parça merak belirdi. "Bitki büyülerim için ona meydan mı okuyorsun? Burada mı? *Şimdi mi?*"

"Seni olman gerektiği kadar güçlü yapacağımı söylemişim.

Bu gece, bu sözün yerine getirilmesine yönelik bir başka adımdır."

"Miranda'nın zihninde kendinizi daha fazla tehlikeye atmamanız için size yalvardım!"

"Gözlerimin içine bak ve bana sihrini içinde hissetmek için canının yanmadığını söyle. Tüm sihrini. Eğer bunu yapabilirsen, gitmesine izin vereceğim."

Özlemi yüzünden okunuyordu. Tüm itirazları ve savunmaları gitmişti. Konuştuğunda, bu ürkek bir fısıltı değildi. İkisi de yaşadığı sürece ondan tekrar tekrar duymak istediği bir beyandı.

"Onu istiyorum."

Ona elini uzattı. "O zaman bunun için savaşıcağım."

Onun elini kavradı. Aralarında bir büyü akımı açıldı, kalbinden akarak kolu boyunca ilerledi.

"Aptalca deneyleriniz sizi yok edecek," diye uyardı Koleksiyoncu. "Biz sizi yok etmeden önce değil," dedi Lio.

Sahip olduğu tüm sihri Miranda'nın zihninde serbest bırakırken, Cassia ile olan Zarafet Birliği'nin derinliklerine indi. Aralarında, kapısı kendisi olan bir kanal açıldı.

Bitki büyüü onu tanıyordu. İçindeki gizemli yollara yayılırken nefesi kesildi. Tüm vahşiliği. Özgür olmak için duyduğu tüm özlem. Bu, Majesteleri'nin gücünün gerçek boyutuydu.

Hasta odası, sanki büyük bir ağız tüm dünyayı emiyormuş gibi Miranda'ya doğru uzanıyordu. Boşluk, zihin dünyasının dikişlerini yarmıştı. Acı Lio'nun göğsünün derinliklerine battı ve onu çekti. Dizlerinin üzerine düşmemek için Son Söz'e yaslandı.

Hayatında ikinci kez, Kallikrates'in ağzının kenarında sallanıyordu. Ama Grace Union onu tüketilmekten korudu.

Cassia'nın büyüü onun aracılığıyla ona ulaştı. Kendini ona teslim etti, Silvicultrix'inin yaşayan bağlantısı oldu.

Miranda çığlık attı. Ağzından çıkan sarmaşıklar kanla kaplanmıştı. Vücudu, içinden akan büyüün gücüyle eğildi. Koleksiyoncu'nun çekimi onu masaya geri çarptı ve Lio'nun omurgasından göğsünün ön tarafına doğru yırtıldı. Kadın boğulurken Miranda'ya doğru sendeledi.

Kalbi sıkışıyor ve göğsü ikiye ayrılıyormuş gibi hissediyordu. Ama acıyı unutacaktı. Sonsuza dek hatırlayacağı şey Cassia'nın o anki haliydi.

Kollarını uzattı ve siyah güllerin vücuduna sevgiyle sarılışını izledi. Dikenli sarmaşıklar daha da imkânsız renklerle çiçek açtı. Parlak ayçiçekleri ve parlak sarı cassia. Saf Sığınak Gülleri ve zengin mor betonyalar. Sonunda, yumuşak, kıpkırmızı Hespera gülleri. Gülleri boğazını okşadı ve saçlarına dolanarak örgüsünün etrafında büyüdü.

Onun gözlerinin içine baktı, gözleri büyüyle yeşil yeşil parlıyordu. Dudakları aralandı ve derin bir nefes aldı. O nefeste, gül yaprakları içine doğru döndü.

Aralarındaki bağda neşe açığa çıktı. Saf. Dokunulmamış. Onun içindeki boş bir yer doldu. Bu yeniden birleşmeyi hissettiğinde, kendisinden de bir parça yerine oturdu.

Gözyaşları yüzünden aşağı akıyordu.

"Teşekkür ." "Seni seviyorum," dedi.

"Biliyorum."

Miranda sessizliğe gömüldü. Göğüs zırhındaki kan, Hypnos'un Gözü yok olana kadar çizgi çizgi soldu. Başı yana doğru yuvarlandı, dudakları sözsüz bir dehşet içinde kıpırdadı. Sonunda, "Ne yaptın sen?" diye homurdandı.

Kallikrates'in öfkesi boşlukta yankılanarak Lio'yu hedef aldı.

Cassia'nın dişleri parladı ve avuçlarını havaya kaldırdı. Avuç içleri kanla kaplıydı. Ellerinden akan kızıl dallar Lio'nun etrafında döndükten sonra ayaklarının dibinde bir halka oluşturarak yere sıçradı. Koleksiyoncu'nun göğsündeki çekiş koptu.

Kadın aniden adamın yanındaydı ve adam destek için asasını tutarak kadının kollarına yığıldı.

"Buradan gitmelisin," diye bağırdı. "İntikamını almak istiyor."

"Kapıların içinde neyin kilitli olduğunu öğrenene kadar olmaz."

Kalenin dışında gök gürledi ve bir şimşek çakması odayı aydınlattı. "Gidin," dedi Lio. "Tapınağımızı savun."

"Sihrim artık Miranda'nın içinde değil. Sana yardıma gelmeyecek. Seni burada bırakamam."

"Tüm gücünüzü ona karşı kullanmazsanız onun savaş büyüsünden kurtulamayız. Mak ve Lyros'la birlikte savaşmana ihtiyacımız var."

"Ara beni," dedi Cassia. "Bana ihtiyacın olursa, beni tekrar Birliğimizin içine çek."

Bir elini göğsüne bastırdı. "Seni tam burada tutacağım."

Kadının görüntüsü kayboldu ama varlığı hâlâ onunla birlikteydi. Ve büyüsü de her zaman ait olduğu yerde, onunla birlikteydi.

Lio madalyonunu kavradı ve asasıyla yere vurdu. Lustra portalı onun için açıldı ve Miranda'yla birlikte onun zihninin derinliklerine düştüler.

OceanofPDF.com

BARROW

CASSIA gözlerindeki yaşları kırıştırdı. Ritüel çemberinin içindeki kan gölünde Lio ile sarmaş dolaş yatıyordu. Çiçekli sarmaşıklar etraflarını sarmış, onları birbirlerine bağlamıştı.

Her renkten yapraklar kanlarında yüzüyordu. Bu gerçektir.

Kendi içine uzandı ve tanıdık büyüye daldı. Bir zamanlar bildiği güç Hediyesine aktı ve Hesperine oldu ve onu yeniden tanıdı.

Cassia bir düşünceyle kendisine yapışan sarmaşıkları sakinleştirdi. Grace'i kucaklamak için düştüler. Ayağa kalktı ve Lio'nun kanlı saçlarını yüzünden geriye doğru düzeltti. Gözleri kapalı kapaklarının altında hızla hareket ediyordu. Son Söz'ü tekrar onun eline verdi ve parmakları asanın etrafında kapandı.

Başını kaldırdı. Mak ve Lyros ayaktaydı ve Miranda ile çatlamış, yanmış Ritüel zemininde savaşıyorlardı. Orthros'un Yıldızı'nı bir kez daha engelledi ama kolu titredi. Gece'nin Hedefi'nden kaçmak için dönerken çıplak göğüs zırhı görüldü. Cassia'nın kanı gerçekten gitmişti.

Bu savaşı kazanabilirler. Ve bunu yapabilirlerse, savaşı da kazanabilirler.

Cassia boş kadehi aldı ve doldurmak için Ritüel çemberinden kanı havaya kaldırdı. Ayağa kalktı ve Grace'inin üzerinde durdu. Gücünün şimdi ne yapacağını bilmiyordu ama ona güveniyordu.

Ayaklarının dibinde, Lio'nun Birlik Taşı bir kez daha parladı. Tut.

Miranda, Mak ve Lyros'un ulaşamayacağı bir yere doğru ilerledi ve düştüğü yerde tökezledi. Knight bir anda üzerine atladı ve çenesini kanlı koluna kapattı. Zayıflamış kolu ikinci kez kırıldı ve ot kancası elinden düştü.

"*Loma hoor!*" Geri çekilme emri Cassia'nın ağzından çıkmadan önce Knight sıçrayarak uzaklaştı. Dame'a doğru koşarken Miranda' şimşek çatalı arkasındaki yere çarptı, ot kancasının sapı dişlerinin arasındaydı. Cassia'nın yüzüne bir gülümseme geldi. "*Oedann!*"

Miranda iyileşirken Mak ve Lyrosu uzak tutmak için alev dilleri savurdu. Ateş büyülerini kısıtlıyordu ve bu sefer kanamasının durması daha uzun sürdü.

Cassia dumanın içinde Mak'ı gözden kaybetti. Sadece bir peçe büyüsünün fırçası ona iyi olduğuna dair güvence verdi. Lyros, Miranda'yla yüz yüze geldi.

Bütün vücudu gerildi. Cassia'nın kalbi boğazında düğümlendi. Elbette onun düşündüğü şeyi denemek üzere değildi.

Lyros doğruca Gözetmen'e saldırdı. Boş elini uzattı ve ona doğru bir ateş püskürdü.

Yere düştü ve yuvarlandı, bir bulanıklıktı. Korkunç bir an için Cassia onu göremedi. Ateş onu vurmuş muydu?

Sonra Lyros, Miranda'nın ateş büyüsünden etkilenmeden, kusursuz bir Şehit Kalbi'yle ayağa fırladı. Mızrağını Hesperine hızıyla kadının göğüs zırhının altına kaydırды. Mızrağın ucunu köprücük kemiğine dayayarak deri zırhı üzerinden kaldırdı, kayışları ve köprücük kemiğini kopardı. Göğüs zırhı düştü ve üzerinde bir büyücü cübbesinden başka bir şey kalmadı. Göğsündeki kından kırmızı bir ışık yayılıyordu.

Lyros'a matkabıyla vurdu. Ama havada durdu, sonra da savruldu. Gözlerini kocaman açarak kaçmaya çalıştı ama görünmez bir güç onu da durdurdu. Kolları sanki görünmez bir mengene tarafından tutulmuş gibi yanlarına sabitlenmişti.

Mak'ın peçeleri, arkasından ona doğru uzanıp Rosethorn'u kınından çıkarırken düştü.

"Cassia, yakala!" diye seslendi.

Bıçağı savurdu ve bıçak ona doğru döndü. Ölümsüz refleksleri devreye girdi. Kabzayı havada yakaladı.

Kadehinden taşan büyü hançere akarak odaklanmış bir akıma dönüştü.

Union Stones parladı. Şimdi.

Cassia gücünü dördünün de silahlarına yönlendirdi. Rosethorn'dan siyah güller filizlenip elinin etrafına dolandı. Son Söz'den ay çiçekleri çıkarken, Orthros Yıldızı ve Gece'nin Hedefi Miranda'nın üzerinde sürünen karaçalı gönderdi.

Mak'ın büyüü Cassia'nınkiyle adamlar aracılığıyla buluştu. Yeni büyüü eserleri arasında çınladı ve tapınakta büyük bir yankı uyandırdı.

Kallikrates'in sesi Hagia Boreia'nın kutsal havasını bozdu. "Sence bu zafer anının bir önemi var mı? Göz açıp kapayınca kadar unutulacak.

sonsuz saltanatımda."

Isınan hava Mak ve Lyros'u tekrar ondan uzaklaştırdı. Kubbe Cassia'nın etrafında patladı.

Sanki Koleksiyoncu zamanın akışını durdurmuş gibi, siyah taş parçaları havada asılı duruyordu. Sonra Ritüel çemberine doğru savruldu, ona ve Lio'ya doğru yaklaştılar.

Kubbenin parçaları Mak ve Lyros'un koğuşlarına çarptı ve daha küçük parçalara ayrıldı. Ama gelmeye devam ettiler. Trial kardeşleri onun adını haykırdı.

Cassia başını eğdi. Her bir taş parçasının içinden duyularına bir şey parıldıyordu. Toprağa dönüşebilen taş. Kan hayata dönüşebilirdi. Binlerce parçaya gücüyle dokundu ve yeşil filizler taşı yiyerek bir yaprak yağmuru halinde ayaklarının dibine düştü.

Kallikrates, Miranda'nın ellerine doğru daha fazla yıldırım fırlattı. Cassia hançerini seğirterek Haima şehrindeki mağrur sedir ağaçlarını hayal etti. Fidanlar fişkırdı, Ayin Çemberi'ne giden yolu kapladı ve şimşegi çeken ulu ağaçlara dönüştü. Bileğinin bir hareketiyle kararmış dallara yeniden hayat verdi ve ağaçlar yeniden yeşillendi.

Miranda ilerledi ve yaklaşırken Lyros'un düşen mızrağını aldı. Cassia gücünü koruyarak düşmanın gelmesine izin verdi. Daha yakına.

Miranda mızrağı fırlatmak için kolunu kaldırdı. Karaçalı mızrağın sapından fişkırdı ve ona doğru dönerek etini parçalayıp gözlerine doğru fırladı. Bir çılgık atarak Gece'nin Amacı'nı bıraktı ve dikenli dalları pençelemeye başladı.

Mak, elinde Orthros'un Yıldızı ve yüzünde muzaffer bir gülümsemeyle bir moloz yığınının üzerinden ayağa kalktı. Savaş alanının diğer tarafında Lyros güldü ve elini kaldırdı. Mızrağı havalanarak ona geri döndü.

Rosethorn'un Birlik Taşı, Deneme kardeşlerinden gelen yavaş bir endişe sinyaliyle titreşti. Nasıl dayanıyordu?

Cassia güldü. Bu kadar büyüyle Kallikrates'i bir sonraki çağa kadar oyalayabilirdi. Birlik Taşları'na güç verdi ve dört kırmızı yıldız gibi parladı. Teslim olmak yok.

Mak ve Lyros bir savaş çılgılığı attılar ve Miranda'ya tekrar yaklaştılar. Tazılar çağırıyor ve avlarına devam etti.

Siyah Güller, Lio savaşını kazanana kadar geri çekilmeyecekti.

Cassia fincanını havaya kaldırdı ve ayaklarının dibindeki yere kan sıçrattı. Siyah güllerden oluşan sarmaşıklar bir kez daha Miranda'nın etrafına dolandı. Dalları boyunca şimşekler çaktı ama Cassia içindeki yaşamı güllere akıttı ve güller yanmadı.

Onun emriyle sarmaşıklar Gözetmen'i ayaklarından çekip ileri doğru sürükledi. Cassia, Miranda'yı ayaklarının dibinde durdurdu.

Koleksiyoncu'nun gözlerinin içine bakan Cassia, Miranda'nın boynundaki kolyeyi çekip aldı.

"Anlaşmamızı bozdun," dedi.

"Nefesini boşa harcama. Eski ustalarla pazarlık yapmam."

Kadehin içinden aldığı bir damla kanla, hırpalanmış elçi kordonlarını boynuna doladı. Madalyonu ait olduğu yerde durdu.

Fincandaki ve hançerdeki güç göğsünde zonkluyordu. Tüm gizemler mükemmel bir denge içinde ve sonsuz bir potansiyelle olgunlaşmış gibi hissediyordu. Fısıltılar kulaklarını okşadı ve anlayamasa da bir lütuf gibi konuştuklarını düşündü.

Üçlü odağı tamamlanmıştı.

Miranda'nın etrafındaki sarmaşıklar aniden yırtıldı. Kanlı eli bağlarından kurtuldu ve yadigâr kılıcını tutmaya başladı. Lio'nun yüzükoyun yatan bedenine doğru hamle yaptı.

Dame güçlü bir sıçrayışla molozları temizledi ve büyücüye çarptı. Yuvarlandılar ve Dame'ın ağırlığı Miranda'yı ezerek yere düştü. Miranda'nın yüzüne doğru ilerlerken köpeğin çenesinden tükürükler uçuştı.

Bir el genişliğinde uzaktaki yadigâr hançere uzandı. Cassia bir sarmaşık fırlattı ve hançeri ona doğru çekti. Miranda'dan bir çığlık yükseldi.

Sonra bir büyü patlaması Dame'ı ondan uzaklaştırdı ve tazı ağır bir şekilde Lio'nun yanına düştü. Cassia'nın taze öfkesi ve kederi, güllerinin Miranda'nın bıçağının etrafında sıkılaşmasına neden oldu. Ama hançer döndü, onu bağlayan sarmaşığı kesti ve Miranda'nın eline geri uçtu.

Ruh çağıran ayağa kalktı, yüzünün parçalanmış yarısı kanla kaplanmıştı ve Kallikrates, Lio'nun cesedinin üzerinden Cassia'ya baktı. "Bu oyunun nasıl işlediğini hatırlıyorsun. Eğer kuralları çiğnerse, seni cezalandırırım. Şimdi sen hata yaptın. Onu cezalandıracağım."

LIO üçüncü kapının dibine çömeldi. Şimdi her zamankinden daha yakındı.

Miranda düştüğü yerde, onunla geçit arasında yere yığılmış bir halde yatıyordu. Boğuk boğuk öksürmeye başladı ve eli ağızından kan içinde çıktı. Lio ona yaklaşırken, ayağa kalkmak için mücadele etti.

"Zafer sarhoşu musun?" Alaycı ses onun ve Koleksiyoncu'nun sesi arasında gidip geliyordu. "Seni alçaltacağım."

Lio esasının ucunu Miranda'nın temiz göğüs zırhına dayadı ve onu az bir çabayla geri itti. Cassia'nın gücünü çalmak Miranda'nın bir Gözetmen olarak kabul edilmesini sağlamıştı. Onu kaybetmek Kallikrates'le olan bağını da zayıflatmış mıydı?

"Buna değer mi Miranda?"

"Bunun cevabını, benim sağ elimde dünyayı yönettiğinde ve ebedi eğlencesi olarak sizden intikam almaktan zevk aldığında kendiniz göreceksiniz."

"İstediğin bu mu? Çağlar boyunca onun emrinde olmak mı? Bir zamanlar özgürlük istiyordun."

"Güç tek gerçek özgürlüktür."

"Onsuz da güç sahibi olabilirsin. Kendi gücüne. Bunun nasıl bir his olduğunu hatırlıyor musun?"

Kadın ona güldü. "Ölü çağırma yeteneği olan küçük kızların güç lüksü yoktur, Hesperine. Benim yakınlığım hapis cezasından başka bir şey değildi. Ta ki efendimin ilgisini çekene ve bana ne olabileceğimi gösterene kadar."

"Yanında başka kimse olmadığı için üzgünüm." Kızın ona inanacağından şüphe etse de, sözlerinde ciddiye. "Kallikrates'ten daha iyisini hak ediyordun. O zaman seni kurtarmak için bir Hesperine yoktu ama şimdi ben buradayım. Daha önce de insanları ondan kurtardım ve bunu senin için tekrar yapacağım."

Adamın ayaklarına kan tükürdü. "Senden yardım kabul etmektense oyun için ölmeyi tercih ederim Deukalion. Ama Efendi'den alacağım ödölün tadını çıkarmak için hayatta kalmaya niyetliyim. Bana seni onun önünde yavaşça öldürme zevkini vaat etti."

"Tarafınızı seçtiğinizi sanıyorsunuz. Ama ne tür bir seçeneğin vardı ki? Çaresizlikten ona döndün. Bir seçeneğe sahip olmanın nasıl bir his olduğunu bilmeyi hak ediyorsun. Sen kendin için savaşmasan bile ben senin bir seçeneğin olması için savaşacağım."

"Onunla olan bağımı asla koparamazsın." Sözleri cesurcaydı ama korkusu geçidin duvarlarından aşağı aktı ve çakıl taşlarının yerde sıçramasına neden oldu.

"Bu bir bağ değil. Bu bir zincir. Nasıl biterse bitsin, onu kıracağım. Bunu bilerek, bana kapının ardında ne olduğunu söyler misin? Onun sırları yüzünden sana daha fazla acı çektirmek istemiyorum."

"Seninle savaşacağım... kalan her şeyimle."

Kalıntı hançerini Lio'ya fırlattı. Saldırı zihnini tırmaladı. Kabzayı havada yakaladı.

Bilgiye olan açlığın felaketin olacak. Miranda'nın zihnindeki Koleksiyoncu'nun sesi Lio'nun zihnine sızmış gibiydi. *Sırlardan daha yıkıcı bir şey yoktur. Neden onların benim tercih ettiğim silah olduğunu düşünüyorsun?*

Lio kendini hasta hissetti. Miranda'nın zincirini içinde tutuyordu. Ama ne yapması gerektiğini biliyordu.

Hançeri kapıya sapladı. Taş taşı kırdı. Kapı yadigâr bıçak için yarıldı ve Miranda'nın zihnindeki son bariyer de Lio'nun İradesine yenik düştü.

LIO, eskiden yemyeşil olan ama şimdi körpe ekinlerin çiğnendiği ve çamurundan kan akan bir tarlada duruyordu. Parlayan bir top ufka doğru alçalırken gökyüzünü ıslatan turuncu ve kırmızı tonlara baktı. Tenebra'daki bir savaş alanında gün batıymıydı.

Yalnız bir savaşçı çizmesini bir cesede dayamış, zırhındaki kanlar kurumaya başlamıştı. Uzakta, onun rengindeki diğer adamlar alanda devriye geziyor, yakılmak üzere cesetler yığıyorlardı. Ama bu adam kendini ayrı tutuyordu. Bekliyordu.

Uzandı ve kaskını çıkardı. Sarı saçları terden kafasına yapışmıştı. Lio adamın çenesindeki yanık izini gördüğünde tanıdığı için şok geçirdi.

Lucis'in geçmişinden bir ana tanıklık ediyordu.

Lio kendini ileriye doğru yürürken buldu. Kendi bedeni üzerinde hiçbir kontrolü yoktu. Panik zihnini karıştırdı. Kendine baktı.

Siyah bir cübbe. Uzun bir sakal. Hypnos'un Gözü şeklinde gümüş bir kolye. Bu anıyı bir cenaze levazımatçısının gözünden yaşıyordu.

Lio'nun bilincinde bir ürperti dolaştı. Bu Miranda'nın hatırası değildi. Lucis'in saçları beyazlamadan önce, o ve Cassia henüz doğmamışken olmuştu.

Lio ağzını açtı ve konuştu. Koleksiyoncu'nun sesi kendi dudaklarından çıkınca öğürmek istedi.

"Size karşı çıkabilecek son özgür lordun da ayaklarınızın altında ölü yattığını görüyorum. Elbette hala Tam Konsey'in formalitesi var, ancak size Kral Lucis olarak hitap eden ilk kişi olmama izin verin. Tebrikler."

Lucis kılıcını cesetten çekip çıkardı ve bir adım öne çıktı. "Bana düşen görev tamamlandı. Anlaşmanın sana düşen kısmını yerine getirmek için mi buradasın?"

"Ben zaten cömert davrandım." Kallikrates'in ses tonunda belli belirsiz bir uyarı vardı. "Bunca yıldır gücünü gizlemene yardım etmemiş olsaydım, Tarikatlar büyüünü çoktan keşfetmiş olurdu."

"Ve tam da istediğin gibi, taç isteyen her lanet olası domuzu oyarak yolumu açtım."

"Hoşuna gibi davranma."

Lucis'in ani kahkahası etraflarındaki ölü adamlarla alay ediyordu. "Hükümdarlığım yeterince iyi başladı. Ama kendine kral diyen diğer tüm adamlarınki gibi kraliyet mahzeninde son bulmasına izin vermeyeceğim. Ya da daha kötüsü, halefimin sarayında başım bir kazığa geçirilmiş olarak. Bir sonraki Büyücü Kral olmak için bana söz verdiğin güce ihtiyacım var. Sarayı bizim için ele geçirdim; şimdi bana altındaki ambarda hangi büyüünün yattığını söyle."

El arabası. Kapıların başından beri koruduğu şey bu muydu? Bir mezar yeri mi?

"Seni sözde Büyücü Kral'ın üzerine çıkaracağım." Lio Koleksiyoncu'nun sözlerindeki kötülüğü tadabiliyordu. "Ama bunu yapmanın tek yolu dostum, onu yok etmektir."

Lucis bir kahkaha daha attı. "Onun heykellerini tahrip edip yerlerine kendi heykellerimi mi koymamı istiyorsun?"

"Oh, evet. Onun mirasını silmeni izlemekten büyük zevk alacağım. Ama daha da iyisi, onu öldürmeme yardım edeceksin."

Lucis'in eli kılıcının kabzasında sıkılaştı. "Bu ne büyücülüğü?"

"Ölü çağırma değil. Karısı olarak aldığı cadının yaptığı bir büyü. Onun gücü sayesinde, ölümsüzlük için bir teklifte bulundu. Cadının etrafına mühürlediği çukurda uyuyor. Ona ölümlü olduğunu hatırlatmak için bin altı yüz yıl bekledim."

Lio'nun kalbi uzaktaki bedeninde bir yerlerde çarpıyordu. Dikkatle düşünülmüş teorilerinin hepsi saçmalıktı. Gerçek olan efsanevi bir masaldı.

Büyücü Kral hâlâ hayattaydı.

Lucis'in yüzü kızardı ve yüzüne sıcaklık yayıldı. "Hayatımın yarısını pazarlığımıza adadım ve sen bunca zamandır bir kocakarı masalının peşinden mi koşuyordun?"

"Sakin ol. Seni temin ederim ki uyuyan kralın şarkılarının hepsi doğru. Sözüme inanmak için yanımda yeterince imkânsız şey görmedin mi?"

Lucis'in sert mavi gözleri ihtiyatla parladı ama sıcaklık yerini sıcaklığa bıraktı. "Açıkla."

"Kadim olduğumu biliyorsun. Kral Lucian ve evlendiklerinde Kraliçe Hedera olan cadı Ebah'ın hükümdarlığı sırasında hayatta olduğumu öğrenmek seni şaşırtmamalı. Var olduğum yüzyıllar boyunca, bir çift ölümlüden bu kadar nefret ettiğim çok az olmuştur."

Lucis alay etti. "Ne o zaman? Onu yatağından mı çaldı?"

Kallikrates tiksinti dolu bir ses çıkardı. "Sırf şehvet için asla bu kadar ileri gitmem. Ölümlülerin temel arzularından daha büyük kaygılarım var. Ama bu ikisi planlarımı her fırsatta engelledi. Ölürken bile, varislerinin bana karşı yardım istemeleri için onu canlı, ulaşamayacağım bir yerde bırakarak beni intikamımdan mahrum etti."

Lucis ona baktı. "Vay, vay. Tarihte biri seni alt etmiş. Bunu aklımda tutacağım."

Lio Lucis'e doğru bir adım attı. Savaş lordu geri çekilmedi.

Kallikrates soğukkanlılıkla, "Onun hükümdarlığı yüceltilmiş bir kraliyet mahzeninde son bulacak," dedi. "Bunu da aklınızda bulundurun."

"Tenebra tahtına sahip olmak için kanımı verdim, ancak on altı asır önceki selefimin ölmediği söylendi. Benim olması gerekeni elde etmek için Büyücü Kral'ın kendisini mezarına düzgün bir şekilde koymam gerekiyorsa, öyle olsun. Ama umarım benim için başka bir daha fazlası vardır, yoksa pazarlığımızdan bıkebilirim."

"Eğer o el arabasının içine girmek istiyorsan, anlaşılmamıza harfiyen uymanı öneririm."

"Onu orada, başından beri olduğu yerde çürümeye bırakmamam için bana bir neden söyleyin."

"Ölümsüzlük."

Şimdi Kallikrates Lucis'in dikkatini çekmişti.

"Saltanatın hiç bitmeyecek," diye söz verdi Koleksiyoncu. "Onun ateş büyüsünü ve sonsuz yaşamını sana bahşedeceğim. Tenebra sonsuza dek senin olacak. Peki fetihlerini neden burada durduruyorsun?"

"Bu cadının büyüsü üzerimde işe yarayacak mı?"

"Evet. Bunca zamanımı onun büyüsü konusunda uzmanlaşmak için harcadım."

"Böyle bir ödöl alıp gitmeme izin veriyorsanız, sizin için daha da büyük bir ödöl olmalı."

"Elbette."

Lucis bekledi.

"Sizi temin ederim," dedi Kallikrates, "sizin gibi pragmatik bir adamın ilgisini çekmeyecektir. Ama gizli sırların koleksiyoncusu olan benim için bu oyunun sonudur."

Lucis, "Tüm gerçeği bilmediğim sürece benden yardım alamazsınız," dedi.

"Ölümsüzlük yeterli bir sebep değil mi?"

"Neye karşı savaştığımı bilmeliyim."

"Ah, Lucis. Ayaklarının dibindeki adam gibi hedeflerine doğru körü körüne ilerleyen biri asla olmadın. Yeterince adil. Cadı kraliçe kocasını sadece torunları için bir şampiyon olarak değil, mirasının ebedi koruyucusu olarak da geride bıraktı. Onun gücünün kaynağını koruyor." Lio Koleksiyoncu'nun yüzünün bir gülümsemeyle buruştuğunu hissetti. "Benden saklamaya çalıştığı şeyin peşine ne kadar uzun zamandır düştüğümü hayal bile edemezsin."

Lio'nun akıllı karıştı. Hayal ettiği şey her neyse, bu değildi. Tek bir şeyden emindi.

Lucian'ın koruduğu güç kaynağı Cassia'ya aitti.

Lucis kollarını kavuşturdu. "Öyle olsun," dedi sonunda, sanki katılma ya da katılmama seçeneği varmış gibi. Ama Koleksiyoncu'nun ağına hepsinden daha çok takılmıştı. Gözlerinde açgözlü bir ışıkla, "Ambarı nasıl açacağız?" diye sordu.

"Önce cadının varisine babalık yapmalısın."

KALINTI BIÇAK

SAVAŞ ALANI Lio'nun etrafında dönüyordu. Agata'nın mutfağında bir tepsi elmalı tartın başında oturuyordu. Sonra da Lucis'in karşısında, kral ona bir kadeh şarap doldururken güneşin altında oturdu.

Miranda'nın hayatı ve Koleksiyoncu'nun sırları, Lio onun acı çeken zihninin çatlaklarından düşene kadar birbirinin içinden geçti. Elleri ve dizleri üzerinde taş bir zemine düştü.

Önce cadının varisine babalık yapmalısın.

Lio hâlâ o sözlerin tadını dilinde hissedebiliyordu. Majestelerinin ölümlü hayatını yöneten emir. Karnı şişti ve sanki Koleksiyoncu'nun kötülüğünü zihninden temizleyebilecekmiş gibi karnını boşalttı.

Kallikrates, "Ve sen de bana meydan okuyacak cesaretin olduğunu sanıyorsun," diye düşündü.

Lio ağzını sildi ve Koleksiyoncu'yla yüzleşmek için kendini ayağa sürükledi. Paradum'un ana salonundaydılar. Odanın başında, Miranda'nın babasının koltuğunda Kallikrates oturuyordu.

Ya da en azından Lio'nun görmesini istediği bir tezahürü. Cenaze levazımatçısının siyah cübbesini giymiş ve kolyesini takmıştı. Kendinden emin, zarif, kukuletalı yüzü gölgeler içinde kaybolmuş bir halde orada uzanıyordu.

Miranda ayaklarının dibinde, duyarsız ve kanlar içinde yatıyordu. Ona aşkını, sadakatini ve iradesini vermişti. Ve onun için sadece buydu. Bir insan değildi. Sadece kırılana kadar kullanılacak başka bir araçtı.

Lio odanın dokusunu test etti. Burası Kallikrates'in zihnindeki son dayanak noktasıydı ama Kallikrates burada demir bir pençeyle tutunuyordu. Lio savaşmadan onu serbest bırakamayacaktı.

Kendini kurtarmak için daha da çok mücadele etmesi gerekecekti.

"Artık oyunun çok içindesin Deukalion. Asla özgür olamayacaksın." Kallikrates elini yiyen kargayı okşadı.

Kuşun kalp atışı yoktu. Miranda'nın tanıdığı mı? Yoksa başka bir şey mi? Lio onu olgun meyve bahçesinde serbestçe uçarken görmüştü. Elllerinde canlanırken

gücünü keşfetmişti.

Elindeki hançere baktı. Eğer bu Miranda'nın zinciriyse, kuş onun Vasiyeti olabilir miydi?

"Dikkatli ol," dedi Koleksiyoncu. "O bıçakla kendini yaralayacaksın."

"Alayların artık beni korkutmuyor. Beni kendimden şüphe ettiremezsin.

Bu gece kayıptan başka bir şey yaşamadınız ve benim işim bitmedi."

"Senin gibi bilgi arzusuyla yanıp tutuşan pek çok kişi tanıdım. Çok azı gözlerini yakmadan güneşe bakabilir. Hesperinlerin güneşe karşı ne kadar zayıf olduklarını hepimiz biliyoruz."

"Bu kadar bilmece yeter. Planlarınızda bir deha yok. Pek çok hayatı şekillendirdiniz ve yok ettiniz, peki ne için? İntikam için. Öfkesi tarafından yönetilen herhangi bir küçük adamdan daha iyi değilsin."

Kallikrates kıkırdadı. "Sen daha iyi bilirsin. Biraz intikam alacağım, evet, ama bu beni tatmin etmeye yetmez. Ben de seninle aynı şeyi istiyorum. Silvicultrix'in gücünü."

Lio öne doğru yürüdü. "Onun gücünü kendin için istiyorsun. Ben onun için istiyorum." "Onu senin yapabileceğinden çok daha güçlü yapardım. Miranda'nın oyunuma çok içten bir inancı var. O kendini kraliçe sanan bir şövalye. Ama Cassia... Ben ona bir taht inşa ederdim. O hiçbir şeye . Son derece bencil bir varlık. Zayıf fikirliliğinle onu mahvetmeseydin, benim mükemmel, acımasız elmasım olacaktı.

Hesperine ilkeleri."

"Bu ilkeler ona sizi reddetme iradesini verdi. Kimin aklının zayıf olduğunu kendinize sorun."

"Tarihte Lucian ve Ebah'tan daha çok nefret ettiğim tek bir çift var. Sen ve Cassia bu ayrıcalığa sahipsiniz."

"Lucian ve Ebah oyunun bir önceki turundaki karmaşaydı, değil mi? Gölgeler Diyarı için yeni bir acı döngüsü başlatmak üzere medeniyeti yok ettiğiniz Son Savaş sırasında size karşı durdular."

Kallikrates usulca güldü. "Son Savaş'ın uygarlığın yok edilmesi olduğunu düşünmekle ne kadar da masumsun."

Lio'yu küçük hissettirmek için kelimeleri silah olarak kullanmaya devam etti. Ama Lio şimdi Kallikrates'in kendi anılarından birini görmüştü ve bu onun yalanlarından gerçeği çıkarmanın anahtarıydı.

Lio zihinsel savunmasını güçlendirdi ve Cassia'ya yaptığı için çok kızdığı şeyi yaptı. Kallikrates'i konuşturmaya devam etti. "Bu nasıl ?

Son çağla aynı dönemde mi yaşıyoruz?"

Kallikrates kargayı bir elma parçasıyla daha besledi. "Bir turun gerçek sonunda, sadece tahtayı yeniden doldurmaya yetecek kadar hayatta kalanı koruruz. Parşömenlerini yakar ve inşa ettiklerine dair tüm kanıtları yok ederiz. Kendi ailelerine dair anılarını ve tanrılarının isimlerini ellerinden alırız."

"Son Savaş sırasında yapmaya çalıştığın şey buydu," diye fark etti Lio, "ama başarısız oldun. Bunun bir son olması gerekiyordu ama Gölge Diyar hayatta kaldı. Lucian ve Ebah onları kurtarmaya yardım etti."

"Gölge Diyarları kurtarmak diye bir şey yok. Onlar bize ait ve bir gün İmparatorluk da öyle olacak."

Lio bir adım daha atarak gölgenin kendisine daha da yaklaştı. "Ebah gücünü, gelecek nesiller için hayatta kalacağı o ambarda korudu. Kanıtları yok etmek için içeri girmedikçe bu raundu bitiremezsin."

"Bir kırılğan kapı daha. O zaman Cassia'nın atalarının mirası sadece zihnimde yaşayacak. Bu güçle bir sonraki raundu da kazanacağım. Bu çoktan harekete geçti ve stratejimi anladığında tahtada hareket edebileceğin hiçbir yer kalmayacak."

Lio Kallikrates'e güldü. "İşte bu yüzden bizden bu kadar nefret ediyorsun. Cassia'nın mirası o yaşadığı sürece yaşayacak ve ben onu ölümsüz yaptım."

"Hesperinler insanlardan biraz daha yavaş ölür, ama yine de ölürsünüz."

"Yapmadık. Hayatta kaldık. Lucian ve Ebah sana ne kadar cesurca direnseler de, tek başlarına senin raundu bitirmeni engelleyemezlerdi. Daha büyük bir engel daha vardı, değil mi? Hesperinler. Kaçtık ve bu çağın en iyilerini Sığınak koşullarımızın arkasında topladık. Orthros ayakta olduğu sürece bu tur asla bitmeyecek."

"Sabırlı olmayı göze alabiliriz."

"Sabırlı değilsiniz. Altınız da oyununuzun sonucundan mahrum bırakıldığınız için öfkelisiniz. Ve en çok da sen, Kallikrates. Kurallar incelik ve gizlilikle oynamanızı gerektirdiğinde bu turdan zevk alıyorsunuz. Kazanıyordun, değil mi? Ta ki oyun taşlarınız kaderlerini kendi ellerine alıp sizi zaferden mahrum edene kadar."

Kallikrates'in sesinde bir gülümseme vardı. "Hâlâ kazanıyorum."

"Bu sefer olmaz. Bu son raunt olacak. Bundan emin olacağız."

Lio şimdi Miranda'dan sadece bir adım uzaktaydı. Durakladı, o kadar çok gizli gizemi hazır tutuyordu ki düşünce formu dalgalandı. Ama Koleksiyoncu onu durdurmak için hiçbir hamle yapmadı.

Bu bir tuzaktı. Ama Lio bunu neyin başlatacağını ya da sonuçlarının ne olacağını bilmiyordu.

Miranda inleyerek kıpırdandı. "Efendim?"

Kallikrates hiçbir şey söylemedi. Gözlerini açtı ve bakışları, elinde kalıntı hançeriyle orada duran Lio'ya sabitlendi. Göğsü paniklemiş bir nefesle inip kalktı.

Miranda ilk kez yalvardı. "Lütfen, Efendim. Bunun dışında herhangi bir kader. Beni binlerce kez daha kırın ve size geri dönmeyi hak etmeme izin verin. Bedelini bedenimle ödeyeyim. Büyümle. Acımla. Ama beni yok etmesine izin verme."

"Ayağa kalk ve onunla dövüş, şampiyonum. Bana hâlâ en büyük Gözetmenim olduğunu göster."

Miranda titreyen kollarının üzerinde kendini yukarı itti. Kan hâlâ çenesinden aşağı damlıyordu. Bacaklarını altına aldı ama dizleri büküldü. Gücü tükenmişti.

Kallikrates bunu biliyor olmalıydı. Onu manipüle ediyordu. Bu Lio için olduğu kadar onun için de bir tuzaktı. Ama neden?

"Ayağa kalk!" Kallikrates'in emri salonda yankılandı. "Onu yen ve ödülünü al. Onu benim için öldürmeden önce Cassia'ya onun önünde işkence etmene izin vereceğim, tıpkı hayal ettiğin gibi."

Miranda tekrar ayağa kalkmaya çalışırken karga kanat çırpıttı.

"Gücüm hâlâ seninle Miranda," diye mırıldandı Koleksiyoncu. "Sen Cassia'nın asla olamayacağı kadar büyüksün. Yakında bir gece, senin önünde kırılacak ve aşağılanacak ve sonunda gerçekten ne kadar güçlü olduğunu anlayacak. Tıpkı büyüsünü aldığın gece yaptığı gibi, senden merhamet dilenirken onu zevkle dinleyeceğim. Onun içini boşaltırken ağlayışını... Bunu tekrar duymak istiyorum, ya sen?"

Bu sataşmalar hem Miranda'yı hem de Lio'yu öfkeliendirmek için tasarlanmıştı. Kallikrates, Gözetmen'i aracılığıyla tüm gücünü Lio'ya yöneltebilecekken neden onları karşı karşıya getiriyordu?

Bunun tek bir açıklaması vardı: Yapamazdı. Aralarındaki bağ zayıflıyordu. Miranda tükeniyordu. Lio'nun Cassia'nın büyüsünü ve Koleksiyoncu'nun sırlarını çalmak için çoktan kullandığı bir silahtan zayıflığa dönüşmüştü.

Kallikrates Lio'nun onu kendisi için öldürmesini ve Koleksiyoncu'nun anılarıyla kendi bağlantısını yok etmesini istiyordu. Ve Lio'nun bunu yapacağına inanıyordu.

Lio, katledilen yabancılar uğruna yedi büyücüye işkence etmişti ve Koleksiyoncu bunu biliyordu. Lio'nun Miranda'ya daha da kötüsünü yapmasını bekliyordu.

Cassia'yı nasıl incittiği yüzünden. Lio'nun bunu yapmak istediği uzun geceler olmuştu.

Ama bir kez daha, bir Hesperine Koleksiyoncu'nun beklentilerine meydan okumak üzereydi.

Miranda başını kaldırdı ve dağınık saçlarının arasından Lio'ya baktı. Arkasında, Kallikrates elini kanat çırpıp karganın etrafında sıktı. Lio yadigâr kılıcını tutuşunu düzeltti.

Miranda bir savaş çılgılığı attı ve kendini Lio'nun üzerine attı. Son gücünü de kullanarak hançeri hedeflediğinde odanın rengi .

Lio bıçağı fırlattı ve zihin büyüünün tüm gücünü saldırının arkasına koydu.

Miranda ona doğru koştu. Onu yakaladı ve zayıf çırpınışlarına rağmen tuttu. Yadigâr bıçak doğru uçtu ve Koleksiyoncu'nun kalbine saplandı.

Uluması, taş duvarları dumana boğan bir rüzgâra dönüştü. Kuş bir çılgılla elinden kurtuldu.

Miranda Lio'ya doğru sarktı. Zemin çözülürken onu kollarının arasına aldı ve birlikte boşluğa düştüler.

Lio onun düşüncelerinin parçalarını başka bir zihin manzarasında topladı. Hagia Boreia'nın Ritüel Mabedi'nin önünde hafifçe ayaklarının üzerine düştü. Kubbe, yıldızlı gökyüzüne karşı bütün ve güzel bir şekilde üzerlerinde yükseliyordu. Açık kapılardan, Hespera'nın büyük heykeli tütsü ve gölgelerin arasından onlara gülümsedi.

Lio, Miranda'nın hareketsiz bedenini Tanrıça'nın Mabedi'nin eşiğine bıraktı. Artık üzerinde kan yoktu ve zırhı da gitmişti. Yoksul bir kadının basit elbisesi içinde çok genç görünüyordu. Çok savunmasız.

Karga göğsüne konmak için aşağı süzüldü. Bu kez yumuşak bir soru sesiyle usulca uyandı. Kuşu okşamak için uzandı, o kadar dikkatliydi ki sanki uçup gitmesinden korkuyordu.

"Hespera bize istediğimiz kadar şans veriyor," dedi Lio. "İşte bir sonraki şansınız. İyi kullanın."

Ve sonra onun zihnini serbest bıraktı. Kız, adamın gözlerinin önünde siyah tüylerin girdabında kayboldu.

MIRANDA Lio'nun bedeninde ilerlerken Cassia onun önüne geçti. Kan, Hespera'nın Gül'ünün içinde taze taze akıyor, onun hareketsiz formunu çevreliyordu. Lio'nun içkilerini

kafirleri Lustra'ya götürdü ve Grace'in etrafında siyah güller yarattı.

"Yapacağım-" Kallikrates tekrar ilan etti. Ama onun derin ve buyurgan sesi Miranda'nın kendi sesine karıştı.

"Yapacağım-" dedi. "Ben...yapacağım..."

Yadigâr hançeri elinden düştü. Antik taş eser yere çarptı ve parçalara ayrıldı.

Kol ve bacaklarındaki güç tükeniyor gibiydi. Ritüel çemberinin içine doğru tökezledi ve Cassia'nın üzerine düştü.

Cassia sersemlemiş bir halde Miranda'yı kollarından yakaladı ve onu yere yatırdı. Miranda'nın bedenini boğuk soluklar sarmıştı. Korku, merak ve gözlerinde bir soruyla Cassia'ya baktı. Tıpkı büyücülüğünün uyandığı ve anlamasına yardım etmesi için Cassia'ya döndüğü günkü gibi.

Aurası saftı. O anda Cassia'nın bir zamanlar değer verdiği arkadaşı gibi hissetti. Cassia ellerini odaklarının etrafından çözdü.

Lio ikisini de kurtarmıştı.

"Ne"-Miranda nefes nefese-"bana neler oluyor?"

Mak ve Lyros yaklaştı, silahları hazır, tazılar yanlarında hırıliyordu.

Cassia hepsine, "Her şey yolunda," dedi. Miranda'nın saçlarını okşadı. "Her şey yoluna girecek."

Cassia bunun doğru olup olmadığını bilmiyordu. Miranda'nın ölümlü bedeni sadece bir Gözetmen'in dayanabileceği yaralarla kaplıydı. Lio onun zihnini onarmış mıydı ki fiziksel savaşta aldığı yaralar onun sonunu getirsin?

Ama Miranda'nın kaderi bu olacaksa, özgür ölecekti.

Cassia arkadaşını kollarında salladı. Artık Koleksiyoncu'nun hükmü olmadığına göre, sözlerinin sonunda Miranda'nın kalbine ulaşacağını umuyordu. "Sana ihanet ettiğim için çok üzgünüm. Ne kadar pişmanlık duyduğumu bilmeni istiyorum. Keşke geçmişimizi değiştirebilseydim. Ama artık senin için buradayım. Seni terk etmeyeceğim."

Miranda ona sarıldı. "Cassia...?"

Miranda'nın on yıldır adını böyle söylediğini duymamıştı. Ritüel çemberindeki kan . Mak nefesini içine çekti. Lyros bir adım geri çekildi. "Cassia, bu senin büyüün mü?"

"Hayır. Acaba...?"

Çember, Hagia Boreia'yı savunmak için büyü yapan herkesin geride bıraktığı sayısız büyüyle titreşiyordu. Lio'nun thelemancy'si. Apollon'un taş büyü. Ve şehit edilen ataları Anastasios'un şifa veren yakınlığı.

Miranda'nın büyücü cübbesine kan bulaştıkça yaraları hafifledi. Son bir derin nefes çekti, boğulmakta olan bir kızın sonunda su yüzeyine çıkması gibi.

Sonra içinden bir şok geçti. Bakışları Cassia, Mak ve Lyros arasında gidip geldi. Miranda'nın gözlerinde önce tanıma, sonra korku belirdi. Mücadele etmeye başladı.

Cassia ellerini güven verici bir hareketle kaldırarak onu serbest bıraktı. "Artık özgürsün. İyileşebileceğin güvenli bir yere git. Lütfen Miranda. Güvende kal. İyi ol."

Miranda geri çekildi, yaşamı boyunca hissettiği duygular aurasını yeniden canlandırıyordu. Gökyüzünden bir gak sesi geldi ve kargası kollarına kondu. Tanıdığını göğsüne yaslayarak gözden kayboldu.

Lyros hayretle, "Karşıya geçti," dedi. "Hâlâ büyüsü var."

Lio sadece insanları kurtarmadı. Onları bir bütün haline getirdi. Cassia Grace'in üzerine eğildi ve yüzünü ellerinin arasına aldı.

Lio? Bitti artık. Sen kazandın. Artık bize dönmek güvenli.

Cassia! Gizemli çağrısı kanına bir ürperti gönderdi ve onu zihninin derinliklerine çekti.

LIO'NUN zihni sarsıldı. Bir sütun yıkıldı ve varlığında yankılanan bir acıya yol açtı. Hayır. Bu olmamalıydı.

Arkasında ateş çtırdadı. Kompleksin içinden yükselen dumanı görmek için döndü. Son Savaş'ın alevleri ona doğru yaklaşıyordu. Dışarı çıkmak zorundaydı.

Siyah cüppeli, kapüşonlu bir figür merdivenlerden ona doğru ilerlediğinde, görüntüyü kimin kontrol ettiğini anladı.

Kallikrates'in cübbesinin göğsünde bir yırtık vardı. Yadigâr bıçak elinden sarkıyordu. "Hançer hakkındaki uyarılarıma kulak vermeliydin."

Cassia! Lio aradı.

Ben buradayım.

Beni kendine geri çek. Grace Birliğimizi tüm gücünle aç.

Cassia'nın varlığı Lio'nun arkasındaki Mabedi doldurdu. Her renkten güller yerden yukarı doğru akıyor ve tapınağın düşen parçalarını dallarında yakalıyordu. Sarmaşıkları onu kucakladı ve güvenli bir yere doğru çekti.

Lio, Kallikrates'e elemans fırlattı. Ayaklarının dibindeki zemin yarıldı ve etrafındaki hava sonsuz bir gökyüzünü ortaya çıkarmak için yırtıldı. Lio kendi zihninin dikeylerine baktı.

Hayır. Bu nasıl mümkün olabilir? Artık Miranda'nın düşüncelerinde değillerdi. Koleksiyoncu bir şekilde aralarındaki bağlantıyı kullanmış ve Lio'yu kendi zihnine kadar takip etmişti.

Seni tutuyorum. Cassia kendi yeminini ona geri yankıladı. *Zihnine benden başka kimse dokunamaz.*

Gücü onu Ritüel Mabedine geri götürdü. Çift kapı çarparak kapandı. Gülleri Tanrıça'nın heykeline dolanarak tepedeki kubbenin tavan penceresini kapattı.

Yadigâr bıçak yukarıdaki sarmaşıklara saplandı ve ikisi de çılgılık attı. Lio başını tutarak yere yığıldı ve Koleksiyoncu'nun körelmemiş gücüyle karşılaştı.

Miranda'nın Hierax Tapınağı'ndaki saldırısının acısı hiçbir şey değildi. Şimdi Kallikrates Lio'nun zihinsel savunmasını kendi elleriyle kesmişti. Uzuvarları tutuldu ve sırtı yerden kesildi. Etraflarındaki zihin manzarası dalgalandı, karanlığa dönüştü, sonra ateş gibi parladı.

Benimle kal. Cassia zihnini doldurdu ve dokunduğu her yerde onun varlığı Koleksiyoncu'nun saldırısının acısını hafifletti. *Yalnız değilsin. Onu birlikte yenebiliriz.*

Lio kendini ayağa sürükledi. Duman tavan penceresinden aşağıya doğru akararak Mabedi dolduruyordu. Lio'nun önünde dalgalanan bulutların arasından Koleksiyoncu belirdi.

Lio, Kallikrates'e bir güç patlaması daha fırlattı. Büyü Yaşlı Usta'nın cüppesini savurdu ve bir anlığına yüzünü kukuletasının içinden göründü. Gri dudakları, mezara yolladığı herkesin ölüm sancılarında bir görüntü olan çıplak dişlerinin etrafında gerildi.

Uzun, keskin tırnaklarıyla siyah bir örtüye bürünmüş olan eli dışarı fırladı. Lio kaçmaya çalıştı ama kendi zihni ve bedeni çarpılarak onu Koleksiyoncu'nun pençesine düşürdü. Kallikrates onu saçlarından kavradı ve pençelerini Lio'nun kafatasına geçirdi.

Cassia'nın gülleri Kallikrates'e doğru uzandı. Sarmaşıklardan oluşan bir sarmal, bir kefen gibi etrafını sardı. Ama dikenleri onun hayali formunu delip geçti.

Lio'yu Hespera'nın ayaklarının dibinde diz çökmeye zorladı. "Buraya bedelimi almaya geldim."

Lio'nun en büyük gücü olan zihni parçalanıyordu. Kendisinin değişmez parçaları titriyor, kırılıyor ve yeniden düzenleniyordu. her kesinliğe uzandı, sadece parçalarının kopup yerde yeni boşluklar buldu.

Hiç bu kadar korkmamıştı.

Cassia! Çaresizlik içinde Majestelerine seslendi.

Tam içindeydi, her zaman olduğu yerde. Onu henüz kaybetmemişti.

Kalan her düşüncesine sızan dehşeti itiraf etti. *Onu durdurabileceğimden emin değilim.*

Onun aşkı boşluktaydı, parçalanmış zihnindeki uçurumları dolduruyordu. *Onu durduracağım.*

Bunu benimle yaşamamı istemiyorum.

Biliyorum. Ama seni asla terk etmeyeceğim.

Majesteleri Hespera'nın önünde belirdi, dişleri öfke dolu bir hırıltıyla açılmıştı. Beyaz yemin cübbesi, dumandan etkilenmeden etrafında dalgalanıyordu. Elinde kadehinden kan damlayan Rosethorn vardı ve kolyesi göğsünde parlıyordu.

Hançerini Kallikrates'e fırlattı. Gücü Lio'nun zihninden geçerek Koleksiyoncu'nun kalbine doğru yol aldı.

Kallikrates düşündüğünden daha hızlı davranarak kalıntı kılıcını Lio'nun boğazına sapladı. Hespera heykeli sayısız parçaya ayrılırken, Lio kendi zihninin parçalanışını izledi.

LIO'NUN ACI ÇIĞLIĞI Koleksiyoncu'nun bıçağında söndü ama Cassia onun için çığlık attı. Çenesi açık kaldı. Ellerini boynuna götürdü ve kendi kanını yakaladı.

Kelimeler, düşünceler, Cassia'nın sahip olduğu her şey sona erdi. Grace'in acısına dönüştü.

Koleksiyoncu sendeleyerek Lio'dan uzaklaştı, elleri Rosethorn'un kabzasındaydı. Bıçağı kalbinden çıkarmak için boş yere çabaladı. Yaradan bir delik büyüyor, formunu yiyerek yıldızlı bir gökyüzünü ortaya çıkarıyordu.

"Sen büyücü değilsin Cassia," diye tısladı Kallikrates. "Onun zihninde hiçbir gücün yok."

"Ben onun zihnindeki gücüm."

Duvarlar, hava, yukarıdaki gökyüzü onun ve kadının bir parçasıydı. İşkence gören zihninin bu tezahürlerinde çatlaklar yayılıyordu ve yukarıdaki kubbe bir uyarıyla çatladı. Ama kadın onun her düşüncesinde mevcuttu ve en içteki Mabedinin düşmesine izin vermeyecekti.

Çağrısı üzerine, Tanrıça'nın bedeninin parçaları etrafında dönmeye başladı. Hepsini Kallikrates'e fırlattı.

Kutsal bir taş fırtınası onu parçaladı. Yaralarının arasından daha fazla parlak yıldız parladı. Şok iniltisi Mabedin kubbesinde yankılandı.

Sonunda asla toplayamayacağı bir büyüyle karşılaşmıştı. Grace Union ondan daha güçlüydü.

Cassia, aralarındaki bağın gücünü hançerine akıtarak Lio'nun önüne geçti. Siyah gülleri, Koleksiyoncu'nun göğsüne saplanan hançerden dışarı fırladı. Bu sefer onu ele geçirdiler.

Adam daha fazla zehir konuşmak için ağzını açtığında, kadın sarmaşıklarını adamın boynuna doladı ve sıktı. Kabuslarından gelen ses boğazında durdu.

Cassia kadehten bir fıçı kan kaldırdı. "Seni dışarı atacağım. Seni avlayacağım ve seni bulduğumda, topladığım bedel sana unutulmuş bir ölümlünün kısacık varlığını diletecek."

Kanı ona doğru fırlattı. Thelemantik formuna sıçradı. Küçük çatlak sesleri geliyordu, buzun camı yemesi gibi.

Koleksiyoncu paramparça oldu. Donmuş kan parçaları Sığınak'ın dört bir yanına saçıldı. Duman dağılmaya başladığında, ay tavan penceresinden aşağıya doğru parladı ve kıpkırmızı şeritleri ışıltı yaptı.

Cassia Lio'nun yanında dizlerinin üzerine çöktü ve onu sırt üstü yatırdı. Yedigâr bıçak gitmiş, yaratıcısıyla birlikte sürgün edilmişti. Bir elini Grace'in kanayan yarasına bastırdı ve bileğini onun ağzına dayadı.

"Benimle kal!"

Gözleri kayarak kapandı. Mabedin duvarları ve yıldızlarla dolu uçsuz bucaksız bir alanda diz çöktüler.

"Hayır! Bekle!"

Onu aralarındaki bağla sardı. Kalbi onunkiyle birlikte atıyordu. Ama zihni onun ulaşamayacağı bir yerde kayboldu.

YARA

GERÇEKLIK PARÇALAR HALİNDE GERİ DÖNDÜ. Lio'nun lekesiz boğazını örten eli. Dudakları bileğinin üzerinde soğuktu. Mak onu tutuyor, Lio'nun çenesine masaj yapıyordu. Lyros kolunu ona dolamıştı.

"Onu ısırmaya ikna edemiyorum." Mak'ın sesi, kızgın ve acildi.

Lyros güçlü bir eliyle Cassia'nın alnına bastırdı. "Cassia? Bize geri mi döndün?"

"Buradayım," dedi sersemlemiş bir halde.

Ama Lio değildi. Kalbi hızla çarpmaya başladı ve parmaklarının altında onunkiyle eşleşen nabzını hissetti. Akli nasıl bu kadar uzakta olabilirdi?

"Ona ulaşamıyorum. Grace Union'da bile."

Lyros'un kararlı sesi için Tanrıça'ya şükürler olsun. "Birliğinizin nasıl hissettiğini tarif etmeye çalışın. Uyuyor gibi mi görünüyor, bilinçsiz mi? Yoksa varlığı zayıflıyor mu?"

Cassia korkuyla derin bir nefes aldı ve Lio'nun aurasına odaklandı. "Zihinsel yaralarını hissedebiliyorum. Büyüsü hiç böyle olmamıştı. Sanki onu gerçekten tüketmiş gibi."

"Durum kötüleşiyor mu?" Lyros sordu.

Lio'nun boynunu okşadı, dinledi, bekledi. "Hayır. kayıp . Ama bana geri dönmeyecek."

Mak küfretti ve elini Lio'nun çenesine kapatıp itti. Lio'nun dişleri Cassia'nın bileğine battı. Mak Cassia'nın diğer elini tuttu ve ona Lio'nun boğazını nasıl sıkacağını gösterdi.

İç, diye yalvardı birlikteliklerinde. Lütfen, Lio. Benden iç.

Grace orada solgun ve hareketsiz yatarken ağzından kan damlıyordu.

Dame burnuyla Lio'yu dürttü, sonra da yüzünü yaladı. Lio karşılık vermeyince, harap olmuş bir mızımlanma çıkardı. Knight cüssesini Cassia'ya yasladı. O ve Lyros olmasaydı, Cassia yere yığılacağını düşündü.

Elini yumruk yaparak Lio'nun dilinin üzerine daha fazla kan sıktı. "Neden yutmuyor?"

"Cassia." Mak şaşırması görünüyordu. "Orada ne oldu?"

Lyros sırtını sıvazlarken kelimeler bulmakta zorlanıyordu. Onlara açıklamak zorundaydı. Lio'nun iyiliği için. "Kallikrates bir şekilde onu Miranda'nın zihninden takip etti ve onun zihnini işgal etti. Koleksiyoncu Lio'ya zihinsel bir saldırıda bulundu ve bu saldırı onun zihin gözünde boğazına saplanmış kalıntı bir hançer olarak belirdi."

Lyros'un aurasından dehşet geçti. "Lio nasıl kurtuldu?" Cassia yutkundu. "Kurtulamadı."

Trial kardeşleri hiçbir şey söylemedi ve Kan Birliği onların korkusuyla ağırlaştı.

"Kallikrates'i sürgün ettim," dedi Cassia. "Onu Zarafet Birliğimizin dışında bıraktım."

Mak'ın gözleri büyüdü. "Bu bizim Cassia'mız."

başını salladı, dudakları titriyordu. "Ben yeterince hızlı değilim.

Ben Lio'yu güvenli bir yere çekmeden önce Kallikrates yine de bir darbe vurmaya başardı."

Umutsuzca boğazını okşadı, yutmasını istedi. Neden onun kanı yeterli değildi? Ritüel çemberi Miranda'yı iyileştirirken Lio için neden hiçbir şey yapmamıştı?

Mak yumruğunu kan gölüne indirdi. "Yukarıdaki Tanrıça, öncülerimiz şimdi nerede?"

Cassia Lio'nun başını kucağına yasladı ve zihninde onun sesinin bir fısıltısını yakalamayı umarak tekrar tekrar Birliklerine seslendi. "Ona bir şifacı bulmalıyız."

Lyros tereddüt etmedi. "Solia'nın Hadria'daki kuvvetlerine ulaşma şansımız var mı?" "Kyrian büyücüleri bununla ne yapacaklarını bilemeyecekler." Mak, Lyros'a bir elini saçlarında gezdirdi. "Bir zihin şifacısına ihtiyacı var."

"Ukochan'ın köyü mü? Suçlu iadesini önleyebilirsek Tuura yardımcı olabilir." "O kadar ileri gidebilecek kadar istikrarlı mı?"

Mak ve Lyros sakın sözlerle Lio için savaştılar. Cassia bunun için çok minnettardı. Ama onları dinlerken tek bir cevap olduğunu biliyordu. "Rudhira'ya ihtiyacı var."

Sessizliğe gömüldüler. Lyros onun omzunu kavradı. "Evet. Öyle."

"Siz ikiniz kaçabilirsiniz," dedi Cassia. "Ben teslim olacağım ve Lio'yu hücreye değil yatağa koymaları için yalvaracağım."

"Biz de seninle geliyoruz," dedi Mak ona.

Cassia'nın boğazı düğümlendi. "Ne olursa olsun yarımız özgür kalmalı."

"değil," dedi Lyros. "Bu işe birlikte başladık. Birlikte bitireceğiz."

Gözlerini sertçe kırıştırdı. "Lio'nun almaya geldiğimiz bilgiyi alıp almadığını bile sormadın."

"Fark etmez," dedi Mak. "Hiçbir sır onun hayatına değmez."

Lyros ona bir gülümseme verdi. "Senin büyünü aldı. Önemli olanın bu olduğunu söyledin."

Bu da ona gücünü geri vermek için ödediği bedeldi. Bunu yapmak için Kallikrates'in kendi zihnine girmesi gerekse bile onu kurtaracaktı.

"Evet, Siyah Güller," dedi Mak. "Herkes mi? Görevimiz Castra Justa'da sona eriyor."

Lyros ciddiyetle başını salladı. "Zafer ya da yenilgi, bununla bir çember olarak yüzleşeceğiz." "Size minnettarım," dedi Cassia.

Lyros, "Bu gece ve her zaman, yolun her adımında seninle olacağız," diye söz verdi.

Mak, Cassia'nın bileğini Lio'nun dişlerinden kurtardı. "Bırak da sana adım atalım."

Cassia hançerini ve yemin kupasını aldı. "Onu hareket ettirmek istemiyorum. Ücreti bize getireceğim."

Mak ve Lyros bakiştılar ama ikisi de onu sorgulamadı.

Gücünü kullandıkça, kolyesinden gelen mırıltılar daha da arttı. Lustra aracılığıyla yalnız bir kurdun çağrısını gönderdi. Kalbi atmaya başladı. Tekrar. Üçüncü kez.

Kalos Ritüel çemberinin kenarında belirdi. Bakışları hepsinin üzerinde gezindi ve kızın üzerine yerleşti. "Hespera'nın Kadehi ve Habuch'un Kanatları adına, sonunda seni bulmama izin verdiğin için ne kadar memnun olduğumu biliyor musun? Uyanık olduğum her anı krallık boyunca seni takip ederek ve sana ne olduğundan korkarak geçirdim. Bizi rahatlatacak tek şey masallardı. Lustra'nın kendisi, çağrınızı duyana kadar izinizi benden sakladı."

Kalos nadiren bu kadar çok kelimeyi aynı anda söylemişti. Ona bir el uzattı. "Ben de seni gördüğüme sevindim."

Onun yanında diz çöktü. "Silvicultrix, ne?"

"Rudhira'yı getirin. Benimle istediğini yapabilir, yeter ki Lio'yu iyileştiresin."

"Ve Lio ile Cassia'nın yanından ayrılmayacağız," dedi Mak. "Bunlar bizim teslim olma şartlarımız."

Kalos başını salladı. "Prensımız teslim olmanızı istemiyor."

"Ha," diye yanıtladı Mak acı acı. "O zaman bizi tutuklama girişimine ne diyorsun Paradum?"

"Kehanette bulunmak," dedi

Kalos. Lyros kaşlarını çattı. "Ne?"

Cassia'nın içine bir kuşku düştü. "Kalos, lütfen açıkla."

Kalos öne doğru eğildi, elleri dizlerinin üzerindeydi. "Rudhira'nın ağzından çıktığını düşündüğün sözler her ne ise, gerçekte söylediği bu değildi. Bu, izin alanının yaraları yüzünden oldu. Hayvanları ve bitkileri nasıl etkilediğini gördün, değil mi?"

Mak hâlâ temkinli görünüyordu. "Evet. Zarar gören canavar büyüsü onları korkutup ." "Ve Cassia'nın bitki büyüsünü kaybetmesi toprağı çoraklaştırdı," dedi Lyros.

tedarik edildi.

Kalos başını salladı. "Silvicultrix'in üçüncü gücü orada da ortalığı karıştırıyordu. Bozulmuş kâhinlik Rudhira'nın sana ve senin ona söylediğin sözleri çarpıttı."

"Biliyordum," dedi Cassia. "Rudhira'nın böyle şeyler söyleyebileceğine inanamıyordum. Bir şeylerin doğru olmadığını sezmiştim. Keşke içgüdülerime.... büyüme güvenseseydim."

"Ne dediğimizi sanıyor?" Mak sordu.

"Bütün bunları ona açıkladım," diye cevap verdi Kalos. "Söylediğini sandığı şeyi kastetmediğini o da biliyor. Lütfen, geldiğinde onu dinleyin."

"Rudhira'nın ruh haliyle ilgili bir uyarı yaparsanız memnun oluruz," dedi Lyros acımasızca.

Kalos ensesini ovuşturdu. "Bunu daha iyi açıklayabilirdi. Ama Tanrıça duygular hakkında konuşmasını yasakladı. O yüzden ben deneyeceğim." Gözcü çaresizce onları işaret etti. "Sizler savaşçısınız. Ve Hesperinler. Sizin hatanız olmayan şeyler için kendinizi suçlamanın ne kadar kolay olduğunu bilirsiniz. Ama o aynı zamanda bir şifacı ve bizim prensimiz. Ona ihtiyacı olanları hayal kırıklığına uğratmaktan hep korkar. Paradum'da seninle tanışmak bu yarayı deşti. Kendini bu kadar suçlu hissetmeyi hak etmiyor."

Cassia Ritüel babasını hiçbir zaman dikkatle ele alınması gereken biri olarak düşünmemişti. Ama Siyah Güller'in gördüklerinden sonra Rudhira'nın sonsuz gücünün altında yatan şeyi anladığını düşündü. Bu da ona Lio için merhamet umudu veriyordu.

"Nazik olacağız," diye söz verdi.

Kalos'un yüzünde rahatlama ifadesi belirdi. ". "

Uzaklaştı. Mak ve Lyros sonsuz yaşamının en uzun dakikaları boyunca onunla birlikte beklediler.

Sonunda, kraliyet Hesperin gücü Hagia Boreia'dan temizleyici bir fırtına gibi geçti. Kan Birliği'nden umutsuzluk kalktı ve Cassia kurtuluşun yakın olduğunu hissetmekten kendini alamadı.

Birinci Prens, sırtında Thorn ve elinde kırmızı bir şifacı çantasıyla annesi Alea'nın Mabedi'nin önünde belirdi. Cassia onun solgun ve asık suratından ya da peçe büyülerinden hiçbir şey okuyamıyordu. Ama büyüsü Ritüel çemberinin etrafını sarmış ve hepsini içine almıştı.

O daha konuşmadan Rudhira Lio'nun yanına diz çöktü ve çantasını yırtarak açtı. "Hepiniz hayattasınız. Başka hiçbir şeyin önemi yok, beni anlıyor musunuz?" Henüz rahatlamaktan güçsüz hissetmeyi göze alamazdı ama hissetti.

Başını salladı.

Rudhira parmaklarını Lio'nun şakaklarına bastırdı. "Bana ne olduğunu anlatabilir misin?"

Mak ve Lyros ona anlattıklarını tekrarladılar ve o da Birlik aracılığıyla onlara minnettarlığını ilettiler. Düelloyu tekrar yaşamak zorunda kalırsa, kendisiyle ilgili kalan tüm kavrayışını kaybedeceğinden korkuyordu.

Lio'nun elini iki eliyle birden tuttu. Lio'nun zihnine daha fazla büyü akıtırken Rudhira'nın kırmızı savaş cübbesine kan bulaştı. Prens'in büyüsü Lio'nun yaralarını sardı ve azalan aurasını doldurdu. Ama Birlikleri sessiz kaldı.

"Onu iyileştirebilir misin?" Cassia cevaptan korkmasına rağmen sonunda sordu.

ADALET

RUDHIRA ELİNİ Lio'nun boğazına götürdü ve Cassia ürperdi. Prensın gözleri kayarak kapandı ve dişleri uzadı.

Büyüsü gülün ortasından fışkırdı ve dikenler ile yapraklardaki kan Ritüel çemberinden taşarak yere yayıldı. Prensın gücü Hagia Boreia'yı temellerinden sarstı, düşmanın saldırıları ne kadar yıkıcıysa o kadar temizleyiciydi.

Lio sarsılarak uyandı ve ayağa kalktı, ağzı sessiz bir çığlıkla açılmıştı. Boğazına doğru uzandı ama Rudhira elini yakaladı ve sıkıca tuttu. "Seni yakaladım. Her şey bitti. Lütfundan iç."

Lio'nun dudakları kıpırdadı. Hiçbir kelime çıkmadı. Ama Birlikteliklerinde onun için haykırdı, sözsüz bir yalvarış.

Onu varlığıyla sardı. *Burada benimlesin. Artık her şey yoluna girecek.*

Adamın kolu kadının etrafına dolandı. Yüzünü boğazına doğru çekti. Adam dişlerini geçirip sertçe yutkunduğunda, etraflarındaki herkes tuttukları nefeslerini bıraktı.

Cassia onun saçlarını okşarken adam umutsuzca damarını çekiyordu. Isırığının tatlı acısı ona gerçeği hissettirdi. *Bana geri döndün.*

Lio'nun omzunun üzerinden Rudhira'ya baktı. "Teşekkür ."

Başına dokundu, gözleri aşırı parlaktı. "Burada olamadığım için çok üzgünüm." "Bunların hiçbiri senin suçun değil," diye patladı Mak.

Rudhira bir kolunu ona ve Lyros'a dolayarak onları kendine çekti. "Bizim için savaşmanı asla istemedim. Tek başınıza. Ne Nike'ın demirhanesinde ne de bu savaşta."

"Onlar bizim savaşlarımızdı," dedi Lyros, "ve yalnız değildik."

Rudhira etraflarındaki tapınağa baktı, sonra elini Hespera'nın Gülleri'nden bir demet üzerinde gezdirdi. "Bunu görebiliyorum. Bunu kabullenmem biraz zaman alırsa beni affedin."

"Affedilecek bir şey yok," dedi Cassia.

Rudhira arkasına yaslandı ve bir elini yüzünde gezdirdi. "Kalos sana Paradum'dan bahsetmiş."

"Evet." Mak tereddüt etti. "Ama gerçekte ne söylediğini duymak isterim."

"Seni aramıyordum," dedi Rudhira. "Miranda'yı avlıyordum."

"Kendin mi?" Lyros'un sesi Cassia'nın hissettiği kadar şaşkındı. "Savaş varken ve Hücum Komutanlığı'nın sana ihtiyacı varken mi? Birini gönderebilirdin..."

"Kraliyet hatalarını düzeltmeleri için bana bağlı olanları göndermem. Lio ve Cassia, Miranda'yı Paradum'da ilk kez yakaladıklarında, Miranda benim gözetimimde kaçtı. Bunun olmasına izin vermemiş olsaydım, dördünüzün bu intihar arayışına çıkmanıza hiç gerek kalmayacaktı. Onu güvenli bir yerde sorgulayabilmeniz için yakalamaya çalışıyordum. Tek istediğim buydu. Sizi güvende tutmak."

"Özgürlüğümüz karşılığında güvenliği kabul edemezdik," dedi Lyros sessizce.

"Seni asla tutuklamam." Kan Kırmızısı Prens'in öfkesi tapınakta titreşti. "Biz Blood Errant'ların buradan Cordium'a kadar o kadar çok cıvata deliği var ki, Firstblood Circle'ın ipek kışkırlarından kalkıp sizi kahraman olarak tanınması ne kadar sürerse sürsün, tutuklanmaktan ve düşmanlarınızdan kaçabilirdiniz."

Lyros'un gözleri büyüdü. "Kaçmamıza yardım etmeyi mi planlıyordun?" "Kanayan *dikenler*, tabii ki yardım edecektim!"

"Ama Neana bizi tutuklaması için ona emir verdiğinizi söyledi," dedi Mak şaşkınlıkla.

"Charge yasaları uyguladığıma inanmak zorundaydı. Ve Hesperinlerin seni saklamayı planladığım yeri öğrenmemesini sağlamalıydım. Nike dışında kimseye söylemedim."

Mak en inatçı ifadesiyle Rudhira'ya baktı. "Cassia ve ben kız kardeşimi korumak için kendimizi tutuklattık ve Xandra da seni bu işe bulaştırmamak için her şeyi riske attı. Kaçak olarak bize yardım etmenize izin verecek değildik."

Rudhira bir eliyle sırtındaki kılıcı itti. "Sekiz yüz yıldır kendimi bu kılıca bulaştırıyorum. Ve senin bir gecede başına gelenlerin yarısına bile katlanmadım. Bu konuda senin yanında olmasaydım, önümüzdeki sekiz yüz yıl boyunca kendi derimin içinde yaşamaya katlanamazdım."

Cassia konuşamıyordu ama uzanıp Rudhira'nın elini sıktı.

"Kız kardeşinin yardımını almaya çalıştım." Üzgün görünüyordu. "Anlaşılır bir şekilde, sana davranışımızdan sonra Hesperinlere karşı pek de hayırsever bir ruh hali içinde değil. Savaş cephesinden size haber ulaştırabilse bile, güvenliğinizi bir daha bana emanet etmektense Şafak Uykusu'nu Cordium'da geçirmemi tercih edeceğini kesin bir dille ifade etti."

Cassia dudağını ısırды. Bu bir sevgili kavgası mıydı yoksa kız kardeşinin Rudhira hakkında düşünmediğinin bir işareti miydi? Sonunda birbirlerini tekrar görebildiklerinde Solia'ya soracağı o kadar çok şey vardı ki.

Lyros başını salladı. "Bunca zaman sizden kaçmamız gerektiğini düşündüğümüz için üzgünüm ama bize Sığınak teklif etseydiniz bile kabul edemezdik. Cassia'nın büyüünü Lustra bölgelerine kadar takip etmek zorundaydık. Ve tüm saygıyla söylüyorum, Miranda'yı asla onun yaptığı gibi ayartamazdınız. Biz yapmamız gerekeni yaptık."

"Biliyorum," diye homurdandı Rudhira, "ve bunun için yıldızları sorguluyorum. Neden en azından bunu senin için kolaylaştıramadım?"

Mak gözlerini ovuşturdu. "Bizim tarafımızda olduğunu bilmek yeterli."

"Bu kadarı yeterli değil," dedi Rudhira. "Selas sokaklarında kınanmış değil, kutlanmış olarak yürüyene kadar rahat etmeyeceğim. Ama şimdilik yapabileceğim en iyi şey sana Castra Justa'da bir sığınak sunmak."

Mak başını salladı. "Birinci kanlar -hatta kendi kız kardeşiniz bile- siz suçluları barındırmadan da Hücum'un görevini yeterince sorguluyor. Bu zaten bizim için fedakârlık yapan tüm Hesperine'lerimizi töhmet altında bırakır."

Rudhira'nın kırmızı kaşları aşağı indi ve dişleri parladı. "Hesperinlerin Kraliçe'nin koğuşu dışında yürüdüğü her yere ben hükmederim. Kara Güller, bu geceden itibaren Prens Naibi tarafından resmen affedildiniz ve hiç kimse kararımı sorgulayamaz."

Cassia'nın kol ve bacaklarındaki korku geceleri boşaldı. Lio'yu daha yakından tuttu, sırtını okşadı. *Bunu duydun mu?*

Karmakarışık düşünceleri bir sığınak kesinliğine dönüştü.

Rudhira çantasını büyük bir gürültüyle kapattı. "Affi daha erken çıkarırdım ama kendi güneşe bağlı Charge yaşam elimi kolumu bağladı. Kız kardeşimin konuyla ilgili yasal parşömenin Castra Justa'daki masama ulaşmasını beklemek zorunda kaldım."

Cassia kulaklarından şüphe etti. "Efendi Kona bizi affetmenize yardım etti mi?"

"Sizi affetmenin bir yolunu bulmak için kendi yasalarını araştırıyordu. Neana bana Grace örgüsüyle döndüğünde ve

kurtardığınız çocuklar sayesinde Kona nihayet ihtiyacı olan temele kavuştu. Kefaret Yasası uyarınca, canları güvenli bir yere ulaştırarak adalete hizmet ettiniz ve bu da suçlarınızın affedilmesini sağladı. Olaylar sınırın bu tarafında gerçekleştiği için, kendi ülkenizde affedilmeniz için yeterli değil ama bundan da vazgeçmeyeceğiz."

Cassia yasal teknik ayrıntıları tam olarak kavrayamıyordu ama sonuç açıktı. Lio iyileşmek için güvenli bir yere sahip olacaktı.

Çenesi gevşedi ve gözleri tekrar kapandı.

Cassia kollarını onun etrafında sıktı. "Rudhira-

Lio'yu tekrar sırt üstü yatırdı. "Şimdilik içinde yeterince senin kanın var. Bırak zihni dinlensin. Onu Castra'ya götürdüğümde durumu hakkında daha fazla bilgi sahibi olacağız."

Cassia kendini acı gerçeklere hazırlamaya çalıştı ama zırhı yoktu. "Uyandığında ne beklemeliyiz?"

Rudhira'nın sesi şimdi daha yumuşaktı. "Bilmiyorum. Kallikrates'in yapabildiği gibi bir saldırıyı hiç görmedim. Kesin olarak söyleyebileceğim şey şu: Lio'nun şu anda hayatta ve aklı başında olmasının tek nedeni onun için verdiği mücadele."

Buna inanmak istedi. Ama hançerin Lio'nun boğazına saplandığını görmeye devam etti. Onu o darbeden korumak için yapabileceği bir şey var mıydı?

"Bana bak Cassia." Bu prensinden gelen bir emirdi ama aynı zamanda Ritüel babasından gelen bir teselli teklifiydi.

Bakışlarını kaldırdı.

"Onu kurtardın," dedi Rudhira. "Bu gece hakkında hatırlaman gereken tek şey bu."

Savaşı rüyalarında göreceğini biliyordu. "Bunu hatırlamaya çalışacağım."

Mak kolunu ona doladı. "Sana hatırlatmak için burada olacağız."

"Hepiniz iyi savaştınız." Rudhira'nın bakışları yeri kaplayan Hespera'nın Gülleri halısının, harabeleri destekleyen Sığınak Gülleri'nin ve siyah çiçekleriyle nöbet tutan dikenli sarmaşıkların üzerinde gezindi. "Tanrıçamızın çiçeği, Hagia Boreia'da yeniden büyüyor."

"Yine de buraya getirdiğimiz yıkım beni üzüyor," dedi Cassia. ", " diye

Rudhira. "Anastasios bir bahçeye sahip olmayı tercih ederdi onun anısı olarak böyle bir şey. Annem Alea bunu duyduğunda, genç kanlarımızın tapınağını yeniden hayata döndürdüğünü söyleyecektir."

Cassia, Kraliçelerin şimdi kendisi hakkında ne düşünecekleri konusunda umutsuzluğa kapılarak pek çok gece geçirmişti. Rudhira'nın Annassa'nın bu geceki olaylar hakkında iyi düşüneceğine dair öngörüsünden umutlandı.

Rudhira ona, Mak'a ve Lyros'a işaret etti. "Şimdi şehitlerimizi hatırlatan şeylerden uzaklaşın. Tanrıçamızın yaşayan bir kalesi var ve söz veriyorum burası size eviniz gibi gelecek. Atlarınız benim ahırında ve biz affı beklerken kaleyi sizin için hazırlıyorduk."

toplarken Cassia yadigâr hançerin parçaları üzerinde tereddüt etti. "Bununla ne yapmalıyız?"

"Miranda arkasında bir obje mi bıraktı?" Rudhira sertçe sordu. "Çalışmak için mi istiyorsun?" Lyros sordu.

Prens, "Castra Justa'daki kasaya gitmeli," diye cevap verdi. "Çantamda korumalı bir çanta var. Dikkatli olun."

Mak ve Lyros hançeri onun için toplarken Cassia odaklarını aldı ve Lio'nun parşömen kutusu ile Son Söz'ün sorumluluğunu üstlendi.

"Sedye için ne yapacağız?" diye sordu.

"Saçmalama. Onu kendim taşıyacağım." Rudhira ayağa kalkarak Lio'yu kollarının arasına aldı. Kanla doğan bir çocuğu taşımak hiç de hafif bir yük değildi ama prensleri bu çocuğu güvenle kollarına aldığı için son derece minnettar görünüyordu.

Mak ve Lyros etraflarında toplanırken Cassia Grace'in elini tuttu. Tazılar itaatkâr bir şekilde geldiler ve sürülerinin kasvetli havasına karşılık olarak sessiz kaldılar.

Rudhira Dame'a kaşlarını çattı. "Kaleme *iki* tazı mı sokuyorum?"

"O artık bir lord köpeği değil." Lyros, Dame'ın üzerine savunmacı bir el koydu. "O bir Hesperine aşinası."

Rudhira başını salladı. "Bu tüm Hücüm'un duymak isteyeceği bir hikâye."

Mak kararlı bir şekilde, "Lio tekrar uyandığında sana anlatabilir," dedi.

Cassia onun cesaretlendirici sözleri için minnettardı ama boğazından aşağı bir tedirginlik süzüldü.

Rudhira'nın gücü onları güçlendirdi ve savaş uzaklaştırdı. Serin, nemli hava onları sardı ve yakın mesafede bir nehir akıyordu. Cassia yeşil toprağa ayak bastı ve canlı Lustra ilgiyle mırıldandı.

Bir uçurumun tepesinde duruyorlardı, arkalarında uzun bir iniş ve önlerinde Castra Justa'nın kapıları vardı. Kapı tokmağı yükselmeye başladı.

Mak boynunu bükerek devasa surlara baktı. "Adalet Kalesi, kanlı canlı."

Lyros Mak'ın elini tuttu. "İlk adamanı dövdüğün gecedен beri bizi görkemli bir yere götüreceğini bilmeliydim."

Kale, Tenebra'nın doğu vahşi doğasının keskin gri taşından inşa edilmiş kayalığa hükmediyordu. Yüksek kuleler ve duvar katmanları, içindeki Hesperinlerin parlayan auraları olmasa, bir Tenebran kalesi olarak geçebilirdi.

Kalenin üzerinde bir aslan, bir yıldız, kırmızı bir taç ve gece mavisi bir ayla süslenmiş bir sancak dalgalanıyordu. Bir diğeri de onun altında yükseliyordu. Soğuk dağ rüzgârı cüppelerini yakaladı ve sancak açılarak dört siyah gül sergiledi. Cassia bir elini ağzına bastırdı.

"Size Annassa Hanesi için bir zafer geçidi veremem -henüz- ama bunu verebilirim." Rudhira onları kalesine götürdü.

Siyah sancakların altında avluyu dolduran iki Hücumcu kalabalığı ve aralarındaki koridor siyah gül yapraklarıyla kaplanmıştı. Hesperine'ler arasında yükselen tezahürat Cassia'nın ölümsüz kulaklarını yardı ve daha önce hiç bu kadar harika bir şey duymamıştı.

Rudhira, Lio'yu seyircilerin arasında taşıyarak alaylarına önderlik ederken, Cassia'nın uyuyan Zarafetine dokunmak için ellerini uzattılar. İlahi ve İmparatorluğun tüm dillerindeki kutsamalar onu sarıp sarmaladı ve Kan Birliği'ni doldurdu.

O, Mak ve Lyros geçerken dualar yerini tezahürata bıraktı. Orthros'un en cesurları onların isimlerini haykırdı. Serseri çemberlerinin lakabı, surların derinliklerine doğru ilerlerken geçtikleri her avluda kükredi. Kalos en yüksek sesle tezahürat yaparak köpeklerin isimlerini haykırdı. Onun kışkırtmasıyla, Hesperines'in tüm kalesi kısa sürede sanki hiç düşman olmamışlar gibi köpekleri kutlamaya başladı.

Mak ve Lyros birleşmiş yumruklarını başlarının üzerine kaldırdı ve yeni bir tezahürat dalgası patlak verdi. Cassia havaya kalktı ve Lio ile kendisinin yemin kupasını herkesin görmesi için kaldırdı. Halkının duyguları içinde yuvarlanırken, onları kalenin kalbine doğru yol almaları için siyah güller yaratan bir büyüyle serbest bıraktı.

Kalenin devasa meşe kapıları hoş geldin demek için ardına kadar açık duruyordu. Cassia kapıda kimin beklediğini görmeden önce, sevgileri ve gururları göğsünde kabardı.

Apollon ve Nike omuz omuza duruyordu; Apollon altın bir savaş cübbesi giymiş, Nike ise siyah ve gümüşten oluşan tam bir Stand kıyafeti içindeydi. Cassia lütufkâr babasının elindeki eseri daha önce hiç görmemişti ama ağır Adamas çekicini görmemek imkânsızdı. Apollon'un meşhur Güneş Çekici'ni onun elinde göreceğini hiç düşünmemiştir. Ama neredeyse bir asır sonra, bu gece onların şerefine çekicini eline almıştı.

Cassia'nın Ritüel annesi kolunda yuvarlak kalkanıya hazırolda duruyordu. Yıldız Kadehi gökyüzü kadar siyahtı ve yıldızlar kadar parlak göksel sembollerle ışıldıyordu. Ama Nike'ın belinde Cassia'nın diken diken eden bir kılıç asılıydı. Altın filigranlı kabzası olan kavisli kılıç, Methu'nun uzun zamandır kayıp olan bir çift kılıcı olan Fang'lerden biriydi. İlk kanla doğan ruhen onlarla birlikteydi.

Rudhira kapılara ulaştığında Nike kanayan yumruğunu kalkanına vurdu. Blood Errant'ın Birlik Taşları zafer işaretiyle parladı. Mak Orthros Yıldızı'nı kaldırdı ve kız kardeşinin işareti Kara Güller'in silahlarında parladı.

Kalabalığın sesleri ve duygularıyla Rudhira'yı kalesinin Mabedine kadar takip ettiler. Apollon ve Nike bir onur muhafızı gibi kapıları arkalarından kapattılar.

Sonra Kan Emici ile büyük bir salonda yalnız kaldılar. Burada bir Tenebran lordunun kalesi yanılması sona erdi. Sivri kemerler ve tonozlu tavanlar Cassia'ya Orthros'a girmiş gibi hissettirdi. Odanın başındaki kan kırmızısı vitray pencerenin altında, karmaşık bir şekilde oyulmuş ahşap bir taht duruyordu.

Artık Birinci Prens'in bölgesindeydiler.

Cassia, Apollon'un uzanmış kollarının arasına girdi. Apollon hiçbir şey söylemedi, sadece tanıdık, kadim gücüyle ona sarıldı. Kılıcını eline aldığından beri ilk kez kendini güvende hissetti.

Hıçkırmamak için derin ve sakin nefesler aldı. "Tenebra'dasın. Oh, Tanrıça, burada olduğun için çok mutluyum."

Göğsünü sıvazladı. "Ve Komnena sadece bir düşünce uzakta."

Nike, Mak ve Lyros'u yakalamıştı ve onları dair hiçbir işaret vermiyordu. Yüzünü kardeşinin saçlarına sakladı. "Hiçbir şey, hiçbir şey senin peşinden gelmemek kadar zor olmadı. Seni Cordium'a kadar takip ederdim ve senin yanında savaşırdım, arayışım güneşe bağlı olurdu. Bunu biliyorsun, değil mi?"

Mak sıırttı.

Nike burnunu çekti. "Ama bunu istemeyeceğini düşünmüştüm. Ben sınırlarımızı ve ailemizi korudun. Bu sefer, gidebilmek için benim kalmama ihtiyacın vardı. Değil mi?"

"Anlıyorsun," dedi Mak.

"Herkesten daha iyi." Geri çekildi, tek parça olduğuna emin olmak istercesine elini Lyros'un saçlarında gezdirdi. Sonra Mak'ın bakışlarıyla buluştu. "Silahlarınızla gurur duyuyorum. Bundan asla şüphe etme."

Cassia, Lio'nun soğuk elini tuttuğunda bu kez Grace babası yanındaydı. Apollon kollarını uzattı. "Bırak onu ben alayım."

Rudhira başını kaldırdı, büyüü azalıyordu ve Lio'yu babasına teslim etti. Apollon oğlunu kucağına alırken Cassia onun kanından geçen kederi hissetti.

"Gel," dedi Rudhira. "Üst katta onun için bir odam var."

Onlara kalenin yüksek bir yerinde, kemerli bir pencerenin vahşi doğaya baktığı mütevazı bir odayı gösterdi. Son Söz ve Rosethorn için bir silah rafı vardı ve bir rafta küçük bir parşömen hazinesi bulunuyordu. Boş saksılar her yeri kaplamış, bitkiler için hazır bekliyordu. Cassia, Kalos'un koleksiyon yaptığından şüpheleniyordu. Bahçıvanlık çantası duvardaki bir kancaya asılı, güvende ve sağlamdı.

En lüks rezidans bile ona kendini daha iyi hissettiremezdi. Öngörülebilir bir gelecek için, burası eviydi.

Lio'yu temiz, İmparatorluk pamuklu çarşafı ve geriye çekilmiş yumuşak yün battaniyeleriyle bir yatak bekliyordu. Babası onu taşıırken o da yastıkları düzeltti.

Nike'in aurasında yüzyıllık bir hüzn vardı. "Tarih neden kanla doğanlara karşı bu kadar acımasız?"

Rudhira bir kolunu onun omuzlarına doladı ve başını salladı.

Mak ve Lyros'u bitişikteki kapıya doğru işaret etti. "Size yataklarınızı göstereyim, kamarotlar."

Mak, Lyros'la birlikte Nike'in yanından ayrılmadan önce Cassia'ya bir kez daha sarıldı. "Bize ihtiyacın olursa hemen şu kapının arkasındayız."

Apollon Lio'yu çarşafı yatırdı ve Cassia yatağın kenarına oturdu. Uykusunda bile gözlerinin ve ağzının etrafında gerginlik vardı. Kalbinin kendi kalbiyle birlikte attığını hissetmek için bir elini göğsüne bastırdı.

Rudhira yatağın yanındaki sandalyeye çöktü. "Şimdi bekleyeceğiz."

geceler sonra

KIŞ GÜNDÖNÜMÜ

OCEANOFPDF.COM

BU ÇAĞIN EN GÜÇLÜ BÜYÜCÜSÜ

Daha önce hiç böyle bir sessizlik görmemişti. Ama o sessizliği bozdu, çağırdı. Yoksa bir rüya mıydı?

Sürüklendi. Kadın ona geri dönüş yolunu göstermeye çalışıyordu. Sonunda zihni onu takip etti.

Gözlerini açtı ve yavaş yavaş odaklanmaya başladı. Her yerde çiçekler vardı. Adları neydi? Sadece güvenli bir yerde olduğu anlamına geldiklerini biliyordu. Yanındaki kürklü canavar da koruma anlamına geliyordu.

Tanıdık yüzler etrafını sardı. Auraları onu sardı, ancak duyularının üzerinden akan güç tonlarına bir isim koyamadı.

Onlar onun her şeyiydi. İsimleri neredeydi?

Hafızasının derinliklerine daldı. Acı boğazında şok etkisi yarattı ve zihni uyuştı.

Onu tekrar geri getirdi. Çilli eliyle onun yüzünü okşadı.

O gerçektir. Diğer kalbi.

Hayatı onun adına bağlıydı. Dişlerini sıkarak daha derine indi. Acıdan başka bir şey yoktu.

Bir zamanlar kelimeleri biliyordu. Ona kolayca gelmeleri gerektiğini biliyordu. Neden onları bulamadı?

Kız onun zihnine aktı. Boşluk onun sesiyle doldu. *Lio*.

Adı bu muydu?

Umutsuzca onun düşüncelerini yokladı. Dudakları aralandı ve alnını onunkine yasladı.

Kelimeler aklına hücum etti. Tüm sözleri hâlâ içindeydi, güvendeydi, doğruydı. Onları onun için korumuştı.

Cassia, rahatlayarak ağladı. *Majesteleri*.

İçini çekti. *Beni bilirsin*.

Seni hep tanıyordum. Ama ben... Utanç itirafını durdurdu.

Hayır, Lio. Utanacak hiçbir şeyin yok. Biri sana bu korkunç şeyi yaptı ve bu senin suçun değil.

Bu anıyı da onun için saklamış, onu bundan korumuştı. Koleksiyoncu'nun örtülü yüzü, pençeli eli. Kaçınılmaz bıçak. Acı o kadar hayal edilemezdi ki, zihninde bunun için hiçbir kelime yoktu.

Gözlerini sıkarak kapattı. *Adını kaybettim. Ta ki sen bana geri verene kadar. Her şeyi sana geri vereceğim.*

Düşüncelerindeki kelimeler havada şekil aldı ve konuşmanın sesini yeniden öğrendi. "Beni tanıyor. Başta kafası çok karışıkta ama artık bizim Grace Union'ımızda konuşuyor."

Lio tekrar etrafına baktı ve onların isimlerini zihninden geçirdi. Mak ve Lyros, Deneme kardeşleri. Yatağın üzerindeki kocaman, salyalı yumru Dame'dı, uykusunda Lio'yu tıpkı onun için yaptığı gibi izliyordu. Knight da Cassia'nın yanında aynı sadakatle oturuyordu.

Güçlü bir el omzunu sıktı. "Oğlum?"

Yatağının yanında oturan sarışın aslanın pek çok ismi vardı ama en çok değer verdiği isim *Baba'ydı.*

Blood Errant buradaydı. Nike pencerenin yanında nöbet tutuyordu ve Lio'nun yatağının yanındaki başka bir sandalyede Rudhira oturuyordu.

Ritüel babasını gördüğünde, daha fazla anı geri geldi. *Rüya mı gördüm... yoksa bizi Castra Justa'ya o mu getirdi?*

Hatırlıyorsun.

Onun elini tuttu. Onları savunmak için çaresizce yatarken teslim olmuşlardı. *İyileşmem için bu bedeli ödemenize izin vermeyeceğim. Gücüm olur olmaz, Birinci Prens'in kendi kalesinden çıkmak için savaşıcağım, ne gerekiyorsa yapacağım.*

Rudhira'nın gözlerinde eğlence parlıyordu. "Bana hançer gibi bakmayı bırakabilirsin. Geri çekil, Hesperine errant. Kimse tutuklu değil."

Cassia gülümsedi ve başını salladı. *Çocuklar yüzünden Yurtdışındaki tüm Orthros'ta affedildik.*

Lio'nun içindeki gerilim boşaldı. Kaçmayı bırakabilirlerdi. Hepsi kurtardığı genç ölümlüler sayesindeydi. Herkesi kurtarmıştı. Ama en çok onun için savaşmıştı.

Adını yüksek sesle söylemek için ağzını açtı ama boğazından hiçbir kelime çıkmadı. Nefesini içine çekti, sonra hiç ses çıkarmayan, sadece hayal kırıklığını Kan Birliği'ne doğru fırlatan bir haykırıyla dışarı bıraktı.

Cassia onun oturmasını engellemek için ellerini omuzlarına koydu. "Sakin ol. Kendine karşı nazik ol, aşkım. İyileşmek için zamana ihtiyacın var."

Kalbine dolan korkuyu anlamak için kelimelere ihtiyacı yoktu.

Ne kadar süre baygın kaldım? diye sordu.

Sekiz gecedir girip çıkıyorsun.

Şok onu sarstı. *Cassia, senin özlemin-*

Sana kanımı vermek için seni her uyandırdığımızda, Rudhira beni iyi tutmak ve iyileşmeni hızlandırmak için seninkinden biraz çekti.

Lio tiksintiyle yüzünü buruşturdu. Grace, bir hafta boyunca tüpten su içti.

Cassia battanilerini düzeltti. *Rudhira yanından neredeyse hiç ayrılmadı. Nike ve baban her gece seni ziyaret ediyor ve gelişiminle ilgili haberleri Orthros'a götürüyorlar.*

Sekiz gece boyunca Majesteleri'nin kanı ve Birinci Prens'in şifasıyla beslendi ve Lio hâlâ konuşamıyordu. Kallikrates ona ne yapmıştı?

Lio derin bir nefes daha alarak Cassia'nın kokusunu içine çekti. Onun iyiliği için kendini sakinleştirmek zorundaydı.

Hayır, yok, diye karşılık verdi onun dile getirilmemiş düşüncelerine. İstediyin kadar kızgın, sinirli ve üzgün ol. Ben senin için buradayım. Neye ihtiyacın olursa.

Bana neler olduğunu anlamam gerek. Rudhira bize sorunumun ne olduğunu ve ne kadar süreceğini söyleyebilir mi?

"Rudhira, senden yarasını açıklamanı ve ona bir prognoz vermeni istiyor."

Mak Lio'ya gülümsedi. "Kırık oyuncakları yüzünden öfke nöbeti geçiren bir büyücü tarafından beynin jöleye dönüştürüldükten sonra bile tam bir parşömen kurdu."

Lyros kollarını kavuşturdu. "Diğer adamın sesini duymalısın. Kallikrates bu yenilgiden sonra kendi boşluğuna doğru çığlık atıyor." Lio gülümsedi.

Rudhira Lio'nun babasıyla bakıştı, o da başıyla onayladı. Rudhira sandalyesini Lio'nun yatağının yanına çekti. Babası bileğini sıkıp destek verdiğinde, Lio iyi haberler duymak üzere olmadığını anladı.

Bu doğru olamazdı. Hediye'nin iyileştiremeyeceği hiçbir şey yoktu.

Rudhira kollarını dizlerine dayamış, parmaklarını örüyordu. "İlk olarak, bildiklerimiz. Vücudunuzun sağlığı mükemmel. Fiziksel hiçbir şey konuşamamana neden olmuyor. Bu tamamen talemantik bir yara ve zihin Hesperinler için bile çok daha karmaşık ve iyileştirilmesi zordur."

Ama Hesperinler temel yer değiştirmelere karşı bağışıklıdır, diye itiraz etti Lio Cassia'ya. Kallikrates benden hiçbir şey alamamalıydı.

"Seni ele geçirmedi ya da büyüünü almaya çalışmadı," diye onu rahatlattı. "Bu büyüünün tamamen farklı bir şey olduğuna inanıyoruz."

Nike sonunda konuştu. "Temel yer değiştirme, Eski Ustaların kullandığı gizemli tekniklerden yalnızca biridir. Bu çağın insanların öğrenmediği daha pek çok sırları var."

Rudhira'nın çenesi gerildi. "Bu da bizi neyi bilmediğimize getiriyor. Annem Soteira'nın yanı sıra Tuura ve onun teramancer meslektaşlarına danıştım. Argyros araştırmak için bir zihin büyücüler çemberi topladı. Yaran hepimiz için yeni bir şey."

İmkansız. Orthros ve İmparatorluğun en büyük beyinleri bir cevap bulmak zorundaydı. *Bu araştırma ne kadar sürecektir?*

Cassia, Lio'nun sorusunu Rudhira'ya ilette.

"Ne kadar sürerse," dedi Ritüel babası. "Kesin olarak bilmeni istediğim şey şu. Hepimiz senin için savaşıyoruz. Orthros'u, senin ve çevrenin kendi halkından korkarak sahada terk edilmiş olmanızdan dolayı pişman edeceğim. Bunu düzelteceğim."

Lio tavana baktı. Bu geręekleřiyor olamazdı. Ne kadar savaşçı olursa olsun, sözleri her zaman onun en büyük gücü olmuştu.

Ve Kallikrates bunu biliyordu.

Lio, Cassia'nın bakışlarını aradı. *Miranda'nın zihninde ne öğrendiğimi gördün mü?*

Evet. Ama henüz diğerleriyle bu konuyu konuşmadım. Hepimiz sana odaklandık.

Lio'nun içinde acı yükseldi. *Benim için onlara söylemen gerekecek.*

Uygunsuz bir şekilde hayatta olan atam ya da Kallikrates'in değerli oyunu hakkındaki kötü ruh hali umurunda değil. Zarafetim yaralı ve sen iyileşirken onları bekletmek için tüm dünyayı dikenlerle bağlayabilirim.

Saçındaki zarafet örgüsünü çekiştirdi ve onun için gülümsemeye çalıştı. *Yapacağından şüphem yok. Ama benim için başka bir şey yapmanı isteyebilir miyim?*

Tabii ki. Sakın şu anda fedakarlık yapmaya kalkma. Bana her zaman neye ihtiyacın olduğunu söyle.

Öğrendiklerimi onlara anlatman benim için çok önemli. Boğazını işaret etti. Yani bu bir hiç uğruna olmuş gibi hissettirmiyor.

Yüz ifadesi yumuşadı. *Tabii ki.*

Deneme kardeşleri ve Kan Emici, Cassia'nın uzun zamandır aradığı sırları nihayet Kallikrates'ten öğrenmeyi başardığını anlatmasını dinledi. Bunu şaşkın bir sessizlik izledi.

Sadece Lio'nun babası şaşkın bir of çekti. "Demek Lucian da hepimiz gibi Son Savaş'tan sağ çıkmayı başardı. Aferin ona."

Rudhira kızıl kaşlarını kaldırdı. "Solia taht için başka bir yarışmacının daha olduğunu duymaktan memnun olmayacaktır."

"O makul bir adam," dedi Apollon. "Ne de olsa bizimle birlikte Ekinoks Yemini etti."

"Bunca zamandır bunun için mi savaşıyorduk?" Mak'ın yüzü öfkeyle kızarmıştı. "Bu yüzden mi Lucis Cassia'nın hayatını zindana çevirdi ve Kallikrates Lio'yu yaraladı? Uyuyan bir ölümlü için mi?"

"Hem evet hem hayır," dedi Cassia. "El ödül Büyücü Kral değil. Onun koruduğu şey."

Lyros bir elini çenesine götürdü. "Evet. Bu her zaman Değişen Kraliçe'nin büyüyle ilgiliydi."

Cassia başını salladı. "Kallikrates el arabasını 'Silvicultrix'in gücünün kaynağı' olarak adlandırdı ve bana nihai amacının sınırsız büyü olduğunu söyledi. Ayrıca Kallikrates'in en büyük sınırlamalarından birinin, sahip olduğu insanlar aracılığıyla çok fazla büyü kullanırsa onların öleceği olduğunu da biliyoruz."

Lio'nun ayrıntıları analiz edecek zamanı olmamıştı. Ama Cassia'nın bunların hepsini düşündüğü belliydi ve çıkarımlar onu dehşete düşürdü.

"Biz Silvicultrix'lerin her zaman sahip olduğu şeyi istiyor," dedi Cassia. "Lustra'dan gelen sınırsız gücü tükenmeden kanalize etme yeteneği."

Nike'ın gördüğü onca şeye rağmen yüzündeki renk solmuştu. "Eğer bir Yaşlı Usta bunu başarırsa, hiçbirimiz için umut kalmayacak."

Cassia doğruldu, Lio'hasta yatağının kenarına asaletle oturdu, aurası küçük odanın çok ötesinde parlıyordu. "İşte bu yüzden Kallikrates benim gibi kadınları aşağıladı ve yok etti. Bizi kıskanıyor ve gücümüzden korkuyor. Korkmalı, çünkü diğer iki yakınlığımı kazanacağım ve onları kullanarak onu o kapıya kadar yeneceğim. Ambarı açtığımda, bir Hesperine bu çağın en güçlü büyücüsü olacak."

Cassia'nın boynundaki kolyede, yakındaki silah rafında duran hançerde ve yatağının yanındaki masanın üzerinde duran yemin kupasında üç kat güç hafifçe titreşiyordu. Büyüsü odadaki güllere aktı ve güllerin tomurcukları açıldı.

Lio onun neden etrafını çiçekleriyle, gücünün kanıtlarıyla çevirdiğini anladı. Baktığı her yerde kaybettiklerini değil, kazandıklarını görüyordu.

Lio ona, bedeli ne olursa olsun sihrini geri alacağını söylemişti. Şimdi bedelinin ne olduğunu biliyordu.

O gülleri sesine değişmezdi. Yaralı olarak kurtulmuş olabilirdi ama Koleksiyoncu'yla olan düellosunu kazanmıştı.

Zihninde üç kelime çok netti ve onları Cassia'ya birlikteyken söyledi. *Seni seviyorum.*

Seni çok seviyorum, Majesteleri. Bana gücümü geri verdiğin için sana ne kadar minnettar olduğumu göstereceğim. Yemin ederim sana sesini geri vereceğim.

Lio yemin kupasına dokunmak için uzandı. Bu sözü tutabilecek biri varsa o da Majesteleriydi. Onun her şeyi yapabileceğine inanıyordu.

Oyunu kazanmaktan fazlasını yapacaksın, gülüm. .

Blood Grace Kitap 9'da Lio'nun sesini geri getirme arayışında Cassia'ya katılın,
Kan Ayini.

Bir sonraki kitap çıktığında haberdar olun: vroth.co/bloodritual

OceanofPDF.com

SÖZLÜK

Yurtdışı: Orthros dışında Hesperinlerin dolaştığı topraklar için kullanılan Hesperin terimi, Tenebra ve Cordium anlamına gelir. Bakınız **Yurtdışındaki Orthros**

Adamas: Dünyanın en güçlü metali, o kadar ağır ki sadece Hesperinler kullanabilir. Nike tarafından gizlice icat edildi.

yakınlık: bir kişinin ışık büyüsü, koruma veya iyileştirme gibi bir yeteneğe sahip olduğu büyü türü.

Agata: Cassia ve Miranda'yı kızken kanatları altına alan Paradum'daki aşçı. Miranda'nın Cassia'nın büyüsünü temelden değiştirmesi kaledeki herkesin hayatına mal olduktan sonra, Miranda Agata'yı daha büyük bir kansız olarak yeniden canlandırdı.

Aithourian Çemberi: Hesperinlerin yeminli düşmanları olan Anthros Tarikatı'nın savaş büyücüleri, Hespera'ya tapanları bulmak ve yok etmek için özel büyülere sahiptir. Eski zamanlarda Aithouros tarafından kurulan bu çember, Son Savaş sırasında Hespera tapınaklarının çoğunun yıkılmasından sorumluydu. Tenebra ve Cordium'dan gelen tüm savaş büyücülerinin eğitimini denetleyerek onların Tarikat'a ömür boyu sadık kalmalarını sağlar.

Aithouros: Son Savaş sırasında Hespera'ya tapanlara yapılan zulmü bizzat yöneten Anthros Tarikatı'nın ateş büyücüsü. Öğretilerini sürdüren Aithourian Çemberi'nin kurucusu ve adaşı. Hippolyta tarafından öldürüldü.

Akanthia: Tenebra, Cordium, Orthros ve İmparatorluğu kapsayan dünya.

Alea: Orthros'un iki Kraliçesinden biri olan **Alea**, yaklaşık bin altı yüz yıldır Kraliçe Soteira ile birlikte Hesperinleri yönetmektedir. Ölümlü hayatında Hespera'nın bir büyücüsü olan Alea, Düzen'den sağ kurtulan Hespera tapınağının tek Prisma'sıdır.

Alexandra: Kraliyetin ilk kanı ve Orthros'Sekizinci Prensesi, Kraliçe ailesinin en küçüğü. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış, ateşe yakınlığı olan tek Hesperine. Zanaatı için ipek böceği yetiştiren Sekizinci Çember'in bir genç kanı.

Alkaios: Cassia'yı çocukken kurtaran üç Hesperin'den biri. Solia'nın bedenindeki sarmaşık kolyeyi onun için geri aldı. O ve Grace'i Nephalea, Gifter'i Nike ile Hesperines errant olarak geçirdikleri yıllardan sonra yakın zamanda Orthros'a yerleştiler.

Anastasios: Apollon'u Yetiştiren Ritüel İlk Kan, Lio'nun soyunun kurucusu. Güçlü bir şifacı ve Hagia Boreia'nın Prismos'uydu, Alea'nın Büyük Tapınaklarını Anthros Tarikatı'nın saldırısından korumasına yardım etmek için hayatını feda etti.

Atalar: Ruh evresine geçmiş olan **atalar**. İmparatorluk büyücüleri onlarla iletişime geçerek güçlerini büyü ve ritüellere yönlendirebilir. Hesperinler atalarla iletişime geçemez veya ataların büyüsunü kullanamaz çünkü ölümsüzlükleri ruh evresine girmelerini engeller.

Andragathos: Tenebran ve Cordian panteonunda erkek erdemi ve doğru savaş tanrısı. Kyria ve Anthros'un yedinci soyu ve en küçük oğlu. Kardeşleri On Dört Scion ile birlikte daha küçük bir ilah. **Andragathos'un Şövalye Tarikatı'na** bakınız

Annassa: Orthros Kraliçeleri için onurlandırıcı.

Anthros: Savaş, düzen ve ateş tanrısı. Tenebran ve Cordian panteonunun yüce tanrısı ve yazın hükümdarı. Güneşin gökyüzünde arabasını süren Anthros olduğu söylenir. Efsaneye göre Kyria'nın kocası ve Hypnos ile Hespera'nın kardeşidir.

Apollon: Lio'nun babası, yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Düzen'den önceki ölümlü hayatında Demergos'un bir büyücüsüydu. Anastasios tarafından dönüştürülerek, Ritüel ilk kanlardan birinden Hediye alan ilk Hesperine oldu. Güçlü taş büyüsu ve savaştaki hünerleriyle tanınır, bir zamanlar Blood Errant'lardan biri olarak yurtdışında dolaşırdı. Orthros Aslanı olarak bilinir. Şimdi Orthros'ta Majesteleri Komnena ile huzur içinde yaşamak için emekli oldu.

mürted: Tarikat dışında yasadışı olarak büyü yapan haydut büyücü.

arcane: dünyevi olanın aksine büyüye ait veya büyüyle ilgili.

Takımadalar: İmparatorluğun batısında yer alan ve bir dizi adadan oluşan, dünyanın geri kalanından sıkı bir şekilde izole edilmiş topraklar. Bkz: **Menodora**

Argyros: Lio'nun amcası ve diplomasi ve zihin büyüsu konusunda akıl hocası. Yaşlı ilk kan ve Hagia Anatela'dan Orthros'un kurucusu, Eidon tarafından yeteneklendirilmiş. Lyta'ya bahşedilmiş, Nike, Kadi ve Mak'ın babası. Ölümlü kardeşi Apollon gibi yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Katıldığı

İlk Ekinoks Zirvesi ve o zamandan beri Kraliçelerin Baş Elçisi olarak her biri. Tarihteki en güçlü üç thelemancer'dan biri, bir müzakereci olarak efsanevi yetenekleri nedeniyle Gümüşdil olarak bilinir.

Ariadne: Hesperine elçiliğinin Zoe ve diğer Eriphite çocuklarını güvenli bir yere götürmesine yardım eden Kyria'lı bir büyücü çırağı. Gündönümü Zirvesi için Orthros'a gitti ve Solia'nın Castra Patria'daki taht teklifini destekledi. Eudias'ın gizli aşkı.

Arkadia: Lio'nun kuzeni, Argyros ve Lyta'nın kızı. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Annesinin koruyuculuğa olan ilgisi ve savaş sanatlarına olan yatkınlığı sayesinde Hippolyta'nın Kürsüsü'nde Usta Vekilharç olarak görev yapıyor.

Akofo Cephaneliği: Haima açıklarındaki bir adada bulunan ve Prometheus'un insan babasının adını taşıyan cephanelik. Orthros Notou'yu ziyaret eden Hesperinler ve İmparatorluklar şehre girmeden önce silahlarını burada emniyete almalıdır.

Küller: İmparatorluk'ta yaptıkları büyük işlerle tanınan paralı askerler grubu. Hoyefe, Karege ve Tuura, Kella'nın komutası altındaki mevcut üyelerdir. Emekli üyeler arasında Solia, Tendesö ve eski liderleri Ukocha bulunmaktadır.

Astrapas: Timarete'nin Grace'i ve Lyros'un babası.

Athena: Javed ve Kadi tarafından yalnız bırakılan üç yaşındaki Erifit çocuk. Boskos'un doğuştan ve kan bağı olan küçük kız kardeşi. Bir ölümlüken geçirdiği şiddetli don ateşi vakası beynine zarar verdi. Hediye onu iyileştirmiş olsa da, kaybettiği gelişimini hâlâ toparlamaya çalışıyor.

Sonbahar Selamlaması: Tenebra'nın eski kur festivali. Bir kadın bu dansı bir erkekle paylaştığında, bu bir nişan sözü olarak kabul edilir ve ardından babaları evliliklerini ayarlar.

Avowal: Graces'lerin halklarının önünde bağlılıklarını itiraf ettikleri Hesperine töreni. Yasal olarak bağlayıcıdır ve büyük bir kutlama vesilesidir.

Ayur: Azarqi ay tanrıçası.

Azad: Kan Komnena'nın bir Ritüel kolu, Apollon tarafından hediye edilmiş, Prens'in Hücumunda bir gardiyan olmuş. Neana'ya yemin etti.

Azarqi: Vardara ile İmparatorluğun geri kalanı arasındaki ticaret yollarını kontrol eden Maaqul Çölü göçebeleri. Karmaşık politikalarıyla bilinen Azarqi, cinlerle yapılan Çöl Anlaşması'nın asıl müzakerecileriydi.

Baruti veya Baru: Hesperine bilgini ve Prens'in Hücumunda Kale Ustası; bir terapist ve Castra Justa'nın kütüphanecisi, Hücumcuların sahada keşfettiği tehlikeli büyü kitaplarından ve eserlerden sorumlu.

Ölümlü hayatına İmparatorluk'ta başladı ve Birinci Prens'in daveti üzerine Hesperine olmayı seçti; Başkent Üniversitesi mezunu.

Basir: Hesperine thelemancer ve Kumeta Hazretleri ile birlikte Orthros'un iki casus ustasından biri. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan. Yaptıkları işin doğasını gizlemek için resmi unvanı "Kraliçelerin Usta Elçisi".

Canavar büyü: Bu yakınlığa sahip olanlara hayvanları etkileme ve çok güçlüyse hayvan formlarına dönüşme gücü veren Lustra büyü türü. Bkz. **değiştirici**

Bellator: Solia'yı kaçıran ve Castra Roborra'da fidye için tutan Tenebran özgür lordu. Egemenlerin Kuşatması ile orada sona eren kısa ömürlü isyana liderlik etti. Benedict'in babası.

Benedict: Segetia'nın ilk Şövalyesi, Flavian'ın en iyi arkadaşı, Genie'ye karşılıksız aşk besleyen kişi. Gündönümü Zirvesi sırasında Lord Titus'un temsilcisi olarak Orthros'a gitti. Bellator'un oğlu, babasının ihanetinden dolayı suçluluk duyuyor ve Kraliçe Solia'yı destekleyerek kefareti ödemeye çalışıyor.

Blood Errant: Sekiz yüzyıl boyunca birlikte hareket eden dört kadim ve güçlü Hesperine savaşçısından oluşan grup. Bakınız **Apollon, Ioustinianos, Pherenike, Prometheus**

Kan büyü: Hespera'ya tapanlar tarafından uygulanan ve Armağan'ın gücünün kaynaklandığı büyü türü. Tüm Hesperinler doğuştan kan büyüüne sahiptir.

Kanlı Ay: Çıplak gözle bakıldığında sıvı bir dokuyla kırmızı görünen iki aydan birine verilen Hesperin adı. Tanrıça Hespera'nın kan büyüü ile güçlü bir gözü olduğuna inanılır.

Kan Prangası: Kan büyüüyle yapılan ve kişiyi belirli bir eylemi yapmamaya zorlayan koruma büyüü. Büyü yapan kişi tarafından belirlenen büyüü bir durum olan bir anahtar tarafından serbest bırakılana kadar devam eder.

Kan Birliği: Hesperinlerin kanı olan herhangi bir canlının duygularını hissetmesini sağlayan büyüü empatik bağlantı.

Kan Kırmızısı Prens: bkz. **Ioustinianos**

Kanla doğan: Anneleri hamilelik sırasında dönüştürüldüğü için Hediye ile doğan Hesperine.

kansız: ölümsüz, bir büyücü tarafından yeniden canlandırılan bir ceset, yaşam görüntüsüne sahip olmasına rağmen damarlarında artık kan akmadığı için böyle adlandırılır. Genellikle Hesperinler tarafından hakaret olarak kullanılır.

Bosko ya da Boskos: Javed ve Kadi tarafından yalnız bırakılan on bir yaşındaki Erifit çocuk. Doğuştan ve kan bağı ile Athena'nın ağabeyi. Zoe'nin en iyi arkadaşı. Çocukların çektikleri yüzünden öfke duyuyor. Vekilharç olmak için aldığı eğitim Orthros'taki hayata alışmasına yardımcı oluyor.

Btana Ayal: "Parçalanmış Umut", Hulaik Çağlar sırasında Maaqul Çölü' gelişen kadim bir şehrin kalıntıları. Kâhin Kraliçe'nin önderliğinde Btana Ayal halkı bir ruh kapısı aracılığıyla Tenebra'ya seyahat etti. Diğer kıta ile karşılaşmaları, Kâhin Kraliçe'nin Eski Ustaların İmparatorluğu istila etmesini önlemek için geçidi yıkmak zorunda kalmasıyla trajediyle sonuçlandı. Ortaya çıkan büyü tufan şehri yok etti.

Callen: Perita'nın sevgi dolu kocası, bir zamanlar Cassia'nın Gündönümü Zirvesi'nde ona eşlik eden koruması. Şimdi Lord Hadrian'ın ordusunda Kraliçe Solia'nın davası için savaşan madalyalı bir asker.

Cassia: Majesteleri Lio tarafından yakın zamanda dönüştürülen yeni Hesperine. Şimdiye kadar ölümsüz olan tek Lustra büyücülerinden biri olan Cassia, bitki büyüsü ve kan büyüsünün nadir görülen birleşik ikilisine sahiptir. Lio ile ortak olarak Tenebran İşleri Elçilerinden biri olarak Orthros'a hizmet eder. Bir ölümlü olarak Kral Lucis ve cariyesi Thalia'nın gayrimeşru kızı olarak dünyaya geldi. Hesperinler ile barışı sağlamak için Lio ile gizlice çalıştı ve şimdi sevgili kız kardeşi Solia'nın efendilerini devirme çabalarını destekliyor.

Castra Augusta: Flavianus'un müttefiklerinden biri olan Andragathos Tarikatı Şövalye Komutanı'na ait Segetia'daki kale. Segetia ve Tenebra'yı güneyden gelecek istilalara karşı savunmada kilit bir kale.

Castra Justa: Birinci Prens'in kalesi ve Prens'in Hücumu için operasyon üssü.

Castra Patria: Özgür Lordlar Konseyi'nin toplandığı, Büyücü Kral zamanından kalma Patria'daki kadim kale.

Castra Roborra: Tenebra'da Lord Bellator'a ait olan ve Solia'yı esir tuttuğu kale. Hükümdar Kuşatması'nın yapıldığı yer.

Yıldız Kadehi: Nike'ın Stand'ın göğüs göğüse dövüş teknikleriyle kullandığı efsanevi yuvarlak kalkanı.

Değiştirici: Hayvan şekline girme gücüne sahip Lustra büyüsü uygulayıcısı.

Değişen Kraliçe: Tenebra Kraliçesi Hedera, Büyücü Kral'ın eşi ve Son Savaş sırasında eş hükümdar. Kendi halkı Lustri arasında Ebah olarak bilinen güçlü bir Silvicultrix. Lustra Şahini olarak da anılır ve

bitki sembolü olan sarmaşıkla ilişkilendirilir. Cassia'nın annesi Thalia aracılığıyla atası.

kanallama: bir büyücünün gücünü doğuştan gelen sihirli güç deposu yerine kendisinden daha büyük bir kaynaktan çekmesi. Progoniaia ve hulaia kanallamaya dayanır.

Hücum: bkz. **Prens'in Hücumu**

Ücret Yasası: Yurtdışındaki Orthros'un yasal kodu, Prens'in Ücreti için adlandırılmıştır. Ekinoks Yemini ve Hespera'nın kutsal ilkelerine dayalı olarak Birinci Prens tarafından oluşturulan ve uygulanan, gelişen bir yasalar bütünü.

tılsım: bir büyücünün büyüğü ile aşılanmış fiziksel nesne, genellikle botaniklerden veya kendi büyüğü özellikleri olan diğer malzemelerden yapılır. Kişi büyücü olmasa bile, bir bölgeye veya tılsımın sahibine hafif bir faydalı etki sunar.

Chrysanthos: Cordium'dan ateşe yakınlığı olan bir savaş büyücüsü. Aithourian Çemberi'nin Dexion'u olarak Anthros Tarikatı'nın seçkinlerinden biridir. Gündönümü Zirvesi sırasında rehine pazarlıklarıyla barış görüşmelerini sabote etmeye çalıştı. Şimdi kendisi Solia'nın gözetiminde bir rehine.

Chuma: Ukocha ve Mumba'nın kızı, tüm Küller tarafından sevilir ve korunur.

Koleksiyoncu: Rüyaların Efendisi olarak bilinen Eski Ustalardan biri. Hem büyücü hem de büyücü olarak kurbanlarına sahip olur ve onları emirlerini yerine getirmeye zorlar. Temel yer değiştirmeyi kullanarak, çeşitli yakınlıklardan doğal olmayan miktarlarda büyü biriktirir. Hediye Toplayıcıları onun Gözetmenleri, gizemli amaçlarına ulaşmak için geniş kapsamlı komplosuna hizmet eden gönüllü takipçileridir. Şu anki hedefi, eski Kral Lucis ile ittifak halinde, Solorum Sarayı'nın altındaki Lustra portalına giriş yapmaktır.

Cordium: Tenebra'nın güneyinde, Büyücü Tarikatlarının hüküm sürdüğü topraklar. Bir zamanların kudretli prenslikleri ve şehir devletleri artık güçlerini büyüğü ve dini otoritelere kaptırmış durumda. Zengin ve kültürlü, ancak ölümcül politikalara eğilimli. Magelands olarak da bilinir.

Corona: Cordium'un başkenti ve her bir tanrının ana tapınaklarının bulunduğu Büyücü Tarikatlarının kutsal merkezi. İlahi Şehir olarak da bilinir. **Özgür**

Lordlar Konseyi: Hüküm süren bir hükümdara soyluların yetkilerini devretme veya geri alma konusunda kalıtsal yetkiye sahip Tenebran lordlarından oluşan bir organ. Hakları ve ayrıcalıkları Özgür Lordlar Meclisi'nde belirlenmiştir. Charter.

Özlem: Bir Hesperine'in Grace'lerinin kanına olan bağımlılığı. Birbirlerinden mahrum bırakıldıklarında, Graces acı verici yoksunluk semptomları ve ölümcül hastalıklara maruz kalır.

Daedala: Hagia Zephyra'nın Prisma'sı. Ritüel ilk kan ve Timarete'nin Gifter'i.

Dalos: Tenebran kılığına giren ve Kallikrates tarafından ele geçirildiği sırada Ekinoks Zirvesi katılımcılarına suikast düzenlemek için Kral Lucis ile komplo kuran Aithourian savaş büyücüsü. Hesperinlerin muhafızları onu durdurduğunda, Koleksiyoncu'nun büyüleri geri tepti ve onu öldürdü.

Şafak Uykusu: Hesperinler güneş doğduğunda derin bir uykuya dalarlar. Güneş ışığı onlara zarar vermese de, gece çökene kadar uyanamazlar ve bu da onları gündüz saatlerinde savunmasız bırakır.

Deukalion: Apollon ve Komnena'nın kanla doğan ilk armağanı, zihin büyüsü ve ışık büyüsü için ikili bir yakınlığa sahip. Tarihteki en güçlü üç Hesperine thelemancer'ı arasındadır. Argyros tarafından hem sihir hem de diplomasi alanında eğitilmiş olup, şu anda Orthros'un Tenebran işlerinden sorumlu Büyükelçilerinden biridir ve Majesteleri Cassia ile ortaktır. Birlikte Orthros, Tenebra ve İmparatorluk arasındaki ilişkilerde devrim yarattılar, ancak şimdi savaş zamanında zor kazanılan anlaşmalarını korumak zorundalar.

Dexion: ikinci en yüksek rütbeli büyücü Aithourian Çemberi'nde. Bkz.

Chrysanthos

yer değiştirme kapısı: temel yer değiştirme konusunda yetenekli büyücüler tarafından açılabilen yıkıcı portal.

İlahi Şehir: bkz. **Korona**

İlahi Dil: Hesperinler ve büyücüler tarafından konuşulan, büyüler, ritüeller ve büyülü metinler için kullanılan dil. Orthros'un ortak dili, tüm Hesperinler tarafından serbestçe konuşulur. Tenebra ve Cordium'da büyücüler bunu bir sır olarak saklar ve büyücü olmayanların öğrenmesine izin vermez.

Kâhin: Halkını büyücülükten koruyan ve atalarla iletişim kuran, kadim geleneklerle eğitilmiş imparatorluk terapisti. Atalarının büyüsü ruhlar evresinde geçitler açmalarını sağlar.

Kâhin Kraliçe: Hulaik Çağlarda Btana Ayal'ı ve çevresindeki uygarlığı kuran büyücü. Takipçilerini bir ruh kapısı aracılığıyla gölge diyarlara götürdüğünde, daha sonra Tenebra ve Cordium olacak yerlerin insanlarına büyü yapmayı öğretiler. Eski Ustalar ondan öğrendikleri gücü kötüye kullanmaya başlayınca

en büyük fedakârlığı yaptı ve kötülüklerini kontrol altına almak için inşa ettiği her şeyi yok etti.

İçki: Bir Hesperinin bir insan veya hayvandan kan içmesi. Cinsel olmayan, kutsal kabul edilen ve bağışçıya saygı gösterilerek yapılması gereken bir eylemdir. İsteksiz birinden İçki almak yasaktır. *Ya da* Hesperin kutsal ilkesi, diğer canlıların ölümü olmadan gelişmeye olan bağlılık.

Doğu Tenebrae: Tenebra'nın yerleşik bölgelerinin doğusundaki vahşi doğa, lordların önderliğinde seyrek nüfuslu çiftlikler. Resmi olarak kralın yönetimi altında, ancak kanunsuzluğa eğilimli. Hesperinler burada serbestçe dolaşır.

Ebah: bkz. **Değişen Kraliçe**

Eidon: Hagia Anatela'nın Prismos'u. Ritüel ilk kan ve Argyros'un Gifter'i.

Sekizinci Çember: Lio ve Cassia'nın Dava çemberi. Bakınız **Alexandra, Eudokia,**

Lysandros, Menodora, Telemakhos

Yaşlı ilk kanlar: Orthros'un kadim Hesperin kurucuları. Ritüel tarafından bahşedilen ilkkanlar. Bkz. **Apollon, Argyros, Hypatia,** Kassandra,

Kitharos, Timarete

İmparatorluk: Tenebra'dan bir okyanusun ötesinde, batıda yer alan geniş ve müreffeh insan toprakları. İmparatoriçe altında birleşmiş birçok farklı dil ve kültürden oluşur. Orthros ile müttefiktir ve birçoğu ölümlü hayatlarına İmparatorluk vatandaşı olarak başlayan Hesperinlere kucak açar. Tarihsel olarak Büyücü Tarikatlarına karşı Tenebra ve Cordium'dan katı bir izolasyon politikası sürdürdü, ancak İmparatoriçe şimdi Tenebran tahtı için seçtiği aday Solia'yı destekleyerek kendi şartlarıyla temas kurmaya çalışıyor.

İmparatoriçe: İmparatorluğun hükümdarı, vatandaşları tarafından takdir edilen. İmparatorluk tahtı birçok nesil boyunca kadın soyundan geçmiştir.

İmparatoriçe'nin korsanları: İmparatoriçe'nin onayıyla yelken açan korsanlar, İmparatoriçe'nin düşmanlarını soyma yetkisi veren bir marque mektubu verirler. Büyücü Tarikatlarının gemilerini gizlice yağmalamak için Cordium'a yolculuklar yaparlar.

büyü: bir güç kaynağına bağlı olan ve sadece bir büyücünün periyodik bakımı ile zaman içinde sürebilen bir büyü.

elçi: yaygın bilgiye göre, Hesperine diplomatik servisine bağlı bir haberci. Aslında, elçiler Kraliçelerin casuslarıdır.

Orthros ve Hesperines errant'ı korumak için ölümlü dünyadan bilgi toplar.
Bakınız **Basir, Kumeta**

Ekinoks Yemini: Orthros ve Tenebra arasında yapılan, Hesperinlerin davranışlarını belirleyen ve onlara insanlardan koruma sağlayan eski antlaşma. Şimdi Gündönümü Yemini ve Orthros'un Kraliçe Solia ile ittifakı tarafından değiştirilmiş ve genişletilmiştir.

Ekinoks Zirvesi: Hesperinlerin Tenebra Kralı ile görüşmek ve Ekinoks Yemini'ni yenilemek üzere Orthros'tan elçiler gönderdiği barış görüşmeleri. Her ölümlü kralın tahta geçtikten sonra bu toplantıyı bir kez beklenir.

errant: Orthros'tan ayrılıp Tenebra'da seyahat ederek ölümlüler için iyi işler yapan bir Hesperine

Serseri **Çemberi:** Birlikte serserilik yapan ve maceraları boyunca güçlü bir bağ kuran bir grup Hesperin.

temel yakınlıklar: Ritüel ilk kanlar tarafından onları Hesperinlere dönüştüren büyü sırasında kullanılan dört büyü türü.

temel yer değiştirme: büyücülerin bir kişinin büyüünü bir başkasına aktarabildiği veya kendileri için çalabildiği ritüel. Bu işlem Koleksiyoncu'nun sırlarından biridir ve Hediye Koleksiyoncularının uzmanlık alanıdır.

Eudias: Cordium'dan, şimşek de dahil olmak üzere hava koşullarına yakınlığı olan genç savaş büyücüsü. Büyüsü nedeniyle Aithourian çemberine katılmaya zorlandı, Gündönümü Zirvesi sırasında Kral Lucis'e direnen Hesperinler ve Tenebralılar ile ittifak kurmak için iltica etti. O ve Lio, Koleksiyoncu ile bir büyücü düellosunda karşı karşıya geldi ve Lio onun Eski Usta'nın elinden kurtulmasına yardım etti. Şimdi savaş büyüünü Kraliçe Solia'nın düşmanlarına karşı kullanıyor. Ariadne'nin gizli aşkı.

Eudokia: Hesperine genç kanı, Lio'nun Deneme kız kardeşlerinden biri. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. İnisiye bir matematikçi, hattat ve metodolojik yapı sökümünde uzmanlığa sahip başarılı bir bilgin. Hypatia'nın kızı.

Eugenia: Flavian'ın kuzeni ve merhum amcası Lord Eugenius'un varisi olduğuna inanılan genç Tenebran leydisi. Aslında Titus ve cariyesi Risara'nın kızı olan kız kardeşidir. Şimdi Kraliçe Solia'nın maiyetinin bir üyesi. Benedict'in karşılıksız aşkına gizlice karşılık veriyor.

Eukairia: Hagia Notia'nın Prisma'sı. Ritüel ilk kan ve Ereba'nın Gifter'i.

Kan Gözü: bkz. **Kanlı Ay Işık**

Gözü: bkz.

Tanıdık: Bir Hesperine'in kan bağıyla bağlı olduğu hayvan yoldaşı. Büyü sırasında yardımcı olabilirler ve Hesperine onlara kan vermeye devam ettiği sürece ölümsüz kalırlar.

Fangs: Prometheus'un ünlü ikiz kılıçları.

Şölen: Sevişirken kan içmek için kullanılan Hesperin terimi.

kan davaları: Tenebra'nın özgür lordları arasında yüzyıllardır süregelen, geniş çaplı yıkım ve acılara neden olan şiddetli çatışmalar.

Birinci Çember: Rudhira, Nike ve Methu'nun Deneme çemberi. Onlar İnisiyasyon Denemesi'nden birlikte geçen ilk Hesperinlerdi ve Deneme çemberleri geleneğini kurdular.

İlk Prens: bkz. **Ioustinianos**

ilk kan: bir soydaki ilk Hesperine, aileyi kuran ve Yeteneği çocuklarına aktaran kişi.

İlkan Çemberi: Orthros'un yönetim organı. Her birinci kanın kendi soyu adına oy hakkı vardır, oy hakkı olmayan Hesperinler ise partizanlık gösterileriyle politikayı etkilemeye çalışabilir. Kraliçeler veto yetkisini ellerinde tutarlar ancak bunu idareli kullanırlar.

ilkhediye: Hesperine soyunun en büyük çocuğu, ebeveynlerinden hediye ilk alan kişi.

Flavian: Tenebran lordu, Özgür Lord Titus'un oğlu ve Segetia'nın Konsey'deki koltuğunun varisi. Ailesinin Hadria ile olan kan davasına rağmen, her iki tarafın da hayranlığını kazanmış ve parçalanmış soylular için birleştirici bir figür olmuştur. Taht için yaptığı başarısız tekliften sonra Kraliçe Solia'ya sadakat yemini etmiş ve Lord Hadrian'ın yanında onun davası için savaşmıştır.

Florian: bkz. **Chrysanthos**

Atası: Bir Hesperine'in geçmişte kendi soyuna Armağan'ı veren atası.

Servet adı: Bir İmparatorluk paralı askerine verilen ve profesyonel olarak bilindiği **ad**. Geleneksel olarak, o kötülükten korunmak için kaçınmak istedikleri bir şeyin adını alırlar.

özgür lord: Tenebra'daki en yüksek soylu rütbesi. Özgür Lordlar Konseyi'nde bir koltuğa ve bir kralın soyluların yetkisini alıp almaması konusunda oy kullanma yetkisine sahiptir.

Cin: bkz **Eugenia**

jeomajik ısıtma plakası: jeolojik güçlere yakınlığı olan bir Hesperine tarafından yaratılan büyü bir cihaz. Isı yayar ve kahve demlemek için kullanılabilir.

dişlerini parlatmak: Bayram için Hesperine argosu.

Hediye: Hesperinlerin Tanrıça Hespera'nın bir lütfu olarak gördükleri ölümsüzlük ve büyü yetenekleri. Hediye herkeşe sunma uygulaması Hesperinlerin kutsal bir ilkesidir.

Hediye Koleksiyoncusu: Hypnos Tarikatı için Hesperinleri nekromansi, siyaha ve dövüş taktikleri kullanarak avlayan büyücü suikastçı ve ödül avcısı. Tarikat'ın büyücülerin silahlanmasına karşı dini yasalarını aşmak için sıradan eşyaları silaha dönüştürmesiyle bilinir. Mesleklerinin kurucusu olan ve onları Gözetmenleri olarak adlandıran Koleksiyoncu'ya gizliden gizliye daha büyük bir sadakat duyarlar.

Hediye Gecesi: Bir kişinin Hesperine'e dönüştüğü gece, genellikle büyük kutlamalarla kutlanır.

Değiştiren: Hespera'nın Hediyesini yeni ölümsüze aktararak bir başkasını dönüştüren Hesperin. Çocuk olarak dönüştürülen Hesperinler için, Hediye Verenler ebeveynleridir. Bir yetişkin, eğer bir sevgili tarafından Hediye edilmemişse, ömür boyu akıl hocası olarak kalacak olan Hediye Eden'in Ritüel çocuğu veya Ritüel kolu olur.

Hediye: insandan Hesperine'e dönüşüm.

Glasstongue: bkz **Deukalion**

glif: bir tanrının kutsal sembolü. Panteondaki her tanrı veya tanrıçanın kendine özgü bir glifi vardır. Genellikle tapınak ve mabetlere kazınır veya büyü yapımında bir kalıp olarak kullanılır.

glif taşı: bir tapınağın kapı girişinde bulunan, üzerinde tapınılan tanrının glifinin yazılı olduğu ve genellikle yapının üzerindeki büyülerin oturtulduğu kapak taşı.

Tanrıça'nın Gözleri: iki ay, kırmızı Kanlı Ay ve beyaz Aydınlık Ay. Hespera ile ilişkilendirilir ve Hesperinler tarafından onun bakışı olarak kabul edilir.

Zarafet: Hesperine kutsal ilkesi, iki Hesperine aşığı arasındaki büyü bir bağ. Onları insan kanına ihtiyaç duymaktan kurtarır ve birbirlerini sürdürmelerini sağlar, ancak bunun bedeli Özlem'dir. Aşkları gerçek olduğunda gerçekleşen kadersel bir bağ. Her Hesperine'de bulunmayı bekleyen bir Grace olduğuna inanılır. Bkz: **Özlem**

Grace örgüleri: Graces'lerin birbirlerinin saçlarından yaptıkları ince örgüler. Birbirlerine bağlılıklarını ikrar ettikten sonra bunları özel olarak takarlar, daha sonra ikrarları sırasında herkesin görebileceği şekilde değiştirirler ve bağlılıklarını belirtmek için herkesin görebileceği şekilde takarlar.

Lütuf Birliğı: Lütuflandırılmış iki Hesperin arasındaki özellikle güçlü ve samimi Kan Birliğı. Telepatik ve empatik olarak iletişim kurmalarını sağlar.

Grace ailesi (Grace-oğul, Grace-baba, Grace-kardeş, vb.): bir Hesperine'in Grace'inin aile üyeleri. İnsan kayınlarla karşılaştırın.

Büyük Tapınak Çağı: Tenebra ve Cordium'da her tarikatın Büyük Tapınaklarının geliştiğı ve tüm büyücülerin işbirliğı yaptığı tarihi dönem. Emir ve Son Savaş nedeniyle dehşet verici bir şekilde sona erdi.

Hespera'nın Büyük Tapınakları: Hespera büyücülerinin sapkın olarak damgalanmadan önce ibadet ettikleri ve büyülerini barış içinde yaptıkları güçlü, gelişen tapınaklar. Son Savaş sırasında yerle bir edilmiştir. Bkz: **Hagia Anatela, Hagia Boreia, Hagia Notia, Hagia Zephyra**

Büyük kum kedisi: Maaqul Çölü'nde hayatta kalmak için özel adaptasyonlara sahip büyük yırtıcı hayvan türü. Özel bir büyü ve büyük bir çabayla insanlara bağlanabilir ve binek olarak kullanılabilirler. **Tilili'**ye bakınız

Orthros'un Koruyucusu: bkz. **Hippolyta**

Hadria: Özgür Lord Hadrian'ın toprakları, Tenebra'nın denizlerin tehlikeli olduğu kayalık batı kıyısında yer alır. Askeri güçleri, onları Tenebra tahtını elinde tutmayı uman her hükümdar için gerekli bir müttefik yapar.

Lord Hadrian: Tenebra'daki en güçlü iki özgür lordtan biri olup, diğer birçok özgür lordun ve daha küçük soyluların sadakatine sahiptir. Ailesi nesillerdir Segetia ile kan davalı. Krallığın iyiliğı için Kral Lucis'e hizmet etmiş olsa da, sadakati her zaman şu anda gerçek kraliçesi olarak desteklediğı ve koruduğı Solia'ya olmuştur.

Hagia Anatela: Büyük Tapınak Çağı boyunca gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağından biri, kıtanın doğu kesiminde yer alır. Son Savaş sırasında Tarikatlar buraya saldırdığında, Argyros güçlerini thelemancy ile durdurarak Hypatia'nın sakinleri tahliye etmesini ve kütüphaneyi kurtarmasını sağladı. Bakınız **Eidon, Ourania**

Hagia Boreia: Büyük Tapınak Dönemi boyunca gelişen dört Büyük Hespera Tapınağından biri, kıtanın kuzey kesiminde yer alan ve Apollon'un bir Ritüel ilk kandan Armağan alan ilk Hesperalı olduğu yer. Düzen sırasında yıkılan son tapınak, hayatta kalan Hespera tapıcılarının son direnişlerini gösterdikleri yer. Bkz: **Alea, Anastatios**

Hagia Notia: Büyük Tapınak Çağı boyunca gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağından en güneyde olanı, Hespera büyücülerinin bir zamanlar diğer tanrıların büyücüleriyle bir arada yaşadığı Corona'da yer almaktadır. Son Savaş sırasında Anthros Tarikatı tarafından sebepsiz ve sürpriz bir saldırıyla yerle bir edilen ilk tapınak. Sadece Phaedros hayatta kaldı. Bkz: **Khariton, Eukairia**

Hagia Zephyra: Büyük Tapınak Çağı sırasında gelişen Hespera'nın dört Büyük Tapınağından biri, kıtanın batı kesiminde yer alır. Düzen sırasında, tapınaktaki ölümlüler Hesperalı liderlerine sırt çevirdi ve onları Aithourian Çemberi'ne teslim etmeyi kabul etti, ancak savaş büyücüleri ne insanları ne de ölümsüzleri bağışladı. Kitharos, Timarete ve Astrapas kaçan küçük bir grup Hesperin ve sadık ölümlüler arasındaydı. Bakınız **Daedala, Thelxinos**

Haima: Orthros Notou'nun başkenti.

haima: kan büyüsü. Kendi başına bir büyü paradigması mı yoksa mageia ve manteia'nın bir karışımı mı olduğu tartışma konusudur.

Güneşin Çekici: Apollon'un Blood Errant ile yurtdışındayken kullandığı meşhur savaş çekici. Komnena'yı Orthros'a getirdiğinde onu Tenebra'da bıraktı ve Rudhira şimdi onu Castra Justa'da tutuyor.

fahişenin öpücüğü: Hespera'nın kutsal çiçeği olarak orada yetiştirilmesi yasak olan güllere verilen Tenebran ve Kordian adı.

Şifa Mabedi: Orthros'ta Kraliçe Soteira tarafından kurulan ve işletilen, insanlara bakım verilen ve Hesperinlerin şifa sanatlarında eğitildiği revir.

kalp eğilmesi: Orthros Kraliçelerine bağlılığın geleneksel jesti, bir el kalbin üzerinde derin bir eğilme.

Kalp avcıları: Vatandaşları tarafından insanlığın koruyucuları olarak görülen Hesperinleri avlayan Tenebralı savaş grupları. Tazı sürüleriyle Tenebra'nın kuzey sınırında devriye gezerler ve Orthros'u terk eden Hesperinlere saldırmak için beklerler.

Hedera: bkz. **Değişen Kraliçe**

Çit büyücüleri, çit cadıları: Herbalizm ve Lustra büyüsünün kalıntıları da dahil olmak üzere Tenebran doğa sanatlarının uygulayıcısı.

Hespera: Tenebran ve Cordian panteonundan atılan gece tanrıçası. Büyücü Tarikatları ona tapınmanın ölümle cezalandırılabilir bir sapkınlık olduğunu ilan etmiştir. Hesperinler onun kültünü canlı tutarlar ve ona ayların, Sığınağın ve Merhametin tanrıçası olarak saygı duymaya devam ederler. Güller, dikenler ve

dişli yaratıklar. Efsaneye göre Anthros ve Hypnos'un kız kardeşidir.

Hespera'nın Hediyesi: Hesperinlerin Tanrıça Hespera'nın bir lütfu olarak gördükleri ölümsüzlük ve büyü yetenekleri. Hediyei herkese sunma uygulaması Hesperinlerin kutsal bir ilkesidir.

Hespera'nın Gülü: Hesperinlerin en kutsal sembolü, Hespera'nın kutsal ilkelerini temsil eden beş yapraklı ve beş dikenli bir gül. Sıklıkla giysilere işlenir veya vitray pencerelerde temsil edilir. Tanrıça'nın kutsal çiçeği olan ve Hesperinler tarafından çok sevilen gerçek güllere dayanır. Büyücüler, Tenebra veya Cordium'da bulundukları her yerde onları kökünden söküyor ve yetiştirenleri sapkınlık nedeniyle cezalandırıyor.

Hesperine: Kan içerek beslenen, dişleri olan gece yaşayan ölümsüz varlık. Tenebralılar ve Cordialılar onların insanlığı yok etmeye kararlı canavarlar olduğuna inanırlar. Gerçekte, tanrıçaları Hespera adına katı bir ahlak kuralını takip ederler ve yalnızca insanlığın acılarını hafifletmek isterler.

Hesperite: Tarikatlar tarafından sapkın olarak zulüm gören Hespera'ya tapan insan.

Hex: Büyülü sırları paylaşan ve kendilerine ihanet edenleri cezalandıran altı büyücüden oluşan bir çember.

Hierax Tapınağı: Son Savaş sırasında Cordium'un Tenebra'yı işgalini durduran belirleyici savaşın yapıldığı yerde Büyücü Kral tarafından inşa edilen tapınak. Onun hükümdarlığından çok önce Lustri burada ibadet ederdi.

Hippolyta: Lio'nun halası, Argyros'a lütfedilmiş, Nike, Kadi ve Mak'ın annesi. Hesperine savaşçıların en büyüğü, Orthros'un kurucusu ve güçlü gardiyanı. Son Savaş sırasında yaptıkları ve Stand'ı kurması nedeniyle Orthros'un Koruyucusu olarak bilinir.

Hippolyta'nın Standı: Orthros'un Hippolyta tarafından kurulan daimi ordusu. Hippolyta'nın liderliğinde, Kraliçe'nin koğuşunun Vekilharçları olarak Tenebra sınırında devriye gezerler. Barışçıl Hesperinlerden o kadar azı savaş sanatlarını benimser ki, tek Vekilharçlar Nike, Kadi, Alkaios, Nephalea, Mak ve Lyros'tur.

Hold lordu: Doğu Tenebrae'de bir çiftlik sahibi olan Tenebran lordu.

Annassa Evi: Orthros Kraliçelerinin ikametgâhı, kraliyet sarayının Hesperine'deki karşılığı.

Komnena Evi: Lio'nun Orthros'taki aile evi, soyunun merkezi, adını annesinden alıyor.

Hoyefe: paralı illüzyonist ve usta eskrimci, Küller'in üyesi. Owia kökenli, İmparatorluk Üniversitesi Güzel Sanatlar Okulu mezunu ve İmparatoriçe tarafından tercih edilen bir oyun yazarı.

hulaia: lustra büyü, doğadan kanalizasyon olan büyü paradigması.

Bitki büyü, canavar büyü ve kahinlik gibi yakınlıkları içerir.

Hulaik Çağlar: Büyük Tapınak Çağı'ndan önceki, sadece sözlü geleneklerle bilinen tarih öncesi çağlar.

Açlık: Hesperinlerin sevgilileriyle yaşadıkları cinsel arzu ve kan ihtiyacının bir kombinasyonu.

Huru: Ziara'nın ilk arkadaşı ve sevgilisi, bir bıçak uzmanı ve terapist.

Hypatia: Kia'nın annesi Hagia Anatela'dan yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Hesperine takvimini icat eden Orthros'un en büyük astronomu.

Hypnos: Tenebran ve Kordi panteonunda ölüm ve rüya tanrısı. Kış onun mevsimi olarak kabul edilir. Anthros'un Salonu'na gitmeye layık olmayan insanların öbür dünyayı Hypnos'un ölümler diyarında geçirdiklerine inanılır. Efsaneye göre Anthros ve Hespera'nın kardeşidir.

İmparatorluk Üniversitesi: İmparatorluktaki ünlü üniversite. Sadece varlıklı ve en iyi referanslara sahip öğrenciler, genellikle de asil veya kraliyet soyundan gelenler girebilir. Gelenekçilik ve muhafazakâr araştırma yaklaşımlarıyla tanınır.

Sığınakta: Orthros'un kuruluş tarihinden itibaren işaretlenen mevcut tarihsel dönem için Hesperine terimi.

İnisiye: Zanaatlarında veya hizmetlerinde inisiye rütbesine ulaşmış, bir öğrenciden daha ileri ancak henüz tam rütbeye ulaşmamış Hesperine. Genç Hesperine, akıl hocasının onayını alan önemli bir zanaat projesini veya araştırma tezini tamamladıktan sonra elde edilir.

Ioustin ya da Ioustinianos: Hesperinlerin ilk Prensi, Orthros Kraliçelerinin en büyük çocuğu. Lio'nun Ritüel babası. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Bir zamanlar Blood Errant'ta Blood-Red Prince olarak bilinen bir savaşçıydı, şimdi Hücum'a liderlik ediyor. Genç Hesperinler ona Methu tarafından verilen sevgi dolu bir isim olan Rudhira derler.

Iris: Tenebran leydisi, Solia'nın hizmetçisi ve en yakın arkadaşı, Hükümdarlar Kuşatması'nda Solia için hayatını feda eden kişi.

Iulios: Kraliyetin ilk kanı ve Orthros'un yedinci prensi, Kraliçelerin yedinci çocuğu ve en küçük oğlu. Eski bir İmparatorluk prensi olan Majesteleri ile birlikte bir müze kuran başarılı bir tarihçi.

Sarmaşık Kolye Ucu: Sarmaşık üçlüsü ile oyulmuş ahşap kolye **ucu**. Değişen Kraliçe'nin soyundan gelen kadınlar tarafından gizlice aktarılan bir eser. Thalia onu Cassia'ya verebilmesi için Solia'ya emanet etti.

Javed: Lio'nun Zarafet kuzeni, Kadi'ye yeminli, Bosko ve Thenie'nin babası. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tandı. İyileştirmeye karşı bir ilgisi var ve şimdi Orthros'un Şifa Mabedi'nde hizmet veriyor.

Cinler: Maaqul Çölü'nde yaşayan ölümsüz varlıklar. Hesperinlerin aksine, asla insan olmadılar. Doğanın elementlerinden elde edilen güçlü büyülerle donatılmışlardır ve aynı zamanda ruh evresiyle de bağlantıları vardır. Cinler ve İmparatorluk insanları arasındaki uzun bir çatışma tarihi Bin Ateş Savaşı ile doruğa ulaşmış ve Çöl Anlaşması ile sona ermiştir.

Justinianos: bkz.

Ioustinianos Kadi: bkz.

Arkadia

kaetlii: Tenebralılar tarafından liegehound'ları eğitmek için kullanılan dilde, köpeğin bağlı olduğu ve ölene kadar koruyacağı kişi anlamına gelen kelime.

Kalos: Hücum'un en iyi gözcüsüdür ve kayıp Hesperine'lerin izini sürmek için canavar büyüsünü kullanır. Ölümlü hayatında bir kalp avcısıydı, savaş grubunun zulmünü hafifletmeye çalıştı. Ona sırt çevirdiklerinde Rudhira hayatını kurtardı ve ona Hediye'yi verdi. Cassia'nın Hediyesine kadar tek Hesperine Lustra büyücüsüydü.

kalux: İlahi Dilde klitoris için kullanılan Hesperin kelimesi.

Karege: Hesperine savaşçısı ve Küller'in üyesi. Beş asır önce Prenses Konstantina tarafından Sığınak teklif edilen Karege, Orthros'ta bir ihtiyar olarak görevlerini yerine getirmek yerine ölümsüzlüğünü İmparatorluk'ta maceraya atılarak ve altın kazanarak geçirmeyi tercih ediyor.

Kassandra: Lio'nun Ritüel annesi, yaşlı bir ilk kan ve Orthros'un kurucusu. Kendisine Yetenek Veren Kraliçelerin ritüel kız kardeşi ve Prometheus'un annesi. Ölümlü hayatında bir prenses olan Prometheus, bir hanedan anlaşmazlığı sırasında tahttan feragat ederek İmparatorluğun ilk Hesperine'i oldu ve memleketinin Orthros ile ittifakını sağladı. Şimdi Orthros'un ticaretini denetleyen Kraliçelerin Usta Ekonomisti. Öngörü yeteneğine sahiptir ve Orthros'un kahini olarak Hesperinlere kehanetleriyle yol gösterir.

Kella: Azarqi prensesi, Hinan'ın kızı ve Ukocha'nın Küllerin ilk kılıcı olarak halefi. Hançerleri tercih eden vahşi bir savaşçı ve çölde hayatta kalma konusunda yetenekli bir su büyücüsü. Bir savaş yaralanması nedeniyle bacakları diz üstünden kesildikten sonra büyük kum kedisi bineği Tilili'ye bağlandı.

Khariton: Prismos . Hagia Notia. Ritüel ilkkan ve Gifter Phaedros'un.

Kia: bkz. **Eudokia**

Tenebra Kralı: Lucis'e bakınız

Krallar ve Büyücüler: Hesperinlerin Prens ve Diplomat adını verdikleri oyunun Tenebran ve Cordian adı.

Kitharos: Hagia Zephyra'dan yaşlı ilk kan ve Orthros'un kurucusu, Thelxinos tarafından yeteneklendirildi. Nodora'nın babası ve Hesperinlerin en büyük müzisyenlerinden biri.

Şövalye: Cassia'nın sevgili köpeği. Solia onu yavruyken Cassia'ya verdi, böylece Cassia'nın koruması ve yoldaşlığı olacaktı.

Andragathos Şövalye Tarikatı: Katı bir ahlak kuralına bağlı olan ve koruyucu tanrıları adına Hesperinlere zulmeden kutsal savaşçılar. Bkz: **Andragathos**

Komnena: Lio'nun annesi, Hesperin standartlarına göre hala genç. Tenebranlı bir çiftlik kadını olarak sefalet dolu bir hayattan kaçıp Apollon'la birlikte Orthros'a kaçmış, Apollon ona hamileyken yetenek vermiş ve oğlunu kendi oğlu gibi büyüttmüş. Şimdi saygın bir zihin şifacısı. Kraliçelerin Kâhyası olarak, Orthros'a yeni gelenlerin yerleşmesine ve uyum sağlamasına yardımcı olmaktan sorumludur.

Kona veya Konstantina: Kraliyet birinci kanı, Orthros'un İkinci Prensesi, Kraliçelerin ikinci çocuğu ve en büyük kızı. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan. Kraliyet Baş Yargıcı olarak Orthros'un hukuk kurallarının yazarı ve Birinci Kan Çemberinin işlemlerini denetleyen etkili bir politikacıdır. Ayrıca Rosarians Çemberi'nin önde gelen gül bahçıvanıdır.

Krana: İlahi Dilde vajina için kullanılan Hesperin terimi.

Kumeta: Hesperine ışık büyücüsü ve Orthros'un iki casus ustasından biri, Majesteleri Basir ile birlikte. Ölümlü hayatında İmparatorluk'tan gelmiş. Yaptıkları işin doğasını gizlemek için resmi unvanı "Kraliçelerin Usta Elçisi".

Kyria: Tenebran ve Cordian panteonunda dokuma ve hasat tanrıçası, Ana Tanrıça veya Eş olarak bilinir. Mevsimi sonbahardır. Efsaneye göre Anthros ile evlidir.

Son Savaş: on altı yüz yıl önce Düzen tarafından ateşlenen dehşet verici şiddet. Anthros Tarikatı otoritelerine karşı tüm direnişi bastırmaya çalıştığında, büyülü ve silahlı çatışmalar Tenebra ve Cordium'u harap ederek Büyük Tapınak Çağı medeniyetini yok etti.

Barış, Hesperinlerin sürgünü ve Anthros Tarikatı'nın zaferi pahasına gelirken, Büyücü Kral Tenebra'daki egemenliğini güvence altına aldı.

izin verme alanı: Lustra büyücülerinin vahşi doğadan en fazla gücü kanaliz edebilecekleri bir yer. Bu ritüel alanları, kadim zamanlarda Silvicultrixler tarafından, kullanımları için doğadan büyüü serbest bırakmak için yaratılmıştır.

liegehound: Hesperinleri takip etmek, avlamak ve öldürmek için Tenebralılar tarafından yetiştirilen ve eğitilen savaş köpekleri. Peçe büyüleri onların izini kaybettirmez ve havalanan bir Hesperine'i havadan çekebilecek kadar yükseğe sıçrayabilirler. Hesperinlere güvenmeyen tek hayvanlardır. Diğer köpeklerden daha uzun yaşarlar ve zehir ve hastalıklara karşı dayanıklıdır.

Işık Ayı: Hesperine'de pürüzsüz bir dokuya sahip beyaz görünen iki aydan birine verilen ad. Tanrıça Hespera'nın ışığıyla parlayan bir gözü olduğuna inanılır.

Lio: Deukalion'a bakınız

Orthros Aslanı: bkz **Apollon**

Lonesome: Hoyefe'nin servet adı.

Lucian: bkz: **Büyücü Kral**

Lucis: Tenebra'nın acımasızlık ve gaddarlıkla hüküm süren eski Kralı. Bir lord olarak doğdu, kudret ve siyasi entrikalarla korudu ve otoritesini her türlü yolla sürdürdü. Cassia, kendisine, Solia'ya ve Thalia'ya yaptığı zalimlikten dolayı onu asla affetmedi. Solia özgür lordların vekâletini tahttan indirilen Cassia, Solia'nın hükümdarlığını tanımayı reddetti ve Büyücü Tarikatları'nın desteğiyle ona ve Hesperine müttefiklerine savaş açtı.

Lustra: Tenebra'nın vahşi doğası, Lustra büyüünün kaynağı.

Lustra büyüü: Tenebra'nın eski zamanlarda Değişen Kraliçe tarafından uygulanan eski doğa büyüü. Tarikatlar bunu hiçbir zaman anlayamamış ya da kontrol edememiştir ve bu konudaki bilgilerin çoğu artık kaybolmuştur. Bkz. **hulaia**

Lustri: Değişen Kraliçe gibi Silvicultrixes olarak bilinen rahibe-kraliçeler tarafından yönetilen Lustra büyüünü uygulayan Tenebra'nın kadim halkları.

Lyros ya da Lysandros: Lio'nun Dava kardeşi ve Grace'in kuzeni, Mak'a adanmış, Stand'da birlikte gardiyan ve savaşçı olarak hizmet ettiği kişi. Ölümlü çocukluğunu Namenti sokaklarında bir yankesici olarak geçirdi. Timarete ve Astrapas tarafından Solaced olmasına rağmen, güzel sanatlardan ziyade savaş sanatlarına daha uygun olduğunu kanıtladı.

Lyta: bkz: **Hippolyta**

Maaqul ölü: İmparatorluktaki birkaç eyalet büyüklüğünde geniş ve hain bir öl. Burada cinler ve Azarqi göçebeleri dışında çok az kişi hayatta kalabilir.

Büyücü Kral: On altı yüz yıl önce hüküm sürmüş olan Tenebra Kralı Lucian, Hesperinler ve ölümlüler tarafından büyük bir hükümdar olarak kabul edilir. O ve eşi Değışen Kraliçe, Orthros Kralieleriyle birlikte orijinal Ekinoks Yemini'ni etmişlerdi. Bir ateş büyücsü ve savaşçı olarak, Büyücü Tarikatları'nın insanların büyü ya da silah kullanmak arasında seçim yapması gerektiğiyönündeki buyruğuna direndi.

Büyücü Tarikatları: Cordium'daki büyüsel ve dini otoriteler olup Tenebran tapınaklarına kutsal yasaları da dikte ederler. Büyücüleriyğitmek, yönetmek ve sapkınları cezalandırmaktan sorumludurlar.

mageia: magery, fiziksel dünyayı etkileyen büyü paradigması.

Ateş, su ve taş büyüğü gibi elemental yakınlıkları içerir.

Magelands: bkz **Cordium**

Mak: bkz **Telemakhos**

manteia: büyücölük, düşünce, duygu ve yaşam gücünü etkileyen büyü paradigması. Zihin büyüğü ve büyücölük gibi yakınlıkları içerir.

Şehitlerin Geçidi: Umbral Dağları'ndan Orthros'a giden bilinen tek geçit. Koleksiyoncu tarafından ele geçirilen bir kalp avcıları ordusu Tenebran elçiliğini burada pusuya düşürdüğünde, Lio onları zihin büyüğüyle yendi ve Cassia'yı kurtardı.

Matsu: Nodora'nın Ritüel annesi ve Takımadalar'dan gelen diğeryek Hesperine. Orthros'ta sevilen bir tiyatrocuyve moda lideri.

Mederi Köyü: Patria yakınlarında, Solia'nın anısına bilinen küçük bir çiftçi köyü.

Menodora: Hesperine genç kanı, Lio'nun Deneme kız kardeşlerinden biri. Kitharos ve Dakarai'nin kızı. İnişiyeyek müzisyen, beğenilen bir vokalist veyemüzik aletleri ustası. Takımadalar'daki iki Hesperin'den biri ve ölümlü anavatanının müziğı konusunda ölümsüz bir uzman.

Merhamet: Hesperin kutsal ilkesi, ölü ya da ölmek üzere olan insanlarla ilgilenme pratiğı.

metodolojik yapıbozum: bir bilginin gözlem ve çıkarım yoluyla diğeryakınlıklara sahip büyücülerin **tılsım** ve büyülerini tersine çevirebildiğı bir büyü uygulaması.

Methu: bkz **Prometheus**

zihin şifacısı: bkz. **theramancer**

zihin büyücüsü: bkz.

thelemancer

mind ward: Bir thelemancer tarafından kullanılan ve kişinin zihnini, düşüncelerini ele geçirmeye veya İradesini bastırmaya çalışan büyücülerden koruyan zihinsel savunma.

Miranda: Koleksiyoncu'nun en genç ama en fanatik Gözetmeni, eskiden Paradum'un bir leydisi ve Cassia'nın en iyi arkadaşı. Cassia Miranda'ya ihanet edince Miranda bir Hediye Toplayıcısı oldu ve Cassia'nın büyüsünü Kallikrates için çaldı.

Muson: Tendesosunun servet adı.

Ay saatleri: Hesperin saatine göre, Hesperinlerin kamusal faaliyetlerini sürdürdükleri geceye karşılık gelen saatler.

moskos: İlâhi Dilde testis anlamına gelen Hesperin terimi. **Mumba:**

Cifwani çiftçisi, Ukocha'nın kocası ve Chuma'nın babası. **mundane:** gizemli olanın aksine büyülü olmayan.

Orthros'un ilham perisi: Hizmeti müzik, dans veya şiir olan Hesperine.

Namenti: Cordium yakınlarında, güney sınırındaki Tenebran kıyı şehri. **doğal**

evre: canlıların var olduğu fiziksel dünya, aksine

öbür dünyaya. Bkz. **ruh aşaması**

Neana: Azad'ın Lütfu, onun tarafından yeteneklendirildi ve şimdi Prens'in Hücumu'nda bir Hesperine errantı olarak hizmet ediyor.

Nephalea: Cassia'yı çocukken kurtaran üç Hesperines errantından biri. O ve Grace'i Alkaios, Gifter'i Nike ile birlikte Hesperines errant olarak geçirdikleri yıllardan sonra yakın zamanda Orthros'a yerleştiler.

yenihediye: yeni dönüşmüş bir Hesperine veya ölümsüz olmaya karar vermiş ve Hediyesini bekleyen bir kişi.

Gece Çağırısı: Bir Hesperine yaşlısının genç bir ölümsüzü Şafak Uykusundan erken çıkarmak için yapabileceği büyülü çağrılar.

Nike: bkz. **Pherenike Nodora:**

bkz. **Menodora**

Noon Watch: Karege'nin servet adı.

nyakimbi: Sandira dilinde "küçük kız kardeş" anlamına gelir

Eski Ustalar: Tenebran ve Cordian kayıtlarında bilinen en eski büyücüler. Efsanelerden ve günümüze ulaşan kadim metinlerden haklarında çok az şey bilinmektedir, ancak etkileri tarih boyunca yaşanan felaketler ve acılarla bağlantılıdır. Yaşamlarını uzatır ve temel yer değiştirme gibi kötü niyetli büyüler kullanarak güç biriktirirler. **Koleksiyoncu'yu** görün

ora: güçlü Sandira likörü.

Kahin: bkz. **Kassandra**

Anthros Tarikatı: Diğer tüm Tarikatlar ve tapınaklar üzerinde nihai dini ve büyü otoriteye sahip olan tanrı 'a adanmış Büyücü Tarikatı. Hesperinleri yok etmeye karardır. Savaş büyücüleri, ışık büyücüleri ve gardiyanlar, tarım ve taş büyücüleri gibi bu Tarikatta hizmet eder.

Hypnos Tarikatı: Ölü çağırıcılar, zihin büyücüleri ve illüzyonistler üzerinde otorite sahibi olan Hypnos'a adanmış Büyücü Tarikatı. Sözde Hesperine mezar soygunculuğunu önlemek için, ancak pratikte haydut büyücülerin ölümleri diriltmesini durdurmak için ölümler için yapılan ayinleri denetler. Anthros Tarikatı'nın Hesperinleri yok etme çabalarında en yakın müttefiki.

Emir: Bin altı yüz yıl önce, Anthros Tarikatı'nın öne çıktığı ve doktrinlerini daha önce özgürce ibadet eden ve büyü yapan diğer tüm tarikatlara dayattığı tarihi olay. Yeni emirler savaşçıların büyü yapmasını yasakladı ve tüm büyücülerin tapınaklara girmesini ve bekar kalmasını gerektirdi. Savaş büyücüleri ayrıca Hespera'ya tapan herkesi sapkın olarak damgaladı ve tapınaklarını yıktı. Emir, Son Savaş'a ve Büyük Tapınak Çağı'nın sona ermesine neden oldu.

Emirler: bkz. **Büyücü Emirleri**

Orthros: Kraliçeler tarafından yönetilen Hesperinlerin anavatanı. Büyücü Tarikatları burayı hiçbir insanın hayatta kalamayacağı korkunç bir yer olarak tanımlar, ancak gerçekte burası bir barış, refah ve kültür ülkesidir.

Yurtdışındaki Orthros: Herhangi bir zamanda Tenebra'kaçak olan Hesperin nüfusu. Kraliçelerin kendi bölgeleri dışındaki naibi olan Birinci Prens'in yetkisi altındadır.

Orthros Boreou: Kuzey yarımkürede, Tenebra'nın kuzeyinde yer alan ve Tenebra ile sınırı paylaşan Hesperin anavatanı.

Orthros Notou: İmparatorluğun güneydoğusunda denizin karşısında yer alan güney yarımküredeki Hesperin anavatanı.

Orthros Warmbloods: Hippolyta tarafından geliştirilen eşsiz at ırkı. Hesperin kan büyü onlara sıradan atlardan daha üstün zeka, güç ve uzun ömür verir.

Ourania: Hagia Anatela'nın Prisma'sı. Ritüel ilk kan ve Hypatia'nın Gifter'i.

Gözetmen: bkz **Hediye Toplayıcısı**

Owia: Şu anda İmparatorluk tahtını elinde tutan hanedan.

Pakhne: Ariadne ile birlikte Gündönümü Zirvesi için Orthros'a giden bir Kyria büyücüsü. Miranda daha sonra Pakhne'yi ele geçirdi, böylece Kallikrates

onu Cassia ve Lio'ya karşı kullandı. Lio Pakhne'nin zihnini serbest bıraktığında, Koleksiyoncu onun büyüsünü çalarak onu güçsüz ve acı içinde bıraktı.

paradigma: aynı kuralları izleyen ve gerçekliğin ilgili yönlerini etkileyen bir dizi yakınlıktan oluşan ana büyü modeli. Bkz. **haima, hulaia, mageia, manteia, progonaia.**

Paradum: Tenebra Kralı'nın Patria yakınlarında bulunan bir av malikanesi. Cassia on dört yaşındayken kral onu Miranda'nın ailesiyle birlikte yaşaması için oraya gönderdi. Kallikrates orada onun büyüsünü çaldı ve kalenin altındaki izin alanına zarar verdi.

Patria: Tenebra'da bir alan, Özgür Lordlar Konseyi'nin yeni bir hükümdara yetki vermeleri gerektiğinde toplandıkları geleneksel yer.

Yer fıstığı: Tuura'nın servet adı.

Perita: Cassia'nın hizmetçisi ve Gündönümü Zirvesi için Orthros'a giderken ona eşlik eden ve tüm planlarına yardımcı olan en yakın arkadaşı. Şimdi Lord Hadrian'ın kızı Leydi Sabina'nın hizmetçisi ve Solia'nın davasına dahil oldu.

Phaedros: Hespera'da Hediye'yi alan ilk büyücülerden, eski zamanların parlak bilgini. Hagia Notia'nın Aithourian Çemberi tarafından yok edilmesinden kurtulan tek kişi. Ölümlülerden intikam aldığı anda, yaşlı bir ilk kan olma statüsünü kaybetti. Şimdi gece yarısı güneşinin altında ebedi sürgünde yaşıyor.

Pherenike: Lio'nun kuzeni, annesi Lyta gibi bir gardiyan ve savaşçı ve babası Argyros gibi en güçlü üç Hesperine thelemancer'ından biri. Çocukken Tenebra'dan ayrılmış. Zafer Yıldızı olarak bilinir, amcası Apollon ve Deneme kardeşleri Rudhira ve Methu ile birlikte Blood Errant'lardan biridir. Hayatta kalan Blood Errant'ın Methu'nun intikamını almak için düzenlediği seferden sonra, doksan yılı aşkın bir süre boyunca kayıp olarak tek başına Yurtdışında kaldı. Yakın zamanda bir kez daha Stand'da hizmet etmek üzere Orthros'a döndü.

Bitki büyüsü: Bitkileri büyütme gücü veren Lustra büyüsü türü.

Prens ve Diplomat: masa oyunu ve sevilen Hesperine eğlencesi; ustalaşmak için strateji ve pratik gerektirir.

Prens'in Hücumu: Birinci Prens'in emrinde hizmet eden Hesperines errant kuvveti.

Prisma: Bir tapınaktaki en yüksek rütbeli kadın büyücü.

korsanlar: bkz. **İmparatoriçe'nin Korsanları**

progonaia: ataların büyüü, ruh evresinden kanalize edilen büyü paradigması. Kehanet gibi İmparatorluk yakınlıklarını içerir.

Prometheus: Efsanevi Hesperine savaşçısı ve şehidi. Cassandra'nın kanından doğmuştur ve İmparatorluk soyundan gelmektedir. Gece Yarısı Şampiyonu olarak bilinen Prometheus, yoldaşları Nike, Rudhira ve Apollon ile birlikte Blood Errant'ın bir üyesiydi. Lio'nun doğumundan önce Aithourian Çemberi tarafından yakalandı. Annesi geri döneceği kehanetinde bulunmuş olsa da Orthros onun yasını tutmaktadır.

Pup: Solia'nın Cassia'ya taktığı çocukluk lakabı.

pyromagus: ateşe yakınlığı olan büyücü.

Kraliçe Anneler: İmparatorluk içindeki her kardeş devletten, kendi halkları için gücü simgeleyen kutsal eserlere sahip olan anaerkiller. Her İmparatorluk hanedanı hüküm sürebilmek için onların kutsamalarını güvence altına almalıdır.

Kraliçeler: Orthros'un Hesperine hükümdarları. Bakınız **Alea, Soteira**

Kraliçelerin koruması: Kraliçeler tarafından Orthros'un sınırlarına yayılan ve Hesperinleri insan tehditlerinden koruyan güçlü Sığınak koruması.

Kızılkan: Bir yemin töreninde Hesperin, Lütüflarını kendi soyuna kabul eder ve eşine yeni bir kan adı verir.

rezonans: bir büyücünün, zihin veya ateş gibi ruhsal veya fiziksel olanın belirli yönleriyle rezonansa giren kendi içindeki büyülü rezervlerden güç çekmesi. Manteia ve mageia rezonansa dayanır.

açığa çıkarma büyüü: Antoryalı büyücülerin gizli Hesperinleri açığa çıkarmaya yarayan özel büyülerinden biri.

rhabdos: İlahi Dilde penis anlamına gelen Hesperin terimi.

rimelace: aşırı soğuk koşullar gerektiren çiçekli bitki. Büyü yardımıyla bile Tenebra'da yetiştirilmesi zordur, ancak Orthros'ta büyür. Don ateşi için bilinen tek tedavi yöntemidir.

Ritüel: Hesperin kutsal inancı. Hesperinlerin kanlarını paylaştıkları bir tören, ancak daha geniş anlamda dini inançlarının tamamı.

Ritüel çemberi: Hesperinlerin Ritüel gerçekleştirmek için toplandıkları, genellikle zeminde kutsal sembollerle işaretlenmiş alan.

Ritüel ilk kanları: Hesperinleri yaratan Ritüeli gerçekleştiren sekiz kan büyücüsü. Hespera'nın Büyük Tapınaklarının liderleri olarak, hepsi

Alea hariç diğeri Düzen sırasında şehit düşmüşlerdir. Bkz: **Alea, Anastasios, Daedala, Eidon, Eukairia, Khariton, Ourania, Thelxinos**
Ritüel salonu: Hesperine evlerinde soyun Ritüel çemberinin bulunduğu merkezi oda.

Ayin ebeveynleri: Yeni bir ölümsüzün ilk Ayinine katılan ve sonsuza kadar akıl hocaları olarak kalan Hesperinler. Tenebran tapınak ebeveynleri ile karşılaştırılabilir.

Ritüel Mabedi: Hespera'daki bir tapınak veya mabedin en iç odası, burada büyücüler tarafından kutsal ritüeller gerçekleştirilirdi.

Ayinsel ayrılık: Hesperine Graces'in Özlem semptomlarını göstermek ve halklarına olan bağlarını kanıtlamak için ayrı geçirmeleri gereken sekiz gece; yemin etmeden önce gereklidir.

Ritüel duvar halısı: Kassandra'nın yeni Hesperine'ler için, onların ölümsüz kaderleri hakkında kehanetler ördüğü, Hediye'lerini anmak için hazırladığı duvar halısı.

Ritüel kol: Değiştiren'in ailesine katılmak kendi soyunu kuran Hesperin.

Kraliyet ilk kanları: Annassa'nın gücünü halkıyla paylaşmak için kendi soylarını kuracak olan Kraliçelerin çocukları.

Rudhira: bkz. **Ioustinianos**

Sığınak: Hesperin kutsal ilkesi, ihtiyacı olan herkese sığınak sunma uygulaması.
Ya da Sığınak büyüyle insanlardan gizlenen ve korunan, düşman topraklardaki Hesperine sığınağı.

Sığınak büyücüsü: Korunma ve ışık büyüüne nadir bir çift yakınlığı olan, aynı zamanda gizleyen güçlü korumalar yaratabilen bir büyücü. Orthros Kraliçesi Alea, Tarikatların Hespera'ya tapanlara uyguladığı zulümden sağ kurtulan bu yakınlığa sahip tek büyücüdür.

Sığınak Gülü: Hespera'nın Büyük Tapınaklarında ortaya çıkan bir beyaz gül çeşididir. Son Savaş'tan kurtulan tek asma şimdi Prenses Konstantina'nın serasında yetişiyor ve o da bunu Orthros boyunca çoğaltıyor. Geleneksel olarak, Sığınak talep eden her kişiye hoş geldin demek için bu çiçeklerden biri verilir.

Sığınak koğuşu: Bir Sığınak büyücüsü tarafından yaratılan ve içindeki kişileri hem koruyabilen hem de saklayabilen **koğuş**. Güçlü Sığınak koğuşları, büyücünün büyüünün sınırları içinde kalmasını gerektirir. Büyücü orada ölürse, kurban ettiği kişi koğuşun gücünü artırır ve süresiz olarak devam etmesini sağlar.

Sandira Krallığı: Kwatzi Şehir Devletleri ile İmparatorluğun iç kısımları arasındaki altın, fildişi ve bakır akışını kontrol eden güçlü kardeş devlet. Hayvan formları savaşçılar, soylular veya kraliyet hiyerarşisindeki statülerini belirten kalıtsal şekil değiştiriciler tarafından yönetilir.

Komne Denizi: Orthros anakarasını Tenebra ve Cordium'un bulunduğu kara parçasından ayıran deniz.

Segetia: Özgür Lord Titus'un toprakları, denize kıyısı yoktur ve verimli tepeleriyle tanınır.

Selas: Orthros Boreou'nun başkenti.

Severin ya da Genç Severinus: Hesperinlere zulmetmesiyle bilinen özgür bir lord olan Yaşlı Severinus'un oğlu ve varisi. Severin, babasını önyargılarına rağmen Solia ve Hesperin müttefiklerini desteklemeye ikna etti. Hoyefe'nin sevgilisi.

Shadowlands: Tenebra ve Cordium için imparatorluk terimi, bazen acıma veya küçümseme ile kullanılır.

şekil değiştiren: Ataları tarafından şekil değiştirme yeteneği ile kutsanmış Sandira soyundan gelen kişi. Sandira şekil değiştiricileri, klanlarının nesiller boyunca kutsal bir bağ geliştirdiği belirli bir hayvanın şekline bürünür.

Egemenlerin Kuşatması: Kral Lucis'in asi özgür lordların Solia'yı fidye için tuttuğu Castra Roborra'ya saldırısı. İsyanı sona erdirdi ve kaledeki her canlının ölümüyle sonuçlandı.

Gümüşdil: bkz **Argyros**

Silvicultrix: Hayvan büyüsü, bitki büyüsü ve kahinlik için üçlü eğilime sahip bir Lustra büyücüsü. Eski zamanlarda Lustri'yi rahibe-kraliçe olarak yönetmişler ve bir tanesi Değişen Kraliçe olarak Tenebra tahtına çıkmıştır. Neredeyse yok oldular ve Thalia ve Cassia gibi Silvicultrices günümüzde olağanüstü derecede nadirdir.

Kardeş devletler: İmparatorluk içinde kendi hükümdarları tarafından yönetilen ve hepsi de İmparatoriçe'ye bağlı olan bağımsız topraklar. İmparatoriçe onların en büyük kız kardeşi olarak görülür ve onlar da sembolik olarak onun klanının üyeleridir.

Skleros: Hypnos Tarikatı'nın Hesperinler üzerinde en çok ödül tamamlama rekorunu elinde tutan usta büyücü ve Hediye Toplayıcısı. Gündönümü Zirvesi sırasında Koleksiyoncu'nun yıkıma neden olmasına yardım eden temel yer değiştirme uzmanı. Cassia ve Lio'nun Paradum'da Miranda'dan kaçmasından sonra onları yakalamaya çalıştı ancak Rudhira onun kafasını kesti.

Uyku: bkz **Şafak Uykusu**

Teselli: Hesperine'in kutsal ilkesi, terk edilmiş çocukları kurtarma ve onlara hediye verme uygulaması.

Solia: Tenebra'nın yeni Kraliçesi, eski Kral Lucis'in meşru kızı, özgür lordların yetkilerini ondan alan ve şimdi onu bir iç savaşta yenmeye çalışan kişi. Prensesken, Lucis onu Hükümdarlar Kuşatması'nda ölüme terk etti, ancak o korsanların yardımıyla İmparatorluğa kaçtı. Küller ile birkaç yıl savaştıktan sonra Ruhlar Savaşı turnuvasını kazanarak Kral Lucis'i devirmesi için İmparatoriçe'nin desteğini kazandı. Tendesö'nün hayatının aşkı olan Solia, Tenebra'ya dönmeyi seçtiğinde onun kalbini kırdı.

Solorum: Tenebra'nın atalarının başkenti, kraliyet merkezi.

Solorum Sarayı: Büyücü Kral tarafından inşa edilen Tenebra'daki en eski saray, Tenebra Kralı için hâlâ en önemli kraliyet ikametgâhı.

Gündönümü Zirvesi: Tenebra ve Orthros arasında, Tenebra'dan bir ölümlü elçiliğin Hesperine topraklarına ilk kez girdiği diplomatik müzakereler. Savaş önlemek ve Cassia'nın onunla kalmasını mümkün kılmak amacıyla Lio tarafından önerilen benzeri görülmemiş bir olay.

Kâhin: Sözleriyle başkalarının düşüncelerini ve seçimlerini etkileme gücü veren kahinliğe yakınlığı olan Lustra büyücüsü.

Soteira: Orthros'un iki Kraliçesinden biri olup yaklaşık bin altı yüz yıldır Hesperinleri Majesteleri Alea ile birlikte yönetmektedir. Aslen İmparatorluk'tan gelen Soteira, Alea ile birlikte Orthros'u kurmak için ayrılmadan önce şifa ve terapiye yatkınlığı olan güçlü bir ölümlü büyücüydü.

speires: Lyta'nın stajyerlere savaş sanatlarını öğrenmeye başladıklarında verdiği sembolik saç bağları. Vekilharçlar bunları Stand kıyafetlerinin bir parçası olarak takarlar.

ruh kapısı: ruh evresinde bir geçit açarak büyümlü yolculuğa izin veren bir portal. İmparatorluk kâhinleri, İmparatorluk ve Orthros Notou boyunca düzenlenmiş ruh kapılarını korurlar.

ruh fazı: ataların yaşadığı, yaşayan ruhların ortaya çıktığı ve öbür dünyada geri döndükleri ruhsal varoluş düzlemi. Bkz. **doğal evre**

Stand: Hippolyta'nın Standına

bakınız **Standstill:** Kella'nın servet adı

Adım atma: Hesperin'in doğuştan gelen, çok az sihirsel çabayla bir yerden başka bir yere anında ışınlanma yeteneği.

Vekilharç: bkz: **Hippolyta'nın Kürsüsü**

Emzirmek: Hesperine çocuğu.

Güneş Pazarı: İmparatorluktaki Marijani adasında bulunan ve harikalarıyla ünlü çarşı.

Güneş Tapınağı: bkz. **Solorum'daki Anthros Tapınağı**

sunbound: hafif Hesperin küfür kelimesi.

Güneş yanığı: Solia'nın servet adı.

Telemakhos: Lio'nun kuzeni, en iyi arkadaşı ve Deneme kardeşı. Tenebra'da çocukken ayağındaki çomak nedeniyle ortaya çıktı, Argyros ve Lyta tarafından kurtarıldı. Mesleğı savaşçılık ve yakınlığı gardiyanlık olan Lio, Stand'da hizmet vermektedir. O ve Majesteleri Lyros yeni yemin etmişlerdir.

Solorum'daki Kyria Tapınağı: Tenebra'daki en etkili ve saygın Kyria tapınağı, kraliyet sarayının yakınında yer alır. Prisma, Cassia Tenebra'dayken onun dostu ve müttefikiydi.

Solorum'daki Anthros Tapınağı: Tenebra'nın başkentindeki tapınak, bir zamanlar açık havada Anthros'a tapınılan eski bir yerdi, daha sonra krallar tarafından duvarla çevrildi ve çatısı yapıldı. Kraliyet büyücüsünün tapınağı, kral ve maiyetinin ayinlere katıldığı yer.

Tendesos: Sandira Krallığı Prensi ve Kral Anesu'nun kardeşı. Atalar onun yerine kardeşini tahta geçirdikten sonra Muson adı altında Küllerle birlikte savaştı. Solia'nın sekiz yıl boyunca sevgilisiydi, ta ki Ruhlar Savaşı'nda onu yenip Tenebra'ya olan görevini ona tercih edene kadar.

Tenebra: Orthros'un güneyinde ve Cordium'un kuzeyinde insan krallığı. Tarımcı, feodal toplum, lordlar arasındaki rekabetler nedeniyle istikrarsızlığa eğilimli. Hesperinlerin ortaya çıktığı ve şu anda zulüm gördükleri topraklar. Tenebra'nın yeni Kraliçesi Solia, eski tiran kral Lucis'i yenmek için savaşırken yakın zamanda iç savaş patlak verdi.

Thalia: Cassia'nın annesi, sadece Lucis'in cariyesi olduğuna inanılır. Gerçekte, Değişen Kraliçe'nin soyundan gelen bir Silvicultrix. Cordium'da doğdu ve burada Kyria'nın güçlü bir büyücüsü oldu, üçlü yakınlığı ortaya çıktığında tapınağından zorla çıkarıldı. Büyücü Tarikatlarından kaçmak ve taht için kendi gizli teklifini yapmak için Tenebra'da Lucis'e katılmayı seçti.

thelemancer: başkalarının düşüncelerini manipüle etme ve iradelerini kontrol etme gücü veren thelemancy veya zihin büyüsüne yakınlığı bir büyücü.

Thelxinos: Hagia Zephyra'nın Prismos'u. Ritüel ilk kan ve Kitharos'un Gifter'i.

Thenie: Athena'ya bakınız

theramancer: Akıl hastalıklarını tedavi etmek için büyü kullanabilen, theramancy veya zihin iyileştirme eğilimi olan kişi.

Susuzluk: Bir Hesperine'in kan içme ihtiyacı, bir insanın su içme veya yemek yeme ihtiyacı gibi cinsel olmayan bir dürtü.

Diken: Rudhira'nın Blood Errant'lardan biri olarak taşıdığı ve şimdi Hücum'a liderlik ederken kullandığı iki elli kılıcı.

Tilili: Kella'ya bağlı, onun bineği ve savaşta ortağı olarak hizmet eden daha büyük kum kedisi.

Timarete: Hagia Zephyra'dan yaşlı ilk kan ve Orthros'un kurucusu, Daedala tarafından yeteneklendirildi. Lyros'un annesi ve Hesperinlerin en büyük ressamlarından biri.

traversal: Tenebran ve Cordian büyücülerinin ışınlanma yeteneği. Büyük miktarda büyü harcaması gerektirir ve genellikle ölümlü büyücüyü ciddi şekilde hasta bırakır.

Deneme çemberi: İnisiyasyon Denemesi'nden birlikte geçen Hesperinlerden oluşan yaş grubu. Ölümsüz yaşamlarının geri kalanı boyunca birbirlerini Deneme kardeşleri olarak görürler. Doğuştan veya kan bağı olmamasına rağmen, sonsuza dek güçlü sadakat ve dostluk bağlarını sürdürürler.

Deneme veya İnisiyasyon Denemesi: Bir ölümsüzün yetişkinliğe geçişini işaret eden Hesperin geçiş töreni.

üçlü yakınlık: üç güçlü Lustra büyü türünün birleşimi: bitki büyü, canavar büyü ve kahinlik. Bakınız **Silvicultrix**

üçlü odak: bir Silvicultrix'in Lustra'dan kanalize ettiği muazzam miktarda büyüyü kontrol etmek için ihtiyaç duyduğu üç eserden oluşan bir set. Kadim Silvicultrixler odaklarını izin alanları yaratmak için kullanırlardı.

Tuura: paralı terapist, Küller'in kâhini ve simyacısı.

Ukocha: Ashes'emekli lideri, paralı askerler arasında hayranlık uyandıran bir kılıç ustası ve ateş büyücüsü. Chuma'nın annesi ve Mumba'nın karısı.

Umbral Dağları: Tenebra ve Orthros arasındaki sınırı kapsayan dağ silsilesi.

birleşik ikilik: bir büyücünün iki sihirli yeteneğinin birleşerek daha da güçlü bir melez oluşturduğu nadir bir afinite türü. Büyücünün iki yeteneğinin farklı kaldığı ikili benzeşim ile karşılaştırın.

Birlik: Hesperine kutsal ilkesi, herkes için empati ve şefkatle yaşama ilkesi. Bakınız **Kan Birliği**

Peçe saatleri: Hesperine saatine göre, Hesperine'lerin uyuduğu veya özel zamanlarını arkadaşlarına, ailelerine ve sevgililerine ayırdıkları güne karşılık gelen saatler.

Peçe saatleri cübbesi: Hesperine giysisi peçe saatlerinde, sadece Hesperine'in yakın ilişki içinde olduğu kişilerin huzurunda giyilir.

Peçe büyüsü: Varlıklarını ve faaliyetlerini insanlardan veya diğer ölümsüzlerden gizleyen büyülü gizlemeler yapmak için doğuştan gelen Hesperin yeteneği.

Zafer Yıldızı: bkz. **Pherenike**

Diken Nöbeti: Hesperin Kış Gündönümü kutlamaları sırasında beş gece meditasyon. Her nöbet, Hesperinlerin kutsal görevlerini temsil eden Hespera'nın Gülü'nün bir dikenine adanmıştır. Bakınız **Merhamet, Teselli, Vasiyet, Birlik, Hediye**

savaş büyücüsü: ateşe, yıldırıma veya silah haline getirilebilen diğer büyü türlerine eğilimi olan kişi. Anthros Tarikatı, hayatlarını Aithourian Çemberi'ne adamalarını gerektirir.

warder: büyülerini veya fiziksel saldırıları engelleyen büyülü korumalar yaratma gücü olan warding'e yakınlığı olan büyücü.

Waystar: Hesperine kalesi, Orthros'un Tenebra'dan sınırı geçenler için ilk sığınağı. Silah kullanan Hesperinler, Komne Denizi'nden Selas'a geçmeden önce silahlarını burada bırakmalıdır.

Whiteblood: Bir yemin töreninde Hesperine, Grace'in kan bağına katılır ve yeni bir kan adı alır.

İrade: özgür irade, irade gücü. *Ya da* Hesperine kutsal ilkesi, her bireyin seçim özgürlüğünün kutsallığını koruma ilkesi.

Kış Gündönümü: Hespera'yı kutsal Gül Festivali ve Dikenler Nöbeti ile kutladıkları, Hesperine yılının en kutsal zamanı.

Bilgelğin Uçurumu: Orthros'ta, aşağıdaki kayalık denize doğru tehlikeli bir düşüşe sahip yüksek bir uçurum. Mak, Lyros ve Lio yeni kan olduklarında, havaya yükselme güçlerini uyandırma umuduyla atladılar, ancak düşüp acı verici yaralanmalara maruz kaldılar.

Xandra: **Alexandra**'ya bakın

youngblood: İnisiyasyon Denemesi'ni geçerek yakın zamanda reşit olmuş genç yetişkin Hesperine.

Ziara: Güçlü rüzgar büyüsü ve Cordium'a yaptığı cesur yolculuklarla ünlü, İmparatoriçe'nin Korsanlarının en başarılılarından biri. Kaptanı

İkinci kaptanı ve sevgilisi Huru ve tamamı kadınlardan oluşan mürettebatıyla birlikte yelken açtığı Wanted.

Zoe ya da Zosime: Lio'nun küçük kız kardeşi, Apollon ve Komnena tarafından Solaced sekiz yaşında bir Erifit çocuğu. Yeni ailesini çok seviyor ve kendisini Tenebra'dan kurtarmalarındaki rolleri nedeniyle Lio ve Cassia'yı idol olarak görüyor. Bir ölümlüyken aldığı duygusal yaralar hâlâ iyileşme aşamasında.

OceanofPDF.com

BLOOD RITUAL

BLOOD GRACE BOOK IX

Blood Grace Kitap 9'da Lio'nun sesini geri getirme arayışında Cassia'ya katılın,
Kan Ayini. Kitap tanıtımı ve ön siparişler çok yakında!

Bir sonraki kitap e-posta almak için buradan kaydolun. Yalnızca 9. Kitap ön siparişi ve yayınlanması hakkında bilgilendirileceksiniz. Haber bülteni aboneliği gerekmez.

vroth.co/bloodritual

OceanofPDF.com

BLOOD GRACE

Blood Grace dünyasındaki karakterler hakkında ücretsiz kitaplar edinin!

Hesperinler hakkında daha fazla kitabı ücretsiz olarak okumak için heyecanlı mısınız? Vela'nın haber bültenine kaydolduğunuzda Cassia ve Lio'nun yanı sıra onların dünyasından diğer karakterler hakkında bonus hikayeler alın.

Hesperines errant ile tehlikeli maceralardan Orthros rıhtımındaki rahat kahve randevularına kadar, yeni ve tanıdık çiftler bu baharatlı okumalarda Grace'i buluyor veya daha derin bir aşka düşüyorlar.

Bazı hikayeler yalnızca sınırlı bir süre için mevcuttur, bu nedenle bitmeden önce mevcut ücretsiz seçkiyi kontrol ettiğinizden emin olun.

Ücretsiz kitapları buradan okuyun:

vroth.co/freebooks

OceanofPDF.com

VELA ROTH genç yaşta dengesiz yazma güçlerini ortaya çıkardı ve ilk deneylerinin çoğu istenmeyen sonuçlar doğurdu. Büyüdükçe, güçlü kadın kahramanları olan fantastik romanlardan oluşan bir müfredat, yeteneklerini kontrol etmeyi ve kullanmayı yardımcı oldu.

Sonunda en yasak kitapların içindeki bilginin peşine düşmeye cesaret etti: aşk romanları. O zamandan beri fantastik romantizmin karanlık sanatlarını uyguluyor, ancak roman güçlerini yalnızca iyilik için kullanmaya çalışıyor.

Dağların eteklerinde, güneş enerjisiyle çalışan bir yazarın çatı katında, bir dişi eksik ve kocaman kalpli bir kurtarma kedisi olan tanıdığıyla birlikte yaşıyor.

Vela okuyucularından haber almayı seviyor ve onu velaroth.com adresinde ziyaret etmenizi umuyor, burada sosyal medya bağlantılarını bulabilir veya mağazası Moon Market'ten imzalı kitaplar ve hediyeler alabilirsiniz.

OceanofPDF.com

USBP için. Her zaman empati kurduğunuz, beni güldürdüğünüz, beni savunurken bıçaklandığınız ve zihin iyileştiricileri görmem için beni cesaretlendirdiğiniz için teşekkür ederim. Daha iyi bir gerçek hayat çemberi isteyemezdim.

OceanofPDF.com

Telif Hakkı© 2024 Vela Roth

Tüm hakları saklıdır. Bu kitabın hiçbir bölümü, yayıncının yazılı izni olmaksızın, bilgi depolama ve erişim sistemleri de dahil olmak üzere, herhangi bir biçimde veya herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz; ancak eleştirmenler bir eleştiride kısa pasajlar alıntılatabilir. Daha fazla bilgi için iletişime geçin: velaroth@fivethorns.com

Bu bir kurgu eseridir. İsimler, karakterler, yerler ve olaylar ya yazarın hayal gücünün ürünüdür ya da hayali olarak kullanılmıştır. Yaşayan veya ölmüş gerçek kişilerle, olaylarla veya yerlerle olan benzerlikler tamamen tesadüfidir.

ISBN 978-1-957040-24-0 (Ebook)

ISBN 978-1-957040-25-7 (Ciltless)

ISBN 978-1-957040-26-4 (Ciltli)

Patcas İllüstrasyon'dan kapak resmi

www.instagram.com/patcas_illustration

Kitap tasarımı: Vela Roth

Inkarnate inkarnate.com kullanılarak Vela Roth tarafından hazırlanan haritalar

Five Thorns Press tarafından yayınlandı

www.fivethorns.com

www.velaroth.com adresini ziyaret edin

OceanofPDF.com

İletişim Botu: @cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
<https://t.me/cevirigiller>

Sohbet Grubumuz
<https://t.me/cevirikitaplarsohbet>

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
<https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1>

Kitap İstekleri Kanalımız
<https://t.me/cevirikitapistekleri>

Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
<https://t.me/cevirigilleryorum>

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir.Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut.Lütfen anlayışlı olunuz.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi.

